

XXVIII-3-94

Pravidlá slovenského pravopisu s abecedným pravopisným slovníkom.

Jediné ministerstvom školstva a národnej osvety schválené vydanie;
výnos č. 120.432/31—I z 2. IX. 1931. Učebná pomôcka pre všetky
školy v ČSR.

Vydala Matica slovenská
(ako prácu svojej pravopisnej komisie).

Nákladom Štátneho nakladateľstva v Prahe.
1931.

Táto kniha môže sa predávať len za cenu
na obálke vytlačenú. Všetky práva vy-
hradené. Pretláčanie nedovolené.

Tlačou Matice slovenskej a Kníhtlačiarskeho účastinárskeho spolku
v Turčianskom Sv. Martine.

ÚVOD.

Pravopis spisovnej reči slovenskej sa zakladá, ako pravopis český, hlavne na troch princípoch: fonetickom či zvukoslovnom, etymologickom či pôvodoslovnom a historickom či dejinnom. V duchu zásady fonetickej snažíme sa písat, ako vyslovujeme, označujeme dĺžku samohlások ap.; s hľadiska etymologického zachovávame pravopis slov podľa ich pôvodu, nie podľa ich dnešnej skutočnej výslovnosti; tak píšeme na pr. **bif**, **bijem**, **zabsiať** s i a **byť**, **bývam** s y pri rovnakej výslovnosti slabík **bi**, **bí** — **by**, **bý**; v niektorých prípadoch však nepíšeme ani podľa výslovnosti, ani podľa pôvodu slova, ale historicky, podľa pravopisnej tradície, aká sa u toho alebo onoho slova ustálila.

Hlavne však sa kolíše vývoj slovenského pravopisu medzi zásadou fonetickou a etymologickou. Proti češtine sa uplatnil fonetický spôsob v slovenčine zvlášte v písaní zdomácnelých cudzích slov obecných, hlavne latinských a gréckych, a v složeninách s pôvodnou predponou **z-** (**skaza**, **skazit**, **stratiť** proti čes. **zkáza**, **zkaziti**, **ztratiti** ap.). — V češtine zas píšeme niektoré slová alebo skupiny slov foneticky, ktoré sme v slovenčine až doteraz písali etymologicky (srov. čes. **dvacet**, **třicet**, **padesát**, **deník**, **nádeník** ap. a doterajšie slovenské **dvadsať**, **tridsať**, **päťdesiat**, **denník**, **nádenník** ap.).

V tejto našej novej úprave slovenského pravopisu snažili sme sa aspoň čiastočne zjednodušíť a uľahčiť pomerne veľmi ťažký náš pravopis, priblížiť písané slovo skutočnej výslovnosti, odstrániť niektoré nedôslednosti v pravopise i vo výslovnosti a zaviesť pevnejšiu jednotnosť pravopisnú.

I. V súhlase so slovenskou výslovnosťou sme ustanovili tieto zásady:

1. Menné a slovesné složeniny s pôvodnými predponami **s-**, **z-** a **vz-** píšeme etymologicky, t. j. podľa pôvodu slova, len kde je význam týchto predpôn ešte dnes celkom zrejmý.

Tak píšeme **s-**, kde je predpona tohož významu ako predložka **s, so :** a) = **spolu, dovedna**, na pr. **sbierať, skladat, složiť, shodnúť sa, shoda, svariť** ap.; b) = **shora nadol alebo vôbec odkiaľsi preč s povrchu** ap., na pr. **spadnúť, svrhnúť, shodiť, srážať, smyť** ap.

Píšeme **z-**, keď táto predpona má význam **odluky**, na pr. **zbeh, zbehnúť** (od niečoho) ap.

Píšeme **vz-** tam, kde je jasný pôvodný význam predpony **vz-** = **zdola nahor**, na pr. **vzbudiť, vzbúriť sa, vzbura, vzpružiť, vzpruha** ap.

Ináč píšeme **z-** alebo **s-** podľa výslovnosti; tak hlavne v prípadoch, kde složenina s pôvodnou predponou **z-** má význam = urobil tým, staf sa tým alebo vykonal to, čo znamená slovo základné (t. j. sloveso nedokonavé sa stáva touto predponou dokonavým bez inej zmeny významovej), tak na pr.: **zbiť, zbeleť, zdokonaliť, zhoreť, zhniť; schudnúť, skratiť, skaziť, skaza, spýtať sa a rovnako i spytovať i spytovať sa, skúšať, skúška** ap. — Podľa toho píšeme v duchu výslovnosti i proti doterajšiemu úzu: **zriadiť, zriadenie, zriadenc, zboriť, zbúrať, zrútiť, zrúcať, zrúcanina, rovnako ako píšeme foneticky v prípadoch, kde je nie zreteľné, aká bola pôvodná predpona**, na pr.: **zbožie, spanilý, schody, spupný** ap.

2. Zjednodušili sme zdvojené spoluholásky alebo skupiny spoluholások, kde zachovanie spôsobu etymologického nemalo zvláštneho významu.

Tak budeme písť: **sať, nasat, vysat** ap., **savec** (miesto doterajšieho **ssat** ap.), ako **sutina** (zo **ssutina**).

Ale zachovávame zdvojené **-kk-** v **mäkký, mäkkosť** ap., lebo tak vyžadujú odvodené slová **mäkčiť, mäkší** ap.

Píšeme podľa výslovnosti **deník, nádeník, nádenička, bubeník, pláteník, pláteníctvo, seník** ap. za doterajšie **denník, nádeník** ap.

Ale zachovávame zdvojené **-nn-** v príavných menách **cenný, denný, kamenný, súkenný** ap., kde sa ešte živo cíti rozdiel medzi kmeňom na **-n** a príponou **-ný** a kde etymologický spôsob písania vyžaduje i potrebná jasnosť a presnosť jazyková.

Píšeme podľa výslovnosti **alsaský, nebeský, rakúsky, saský, veský, novoveský** (od Nová Ves) ap., nie podľa etymologie s dvoma **-ss-** **alsasský, sasský** ap.

Píšeme: dvacäf, dvaciaty, tricaf, štyricaf (nie dvadsaf, štyridsaf); pädesiat, šesdesiat, devädesiat (nie päťdesiat, šesťdesiat, deväťdesiat); preca (nie predsa), ale predsavziaf, predsavzatie (lebo tu sa ešte živo cíti pôvodný význam složeniny), ako píšeme decko (nie detsko), ale detský.

Píšeme podľa výslovnosti i podľa náležitého vývoja prídavné mená: franský, habsburský, pezinský, kežmarský, ružomberský ap., nie -kský, -gský alebo -cký, ružomberkský, habsburgský, pezincký ap.

3. Obecné zdomácnelé slová (apelatíva) z cudzích jazykov a slová z nich utvorené a poslovenčené cudzie mená vlastné, t. j. osobné a miestne mená cudzie, pre ktoré máme už vžitú domácu podobu, píšeme podľa ich skutočnej výslovnosti a podľa pravopisnej tradície, ktorá sa u nás vyvinula. Tak na pr.: diagram, imunita, komisia, profesor, štát, štátny, študent, teolog, teoria, prezident, sféra, scéna, sérum, motív, archív, bróm, nervóza ap.; Rím, Londýn, Paríž, Asyria, Maraton, Ezop, Eneáš, Fridrich ap.

Ale cudzie mená vlastné neposlovenčené, zvlášte mená osobné a mená zemepisné, miestne, pre ktoré nemáme vlastnej podoby, a obecné mená nezdomácnelé píšeme pravopisom jazyka, z ktorého je slovo prevzaté. Tak na pr.: Achilles, Caesar, Réaumur, Victor Hugo, Greenwich, Shakespeare, Puškin, Kordillery, Kilima-Ndžaro ap.; essay, etuda, match, allegro ap.

II. V pravopise slovenskom rozlišujeme v duchu historickej zásady i pravopisnej analogie alebo literárneho úzu i a y, hoci vo výslovnosti rozdielu medzi i a y niesme. S hľadiskom etymologického alebo pre shodu s češtinou urobili sme niekoľko opráv proti doterajšiemu stavu. Tak píšeme: krídlo, skriňa (ako č. křídlo, skřín), škrídla, škrídlica, tovaryš, tryzna, ako v češtine budú písť saf podľa úzu slovenského Šariš, šarišský s i.

Pokladali sme za múdre z vážnych príčin technických priblížiť v tejto veci pravopis slovenský a český, keď sa úprava týchto niekoľkých sporných prípadov písania i a y v ničom nedotýka fonetickej struktúry slovenčiny ani češtiny.

III. Niektoré nové pravopisné úpravy sa týkajú i takrečenej ortoepie slovenskej, t. j. náuky o správnej slovenskej výslovnosti.

Také je hľavne ustálenie kvantity v niektorých sporných prípadoch: v domácich slovách ojedinelých i v skupinách slov, v zdomácnelých slovách cudzích a v skloňovaní i časovaní.

Tak sme ustálili kvantitu slov: súsed, ráno, účasť, fľaša, nôžina, ponfžený, slúžka, dym, Boh, voz, odchylka, odchylný ap.;

slov na -dlo: kyvadlo, struhadlo, kusadlo, napajadlo ap., ale drážidlo, lákadlo, osfdlo, lietadlo, tienidlo ap.;

slov na -č: väzač, palič, pomahač, pokryvač ap.; ale roznášač, prechovávač, natiarač ap.;

slov na -teľ: pisateľ, obyvateľ, dobyvateľ ap.; ale zasielateľ, riaditeľ, usporiadateľ a starobylé priateľ, nepriateľ*;

slov na -eň alebo -ňa: pekáreň, sleváreň, lekáreň, mlekáreň, učtáreň, čítáreň, alebo pekárňa, slevárňa, lekárňa, mlekárňa učtárňa, čítárňa ap.;

ženských mien osobných a prídavných mien, odvozených od podstatných mien na -an (**Jan**): mešfan — mešťanka, mešťiansky, Turčan — Turčianka, turčiansky ap.; Slovan — Slovanka, slovanský; Bratislavan — Bratislavanka, bratislavský ap.;

prídavných mien na -f: vtačí, vtačia, vtachie, paví, kohutí, bycí ap.; ale na pr. líščí, líščia, líščie, netopierí ap.;

zdomácnelých slov cudzích: augustinián, burzián, gregoriánsky, mariánsky, Julián, juliánsky ap.; ale Talian, taliansky;

asketa, anketa, blanketa, planéta, kométa ap.;

tón, trón; balón, balkón, kupón, salón, vagón ap. v slovách; kde dlhé ô je nepochybne; ale atom, atomový, citron, kordon, pardon, peron, antimón, aristón, gramofón, mikrofon, pavilon ap.,

prognóza, nervóza, psychóza, metamorfóza; rigorózum, rigorózny ap.;

aféra, sféra, bariéra, kariéra ap.;

operatér, trenér, montér, šofér ap.;

fraktúra, garnitúra, koloratúra, procedúra ap.;

infinitív, infinitívny, komparatív, motív; definitív, definitívny, direktív, ofenzíva ap.;

* Len v niekoľkých slovách na -č a -teľ, kde sa úzus ešte neustálil, ponecháva sa voľnosť v označovaní dĺžky, tak píšeme: prijímač, najímač ap. i prijímač, najímač ap., objednávateľ, vykonávateľ, zamestnávateľ ap. i objednávateľ, vykonavateľ, zamestnavateľ ap.

benzín, citrín, karmín, chinín; aspirín, glycerín, naftalín,
 parafín ap.;
 angína, disciplína, tamburína ap.;
 ambúcia, milúcia, munúcia, prohibúcia, tradúcia; kolofília, proví-
 zia ap.;
 aberácia, adaptácia, administrácia, afiliácia, reštaurácia ap.;
 absolúcia, inštitúcia, prostitúcia, revolúcia, rezolúcia ap.;
 agonia, ironia, alegória, cigória, kaloria, anatomia ap.;
 absolutorium, auditorium, oratorium, krematorium ap.;
 anémia, endémia, akadémia, epidémia; artíleria, arteria, bak-
 teria, adhezia ap.;
 banderum, kolegium, mysterium ap.;
 Sardinia, Sicilia, sardinský, sicilský; Asyria, Syria, Ilyria,
 asyrský, ilyrský; Fenicia, Kastilia, kastilský ap.;
 Armen, Armenia, armenský ap.;
 Babylon, Babyloňan či Babylonec, babylonský; Macedonia
 či Makedonia, macedonský; Panonia, panonský ap.;
 Albánia, Albánc, albánsky; Austrália, austrálsky ap.

Ustálili sme podľa určitých pevných kategórií niektoré posiaľ
 sporné alebo v dvojtvarech sa vyskytujúce tvary slovesné:
 tak podobu neurčitého spôsobu či infinitívu na **-ef**: roz-
 umef, šedivef, červenef, trpef, letef, sedef, videf, visef ap. (ako
 je v príčasti minulom činnom rozumel, šedivel, trpel ap.),
 podobne: tref, vref, umref, mlef ap. (ako trel, vrel, umrel ap.),
 hoci podľa nárečí stredného Slovenska boly by oprávnené
 i podoby s **-ie-**: rozumief, trpief, vrieſ ap.

Vymedzili sme presne i slovesá s príponou prítomného času
 s **-ie-**: rozumiem, rozumieš, smiem ap.; nesiem, nesieš, ve-
 diem, pečiem, strežiem ap.; miniem, minieš, hyniem ap. — a
 s **-e-**: idem, ideš, žnem, dmem, trem, melem ap.; pláčem, ste-
 lem, berem ap.

V nárečiach stredného Slovenska a podľa nich i v spisovnej
 slovenčine sa zachováva rytmický zákon, podľa ktorého nebýajú
 v slove vedľa seba dve dlhé slabiky, ale druhá slabika po dĺžke
 sa zpravidla kráti a za dvojhásky **ia**, **ie**, **iu** býva a, **e**, **u**.

Podrobne sme vymedzili platnosť tohto zákona (**čierny**,
čierne, **krásny** ap. proti dobrý, dobrá, dobré ap.; dá-

vam, dávaš, kráčam, kráčaš ap. proti volám, voláš, vraciam, vraciaš ap.) a určili sme všetky prípady, kde krátenie nenastáva (3. os. množ. č. súdia, chvália, nie súča, chvála ap.; v slovenských opakovacích súdievam — nie súdevam — ako robievam ap., ale kúpávam popri kúpavam ap., a vždy len kráčavam ap.).

IV. V tvarosloví zostáva v jadre stav, aký sa v spisovnej slovenčine vyvinul a časom ustálil.

V novej úprave sme sa dotkli len niekoľkých drobností:

1. V skloňovaní mužských mien zvieracích **had**, **orol**, **pes**, **medved** ap. z dvojtvárov podoby osobných mien n. pl. hadi, orli ap., množ. ak. **hadov**, **orlov** a neživotných mn. nom., ak. **hady**, **orly** ap. uvádzame pre väčšinu mien zvieracích podoby osobných mien ako jedinú kategóriu životných mien muž. vôbec, tedy: množ. nom. (jedovatí) hadi, (verní) psi ap. ako (statoční) chlapi, množ. (gen.) ak. (jedovatých) hadov, (verných) psov ap. ako (statočných) chlapov.

Len mená **kôň**, **vôl** i demin. **koníček** a ešte niektoré majú množ. nom. a ak. podľa neživotných: (pekné) kone, voly, koníčky, volky a podobne zdrobnelé **vtáčik**, **vrabček**, **baranec** ap., vtáčiky, vrabčeky, barance ap. a rovnako i **pstruh**, mn. nom., ak. pstruhy.

2. Pri skloňovaní cudzích mien upozorňujeme na mená na **-izmus**: **katechizmus** ap., na stredné mená na **-um**: **datum** ap. a na **-eum**, **-ium**, **-uum**, ktoré skloňujeme podľa toho, ako žiada rod a kmeň známy z mluvnice gréckej a latinskej, tedy na pr. **katechizmus**, gen., dat. katechizmu (nie katechizmusu) ap., **datum**, gen. data (nie datum) ap., **lyceum**, **gymnázium**, gen. **lycea**, **gymnázia** (nie lyceuma, gymzázia) ap.

3. Pri skloňovaní zámena **ten**, **tá**, **to** pokladáme za spis. podobu množ. nom. a akuz. neživ. muž., žen. a stred. **tie** (nie **té**), popri muž. živ. n. **tí**, akuz. **tých**.

4. Z dvojtvárov **jeden**, **jedon** — **všetek**, **všetok** po nechali sme pre spisovný jazyk podoby **jeden**, **všetok** ako najrozšírenejšie a najoprávnenejšie. Ináč skloňujú sa: **jeden**, **jedna**, **jedno** — **všetok**, **všetka**, **všetko**, ako mená príavné (**dobrý**, **dobrá**, **dobré**); na pr. jednot. gen. **jedného**, **jednej**, **všetkého**, **všetkej** ap., len v množ. nom. a akuz. zachovávame staré podoby zámmenné: množ. nom. **jedni**, **jedny**, **všetci**, **všetky**

(nie jedný, jedná, všetkí, všetké) a množ. akuz. muž. než. a žen. a stred. jedny, všetky (nie jedná, všetké).

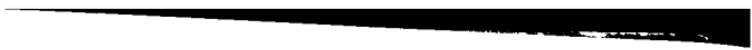
5. Rozdiel medzi prídavnými menami na **-ný**, **-ná**, **-né** (zbožný, **-ná**, **-né**) a **-ní**, **-nia**, **-nie** (národní, **-nia**, **-nie**) sa v spisovnej slovenčine nezachováva. Píšeme a skloňujeme rovnako: mocný, krásny ap. ako: jarný, **-ná**, **-né**, horný, dolný, vrchný, spodný ap. — Podľa starej tradície píšeme dnes len: Národné noviny.

* * *

„Pravidlá slovenského pravopisu“ vydávame v podobnom spracovaní a rozsahu a v podobnej úprave, ako sú úradné „Pravidlá českého pravopisu“. Obsahujú časť mluvnickú, hlavne s hľadiskom pravopisného, kde sú shrnuté pravopisné zásady a pravidlá s doklady, a podrobnej pravopisný slovník, podávajúci z počtu spisovnej reči slovenskej hlavne slová a tvary, ktorých spôsob písania je fažký alebo sporný, termíny technické nie všeobecne známe, význačné slová cudzie, zvlášte zdomácnelle slová kultúrne, a chybné slová zle tvorené, alebo zbytočné slová cudzie, nemecké a maďarské, ktorým treba vyhýbať, keď máme dobré slová domáce.

* * *

Podávajúc slovenskej verejnosti túto novú úpravu slovenského pravopisu, ktorá sa stáva schválením nášho ministerstva školstva a národnej osvety prvým úradným pravopisom slovenským, sme si plne vedomí nedostatkov prvého vydania nášho diela, nie diela jednotlivcovho, ale kolektívnej práce päťčlennovej komisie jazykového odboru Matice slovenskej. Pravopis je a bude vždy len vecou dohody, výsledkom kompromisu, ako písal hovorené živé slovo. Pravopis je nie formou nehybne trvácou a neživou, ale dokiaľ jazyk žije, vyvíja sa, mení sa a prispôsobuje sa stále novému a novému životu jazyka a svojej dobe i pravopis. I s tejto stránky je naše dielo typickým obrazom a dokumentom slovenskej prítomnosti: naväzujúc na pravopisnú a jazykovú tradíciu, aká sa vyvinula na Slovensku v minulom storočí a na začiatku nášho stoletia, snaží sa s hľadiskom dnešných čias podať systém pravopisu slovenského, ukazujúc niektorými svojimi zmenami na nové odvážnejšie možnosti vývoja slovenského pravopisu i v budúcnosti.

PRAVIDLÁ
SLOVENSKÉHO PRAVOPISU.

Z PRAVOPISU A HLÁSKOSLOVIA.

1. KEDY PÍSEME ZAČIATOČNÉ PÍSMENO VEĽKÉ.

So začiatočným písmenom **veľkým** píšeme:

a) Slovo, ktorým sa začína veta, na pr.: **Otec** bol v meste. — **Čakal** som priateľa.

b) Prvé slovo po bodke (.), na pr.: Nastalo pekné jarné dopoludnie. **Na** veži kostola zazvonil zvon, a ľudia sa začali schádzať. — Žili raz jedna maminka a otecko. **Mali** dvoje detí.

c) Niekoľko i po otazníku (?), výkričníku (!) a dvojbodke (:). Po otazníku a výkričníku sa píše začiatočné veľké písmeno, keď sa otázka alebo výkrikom či zvolaním veta skončila, po dvojbodke, keď za ňou ide priama reč, na pr.: Kde si? **Pod** sem! — Čo hože mi treba? **Som** šťastlivý človek! — Pracujme! **Práca** je prameňom života. — Deti volaly radostne: „**Lastovičky** prišly, bude leto!“

d) Vlastné mená:

osobné mená a priezviská: **Jozef**, **Alexander**; **Šafárik**, **Kollár**, **Masaryk**;

mená pohanských bohov a bohýň: **Zeus**, **Jupiter**, **Perún**, **Vesna** (bohyňa);

Boh, s veľkým začiatočným písmenom = kresťanský; ináč **boh** (pohanský);

mená zvierat: **Dunčo**, **Pozor** (pes), **Straka**, **Malina** (krava);

mená hviezd: **Jupiter**, **Panna**, **Býk** a podľa toho v spisoch hvezdárskych (inde nie) **Zem**, **Slnce**, **Denica** ap.;

mená zemepisné: krajín, miest, hôr, riek, národov, kmeňov, rodov ap.: **Slovensko**, **Čechy**, **Rakúsko**, **Amerika**; **Praha**, **Bratislava**, **Piešťany**; **Tatry**, **Šumava**, **Kriváň**; **Dunaj**, **Vltava**; **Čech**, **Slo-**

vák, **Slovan**, **Oravec**; **Slovanstvo**; **Piastovci**, **Přemyslovci**; **Žid** = člen národa, žid = príslušník náboženstva židovského; mená sviatkov: **Vianoce**, **Turíce**, **Hromnice**; prídavné mená významu privlastňovacieho, utvorené z mien osobných príponami **-ov**, **-ova**, **-ovo** alebo **-in**, **-ina**, **-ino**: **Karlov**, **-ova**, **-ovo**, **Mariin**, **-ina**, **-ino**; **Bernolákova** doba.

V pomiestnych menách (v menách časti poľa či chotára, ulíc, domov ap.), ako: **Pod Strážou**, **Za Strážami** (časti poľa v Túranoch), **Na Šibeniciach**, **Za Šibenicami** (v Mošovciach), **Malé Rovne** (hory v Mošovciach) ap., píšeme s veľkým písmenom slová **Stráža**, **Stráne**, **Šibenice**, **Rovne** ap., keď sa v nich necíti ich význam obecný, lebo už vymizol z pamäti; ale v menách, ako: „**Medzi potoky**“, „**Proti záhradám**“, „**Dolný koniec**“, „**Pod vápenicou**“, „**Panský vrštek**“, „**Pri kríži**“, „**U zlatého hrozna**“, obecný význam slov: **potoky**, **záhrady**, **koniec** ap. sa ešte cíti a preto sa píšu tieto slová s malým počiatočným písmenom.

Prídavné mená, odvodené z mien vlastných osobných a zemepisných, sa píšu s malou literou, na pr.: **homérovský** smiech, **homérovská** otázka, **štúrovská** filozofia, **mariánsky**, **svätovítsky** kostol, **vladislavská** sieň (na hrade pražskom), **český** kráľ, **slovenské** kroje, **rímsky** cisár; **považské** dediny, **polabskí** Slovania, **lužickí** Srbi, **belenohorská** bitka, **bratislavský** okres, **nitranské** biskupstvo, **staromestská** radnica, **komárňanský** prístav ap.

Podobne s malým písmenom sa píšu i podstatné mená, odvodené od vlastných mien osobných, ako: **husita** = privrženec **Husov**, **luterán** = privrženec **Lutherov**; pod. i **štúrovec**, **bernlákovec**, **wagnerovec** alebo **wagnerián**, **privrženec** **Štúrov**, **Wagnerov** ap.

Keď sa meno vlastné skladá z prídavného a podstatného mena, vtedy sa píše:

oboje s počiatočným veľkým písmenom, keď obidve mená majú význam mena vlastného, na pr.: **Alexander Veľký**, **Boleslav Chrabrý**, **Anton Padovský** alebo **Paduánsky**, **Panna Orleánska**, **Malá Ázia**, **Južná Amerika**, **Turčiansky Svätý Martin**, **Kráľovské Vinohrady**^{*}, **Česká Třebová**, **Čierna Hora**, **Nová Hora**, **Mladá**

* České miestne mená píšeme podľa českého pravopisu.

Horá, Stará Hora, Suchá Hora ap. (dediny slovenské), **Černá Hora** (osada na Morave), **Nový York, Nový Južný Wales**;

meno príavné s veľkým písmenom a podstatné s malým, keď je príavné meno významu vlastného a podstatné meno významu obecného, na pr.: **Atlantický, Tichý oceán**; **Stredozemné, Červené, Mrtvé, Jaderské, Ľadové more**; **Čierne, Ženevské jazero**; **Štrbské, Popradské pleso**; **Arabský, Terstský záliv**; **Kotorská boka**; **Dardanská úžina**; **Malý, Veľký Žitný ostrov**; polostrov **Pyrenejský**; **Biela voda** (potok), **Biela hora** (vrch), **Liptovské hole, Veterské hole, Inovecké hory, hory Orlické**; **Polabská rovina**; úval **Dolnomoravský**; nížina **Uhorská**; priesmyk **Jablunkovský**; stolica **Trenčianska, Šarišská**; **Nový svet** (= Amerika a Austrália); **Ohňová zem**; **Štúrova, Štefánikova cesta**; **Dlhá ulica***, **Staromestské námestie**; **Miachalská brána**; **Národný dom**; **Národné divadlo**; **Slovenská banka**; **Mestský sad**; rukopis **Zelenohorský, Kralická biblia** ap.;

podobne píšeme i mená krajín a štátov, keď ich základom je príavné meno : republika **Československá**; zem **Moravskosliezska, krajina Slovenská, Podkarpatskoruská**; republika **Francúzska**, bývalá ríša **Rakúsko-uhorská**, kráľovstvo **České, Spojené štaty severoamerické** ap.;

meno podstatné s písmenom veľkým a príavné s malým, keď je meno podstatné významu vlastného a meno príavné obecného, na pr.: severné **Alpy** vápencové, svätý **Otec** = pápež, cirkevní **Otcovia** (alebo len **Otcovia**), **Písmo sväté** (alebo len **Písmo**).

Píšeme: **Alpy, Slovensko, Bratislava, Dunaj** ap., ale hory **alpské, roviny slovenské, obec bratislavská, veľtok dunajský**;

* „**Dlhá ulica**“, ktorá sa tak menuje (na pr. v Bratislave, Prahe a i.); pod. „**Dolná, Horná ulica**“ (na pr. v Mošovciach); naproti tomu je „**dlhá ulica**“, ktorá je nie krátka; „**dolná, horná ulica**“, ktorá je dole či hore; pod. „**Malé námestie**“, ktoré sa tak volá (na pr. v Prahe), naproti tomu je „**malé námestie**“ to, ktoré je nie dosť priestrané. Podobne sa lišia zreteľne zvláštne významy pomiestnych mien „**Malá strana**“ (časť Prahy), „**Malá strana, Veľká strana**“ (časti osady Necpál v Turci), „**Druhá strana**“ (časť Turian), „**Dolný koniec**“, „**Horný koniec**“ (na pr. v turčianskych osadách Necpaly, Turany, Podhradie ap.) naproti obecnému významu **malá, veľká strana** (v politike ap.), **horný, dolný koniec** (mesta vôbec, nejakej veci ap.). Podobne píš **Nové Mesto nad Váhom**, ale **Nové mesto** (časť Prahy) a **nové mesto** (mesto novo vzniklé, novo budované) ap.

svätý **Vít**, ale chrám **svätovítsky**; podobne: **Týn**, **Loreta**, ale chrám **týnsky**, **loretsky**; **Přemyslovci**, ale rod **přemyslovsý**;

Nový rok (1. január), **Dohviezdný večer** = **Štedrý večer**, **Všetkých svätych**, na **Tri krále**, na **Mena Ježiš**, **Kvetná nedeľa**, **Smrtná nedeľa**, **Zelený štvrtok**, **Veľký piatok**, **Veľká noc**, ale **veľkonočný**, **štodrovečerný**, ako **vianočný**, **hromničný** ap.

e) Mená spolkov a spoločností, na pr.: **Sokol**, **Orol** (ale **orol**, **sokol** = člen **Orla**, **Sokola**), **Hlahol**, **Beseda**; **Remeselnická beseda**, **Jednota českobratská**, **Slovenský klub**, **Česká akadémia vied a umení**, **Matica slovenská**.

Pri stručnom vyjadrení píšeme podľa smyslu s veľkým písmenom: **Matica** = Matica česká alebo slovenská; **Pohľady** = Slovenské pohľady; **Republika** = republika naša (t. j. Československá); vydanie nákladom **Akademie** = Českej akademie vied a umení ap.

f) Tituly kníh, skladieb, diel umeleckých, časopisov, mondielieb ap., na pr.: Vlčkove „**Dejiny literatúry slovenskej**“, Hviezdoslavova „**Hájnikova žena**“, Smetanova „**Predaná nevesta**“, Šursov „**Ranený**“, **Biblia** = Písmo sväté (biblia = výťah zo sväteho Písma), **Starý zákon** (čiastka Biblie), Ottov **Slovník naučný**, apoštolské **Vyznanie viery**, **Slovenské pohľady**, **Národné noviny**, **Sborník Matice slovenskej**, **Slovenský deník**, **Sborník Muzeálnej slovenskej spoločnosti**; **Otčenáš**, **Zdravas**, **Desatoro**.

g) Ako slovo **Boh** vo význame kresťanskom, tak i iné slová, keď znamenajú **Boha**, píšu sa s veľkou literou: **Pán**, **Pán Boh**, **Kristus Pán**, **Hospodin**, **svätý Duch**, **najsvätejšia Trojica**, **Stvorteľ**, **Spasiteľ**, **Vykupiteľ**, **Ukrižovaný**, **Prozreteleňnosť** ap.;

podobne sa píše: anjel **Pána**, modlitba **Pána**, **Fanna Maria**.

h) Slová oslovovalacie v listoch, na pr.: **Ty**, **Tebe**, **Ti**, **Vy**, **Vás**, **Tvoj**, **Vāš** ap.; staré tituly, nakoľko sa ich dosiaľ užíva: **Vaša Milosť**, **Vaša Jasnosť**, **Jeho Excelencia** ap.;

nevvhodne sa píše: ako **Ste** hovorili, aby **Ste** ráčili, **Ctený pane**, **Veľactenému pánu...**, miesto správneho: ako **ste** hovorili, **Ctený pane**, **Veľactenému pánu** ap.

ch) V niektorých ustálených skratkách, ako: **P.** = páter, **JUDr.**, **MUDr.**, **PhDr.**, **ThDr.**, **Dr. tech.**, **Dr.** (vo vetnej spojitosti

však zpravidla dr.), **MUC.**, **PhC.**, **MgPh.** = magister farmacie; pod. **KČST.** (= Klub československých turistov), **NL.** (Národní listy), **Sl. Pohľ.** i **SP.** (Slovenské pohľady) ap.

Poznámka. V niektorých prípadoch nemožno s určitosťou rozhodnúť, aké písmeno písat, veľké či malé. Akéosi kolisanie tu vždy bolo a bude.

2. AKO PÍŠEME CUDZIE SLOVÁ.

Cudzie slová píšeme v slovenčine dvojakým spôsobom. Alebo hľadíme zachovať, nakoľko možno, pravopis jazyka, z ktorého bolo slovo prevzaté, ponechávame litery a ich skupiny v slovenčine neobvyklé a dĺžku neoznačujeme čiarkou či dĺžnom — alebo prispôsobujeme slová slovenskej výslovnosti, najmä zjednodušíjeme litery zdvojené, zlavujeme sa litier a skupín v našom pravopise neobvyklých a označujeme dĺžnom — častejšie v koncovkách nežli vnútri slov — samohlásky slabík dlho vyslovovaných.

Spôsob prvý je pravidlom pri menách vlastných, ako: **Achilles**, **Caesar**, **Réaumur**, **Victor Hugo**, **Greenwich**, **Goethe**, **Shakespeare**, **Puškin**, **Mickiewicz**, **Karadžić**, **Wagner**, **Felix**, **Alexander**, **Kordillery**, **Kilima-Ndžaro** ap.;

a pri slovách obecných, ktoré nie sú ešte celkom zdomácnelé, na pr.: **quadriennium**, **essay**, **etuda**, **match**, **cricket**, **allegro** ap.

Spôsob druhý býva pri cudzích menách vlastných, ktoré sú hláskovo poslovenčené alebo sú už zdomácnelé, na pr.: **Rím**, **Londýn**, **Paríž**, **Egypt**, **Grécko**, **Holandsko**, **Asyria**, **Apeniny**, **Korint**, **Atika**, **Maraton**, **Atény**, **Cézar** (ako meno krstné, ináč C. I. Caesar), **Ezop**, **Eneáš**, **Eneida**, **Fridrich**, **Kréta**, **Brémy** ap.;

okrem toho pri mnohých iných slovách významu obecného, takých, ktorých sa denne užíva a ktoré sú už zdomácnelé, na pr.: **diagram**, **rekamandovať**, **imunita**, **kolokvium**, **iluminácia**, **idyla**, **adresa**, **komisia**, **profesor**, **mezanin**, **mecén alebo mecenáš**, **aféra**, **nacionalizmus**, **drogeria**, **silueta**, **šofér**, **angažovať**, **katar**, **rytmus**, **litograf**, **mytologia**, **katedra**, **estetika**, **etika**, **erár**, **prelát**, **pedagog**, **sféra**, **ekonomický**, **toaleta**, **kuloár**, **senát**, **kandidátka**, so-

náta, agitátor, promenáda, estráda, admirál, generál, reálny, agrárny, tabuľárny, kapitán, fontána, panoráma, systém, migréna, scéna, likér, ležérny, kariéra, termín, blondín, gavalier, elixír, inženier, manéver, bibliotéka, kopírovať, akciz, gáz, kráter, šéf, prémia, préria, bôr, dóm (chrám), pôl (severný), tón, óda, bôra, pôr, pôry, môda, sôlo, lôža (v divadle) ap.;

podobne i bróm, apríl, sérum, motív, deskriptíva, archív (ale archívár), nervóza, sezóna, úzus, nominatív, genitív, datív, akuzatív, reverz, konkurz, g., d. jedn. reverzu, konkurzu ap. (naproti doterajšiemu spôsobu v spisovnej češtine: brom, april, serum, motiv, deskriptiva, archiv, nervosa, sezona, usus, nominativ, akusativ, konkurs, revers ap.).

Podľa obecne vžitej výslovnosti slovenskej i podľa doterajšej tradície literárnej pišeme: štát, štátny, štatárium, študent, štúdium, inšpektor, inšpicient ap. (proti čes. spôsobu písania s s: stát, státní, student, inspektor ap.). — Ale v cudzích slovách kultúrnych neľudových pišeme a vyslovujeme pôvodné s, na pr.: instrumentál (ale inštrument), instinkt, inspirácia, status ap.

Mená mesiacov pišeme v slovenčine takto: január, február, marec, apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december.

Poznámka. Úplnej jednoty v písaní cudzích slov nebolo a nebude nikdy, lebo nieko jednoty v mienke, ktoré slová sa môžu pokladať za zdomácnelé a ktoré ešte nie.

Zbytočne nepišme slov cudzích, kde máme vhodné slová svoje.

3. KDE SA VYSLOVUJÚ A PÍŠU MÄKKÉ SPOLUHLÁSKY đ, ţ, ſ, ľ, ľ.

1. Slabiky **de**, **te**, **ne** sa čítajú ako **đe**, **ťe**, **ňe** (ako čes. **dě**, **tě**, **ně**), a to nielen v tých prípadoch ako v češtine, na pr. **deti** = č. **děti**, **telo** = č. **tělo**, v jednot. dat., lok. **vode**, **žene** = č. **vodě**, **ženě**, **nemý** = č. **němý** ap., ale i v prípadoch, kde sa v češtine píše a vyslovuje **de**, **te**, **ne**, na pr. **deň** (vyslov deň), **teľa** (ťela), **vediete** (vedieťe), **nesiete** (ňiesťe), naproti čes. **den**, **tele**, **vedete**, **nesete** (s výslovnosťou **đe**, **ťe**, **ňe**).

Slabiky **de**, **te**, **ne** sa vyslovujú v spisovnej slovenčine tvrdo len v týchto slovách domáciach: **jeden**, **jedenásť**, **hoden**,

ten, tento, teprv, temer, teraz, tedy; nadeň = nad neho; po-deň = pod neho; v tvaroch príd. mien v gen., dat., lok. sg. f. mladej, vydatej, peknnej (žene); v gen., dat. sg. m. a str. pekného, peknému, tvrdého, tvrdému, zlatého, zlatému; tak i krásneho, krásnemu ap., kde e je po dlhej slabike na miesto dlhého ē (pekného, peknému ap.); v jednot. nom., ak. stred. a v množ. nom., ak. pekné, mladé (diefa, stromy, ženy, mestá ap.); tak i krásne (diefa, ženy, mestá) ap.;

v cudzích slovách: **idea, termín, Terezia** ap.

Slabiky **di, ti, ni** sa čítajú ako **dí, tí,ní**, na pr.: **divý, tichý, nikto** ap.

Tvrdo sa vyslovuje **d, t, n** v slabikách **dí, tí,ní** (**di, ti, ni**) v množnom nominalive: **mladí, zlatí, pekní** (ľudia), prekliati, čierni (ľudia); podobne v složených slovách: **od-ísf, nad-ísf** ap.;

a v cudzích slovách: gramatika, matematika, disciplína, mechanik ap.

V slabikách s dvojhádkami **ia, ie, iu** hláska, ktorou sa tieto dvojhádky počínajú, obmäckuje v domácich slovách predchádzajúce spoluhlásky **d, t, n** v **dí, tí,ní**. Tedy v slabikách **dia, die, diu, tia, tie, tiu, nie, nie, niu** čítaj **dí, tí,ní, ťí, ťiu, ťie, ťiu, ťia, ťie, ťiu, ťie, ťiu, ťie, ťiu**, na pr.: **ľudia, diera, tiahnem, tiecf, šitiu, pokolenie, nie** som, paniu ap.

V ostatných prípadoch sa označuje výslovnosť spoluhlások **đ, ť, ťí, ťiu**, na pr.: **medveđ, đaleko, vđačný, kosť, tava, kameň, kameňom** ap.

2. V slovenskej výslovnosti spisovnej dôležitá je hláska mäkké I.

Mäkké I sa vyslovuje v slabikách pred **e, i, í, ia, ie, iu, tedy le, li, lí, lie, lia, liu**, hoci sa jeho mäkkosť tu neoznačuje (tak ako **d, t, ť, ťí, ťiu** v slabikách **de, te, ne, di, ti, ni, dia, tia, nia** ap.). Na pr.: **pole, po chvíli, v obilí, obilie, v poliach, obiliu** ap.

V ostatných prípadoch sa výslovnosť mäkkého I označuje = I.

Tak pred **a** : **ľad, ťadvie, ťakať** (sa), **ľaliký, ťahnúť, ťan, ťavý, podľa, hľa, hľadef, kľačať, žľab** (i žleb), **žľaza**; v nom. sg. **chvíľa, jedľa, košeľa, nedeľa, roľa, vôľa**; **strieľaf** od streľif, **udieľaf** od delif ap.

(Srovaj v češtine zväčša v týchto prípadoch za slovenské **la — le**, na pr.: **led, ledví, lehký, len, ... hle, hleděti, ... chvíle, jedle, stříleti** ap.)

Pred **u**, **ú** : **Iud**, **Iutovaf**, **vIúdny**, **kIúka**, **pIuf**, **sIub**, **sIúbis**
kIúč, **pIúca** ap.

(Srovnaj v češtine za slovenské **Iu**, **Iú** — **li**, **If**, na pr.: **Iid**,
litovati, **vlídný**, **slib**, **slíbiti**, **klíč**, **plíce** ap.)

Pred **o** : **povołovať**, **podpałowať**, od **povoliť**, **podpaliť**; po-
dobne i **połovať**, **połownik** a i.

Prostred slova pred spoluhláskou a na konci slova, na pr.: **beł-**
mo, **kołko**, **tołko**, **vełmi**; pri mäkkých kmeňoch mužských a žen-
ských: **cieł**, gen. **cieła**, **ból**, **bólu**, **král**, **krála**, **učiteł**, **učiteła**, **priateł**,
kazateł ap.; **zreteł**, **zretele**, **motýł**, **motýła**; **dialeł**, gen. **diale**, **my-
seł**, **mysli** (ale úmysel, priemysel s tvrdým I), **soł**, **soli** ap.

V písme i výslovnosti treba rozoznávať slová:

ład (č. 1ed) — **lad**, **ladif**, **ladný**; **łak**, **łaknúť** (č. 1ek) —
łak, **łakovať**; **łan** (č. 1an) — **lań**; **vlani** (č. **vloni**); **łavica** = **ława**
ruka (č. 1evice) — **łavica** (č. **lavice**); **roła** (č. **rola**) — **rola** (di-
vadelná, č. **rola**); **uhol**, g. **uhła** (č. **uhel**, **uhle**) — **uhol**, **uhla**
(č. úhel, úhlu) v geometrii ap.; **mysł**, **myśl** — **úmysel**, **prie-
mysel**, gen. **úmyslu**, **priemyslu** ap.

Mäkké I sa liší výslovnosťou od I obyčajného (stredného):
I sa vyslovuje tak, že sa jazyk opiera koncom o dásná, pri I sa
opiera jazyk plochou o predné podnebie, podobne ako pri vý-
slovnosti **d**, **t**, **ň**. — Ale I sa nevyslovuje ako Ij.

4. SLABIKOTVORNÉ KRÁTKE A DLHÉ **r**, **l**, **f**, **i**.

V slovenčine je vedľa krátkeho samohláskového čiže slabikotvorného **r**, **l** v prípadoch, ako: **vrch**, **prst**, **krst** (=čes. **křest**),
vlk, **blcha** (=čes. **blecha**), **žltý** (=čes. **žlutý**) i dlhé samohláskové **f**, **i**, na pr.: **vŕšek** = **vfštek**, **kŕč** (=čes. **křeč**), **vŕča**, **hŕbka**,
tŕč (=čes. **tlouci**) ap.

5. KDE SA PÍŠE **y**, **ý** (TVRDÉ) A KDE **i**, **í** (MÄKKÉ).

1. Litera **i**, **í** sa píše po mäkkých spoluhláskach **c**, **č**, **dz**,
ž, **š**, **d**, **f**, **ł**, **j**, na pr.: **ciť**, **čin**, **číslo**, **medzi**, **život**, **široký**,
divný (vyslov **divný**), **ticho** (vyslov **ficho**), **nif** (vyslov **ňif**),
vajíčko.

Len v niektorých cudzích slovách sa píše **y** po **c**, na pr.: **Cyril**, **cylinder**, **cymbal**, **cyklon**, **cyklus**, **cynik**, **cynizmus**, **Cyprus**, gen. **Cypru** (ostrov) i **cyprus** (strom), **encyklika**, **encyklopedia** ap.

2. Litera **y**, **ý** sa píše po tvrdých spoluľáskach **h**, **ch**, **k**, **g**, **d**, **t**, **n**, na pr.: **hyniem**, **hýbať**, **chyba**, **chytám**, **kytka**, **jaskyňa**, **kývať**, **burgyňa**, **dych**, **kedy**, **dýmať**, **ty**, **motyka**, **týždeň**, **ženy**.

Poznámka. Na niektorých miestach Slovenska sa vyslovujú hlásky **d**, **t**, **n** ľivro do ako **d**, **t**, **n**, na pr.: **vidím** — **vidým**, **tichý** — **tychý**, **níkto** — **nykto** ap., a preto uvádzame niektoré slová, ktoré po tvrdých spoluľáskach **d**, **t**, **n** majú **y**.

Po **d**: **dych**, **dýchať**; **dym**, **dýmať**, **nadýmať**; **dyňa**; **dýka**; **hospo-dyňa** (ale **Hospodín** = Pán, Boh); **kedy**, **tedy**; **lodyha**, **vládyka**.

Po **t**: **ty**, **tykať**; **týkať** sa, **dotýkať** sa, **tyč**; **tylo**, **tyf** (=tučnef), **týždeň**, **motyka**, **motýľ**, **styd**, **stydef** sa, **ostýchať** sa, **svätyňa**, **štyri**, **zatým**; **Tyroly**, **tyger**.

Po **n**: **nyní** (v cirkevnej reči, inakšie teraz), **nyť** (=túžif).

Výnimečne sa píše **i**, **í**:

a) Po všetkých týchto tvrdých spoluľáskach v množnom nominatíve a vokatíve mužských príavných mien, na pr.: **vysokí** chlapí, **hluchí** starci, **mnohí** ľudia, **tvrdí**, **statoční** vojaci, **pre-kliati** vrahovia ap., naproti nom. jednot. č. **vysoký**, **hluchý** starec, **mnohý**, **tvrdý**, **statočný** človek ap. Podobne i po spoluľáskach obojetných **b**, **p**, **m**, **v**, **r**, **s**, **z**, **l**, na pr.: **dobrí**, **slepí**, **slabí**, **malí** ľudia ap., naproti **dobrý**, **slepý**, **slabý**, **malý** človek.

(Srovaj v češtine: **vysocí**, **hluší**, **mnozí** lidé — **vysoký**, **hluchý**, **mnohý** člověk; **tvrdí** (vyslov -**ďí**), **stateční** (-**ňí**), **pro-kletí** (-**ťí**) lidé — **tvrdý**, **statečný**, **prokletý** člověk. A podobne: **dobří**, **slepí**, **slabí**, **malí** starci — **dobrý**, **slepý**, **slabý**, **malý** starci.)

b) Po spoluľáskach hrdeľných **h**, **ch**, **k**, **g** v príavných menách privlastňovacích s príponou **-in**, **-ina**, **-ino**, ako: **macochin**, **-ina**, **-ino**, **mladuchin**, **matkin**, **tetkin**, **strigin**. (Srovaj české: **matčin**, **macošin** ap.)

c) V onomatopoetických či zvukových (zvuk napodobujúcich) slovách: **chichlotaf** sa, **kikiríkať**, **hí**, **hijo** ap.

d) V cudzích slovách, kde v pôvodnom jazyku bolo **i**, na

pr.: **kilo**, **kilogram**, **kilometer**, **kinematograf**, **kino**, **legia**, **legionár**, **regiment**, **historia**, **slovakizmus**, **čechizmus** ap.

3. Po spoluľáskach obojetných: **b**, **p**, **m**, **v**, **r**, **s**, **z**, **l** píšeme niekedy **y**, **ý**, niekedy **i**, **í**.

Kedy píšeme po spoluľáskach obojetných **y**, **ý** a kedy **i**, **í**?

a) V koncovkách v množ. nominatívne píšeme **-i**: chlapí, Srbi, pávi, rysi, sokoli — podobne ako vojaci, vtáci, žiaci, Česi od podstat. mien s tvrdou spoluľáskou **k**, **ch**: vojak, vták ap.; v množ. instrumentálne **-y**: s dobrými chlapý (chlapmi), pávy (pávmi), Srby (Srbmi), sokoly (sokolmi) ap. — podobne ako je zachovaná tvrdá spoluľáska **s-y** v množ. instr.: s dvoma žiaky (žiakmi), vtáky (vtákmi), Čechy (Čechmi) ap.;

v jednot. mužskom nominatívne prídavných mien typu **dobrý**, **dobrá**, **dobré** píšeme **-ý**: slabý, slepý, chromý, zdravý, dobrý, lysý, drzý, malý ap. — podobne ako veľký, chudý, hluchý ap.;

v množ. nominatívne týchže mien prídavných rodu mužského píšeme **-í**: slabí, slepí, chromí, zdraví, dobrí, drzí, malí (ľudia) — podobne ako veľkí, chudí, hluchí (ľudia).

Ináč píšeme v ostatných koncovkách **y** (alebo **y** po predchádzajúcej dlhej slabike), v jednotnom instrumentálne: **slabým**, **slepým**, **zdravým** človekom, **dobrým** dieťaťom, bielym kvetom; ako **veľkým**, **hluchým** starcom; v množ. genitívne a lokálne: **slabých**, **slepých**, **zdravých** ľudí, bielych detí, ako **veľkých**, **hluchých** starcov; o **dobrých**, **zdravých** ľuďoch; v množ. instrumentálne: **slabými**, **slepými**, **dobrými** ľuďmi, bielymi kvetmi, ako **veľkými**, **statočnými** národnimi ap.

V prídiel. menách typu **boží**, **božia**, **božie** po obojetných spoluľáskach vo všetkých týchto príponách je **-í-**, **-i-**, na pr. v jednot. nominatívne: **rybí** tuk, **psí** jazyk, **kozí** roh ap.;

v jednotnom instrumentálne: **rybím** tukom ap.;

v množnom datívne: **psím** mláďatám ap.;

v množnom genitívne a lokálne: **psích** mláďat, o **kvích** mláďatách ap.;

v množnom instrumentálne: **psími** mláďatmi ap.

b) Vnútri slova píšeme **y**, **ý** po obojetných spoluľáskach v týchto slovách a ich odvozeninách:

1. Po **b**:

by, **aby**, **bych** = **by** som, **abych** = **aby** som ap.; **aby** som, **aby** si ap.; **byť** (som; ale **bif**, bijem), **bývať**, **bývam**; **bývalý**, **bývanie**, starobylý; **dobyť**, **dobývať** (hrad; ale **dobiť**, **dobíjať** = doraziť, na pr. nepriateľa); **dobytok**, **nábytok** (=náradie; ale nábitok do pušky); **obývať**, **obydlie**, **obývateľ**; **ubývať**, **úbytok**; **prebývať**, **prebytok**; **zbyť** (=ostaf; ale **zbiť** = ztlač niekoho), **zbývať**, **zbytok**, **zbytkový**, **zbytočný**, **nazbyť**; **byť**; **bytie**, živobytie, **bytný**, **bytnosť**, **bydleť**, **bydlo**, **bydisko**, **bydlište** = **obydlie**, **príbytok** (ale **bidlo** na krošnách) ap.; **býk**, **býček**, **býkovec**; **bývol**; **byť**, **byťka**, **bylina**; **bystrý**, **bystrosť**, **bystrina**, **Bystrica**; **Bytča**, **kobyla**, **obyčaj**.

2. Po **p**:

pýcha, **pýšiť** sa, **pyšnet**, **pyšný**; **prepych** (ale **pichnúť** = bodnúť); **pykať**, **odpykať**; **pýr**, **zapýriť** sa; **pysk**, **pyskatý** (ale **pisk**, **piskot** = hvizd); **pýtať** sa, **spýtať** sa, **spytovať** (svedomie), **spytovať** sa, **jazykospyt**, **prírodospyt**, **prírodospytec** (ale **pitvať** telo); **pytel**, **pytlík**, **pytliak**; **kopyto**, **kopýtko**, **kopytník**, jedno-**kopytník**; **slepýš** (=slepuch, *jašter*).

3. Po **m**:

my (**my** dvaja a pod.; ale: **dal mi to**); **odmykať**, **zamykať**, **zámyk**, **pomykov**; **mýliť** (sa), **zmýliť** (sa), **mýlka**, **mýlný**, **mýlivý**, **omyl** (ale **míľa** = miera); **mysleť**, **mysel**, **myšlienka**, **mysliteľ**, **myslivec**, **smýšlať**; **smysel**, **úmysel**, **výmysel**, prie-**mysel**; **Přemysl**, **Litomyšl**; **mys** (=výbežok do mora); **mys**, **myška**, **myší**; **myť**, **mydlo**, **mydlár**, **mydlina**, **umývať**, **umývav**, **umývač**; **Myjava**; **mýto**, **mýtnica**, **mýrne**; **mýtiť**, **vymýtiť** (=vyrúbať les), **mýtina**; **čmýriť** sa = **hmýriť** sa, **hemžiť** sa; **hmyz**, **hmyzožravec**; **smyk**, **smyčec**; **priesmyk**; **šmýkať** sa, **šmyknúť** sa; **žmýkať**.

4. Po **v**:

vý; **vydra**, **vydrovka**; **vyhňa**; **výr** (druh sov; ale **vŕť** = krútňava vo vode); **výskaf**, **výskot**; **vysoký**, **vyšší**, **výška**, **výšina**, **výšiť**, **zvýšiť**, **Vysočany**, **Vyšehrad**; **vyza** (= druh rýb); **výzla** (ž.); **povyk**, **zvyk**, **zvykať**, **zvyknúť**, **zvyklý**, **navykať** ap.; **žvýkať**, **prežvýkovavať**; **vy-** ako predpona, na pr.: **vybrať**, **výbor**, **výborný**,

vydať, vydaj (ale **vídať** = často **vidieť**), **vyhodiť, výhoda**; **vychodiť, východ**; **vyčítať, výčítka** ap.

5. Po r:

ryba, rybár, rybník; **ryk, ryčať; rýdzi; rýchly, rýchlik i rychlý, rychlik; rýpať; rys, rysovať; rysý, ryšavý; rýf** (zem), **rýf, úryvok; hrýzf, uhryznúť; koryto; kryf, skryf, skrýša, pokrývka, úkryt; prýštif; starýga; strýc, stryná; tovaryš; trysk; tryzna; trýznif; varyto.**

V slove krídlo píš **í** (sr. č. křídlo, cirkevno-slovanský krilo).

Píš **i** v slove Šariš, šarišský (bude sa tak písat i v češtine).

Píše sa **y** i v cudzích slovách: **rým** (vo verši, ale **Rím**, mesto), **rytier, rytersky, ryža, bryndza, bryčka** (ľahký vozík), **rychtár, rýnok** (správne námestie), **ryzňa i ryzeň** (=žľab) a i.

Ale skriňa (z lat. scrinium, č. skřín).

6. Po s:

sýc, sýček (druh sov); **sychravý**; **syčať, sykot, sykavka** (ale **síkať** = striekat, **síkačka**); **syn**; **sypať** (ale **sipeť**, na pr. had **sipí** = syči), **sýpka, sypáreň**; **syr, syrový, syrovátka** (ale **sírý** = osirelý; **síra, sirky**); **sysel**; **sýty, sýtosť, sýtit**.

7. Po z:

jazyk, jazýček, nazývať, ozývať sa, vzývať (ale: **zívať, zívnutie, zívnutie**).

8. Po l:

lyhať (=l(u)hať), **zlyhať** (puška zlyhá); **lyko, lykožrút**; **lysý, lysina, lyšaj** (=motýľ, ale lišaj na tvári, lišajník — rastlina); **lytko, lyžica; blýskať sa, blyštať sa**; **mlyn, mlynár**; **plyn, plynný, plynút, plynny**; **plytký, oplývať, polynok**.

Tvrde **y, ý** píšeme i v niektorých cudzích slovách po tvrdých alebo obojetných spoluuhláskach podľa pôvodného pravopisu pre-vzatých slov alebo podľa našej výslovnosti a nášho ustáleného pravopisného spôsobu, tak na pr. po **k**: **Kyros**; po **g**: **Egypt, gymnázium, gymnastika**; po **h**: **hyacint, hygiena, hymna**; po **b**: **Babylon, labyrinth, presbyter**; po **p**: **pyramida, Pyreneje**; po **m**: **myrta, mystika, mytologia**; po **d**: **dynamit, Londýn, idyla**:

po t: **tyger** (zviera, ale **Tigris** rieka), **Tyrolsko**, **Štyrsko**; **po n:** **nymfa**, pseudonym; **po r:** **Krym**, **Rýn**, **rým** (vo verši, ale **Rím** mesto), **rytier**, **rytmus**; **po s:** **psychologia**, **symbol**, **synagoga**, **systém**; **po l:** **lýra**, **lyrika**, **lynčovať**, **hieroglyfy**; **po f:** **fyzika**, **fyziologia** ap.

Poznámka. Vo výslovnosti rozdielu medzi **i**, **í** a **y**, **ý** už temer nieto. Rovnako sa vyslovuje **bif** (=tľef) a **byť** (bývať), **mí** a **my**, množ. nom. **chlapi** a množ. instr. **chlapy**, **pískat** a **pýtať** ap.

6. KEDY PÍŠEME **i** (KRÁTKE) a KEDY **í** (DLHÉ).

1. Veľmi často sa robí chyba v písaní koncoviek **s -i-** alebo **-f-** v skloňovaní zámen **on**, **môj**, **tvoj**, **svoj**, **náš**, **váš**.

Správne píšeme:

v jednot. instrumentále: **ním**, **s ním**, **mojím**, **naším**, **vaším** (**bratom**) ap. s **dlhým -í-**;

v množ. genitíve a akuzatíve: **ich**, **nich**, **našich**, **vašich** (**bratov**) ap. s **krátkym -i-**;

v množ. datíve: **im**, **ním**, **našim**, **vašim** (**bratom**) ap. s **krátkym -i-**;

v množ. lokále: **o nich**, **našich**, **vašich** (**bratoch**) s **krátkym -i-**;

v množ. instrumentále: **nimi**, **našimi**, **vašimi** (**bratmi**, **braty**) s **krátkym -i-**.

2. O skracovaní v prípadoch, ako: **chválim**, **chváliš** ap. na proti **robím**, **robíš** ap. viď v súvislosti v kapitole o dĺžke a krátkosti samohlások.

7. KDE PÍŠEME **é** (DLHÉ).

Dlhé **é** píšeme v domácich slovách len v tvaroch prídavných mien: v jednotnom nominatíve, akuzatíve a vokatíve **dobre**, **národné** dielo, v genitíve **dobreho**, v datíve **dobremu**, v množnom nom., akuz. a vok. neživ. muž., žen. a stredných **dobre** (skutky, ženy, deti),

a v slove **dcéra** (čes. **dcera**); podobne **dcérin**, **dcérka**;

v cudzích slovách zdomácnelých, ako: **aféra**, **dekrét**, **kariéra**, **sféra**, **šéf**, **Švédsko** a pod.

8. KEDY PÍSEME **š** (DLHÉ).

Dlhé **š** píšeme v citoslovci **š** a v cudzích slovách, ako: bródm, gróf, balón, salón, sezóna, trón, vagón (lepšie železničný voz, vozeň), október, inferiórny, ambiciózny ap.

S krátkym **o** píšeme: citrón, citronový, gramofón, mikrofón, pavilón, cigória, kalória, oratorium a i.

9. KDE SA PÍŠE **ä**.

Písmeno **ä** píšeme len po retných spoluohláskach: **b**, **p**, **m**, **v** (za pôvodnú praslovanskú samohlásku nosovú *ę*).

Po **p** je **ä** v týchto slovách alebo ich odvodeninách: päsf (pästný, zápästky), päta (pätič, opätok), päf (pätká i piatka, pätoro, pätnásť, pädesiat — z päťdesiat); pripäf (pripäty), zapäf (zapäty) = pripnúf, zapnúf, opäf, zpäf, nazpäf ap.

Po **m**: mädlíč, mäkký (mäkčiť, mäkčeň, mäknúť), mäso (mäsiar, mäsitý), mäf = mnúf (mnem), niäta, najmä, pamäf (pamätlivý, pamätať), smäd (smädný), zmätok (mätež, pomätený). Podobne v kmenotvornej prípone -mä (z -mę): bremä, písmä, plemä, ramä, semä, temä, popri bremeno, písmeno, plemeno, rameno ap., ale v ostatných pádoch -me (z -me): bremena, bremenu, bremenom, ramena ap.

Ale píš vždy len: med, medved.

Po **v**: väčší (väčšmi, väčšina), vädnúf (zvädlý), väzy (položiť na väzy), väzba (väzač, väzeň, väzenie, väzeň, záväz, odväzovať), deväf (devädesiat — z deväťdesiat, devätnásť), hovádo (hovädzí), svätý (svätoſ, svätif, posvätný), rukoväf.

Ale píš vždy len: veža; rozprávať; Detvan, Moravan, Slovan ap.

Po **b** len v kmenotvornej prípone -ät- (z -ęt-): žriebä, žriebäfa, žriebäfu, žriebäfom, žriebätá, žriebät, žriebäci ap.

V podstatných i vlastných menách, tvorených príponou -ian, mäkkosf prípony sa trafi i po **b**, **p**, **v**, **m** a hovoríme: zeman, Detvan,

Moravan, ale v príavných menách zemiansky, detviansky ap. zostáva platnosť pôvodnej prípony.

Miesto novotvarov **rybäcf**, **žabäcf** a pod. radno je písaf **rybí**, **rybia**, **rybie**, **žabí**, **žabia**, **žabie**. Ale správne je žriebäci, kuraci ap. od žriebä, -bäfa, kura, -rafa ap.

Vždy píš len: teba, seba (nie tebä, sebä), i narábať, zarábať ap.

Poznámka. V 3. osobe množ. čísla píšu a vyslovujú i lúpä, kúpä, vstúpä, trápä ap., v podobe prítomného prechodníka: lúpac, kúpac, trápac ap. Pre jednotnosť odporúčame písaf tvary s dvojháskou **-ia-**: lúpia, kúpia, vstúpia, trápia; lúpiac, kúpiac, trápiac; podobne v adjektívnom lúpiaci, trápiaci ap.

Ako sa vyslovuje hláska **ä**.

Hláska **ä** je hláska prostá, nie složená. Je to veľmi otvorené **e**, ktoré sa blíži výslovnosti hlásky **a**, alebo **a** so zabarvením do **e**.

Komu robí fažkosti výslovnosť **ä**, vyslovuj **e**, na pr. **peť**, **meso**, **mekký**, **vezenie** ap.. ale svatý **s a**.

10. KDE PÍSEME DVOJHLÁSKY **ia**, **ie**, **iu**.

Po mäkkých spoluhláskach zpravidla nepíšeme dlhého **á**, **é**, **ú**, ale dvojhásky **ia**, **ie**, **iu**. Tedy žiak miesto žák, čiara m. čára, žiadať m. žádať, množný genitív žien m. žén, jednotný akuzatív cudziu (ženu) m. cudzú ap. Ale na pr. 3. pl. pijú, kryjú, počúvaj, lúbis ap.

Za spoluhrásky **ia**, **ie**, **iu** nesmie sa písaf **iá**, **ié**, **iú** (podľa miestnej západoslovenskej výslovnosti): priateľ, chlieb, cudziu ap., ale priateľ, chlieb, cudziu.

Srovaj i vlčia tma, božia mať naproti dobrá duša; dušiam, ušiam naproti rybám; uliciach, kožiach naproti rybách; božie slovo naproti dobré slovo; božie slová naproti dobré slová; božiu svätynu naproti peknú ženu ap. Ale ulicami, dlaňami, kostiami (nie uliciami, dlaniami, kostiami) ako ženami.

Poznámka. Dvojhásky **ia**, **ie**, **iu** nesmú sa miešať so skupinami **ja**, **je**, **ju**. Dvojhásky **ia**, **ie**, **iu** nebývajú nikdy na začiatku slova alebo slabiky a samy o sebe netvoria slabík, na pr.: **pria-teľ**, **via-zaf**, **pie-seň**, **vi-čia** tma, **bo-žie** slovo, **pa-niu** ap. — Naproti tomu skupiny **ja**, **je**, **ju** zpravidla bývajú na začiatku slova alebo slabiky a samy

o sebe tvoria slabiku, na pr.: **ja**, **ja-viť**, **je-dlo**, **vi-je**, **bi-jú** ap. — Skupiny **ja**, **je**, **ju** nestoja na začiatku slova alebo slabiky len v prípadoch, ako: **zjaviť**, **sjednotiť**, **zjaloveť**, **zjest**, **zjemneť** ap., od **javiť**, **jednotiť**, **jaloveť**, **jest**, **jemneť** ap., vzniklých složením slov pôvodnej začiatocnej skupiny **ja**, **je**, **ju** s predponou **s-**, **z-**, **v-** ap., alebo v cudzích slovách, ako: objekt, subjekt, adjektívum ap.

K jednotlivým dvojhálskam pripojujeme ešte toto :

1. Dvojhálsku **ia** píšeme :

- a) po mäkkých spoluľáskach : v kmeňoch a príponách miesto dlhého **á**, v dokladoch, ako sme už vyššie uviedli, na pr.: **žiak**, **ciara**, **žiadať**, **božia**, **cudzia**, **uliciam** ap. miesto **žák**, **čára**, **žádať** ap.;
- b) po spoluľáskach retných **p**, **b**, **m**, **v** v prípadoch, ako: **piaty** (k **päť**), **holubiatko** (k **holúbä**), **pamiatka** (**pamäť**), **viazav** (**vázba**), **sviatosť** (**svätý**) ap.

Poznámky. 1. V slovách **car**, **carovna**, **carevič** píšeme krátke **a** (nie **cár** ap.).

2. Po **j** nepíšeme ani **-ia** ani **-á**, ale len krátke **-a**, na pr. 3. pl. **boja** sa, **stoja**; **vojak**, **kyjak**. Dlhé **á** sa píše v skupine **ja** len v slovách **umelých**, ako: **vejár**, **strojáreň**, **lejáreň**, a v **neslovenských**, ako: **maják**, **Ján**, **lojalny** a ī.

2. Dvojhálsku **ie** píšeme :

- a) keď v tomže alebo príbuznom slove je na jej mieste **e**, na pr. **dielo** (**delať**), **diefa** (**deti**), **dievča** (**deva**), **čierny** (**černejší**), **čielko**, **pierko** (**čelo**, **pero**), **hriech**, **hriešny** (**hresiť**); **miera**, **viera** (**merať**, **veriť**); **šiesty**, **siedmy** (**šesť**, **sedem**); množ. gen. **žien**, **stien**, **miest**, **pier** (**žena**, **stena**, **mesto**, **pero**); príčastie minulé činné: **niesol**, **viedol**, **viezol** ap. (**nesiem**, **viedem**, **veziem** ap.);

b) v príponách prídavných mien sklonenia mäkkého : **božie**, **cudzie**, **božieho**, **cudzieho**, **božiemu**, **cudziemu** naproti **é** v príponách príd. mien tvrdých : **dobre**, **dobreho**, **dobrému** ap.;

c) v množ. gen. **hrušiek**, **matiek**, **sestier**, **okien** ;

d) v opakovacích slovesách, ako **usmievať** sa (od smejem sa), **robievať**, **nosievať** (od robit, nosiť) ;

e) v príponách prítomného času slovies, ako: **rozumiem**, **rozumieš**, **smiem**, **smieš**, **červeniem** (popri červenejsem) ap.; **nesiem**, **nesieš**, **vediem**, **vedieš**, **pletiem**, **pletieš**, **pečiem**, **pečeš**, **veziem**, **vezieš**, **strežiem**, **strežieš** ap., ale **idem**, **ideš**, **žnem**, **žneš**, **dmem**, **dmeš**, **trem**, **treš**, **melem**, **meleš** ap.; **miniem**, **minieš**, **hyniem**,

hynieš ap., ale padnem, padneš, tiahnem, tiahneš ap.; u slovies typu **plakat**, **plačem**, **brať**, **berem** je v príponách prítom. času **-e-**, tak: **plačem**, **plačeš**, **stelem**, **steleš**, **stonem**, **stoneš**, **berem**, **bereš**, **ženem**, **ženeš**.

Poznámky. 1. V infinitívoch typu **rozumet**, **trpeť**, videl píšeme kmenotvornú príponu **-e-** (z **-ě-**), podobne ako píšeme v príčasti mi-nulom činnom, odvozenom od kmeňa infinitívneho, **rozumel**, **trpel**, videl ap. Tak budeme písat **červenet**, **šedivet**, **onemocnet**, **bolet**, **sedet**, **vedet** (od viem) ap.

Rovnako píšeme i v infinitívoch **tref**, **vreť**, **umreť** ap., ako píšeme **trel**, **vrel**, **umrel** ap.

2. Po **j** nepíšeme ani **-é** ani **-ie**, ale vždy len **e**.

3. Dvojhlásku **iu** píšeme len v pádových príponách:

a) v jednotnom akuzatíve ženských prídavných mien mäkko zakončených (vzor: **boží**, **božia**): **božiu** (matku), **tretiu** (triedu) naproti **-ú** prídavných mien tvrdých: **dobrú** (matku);

b) v jednotnom datíve stredných mien na **-ie** (ako znamenie), na pr.: (božiemu) **znameniu**, **umeniu** ap.;

ale v jednotnom lokále týchto mien je koncovka **-i**: (v tomto) **znamení**, **umení** ap.;

c) v jednotnom akuzatíve slova **pani**: **paniu**.

Poznámka. Okrem týchto uvedených prípadov **iu** v pádových príponach inokedy po všetkých mäkkých spoluohláskach (i po **j**) píšeme dlhé **ú**, na pr.: **ľubíť**, **klúč**, **slúbiť**, **kožúšek**, **kocúr**, 3. pl. **bijú**, **pijú**, **režú**, **brešú** ap.

Ako sa vyslovujú dvojhlásky.

Slovenské skupiny **ia**, **ie**, **iu** sú skutočné dvojhlásky s počiatocnou polosamohláskou **i** (*i*), t. j. s **i** čo najkratším, so stránky výslovnosti odlišné od skupín **ja**, **je**, **ju**.

Je rozdiel vo výslovnosti dvojhlások v dokladoch, ako: **ľudia**, 3. pl. **vozia**, **viem**, **pokoleniu** a skupín **ja**, **je**, **ju**, na pr. **zjavíť**, v **jeseni**, v **júli** ap.

11. KEDY PÍŠEME DVOJHLÁSKU **ô**.

ô píšeme:

1. v slabikách s pôvodným dlhým **ô**, t. j. kde v slove príbužnom alebo v inej podobe tohože slova býva na jeho mieste

o, na pr. **bôr** (vedľa **bolesť**), **bôžik** (**boh, boha**), **bôček** (**bok** vôľa (volit), dôkaz (dokázať), **vôl** (**vola, voly**), **vôňa** (**voňať**), **kôň** (**koňa**) ap.;

2. v príslovciach: **vôbec** (srov. **obec**), **vôkol** (**okolo**);

3. na začiatku slova v slovách, ako: **ôsmy** naproti **osem**, v g mn. **ôs**, od **osa** (= č. **vosa**).

Poznámka. V spisovnej češtine býva za slovenské **ô** zväčša **ú**; **bûžek**, **kûň**, **vûl**, **vûbec**, **vûkol** ap. Výslovnosťou **ô** je dvojhláska **uo**, t. j. **o**, pred ktorým je polosamohláskové **u**(**u**), t. j. čo najkratšie **u**.

12. KEDY PÍSEME DVOJHLÁSKU **ou**.

Dvojhláska **ou** píše sa len v jednotnom instrumentále ženských mien: **tou** **dobrou** **ženou**, **dušou**, **materou**, **božou** **pomocou** ap. a zámen: **mnou** (nie **mňou**), **tebou**, **sebou**, (s) **ňou** ap.

13. ODSÚVANIE A PRISÚVANIE SPOLUHLÁSOK VO VÝSLOVNOSTI.

1. V živej reči sa často odsúvajú, t. j. vynechávajú niektoré hlásky z nejakej ľažko vysloviteľnej skupiny spoluhlások; ale v jazyku spisovnom ich zachovávame.

Tak píšeme: **prijmem**, **vyjdem**, **vyjmúc** ap., **nie** **prímem**, **výdem**, **výmuc** ap. — Ale píšeme i vyslovujeme **meno**, **menovať**, **som**, **si**, **sme**, **ste**, **sú** (proti čes. **jméno**, **jmenovati**, **jsem**, **jsi** ap.).

Píšeme: **ktorý**, **ctnosť**, **buďte**, **chodťte**, **podťte**, **pusťte**, **masťte**, **odpusťte** (i **čistite**, **mastite**, **odpustite**), **šťastný**, **vlastný**, **prázdný** ap., **nie** **torý**, **cnosť**, **bute**, **puste**, **šťasný**, **vlasný**, **prázny** ap.

Ale píšeme podľa výslovnosti: **dvacäť**, **dvaciaty**, **tricäť**, **štyričäť** (nie **dvadsäť**, **štyridsať**); **pädesiat**, **sesdesiat**, **devädesiat** (nie **päťdesiat**, **šesťdesiat**, **deväťdesiat**); **preca** (nie **predsa**). Srov. čes. **dvacet**, **tricet**, **padesát**, **přece** ap. Tak píšeme i **dečko** (nie **detsko**), ale **detský**.

O zmenách spoluhlások v slovách, tvorených príponami **-ský** a **-stvo**, viď v § 17.

2. Za predponu **vz-** je v živom jazyku vo výslovnosti len **z-** alebo **s-**: **zbudiť**, **zvolať**, **skriesiť** ap.; v jazyku spisovnom zachováva sa **vz-** v prípadoch, kde jeho oprávnenosť je dosť zreteľná, ako: **vzbudiť**, **vzbúriť** sa, **vzdelávať**, **vzdych**, **vzdychať**, **vzkriesiť**, **vznáhať** sa ap., ale v ostatných prípadoch píše sa podľa skutočnej výslovnosti **z** alebo **s**, tak: **zburcovať**, **zdvihnúť**, **spyšneť**, **skysnúť**, **zvýšíť**, **zvoliať**, **spomenúť** ap. Viď § 16.

3. Starý a správny je spôsob písania: **franský**, **habsburský**, **hamburský**, **lotrinský**, **norimberský**, **yorský**, **kežmarský**, **ružomberský**, **pezinský** ap. (nie **-kský**, **-gský** alebo **-cký**, **ružomberkský**, **habsburgský**, **pezincký** ap.).

Ale píš vždy: **mestský**, **prezidentský**, **študentský** ap.

4. Len vo výslovnosti sa vsúva **j** v slovách, ako: **Azia**, **Ítalia**, **Maria** ap., vyslov: **Azija**, **Ítalija**, **Marija** ap.

14. NIEKTORÉ VOKALIZOVANÉ PREDLOŽKY.

Niektoré predložky, pôvodu i významu rovnakého, majú dvojaké rozdielne znenie. Správnosť jazyková však žiada, aby sme zachovávali spôsob, ktorý sa v ich užívaní vyvinul v jazyku.

1. Hovoríme: **zo** zeme, **zo** sna, ale **z** vody, **z** Bratislavы, **vo** dne, **vo** všetkom, ale **v** pravde, **v** tom; **so** mnou, **so** ľvom; ale **s** bratom, **s** Bohom; **predo** dňom, **predo** mnou, ale **pred** tebou, **pred** dedinou ap.

Rovnaké sú tedy predložky **z** a **zo**, **v** a **vo**, **s** a **so**, **pred** a **predo** ap. Lišia sa samohláskou **-o**, ktorá tu niekedy býva, niekedy nebýva; v prvom prípade povieme, že predložka je vokalizovaná.

Pravidlo, kedy toto **o** má alebo nemá byť, zachováva sa v jadre v jazyku obecnom.

Tak je podľa jazyka obecného i podľa úzu knižného: **zo** všetkého, **zo** štúdií, **zo** zeme, **vo** všetkom, **vo** vlasti, **so** mnou, **so** psom, **zo** sna, **so** stromu, **so** dňa (na deň), **odo** mňa ap.; **v** koši, **z** koša, **v** kraji, **v** oku, **v** svojom (dome), **v** ktorom (meste), **s** otcom,

z úst, **z** Abelovej, **z** ktorého (domu), **s** ktorým (pánom), **s**, kraja
s lúky, **z** úradu, **pod** javorom, **od** sveta, **od** ktorého ap.

2. Predložka **k** má vokalizovanú podobu **ku**. Podoba **ku** býva pravidlom nielen pred spoluďláskami retnými **p** (ako v niektorých spojeninách v češtine), **b**, **m**, **v** v prípadoch, ako: **ku** Prahe, **ku** prísahé (i **k** prísahé), **ku** blahu (i **k** blahu), **ku** mne, **ku** mnohým, **ku** vzniku, **ku** vzoru, **ku** všetkému ap., ale i pred inými spoluďláskami, na pr.: **ku** stromu, **ku** kraju, **ku** hre ap.

Ale hovoríme a pišeme: **k** lesu, **k** nebu, **k** oku, **k** oltáru, **k** Bohu, **k** pánovi, **k** rodine, **k** vlasti, **k** zemi, **k** svojmu ap. (nie **ku** lesu, **ku** nebu ap.).

15. DĽŽKA A KRÁTKOSŤ SAMOHLÁSOK ALEBO KVANTITA; KRÁTENIE.

Dlhé samohlásky jednoduché pišeme s príslušnými literami a s dĺžňom: **á**, **é**, **í**, **ó** (**ó** len v cudzích slovách), **ú**, **ý**. Za dlhé **é** a **ó** sú v slovenčine dvojhľasky **ie**, **ö** (= **uo**), za dlhé **á** po mäkkých spoluďláskach (niekedy i po obojetných) je **ia**.

V prípadoch, kde je kvantita už z výslovnosti obecne zreteľná, býva i písanie ľahké, na pr. v slovách: **lán** (kus poľa) a **laň**, **práva** a **pravá**, (ona) **pila** a **pila**, **vila** a **víla**, **byf** a **bývaf**, **hus** a **húsa** ap.; podobne **ulicá** a **uliciam**, (oni) **vedú** a **viedol**, **môst** a **môstok**.

Ale v niektorých prípadoch z rozličných príčin nie je tak ľahko označovať kvantitu.

1. Výslovnosť samohlások niekde je nie rovnaká alebo zreteľná.

Tak vyslovujú: **súsed** i **sused**, **dym** i **dým**, **ráno** i **rano**, **úfať**, **ufať**, **isť** i **isť**, **nižina** i **nižina**, **ponížený** i **ponížený**, **odchýlka** i **odchylka**, **služka** i **slúžka**, **Bôh** i **Boh**, **vôz** i **voz**, ale v spisovnom jazyku budeme písaf: **súsed**, **dym**, **ráno**, **úfať**, **isť**, **nižina**, **ponížený**, **odchýlka**, **slúžka**, **Boh**, **voz**.

Z dvojtvarov: **mŕtvý**, **mŕtvič**, **mŕtvola** a **mŕtvy**, **mŕtvič**, **mŕtvola**, oprávnený je i v spis. jazyku jeden i druhý.

2. Z ustálenej slovenskej výslovnosti spisovnej, odlišnej od

spisovnej výslovnosti českej alebo nejednotnej na celej oblasti slovenskej, upozorňujeme na toto :

a) Krátká je kmeňová samohláska **a** v slovách, ako : blato, časť, ďalej, hrach, mak, pláč, krava, skala, slama, vrana, skaza, strata, žaba ap. (naproti dlhému **á** v češtine: bláto, část, dále, hráč ap.). O krátkom **a** po **j** : ja, jadro, vojak ap. viď v kapitole 10.

Píšeme : ochranca, radca, ale správca, vladca, obhájca.

Krátké **a** píš v slovách : tovar, zajtra, slečna (gen. slečny, nie slečnej).

Dlhé **á** je v slovách, ako : áno, márny, slávik, sláviť, slávny, vráta ap. (naproti čes. krátkemu **a** : ano, marný, slavík ap.), cisár, tesár (naproti čes. císař, tesař) ;

v nom. plur. mestá, slová (proti čes. města, slova) ; v imperatíve : vráť, vráťme, vráťte (proti čes. vrat) ap. ;

podobne **ia** (zväčša po mäkkých spoluohláskach) : čiapka, riasa, siahať, žiaľ ap. (naproti čes. a : čapka, ťasa, sahati, žal ap.) ;

v nom. plur. plecia, polia ap.

b) Krátké **e** - píšeme v slovách : breza, mreža, meno, sneh, bremä, plemä, semä, temä (za české dlhé ē alebo ě : bříza, mříže, jméno ap.) ;

dvojhálsku **ie** píšeme v slovách : šiesty, siedmy, čierny, šiel, hviezda, rieka ; v množ. genitíve : prosieb, žien, diel ap. ; v príčasti minulom činnom : niesol, viedol, viezol ap. (naproti čes. podobám s e : šestý, sedmý, žen, vedl ap.) ;

bohatier, netopier, pastier ap. (za čes. bohatýr, netopýr ap.) ;

priehon, prielom, priemer, priemysel, prieplav, priesek, priesmyk, priesvitný, prievan, prievod i sprievod ap. (za čes. prů-, průhon, průlom, průměr, průmysl ap.) ;

slovenské **prie-** je i za čes. **pro-** : priehlběň, priepasť ap. (čes. prohlubeň, propast ap.), alebo za čes. **pře-** : priehrada, priestupok (čes. přehrada, přestupek) ;

ináče pravidlom je slovenské **prie-** za čes. **pře-** : prehľad, prehliadka, preklad, prehmat, prechvat, prepis, prepych, prekot, prevrat ap. (= čes. přehled, překlad, převrat...) i za čes. **pro-** : pre (Boha), prečo, predaj, prejav, prechádzka, prehrabať, premeškať (= čes. pro Boha, proč, prodej, projev ap.) ; sloven. premena = čes. přeměna i proměna, prekopáť = překopati i prokopati ap.

Srovnej rozdiel: prehľad, prehľadný (č. pôehľed, pôehľedný), na pr. prehľad dejín slovenskej literatúry, prehľadný úvod — prieħľad (= priezor), prieħľadný (č. prúhľed, prúhľedný), na pr. prieħľad sklom, cestou, horou, sklo je prieħľadné, alebo prechod, prechodný (čes. pôehľod, pôehľodný), na pr. prechod cez trať, prechodný zjav, — ale prieħľad, prieħľadný (čes. prúhľod, prúhľodný), na pr. prieħľad domom, prieħľadný dom ap., prelomiš, prelom (pôehľomiti, pôehľom) a prieħľom (čes. prúhľom) ap.

c) Krátke **o** píšeme v slovách: **Boh**, gen. **Boha**, **voz**, **dom**, **dvor**, **koža**, **smola**, **vodca**, **lono**, **tvoj**, **svoj** (ale môj) ap., naproti čes. **ú**: **Bûh**, dûm, dvûr ap.;

krátke **o** je v slovách: **tvaroh**, **život**, **porod** ;

dvojhálsku **ô** píšeme v slovách: **bôb**, gen. **bôbu**, **bôl**, **bôlu**, **môžem**, **môžeš** ap. (naproti čes. **o** : **bob**, **bol**).

d) Krátke **i** je v slovách: **hlina**, **hriva**, **misa**, **sila**, **špina**, **žila**, **sito**, v inf. **bif**, **pif**, **šif**, **žif** ap. (naproti dlhému **í** v čes. : **hlfna**, **hřvfa**, **bíti**, **píti** ap.);

dlhé **í** je v slovách: **hríb**, **mních**, **víclor**, v imperatíve píš, píšme, píšte ap. (naproti krátkemu **i** v čes. : **hřib**, **mnich**, **piš** ap.).

e) Krátke **u** je v slovách: **utorok**, **huňa**, **muchá**, **smluva**, **husle**, **sudca**, v inf. **duť**, **pluť** ap. (za čes. **ú** alebo **ou**: **úterek**, **houně**, **moucha** ap.);

dlhé **ú** je v slovách: **dúha**, **túžba**, **súkno**, **smútok**, **prút**, **skúsiť**, **túliť**, **zúriť** a i. (miesto čes. **u** : **duha**, **tužba**, **prut** ap.).

f) Krátke **y** je v slovách: **dym**, **mlyn**, **syr**, **dyňa**, **mydlo**, v inf. **byť**, **kryť**, **myť**, **výf** ap. (naproti čes. **ý**: **dým**, **mlýn**, **mýdlo** ap.);

dlhé **ý** je v slovách: **rýdzí**, **sýty**, **dosýta**, **sýtit** (čes. **ryzí**, **sytý**, **dosyta**, **sytiti**).

3. V strednej slovenčine, a podľa nej i v spisovnom jazyku slovenskom, nebývajú v slove vedľa seba dve dlhé slabiky, ale druhá slabika po dĺžke sa zpravidla kráti, za dvojhálsky **ia**, **ie**, **iu** býva **a**, **e**, **u**.

Tak na pr. koncovky prídavných mien vzoru **dobrý**, **dobrá**, **dobre** na **-ý**, **-ský**, **-ný**, **-tý** ap. sú dlhé v slovách, ako :

dunajský, dunajská, dunajské, slovenský, mestský, venný, opilý, ustatý ap., ale krátia sa, keď je samohláska pred koncovkou dlhá, tak: biely, biela, biele, čierny, čierna, čierne, krajčírsky, rímsky, čínsky, správny, krásny, náhly, prekliaty ap.

Podobne je i v ostatných podobách prídavných mien, v rode muž. a stred. v jednot. gen. dunajského, dat. dunajskému, instr. dunajským, v množ. čísle muž. nom. dunajskí (plavci), dunajské (lode, mestá), v gen. a lok. dunajských, d. dunajským, i. dunajskými, proti koncovkám krátkym v prípadoch, ako: čierneho, čiernemu, čiernym, čierni, čierne, čiernych, čiernymi, múdreho, múdremu, múdrym ap.

V jednotnom ženskom gen., dat. a lok. koncovka -ej je vždy krátká: dobrej, slovenskej, múdrej ap.

I v prídavných menách mäkkých, naproti podobám na -í, -ia, -ie: boží, božia, božie, cudzí, cudzia, cudzie, psí, psia, psie ap., krátia sa koncovky -í, -ia, -ie v -i, -a, -e v prípadoch, ako: domáci, domáca, domáce, rýdzi, rýdza, rýdze, svieži, svieža, svieže.

Tak je i v ostatných pádoch: naproti jednot. gen. božieho, dat. božiemu, instr. božím, množ. n. boží, božie, gen., lok. božfch, instr. božimi ap. srov. podoby jednot. gen. domáceho, rýdzeho, dat. domácemu, rýdzemu, instr. domácum, rýdzim, množ. nom. domáci (ľudia), domáce (pomery, veci, mestá), g. a l. domáciach, d. domáciem, i. domácimi ap.

Ale v prídavných menách, odvozených z podstatných mien príponou -í, ostáva dlhá prípona -í, -ia, -ie i po predchádzajúcej dlhej slabike v prípadoch, ako: líšči, líščia, líšcie ap. Viď i v kapitole 21.

Rovnako ostávajú dlhé koncovky v neurčitom zámene pri vlastňovacom: niečí, niečia, niečie. Skloňovanie viď v kap. 50.

Podobne prípona množ. dat. a lok. ženám, ženách, rybám, rybách, mestám, mestách ap. je dlhá, ale kráti sa po dlhej slabike, na pr.: vážkam, vážkach, dievkam, dievkach, vláknam, vláknach ap.

Tak i naproti dat. lok. uliciam, uliciach, srdciam, srdciah s -ia sú tvary: strážam, strážach, ústam, ústach, plúciam, plúcach ap.

Osobné dlhé prípony časovacie: -ám, -áš, -á, -áme, -áte, alebo -iam, -iaš, -ia, -ím, -íš, -í, -íme, -íte, na pr.: volám, voláš, volá, voláme, voláte, vraciam, vraciaš, vraciame,

vraciate, robím, robíš, robí, robíme, robíte ap., po dlhej slabike skracujú sa v -am, -aš, -a, -ame, -ate, -im, -iš, -i, -ime, -ite, na pr.: dávam, dávaš, dáva, dávame, dávate, kráčam, kráčaš, kráča, kráčame, kráčate, súdim, súdiš, súdi, súdime, súdite ap.; tiež tak naproti podobám 3. os. plur. (oni) nesú, pletú sú podoby s krátkym -u: (oni) tiahnu, píšu ap.

Ani po dlhých slabikách nenastáva krátenie v týchto prípadoch:

1. V osobnej prípone 3. množ. os. prít. -ia, oni súdia, kúpia, trúbia, chvália ap.; tak i v prípone prechodníka a príčastia prítomného: súdiac — súdiaci, kúpiac — kúpiaci, trúbiac — trúbiaci, chváliac — chváliaci ap.

Ale po spoluhláske j je vždy len -a: (oni) sa boja, stoja, bojac sa, stojac ap.

2. V množ. gen. žen. a stred. mien na -í: báseň — básní, pieseň — piesn í ap.

3. V koncovke jedn. instr. žen. -ou: čiernochou dievkou, krásnochou bášňou ap.

4. V prídavných menách, odvozených z podstatných mien príponou -í, ako: líščí, líščia, líščie, netopierí, netopigeria, netopierie. Viď vyššie na str. 35 a v kap. 21.

Tak i v neurčitom zámene privlastňovacom: niečí, niečia, niečie. Viď vyššie i v kap. 50.

5. V jedn. instr. neurčitého zámena **niekto**, **niečo**: **niekým**, **niečím** ako **kým**, **čím** od zámena **kto**, **čo**.

6. V dlhých koncovkách podstatných mien typu „znamenie“, a to vo všetkých pádoch, na pr.: n., a. siatie, g. siatia, d. siatiu, l. siati, i. siatim.

Za ľudové lisťa, tfňa, skála píš listie, trnie, skalie.

7. V slovesách opakovacích, ako: súdil — súdievam, pálil — pálievam, chválil — chválievam ap.; kúpať — kúpavam, píškať — pískavam ap. i kúpavam, pískavam ap.; ale kráčať — kráčavam, sháňať — sháňavam ap.

8. V prípone -ár v prípadoch ako: sviečkár, poviedkár, rozprávkár, obrázkár.

9. V slozených slovách významu číselného: vo výrazoch príslovečných s príponou **-krát** a v číslovkách druhových typu **dvojnásobný**, na pr.: jedenásťkrát, tisíckrát, jedenásťnásobný, tisícnnásobný ap.

16. PÍSANIE **s-** a **z-**. SPODOBA ČI ASIMILÁCIA SPOLUHLÁSOK. PÍSANIE ETYMOLOGICKÉ, PODĽA PÔVODU SLOVA, A FONETICKÉ, PODĽA VÝSLOVNOSTI.

V niektorých prípadoch píšeme podľa pôvodu slova a nie podľa výslovnosti, tak píšeme: **sbor** (vyslov *zbor*) podľa **sobrať**, **shon** (vyslov *zhon*) podľa **sohnať**, v iných píšeme foneticky, t. j. podľa výslovnosti, tak: **spev**, **spievať** (nie etymologicky, ako čes. *zpěv*, *zpívati*).

Podľa pôvodu slova snažíme sa písaf najmä vtedy, keď chceme rozoznávať složeniny s predponami **s-** a **z-** podľa ich významu. Srovaj na pr. **svolať** (spolu, dovedna) a **zvolať**, **svrhnúť** (shora nadol), ale **zvrhlý** (mravne), **sviesť** (*svedený*) a **zviesť** (*zvedený*) ap.

Ale správny spôsob písania je často nie taký ľahký, keď nasleduje po **s-**, **z-** spoluhláska, ktorá (spodobou či asimiláciou) spôsobuje zmenu **s-** v **z-** a naopak **z-** v **s-**. Pre také prípady máme nasledujúce zásady:

1. Píšeme **s-**, kde je v slove príbužnom **so-**, na pr.: **sberať**, **sbierka**, **sbor** podľa **so-brať**, **sháňať**, **shon** podľa **so-hnať**, **spínať**, **spona** podľa **so-pnem**;

píšeme **z-**, kde v slove príbužnom je **zo-**, na pr.: **zdierať** podľa **zodrať**, **zo-drem** (ale **sdierať** podľa **so-drem**).

2. Píšeme **s-**, keď predpona je tohože významu ako predložka **s**, **so**,

a) alebo = **shora nadol** alebo **vôbec odkiaľsi preč s povrchu** ap., na pr.: **spadnúť** (shora nadol), **strhať**, **skladať**, **složiť** (niečo shora nadol), **svrhnuť**, **shodiť**, **shádzat**; **svaliť** (sa) (*so strechy*), **svážať** (s poľa), **srážať**, **sráňať** (jablká **so** stromu), **stierať** (trením odstraňovať), **smyť** ap.;

b) alebo = **spolu**, **dovedna**, na pr.: **sbierať**, **sblížiť** sa, **skladat** a **složiť** (nejakú skladbu básnickú alebo hudobnú a pod.), **slepíť**, **smiesiť**, **shodnúť** sa, **smluva**, **sniest**, **shádzat** (spolu), **spínať**, **spona**, **spojiť**, **srásiť**, **svariť**, **srozumieť** sa s niekým ap.

Srovaj podoby s predponou vokalizovanou: **so-brať**, **so-hnať**, **so-pnúť** ap.

3. Píšeme **z**, keď táto predpona má význam **odluky**, napr.: **zbeh**, **zbehnúť**, **zriecť** sa ap.

4. Píšeme **z-** alebo **s-** podľa výslovnosti, keď složenina s pôvodnou predponou **z-** má význam = urobil tým, stať sa tým, alebo vykonať to, čo znamená slovo základné. Sloveso nedokonavé stáva sa touto predponou dokonavým. Na pr.: **schudnúť** = stať sa chudým, **schudlý**; **skrátiť** = urobil krátkym; **skaliť** = urobil kalným; **skrvaveť** = stať sa krvavým; **skrvaviť** = urobil krvavým; **skriviť** = urobil krivým; podobne **skaziť**, **skaza**; **sčerňať** a **sčierniť**, **sčerveneť** a **sčerveníť**, **sčerviveť**; **stratiť**, **strata**; podobne píšeme i **spíť** sa, **spôsobiť**, **spôsob**, **spýtať** sa, **spytovať** sa, **dejespýt** ap.; **skúšať**, **skúška** ap.

V týchto prípadoch píšeme **s-** foneticky, nie podľa pôvodu slova. (V češtine dosiaľ vo všetkých týchto prípadoch zachováva sa spôsob písania etymologický, t. j. podľa pôvodu slova, so **z-**, na pr. čes. **zchudnouti**, **zkaliti**, **zkaziti**, **zpôsob** ap.)

Vo shode s výslovnosťou zachováva slovenčina **z-** v prípadoch, ako: **zbit**, **zbeleť**, **zblednúť**, **zdokonalieť**, **zhoreť**, **zhniť**, **zmuďreť**, i **zriadif** (**zriadenie**, **zriadenc**), **zboriť**, **zbúrať**, **zrútiť**, **zrúcať** (**zrúcanina**); podobne sa píše vokalizovaná predpona **zo-** : **zobraťať**, **zobecneť**; **zohriať**, **zomref**, **zošediveť** ap.

5. Píšeme **s-** alebo **z-** podľa výslovnosti za pôv. predponu **vz-**, kde pôvodný význam predpony vo smysle zdola nahor (čes. „vzhúru“) je nie dosť patrný. Na pr.: **spomenúť**, **skysnúť**, **spyšneť**, **zburcovať**, **zdvihnúť**, **zvýsiť** ap.

Ale v prípadoch, kde je oprávnenosť predpony **vz-** významove dosť jasná, ako **vzbudiť**, **vzbúriť** sa, **vzkypeť**, **vzpružiť** sa, **vzpruha**, **vzplanúť** ap., v jazyku spisovnom sa náležite zachováva.

Kde je nie zreteľné, či pôvodná predpona bola **s-** či **z-**, píšeme podľa výslovnosti, na pr.: **zbožie** (miesto **sbožie** podľa pôvodu slova), **spanilý** (miesto **zpanilý**), **schody** (miesto **vzchody**), **spupný**, a podobne i **spev**, **spievav** (proti čes. **zpěv**, **zpívav**) ap.

Niektoré rovnako vyslovované slová, rozdielne významom i pôvodom, rozlišujú sa i pravopisom. tak:

sbeh (**sbeh ľudí**) — **zbeh** (vojenský);

sbíjať (biť dovedna) — **zbíjať** (zbojník);
snášať (niečo dohromady, alebo shora nadol), **snášať** sa —
znášať (krivdy, urážky);
srezať (prútik so stromu) — **zrezat** (sečku a pod.);
správa (správca) — **zpráva** (novina, zvesť);
stíľať (spolu) — **ztíľať** (zbiť, nabít);
súžiť, **sužovať** (trápiť) — **zúžiť**, **zužovať** (robiť užším);
srastat (spolu srásť, rana srastá) — **vzrastat** (pšenica vzrastá,
vzrast človeka);
stiahnuť, **sfahovať** — **vztiahnuť**, **vzfahovať**;
spínať, **spona** — **vzpínať** sa (kôň sa **vzpína**);
sísť sa, **schodiť** sa, **schádzat** sa — **vzísť**, **vzchodiť** (zbožie,
žito **vzíde**, **vzchodi**), **zísť** sa, **zíde** sa (niečo niekomu).

Ako rozlišujeme v písme predložky **s**, **so** a **z**, **zo**, tak rozlišujeme i v príslovkách, vzniklých zo spojenia týchto predložiek, začiatočné **s** a **z** podľa pôvodu.

1. Píšeme: a) idem **s** bratom, **s** otcom, **so** sestrou ap.;
b) idem **s** poľa, sostúpil **s** vrchu, **s** nebies, chod' mi **s** očí ap.;
tak býva zpravidla, kde v protikladnom význame na otázku **kam** je **na** s ak.: **na** pole, **na** vrch, **na** nebesá, **na** oči ap.

Píšeme tedy **s** i v príslovke **shora**, **svrchu** ap.

Ale pri menách, znamenajúcich zamestnanie, pôvod alebo pobyt, býva i proti **na** predložka **z**. Na pr.: prišiel **z** roboty, **zo** štúdia, **z** vojny; bol **z** Brezovej, **z** Moravy, **zo** Slovenska; kniha pochádza **z** počiatku 18. stoletia; vrátil sa **z** pohrebu, **zo** svadby, písal **z** prázdnin ap.

2. Píšeme: idem **z** izby, **z** domu, **z** mesta; **z** hory vyteká prameň; vytiahnuť kameň **z** rieky, **z** potoka ap.; v protikladnom význame na otázku **kam**, na aké miesto býva **do** s gen. alebo i **v** s ak.: **do** izby, **v** izbu, **do** domu, **do** hory, **do** rieky ap.

Tak i v adverbiach **z**: **zcela**, **zpola**, **zúplna**, **zprvu**, **zpredu**, **zľava**, **zprava**, **zčerstva**, **zhusta**, **zticha**, **zpriama**, **zpravidla** ap.

Poznámka. Píš prísl. zpočiatku = na počiatku, na pr.: zpočiatku bolo ešte svetlo. — Iné je **z** počiatku, **zo** začiatku, na pr.: kniha pochádza **z** počiatku 18. stoletia,

17. NIEKTORÉ INÉ ZMENY SPOLUHLÁSOK.

1. V slovách, tvorených príponami **-ský**, **-stvo**.

V slovách, tvorených príponami **-ský**, **-stvo**, vypíšeme zpravidla nezmenené hlásky kmeňa i prípony, na pr.: **hor-ský**, **hor-stvo**, **škol-ský**, **škol-stvo**.

Pôvodné hlásky kmeňa i prípony v písme zachovávajú sa i vtedy, keď sa vo výslovnosti inak sú vyslovujú. Tak píšeme: **bab-ský**, **bab-stvo**, **srb-ský**, **srb-stvo**, hoci vyslovujeme **bapský**, **bapstvo**, **srpský**, **srpstvo**; píšeme **lehot-ský**, **hrochot-ský**, **svet-ský**, **det-ský**, **kniežat-stvo**, **bohat-stvo**, **novosad-ský** ap., hoci vyslovujeme **lehocký**, **hrochocký**, **svecký**, **decký**, **kniežactvo**, **bohactvo**, **novosacký** ap.

Poznámka. Píšeme sice podľa pôvodných hlások **det-ský**, **kniežat-stvo**, ale **decko** (nie **detsko**, ako by sme očakávali podľa pôvodu slova).

Podobne píšeme etymologicky slová, ktorých kmeň vychodí na **š**, **ž**, **č**: **almášsky**, **rákošský** (od mien osád Almáš, Rákoš); **mužský**, **mužstvo**, **cudzoložstvo**; **haličský**, **hasičský**, **hasičstvo**; tak i v prípadoch, kde kmeňové **š**, **ž** vzniklo z pôvodného **ch**, **h**, na pr.: **vlašský**, **lašský** (Vlach, lach); **božský**, **pražský**, **množstvo** ap.

Ale vždy píšeme a vyslovujeme **český** (nie **češský**), **valaský**.

Slová, ktorých kmeň sa končí na **z**, zachovávajú v slovenčine v písme pravidelne túto hlásku pred príponami **-ský** a **-stvo**, tak: **francúz-ský**, **kňaz-ský**, **kňaz-stvo** (v češtine **kněžský**, **kněžstvo**), **peňaz-stvo**, **víťaz-stvo**; podobne i **prievidz-ský**.

V slovách, ktorých kmeň sa končí na **-s**, jednoduší sa dvojité **-ss-**, vzniklé nasledujúcou príponou **-ský**, **-stvo**, v jedno **s**. Tak vždy vyslovujeme a píšeme: **alsaský**, **nebeský**, **odeský**, **rakúsky**, **ruský**, **saský**, **veský**, **novoveský** (od Nová Ves), **tiský**, **tuniský** ap. (všetko zo **-sský**).

Podľa výslovnosti píšeme však slová, majúce základné **c** alebo **k**, ako: **bystrický**, **kupecký**, **kupectvo**, **nemecký**, **nemectvo** ap.

(všetko z pôvod. -čský alebo -čstvo); grécky, prorocký, turecký, zbojnícky, zbojnictvo (všetko z -čský alebo -čstvo).

Podobne podľa výslovnosti píšeme: banský, konšký, plzenský, viedenský ap. (naproti čes. spôsobu podľa etymologie baňský, koňský, plzeňský, vídeňský ap.).

2. Píšeme: kosť, radosť, časť, vlast, česť, závisť, nenávisť, niť, smrť, pút ap. (naproti spis. čes. kost, radost, časť ap.).

Srovaj i prst, genitív prsti (=drobná zem), a naproti tomu prst, prsta; tresť, tresti (esertcia). a naproti tomu trest, trestu.

18. DELENIE SLABÍK.

Základné pravidlá o rozdeľovaní slabík sú:

1. **Složené** slová delíme podľa pôvodu slova na tom mieste, kde sa členy složeniny stýkajú (kam by patrily, keby sa složenina rozložila), na pr.: noc-Iah, roz-um, pod-met, pred-met, ú-ctivý, po-ctivý, nad-platok, na-dšenie, pod-ujať, po-doba, pod-robiť, ale po-drobiť, na-drobiť, ale nad-robiť, roz-drobiť, po-zdraviť, nad-užiť ap.

Tak i v cudzích slovách, ako: re-strikcia, ab-solvent, hyperbola ap.; ale re-daktor, re-dakcia, re-digovať ap. (nie red-aktor ap.).

2. Nesložené slová delíme:

a) Keď je medzi dvoma samohláskami alebo dvojhláskami len jedna spoluhláska, patrí vždy k nasledujúcej slabike, na pr.: **ve-li-ký, ma-lý, o-be-ti, vie-ra, tō-ňa, ne-ná-vi-de-ný**.

b) Keď je medzi dvoma samohláskami alebo dvojhláskami skupina spoluhlások, delíme ich, ak vieme, podľa pôvodu, na pr.: pan-ský (lebo je to iste z podstat. mena páń- a prípony -ský), podobne hor-ský, žen-ský; moc-ný (lebo je to iste z podstat. mena moc- a prípony -ný), podobne jas-ný, ver-ný, škol-ný, národ-ný; vlast-nosť (z podst. mena vlast- a prípony nosť), ver-nosť; ten-ký (príp. -ký), hor-ký; hasič-ský, kniaž-ský, bož-ský, praž-ský (príp. -ský); hlás-ka (glas a príp. -ka), podobne hláv-ka, kôr-ka, Češ-ka, Rus-ka; hlavič-ka (hlavica a príp. -ka), palič-ka, ulič-ka; vnuč-ka, žobráč-ka, pod. i ručič-ka, matič-ka; drev-ce; srdieč-ko, slnieč-ko ap.;

strašlivý (strašiť a príp. -livý), pod. horlivý, bodlav
chorlavý; sedlo (sed- a príp. -lo), pod. sadlo; sedadlo (sed-
a príp. -dlo), pod. kadi-dlo, rá-dlo, struha-dlo, my-dlo, zrka-dlo
číslo (z čít-slo, srovnaj čítam), veslo (z vez-slo, srovnaj vt-
ziem), ma-slo (z maz-slo, srovnaj mazaf), bá-zne (bá- a príp.
-zn), bá-sne (bá- a príp. -sn), pod. pie-sne;

mo-dli-tba (modli- a príp. -tba), pas-tva (pas- a príp.
-tva), ža-tva, pros-ba (pros- a príp. ba-), pod. hroz-ba, služ-ba
svad-ba (v čes. svat-ba s t etymologickým, v slov. d fonetické)
nes-me, nes-te (nes- a príp. -me, -te), pod. buď-me, buď-te.
vez-me, vez-te ap.

Kde nepoznávame, ako vznikla skupina spoluuhlásková, vo
väčšine prípadov pridávame celú skupinu spoluuhlások k nasle-
dujúcej slabike. Tak rozdeľujeme slová: ci-tron, bu-blaf, Pe-tra,
pe-trolej, exi-stencia, žo-braf, hnie-zdo, lá-ska, by-strý, se-stra,
brá-zda, ja-zda, ja-zdiť, hví-zdať, prá-skať, tre-stať, my-sleť,
my-šlienka ap.

Ale vždy delíme skupiny spoluuhlások v prípadoch, ako:
čes-ký (z češ-ský), afric-ký, bystric-ký, turec-ký, proroc-ký,
proroc-tvo, kupec-tvo (z č-ský, -č-stvo), rus-ký, sas-ký, lis-ký,
nebes-ký, novoves-ký (zo s-ský),

a obdobne podľa toho: an-glic-ký, filozofic-ký.

Podobne delíme i ob-lak, ob-lek, ob-rat ap.

Poznámka. Neslabičnú predložku píšete vždy v tom riadku, v ktorom sa začína slovo nasledujúce. Nedefiníme tedy: s- otcom, v- dobrom,
s- jeho bratom ap., ale píšeme alebo: s ot-com, v dob-rom, s je-ho
bratom ap., alebo dajme predložku až na nasledujúci riadok k jej slovu.

Z K MENOSLOVIA.

19. ŽENSKÉ PRIEZVISKÁ.

Ženské priezviská sa tvoria z mužských:

k mužskému menu s koncovkou prídavného mena -ý je žen-
ské meno na -á, na pr.: Veselý — Maria Veselá (manželka alebo
dcéra); Jesenský — Anna Jesenská; chybne: Maria Veselý, Anna
Jesenský;

inde je koncovka **-ová**, na pr.: **Mudroň** — **Mudroňová** (manželka alebo dcéra), **Kráľ** — **Kráľová**, **Hurban** — **Hurbanová**, **Hušek** — **Hušková**; **Šimko** — **Šimková**.

Od priezvisk pôvodom neslovenských **nemôžeme** vždy tvoriť týmto spôsobom ženské priezviská; tak k menám, ako **Ambrózy**, **Škultéty**, alebo vôbec netvoríme zvláštnych podôb ženských, hovoríme a píšeme: **Ludmila Škultéty** a pod., alebo píšeme formy ľudové: **Ambrózka** i **Ambrózyčka**, **Škultétka** i **Škultétyčka** ap.

20. ŽENSKÉ MENÁ OSOBNÉ A PRÍDAVNÉ MENÁ, ODVODENÉ OD PODSTATNÝCH MIEN MUŽSKÝCH NA **-an** (-jan).

Ženské mená, utvorené od domácich podstatných mien mužských na **-an** (-jan), ako na pr. **mešťan**, mávajú v duchu strednoslovenských nárečí príponu **-an** zdĺženú v **-ian-**, na pr. **mešťanka**, a podobne i v prídavnom mene **mešťiansky** i v ďalších tvoreniach: mešťanstvo ap., keď je v slabike pred touto príponou samohláska krátka. Tak je na pr.: **občan** — **občianka**, **občiansky**, **občianstvo**, **zeman** — **zemianka**, **zemiansky**, **zemianstvo**, **Detvan** — **Detvianka**, **detviansky**, **Turčan** — **Turčianka**, **turčiansky**, **Peštan** — **Peštianka**, **peštiansky**, **Trenčan** — **Trenčianka**, **trenčiansky** ap.

Ale píšeme v duchu obecnej výslovnosti: **Slovan** — **Slovanka**, **slovanský**, **Slovanstvo**, **Tatran** — **Tatranka**, **tatranský**, **Modran** — **Modranka**, **modranský**, **Nitran** — **Nitranka**, **nitranský** (i **nitriansky**), **kresťan** — **kresťanka**, **kresťanský**.

V slovách, kde je v slabike pred príponou **-an** dĺžka, zostáva prípona **-an** nezdĺžená, tak: **Piešťany** — **Piešťanka**, **Piešťanec**, **piešťanský**, **Drienčany** (osada) — **Drienčanka**, **drienčanský** ap.

Prípona **-an-** sa však nedíži v menách ženských v prípadoch, kde sa nevytvorilo meno prídavné na **-iansky** (**mešťiansky**), ale len na **-ský** (bratislavský). Tak je vždy len **Bratislavan** — **Bratislavanka**, **bratislavský**, **Brezovan** — **Brezovanka**, **brezovský**, **Trnavan** — **Trnavanka**, **trnavský**, **Skaličan** — **Skaličanka**, **skaličký**, **Šarišan** — **Šarišanka**, **šarišský**, **Pražan** — **Pražanka**, **pražský** ap. a podľa toho i v slovách cudzích: **Afričan** — **Afri-**

čanka, afričký, Alsasan — Alsasanka, alsaský, Belgičan — Belgičanka, belgický, Asyran — Asyranka, asyrský, Angličan — Angličanka, anglický, Euporan — Eupranka, europský aj.

21. O TVORENÍ KOMPARATÍVU ČI DRUHÉHO STUPŇA PRÍDAVNÝCH MIEN.

Príavné mená majú tvar komparatívu dvojaký: dlhší, napr.: **jasnejší**, **vážnejší**, — a kratší, na pr.: **chudší**, **starší**.

Tvarov kratších pribúda v slovenčine (podobne ako v češtine) na ujmu dlhším.

Kratšie komparatívy sú na pr.: **mladší**, **tvrdší**, **slabší**, **hrubší**; **drahší** (čes. **dražší**), **tuhší** (čes. **tužší**), **dlhší** (dlhý, čes. **delší**), **suchší** (čes. **sušší**);

od príavných mien na **-ký**, **-oký**, **-eký**, na pr.: **sladší** (**sladký**), **hladší** (**hladký**), **tenší** (**tenký**), pod. **mäkší** (**mäkký**, čes. **měkčí**), **lahší** (**lahký**, čes. **lehčí**), **vlhší** (**vlhký**, čes. **vlhčí**); **vyšší** (**vysoký**); **daľší** (**daleký**).

Dlhšie podoby komparatívu sú na pr.: **známejší** (známy), **múdrejší** (múdry), **peknnejší** (pekný), **svätejší** (svätý), **stálejší** (stály), **horkejší** (horký), **ľudskejší** (ľudský), **chudobnejší** (chudobný), **zadnejší** (zadný, čes. **zadnější** i zazší).

Pri niektorých príavných menách sú možné obidve formy komparatívne, tak na pr.: **sivší** i **sivejší**, **tmarvší** i **tmavejší**, **živší** i **živejší**, **milší** i **milejší**, **čistší** i **čistejší**, **hustší** i **hustejší** a ľ.

Niekteré komparatívy majú kmeňovú slabiku krátku naproti dlhej slabike v pozitíve, na pr.: **belší** (**biely**, srovaj čes. **bělejší**), **kratší** (**krátky**), **bližší** (**blízky**), **užší** (**úzky**), pod. i **redší** (popri **riedkejší**, **riedky**, srov. čes. **řídký**, **řídší**).

22. PRÍDAVNÉ MENÁ S PRÍPONOU -í.

V príavných menách, odvodených z podstatných mien príponou **-í**, dlhá samohláska pred touto príponou sa **zpravidla**

kráti, na pr.: vtačí, vtačia, vtačie (od vták), paví, pavia, pavie (páv), kamzičí (kamzik), barančí (baránok), kohutí (kohúť), byčí (býk), pavučí (pavúk).

Ale dievčí, dievčia, dievčie, netopierí, netopigeria, netopierie, lísčí, lísčia, lísčie.

23. PODSTATNÉ MENÁ S PRÍPONOU -dlo.

Dvojslabičné slová pred príponou **-dlo** majú predposlednú slabiku vo výslovnosti i písmе alebo krátku, na pr.: bidlo, bydlo, bradlo, šidlo, mydlo (naproti čes. mýdlo), jedlo (naproti čes. jídlo);

alebo dlhú, na pr.: prádlo, krádlo, vriedlo, žriedlo.

Podobne trojslabičné a viacslabičné slová majú slabiky pred touto príponou krátke, na pr.: diyadlo, kyvadlo, (z)dvihadlo, kusadlo, struhadlo, stupadlo; napajadlo, prikryvadlo, operadlo, prekadlo, rysovadlo, počitadlo;

ale i dlhé, na pr.: drážidlo, lákadlo, chápado, mámidlo, stínadlo, lietadlo, tienidlo (i stienidlo), rozpúšťadlo, prejímadlo.

24. PODSTATNÉ MENÁ S PRÍPONOU -teľ.

Pred príponou **-teľ** bývajú pravidlom samohlásky krátke, na pr.: kazateľ, skladateľ, nakladateľ, vykladateľ, prenasledovateľ, pisateľ, čitateľ, ctiteľ, krstiteľ, pokušiteľ, strojiteľ, obyvateľ, stvoriteľ ap., alebo dlhé na pr.: kárateľ, páchateľ, trápiteľ, prenajímateľ, prijímateľ, zasielateľ, riaditeľ, usporiadateľ ap.

V slovách priateľ, nepriateľ dvojhláska **ia** je starobylého pôvodu.

Len v niekoľkých slovách, kde sa úzus ešte neustálil, ponecháva sa voľnosť v označovaní dĺžky, tak pišeme: dokonávateľ, vykonávateľ, objednávateľ, zamestnávateľ, obstarávateľ, vychovávateľ ap. i dokonavateľ, vykonavateľ, objednavateľ, obstaravateľ, vychovavateľ ap.; i hlásateľ a hlasateľ.

Odvodeniny od slov na **-teľ** majú takú kvantitu, ako tieto slová, na pr.: kazateľský, kazateľstvo, skladateľský, vychovávateľka i vychovavateľka, vychovávateľský i vychovavateľský, čitateľný, pod. zasielateľstvo, riaditeľstvo, priateľský, priateľstvo ap.

25. PODSTATNÉ MENÁ NA -eň alebo -ňa.

Podstatné mená, ako: *sypáreň*, *sypárňa* ap., majú predposlednú slabiku obyčajne dlhú, na pr.: *jedáleň* alebo *jedálňa*, *čakáreň* alebo *čakárňa*, *kresliareň*, *kresliarňa*, podobne *pekáreň*, *vináreň*, *koniareň*, *dreváreň* ap.

Ale *teheleň* alebo *tehelňa*.

Slabiky však pred predposlednou slabikou bývajú pravidlom krátke, tak nielen *vináreň*, *kaviareň*, *pekáreň*, *písáreň*, *sleváreň* ap. alebo *vinárňa*, *kaviarňa*, *pekárňa*, *písárňa*, *slevárňa* ap., ale i *lekáreň*, *mlekáreň* (alebo *mlečiareň*), *učtáreň*, *čítáreň* ap. (naproti čes. *lekárna*, *mlékárna*, *účtárna*, *čítárna* ap.).

26. PRÍDAVNÉ MENÁ NA -ný, -ná, -né.

1. Rozdiel medzi príavnými menami na **-ný**, **-ná**, **-né** a **-ní**, **-nia**, **-nie** v slovenskom jazyku spisovnom sa nezachováva. Rovnako sa píšu a skloňujú príavné mená *zbožný*, *-ná*, *-né*, *hrozný*, *krásny* ap., ako: *jarný*, *-ná*, *-né*, *letný*, *zimný*, *dnešný*, *národný*, *vrchný*, *spodný* ap. (Srovnej naproti tomu čes. *zbožný*, *-ná*, *-né* ap., a *jarní*, *-ní*, *-ní* ap.)

Podľa starej tradície píšeme len: **Národníe noviny**.

2. V príavnom mene **cenný** píšeme **-nn-**, lebo sa tu spojuje **-n** slova základného (*cena*) s **n-** slabiky príponovej (**-ný**); tak píšeme i: *vinný* (=s vinou, vinovatý), *vínny* (=z vína), *denný* (*deň*- a **-ný**), *denne* (prísl.), *kamenný*, *dvojramenný*, *jednostranný*, *stehenný* (stehenná kost), *súkenný* ap.

Podobne píšeme s dvoma **-nn-** cudzie zdomácnelé slová, ako: *humánnny*, *spontánnny*, *obscénnny* ap., v ktorých sa stretáva **-n** slova základného s **n-** slabiky príponovej.

Poznámka. Rozlišujeme príavné mená *rany* (=skorý; na pr. *rané slivky*) s jedným **-n-**, z ktorého vzniklo podst. meno **ráno**, práve tak ako z *dobrý dobro*, z *blahý blaho*, a *ranný* (=rána sa týkajúci, raňajší, na pr. *ranná hodina*) s dvoma **-nn-**, odvodené príponou **-ný** z podstat. mena **ráno**.

Príd. meno **priestraný** (odvodené od mena **priestor**, nie **strana**) píše sa náležite s jedným **n**.

3. Z príavných mien *služebný*, *záhradný* ap. vznikly pod-

statné mená mužské služebník, záhradník a pod. a ženské služebnica, záhradnica ap. Podľa toho by sa malo tiež náležite písť denník, cenník ap., nádenníca, nádennícky ap., ale píšeme podľa výslovnosti miesto -nn- jednoduché -n-, tedy -ník miesto -nník ap., na pr.: deník, nádeník, bubeník, seník, pláteník, súkeník, zákoník ap., nádenica, denica, pláteníctvo, nádenícky, súkenícky ap. Len v slove vinnica = vinná, previnilá žena, píše sa -nn-, na rozdiel od slova vinica = vinohrad, a podľa toho i vinník = previnilý človek.

27. SLOVÁ AKO čeština, slovenčina A POD.

Jazyk český je čeština, poľský poľština, ruský ruština, chorvátsky chorvátština, srbský srbskina, anglický angličtina, turecký turečtina.

Jazyk nemecký je nemčina (odvodené nie od príd. mena nemecký, ale od podst. m. Nemeč).

Jazyk francúzsksky je francúzština. (Vecne menej presný; ale mluvnický nezávadný, pre stručnosť obľúbený je názov francúzina.)

Jazyk slovenský, slovinský, bulharský, taliansky, maďarský je slovenčina, slovinčina, bulharčina, taliančina (=italština), maďarčina.

28. PRÍDAVNÉ MENÁ S KONCOVKOU -cī.

Príavné mená s koncovkou -cī, utvorené od slovies, majú slabiku alebo skupinu slabík pred -cī takú, aká je v infinitíve alebo v príčasti minulom činnom na -l, na pr.:

hnací, zvací, prací, sací (zo ssaci), nakladací, skladací s -a-, ako v príč. hnal, zval, pral, sal, nakladal, skladal;

siaci (stroj) s -ia-, ako v príč. sial;

dobývací s -ý-, ako v príč. dobýval;

čítací s -í-, ako v príč. čítal.

Odechylka je len v slove stojací (na pr. stojacie hodiny), proti príč. stál.

Príavné mená na -cī, odvodené od slovies IV. tr. -iť, majú konc. -iaci (nelisia sa od prechodníka prít. týchto slovies, ktorý má koncovku -iaci). Na pr.: baliaci (= papier na balenie i kto bali), modliace (knihy) a modliaci sa (=kto sa modlí), kresliace (potreby) a kresliaci (= kto kreslí) ap.

Podstatné mená, odvodené z takýchto príavných mien pri ponou **-ka**, zachovávajú kvantitu príslušných mien príavných na pr.: **nakladačka** (nakladacia uhorka), **striekačka**.

29. PODSTATNÉ MENÁ MUŽSKÉ S KONCOVKOU **-č**.

Jednoslabičné takéto mená píšeme podľa výslovnosti so samohláskou dlhou: **hráč**, **práč**, **štváč**, **dráč** ap., alebo s krátkou: **bič**.

I vo viacslabičných slovách býva vo výslovnosti kvantita takmer vždy zreteľná a podľa toho píšeme na pr.: **hasič**, **burič**, **sudič**, **väzač**, **brucháč**, **hlaváč**, **kropáč**, **sekáč**, **poslucháč**. Len v niektorých z týchto mien, ktoré sú významu činiteľského (*nomina agentis*), býva vo výslovnosti kolisanie v slabikách predposledných, ale píšeme zväčša s kvantitou krátkou, tedy: **väzač**, **lamač**, **sadzač**, **palič**, **dlaždič**, **slevač**, **pomahač**, **nakladač**, **podpaľač**, **po-kryvač**, **ukryvač** ap., a tak je i v menách odvodených, ako: **väzačka**, **hadačka**, **ukryvačstvo**, **hadačstvo**, **slevačký**, **dobyvačný** ap.

Dĺžku píšeme len, kde toho žiada zreteľná a rozhodná výslovnosť, na pr.: **zaklínac**, **roznášac**, **rozprávac**, **pripínač**, **okopávac**, **prechovávac**, **vyvolávac**, **posmievac**, **natierač**.

V niekoľkých slovách, kde sa úzus ešte neustálil, dopúšťa sa možnosť písť samohlásku krátku alebo dlhú, tak **najímač**, **prejímač**, **prijímač** ap. i **najimač**, **prejimač**, **prijimač** ap.

30. PODSTATNÉ MENÁ S KONCOVKOU **-ík** a **-ikár**, **-ičkár**.

1. Prípona **-ík** býva dlhá v prípadoch, ako: **chlapík**, **červík**, **chvostík**, **koník**, **nožík**, **košík** ap.; **mladík**, **malík**, **odpadlík**, **uprchlík** ap.;

tak i v podstatných menách odvodených od príavných mien na **-ný**, ako: **dlžník**, **nápadník**, **pekelník**, **záhradník** ap.

Len pred predchádzajúcou dlhou slabikou kráti sa pôvodná prípona **-ík** v **-ik**, na pr.: **básnik**, **hriešnik**, **čiašnik** ap.

(Prípona **-ík**, **-ik** býva častejšie nežli v češtine, srovnej na pr.: **mostík** (=č. můstek), **plôtičk** (=č. plůtek), **človiečik** (=č. človíček), **čížík**, **hadík**, **mesiačík** ap.)

Poznámka. Kde **-ik** je nie príponou, býva krátke, tak na pr.: **krik**, gen. **kriku** (naproti **krík** = malý ker), **vzník**, **podník** a i.

Krátke **-ik** býva i v príponovej slabike slov cudzích, na pr.: **mechanik**, **optik**, **fyzik**, **boľševik**, **anjelik**, **evanjelik**, ale katolsk.

2. V konc. **-ikár** slov ako **košíkár**, utvorených od podstatných mien na **-ík** alebo **-ik** príponou **-ár**, býva **-i** - vždy krátke a **-á-** dlhé. Na pr. **pilníkár**, **perníkár**, **špendlíkár** ap.

3. Tak píšeme i konc. **-ičkár** v menách odvodnených z mien na **-fček**, **-fčko**, na pr. **slovičkár**.

4. Krátke **-ik-**, **-ičk-** býva i v odvodneninách: **košíkárka**, **košíkársky**, **košíkárstvo**, **slovičkárstvo** ap.

31. PODSTATNÉ MENÁ S PRÍPONOU **-ár**, **-ar**, **-iar**.

Prípona **-ár** je dlhá nielen v prípadoch ako **farár**, **mlynár**, **rychtár**, **rybár** ap. (ako v češtine), ale i **tesár**, **včelár**, **čipkár**, **knihár** ap. I po dlhej slabike je **-ár**: **sviečkár**, **poviedkár**, **rozprávkár**.

Podobne je **-iar**: **hrnčiar**, **maliar**, **uhliar**, **voliar** ap. (srov. čes. **hrnčíř**, **maliř** ap.).

32. PODSTATNÉ MENÁ ZDROBNELÉ S PRÍPONAMI s **-k**.

Zdrobnelé dvojslabičné mená podstatné na **-ok** (po tvrdej spoluuhláske), **-ek** (po mäkkej spoluuhláske) mávajú zdĺženú slabiku korennú, na pr.: **sad** — **sádok**, **hrad** — **hrádok**, **glas** — **hlások**, **kus** — **kúsok**, **rak** — **ráček**, **mrak** — **mráček**, **prach** — **prášek** ap.

Vo viacslabičných slovách býva zdĺžená slabika pred príponou **-ok**, **-ek**, na pr.: **baran** — **baránok** (ale **baranček**), **prsteň** — **prstienok** (ale **prstenček**), **hrebien** — **hrebienok** (ale **hrebienček**), **plameň** — **plamienok**, **potok** — **potôček** (alebo **potôčik**) ap.

Výnimkou niet dĺžky v prípadoch, ako: **strom** — **stromček**; **narcis** — **narcisok**, **sošit** — **sošitok**.

Zdrobnelé podstatné mená na **-ka** mávajú zdĺženú slabiku pred **-ka**, na pr.: **hlava** — **hlávka**, **strana** — **stránka**, **hora** — **hôrka**, **smotana** — **smotánka**, **posteľ** — **postieľka**, **včela** — **včielka**, **košeľa** — **košielka**, podobne i **časť** — **čiastka** (čes. **část** — **částka**); ale majú i nezdĺženú, ako: **päta** — **pätká**, **kniha** —

knižka, niť — nitka, sviňa — svinka, novina — novinka, kobyla — kobylka, žaba — žabka; lyžica — lyžička, lipa — lipka, hrúda — hrudka ap.;

a sú i takéto: kôra — kôrka, výstava — výstavka, svieca — sviečka ap.

Vo zdrobnelych slovach s príponou **-ko** slabika predchádzajúca pred **-ko** zpravidla sa dĺži, na pr. drevo — drievko, poleno — polienko, semeno — semienko, rameno — ramienko, plece — pliecko, ucho — úško.

Sú i výnimky, na pr.: kladivo — kladivko, oko — očko.

33. KONCOVKY **-fcky** a **-fctvo**.

Prídavné mená na **-fcky** a podstatné mená na **-fctvo**, odvozené od podstatných mien na **-fk**, mávajú dlhé **-f-**, tedy: bubeník — bubeníčky, pláteník — pláteníčky, pláteníctvo, šafraník — šafraníčky, katolsk — katolíčky ap.

Ale básnický, básnictvo, fyzický, boľševický, boľševicstvo, evanjelický ap. od podstatných mien na **-ik** (s krátkym i): básnik, fyzik, boľševik, evanjelik ap.

34. KVANTITA SLOVIES NA **-nút** a **-af**.

Slovesá príbužné (rovnakého koreňa) tr. II. na **-nút**, **-nuť** a tr. V. **-af** majú samohlásku korennú niekedy rovnakej kvantity, na pr.: padnút a padať, kývnut a kývať, výsknuť a výskaf ap.; niekedy zreteľne rozdielnej, na pr.: okradnút a okrádať, tiahnút a fahať ap.

Niekedy však kvantita je nie dosť zreteľná a vo výslovnosti i v písme býva kolísanie. Preto podávame niekoľko dokladov obidvoch typov; na prvom mieste samohlásku v tvaroch na **-af** (V. tr.), na druhom na **-nút**, **-nuť** (II. tr.):

-a-, -a-: praskaf — prasknút, kľakať — kľaknút, hrabaf — hrabnút;

-a-, -ia- alebo **-ia-, ia-**: fahať — tiahnuť, priahať — (za)priahnuť, škrabaf i škriabaf — škrabnút i škriabnuť, šliapať — šliapnuť;

-á-, -a-: (o)krádať — (o)kradnút, (vy)chládzat — (vy)chladnút; práskať — prasknút;

-á-, -á-: máchať — máchnuť, mávať — mávnuť, vládať — vládnuf;

-e-, -e-: klesať — klesnúť, (vy)rezať — (vy)reznúť, (na)lezat — (na)leznúť;

-ie-, -a-: spoliehať (sa) — spoľahnúť (sa);

-ie-, -ie-: lietať — (vy)lietnúť, striekat — strieknúť; vrieskať — vriesknúť; driemati — (z)driemnúť;

-i-, -i-: kmitať — kmitnúť, mihať sa — mihnúť sa, (vz)nikať — (vz)niknúť, strihať (čes. stříhati) — strihnúť, švihať — švihnúť; svítať (čes. svítati) — svitnúť; pichať — pichnúť (čes. píchati — píchnouti);

-u-, -u-: pľuvať — pľuvnúť;

-ú-, -ú-: (po)slúchať — (po)slúchnuť;

-í-, -i-: (z)dvíchať — (z)dvihnúť, stíhať — stihnuť, všímať si — všimnúť si; podobne i hvízdať — hvízdnúť, lízať — líznúť, pískat — pisknúť, štípať — (u)štípnúť, škrípať — (za)škripnúť (naproti čes. hvízdati a hvízdnouti, lízati a líznouti, pískati a písknouti, štípati a štípnouti ap.); ale zívať — zívnuf;

-y-, -y-: zvykať — zvyknúť, skytať (naproti čes. skýtati) — (po)skytnúť;

-ý-, -y-: rýpať — rypnúť, (vy)plývať — plynúť;

-ý-, -ý-: kýchat — kýchnuť, kývať — kývnuť, výskaf — výsknuť.

Slovesá s korennými slabikami dych-, šmyk-, syp-:

dýchať — dýchnuť, nadýchať, udýchať — vydýchať, vydýchnuť, vzdychať — vzdychnúť;

šmykať — šmyknúť;

sypať, nasypať, posypať, rozsypať, vysypať, zasypať a vedľa toho nasýpať, posýpať, spojené s rozdielom významovým: prosté sypať, sypem je trvacie; -sýpať, -sýpam opätovacie, složeniny nasýpem, posýpem, rozsýpem sú deja dokonavého, a nasýpam, posýpam, prisýpam ap. deja nedokonavého.

35. DIVOČET — DIVOČIŤ.

Mnohé slovesá III. tr. vzoru **rozumef** — **rozumiem** znamenajú = stávať sa tým, byť tým alebo v tom, čo vyslovujú menné kmene, z ktorých sú utvorené. Na pr.: **(z)divočef** = st(áv)ať sa divým, prít. oznam. **divočiem**, 3. množ. **divočejú**, rozkaz. **divočej**, prech. prít. **divočejúc**, príč. min. **divočel** ap. A podobne: be-

**laset, belasiem, černef, černiem, kameneť, kameniem,
onemeť, onemiem, šediveť, šediviem ap.**

V ľudovej reči sa miestami zachovaly u niektorých slovies i širšie (pôvodné) tvary: červenejem, -eješ, -eje ap.

Vedľa nich bývajú z rovnakých kmeňov slovesá IV. tr. na -it, ktoré znamenajú = učiníť tým, čo vyslovujú príslušné kmene menné. Na pr.: **(z)divočiť** = (u)činiť divým, prít. **divočím**; 3. množ. **divočia**, rozkaz. **divoč**, prech. prít. **divočiac**, príč. min. **divočil** ap. Podobne: **(o)čierniť, bielit** ap.

36. SLOVESÁ NA -ovat.

Slovesá na **-ovat, -ujem** (VI. tr.) majú korennú samohlásku veľmi často krátku, ako na pr.: **kraľovať** vedľa **kráľ**, **panovať** vedľa **pán**, **shadzovať** vedľa **hádzat**, **kúpovať** vedľa **kúpiť**, **vydychovať** vedľa **dýchať**, **vzdaľovať** (sa), **oddáľovať** (sa) vedľa **vzdialiť** (sa), **oddialiť** (sa) ap.,

ale nariadovať vedľa **riadiť**, **čiarkovať**, **článkovovať**, **známkovať**, **zdomáčňovať**, **úrokovovať**, **zúrodňovať**, **zmierňovať** ap. (Srovnaj **rymovat**, **rysovať** naproti čes. **rýmovati**, **rýsovati**.)

Z TVAROSLOVIA.

ZO SKLOŇOVANIA PODSTATNÝCH A PRÍDAVNÝCH MIEN.

37. POHYBLIVÉ e, o, a(á).

K nominatívu pes, deň je gen. **psa**, **dňa**, dat. **psovi**, **dňu** ap., k nom. **piatok**, gen. a dat. **piatku** ap., **chrbát**, gen. **chrbta** ap. V týchto a iných ďalej uvedených slovách samohlásky **e**, **o**, **a** bývajú len v nominatíve sing. (u neživotných i v akuzatívē), v ostatných pádoch hlásky **e**, **o** alebo **a** nebýva. (Hlásky **e**, **o**, **a** v takých prípadoch volajú sa pohyblivé, lebo v niektorých tvaroch bývajú, v iných nie, a svojím pôvodom sú alebo **jerové**, t. j. striednice za pôvodné slovanské jery **ě**, **ɔ**, alebo **vkladné**.)

Tak sa skloňujú: a) mená mužské, na pr.: **chlapec**, gen. **chlapca**, **kupec**, **kupca**, **otec**, **otca**, **starec**, **starca**, **peceň**, **bocheň**,

pecňa, bochňa; orol, orla, posol, posla, osol, osla, podobne Karol, Karla (nie Karola); dudok, dudka, piatok, piatku, sviatok, sviatku, štoček, štočka; ocoť, octu; lev, Ľva, šev, šva (ale podošva, podošvy, čes. podšev, podešvu); oheň, ohňa, deň, dňa, lakef alebo lokef, lakťa, lokťa; vietor, vetra, obor, obra.

Tak skloňujeme i mená, ako: Vlček, Vlčka, Kompánek, Kompánka, Tomášek, Tomáška;

švec, ševca, žnec, ženca, jazvec, jazevca;

ale domček, domčeka, starček, starčeka, zvonček, zvončeka; podobne je papršlek, papršleka;

podobne podľa podoby nominatívu skloňujeme i v ostatných pádoch: česnak, česnaku, dážď, dažďa, moch alebo mach, mochu, machu, ľan, ľanu;

b) ženské: bášeň, básne, bázeň, bázne, kázeň, kázne, pieseň, piesne (e vkladné);

čest, cti, lesť, Isti, lož, lži, voš, vši (e, o jerové); pod. cirkev, cirkvi;

ale krv, krvi (naproti čes. krev, krve).

Náležite je: pohreb, pohrebu, nárek, náreku.

38. KRÁTENIE A DÍŽENIE SLABÍK PRI SKLOŇOVANÍ.

Skloňujeme chlieb, chleba, stôl, stola, kôň, koňa, vôl, vola, dážď, dažďa ap. (ako čes. chléb, chleba, stůl, stolu, děšť, deště); ale pôst, pôstu, bôľ, bôľu ap. (naproti čes. půst, postu, bol, bolu);

Boh, Boha, dom, domu, dvor, dvora, loj, loja, voz, voza, hrach, hrachu, mak, maku, plač, plaču, sneh, snehu ap. (naproti čes. Bůh, Boha, dům, domu, dvůr, dvoru, hráč, hrachu, sníh, sněhu ap.);

slovo pán má vok. pane (popri pán), ináče vždy s dlhým -á-. Jednako vyslovujeme i píšeme: Kristus Pán i pán učiteľ, pána Veselého (nerozlišujeme ako v čes. Kristus Pán a pan učitel, pana Veselého ap.).

Poznámka. O dížení v množnom genitíve: ryba — rýb, delo — diel ap. viď v nasledujúcej kapitole o množ. genitíve.

39. O DĽŽENÍ A VSUVNÝCH HLÁSKACH ie, ô, á, e, o V MNOŽNOM GENITÍVE.

1. V množnom genitíve ženských a stredných podstatných mien bez prípony díži sa samohláska v prípadoch, ako: kniha, kníš, lipa, líp, ryba, rýb, striga, stríga, stopa, stôp, žena, žien, bohyňa, bohyň, motyka, motýk, ulica, ulíc, jaskyňa, jaskyň, košeľa, košiel, nedieľa, nedieľ, delo, diel, drevo, driev, meno, mien, mesto, miest, péro, pier, plece, pliec, vrece, vriec, zrno, zŕn, bojište, bojíš, strnište, strnísť, jahňatá, jahniat ap.

Ale slovo, olovo — slov, olov, podobne osnovy, trovы — osnov, trov ap. a cudzie slová baronesa — barones, legenda — legend; procento — procent, epocha — epoch, Alpy — Alp, Karpaty — Karpat, Krkonoše — Krkonoš, banka — bank ap.

2. V slovách, ktoré majú pred nominatívnym -a, -o skupinu spoluľáskovú, vkladajú sa v gen. plur. do týchto skupín hlásky **ie**, **ô**, **á** v slovách jednoslab. a keď je predchádzajúca samohláska krátká, **o**, **e**, keď je dlhá. Tak na pr. je množný genitív:

a) hra — hier, hmla — hmiel, forma — foriem, norma — noriem, hradba — hradieb, svadba — svadieb, barva alebo farba — bariev, farieb, kresba — kresieb, modlitba — modliteb, prosba — prosieb; hruška — hrušiek, matka — matiek, kytka — kyticiek, muška — mušiek, zlatka — zlatiek, kožka — kožiek; clo — ciel, sklo — skiel, zlo — ziel, očko — očiek, ľadrá — ľadier;

Bánovce — Bánoviec, Bátovce — Bátoviec, Mošovce — Mošoviec; ovca — oviec;

b) v niektorých prípadoch sú možné dvojtvary, ako: babka — babiek i babôk, žabka — žabiek i žabôk, čipka — čipiek i čipôk, jamka — jamiek i jamôk, výšivka — výšiviek i výšivôk, kobylka — kobyliek i kobylôk, miska — misiek i misôk; dievčatko — dievčatiek i dievčatôk, zvieratko — zvieratiek i zvieratôk ;

c) v skupinách **dł**, **tl**, **rl**, **tr**, **str** a pod. popri vsunutom **ie** býva i **á**, tak: vidly — vidiel alebo vidál, metla — metiel alebo metál, perla — periel alebo perál, sestra — sestier i sestár; jutro — jutier i jutár, jedlo — jediel i jedál ap. Ale i slivka — sliviek, slivôk i slivák, zlatka — zlatiek i zlaták ap.

d) Po predposlednej dlhej slabike vsúva sa zpravidla po spoluohláske tvrdej samohláska **o**: **čiapka** — **čiapok**, **hriadka** — **hriadok**, **húska** — **húsok**, **opálka** — **opálok**, **svetielko** — **svetielok** ap., v ojedinelých prípadoch popri **o** i **e**: **kliatba** — **kliatob** i **kliateb**; ale vždy len: **súkno** — **súken**, **kúzlo** — **kúzel**, **žriedlo** — **žriedel**, **žiabry** — **žiaber**;

po mäkkej spoluohláske vsúva sa popri **o** i **e**: **slúžka** — **slúžok** i **slúžek**, **túžba** — **túžob** i **túžeb**, **vajíčko** — **vajíček** i **vajíčok** ap., ale vždy len: **húžva** — **húžev**;

e) po **j** býva **o**, tak: **bájka** — **bájok**, **fajka** — **fajok**, **spojka** — **spojok**, alebo **e**, tak: **vojna** — **vojen**; **vajce** — **vajec**, **ojce** — **ojec** ap.

40. MUŽSKÉ MENÁ NA -a.

Mená mužské, ako: **gazda**, **sluha**, **sudca**, i priezviská: **Hlinka**, **Svoboda** ap., majú v jednotnom gen. a akuz. koncovku **-u**: **gazdu**, **Hlinku**, **Svobodu**, **Hlavicu**, v dat. a lok. **-ovi**: **gazdovi**, **Hlinkovi**, **Svobodovi**, v instrum. **-om**: **gazdom**, **Hlinkom**, **Svobodom**. V množ. číslе koncovka mužských mien v nom. je vždy **-ovia**, **gazdovia**. Ale priezviská sa skloňujú: **Hlinkovci**, **Svobodovci**, **Hlinkovcov**, **Svobodovcov** ap.

41. MUŽSKÉ MENÁ NA -o.

Mená ako: **dedo**, **strýko**, **upo**, **Jano**, **Janko** ap., sa skloňujú ako **chláp**, gen., akuz. **deda**, **strýka**, **Jana**, dat., lok. **dedovi**, **janovi**, instr. **dedom** ap.

Ale priezviská (mená rodové) na **-o**, ako: **Botto**, **Klačko**, **Turzo**, sa skloňujú podľa **gazda**, tak gen., akuz. **Bottu** (spisy Jána Bottu), **Klačku**, **Turzu** ap., v množ. číslе: **Bottovci**, **Bottovcov**, **Bottovcom** ap.

42. ZVIERACIE MENÁ MUŽSKÉHO RODU.

Zvieracie mená mužského rodu sa skloňujú pravidlom ako mužské mená osobné, na pr.: **had**, **orol**, **pes**, **vták**, **vlk**, **zajac**, **medved** ap. majú množ. nom.: **hadi**, **orli**, **psi**, **vtáci**, **vlci**, **zajaci**, **medvedi** ap. ako **chlapi**, **muži** ap.;

akuzatív: (videl som) **verných psov**, **dravých orlov**, **víkov** ap. ako **chlapov**, **mužov** ap.

Mená **kôň**, **vôl** majú množný nom. a akuzatív len podľa neživotných: **pekné kone**, **voly**; pod. **koníčky**, **volky**.

V množnom čísle sú však v ľudovej reči i **▼** iných slovách podoby podľa neživotných, ako: **vrabce**, **hýle**, **motýle**, **jelené**, **medvede**, **barance** ap.

V spis. reči píšeme však v množ. nom. **vrabci**, **hýli**, **motýli**, **jeleni** ap. a v ak. **vrabcov**, **hýlov**, **jeleňov** ap.

Len v zdrobnelych menách, ako: **vtáčik**, **vrabček**, **baranec** ap., sú podoby neživotné: **vtáčiky**, **vrabčeky** (popri **vtáčkovia**, **vrabčekovia**), **barance** ap. a rovnako i slovo **pstruh** má mn. n., a. **pstruhy**.

43. SLOVÁ: **búra**, **rozopra**, **večera** ap.

Slová: **búra**, **rozopra**, **večera**, **zora**, **žiara**, **konopa** ne-skloňujú sa podľa **ryba**, ale podľa **ulica**, lebo ich spoluuhlásy **p** a **r** pred -a pôvodne sa mäkko vyslovovaly. Tedy v sg. gen. na -e, od **búre**, **rozopre**, **večere**, dat. a lok. na -i, v **búri**, k **večeri**, v plur. nom., akuz., vok. **búre**, **večere**, **rozopre**, gen. **búrf**, **večerf**, **rozoprf**, dat. **večeriam**, lok. **večeriach**, instr. **búrami**, **večerami** ap. Mn. dat. a lok. má prípony i podľa **ryba**: **večerám**, **zorám**, **večerách**, **zorách** ap.

Slová: **nozdra**, **žiabra**, zväčša v plur.: **nozdry**, **žiabry**, gen. **nozdier**, **žiaber**, skloňujú sa podľa **ryba**.

44. MIESTNE MENÁ: **Boleslav**, **Čáslav** ap.

Miestne české mená: **Boleslav**, **Čáslav**, **Chrudim**, **Olomouc**, **Vratislav**, **Příbram** ap., skloňujeme v spisovnej slovenčine tak, ako sa skloňujú v spisovnej češtine, podľa **dlaň**, tedy v gen. -e, z **Boleslave**, **Čáslave**, **Chrudime**, **Olomouce**, **Vratislave**, v dat. a lok. -i, k **Boleslavi**, **Olomouci**, **Vratislavi**, v **Boleslavi**, v instr. -ou, za **Čáslavou**, **Olomoucou** ap. U tých z nich, ktoré sa končia na spoluuhláske retnú: **v** alebo **m**, býva gen. i podľa **košť**, tedy na -i, z **Boleslavi**, do **Chrudimi** ap.

Popri **Břeclav**, gen. Břeclave alebo i Břeclavi, je i **Břeclava**, gen. Břeclavy; podobne popri **Vratislav** i **Vratislava**.

45. PRÍDAVNÉ MENÁ PRIVLASTŇOVACIE.

majú tvary: jedn. nom. **bratov**, **bratova**, **bratovo**, gen. **bratovho**, **bratovej**, **bratovho**, dat. **bratovmu**, **bratovej**, **bratovmu**, akuz. **bratovho** (m. živ.), **bratov** (m. neživ.), **bratovu** (ž.), **bratovo** (str.), lok. **bratovom**, **bratovej**, **bratovom**, instr. **bratovým**, **bratovou**, **bratovým**;

množ. nom. **bratovi** (m. živ.), **bratove** (m. neživ., ž. a str.), gen., lok. **bratových**, dat. **bratovým**, akuz. **bratových** (m. živ.) **bratove** (m. neživ., ž. a str.), instr. **bratovými**.

Tak sa skloňujú i príavné mená privlastňovacie na **-in**, **-ina**, **-ino**: matkin, matkina, matkino ap.

Poznámka. Od podst. mien **Kryľov**, Čechov, Oblomov, Chomiakov a pod. netvoríme príavných mien privl. na **-ov**, ale hovoríme i píšeme: spisy Čehová, Kryľova, Chomiakova (nie Čehovove, Kryľovove) ap.

46. ZO SKLOŇOVANIA MIEN CUDZÍCH.

Cudzie mená v slovenčine budť sa skloňujú, alebo neskloňujú.

A. Mená cudzie **skloňujú sa** podľa svojho rodu a svojej podoby podľa vzorov mien podstatných alebo mien príavných.

Zväčša prechádzajú mená cudzie do slovenčiny s pôvodnou koncovkou a skloňujú sa podľa takého vzoru, ktorému sú svojím znením alebo pôvodom koncovky najbližšie, na pr.: **Hannibal**, gen. **Hannibala**, **Schiller**, Schillera ap. ako **chlap**; **Verona**, **nymfa** ap. ako **ryba** ap.

Prevzaté slová zachovávajú zväčša rod, aký majú v pôvodnom jazyku; tak vždy pri menách osobných. Cudzie slová, prevzaté z jazykov, ktoré nemajú gramatického rodu, alebo kde z podoby slova nie je možné poznať rod, sú takého rodu, aký sa hodí najlepšie koncovke slova, alebo aký sa vyvinul u nás zvykom. Tak na pr. **Peking**, gen. **Pekingu**, **Sinai** (neskl.) sú rodu

mužského, pod. **Paríž**, gen. Paríža (proti čes. **Paříž**, rodu žen.) **Mexiko**, **Borneo**, **Jericho** sú rodu stred., **Kuba** rodu žen. ap.

Mená slovanské skloňujeme vedľa znenia hlavne podľa pôvodu koncovky, tak na pr. **Turgenev**, **Mickiewicz**, **Begović** ako **chlap**, mužské na -a, na pr. **Sava** ako **gazda**;

srbochorv. **Bukovac**, **Karlovac** ap. (-ac = sloven. -ec) ako sloven. **Bukovec** ap.; gen. **Bukovca**, **Karlovca** ap.;

poľské a juhoslovanské mená na -ki, -ski, -cki, -čki a rus. -kij ap. ako **dobrý**, na pr.: chorv. Rački, gen. Račkého, poľ. Krasicki, gen. Krasického ap., rus. Dostoevskij, gen. Dostoevského; ruské -oj ako **dobrý**, na pr.: Tolstoj (=tlstý), gen. Tolstého — juhoslov. a rus. -ov, -in: Lermontov, Čechov, Kobylin, ako **chlap** (v dat. a lok. sg. Lermontovu, Čechovu ap.).

Pri menách iných, neslovanských, rozhoduje znenie koncovky a vedľa toho i zvyk, ktorý sa vyvinul vlivom mluvníc cudzích.

1. Tak **mená grécke a latinské** sa zväčša skloňujú podľa toho, ako žiada rod a kmeň známy z mluvnice gréckej a latinskej, na pr.: **Troja**, gen. Troje; **idea**, gen. idey (alebo ideje), dat., lok. idei, akuz. ideu, instr. ideou; množ. nom., akuz. idey (alebo ideje), gen. idef, dat. ideám, lok. ideách, instr. ideami, tiež tak **Medea**, gen. Medey (alebo Medeje); **geometria**, gen. geometrie ako **ulica**; **Pythagoras**, gen. a akuz. Pythagora, dat., lok. Pythagorovi, instr. Pythagoram; pod. **Aeneas**, gen. Aenea; **Agricola**, poeta ako **gazda**, ale mn. nom poeti; **Delfi**, gen. Delf, dat. Delfom (alebo Delfám), lok. v **Delfoch** (alebo Delfách), instr. Delfy alebo Delfami, ako Sučany alebo Čechy; Atény ako ryby; **Plataie** alebo **Plataje** ako **ulice**; **Cicero**, gen. Cicerona, **Plato**, gen. Platona; **Maraton**, Maratona; **Xenofon**, gen. Xenofonta; **Aristoteles**, gen. Aristotela, **Perikles**, gen. Periklea alebo Perikla, **Paris**, gen. Parida, **kustos**, gen. kustoda i kustosa, **Juno**, gen. Junony, **Sapfo**, gen. Sapfy ap.;

mená na -izmus, **katechizmus**, **idealizmus**, gen., dat. **katechizmu**, **idealizmu**, lok. **katechizme**, instr. **katechizmom**; množ. číslo **katechizmy** ap., tiež tak **cirkus**, **fundus**, gen., dat. **cirku**, **fundu** alebo **cirkusu**, **fundusu** ap.;

stredné mená na **-um**: **datum**, **forum**, **publikum**, gen. **data**, **fora**, dat. **datu**, **foru** ap.;

na **-eum**, **-ium**, **-uum**: **lyceum**, **muzeum**, **evangelium**, **gymnázium**, **individuum**, gen. **lycea**, **muzea**, **evangelia**, **gymnázia**, dat., lok. **lyceu**, **muzeu**, **evangeliu**, instr. **lyceom**, **muzeom** ap. (nie **lyceuma**, **gymnáziuma**); mn. nom., ak. **lyceá**, **muzeá**, **gymnázia** ap.;

grécke stredné mená podstatné s konc. **-ma** (na pr. **drama**) skloňujú sa v slovenčine zväčša ako ženské mená na **-ma**, na pr. **astma**, **panoráma**, gen. **astmy**, **panoramý**; v niektorých knižných slovách sa zachováva s konc. **-ma** i pôvodný rod stredný, a buď sa neskloňujú, na pr. **schizma**, **cirkevné schizma**, cirkevného **schizma**, alebo sa skloňujú s gréckym **-mat**, na pr. staré **drama**, **téma**, starého **dramata** alebo **dramatu** ap. (Srovaj i príavné meno **dramatický**, nie **dramický**.)

2. Pri menách z jazykov iných — t. j. okrem jazykov slovanských, gréčtiny a latiny — rozhoduje rod a výslovnosť koncovky slova.

a) Mená rodu mužského, končiace sa spoluhláskou tvrdou, ako **Lessing**, skloňujú sa podľa **chlap**, neživotné podľa **dub**. Tak na pr.: **Rieger**, gen. **Riegra**, **Winter** — **Wintra**, **Hübner**, **Fischer**, **Wagner**, gen. **Hübnera**, **Fischera**, **Wagnera**; **Czambel**, gen. **Czambla**, **Hegel**, gen. **Hegla**, ako **Pavel**, **Pavla**; **La Fontaine** (vyslov La-Fontén), **Descartes** (vyslov Dekart), **Orléans** (vyslov Orlean), gen. **La Fontaina**, **Descarta**, **Orleansu**; **Oxford**, gen. **Oxfordu**; **feuilleton**, gen. **feuilletonu**.

Mená na **-o** (románske) skloňujú sa podľa **chlap** (ako domáce na **-o**, Jano, dedo), na pr.: **Marco**, **Pedro**, **Hugo**; gen. **Marca**, **Pedra**, **Huga** ap.

Podobne sa skloňujú podľa **chlap** mená na **-e**, ako: **Dante**, **Goethe**, **Niederle**, gen. **Danta**, **Goetha**, **Niederla**, **Nietzsche** (vyslov Niče), **Schulze** (Šulce), gen. **Nietzscha** ap. Ale obyčajnejšie je sklonenie (gen., ak.) **Danteho**, **Goetheho** ap.

Mená na **-a**, ako: **Petrarka**, **patriarcha**, sa skloňujú podľa vzoru **sluha**; gen. **Petrarku**, **patriarchu** ap.

Mená imáč, ako: **Jókai**, **Prónay** ap., skloňujú sa ako slovenské **Hlavaj** a pod., podľa vzoru **chlap**.

Mená na **-i**, **-y** významu osobného majú pri skloňovaní koncovky ako mená príavné, na pr.: **Petőfi**, **Petőfihu**, **Petőfimu**,

Petőfiho, o **Petőfim**, s **Petőfim**, podobne **Paulfny**, **Paulínyho**, **Paulínymu** ap.; tak sa skloňujú i mená, ako: **Manzoni**, **kadi**, **Savigny** (vyslov Saviňi), **Széchenyi** (vyslov Séčeni), gen. Széchenyiho (vyslov Séčenjho) ap.

Mená s nejakou inou koncovkou, ako: **Szabđ**, **Sardou**, **Boileau**, **Richelieu**, **Lenau** ap., skloňujú sa ako iné mená mužské vzoru **chlap**, na pr. gen., akuz. **Szabđa**, **Sardoua**, **Boileaua**, **Lenaua**, dat. **Szabđovi**, **Sardouovi**, **Lenauovi** ap., alebo ostávajú nesklonné, na pr. hovorili sme o kardinálovi **Richelieu** a pod.

V menách francúzskych koncová spoluhláska sa nevyslovuje, na pr.: **Bourget**, **Marat**, **Prevost**, **Dumas** (vyslov: Burže, Mara, Prevo, Dúma), v gen. a i. vyslovujeme a píšeme: **Bourgeta**, **Marata**, **Prevosta**, alebo neskloňujeme, tak na pr. spisy Alexandra Dumas (čítaj Dúma, nie Dúmasa).

B. Veľmi často nechávame cudzie mená **neskloňované**. Na pr.: **Bordeaux**, z Bordeaux, v Bordeaux; **Waterloo**, pri Waterloo; **niveau**, v niveau; **Peru**, z Peru, v Peru; **Anjou**, z Anjou; **Montpellier**, v meste Montpellier; **Saint-Cloud**, z mesta Saint-Cloud ap.

Poznámka. Dobre je si zapamätať zásadu: Skloňujeme cudzie mená, ktoré sa dajú ľahko skloňovať podľa domáčich vzorov alebo ktoré sa skloňujú podľa ustáleného už úzu; ostatné nechávame neskloňované.

ZO SKLOŇOVANIA ZÁMEN.

47. **ZÁMENÁ** ja, ty majú tvary: gen. **mňa**, **teba**, bez dôrazu **ma**, **fa**, dat. **mne**, **tebe**, bez dôrazu **mi**, **ti**, lok. **o mne**, **tebe**, instr. **mnou**, **tebou**; množ. nom. **my**, **vy**, gen., akuz. a lok. **nás**, **vás**, dat. **nám**, **vám**, instr. **nami**, **vami**.

48. **ZÁMENO** ten sa skloňuje takto: jedn. nom. **ten**, **tá**, **to**, gen. **toho** (nie teho ani tého), **tej** (nie téj), **toho**, dat. **tomu**, **tej** (nie téj), **tomu**, akuz. **toho** (živ.), **ten** (neživ.), **tú**, **to**, lok. **(o) tom**, **tej** (nie téj), **tom**, instr. **tým**, **tou**, **tým**; množ. nom. **tf** (živ.), **tie** (neživ. m., žen. a stred.), gen. a lok. **tých**, dat. **tým**, akuz. **tých** (živ. m.), **tie** (neživ. m., žen. a stred.), instr. **tými**.

Tak sa skloňuje i zámeno **tenže**, **táže**, **tože**, gen. **tohože**, **tejže**, **tohože**, dat. **tomuže**, **tejže**, **tomuže** ap.

49. ZÁMENÁ **môj**, **tvoj**, **svoj**, **náš** ap. skloňujú sa takto: jedn. nom. môj, moja, moje, tvoj, tvoja, tvoje, svoj, svoja, svoje, náš, naša, naše, gen. môjho i mojeho, mojej, môjho, tvojho, tvojej, tvojho, ... nášho alebo našeho, našej, nášho i našeho, dat. môjmu i mojemu, mojej, môjmu, tvojmu, tvojej, ... nášmu i našemu, našej, nášmu alebo našemu, akuz. môjho (živ.), môj (neživ.), moju, moje, tvojho, tvoj, tvoju, tvoje, nášho alebo našeho, našu, naše, lok. (o) mojom, mojej, mojom, ... (o) našom, našej, našom, instr. mojím, mojou, mojím, ... naším, našou, naším; — mn. č. nom. moji (m. živ.), moje (m. neživ., ž. a str.), tvoji, tvoje, naši, naše, gen. a lok. mojich, tvojich, našich, dat. mojim, tvojim, našim, akuz. mojich (m. živ.), moje (m. neživ., ž. a str.), tvojich, tvoje, našich, naše, instr. mojimi, tvojimi, našimi.

50. ZÁMENÁ **on**, **ona**, **ono**.

Jedn. nom. on, ona, ono;

gen. jeho, ho (s predl. neho, -ňho), jej (s predl. nej), jeho, ho, (s predl. neho);

dat. jemu, mu (s predl. nemu), jej (s predl. nej), jemu, mu (s predl. nemu);

akuz. jeho, ho (s predl. neho, -ňho, -ň), ju (s predl. ňu), ho (s predl. -ň);

lok. (o) ňom, nej, ňom;

instr ním, ňou, ním.

Mn. nom. oni (živ.), ony (neživ.), ony, ony;

gen. ich (s predl. nich), ich (s predl. nich), ich (s predl. nich);

dat. im (s predl. nim), im (s predl. nim), im (s predl. nim);

akuz. ich (s predl. nich živ., ne neživ.), ich (s predl. ne), ich (s predl. ne);

lok. (o) nich, vo všetkých troch rodoch;

instr. nimi, vo všetkých troch rodoch.

Tvary **ho**, **mu** v jedn. gen., akuz. a dat. muž. a stred. kľadieme, kde niet na nich dôrazu, na pr.: bojím sa **ho**, volal som **ho**, dal som **mu** to ap., naproti dôraznému: **jeho** sa bojím, volal som **jeho**, **jemu** som to dal ap.

V jedn. akuz. muž. býva tvar **-ň** len po predložkách, ktoré

sa poja s akuz., na pr.: **naň, zaň, preň, podeň, nadeň, predeň** (nesprávne je -ň pri predložkách s gen., na pr. **doň**, správne: do **neho**); v množ. akuz. tvar **nich** je len pre rod muž. živ.: za **nich** = za mužov, ináč **ne**, za **ne** = za duby, ženy, zvieratá ap.

Podoby gen. sg. a plur. **jeho, jej, ich** užíva sa i vo významne privlastňovacom, na pr.: **jeho** brat, **jej** otec, **ich** rodičia.

Poznámka. Privlastňovaciemu ich zodpovedá čes. **jejich**, na pr. sloven. **ich** (víakov) spev = čes. **jejich** zpěv.

51. ZÁMENÁ **onen, ona, ono**.

Jedn. nom. **onen, ona, ono** (i **oný, oná, oné**);

gen. **onoho, onej, onoho**;

dat. **onomu, onej, onomu**;

akuz. **onoho, onu, onoho**;

lok. (o) **onom, onej, onom**;

instr. **oným, onou, oným**.

Množ. nom. **oni, ony, ony**;

gen. **oných**;

dat. **oným**;

akuz. **oných, ony, ony**;

lok. (o) **oných**;

instr. **onými**.

52. ZÁMENO **čí, čia, čie** a **niečí, niečia, niečie**.

Tak ako **čí, čia, čie** sa skloňuje i **niečí, niečia, niečie**, na pr. jednot. gen. **čieho, čej, niečieho, niečej**, dat. **čiemu, čej, niečiemu, niečej**, lok. (o) **čom, niečom, čej, niečej**, i. **čím, niečím, čou, niečou** ap.

ZO SKLOŇOVANIA ČÍSLOVIEK.

53. KEDY PÍŠEME ČÍSLICE (CIFRY) A KEDY VYPISUJEME ČÍSLO SLOVOM.

Číslice píšeme vo vetači smyslu počtárskeho, štatistického, v datovaní ap., na pr.: **Z 1000 chorých umrel 1, ozdraveli 3.** — Československá republika má **140.408 km²**. — Stalo sa to dňa **1. januára**. — **5 v 10** je obsažené **2krát**, v **15** **3krát**.

Všade inde vypisujeme číselný výraz slovami, tak na pr.: **Bol jeden kráľ a mal troch synov. Bolo tam asi päť ľudí.** Stalo sa to **prvého** dňa v roku, **prvý** deň po mojom návrate. Volal som ťa nielen **raz**, ale **dva razy, tri razy**.

54. ČÍSLOVKA jeden, jedna, jedno.

Jednot. č.

	Muž. rod:	Žen. rod:	Stred. rod:
Nom.	jeden	jedna	jedno
Gen.	jedného	jednej	jedného
Dat.	jednému	jednej	jednému
Akuz.	jedného (živ.), jeden (neživ.)	jednu	jedno
Lok.	(o) jednom	(o) jednej	(o) jednom
Instr.	jedným	jednou	jedným

Množ. č.

	Muž. rod:	Žen. a stred. rod:
Nom.	jedni (živ.), jedny (neživ.)	jedny
Gen.		jedných
Dat.		jedným
Ak.	jedných (živ.), jedny (než.)	jedny
Lok.		(o) jedných
Instr.		jednými

55. SKLOŇOVANIE ČÍSLOVIEK **dvaja, dva, dve, traja, tri, štyria, štyri.**

	Muž. rod:	Ž. a str. rod:	Muž. rod:	Ž. a str. rod:
Nom.	dvaja (osob.), dva	dve	traja, tri	tri, štyri
			štyria, štyri	
Gen.		dvoch		troch, štyroch
Dat.		dvom		trom, štyrom
Akuz.	dvoch (osob.), dva	dve	troch, tri	tri, štyri
Lok.	(o) dvoch		(o) troch, štyroch	
Instr.		dvoma		tromi, štyrmi

56. ČÍSLOVKY **päť, šesť, sedem, osem, deväť, desať, jedenásť, dvanásť...** **devätnásť, dvacat, tricat, štyricat, pädesiat, šesdesiat...** **devädesiat** sú:

1) povahy podstatných mien, a vtedy sa skloňujú; skloňuje sa čiastočne len podstatné meno s nimi spojené, na pr.: nom.. akuz. **päť chlapcov** (tam bolo päť **chlapcov**, videl som **päť chlapcov**) ap.;

2) povahy mien prídavných, a vtedy sa skloňujú a pádom sa shodujú s predmetom počítania, na pr.: nom. **piati ľudia** (ale vždy len **päť stromov, žien, detí, slov** ap.), piatich **ľudí, stromov, žien, slov**, dat. **piatim ľuďom, stromom, ženám, slovám**, akuz. **piatich ľudí**, ale **päť stromov, žien, slov**, lok. o **piatich ľuďoch, stromoch, ženách, slovách**, instr. **piatimi ľuďmi, stromy, ženami, slovy**.

57. ČÍSLOVKY **sto a tisíc** sa skloňujú, a to **sto** ako mesto, **tisíc** ako meč, ale len keď stoja o sebe, na pr.: **počíta do sta, tiseca, hovorí o stu, tisíci, stách, tisecoch** korún, neverím jeho **stám a tisecom**.

Keď nimi počítame, a) ostávajú nesklonné: **sto, tisec** korún, **päť sto, tisíc ľudí, zo sto** korún, **z tisíc** korún, **so sto** korunami, **s tisíc** korunami; b) číslovka **tisíc** nadobúda i povahy prídavného mena a skloňuje sa ako **piati, päť**: nom. **tisíci chlapci**, ale vždy len **tisíc stromov, žien, detí, lok. tisícich chlapcoch, ženách, instr. tisícimi chlapci, ženami, deťmi**.

58. ČÍSLOVKY **dvacat jeden, jedenadvacat** a i.

Čísla 21, 22 ... 31, 32 atď. vyjadrujeme a pišeme dvojakým spôsobom: a) dvacat jeden (jedna, jedno), dvacat dva, dvacat tri..., tricat jeden, tricat dva atď.; b) jedenadvacat, dvaadvacat, triadvacat..., jedenatriacat, dvaatricat...

Podľa rozdielneho vyslovenia týchto čísoviek je rozličná i väzba predmetu počítaného: a) nom. dvacat jeden človek, dvacat jedna žena, dvacat jedno dieťa (i dvacat jeden ľudí, žien, detí ako jedenadvacat ľudí, žien, detí), dvaciati dvaja ľudia, dvacat dva stromy, dvacat dve ženy, mestá (i dvacat dva ľudí, žien, miest ako dvaadvacat ľudí, žien, miest), triciati dvaja, traja vojací, tricat dva stromy,

tricať dve ženy, mestá..., triciati šiesti vojaci (i tricať šesť vojakov), tricať šesť stromov, žien, miest ap.; gen. od dvacať jedného človeka, dvacať jednej ženy, dvaciach alebo dvacať dvoch ľudí, žien, miest ap.; dat. dvacať jednému človeku, dvaciatim alebo dvacať dvom mužom, ženám, mestám ap.; b) jedenadvacať, dvaadvacať..., päťtraciať ľudí, stromov, žien ap.; od jedenadvaciach, päťtraciach alebo jedenadvacať, päťtraciať ľudí, rokov, žien ap.; k jedenadvaciatim ľuďom, ženám ap.

59. Číslovky radové majú vo spojení s **pol** skloňovanie s koncovkami miem podstatných: v gen. pol druhá roka, pol tretia, štvrtá mesiaca; v lok. po pol štvrtu, po pol piatu zlatom; ale v instr. pol piatym zlatým.

60. Pri podstatných menách stredného rodu hovoríme a píšeme **dvoje**, **troje**, **štvoro**, **pätoro**, **šestoro**..., totiž **dvoje** detí, **troje** jahniat, **štvoro** vnúčat, **pätoro** jazier,... **desatoro** božích prikázaní ap. Tak i pri menách pomnožných: **dvoje** šiat, **troje** klieští, **osmoro** úst, **devätoro** krosien.

61. NEURČITÉ ČÍSLOVKY **málo**, **mnoho**, **koľko**, **toľko**.

Neurčité číslovky **málo**, **mnoho**, **koľko**, **toľko** sú vlastne prídavné mená rodu stredného. Pôvodne sa skloňovaly ako **mesto**. Dnes sú v slovenčine pravidlom nesklonné. Na pr.: **málo**, **mnoho**, **koľko** ľudí, žien; z **málo**, **toľko** ľudí, s **málo** ľuďmi ap.

Ale sklonné sú neurčité adjektívne číslovky **mnohý**, **koľký**, **toľký** ap., na pr.: **mnohí** ľudia, s **toľkými** deťmi ap.

62. NEURČITÁ ČÍSLOVKA **všetok**, **všetka**, **všetko**

sa skloňuje takto:

Jednot. nom.	všetok	všetka	všetko
gen.	všetkého	všetkej	všetkého
dat.	všetkému	všetkej	všetkému
akuz.	všetkého (živ.), všetok (neživ.)	všetku	všetko
lok.	(o) všetkom	(o) všetkej	(o) všetkom
instr.	všetkým	všetkou	všetkým

Množ. nom.	všetci (živ.), všetky (neživ.)	všetky	všetky
gen.		všetkých	
dat.		všetkým	
akuz.	všetkých (živ.), všetky (neživ.)	všetky	všetky
lok.		(o) všetkých	
instr.		všetkými.	

Neurčitá číslovka **všetok** sa zachovala bez prívesku **-tok** v mene sviatku **Všechnsvätých**, v adverbiu **vše**, **zavše** = vždy, vždycky, naveky, a v složeninách **všemohúci**, **vševedúci** ap.

Z ČASOVANIA.

63. NEURČITÝ SPÔSOB (=neurčitok čiže infinitív).

1. Neurčitý spôsob čiže infinitív **jednoslabičný** máva kmeňovú samohlásku krátku alebo dlhú či dvojhlásku.

a) Krátká samohláska je v infinitívoch, ako :

taf (tnem), žaf (žnem), začať (začnem), snať (snímam), zapäť (alebo zapnúť, zapnem); stať sa (stanem sa); mať (mám); mäť (alebo mnúť, mnem); dať (dám); hrať (hrám i hrajem), tkať (tkám), znať (znám), dbať (dbám); lhať (lžem) i luhať (lužem), stlať (stelem); brať (berem), drať (derem), prať (perem), kľať (kolem), zvať (zvem), štvať (štvem); sať (sajem), zdať sa (zdá sa);

dreť (drem), mreť (mrem), vreť (vrem), treť (trem), mleť (mlem);

pif (pijem), bif (bijem), viť (vijem), šif (šijem), žif (žijem); ctif, mstif (ctím, mstím);

byť (som), kryť (kryjem), myť (myjem), tyť (tyjem), vyť (vyjem); čuť (čujem), duť (dujem), pluť (plujem), pľuť (pľujem), zuť (zujem).

b) Dlhá samohláska alebo dvojhláska je v inf. :

1. keď pred infinitívnym -ť je ešte iná spoluohláska, na pr.: kláſť (kladiem, kladieš), ráſť (rastiem, rastieš); priáſť (pradiem, pradieš), triáſť (trasiem, trasieš), niesť (nesiem, nesieš), viesť (vediem, vediaš); viezť (veziem, vezieš); húſť (hudiem, hudieš), mōſť

(môžem), tľci (tlčiem, tlčieš); ſiſ (idem, ideš), nadſiſ, predſiſ ap. (ale dojſ, najsſ ap.);

2. báſ sa (z bojati sa, bojím sa), stáſ (zo stojati, stojím);

3. hriaſ (hrejem), liaſ (lejem), smiaſ sa (smejem sa), viaſ (vejem), siaſ (sejem), vziaſ (vezmem).

Ked sa jednoslabičný infinitív složením s predponami stáva dvojslabičným alebo trojslabičným, slabika kmeňová zostáva nezmenená, a) krátká, na pr.: zofaſ, uſtaſ, vysaſ, vypiſ, prikryſ, rozoſtvraſ, počuſ ap.; b) dlhá, na pr.: nebáſ sa, vystáſ (vystojím), prinieseſ, vymôcſ, rozohriaſ, prekliaſ ap.

2. V infinitívoch slovies III. triedy (vzoru rozumeſ, trpeſ) píš kmenotvornú príponu -e-, tak: ſediveſ, hoveſ, červeneſ, onemocneſ, leteſ, ſedeſ, viſeſ ap.; tak i chceſ a veđeſ (viem).

3. Naproti podobám inf. s dlhým -ú-, ako minút (miniem, minieš atď.), padnút (padnem) ap., je -u- krátke po korennej dlhej samohláske alebo dvojhálske, na pr. tiahnuſ (tiahnem), vládnut (vládnem) ap.

64. PRÍČASTIE MINULÉ ČINNÉ (na -l, -la, -lo).

Slovesá, u ktorých v infinitíve pred infinitívnym -e je ešte iná spoluholáska, ako kláſt, ráſt, priasť, triast, niesť, viesť, viezť, tľciſ ap., majú v prícastí minulom činnom dlhú samohlásku alebo dvojhálsku ako v infinitíve, tedy: kládol, kládla, kládlo, ráſtol, priadol, triasol, niesol, viedol, viezol, tľkol ap., ale môcſ, mohol, mohla.

65. PRÍČASTIE MINULÉ TRPNÉ (na -ný, -ná, -né a -ty, -tá, -te).

1. Prícastie minulé trpné má v slovenčine vždy podobu prídavného mena tvaru určitého (dobrý, dobrá, dobré): chválený, chválená, chválené, pribitý, pribitá, pribité (nie ako v spisovnej češtine podobu prídavného mena neurčitého: chválen, chválena, chváleno).

Podoba prídavného mena neurčitého sa zachovala iba v katalíckom pozdravení: Pochválen Pán Ježiš Kristus, a vo rčeniach: **poručeno** Bohu, **takrečeno** ap.

2. Príčastia na **-tý**, ako **zabitý**, **zabitá**, **zabité**, sú u slovies I. tr. so spoluľáskou kmeňovou **n**, **m**, **r** v prezentných tvaroch, ako na pr.: **žnem**, **žatý**, **(za)čnem**, **(za)čatý**, **(za)jmem**, **(za)jatý**, **(odo)prem**, **(odo)pretý**, **mrem**, **umretý**, u slovies I. tr. s infinitívnym kmeňom na **-i**, **-y**, ako **píť**, **(na)pítý**, **viť**, **(u)vítý**, **kryť**, **krytý** ap. a u slovies II. tr. na **-nu-**, ako **minutý**, **zhrdnutý** ap.; u ostatných slovies je pravidlom príčastie na **-ný**, ako **volaný** ap.

(Vo väčšine prípadov je shoda medzi slovenčinou a češtinou. Srov. na pr. príčastia na **-ný**: **nesený**, **strežený**, **trpený**, **držaný**, **súdený**, **volaný**, **kupovaný** ap., ako č. **nesen**, **střežen**, **trpěn**, **souzen** ap.; na **-tý**: **fatý**, **mletý**, **krytý**, **hriaty**, **vyliaty** ap., ako č. **fat**, **mlet**, **kryt**, **vylit** ap. Srovnaj však sloven. **zavretý**, **zapriahnutý**, **zdvihnutý** ap. naproti čes. **zavřen**, **zapřažen**, **zdvížen** [popri novotvare **zdvihnut**] ap., alebo slovenské dvojtvary, ako: **odrený** i **odretý**, **prestrený** i **vystrety** ap. naproti čes. **odřen**, **prostřen** ap.)

3. Slovesá IV. tr. (na **-iť**, vzor **prosiť**, **prosím**), ako: **hodiť**, **platiť**, **prosiť**, **nosiť**, **voziť**, **kazliť**, **pustiť**, **pomstiť** ap., majú tvary príč. min. trp. s nezmenenou spoluľáskou **d** (= **đ**), **t** (= **ť**), **s**, **z**, **st**, na pr. **hodený**, **platený**, **prosený**, **nosený**, **vozený**, **pustený**, **pomstený** ap. (naproti čes. tvarom s náležitým zmäkčením týchto spoluľások v **z**, **c**, **š**, **ž**, **šť**: **hozen**, **placen**, **nošen**, **vožen**, **puštěn** ap.).

66. PODSTATNÉ MENO SLOVESNÉ.

Podstatné meno slovesné, utvorené z príčastia minulého trpného, má i kvantitu takú ako príčastie min. trpné.

Na pr. **nesený** — nesenie, trený alebo tretý — trenie, tretie, mletý — mletie, držaný — držanie, písaný — píšanie, braný — branie ap.

Predposledná slabika je v slovenčine pravidlom krátka (ako to býva i v príčasti min. trp.) nielen v prípadoch shodných s češtinou, ako **vedenie**, **zjavenie**, **krytie** ap., alebo **zvanie**, **pranie**, **stlanie**, **lhanie** ap., ale i **volanie**, **pozvanie**, **ustlanie**, **kázanie**, **kúpanie**, **kupovanie** ap. (naproti čes. **volání**, **pozvání** ap.).

Dĺžka alebo dvojhľaska je len v niekoľkých slováčach, ako : pokánie, státie, bátie; liatie, siatie, zohriatie (srov. príč. liaty, siaty, zohriaty).

Poznámka. Pri podstatných menách slovesných nebýva zvratné zámeno sa, na pr. modlenie (od modliť sa), divenie (diviť sa), učenie (učiť sa) ap.

Zvratné sa zostáva len tam, kde je potrebné pre zreteľnosť, na pr. keď chceme rozlišiť učenie (niekoho) a učenie sa, trápenie (niekoho) a trápenie sa ap.

67. 3. OS. MNOŽ. (ONI) trpia a rozumejú ; PRECHOD. PRÍT. trpiac a rozumejúc.

V 3. os. množ. je správne (oni) **trpia**, prosia a p. (nesprávne **trpejú**), ale oni **rozumejú**, šedivejú (nesprávne rozumia, šedivia).

Aké tvary sú správne, poznáme podľa podoby rozkazovacieho spôsobu. Srov. rozkaz. **trp**, **pros** — 3. os. pl. **trpia**, **prosia** a prechodník prít. **trpiac**, **prosiac**; rozkaz. rozumej — 3. os. pl. **rozumejú** a prechod. prít. **rozumejúc**.

68. ROZKAZOVACÍ SPÔSOB.

V slovesách s dlhou samohláskou zachováva sa dĺžka i v rozkazovacom spôsobe, ako : chváliť — chváli, chválime, chváliťe, vrátiť — vráti, mlátiť — mláti, súdiť — súd, písat — píš, kázať — káž ap. (naproti čes. chval, vrať, suđ, piš ap.).

69. SLOŽENÉ PRÍSLOVKY.

Hovoríme: a) „**v skutku** jeho zračí sa veľkodušnosť“; b) „**v skutku**, bol to on“. V a) je lok. **skutku** s predložkou **v** = **v čine**; v b) sú sice tiež slová **v** + **skutku**, ale splývajú v slovo jedno a celok má už význam zrejmé iný, od pôvodného rozdielny = skutočne, naozaj. V a) rozoznávame a píšeme slová dve: **v skutku**, v b) chápeme výraz za slovo jedno a píšeme: **vskutku**.

Podobne: a) daj si pozor **na hlas**; b) hovor **nahlas** = **hlasite**; — a) **pre to** = pre toto, pre tú vec, a b) **preto** = z tej

príčiny; — a) **bez toho** = bez tej veci, b) **beztoho** = tak ako tak, beztak; — a) **po tom** = po tomto, po tej veci, a b) **potom** = neskôršie; — a) **za tým** = za tou vecou, b) **zatým** = potom alebo medzičím; — a) **medzi tým** = medzi tou vecou, b) **medzitým** = zatým, zatiaľ; — a) **z ticha** = z tichosti, **po tichu** = po tichosti, b) **zticha, potichu** = ticho, čes. tiše; — a) **bez mála** = bez málo vecí, bez nemnohých vecí, b) **bez-mála** = temer; — a) **predo všetkým** = predo všetkými vecmi, b) **predovšetkým** = najprv; — a) **v čas** = v pravý čas, b) **včas** = zavčasu (vstal **včas**, aby **v čas** došiel na stanicu); — a) **na skutku** (prichytil som ho na skutku), b) **naskutku** = hneď, na mieste, skutočne (**naskutku** bežal som ta); — a) **na vrch, na vrchu, za vrch** (vyšiel na vrch Choč, na vrchu Choča), b) **navrch, navrchu** = hore (dostal sa **navrch**, ostal **navrchu**), **zavrch (stola, stolom)** = na čelo, v čele (stola); — a) **na veky** = na stoletia, na časy (rozopomíname sa **na veky minulé**), b) **naveky** = vždy, navždy, vše, zavše; — a) **po tme** = po temnote (zažal sviecu, a bolo **po tme**), b) **potme** (**potme** vošiel do izby).

Pre pravopis vyplýva z toho toto poučenie:

Mnohé príslovky sú svojím pôvodom výrazy složené zo dvoch i viacaj slov; keď je v takom výraze význam vlastný, t. j. taký, na aký ukazujú jednotlivé slová, z ktorých sa skladá, píšeme každé z tých slov o sebe: **do kola, pre to, po tom, v čas, na skutku.....**, ale keď sa význam zrejme zmenil, srážame výraz v jedno slovo a píšeme: **dokola, preto, potom, včas, na-skutku... ap.**

Poznámka. O niektorých výrazoch fažko rozhodnút, či majú ešte význam vlastný a či už príslovečný. V takých prípadoch píšeme podľa úzu.

ZO SKLADBY.

70. Z MLUVNICKEJ SHODY V ČÍSLE A RODE.

Ako sa shoduje v číslе a rode súradný prívlastok alebo doplnok s menom, ku ktorému patria, vo vetach, ako: **malý chlapec chodí bosý, malí chlapci chodia bosí, mladé ženy chodia bosé, malé mestá bývajú príjemne** ap., tak sa shoduje

v číslе a rode s podmetom prísudkové sloveso, vyjadrené príčastím minulým činným vo vety, ako: **chlapec** voál, **chlapci** volali, **ženy** volaly ap.

Vo veci pravopisnej dôležité sú prípady s príčastím minulým činným v množ. č. na **-li** alebo **-ly**.

Základné pravidlo je, že keď je podmetom v č. množ. mužské meno osobné alebo zvieracie s koncovkou muž. mien osob., píšeme v tvare príčastia koncovku **-li**, ináč (t. j. keď je podmetom mužské meno neživotné alebo zvieracie s koncovkou mien neživ. alebo meno rodu ženského alebo stredného) **-ly**.

Na pr.: **mužovia** bojovali; **psi** brechali; **vtáci** leteli; **motýli** lietali; **vtáčky** spievaly; **stromy** kvitly; **ženy** sa smiali; **deti** sa kúpaly; **mestá** rásťly ap.

Poznámky. I. Mená **kôň**, **vôl** i odvodené koník, koníček, volok majú v množ. nom. len podoby neživotné: **kone**, **voly**, **koníky**, **koníčky**, **volky** (srov. i vo spojení s prívlastkom: množ. nom. a akuz. pekné **kone**, **voly**, a nie nom. pekní **koni**, **voli**, akuz. **pekných koňov**, **volov** ap.), a preto i v množ. príčasti je podoba pri týchto menách na **-ly**, ako u neživotných, na pr. **kone** **fahaly**, **voly** **stály**; podobne u zvieracích mien podoby neživotnej, ako: **vtáčky**, **vrabčeky**, **barance**, **pstruhы** tam boly. Viď v kap. 41 o zvieracích menách rodu muž.

II. 1. Keď je podmetom niekoľko mien rôznych rodov, pravidlom rozhoduje životné meno rodu muž. pred rodom ženským alebo stredným. Tak píš: **otec** i **matka** pracovali (ako: **otec** i **matka** sú zdraví); **vtáci** i **ryby** vyhynuli (ako **vtáci** i **ryby** sú užitoční); **chlapci** a **dievčence** sa kúpali (ako **chlapci** a **dievčence** sú ešte mladí) ap.

2. Pri **dvojení** alebo **vykaní**, t. j. pri oslovení, kde je podmetom zámeno **vy**, býva prísudkové sloveso i doplnok vyjadrený príčastím minulým činným v číslе množnom a v rode mužskom, ale každý iný doplnok (vyjadrený menom prídavným alebo príčastím minulým trpným) je podľa smyslu v číslе jednotnom a v páde svojho podmetu. Na pr.: Otec, **vy ste boli** vždy taký dobrý! — Matka, **vy ste boli** vždy taká dobrá. — Slečna, **vy ste chudobná!** — Slečna, či **ste** čítali najnovší slovenský román?

ZNAMIENKA ROZDEĽOVACIE.

71. BOD ALEBO BODKA.

1. Bod alebo bodka (.) sa kladie na konci vetylého celku oznamovacieho, t. j. na konci súvislej vety jednoduchej alebo súvislého súvetia, a znamená tedy klesnutie hlasom. Na pr.: Prší.

— Slnko svieti. — Človek mieni, Pán Boh mení. — Cesta trvala desať dní, z nich dva sme strávili odpočinkom. — Čo sa vlečie, neutečie.

2. Bodka býva po tituloch kníh a časopisov, po nápisoch a v složitých nadpisoch. Na pr.: Rukoväť spisovnej reči slovenskej. — Dejiny národa českého v Čechách i na Morave. — Ján Veselý, mäsiar. — Domáca úloha. Vianoce. (Líčenie.)

3. Bodka býva po skráteninách. Obvyklé skratky sú: na pr. (čítaj na príklad), t. j. = to jest, t. r. = tohoto roku, t. m. = tohoto mesiaca, p. = pán, A. alebo And. = Andrej, Jar. = Jaroslav ap. Pri skráteninách treba dbať, aby skratky boli jasné, na pr.: jaz. sloven. = jazyk slovenský, jaz. srb. = jazyk srbský, vojna franc.-nem. = francúzsko-nemecká ap.

Pri skráteninách, ktoré znamenajú miery, váhy, peniaze alebo značky chemické a pod., bodka sa nekladie, na pr.: **km** (kilometer), **km²**, **cm³**, **I** (liter), **kg** (kilogram); **Kč** (koruna československá), **h** (halier); **S** (síra), **O** (kyslík) ap. — Nedáva sa bodka ani po skratkách, v ktorých je vypísaná skloňovacia koncovka, na pr.: pánu dru Fajnorovi, dra Hálka (ale: dr. Fajnor, dr. Hálek).

Niekedy sa vypúšťa bodka i vnútri v skratkách názvov spolkových a časopiseckých, na pr. **SMss** = (Sborník Muzeálnej slovenskej spoločnosti), **SP**, **Sl. Pohľ.** i Slov. pohľ., **APS**. (i **A. P. S.** = Akademické pevecké sdruženie) ap.

4. Bodkou označujeme čísllice, ktorými sa rozumejú číslovky radové. Na pr.: **1**. = prvý, **2**. = druhý, Karol IV., otec vlasti; **28. 10. 1918** = dvaciatého ôsmeho októbra 1918.

Ale nie každá číslica významu radového máva bodku. Najmä letopočty píšeme bez bodky. Na pr.: R. 1852 zomrel veľký Slovák, Ján Kollár. Zbytočné je písanie bodky pri číslovaní dní a mesiacov vo formulkách, ako $\frac{2}{2}$ 1913 alebo $19 \frac{2}{2} 13$. — I strany a paragrafy môžu sa udať číslami bez bodiek, na pr.: v § 15 na str. 8 čítame... — Diely a ročníky citujeme bez bodky, keď nasleduje čiarka. Na pr.: Bernolák, Slovár II, str. 315; Slovenské pohľady XXXVII, str. 45. — Ani čísla úradných vynesení nepotrebujeme označovať v písme výslovne ako radové. Na pr.: Výnosom ministerstva školstva a národnej osvety zo dňa 22. júna 1928, č. 75.110, nakladá sa Vám...

72. ČIARKA.

1. Čiarkou (,) oddelujeme jednaké členy (t. j. členy rovnakého druhu) vety jednoduchej, keď sú nie spojené spojkou **a**, **i**, **alebo**. Na pr.: Krakov, Ľvov a Varšava sú mestá poľské (podmet „Krakov—Ľvov—Varšava“ je složený z troch členov rovnorodých, prvý od druhého je oddelený čiarkou, druhý a tretí sú spojené spojkou a). — Videl som Prahu, Brno i Bratislavu (predmet „Prahu, Brno i Bratislavu“: prvý člen predmetu je oddelený od druhého čiarkou, druhý a tretí sú spojené spojkou). — Podobne: V XIII. veku bol v Uhorsku jeden pán mocný, veľký, slávny a najdokonalejší. — Vodca lietal na koni, volal, dával rozkazy.

Keď stojia pred podstatným menom dve mená prídavné, oddelujú sa čiarkou, keď sú súradné, t. j. keď je možné dať medzi ne spojku **a alebo a to**. Na pr.: Stará, krásna lipa. — Nový, lepší život. — Ale: Starí českí spisovatelia. — V malej slovenskej dedinke. — V poznej starej češtine. V takých a podobných prípadoch sa čiarka nekladie, lebo sa výraz „českí spisovatelia“ ap. pokladá za celok, ktorý, keď má pri sebe prívlastok, nebýva od neho oddelený čiarkou.

Čiarkou sa oddelujú výrazy, ktoré sa pre dôraz alebo z pohnutia citového kladú mimo vety. Na pr.: Brat, ten už nepríde. — V Prahe, tam je mnoho umeleckých pokladov. — Málo, veľmi málo je ľudí úplne spokojných. — Je to zlý živel, tá voda!

Rovnorodé členy, ktoré oddelujeme čiarkou, sú i vo vetách, ako: Včera pršalo, ba miesty padal i ľadovec. — To je pravdene-podobné, ba nemožné. — Jeho sloh je príliš suchý, povedal by som nudný. — Hovorilo sa hneď francúzsky, hneď anglicky. — Petrolej je alebo z Rumunska, alebo z Halice.

Čiarkou neoddelujú sa podstatné mená, číslovky, zámená, slovesá a príslovky v istých ustálených stručných spojeniach, vyjadrujúcich jeden pojem, ako: Držal sa nás zuby nehty. — Pršalo vo dne v noci. — Sľuboval hory doly. — Musím chtiac nechtiac, chŕfa nechŕfa, voňky nevoňky. — Široko ďaleko nieto ľudského obydlia. — Boli tam dvaja traja ľudia. — Ten onen o tom vie, ale je ich málo.

V dňačach medzi príslovkovým určením miesta a času čiarka

sa nekladie, lebo to sú nie členy rovnorodé. Na pr.: V Turčianskom Svätom Martine dňa 3. mája 1928.

2. Čiarkou oddeľujeme od ostatných členov vety voľný prívlastok, vyjadrujúci vlastnosť, ktorá sa v mysli vybavila až dodatočne; v reči živej takýto prívlastok delíme od ostatných členov prestávkou. — Na pr. Robotník, pilný a spoľahlivý, veľa je hoden. — Po uliciach mesta, inokedy živých a ľudom preplnených, bolo ticho a pusto. — Časti národa, odtrhnuté od svojho celku, zahynú. — Hladina, inokedy taká čistá, bola pokrytá listím.

3. Čiarkami oddeľujeme voľný prístavok, vysvetľujúci dodatočne predstavu označenú v člene základnom. Na pr. Jano, paholok, šiel s nami. — Bismarck, najmocnejší štátik minulého stoletia, nikdy nevyužil svojich triumfov do krajinosti. — Po šiestich všedných dňoch svätíme deň nedele, deň odpočinku a služby Bohu. — Nedaleko Kriváňa pod Barancom leží tichá dedinka, bydlisko niekoľkých zemianskych a sedliackych rodín. — V božej moci je celý svet, nebo i peklo. — Roku 1301 kládol v Stolnom Belehrade Ilmur, arcibiskup kalocský, korunu uhorskú na hlavu Václava III., syna kráľa českého, Václava II. — Zomrel na Zobore, nedaleko Nitry. — Narodil sa v Slanici, v Orave.

Tak sa oddeľujú čiarkami i všelijaké iné vstavky. Na pr.: V mestách, najmä vo veľkých, ľudia sa málo znajú. — To je pravdepodobné alebo, lepšie rečeno, nie nemožné. — No, tento raz, chvalabohu, bol to šťastný krok. — Len raz ešte, o rok po zdejšie, sme sa videli.

4. Čiarkami oddeľujeme vokatív. Na pr.: Poslúchaj, synu, svojho otca! — Bože, Bože, smiluj sa! — Rovnako oddeľujeme nominatív v platnosti vokatívnej: Kdeže sa poberáte, pán Štefko, kde?

5. Čiarkami oddeľujeme citoslovcia, ktoré sa vyrážajú samostatnejšie, a také slová, ktoré kladieme na začiatku vety, aby sme reči dodali dôrazu. — Na pr.: Aj, čo to vidím! — Ej, veru, nič to! — Hej, keby ja mal iné šaty! — Ach, to je krása! Naozaj, to sa nesmie trpeť. — Pre Boha, vstaňte!

Ale: Ó vy nešťastníci!

6. Čiarkami oddeľujeme členy súvetia súradného, keď sú nie spojené spojkou **a**, **i**. Na pr.: Človek mieni, Pán Boh mení. — Tichý vietor podúval v lipách, hviezdy svietily na nebi. — Volal som naňho, ale ma nepočul. — Zavreli ho, lebo kradol.

Len keď spojka **a** má význam odchylný, menovite odpoviací, býva i pred ňou čiarka. Na pr.: Žena v robe, a muž po krčmách.

7. Čiarkami sa oddeľuje veta vložená. Na pr.: Pomaly, ako čo by sa mu ani nechcelo, vyfahoval peniažtek. — Raz, bolo to v zime minulého roku, prišiel k nemu cudzinec.

I slová **pravda**, **hádam**, **veru**, **vraj** oddeľujú sa čiarkami, keď tak žiada zreteľnosť. Na pr.: Pomoc je, pravda, ďaleká. — Dlhov, veru, máme. — Hádam, príde dnes Jano.

8. Čiarkou oddeľujeme vetu vedľajšiu od hlavnej. Na pr.: Čo komu súdené, to mu neujuje. — Koho majú obesiť, ten sa neutopí. — Aký otec, taký syn! — Všetko, čo Kollár u kmeňov slovanských našiel veľkého, horúcim slovom oslávil. — Časy, ktoré sme prežili, boli smutné. — Podľa prv, ako bude dážď. — Zdá sa mi, že ma nepoznávaš. — Neboj sa, že fa uvidia.

9. Čiarkou oddeľujeme vety vedľajšie súradné (t. j. vety na rovnakom stupni podriadenosti), keď sú nie spojené spojkou **a**, **i**, **alebo**. Na pr.: Len hlúpy človek môže myslieť o sebe, že všetku pravdu zná, že nepotrebuje skúmať zákony ducha a prírody. (Ale: Len hlúpy človek môže myslieť o sebe, že všetku pravdu zná a že nepotrebuje skúmať zákony ducha a prírody.)

10. V složitejších súvetiach oddeľujú sa jednotlivé vety čiarkami podľa pravidiel tu podaných a tak, ako to žiada vzájomný pomer viet jednotlivých. Na pr.: Hovorí sa, že je lepšie, keď víno za mladi vykysne ako na starosť. Veta druhá závisí od prvej a je tedy od nej oddelená čiarkou; veta tretia závisí zas od druhej, je tedy od nej tiež čiarkou oddelená.

Prosím, aby som bol priпущенý na štátnu skúšku, a prikladám...

Písal som bratovi, aby, ako dostane list, hneď mi odpovedal.

Čo vypijem, to užijem, a čo po mne zostane, Pán Boh zná, kto to dostane.

Malo by vlastne byť „Čo vypijem, to užijem, a, čo po mne zostane, Pán Boh...“; ale miesto toho je stará obyčaj vynechávať čiarku po **a** a písat: „...to užijem, a čo po mne zostane, Pán Boh...“.

11. Čiarkami sa oddeľuje niekedy prechodník alebo príčastie, keď majú pri sebe niekoľko výrazov rozvíjiacích. Na pr.: Samo Chalupka, neprestajne konajúc pastorálny úrad svoj na Hornej Lehote, neustával skúmať originálny ľud zvolenského Pohronia. — Ladislav Paulíny, narodený v Prietrži r. 1815, v Bratislave vyštudovavší zároveň so Štúrom, bol od r. 1840 evanjelickým farárom v svojom rodišti.

12. Iné je pri rozvitem spôsobe neurčitom (infinitíve). Pred taký rozvity infinitív dávať čiarku netreba. Na pr.: Veľká vec žiť v pamäti celého národa... Podobne: Netreba o tom hovoriť.

Poznámky. 1. Pred spojkou **a**, i nebýva čiarka, keď má spojenie význam slučovací. Na pr.: Otec a syn šli do mesta. — Cti otca svojho a matku svoju! — Prišiel môj brat a pomohol mi. — Zem bola pustá a tma bola nad pripasťou.

Ale keď spojka **a** alebo i má význam iný: odporový, výsledný, vytýkavý alebo stupňovací, často vo spojení: **a to, i to, a tak, a preto**, kladie sa pred nimi čiarka. Na pr.: Bol som u vás, a vy ste neboli doma. — Ctnosť milujeme v každom, i v nepriateľovi. — Dostal som práve o tom zprávu, a to veľmi smutnú.

2. Pred spojkami **ani**, či býva čiarka, keď nasleduje celá veta, alebo vo smysle dôraznom. Na pr.: Ani nevidím, ani nečujem. — Nebudete zo psa slanina, ani z vlka baranina. — Je to twoja kniha, či nie? — Nik z našej rodiny tam nebola, ani otec, ani matka, ani ja, ani brat.

Ale: Nevidel som ani jeho ani Vás. — Žena pýtala ho o pomoc už či na šatočkách či na peniazoch.

3. Pred spojkou **lebo** či **bo** vo význame príčinnom (=čes. **neboť**) a pred **ved** býva vždy čiarka. Na pr.: Nebudem už nič robiť, lebo som veľmi ustatý. — Neboj sa, veď som s tebou. — Žena sa uspokojila, bo sa nazdávala, že bude lepšie.

Pred spojkou **alebo** čiarka niekedy býva, niekedy nie. Spojenie s čiarkou značí výraznejšiu protivu. Na pr.: Pošlem k Vám brata alebo prídem sám. — Pošlem k Vám brata, alebo prídem sám.

4. Pred spojkami srovňávacími **než**, **(i)ako** kladie sa čiarka, len keď nasleduje úplná veta. Na pr.: On je lepší, než som mysel. — Ty si práve taký, ako je tvoj brat. — Oddýchol si, ako čo by s duba spadol. Ale: Popredku cválal kôň ako havran čierny, a sedel na ňom pán ako noc temný. — Lepšia známosť než hotový peniaz, a lepšia hrať priateľstva nežli voz dukátov.

Vo spojení nie tak — (j)ako kladie sa čiarka pred **(j)ako** vždy. Na pr.: O víťazstve rozhoduje nie tak množstvo, ako odvaha a dobrý duch.

Pravidlom býva čiarka pred **(j)ako**, za ktorým nasleduje vypočítanie alebo príklady. Na pr.: Ľudovít Štúr napísal viacej spisov, ako: Nárečia slovenskú, Nauka reči slovenskej, O národných povestach a piesňach plemien slovanských, Slovanstvo a svet budúcnosti, a iné.

5. Čiarka sa kladie pred druhé **jednak(o)**, **čiastočne**, **vše** a pred **tak** vo spojeniach: **jednak(o)** — **jednak(o)**, alebo — **alebo**, **čiastočne** — **čiastočne**, **vše** — **vše** (čes. **brzo** — **brzo**), **ako** — **tak**. Na pr.: O prázdninách boli sme čiastočne v Poľsku, čiastočne v Rusku.—Deti vše sa smejú, vše pláčú. — Ako do Čiech a Poľska, tak i na Slovensko nahrúpalo sa v 13. storočí mnoho Nemcov.

6. Čiarka sa kladie pred skratkou **t. j.** (=to jest), na pr.: pred dvoma týždňami, **t. j.** dňa 5. apríla...

7. V prípadoch pochybných píšeme čiarku, kde tak žiada potrebná zreteľnosť.

73. STREDNÍK.

Stredník (nie bodkočiarka) (.) je svojím významom medzi bodkou a čiarkou; preto sa kladie tam, kde by mohla byť tak bodka ako čiarka. To býva najmä medzi súradne složenými vetami hlavnými. Na pr. vety: „nemôžem už pracovať“ a „som unavený“ môžem napísat alebo ako dve vety nespojené „Nemôžem pracovať. Som unavený“ (s bodkou), alebo ako súvetie „Nemôžem pracovať, som unavený“ (s čiarkou). V takýchto prípadoch kladieme stredník; tedy v našom prípade: „Nemôžem pracovať; som unavený.“

Stredník píšeme, keď súvetie je složitejšie a čiarky sa v ňom vyskytujú na iných miestach. Na pr.: V novele Vajanského „Letiacie tiene“ vidíš výčiny renegátskeho úradníctva, zástupy ľažko pochybateľného, ale keď je raz v pohybe, silného ľudu; pozeraš na zhuru pálenčenú; čuješ divý čerdás tichou dedinskou nocou; tešíš sa na krásach panenskej prírody slovenskej.

Stredníkom sa oddeľujú i skupiny súradných častí vety. Na pr.: K obratlovcom náležia kôň, vol, pes; orol, kolibrík; hroznýš, zmija, žaba; kapor, štuka, úhor.

74. DVOJBODKA.

1. Dvojbodka býva pri uvádzaní (po vete uvodzovacej) a pri vypočítavaní. Na pr.: Pán Ježiš riekol Petrovi: „Prv než kohút

trikrát zaspieva, trikrát ma zapreš.“ — Jest päť dielov sveta Europa, Azia, Afrika, Amerika a Austrália.

Výraz uvodzovací niekedy je výslovne položený ako v prvej z príkladov tu uvedených (Pán Ježiš riekol...); niekedy však sa rozumie len zo spojitosti.

Nemiestne je písaf na pr.: Mám dvoch bratov : Jána a Jozefa — tu postačí čiarka : dvoch bratov, Jána a Jozefa. — Zajtra máme počty, latinu a prírodopis atp. — tu je dvojbodka zbytočná.

Pri vypočítavaní býva po dvojbodke prvé slovo písané s veľkým písmenom, keď nasledujú celé vety (ako na pr. v 1. kap. na str. 13) ináč s malým.

2. Dvojbodkou sa delí v periode predvetie od záveta. Na pr.: Keď plužných kolies jará muzika tam zo dvora ti v izbu preniká, a na dovršenie tisíc jari lahôd spiež zazvučí a bičov spráska šľahot: — kto by tu meškal dnu?

75. VÝKRIČNÍK.

1. Výkričník (!) sa píše po samostatných citoslovciach alebo po vokatíve. Na pr.: Ach! — Aj! — Júj! — No-no-no! — Chlapče! — Môj priateľu!

2. Výkričník sa píše na konci jednoduchých viet alebo súvetí žiadacích a zvolacích. Na pr.: Vody! — Vivat, vivat! — Mil! — Von! — Mamka, začni nám rozprávku! — Horí! — Pane, odpusť im, lebo nevedia, čo činia! — Pozri, ako slnko pekne svieti!

3. Keď je výrazov zvolacích niekoľko spolu, kladie sa výkričník len pri poslednom. Na pr.: Priateľ môj, pomôž! — Chlapci, neutekajte, postojte! — Ach, beda! — Ej, čo!

Pri samostatných citoslovciach kladie sa výkričník i mimo zvolania. Na pr.: V noci škarede len „chacha! chichu!“ čosi volá na rozcestí. — Starý, hej! Jano, spíš?

Nesprávne sa píše výkričník v adrese; na pr.: Matici slovenskej v Turčianskom Sv. Martine! Tu je správne bodka.

76. OTAZNÍK.

Otazník (?) sa píše na konci otázky nezávislej. Na pr.: Čo? Prečo? Kde si bol? Koľko je hodín? „Čo chcete?“ pýtal sa pán učiteľ.

Podobne sa píše otazník v nadpisoch kníh, básni, úvah, úloh ap., ktoré sú myšlené formou i obsahom ako priame otázky. Na pr.: Čo sa len z tej lásky stalo? (Báseň od Martina Rázusa.) — Či by bolo dobré, keby človek vedel hodinu svojej smrti? (Úvaha.)

Niekedy sa píše otazník i na konci otázky závislej, na pr.: Dievka sa pýtala, či matka už nepláče?

77. POMLČKA.

1. Pomlčka (—) znamená, že je reč neskončená. Na pr.: Mnoho mám ešte príčin, ale —. Janko sa ešte musí v mnohom poučiť, pokým —.

2. Pomlčka znamená, že je vynechané sloveso vo výpovediach, ako sú: Mladosť — radosť. Chudoba — smiech. Malí páni — malý hnev.

3. Pomlčkou sa naznačuje, že nasleduje niečo neočakávanejšieho. Na pr.: Dosiľ vysedával ti tu v kresle; teraz večne ležať bude — v truhle!

4. Pomlčkou sa oddeľujú v rozhvore priame reči rozličných osôb, keď idú za sebou, bez viet uvodzovacích. Na pr.: Ak bude zle, tak pôjdem pomaly. — Ba budete aj utekať! Pôjdeš, Martinko môj? — Pôjdem.

5. Pomlčka sa kladie, keď bodku, otazník alebo výkričník treba zosilniť, na pr. na konci samostatných odstavcov.

6. Pomlčka býva na označenie reči vzrušenej. Na pr.: Nič — nič ma neboli. A on príde, pravda — —? On príde... —. Noc — príval — víchrica — hrom za hromom letí — pokojný hospodár modlí sa a svieti.

O pomlčkách miesto závieriek v. v kapitole 78.

78. ÚVODZOVKY.

1. Do úvodzoviek („) kladieme priamu reč alebo doslovny citát. Keď je v úvodzovkách celá veta, druhá úvodzovka sa píše za bodkou, čiarkou, stredíkom, otazníkom alebo výkričníkom. Na pr.: Významné boli slová Jána Hollého: „Ešte Slováci žijú, a budú žiť!“ — „Poznaj seba samého“, aké krásne to pravidlo! — „Kto z vás obviní ma z hriechu?“ spýtal sa Kristus. — „Chod za mnou!“ hovoril Pán.

Ked' je nie celá veta v úvodzovkách, ale len jej časť, kladie sa druhá úvodzovka pred bodku... Na pr.: Správne píše Sládkovič na jednom mieste v svojom Detvanovi, že „veľkosť nemôž' stať sa malou“.

Ked' sa uvádza priama reč v inej priamej reči, označuje sa jedna z nich úvodzovkami „ „, druhá úvodzovkami » « alebo , . Na pr.: Vo Vlčkových Dejinách literatúry slovenskej čítame: „Čo Kráľ povedal v »Piesni bez mena« : »šíry je východ aj západ — hľadaj si svojho otca, mať«, to doňalo na všetku jeho tvorivosť: pošla na východ i západ, bez otcovského cibrenia a materinského tepla...“

2. Do úvodzoviek kladieme výpoved, o ktorej pravdivosti pochybujeme. Na pr.: To sú „slasti“ tohto života.

Do úvodzoviek sa dávajú niekedy presné tituly kníh, skladieb, časopisov, spolkov atp. Na pr.: Štúrove „Spevy a piesne.“ — Vajanského „Suchá ratolesť.“ — To je článok z „Prúdov“ (= z časopisu „Prúdy“). — Ani vo veľkom diele „Dialektický slovník moravský. Sestavil František Bartoš. V Praze 1906“ není slovný poklad nárečí moravských vyčerpaný úplne.

3. Úvodzovky sa píšu, keď sa má niektoré slovo alebo niekterý výraz zvlášť vytknúť. Na pr.: František Palacký bol zvaný „otcom národa“.

79. SPOJOVACIA ČIARKA ALEBO SPOJOVNÍK.

1. Spojovacia čiarka sa kladie medzi jednotlivé časti složených mien vlastných, na pr. Viliam Paulíny-Tóth, Elena Maróthy-Soltészová; Muráň-Červená Skala.

V iných slozených slovách píše sa len vtedy, keď sa spojujú dva alebo viac pojmov samostatných, na pr. vojna rusko-japonská, moravsko-sliezska oblasť, vzájomnosť česko-slovenská, slovník slovenský česko-latinsko-nemecko-uhorský (Bernolákov), červeno-bielomodrá zástava ap., ale: stavežatá Praha, zlatonosná Otava, československý (štát), cudzozájazyčný, cudzozemský, rímskokatolícky ap.

2. Spojovacie čiarky sa píšu na označenie, že napísaný výraz je myšlený ako začiatok, konec alebo prostriedok celku, na pr.: **nes-** (= koreň **nes-**), **nebes-** (= kmeň **nebes-**); začiatocné **a-**, koncové **-t**, kmenotvorná prípona druhej triedy **-nu-**.

80. ZÁVORKY (POMLČKY).

1. Závorky () alebo pomlčky — ... — sa kladú, aby sa nimi odlišila nejaká vstavka, letopočet, objasnenie niektorého výrazu vety alebo jeho bližšie určenie ap. od hlavnej myšlienky. Bodku, výkričník, otazník ap. píšeme pred závorky, keď vsuvka v závorkách je samostatná; za závorky, keď v závorkách je len výsvetlivka. Na pr.: Kto na malom priestore napiše také kabinetné kúsky charakteristiky, ako je „Neprebudení“ (Slov. besiedky 1886), alebo „Tiene a svetlo“ (Slov. pohľady 1887), alebo „Veľkou lyžicou“ (tamže 1886) a „Z teplého hniezda“ (Almanach mládeže slovenskej 1885), a kto už ovláda látka takú složitú, ako v novele „Mladé letá“ (Slov. pohľady 1889), to je umelec hotový. (Jaroslav Vlček, Dejiny literatúry slovenskej, str. 386.) — O tom hovoril som vyššie (na str. 45). — Karol IV. založil univerzitu pražskú (r. 1348).

Nahú biedu chalúp zakrýva matka príroda — jednako len matka, čo aj prísna a skúpa — stromovím rozličného druhu. — Môj otec (Pánboh mu daj slávu večnú!) dlho chorel. Alebo castejšie: Môj otec — Pánboh mu daj slávu večnú — dlho chorel.

2. Závorku píšeme, i keď chceme naznačiť, že v slove niektoré písmeno alebo niektorá slabika môže, ale nemusí byť. Na pr. let(i)eť, býv(av)al, (vy)kupoval.

**ABECEDNÝ PRAVOPISNÝ
SLOVNÍK.**

A.

à (*v účtoch*) = po; à 4
Kč = po 4 Kč
abdičacia, -ie, ž., zrieknutie (sa); abdikačný; abdikovať
abeceda, -y, ž.; abecedár; abecedný
Abel, -a, m.; Abelová, -ej, ž. (*obec v Novohrade*)
aberácia, -ie, ž., odchylka, úchylka
abiturient, -a, m. (*kto skončil strednú školu*); abituriencijský
ablatív, -u, m. (*pád v latinskom skloňovaní*); ablatívny
ablegát, -a, m., poslanc
abnormalita i abnormalita, -y, ž., nepravidelnosť; abnormálny, nepravidelný
abo — *vlastne alebo*
abolícia, -ie, ž., zničenie, zrušenie
abonent, -a, m., predplatiteľ; abonovať sa na niečo, predplatiť si niečo

abonnement (*franc., čítaj abonmá*), str. neskł., predplatné
Abrahám, -a, m.; abrahamoviny, 50. narozeniny
abreviatúra, -y, ž., skrátenina, skratka
absces, -esu, m., hľuza
absencia, -ie, ž., neprítomnosť
absint, -u, m. (*druh alkoholického nápoja*)
absolutícia, -ie, ž., rozhréšenie
absolutizmus, -zmu, m., samovláda; absolutistický, samovládny
absolútny, neobmedzenejny
absolutorium, -ia, str., prepustenie, pripustné svedectvo
absolvent, -a, m. (*kto vychodil nejakú školu*); absolvovať, vychodiť (*na pr. školu*), skončiť (*na pr. program*)
absorbovať, pohlcovať, vsávať, vpíjať; absorpcia; absorpčný; absorptívny

abstinencia, -ie, ž., zdržanlivosť; abstinent (*kto sa niečoho, na pr. alkoholu, zdržiava*); abstinentný, zdržanlivý; abstinentizmus
abstrahovať, odtahotovať
abstraktný, odtažitý, pochopový, pojmový
absurdný, nesmyselný
abúzus, -zu, m., zneužitie
aby (*spojka*), aby som alebo abych, aby si, aby, aby sme, aby ste, aby
acetylen, -u, m. (*uhľovodíkový plyn*); acetylénový
à conto (*tal., čítaj a konto*) = na účet — *vid' konto*
ačkoľvek = hoci, hoc
adagio (*tal., čítaj adadžo*), voľne (*v hudbe: tempo, druh skladby*)
adaptácia, -ie, ž., úprava, prispôsobenie; adaptáčny; adaptovať, upraviť, prispôsobiť
adekvátny, primeraný, súhlasný

Adela, -y, ž. ; Adelína adept, -a, m. (<i>mladý pestovateľ vedy alebo umenia</i>)	adresa, -y, ž. ; adresát, -a, m.; adresovať	nosť; v <i>chemii</i> slučivost látok
adhezia, -ie, ž. , priľnavosť	Adria, -ie, ž. , slovanský Jadran, -a, m.; adriatický, jadranský alebo jaderský; Adriatické more alebo Jaderské more = Jadran	aforizmus, -zmu, m. , stručná veta, stručný výrok; aforistický, stručný, úsečný
ad hoc (<i>lat., čítaj ad hok</i>), na to, na tento prípad, na tento cieľ	advent, -u, m. ; adventný	Afrika, -y, ž. ; africký; Afričan; Afričanka
adícia, -ie, ž. , sčítanie	adverbium, -ia, str. , príslovka; adverbiálny	Afrodita, -y, ž. , bohyňa Venuša
adjektívum, -va, str. , prídavné meno; adjektívny	advokát, -a, m. ; advokácia; advokátsky; advokátny	agát, -a, m. = akácia; agátový
adjunkt, -a, m. ; pomocník	aerolit, -u, m. , povetroň, meteorit	agenda, -y, ž. (<i>obor alebo súhrn činnosti nejakého úradu, cirkvi ap.</i>)
adjutant, -a, m. , pobočník	aeronautika, -y, ž. , vzduchoplavectvo	agent, -a, m. ; agentsky; agentúra
adjutum, -ta, str. (<i>druh platu</i>)	aeroplán, -u, m. , lietadlo, letún	agilný, čulý
administrácia, -ie, ž. , správa; administračný; administrátor; administratíva, spravovanie, správa; administratívny	aerostatika, -y, ž. , náuka o rovnováhe plynov	agio — viď ažio
admirál, -a, m. , veliteľ loďstva; admirala; admirálsky	Aeskulapius — viď E-skulapius	agitácia, -ie, ž. , shánanie, podnecovanie; agitačný; agitátor; agitovať
Adonis, -isa, m. (<i>fenický boh</i>); adonský verš	Aesop — viď Ezop	agonia, -ie, ž. , skonávanie, smrteľné muky
adopcia i adoptácia, -ie, ž. , prijatie za svojho, prisvojenie; adopčný i adoptačný; adoptant, adoptantka (<i>ten, kto prisvojuje</i>); adoptovaný, prisvojený; adoptovať	afekcia, -ie, ž. , dojem, väšeň; afektácia, -ie, ž., strojenosť; afektovať, strojene konáť; afektovaný, strojený	agrarizmus, -zmu, m. , smer roľníckej (zemedeskej) politiky; agrárny; agrárnik
	aféra, -y, ž. , vec, udalosť (<i>najmä neprijemná</i>)	agresívny, útočný ; agresivnosť, útočnosť
	Afganistan, -u, m.	agrikultúra, -y, ž. , rolnictvo (zemedelstvo)
	afiliácia, -ie, ž. , prijatie za svojho, prisvojenie, pričlenenie; afilovať	ach i och, cit. ; achkat' i ochkat'
	afinita, -y, ž. , príbuz-	achát, -a, m. (<i>nerast</i>); achátový

Achilles, -la, m. (grécky hrdina)	ako i jako, akokoľvek i jakokoľvek; akosi i jakosi	akumulácia, -ie, ž., nákopenie, hromadenie; akumulátor
achromatický, bezfarebný i bezbarevný	akomodácia, -ie, ž., prispôsobenie; akomodovať sa, prispôsobiť sa	akurát — z nem., slovensky práve; akuratesa, -y, ž., presnosť; akurátny, presný
aj = i	akonáhle — germanizmus (sobald), Slovák povie len čo, toľko čo (na pr.: Len čo dostanem tvoj list, prídem)	akustika, -y, ž., náuka o zвуku; akustický
Ajas, Ajanta, m. (grécky hrdina)	akútny, naliehavý, ostrý, prudký	akuzatív, -u, m. (pád na otázku: koho, čo?)
ajhľa	akvarel, -u, m., maľba vodovými farbami (barvami)	
ak i jak = jestli; iné je ako = jako	akvárium, -ia, str.	
akácia, -ie, ž. = agát	akvizícia, -ie, ž., vec získaná; akvizičný	
akadémia, -ie, ž.; akademik; akademický	aky i jaký; akýkoľvek i jakýkoľvek; akýsi i jakýsi	
akcelerácia, -ie, ž., zrychlenie, zrychlovanie; akceleračný	alabaster, -stru, m. (jemný druh sádry)	
akcent, -u, m., prízvuk; akcentovať, prízvukovať	Aladár, -a, m.	
akcept, -u, m., zmenka; akceptant, prijímateľ; akceptovať, prijať	alarm, -u, m. (nem.), poplach	
akcia, -ie, ž., účastina; akciový, účastinný; akcionár, účastník; akcionársky, účastníarsky	Albánia, -ie, ž.; Albáneč; albánsky	
akcíz, -u, m., potravná daň, potravná čiara	album, -ba, str. (kniga pamätných vecí: známok a ľ.)	
aklamácia, -ie, ž., zvolanie, ústny súhlas	ale — stojí len na počiatku vety, i vedľaňšej	
aklimatizácia, -ie, ž., prispôsobenie cudziemu podnebiu; aklimatizovať sa, prispôsobiť sa cudziemu podnebiu (v prenesenom smysle: pomerom, okolnostiam)	alebo; alebo — alebo = bud – bud; iné je lebo	
	alegoria, -ie, ž. (v básnictve, sochárstve ap.	

<i>označenie nejakej veci alebo pojmu iným pojmom podobným, alebo vyjadrenie pojmu abstraktného či nadmyselného konkrétnym či smyselným)</i>	alkohol , -u, m.; alkoholik; alkoholizmus	<i>dľa povesti Amazonky boli bojovný ženský národ pri Čiernom more); amazonka, mužatka</i>
aleja , -e, ž., stromoradie	almanach , -u, m., kalendár, ročník, ročnica	ambícia , -ie, ž., ctižadosf; ambiciózny, ctižiadostivý
Alexander , -dra, m.; Alexandria; alexandrijský	almužná , -y, ž.: almužník	Ambro , -a, m.
Alexej , -a, m.	Alojz , -a, m.; Alojzia	ambrozia , -ie, ž. (<i>pokrm gréckych bohov</i>)
alfa (<i>prvé písmeno gréckej abecedy</i>)	Alpy , Alp, ž. <i>pomn.</i> ; alpský; alpinista	amen , neskl.
alfabeta , -y, ž., abeceda	Alsasko , -a, str.; alsaský; Alsasan	Amerika , -y, ž.; americký; Američan; Američanka
Alfonz , -a, m.	alt , -u, m.; altista, -u, m.	ametyst , -u, m.
Alfred , -a, m.	alternatíva , -y, ž., voľba medzi dvoma vecami	amfiteáter , -tra, m.; amfiteatrálny
algebra , -y, ž.; algebraický	altruizmus , -zmu, m., láská k bližnému, žičlivosf; altruistický	amnestia , -ie, ž., odpuštenie trestu
alchymia , -ie, ž. (<i>dôlemná veda o umelej výrobe drahých kovov</i>); alchymista	aluminium , -ia, str., hliník, -a, m.	amoniak , -u, m.
aliancia , -ie, ž., spojenie	alumnát , -u, m., i alumneum, -ea, str., výchovný ústav (<i>najmä kňazský</i>)	amortizácia , -ie, ž., splácanie, umorovanie dlžoby; amortizačný; amortizovať
alibi , str. <i>neskl.</i> , prítomnosť na inom mieste	aluviuim , -ia, str., najmladšia geologická vrstva; aluviálny	Amos , -osa, m.
aligátor , -a, m. (<i>rod krokodílov</i>)	Alžbeta , -y, ž.; Beta, Betka, Betuška	ampér , -a, m. (<i>jednotka elektrická, od mena fyzika Ampère</i>)
aliment , -u, m., výživné, výživa, príspevok na výživu; alimentačný	Alžír , -a, m.; alžírsky	amplion , -u i -a, m., zosilovač zvuku pri radiu
alinea , -ey (<i>i -eje</i>), ž., nový odstavec	amalgam , -u, m.	amputácia , -ie, ž., odrezanie, odľatie; amputovať
aliterácia , -ie, ž., súzvuk (shoda) počiatokných hlások vo verši; aliteračný	Amália , -ie, ž.	Amsterdam , -u, m., amsterdamský
	Amáta , -y, ž.	amulet , -u, m., ochranný závesok
	amatér , -a, m.	
	Amazonka , -y, ž. (<i>po-</i>	

anabaptista , -u, m., nôvokrstenec	ko; Angličan; Ángličanka; anglický; angiština	Antikrist , -a, m.
anakreontik , -a, m. (ospevovateľ lásky, priateľstva a vína)	ani; a) ani — ani (ani nevidím, ani nečujem); b) leťi ani strela = ako strela (prirovanie negáciou)	antikvár , -a, m., predavač starých kníh; antikvariát, -u, m.; antikvárny
analfabet , -a, m., nedovediací čítať, písat	anilín, -u, m.; anilínový	antimon , -u, m.
analogia , -ie, ž., obdobná; analogický, obdobný	animálny, zvierací	antipatia , -ie, ž., nechuf, odpor; antipatický
anály , -ov, m. <i>pomn.</i> , letopisy; analista; analistický	anjel , -a, m.; anjelik; anjelský	antipod , -a, m., protichodca
analýza , -y, ž., rozbor; analyzovať, rozoberať	anketa, -y, ž., poradaznalcov	antipyrín , -u, m. (<i>liek</i>)
ananas , -u, m.	Anna , -y, ž.; Anička; Anin; anenský	antisemita , -u, m., nepriateľ Židovstva; antisemitizmus; antisemitský
anarchia , -ie, ž., bezvládie; anarchist; anarchizmus	áno = hej	antiseptický , protihilobný
Anastáz , -a, m.; Anastázia	anomália, -ie, ž., nepravidelnosť	antitéza , -y, ž., protiklad
anatomia , -ie, ž.; anatomický	anonsa , -y, ž., oznam (<i>v novinách</i>); anonsný; anonsovať	antologija , -ie, ž., výbor (<i>v literatúre</i>)
Andrej i Ondrej , -a, m.	anonym , -a, m., bez mena; anonymita; anonymný, bezmenný	Anton , -a, m.; Antonia
anekdota , -y, ž.	anorganicky , neústrojny	antracen , -u, m. (<i>pevný uhlíovodík</i>)
anemia , -ie, ž., málokrvnosť, nedokrvnosť; anemický, málokrvný, nedokrvný	antagonizmus , -zmu, m., zápasenie, nepriateľstvo, protivenstvo	antracit , -u, m. (<i>druh uhlia</i>)
anexia , -ie, ž., zabraňanie, zaujatie; anekčný; anektovať, zobrať, zaujať	antarkticky (<i>týkajúci sa južného pôlu</i>)	antropologia , -ie, ž., náuka o človeku
Anežka , -y, ž.	anténa , -y, ž.	anuita , -y, ž., ročná splátka; anuitný
angažovať , najat (<i>umelca</i>)	antifona , -y, ž. (<i>strievdavý spev bohoslužebný</i>)	anulovať , zrušiť
angína , -y, ž., zapálenie mandlí	antika , -y, ž., grécky a rímsky starovek; antický, staroveký	anýz , -u, m.; anýzový
Anglia , -ie, ž.; Anglie-		apanáž , -e, ž., ročný plat
		aparát , -u, m., prístroj
		apatéka , -y, m., lekáreň i lekárňa; apatekár, lekárnik; apatekársky, lekárnický

apatia , -ie, ž., ľahostaj-	apožícia , -ie, ž., prístavok	archanžel , -a, m.
nosť; apatický		archeologia , -ie, ž. (ve-
apel , -u, m., vyzvanie	apretúra , -y, ž., posled-	da o najdávnejšom
apelácia , -ie, i apeláta,	ná úprava výrobku	veku)
-y, ž., odvolanie; ape-	apríl , -a, m.; aprílový	archimandrit , -a, m
lačný, odvolací; ape-		(prior pravoslávneho
lovať, odvolat sa	aprobačia , -ie, m.,	kľaštora)
Apeniny , -ín, ž. <i>pomn.</i> :	schválenie; aprobač-	Archimedes , -da, m.
apeninský	ný	
apercepcia , -ie, ž., o-	aprovizácia , -ie, ž., zá-	architekt , -a, m.; archi-
svojovanie predstáv;	sobovanie potravinam-	téktúra
apercepčný	mi; aprovizáčný	archív , -u, m.; archív:
apetit , -u, m., chuť	ar , -u, m. (<i>miera ploš-</i>	archívny; archiválie,
aplauz , -u, m., potlesk;	<i>ná, 100 m²; skráte-</i>	-ii, ž. <i>pomn.</i> ; archi-
aplaudovať, tlieskať	<i>ne a)</i>	válny
aplikácia , -ie, ž., po-	Arab , -a, m.; Arábia;	ária , -ie, ž. (<i>sólový spev,</i>
užitie, ozdoba na ša-	arabský	<i>časť hudobného diela</i>)
táčach; aplikovať	aranžér , -a, m., upra-	Arijec , -ijca, m.; arijský
apokalypsa , -y, ž., zja-	vovateľ; aranžovať, u-	Aristides , -da, m.
venie (<i>sv. Jána</i>); a-	sporiadať	aristokracia , -ie, ž., vlá-
pokalyptický	arbitráž , -e, ž., skúma-	da šľachty, šľachta;
apokryf , -u, m., pod-	nie kurzov, srovnanie	aristokratický
vrhnuté evanjelium;	peňažných hodnôt	ariston , -na, m. (<i>hraci</i>
apokryfický	arcibiskup , -a, m.; arcib-	<i>stroj</i>)
Apollon , -ona, m.	iskupský	Aristoteles , -la, m.
apologia , -ie, ž., obra-	aréna , -y, ž., zápasište,	aritmetika , -y, ž.; arit-
na	letné divadlo	metický
apoplexia , -ie, ž., po-	arenda , -y, ž., nájom-	arkáda , -y, ž., oblúko-
rážka	né; arendátor, nájom-	vité stĺporadie
aposiopezis , -ze, ž., po-	ník; arendovať	arktický (<i>týkajúci sa</i>
mlčka	areopag , -u, m. (<i>naj-</i>	<i>severného pôlu</i>)
apostata , -u, m., odpad-	<i>vyšší súd aténsky</i>)	armáda , -y, ž.; armády
lik	arešt , -u, m. — správne	
apostrofa , -y, ž., oslo-	väzenie; areštovať, u-	Armen , -a, m.; Arme-
venie	väznif	nia; armenský
apoštol , -a, m.; apo-	argument , -u, m., dô-	arnika , -y, ž.
štolský	vod	arrogancia , -ie, ž., na-
apoteoza , -y, ž., zbož-	archaizmus , -zmu, m.,	myslenosť, drzosť;
nenie, oslava	zastaralý výraz, zvrat;	arogantný, namysle-
	archaický	ny, drzý

aróma , -y, ž., vôňa; aromatický	to , alebo hľad' mu vyhnúť	ataman , -a, m., kozácký náčelník
Aron , -a, m.	asignácia , -ie, ž., poukázanie, poukázka;	Atanáz , -a, m.; Atanázia
arondovať , zaokrúhlit, sceliť (<i>na pr. pozemky</i>)	asignáti , -u, m., poukázká, papierový peňaz; asignovať, poukázať	atašé , m. neskl.
Arpád , -a, m.	asimilácia , -ie, ž., spodobenie; asimilačný; asimilovať	atavizmus , -zmu, m., dedičnosť
arrangement (<i>franc. čítaj aranžmá</i>), str. neskl., úprava, usporiadanie	asistencia , -ie, ž., prisluhovanie; asistent; asistovať	ateizmus , -zmu, m., neznaboztvo; ateista, neznaboh; ateistický
arteria , -ie, ž., tepna	asketa , -u, m.; asketický; askeza	atelier (<i>franc. čítaj atelie</i>), -ru, m., dielňa umelcova
arterioskleróza , -y, ž., zvápenenie tepien	asociácia , -ie, ž., sdržovanie	atentát , -u, m., útok
artésky ; artéská studňa (<i>pochodi od priezviška Artois</i>)	asonancia , -ie, ž., súzvuk	Atény , Atén, ž. <i>pomn.</i> ; Atéňan; aténsky
artikul , -ulu, m., článok	aspik , -u, m., huspenina	atest , -u, m., svedectvo
artileria , -ie, ž., delostrelectvo	aspirácia , -ie, ž.; aspirant	Athéna , -y, ž. (<i>grécka bohyňa</i>)
artista , -u, m., umelec; artistický	aspirín , -u, m.	Atika , -y, ž.; atický
arzén , -u, m.; arzénový; arzenik	aspoň	Atila , -u, m.
arzenál , -u, m., zbrojnica	astma , -y, ž., záduch; astmatický	atlantický ; Atlantický oceán
asanácia , -ie, ž., ozdravenie	astronom , -a, m., hvezdár; astronomia, hvezdárstvo; astronomický, hvezdársky	Atlas , -anta, m. (<i>os. meno</i>); Atlas, -ásu, m. (<i>meno pohoria</i>); atlas, -u, m. (<i>kníha map, látka</i>)
asbest – <i>správne azbest</i>	asymetria , -ie, ž., nesúmernosť	atlet , -a, m., zápasník; atletický
asekurácia , -ie, ž., poistenie; asekurovať, poistif	asyndeton , -deta, str. (prosté priradenie vtedy členov alebo viet bez spojok)	atmosféra , -y, ž., ovzdušie
asent , -u, m. i asentírka, -y, ž., odvod	Asyria , -ie, ž.; Asyran; Asyranka; asyrský	atom , -u, m. (<i>chemicky nerozložiteľná čiasťčka hmoty</i>)
asesor , -a, m., prísediaci, prísažný		atrakcia , -ie, ž., príťažlivá vec; atrakčný
asfalt , -u, m.		atrament , -u, m., černidlo
a sice — <i>germanizmus</i> , miesto neho piš a		

atribút, -u, m., prívlastok
audiencia, -ie, ž., výsluch (*čes. slyšení*)
auditor, -a, m., vojen-ský sudca; auditoriát, -u, m.
auditorium, -ia, str., poslucháčstvo, poslu-cháreň i posluchárna
Augsburg, -u, m.; augsburgský
August, -a, m. (*os. meno*) = Augustín; Au-gustína; august (*meno mesiaca*); augu-stinián
aukcia, -ie, ž., dražba, aukčný
aula, -y, ž., dvorana
Aurel, -a, m.; Aurelia
aureola, -y ž., sväto-žiara
Austrália, -ie, ž., Austrálec, -ica, m.; austrálsky
auták — slovo zle tvo-rené, viď auto
autentický, hodnover-ný
auto, -a, str. (*skrátené z automobil*)
autobiografia, -ie, ž., vlastný životopis
autodidakt, -a, m., sa-mouk
autochton, -a, m., pra-obyvateľ; autochton-ný

automat, -u, m., samo-cinný prístroj; auto-matický, samočinný
automobil, -a, m.; au-tomobilista
autonomia, -ie, ž., sa-mospráva; autonómny, samosprávny; au-tonomista; autono-mistický
autopsia, -ie, ž., vlastný názor, vlastné po-znanie
autor, -a, m., pôvodca, spisovateľ; autorita, -y, ž., vážnosť; auto-rizácia, -ie, ž., uhod-novernenie, splno-mocnenie
avansovať, postúpiť (*v hodnosti*)
aviatik, -a, m., letec, pilot; aviatika, letec-tvo; aviatický, letec-ký
avizo, -a, str., oznáme-nie; avizovať, ozná-miť
avšak
axioma, -y, ž., zásada
azbest, -u, m. (*nerast*)
azda
Azia, -ie, ž.; Azijec, -ijca i Aziat, -a, m.; azij-ský i aziatský
Azovské more
azyl, -u, m., útočište
az; pili, až sa hory ze-lenaly

ažio, -ia, str.; ažiotáž, -e, ž., burzovná úžera

B.

baba, -y, ž.; babí, -ia, -ie; babka; babička; bab-kin; babičkin; bab-ský
bábá, -y, ž., hračka, lútka; bábika; bábä, -äfa, str.; bábätko; bábko-vý, lútkový
Bábel, -a, m. = Baby-lon
Babia hora (*vrch*)
babica, -e, ž. (*porodná asistentka*)
babraf (*sa*), -em, -ú
babuľa, -e, ž. (*hus, hús-ka*); babuľka
babušíf (*sa*), -ím, -ia (*obliekať sa príliš*)
babyka, -y, ž. (*strom*)
Babylon, -a i -u, m.; ba-byloňský; Babylonec i Babylonan
bacil, -a, m. (*typ bak-terii*)
Báčka, -y, ž.; Báčan; báčanský
badať, -ám, -ajú = po-zorovať, skúmať'; ba-danie, badateľ (*iné je pobádat', nabádat'*)
bagatel, -u, m., malič-košf; bagatelný
bagážia, -ie, ž. — slo-vensky batožina

bahniatka, -tok, str. pomn.	balif, -ím, -ia; balič; baliaci (<i>papier i človek, ktorý balí</i>)	bank; bankár; bankový; bankovka; bankovníctvo
bahno, -a, str.; bahený; bahnistý; bahnový	Balkán, -a, m.; Balkáneč; balkánsky; Balkánsky poloostrov	banket, -u, m., hostina
bahor, -hra, m., mn. č. bahry, bahrov (<i>časť kolesa</i>)	balkón, -a, m.	bankrot, -u, m., úpadok
bachor, -a, m.; bachratý	balneologia, -ie, ž., náuka o kúpeľoch	banovať – z <i>maď.</i> , slovensky ťutoval
baisse (<i>franc.</i> , čítaj bés), klesanie cenných papierov	balneoterapia, -ie, ž., kúpeľné liečenie	banský
báj, -e, ž.; bájny; báje-slovie; bájka; báječný	balón, -a, m.	Banská Bystrica
bájif, -jim, -ja	balotáž, -e, ž. (<i>tajné hlasovanie guľkami</i>)	Banská Štiavnica
bajonet, -a, m., bodák	Baltazar, -a, m.	bár- = hocí-; bár(s)aký = hocaký, hocijaký;
bajúz – slovensky fúz, -a, m., zväčša v mn. č. fúzy	Baltické more	bárčo = hocičo; bár-kde = hocikde; bár-kto = hocikto ap.
bakalár, -a, m.	balvan, -a, m.	barak, -a, m.; barakový
Bakchus, -cha, m.; bakchanálie, -íi, ž. <i>pomn.</i> ; bakchantka	balzam, -u, m.; balzamovať; balzamový	baran, -a, m.; baránok; baranček; baranica; baranina; baraní, -ia, -ie
bakteria, -ie, ž.; bakteriologia	bán, -a, m. (<i>náimestník kráľov byvalom Chorvátsku, teraz náčelník bánoviny v Juhoslováii</i>)	Barbora, -y, ž. (<i>os. meno</i>); barbora, -y, ž. (<i>hudobný nástroj</i>); barboráš
bakuša, -e, ž., palica; bakuška	baňa, -e, ž., doly i kupola (veže); banka, nádoba; banský	bard, -a, m., spevec
bal, -u, m.; balík, -a i -u, m.; balit	banáliny, všedný	bariéra, -y, ž., priehradá, zábradlie
báli, -u, m.; mn. n., a. bály; bálový	banán, -u i -a, m.	barikáda, -y, ž., zatarasenie (<i>na pr. ulice</i>)
balada, -y, ž.; baladický	Banát, -u, m.; banátsky	barina, -y, ž., mláka; barinatý, barinastý
balansovať, držať rovnováhu	bandáž, -e, ž., obvázok; bandažista	barium, -ia, str. (<i>prvok</i>)
balast, -u, m., príťaž, zbytočná farcha	banderium, -ia, str.	barla, -y, ž.; chodi o barlách; iné je berla (<i>biskupská</i>)
baldachýn, -a i -u, m.	bandita, -u, m., zbojník; banditstvo	Barnabáš, -a, m.
balet, -u, m.; baletka	baník, -a, m.; banícky; baníctvo; baníciť	barok, -u, m. (<i>druh umelcového slohu</i>); barokový
balík, -a i -u, m.; balíček	banka, -y, ž.; mn, g.	

barometer, -tra, <i>m.</i>	bavlnený; bavlník; bavlnictvo	belasef, -iem, -ejú
barón, -a, <i>m.</i> ; barónsky		belasiš, -ím, -ia
Bartolomej, -a, <i>m.</i>		belásky, -sok, ž. <i>pomn.</i>
barva i farba, -y, ž.; barvity i farbitý	Bavor, -a, <i>m.</i> ; mn. <i>n.</i> Bavori; Bavorsko; bavorský	(nohavice z belasího súkna); belaskár, belasník
barviar i farbiar -a, <i>m.</i> = barveník	baza, -y, ž.; bazička; bazový	belasý = siný, modrý
barvíť i farbit', -ím, -ia	báza, -y, ž., základ	belavý = belasý
baryt, -u, <i>m.</i> = taživec (<i>nerast</i>)	bazár, -a, <i>m.</i> , tržište	belčov — z mad', slovensky kolíska
baryton, -a i -u, <i>m.</i> (stredný mužský hlas); barytonista	bazén, -a, <i>m.</i> , vodojem	Belehrad, -u, <i>m.</i> (v Srbsku); Stolný Belehrad (v Maďarsku); belehradský
bas, -u, <i>m.</i> (nízky mužský hlas); basista	bázeň, -zne, ž.	belef, -iem, -ejú; belejúc; belel
báseň, -sne, ž.; báscička; básnik; básniky; básnictvo	baziliika, -y, ž. (<i>chrám</i>)	beletria, -ie, ž., básnicovo a krásna próza; beletrista; beletristicický
bastard, -a, <i>m.</i> , kríženec	bažant, -a, <i>m.</i> ; bažantí, -ia, -ie	Belgia, -ie, ž., Belgačan; Belgačanka; belgický
bašta, -y, ž.	bažit', -ím, -ia po niečom; bažnosť; bažlivost; baživý	belica, -e, ž. (<i>ryba</i>)
báť sa, bojím sa, boja sa niekoho, niečoho (nie od niekoho, od niečoho)	bdef, -iem, -ejú; bdel; bdenie	belidlo, -a, str.
batalion, -a i -u, <i>m.</i> , prápor vojska	bečať, -ím, -ia	belko, -a, <i>m.</i> (<i>belovlášy človek</i>)
bateria, -ie, ž. (<i>oddiel delostrelectva; rad galvanických článkov</i>)	bedač, -e, ž.	belmo, -a, str.
batist, -u, <i>m.</i> (<i>látka</i>)	bedákať, -am, -ajú	Belo, -a, <i>m.</i> (<i>krstné meno</i>); iné je Vojtech = Adalbert
Batizovce, -viec, ž. <i>po-množné</i>	bedár, -a, <i>m.</i> ; bedárstvo; bedársky; bedáriť	belobradý
batoh, -a, <i>m.</i> ; batôžtek; batožina; batožinár	bedľif, -ím, -ia; bedlivý	belofúzy
báfa, -u, <i>m.</i> ; batko	bednár i debnár, -a, <i>m.</i> ; bedniť i debniť; bedna i debna	belohlavý
bavif (sa), -ím, -ia; bavievaf (sa)	bedro, -a, <i>mn. č.</i> bedrá, bedier, str.	belohorský
bavlna, -y, ž.; bavlnár;	beh, -u, <i>m.</i> ; behom času, behom roku <i>ap.</i> , lepšie v čase, v roku alebo do roka <i>ap.</i>	belokvetý
	behún, -a, <i>m.</i>	belučičký = belušký
	Behynce, -niec, ž. <i>po-množné</i>	beluša, -e, ž.; Beluša (<i>vlastné meno</i>)

belvedér, -u, m. (meno letohrádkov)	<i>Betlehema); betlehemici (chlapci chodiaci s betlehemom o Vianociach)</i>	bezúhonny
Beňadik, -a, m.		bezúročný
benediktín, -a, m.; benediktínsky		bezuzdný
beneficium, -ia, str., dôchodok duchovný; beneficiát; beneficiálny	bez, bezo (predl. s gen.); bez Boha, bezo mňa	bezvedomie, -ia, str.
benevolencia, -ie, ž.; priazeň; benevolentný	bezbolestný	bezvýnimečný
bengálsky (na pr. tyger); Bengálsky záliv	bezbožník, -a, m.; bezbožníctvo; bezbožný	bezvýznamný
Benjamín, -a, m.		bezzákonný
benzín, -a i -u, m., benzínový	bezbranný	bezzásadný
berla, -y, ž. (biskupská); iné je barla (chodí o barlách)	bezczenný	bezzubý
Berlín, -a, m.; berlinský	bezcestý	bežať, -ím, -ia; bežkať
Bernard, -a, m.; bernardín; bernardínsky	bezdetný	bežný, obyčajný; bežná cena; bežný rok — lepšie tento rok
Bernolák (Anton); bernoláčina	bezhlavý	
beryl, -a, m. (drahy kameň)	bezkrídly	biblia, -ie, ž., výtah z Písma svätého; Biblia = Písmo sväté; bibliický
bes, -u, m.	bezmála (prisl.), temer; iné je bez mála	bibliografia, -ie, ž. (náuka o písomných pamiatkach)
Besarábia, -ie, ž.	bezmnenný	bibliotéka, -y, ž., knižnica; bibliotekár
Beskydy, Beskyd, ž. pomn.	beznádejný	bibolienska, -y, ž. = snežienka
besnef, -ie, -ejú	bezocivý	bicykel, -kla, m., kolo; mn. n., a. bicykly
besníf, -ím, -ia	bezohľadný	bíč, -a, m.; bičík; bičisko; bičovať
beštia, -ie, ž. (z lat.); beštialny	bezpečnosť, -ti, ž.; bezpečný; bezpečnostný	bidlo, -a, str. (na krošnách, žrdka na výšanie šiat)
Betka, -y, ž., Betuška, Alžbeta	bezplatný; bezplatne	bieda, -y, ž.; biedny; biednosť
Bethlehem, -a, m.; Bethlehemci (obyvatelia	bezpochyby (prisl.)	bieliť, -ím, -ia
	bezprávie, -ia, str.; bezprávny	bielizeň, -zne, ž.
	bezprostredný — lepšie priamy, najbližší;	bielkovina, -y, ž.
	bezprostredne — lepšie priamo, rovno, hneď	bielok, -lku i -lka, m., i bielko, -a, str.
	bezsenný = bezo sna, na pr. bezsenná noc	
	bezmyselný — lepšie nesmyselný	
	bezstarostný	
	bezúčelný	
	bezúčinný	

bieloba , -y, ž. (<i>farba</i>)	biskup , -a, m.; biskup- ský; biskupstvo	blamáž , -e, ž., hanba, zosmiešnenie; blamo- vať (sa)
biely , komp. belší; Biela hora (<i>vrch</i>); belohor- ský; Biely Potok (<i>o- bec</i>); belopotocký; Biela sobota (<i>sviatok</i>)	Biskupice , -íč, ž. <i>pomn.</i>	blana , -y, ž.; blanka; blanár; blanársky; blanity
bienium , -ia, str., dvoj- ročie; bienáka	biskyt , -u, m., suchár	blanketa , -y, ž., tlačivo, vzorec
bifsteak , -a i -u, m., ho- vädzie dusené mäso	bison , -a, m., zubor a- merický	blankyt , -u, m.; blan- kytný
bifurkácia , -ie, ž., vi- dlovité rozdrobenie; bifurkačný	bif , bijem, bijú; bi, bite; bitie; bicí (<i>na pr. bicie</i> hodiny)	blasfemia , -ie, ž., rú- hanie
bigamia , -ie, ž., dvoj- ženstvo	bitka i bitva, -y, ž. bitkom bif, bitkom na- bit (<i>bitkom nabítá izba = preplňená izba</i>)	blato , -a, str.; blatný; Blatné jazero; blati- stý; blatnavý
bišag — z <i>mad'</i> , vybitá, vypálená značka	bivuak , -u, m., nocľah pod šírym nebom;	blazeovaný , otupelý
bilancia , -ie, ž., účtovná súvaha; bilancovaf	bivuakovaf	blázinec , -nca, m.
bilet , -u, m., lístok, vstu- penka; biletár; bilet- árka	bizar ny, zvláštny, po- divný	blaznet' , -iem, -ejú
biliar , -a, m.	błabot , -u, m.; błabot- at; błabotavý	bláznič , -im, -ia
bilion , -a, m.	błačať , -í, -ia	bláznivý
bilnica , -e, ž. (<i>časť voza</i>)	błady — správne bledý	bláznovský
binokel , -kla, m.	blahobyt , -u, m.	blázon , -zna, m.
binom , -u, m., dvojčlen; binomický	blahočinný	Blažej , -a, m.
biograf , -a, m., životopisec; biografia, ži- votopis	blahodarný	blažiť , -ím, -ia; blaže- ný
biograf , -u, m., i skrá- tené bio, bia, str. (<i>di- vadlo s pohyblivými svetelnými obrazmi</i>)	blahorodý	blblať , -lem, -lú
biologia , -ie, ž., náuka o živote; biologický	blahosklonný	blbotať , -ám i -cem, blblat', klokotat'
birmovaf ; birmovka; birmovný	blahoslaviť , -ím, -ia; blahoslavéný; blaho- slavenie	blčať , -í, -ia, blkat', bl- kotať; blčivý
	blahoželať , -ám, -ajú, blahoželanie	blednúť , -nem, -nú
	bfacha , -y, ž., i plech, -u, m.; bfachár i ple- chár; bfachový i ple- chový	bleduťa , -e, ž.; bleduť- ka (<i>kvetina</i>)
	bfak , -u, m.; bfakot; bfakotat, bfacať	bledy ; bledo; bledost
		blen , -u, m.
		blcha , -y, ž.; blška
		bliaška , -y, ž. = plie- šok, -šku, m.
		blízky ; blízko; blízučký;

blízučko; bližší; bliž-	bo = lebo	bohabojný
šie	boa , str. neskł. (<i>hadovitý kožušinový go-</i>	boháč , -a, m.; boháčka
bлизна , -y, ž., časť čnel- ky (v botanike)	<i>lier</i>)	bohaprázdný
bližiť sa , -im, -ia; bližný	bôb , bôbu, m.; bôbový	bohatier , -a, m.
blk , -u, m. (<i>blkom hori</i>);	bobok , -bka, m.; bob-	bohatiň , -ím, -ia
blkaf; blkávať; blko- tať; blkotavý; blknut;	kový; bobkový list	bohatnút , -em, -ú
blkot	bobor , -bra, m.	bohatstvo , -a, str.
blok , -u, m. (<i>skupina</i> <i>niečoho, na pr. list-</i>	bobuľa , -e, ž.; bobuľka	bohdá (<i>prisl.</i>)
<i>kov</i>); en bloc (čítaj an blok), vcelku	Boca , -e, ž.	bohdaj (<i>prisl.</i>)
blokáda , -y, ž., zatvo- renie alebo obleženie	bocian , -a, m.	Bohdan , -a, m.; Boh- dana, -y, ž.
prístavu či pobrežia	bôček , -čka, m. = bô- čik, -a, m.	bohém , -a, m. (<i>lahko-</i> <i>myselne a neporiadne</i> <i>žijúci nadaný človek</i>)
blondín , -a, m., plavo- vlasý človek, plavko,	bočiť , -ím, -ia (<i>od nie-</i> <i>koho</i>)	Bohemia , -ie, ž., Čechy; bohemizmus
belko, belohlávok;	bočka , -y, ž. = sud	Bohorodička , -y, ž. =
blondína, blondinka	bočný ; bočne; bočnica	Panna Maria
blíša , -afa, str., blíška, -y, ž. (<i>od blcha</i>)	bôd , -u, m.; bod mrazu,	bohoslovec , -vca, m.
blud , -u, m.; bludný	bod varu; bodka, -y,	bohoslovie , -ia, str.
bludár , -a, m.; bludářif;	ž.; bodkastý; bod- kovat	bohoslužba , -y, ž.; bo- hoslužebný
bludářsky	bodaj = bohdaj (<i>pri sl.</i> , z Boh daj)	Bohumil , -a, m.
blúdit , -im, -ia; blúdiaci;	bodák , -a, m.	bohumilý
blúdievať	bodať , -ám, -ajú; bod- núť, -em, -ú	Bohumír , -a, m.
bľuf i bľuvať, -jem, -jú	bodkočiarka — správ- ne stredník	bohužiaľ (<i>pri sl.</i>)
= vracať	bodlač , -e, ž.; bodla- čie, -ia, str.	bohyňa , -ne, ž.
blúza , -y, ž.	bodlavý	bocheň , -chňa, m.; bochník
blúznit , -im, -ia	bodliak , -a, m.	boj , -a, m.; bojovať; bo- jovný; bojovník; bo- jovnica; bojovníčky
blysk , -u, m., a) lesk,	bodrý	bojar , -a, m., šlachtic
lisk, b) čes. blesk	Boh , Boha, m.; boh, -a, m. (<i>pohanský boh</i>);	bojazlivý
blyska , -y, ž. (<i>meno</i> <i>vtáka, ináč trasorítky</i>)	boží, -ia, -ie; služby	bojište , -šta, str.
blyskať (sa) , -am, -ajú;	božie; Božie telo	bojko , -a, m.
blyskavý; blyskavica;	(<i>sviatok</i>); božia mi- lost	bojkot , -u, m., odmie- tanie niečoho; bojko- tovaf
blyskot		
blyškať sa , -ím, -ia		

bojsa = lebo, nebudaj (nejedz toľko, bojsa ti zaškodí)	<i>chodný vietor na Adrii)</i>	stami; boxovať; bo- xer
bok , -a i -u, m.	borax , -u, m.	bozk , -u, m.; bozkaf; bozkávať
boka , -y, ž., zátoka (<i>na pr.</i> Kotorská boka)	borba , -y, ž.	božedrievä , -äta, str. = božie drievko (<i>ker</i>)
bôl, bôlu, m.; bôlny	borca , -u, m.	boženík , -a, m.; bože- nícky
boľačka , -y, ž.	bordúra , -y, ž., pás	boží , -ia, -ie; Božie telo (<i>sviatok</i>); božia mi- losť; služby božie
boľavý	borievčie i borovčie, -ia, str.	bôžik , -a, m. (<i>dim. od boh</i>)
bolehlav , -u, m. (<i>zelina</i>)	borievka i borovka, -y, ž.; borievkový i bo- rovkový	božiň sa , -ím, -ia
bolenie , -ia, str.	Boris , -a, m.	božský
boleráz , -u, m. (<i>zelina</i>); Boleráz, -a, m. (<i>obec</i>)	borif sa , -ím, -ia; bor- ba; borca	božstvo , -a, str.
bolestf , -ti, ž.	Borivoj , -a, m.	braček , -a, m.; brače- kovci
bolestný ; bolestne; bo- lestník	Borová , -ej, ž.	brada , -y, ž.; briadka; bradička
boleť , -í, -ia; bolievať	borovčiak , -a, m. (<i>vták</i>)	bra(d)lo , -a, str.; bra- dlá, -diel, str. <i>pomn.</i> (<i>telocvičné náradie</i>); Bradlo (<i>vrch</i>); <i>vid'</i> bralo
bôľhoj, -a, m. (<i>rastlina</i>)	borovica , -e, ž. = sosna	bradovka , -y, ž.; bra- dovica; bradovičník
boľševík , -a, m. (<i>od rusk. slova bol'she = viac, opak je menše- vik</i>); bol'sevický; bol'- ševizmus	borovička , -y, ž. (<i>plod borovky a pálenka z neho</i>)	brahman , -a, m. (<i>kňaz indického boha Brahm-</i> <i>mu</i>)
bomba , -y, ž.; mn. gen. bomb	borovnica , -e, ž. = ču- čoriedka	brachiálny
bon , -u, m.	borsuk , -a, m. (<i>z tur.</i>), jazvec	bralo , -a, str.; bralie, -ia, str.; bralistý
bona , -y, ž., vychová- vatelka i vychovava- teľka	bosák , -a, m.	brána , -y, ž.; bránka; bránička; brankár, -a, m.
bonbon , -a i -u, m.	bosky = boso	brániť (sa), -im, -ia; bránievať
bonvivant (<i>franc.</i> , čítaj bonviváni), -a, m., sve- ták	Bosna , -y, ž.; bosen- ský i bosnianský; Bosniak; Bosniáčka	
bor , -u, m., i borina, -y, ž. (<i>sosnový les alebo háj</i>); borový	bosorák , -a, m., čarodej	
bór , -u, m., (<i>chemický prvok</i>)	bosorka , -y, ž., čaro- dejníca	
bóra , -y, ž. (<i>severový-</i>	bosý ; boso	
	bota , -y, ž.	
	botanika , -y, ž., rastli- nopis; botanik; bota- nický; botanizovať	
	box , -u, m., zápas pä-	

branný		
brat , -a, m., mn. n. bra-	mena, str.; bremiač-	brija , -e, ž. — z nem.,
tia; bratský; bratstvo	ko	slovensky kaša
brať , berem, berú; ber,	Brémy, Brém, ž.	briketa , -y, ž. (tehla
berete; berúc, bral;	pomn.; brémsky	z uhoľného prachu)
braný	brest, -a, m.; brestový	briliant , -u, m.; brillan-
bratanec , -nca, m. (<i>bra-</i>	breviár, -a, m. (<i>modli-</i>	tový
<i>tov syn</i>)	<i>tebná kniha katolíckeho kňaza</i>)	Britania , -ie, ž., i Brit-
bratať sa, -ám, -ajú =	breza, -y, ž.; brezina;	sko, -a, str.; Britanec
bratrif sa	brezový	i Brit; britanský i brit-
Bratislava , -y, ž.; Bratislav;	Breznica, -e, ž.; Hron-	ský
Bratislavan;	ská Breznica	britký = ostrý
ka; bratislavský	Brezno, -a, str.; Brez-	britva , -y, ž.
bratovrah , -a, m.; bratovražda	ňan; Breznianka;	brko , -a, str.
brav , -a, m.; bravec;	brezniansky	brloh , -a, m.
bravček; bravčový;	Brezová, -ej, ž.; Bre-	brnčať , -ím, -ia
bravčovina	zovan; Brezovanka;	brnenie , -ia, str.
bravo , str. neskl., vý-	brezovský	brneť , -ie, -ejú = čer-
borne	brezuťa, -le, ž., brezová	neť, temneť (fúziky
bravúra , -y, ž., obrat-	šťava; brezuťka	mu už brnejú)
nosť; bravúrny	briadka , -y, ž.	brnkať , -ám, -ajú; brnk-
brázda , -y, ž.; brázdič-	brid , -di, ž. = hnus, o-	núť
ka; brázdit; brázdny	havnosť	Brno , -a, str.; brnen-
Brazilia , -ie, ž.; Brazil-	bridíť (sa), -ím, -ia =	ský; Brňan, Brňanka
lec; brazílsky	špinif (sa); bridí sa	brnuťa , -e, ž. (hnedá
brčka , -y, ž.; brčkavý	mi = oškliví sa mi,	krava)
(kučeravý)	hnusí sa mi	brod , -u, m.; Brod, -u,
břdnut , -em, -u = břsf,	bridký = hnusný, ohav-	m. (obec)
brodīť sa	ny, špinavý	brodīť , -ím, -ia; brodie-
brdo , -a, str.	bridlica , -e, ž. (<i>horni-</i>	vaf
brečtan , -a, m.; breč-	<i>na</i>)	brojíť , -ím, -a
tanový	brieždiť sa = svitáť;	brok , -a i -u, m.
breh , -u, m.	brieždi sa	brokát , -u, m. (<i>hodváb-</i>
brechaf , -šem, -šú;	briežok , -žku, m. =	<i>ná látka, zlatom pre-</i>
brechávaf; brechavý	briežtek	<i>tkávaná</i>)
brekať , -ám, -ajú; bre-	brigáda , -y, ž. (<i>vojen-</i>	brokovnica , -e, ž.
kotaf; brekot (<i>žiab</i>)	<i>ský oddiel 2–3 plukov</i>); brigádnik, ve-	bróm , -u, m.; brómo-
bremä i bremeno, bre-	liteľ brigády	vý

zapaľujú sa; zore bronejú)	dziar; bryndziareň <i>i bryndziarňa</i>	budžet , -u, m. (<i>z franc.</i> budget), rozpočet (<i>štátny</i>)
bronchiálny , prieduš- nicový	bryzg , -u, m.	bufet , -u, m. (<i>z franc.</i> buffet, <i>stôl s pokrmom</i> <i>a nápojom</i>)
bronchitis , -tidy, ž., zapálenie priedušníc	bryzgať , -am, -ajú;	bucharón , -a, m., krik- lín
bronz , -u, m.; bronzový	bryzgnúť	búchaf , -am, -ajú; buch- nút; búchavať <i>i bú- chávať</i>
broskyňa , -e, ž., <i>i bro-</i> skva, -y, ž.; brosky- ňový	brzda , -y, ž.; brzdíť; brzdár	bujak , -a, m.; bujačik; bujo, -a, m.
brošúra , -y, ž.; brošo- vaf; brošovaný	bubák , -a, m.	bujary
browsing (<i>čítaj brau-</i> <i>ning</i>), -u, m. (<i>druh</i> <i>revolvera</i>)	buben , -bna, m.; bubie- nok; bubeník; bube- nícky	bujneť , -iem, -ejú
bŕsf = bŕdnut, bŕdnem = brodiť sa	bublina , -y, ž.; bublin- ka	bujný ; bujne <i>i bujno</i> (<i>priisl.</i>)
bricho , -a, str.; bru- cháč; brucháň; brúš- ko; brušný	bučie , -ia, str., bučina	buk , -a, m.; bukový
brus , -a, m.; brúsok, -ska	buď — bud' = alebo -- alebo	bukolický , pastiersky
Brusel , -u, m.; brusel- ský	búda , -y, ž.; búdka	bukovina , -y, ž.; Bu- kovina (<i>krajina</i>)
brusiareň i brusiarnäa , -rne, ž.	Budapešť , -ti, ž.; budapešťiansky	bukvica , -e, ž.
brusič , -a, m.	Budatín , -a, m.	bula , -y, ž. (<i>pápežský</i> <i>list</i>)
brúsif , -ím, -ia	Buddha , -u, m.; budhi- zmus	buldog , -a, m. (<i>druh</i> <i>psa</i>)
brusle , -slí <i>i brusieť</i> , ž.	budem , budeš, bude, budeme, budete, bu- dú; buď, buďme, buď- te	Bulhar , -a, m.; Bulhar- sko; bulharský; bul- harčina
brusnica , -e, ž.	budíč , -a, m.	bulvár , -a, m. (<i>široká</i> <i>ulica, obyč. na mieste</i> <i>hradieb</i>)
brutalita , -y, ž., hru- bosť, surovosť; bru- tálny	budíček , -čka, m.	bunda , -y, ž.; bundica; bundička
bruto , -a, str., hrubý príjem, hrubá váha	Budín , -a, m.; budín- sky	buničina , -y, ž.
brva <i>i obrva</i> , -y, ž.	Budišín , -a, m.	buňka , -y, ž.
brvno , -a, str.; brvienko	budíť , -ím, -ia; budie- vaf; buditeľ	búra , -e, ž. (<i>podla ulica</i>) = búrka
bryčka , -y, ž. (<i>z nem.,</i> <i>lahký vozík</i>)	budoár , -a, m., dámska izba	burácať , -am, -ajú
bryndza , -e, ž.; bryn-	budovať ; budovateľ; budova; budovisko	

búrať, -am, -ajú	bylina, -y, ž.; bylinný;	bzdef, -í, -ia, smrdef
burčiak, -a, m. (<i>mladé, nevykvasené vino</i>)	bylinár; bylinársky; bylinárstvo	bzdoch, -a, m.; bzdochá, -y, ž. = zelená ploštička
Burgundsko, -a, str.; burgundský	byró (<i>franc.</i> bureau), str. <i>neskl.</i> , úradná miestnosť	bzučať, -ím, -ia
/ burgyňa, -ne, ž.	byrokracia, -ie, ž., vláda úradníctva, úradníctvo; byrokratický	C
burič, -a, m.; buričký; buričstvo	Bysterec, -rca, m. (<i>osada</i>)	Caesar, -a, m. (C. Iulius Caesar); <i>viď i</i> Cézar
burina, -y, ž.	Bystrá, -ej, ž. (<i>osada</i>)	cap, -a, m.; capí, -ia, -ie; capina
búrif, -im, -ia; búrivý; búrlivý; búrny	Bystrica, -e, ž. (<i>osada</i>)	car, -a, m.; carica; carovič; carovna; carský
burza, -y, ž.; burzovný; burzián	Bystrička, -y, ž. (<i>osada</i>)	Carihrad, -u, m.; carihradský
buržoa, m. <i>neskl.</i> ; i buržuj, -a, m., meštiak; buržoazia; buržoazný	bystrý; bystrosť; bystrina	carok, -rka, m. = chlievik
busola, -y, ž., kompas	bystu (<i>bystu Bohu!</i>)	cecaf i cicaf, -iam, -ajú
búšif, -im, -ia	byt, -u, m.; bytné; o-bytný	Cecília, -ie, ž.
butelka, -y, ž., sklenička, sklenička	Bytča, -e, ž.; bytčiansky	cecok i cecek, cicok i cicek, -cka, m.
bútľavina, -y, ž.	Bytčica, -e, ž.	ceder, -dra, m.; cedrový
bútľavý = bútly	bytnosť, -ti, ž. = bytie, podstata, prítomnosť (<i>niečoho</i>)	cedidlo, -a, str.; cedilkó, -a, str.
butlef, -ie, -ejú, práchniveť	bytosť, -ti, ž.; bytostí živé a neživé	cedif, -im, -ia
búvať, -am, -ajú; buvinka, buvikať (<i>hajat</i>)	byť, som, si, je, sme, ste, sú – záporne: nie som, nie si, nie je alebo neni, nie sime, nie ste, nie sú	ceduľa, -e, ž.; ceduľka; ceduľový
by = aby	bytie, -ia, str.	cech, -u, m.; cechmajster; cechovný
bydleť, -ím, -ia	bývalý	cela, -y, ž. (<i>izbica, na pr. v kláštore, vo väzení</i>)
bydlište, -a, str., i bydliško, -a, str.	bývať, -am, -ajú; bývanie; bývavať i bývávať	celer, -u, m.
bydlo, -a, str. = bývanie, bydlisko, bydlište; iné je bidlo	byvol, -a, m.; byvolica	celef, -iem, -ejú
býk, -a, m. = bujak; byčí, -ia, -ie; bycie zápasy	býzantský; byzantinismus	celibát, -u, m., svobodný stav
byľ, -le, ž.; byľa, -le, ž.; byľka, byľôčka; byložravec		

celistvý; celistvost
 celif, -ím, -ia
 celkom i celky
 celodenný
 celoplátený
 celoročný
 celosť, -ti, ž.
 celulóza, -y, ž.; celulózka (*továreň na celulózu*)
 celý; celičký i celučký;
 celina, -y, ž.
cement, -u, m.; cemen-
 tový; cementáreň i
 cementárná
 cena, -y, ž.; cenný
 ceng, -u, m.; cengat i
 cendžaf, cvendžat;
 cengáč; cengavý; cen-
 got
 cenik, -a, m.
 ceniť, -ím, -ia
 cenný; cennosť
 cent, -a i -u, m.; cen-
 tový
centigram, -u, m. (cg)
centiliter, -tra, m. (cl)
 centime (*franc.*, čítaj
 santim), -mu. m. (*sto-
 tina franka, značka
 ct*)
centimeter, -tra, m. (cm)
centrála, -y, ž., ústre-
 die; centrálny
centralizácia, -ie, ž., sú-
 stredenie; centralizač-
 ný
centrifugálny, odstre-
 divý

centripetálny, dostre-
 divý
centrum, -tra, str., stred
cenzor, -a, m., posudzo-
 vateľ
cenzúra, -y, ž., posu-
 dzovanie; cenzuro-
 vat
cep, -a, m.; cepík
céra — *viď dčéra*
ceremonia, -ie, ž., ob-
 rad; ceremoniálny;
 ceremoniár
Ceres, Cerery, ž. (*rim-
 ska bohyňa*)
ceriš, -ím, -ia (zuby)
Cerová, -ej, ž.
certifikát, -u, m., pre-
 ukaz, osvedčenie; cer-
 tifikatista
ceruza, -y, ž. = tužka;
 ceruzka
cesnak — *správne če-
 snak*
cesta, -y, ž.; cestička;
 ciestka; cestár; cest-
 majster
cesto, -a, str.
cestovať; cestovateľ;
 cestovný; cestujúci
cez i čez (*predl. s ak.*)
 = prez alebo skrz
Cézar, -a, m. (*ako krst.*
 meno, meno psa a
 pod.) — *viď i Caesar*
cezúra, -y, ž. (*prestáv-
 ka vo verši*)
ciboriум, -ia, str.
cibrif, -ím, -ia

cibuľa, -e, ž.; cibuľka;
 cibuliar
cicaf i cecaf, -iam, -ajú;
 ciciavať; cicavý; ci-
 ciak; cicok, cicek i
 cecok, cecek
cicerkať, -ám, -ajú; cí-
 cerkom tieť (*tenuč-
 kým prúdom tieť*)
Cicero, -ona, m. (*os. me-
 no*); ciceronský
cicero, -a, str. (*druh
 tlačiariskeho písma*)
cicerone (*tal.*, čítaj čí-
 cerone), -na, m., sprie-
 vodca cudzincov
cievár, -a, m.; cievá-
 rový
cieľ, -a, m.; cieľom zá-
 robku *nespr.*, správne
 za zárobkom
cieňa — *správne sieň,*
 -ne, ž.
cieva, -y, ž.; cievka
cifra, -y, ž., číslica; ci-
 ferný; ciferník
cifra, -y, ž., ozdoba; ci-
 frička; cifričkár; cifro-
 vaf; cifruľa; cifruša
Cigán, -a, m.; Cigán-
 ka; Cigánča; cigán-
 sky; cigánstvo; cigá-
 niť
cigara, -y, ž.; cigareta;
 cigaretár; cigaretový
cigoria, -ie, ž.
cikáda, -y, ž. (*druh
 hmyzu*)
cimburie, -ia, str. (*zu-*

<i>bovité vrchné zakončenie stavby)</i>	citadela , -y, ž., pevnosť	pánia, -ie, ž., spoločnosť, sotnina(vojska), rota
címer — z <i>mad.</i> , ináč erb, -u, m. (<i>z nem.</i>), znak	citára , -y, ž.	
cín , -v; m. (<i>lat. stanum</i>); cínový; cinár, -a, m.; cinárstvo	citát , -u, m.; citovať	
cingulum , -la, str. (<i>kňazský opasok</i>)	citif , -im, -ia; citeľný; citlivý; citlivka; citný	cottage (<i>angl., čítaj kokydž</i>), -e, ž., rodinný dom
cink , -u, m., správne zinok; cinkový, správne zinkový	citoslovce , -a, str.	cricket (<i>angl., čítaj kriket</i>), -etu, m. (<i>hra lopatou</i>)
činober , -bra, m.	citrín , -a i -u, m. (<i>druh kremeňa</i>)	croquet (<i>franc., čítaj kroket</i>), -etu, m. (<i>hra guľami</i>)
cintľavý , citlivý, jemný i slabý; cintľavka i citlivka	citron , -a, m.; citronový; citronovitý	ctibažný ; ctibažnosť
cintor i cintorín, -a, m.	civeť , -iem, -ejú	Ctiboh , -a, m.
cíperie , -ia, str. (<i>rastlina</i>)	civilista , -u, m., i civil, -a, m.	ctihodný
cipka , -y, ž. (= sliepočka); cipuľka, cipuška	civilizácia , -ie, ž., vzdelanost'	ctiť , -ím, -ia; ctiteľ; ctiteľka
cirkel , -kla, m., kružidlo, kružítko; mn. n. cirkly	civilný , občiansky	ctižadiosf , -ti, ž.; ctížiadostivý
cirkev , -kvi, ž.; mn. d.	clivý ; clivo; clivost	ctnosť , -ti, ž.; ctnoslný; ctný
cirkvám, l. cirkvách; cirkevný; cirkevník; cirkevnícky	clo , cla, str.; colný	cúdif , -im, -ia; cúdievať
cirkulár , -a, m., obežník	clonit , ím, -ia, i slonit	cúdzí , -ia, -ie
cirkulárka , -y, ž.	clown (<i>angl., čítaj klaun</i>), -a, m., šašo, pajac	cudzina , -y, ž.
cirkulovať , obiehať	cmar , -u, m.	cudzinec , -nca, m.; cudzinka
cirkus , círku i -usu, m.	cmiter , -a, m., i cintor, cintorín	cudzojazyčný
cisár , -a, m.; cisársky; cisárstvo; cisárovna	cneť sa ; cnie sa mi = je mi clivo, teskno	cudzokrajný
cisterna , -y, ž.	cognac — piš koňak	cudzolož , -i, ž.; cudzoložstvo; cudzoložník; cudzoložnica; cudzoložnícky
cit! = bud' ticho! mlč	coky! (<i>cit.</i>) = odstúp! odíd!	cudzopasník , -a, m.; cudzopasný
cit , -u, m.	cól , -a, m. (<i>z nem.</i>)	cudzozemec , -nca, m.; cudzozemský
citácia , -ie, ž., predvolanie	colný (<i>od clo</i>): colnica, colník	cukor , -kru, m.; cukornatý; cukrový; cukrár; cukrátsky; cu-
	communiqué (<i>franc., čítaj komuniké</i>), str.	
	neskl. , oznam, úradná zvesť	
	compagnie (<i>franc., čítaj kompani</i>) i kom-	

krárstvo; cukráreň <i>i</i> cukrárňa; cukorný (kartel)	cylinder , -dra, <i>m.</i> ; cy- lindrový	čalún, -a, <i>m.</i> ; čalúnik; čalúnový; čalúnický;
cukrovar , -u, <i>m.</i> ; cu- krovarník; cukrovar- níctvo	cymbal , -a, <i>m.</i> ; cym- balista	čalúncstvo; čalúniť
cukrovka , -y, ž.	cynik , -a, <i>m.</i> ; cynický; cynizmus	čap, -u, <i>m.</i> ; čapík
cumeľ , -mľa, <i>m.</i> ; cumlík	Cyprián , -a, <i>m.</i>	čapica, -e, ž.
cupnút , -em, -ú; cupo- tať	cypress , -pru, <i>m.</i>	čapif, -ím, -ia; čapkať;
Curych , -u, <i>m.</i> (<i>mesto</i>); curyšský	Cyril , -a, <i>m.</i>	čapnúť
cúvať , -am, -ajú	cyrilica , -e, <i>i</i> cyrilika, -y, ž. (<i>druh staroslovan- ského písma; staršia je hlaholica</i>)	čaptať, -ám <i>i</i> -cem, šmatlat; čapták, čap- tavý, šmatlavý
cval , -u, <i>m.</i> ; cvalom (<i>kôň ide krokom, beži behom, cvála cvalom</i>)		čara, -y, ž. (<i>mad.</i>) = zá- mena; čaraf, čarovat = meniť, zamieňať
cválať , -am, -ajú; cvá- lavat <i>i</i> cválavať		čarbať, -em, -ú, škrabat
cvendžať , -ím, -ia; even- džavý		čardáš, -a, <i>m.</i>
cveng , -u, <i>m.</i> ; cvengot		čariť, -ím, -ia; čarovat;
cverna – z nem., slo- vensky nif, -ti, ž.; nit- ka		čarovný (<i>na pr. ča- rovná moc</i>)
cvičba , -y, ž. = cvičenie	čad , -u, <i>m.</i> ; čadiť	čarodej , -a, <i>m.</i> ; čaro- dejnica; čarodejnícky;
cvičiť (sa), -ím, -ia; cvi- čenec; cvičenka; cviči- šte; cvičiteľ; cvičiteľ- ka; cvičiteľský	Čadca , -e, ž.; Čadčan; Čadčianka; čadčian- sky	čarodejnictvo; čaro- dejný
cvičky , -čiek, ž. <i>pomn.</i>	Čahynce , -niec, ž. <i>po- možné</i>	čarokráž , -e, ž., čaro- kruh
cvik , -u, <i>m.</i>	Čachtice , -íc, ž. <i>pomn.</i> ; čachtický	čary , -ov, <i>m. pomn.</i> , kúzla
cvikla , -y, ž. (<i>z nem.</i>) = červená repa	čaj , -u, <i>m.</i> ; čajový; čaj- ník	čas , -u, <i>m. mn. č.</i> časy, čias <i>i</i> časov; časný; časový
cyankali , str. <i>neskl., ale</i> <i>instr.</i> cyankalini	čajka , -y, ž. = člnok <i>i</i> vtáč (Larus ridibun- dus)	časomerný
cyklista , -u, <i>m.</i> ; cykli- stika; cyklistický	čakan , -a, <i>m.</i>	časomiera , -y, ž.
cyklon , -u, <i>m.</i> , víchríca	čakanka , -y, ž., cigoria	časopis , -u, <i>m.</i> ; časo- pisecký; časopisectvo
cyklus , cyklu, <i>m.</i> , kruh	čakáreň <i>i</i> čakárňa, -rne, ž.	časovaf ; časovanie
	čakaf , -ám, -ajú; čaká- vaf; čakaci, -ia, -ie; ča- kateľ; čakateľka; ča- kateľský	čast , -ti, ž.; častica; čiastka; čiastočka; zčasti <i>i</i> zčiastky = čia- stočne
		častovať

častý; často	drá (čerriesla ma-	červenef (sa), -iem
čaša, -e, ž.; čiaška;	bolia)	(-ejem), -ejú
čiašnik; čiašnica	čermák, -a, m. (vták)	červenica, -e, ž.
čata — správne četa	Čermany, -an, m. pomn.	červeníť, -ím, -ia
čečina, -y, ž.; čečinie	(osada); Čermanec,	červenobiely
Čech, -a, m., mn. č.	Čermanka; čerman-	červenolíci
Česi	ský	červený, kompl. červe-
Čechy, Čiech, Čechám	čerň, -ne, ž.	nejší i červenší; čer-
atd., ž. pomn.	černastý; černavý	venkastý
Čeklís, -a, m., lok. v Če-	černef (sa), -ie, -ejú	červienka, -y, ž. (vták
klíse	černica, -e, ž.; černi-	i choroba)
čeladť, -di, ž.; čeliadka;	čie	česaf, -sem, -ší; česač;
čeladný; čeladník	černidlo, -a, str.	česadlo; česák
čelisť, -im, -ia	černit — správne čier-	českobratský
čelo, -a, str.; čielko;	niť	československý; Če-
čielce	černohlávok, -vka, m.	skoslovenská repu-
čelusť, -ti, ž.; čelustie;	Černohorec, -rca, m. (od	blika
čelustný	Čierna Hora); Černo-	český; prisl. česky, po-
čemer, -u, m.	horka; černohorský	česky; čěština
čemérica, -e, ž.	černoch, -a, m., mn.	česnak, -u, m.; česna-
čep, -u, m.; čepy =	n. černosi; černošský	kový
mandle; čepy zdví-	černokabátik, -a, m.	česnút, -em, -ú
hat; spadnuté čepy	černokňažník, -a, m.;	česť, cti, ž.
čepčiarka, -y, ž.	černokňažnícky	čestný
čepčiť, -im, -ia	černomorský	Češka, -y, ž.
čepiec (i čepiec), -pca,	černooký	čeština, -y, ž.
m.	černota, -y, ž.	četa, -y, ž.; četár; čet-
čepel, -le, ž. (ostrá časť	černovlasý	nik; četnický; čelníc-
noža, mrča; časťlistu)	čerpadlo, -a, str.	tvo
čepik, -a, m. (čes. čí-	čerpať, -ám i -em; čer-	čí (spojka)
pek); dim. k čep	pávať; čerpaci	čí, čia, čie, g. čieho, čej,
čeremcha, viď črem-	čerstvý; čerstvo	čieho atď., ako boží,
cha	čert, -a, m.; čertík; čer-	-ia, -ie
čerenť, -a, m. (siet' na	tový; čertovský	čiahaf — vlastne sia-
ryby)	červ, -a, m.; červík;	haf
čerešňa, -ne, ž.; čere-	červiak; červavý i čer-	čiapka, -y, ž.; čiapočka
šňový	vivý; červiveľ	čiara, -y, ž.; čiarka;
čerieslo i črieslo, -a, str.,	červeň, -ne, ž.	čiaročka
a) časť pluhu, b) be-	červenák, -a, m.	čiarkovať

čiastka, -y, ž.; čiastočka; *vid' i časť*
čiastočný
čiaša, -e, ž.; čiaška
čiašnik, -a, m.; čiašnica
čibuk, -a, m.
čičíkaf, -am, -ajú
Čiēmany, -man, m. *pomnožné*; Čiēmanec; Čiēmanka; čiēmanský
čielce, -a, str. = čielko, -a, str.
Čierna Hora (*bývalé kráľovstvo*); Černo-horec; Černohorka; černohorský
čierňava, -y, ž.
čiernif, -im, -ia
čierny, komp. černejší
čierfa, -fata, str., čertík
čierfaž, -e, ž. = čiara, hranica (zemepisná)
čili — správne čiže
čin, -u, m.
Čína, -y, ž.; Číňan; Číňanka; čínsky
činif, -im, -ia; činievaf; činiteľ; činiteľka
činný; činnosť
činohra, -y, ž.: čino-herný
činovať, -ti, ž. (*plátno*)
činy, činky, ž. *pomn. (tkáčske i telocvičné činky)*
činža — z nem., sloven-sky nájomné, bytné
čipka, -y, ž., krajka; čipôčka; čipkový; čip-

kár; čipkárka; čipkár-stvo; čipkastý
čiry; čiročistý; čiročíry
číselný; číselník
číslo, -a, str.; číslica; číslovka; číslovať
čistif, -ím, -ia; čistievať; čistič; čistiaci; čistiteľ; čistiteľka
čistopis, -u, m.
čistota, -y, ž.; čistotný
čistý; čisto; komp. čist-ší i čistejší; čistina; čistinka
čítací, -ia, -ie
čítanie, -ia, str.
čítanka, -y, ž.; čitan-kový
čitáreň i **čítárňa**, -rne, ž.
čítaf, -am, -ajú; čítavať i čítávať; čítací
čitateľ, -a, m., a) člo-vek, ktorý číta, b) či-tateľ v matematike (skloňuje sa v jedn. ak, a v množ. č. podľa životných: jedn. a. čitateľa, mn. n. či-tatelia); čitateľka; či-tateľný
číž, -a, m.; čížik
čiže (*spojka*)
čížma, -y, ž.; čížmič-ka; čízmár
čkať sa; čkanie; čkavý; čkavka
článok, -nku, m.; člá-noček; článkovat

člap! (*cit.*); člapkaf; člapnút; člapot
člen, -a, m.; člena; členský i členovský; členstvo
členity; členitosť
členok, -nka, m., čes. kotník
čln, -a, m.; člnok, -nka; čln(k)ový
človečenstvo, -a, str.
človečí, -ia, -ie
človečina, -y, ž.
človek, -a, m.; mn. č. ľudia, ľudí, ľudom, ľudí, ľuđoch, ľudmi (Ľud v jednotnom čísle sa piše s tvrdým d: Ľud, Ľudu, Ľud, Ľu-de, Ľodom); človečík
člup! (*cit.*); člupkat'; člupnúť; člupot
čmel, -a, m.; čmeliak; čmelík
čmud, -u, m.; čmudit
čmýr, -u, m. = hmýz; čmýriť sa = hemžiť sa
čnelka, -y, ž. (*časť pestika v botanike*)
čnef, čniem, čnejú
čo; čokoľvek, čosi; čosi si kamsi
čokoláda, -y, ž.; čoko-ládový
čpavok, -vku, m.
čpef, čpí, čpia; čpel
čremcha (*i čeremcha*), -y, ž. (*strom i jeho plod*, miesty zvaný

trpká); Čremošné, -ého, str. (osada v Turci)	čvíkaf , -a, -ajú (<i>na pr. voda v obuví</i>)	dar , -u, m.; darček; darúnok
čren , -u, m.; črenovec (črenový, t. j. zadný, žuvaci zub)	čvrlikaf , -ám, -ajú	darca , -u, m.
črep , -a, m.; črepina	D, Ď.	
čref , črem, čreš, čreme, črete, črú; čretý i črený; čretie i črenie	Dácia , -ie, ž.; Dák; dácky	Dardanely , -nel, ž. pomnožné; Dardanelská úžina
črevo , -a, str.; črevový; črevný (katar)	dakovať	darebák , -a, m.; darebáctvo; darebny
črieda , -y, ž.	daktyl , -u, m., prst; v prozodii stopa; daktylský	Darina , -y, ž.
črienka , -y, ž.	daktyloskopia , -ie, ž.	darif sa (s dat.)
črieslo i čerieslo, -a, str.	ďalej	darmodaj , -a, m.
črievica, -e, ž.	ďalekohľad , -u, m.	Ďarmoty , -mót, ž. pomnožné, lok. v Ďarmotách
črievko, -a, str.	ďalekonosný	darmovrav , -a, m.
črpák , -a, m.; črapať; črpniť = načrefť	ďalekosiahly	darmožráč , -a, m.
črta, -y, ž.; črtový	ďalekozraký	daromný ; daromník; daromnica
črtaf , -ám, -ajú	ďaleký ; ďaleko; ďalší	darovaf ; darovací; darovateľ
črvoč , -e, ž.	Dalmácia , -ie, ž.; Dalmatíneč, -nca; Dalmatínka; dalmatínsky i dalmatský	ďas , -a, m.
črvotoč , -e, ž.; črvotocina	ďalšia(má význam miestny, nie časový)	ďasno , -a, str.; mn. č. ďasná, -sien
čučoriedka , -y, ž.; čučoriedie; čučoriednik	ďalší (<i>má význam miestny, nie časový</i>)	ďaf , dám, dajú; danie; dávav
čudo , -a, str.; čudák; čudáčky; čudný; čudovat sa niečomu, nie na niečom	daltonizmus , -zmu, m. (<i>neschopnosť rozoznať niektoré farby</i>)	ďatel , -tla, m.
čujný; čujne	dáma , -y, ž.; dámsky	ďatelina , -y, ž.; ďatelište i ďatelinisko
čulý; čulo	damascenka , -y, ž. (<i>šabla z Damašku</i>)	datív , -u, m. (<i>pád v skloňovaní</i>); datívny
čupeť, -ím, -ia	Damašk , -u, m.	datfa , -e, ž.; mn. g. datlí; datľový
čušať, -ím, -ia	Dán , -a, m.; Dánsko; dánsky	datum , data, str.
čut, čujem, čujú	daň , -ne, ž.; daňový	Dávid , -a, m.
čutora , -y, ž. (nádoba)	dandy , -ho, m. (<i>čítaj dendy</i>), švihák	dávíť , -im, -ia; dávenie; dávivý
čuv, -u, m. = nerv	Daniel , -a, m.	ďavk , -u, m., brech(ot); ďavkať = havkať
čvíkota , -y, ž.		ďávka , -y, ž., poplatok
čvirikaf , -ám, -ajú		

dávnoveký
dávny; dávno
dážď, dažďa, *m.*; dažď; daždivý; dažďový; dázďovka = žížala; dázďovnica (*rastlina*); dázďovník (*vták*)
dáždnik, -a, *m.*
dažďomer, -u, *m.*
dbalý; dbanlivý
dbanka, -y, ž.
dbaf, -ám, -ajú (*nieko-
ho, gen., alebo o nie-
koho*); dbávať
dcéra, -y, ž.; *d.*, l. dcére; dcérin; dcérka; dcéruška; dcéruškin
debata, -y, ž., rokovanie; debatér; debatovav
debna i bedna, -y, ž.; debnica; debnár i bednár; debnársky i bednársky; debnárstvo i bednárstvo
debnif i bednif, -ím, -ia
Debrecín, -a, *m.*
debut (*z franc. debut*), -u, *m.*, prvý výstup; debutovať
december, -mbra, *m.*; decembrový
decentralizácia, -ie, ž.; decentralizačný; decentralizovať
decigram, -u, *m.* (dg)
deciliter, -tra, *m.* (dl)

decimálny, desatinnyj;
decimálka
decimeter, -tra, *m.* (dm)
decimovať, zastrelif každého desiateho
decízia, -ie, ž., rozhodnutie, riešenie
decko, -cka, *str.*; detský
ded, -a, *m.*; dedo; deduško
dedický; dedické právo
dedič, -a, *m.*; dedický; dedičný; dedické právo; dedičný hriech
dedikácia, -ie, ž., venovanie; dedikačný
dedina, -y, ž.; dedinčan; dedinčanka; dedinka; dedinôčka; dedinský
dediť, -ím, -ia; dedič; dedičný; dedictvo
dedovizeň i dedovizna, -ne, ž.
dedukcia, -ie, ž., vývod, odvodenie
defekt, -u, *m.*, vada, chyba; defektívny
defenzíva, -y, ž., obrana; defenzívny
deficient, -a, *m.* (*kňaz*, ktorý pre chorobu alebo starobu nemôže úradovať)
deficit, -u, *m.*
defilé, *str. neskł. (po-
chod pri prehliadke vojska; priesmyk);*
defilovať

definícia, -ie, ž., určenie, výmer; definovať
definitívny, na súalo ustanovený, konečný
deformácia, -ie, ž., znevodorenie; deformáčný; deformovať
defraudácia, -ie, ž., spreneverenie, sprenevera; defraudant; defraudovať
degenerácia, -ie, ž., úpadok, slabnutie rodu, upadanie rodu; degeneračný; degenerovať (sa)
degradácia, -ie, ž., sníženie hodnosti; degradovať
dehon: **stovat**, zneuctiť, zneuctievať'
deht, -hta, *m.*; dehtový; dehtovať'
dej, -a, *m.*
dejepis, -u, *m.*; dejepisec; dejepisný
dejespyt, -u, *m.*; dejespytec, -tca; dejespytný
dejiny, -jín, ž.; dejinný
dejište, -šta, *str.*
dejstvo, -stva, *str.* (*v divadelných hrách sú „dejstvá“*)
dekáda, -y, ž., desiatka; dekadický
dekadencia, -ie, ž., úpadok; dekadent; dekadentný

dekagram , -u, m., <i>ludove deka, str. neskl.</i> , skrátene dkg	Delfách, i. Delfy al. Delfami; delfský	vrátenie novinárskych zvestí; dementovať
dekan , -a, m.; dekan-ský; dekanstvo; dekanáti, -u, m.	delikatesa , -y, ž.; la-hôdka; delikatesný	demikát , -u, m. (<i>bryndzová polievka</i> ; demikátový
deklamácia , -ie, ž.; rečnenie; deklamátor; deklamátorský	delikátny , vyberaný, chutný	demisia , -ie, ž., zrieknutie sa úradu; demisionovať
deklinácia , -ie, ž., skloňovanie; deklinovať	delikt , -u, m., previnenie, priestopok	demobilizácia , -ie, ž., rozpustenie vojska; demobilizačný; demobilizovať
dekoltáž , -e, ž., obnaženie hrdla; dekoltovaný	delimitácia , -ie, ž., vymeranie hraníc; delimitačný	demokracia , -ie, ž., vláda ľudu
dekorácia , -ie, ž., výzdoba; dekoratér; dekoratívny	delinkvent , -a, m., pacchateľ	demokrat , -a, m., privrženec vlády ľudu; demokratický
dekorum , -ra, str.	delirium , -ia, str. (<i>šialenosť</i> , zavinená pijansivom)	demolovať , zrúcať, spustošíť
dekrét , -u, m., listina ustanovovacia, vymenovacia	deliť , -ím, -ia; delič; delídlo; deliteľ (<i>či v matematike podľa životných v jednot. a. a v mn. č. : jedn. a. deliteľa, mn. n. delitelia ap.</i>); deliteľný	démon , -a, m., zlý duch; démonický
dekurzívny , splatný po istej lehote	deľo , -a, str.; delový	demonstrácia , -ie, ž., prejavenie vôle, výtržnosť; demonštrant; demonštrovať
deľba , -y, ž.	delostreľba , -y, ž.; delostrelec; delostrelecký	demontáž , -e, ž., rozobranie (<i>stroja a pod.</i>); demontovať
delegácia , -ie, ž., posolstvo; delegačný	delta , -y, ž., ústie	demoralizácia , -ie, ž., znemravňovanie; demoralizačný; demoralizovať
delegát , -a, m., posol; delegoval	demagog , -a, m., poburovač davu; demagogia; demagogický	Demosthenes , -ena, m.
delenec , -nca, m. (<i>v matematike</i> ; skloňuje sa v jedn. ak. a v množ. č. podľa životných: jedn. a. delenca, mn. n. delenci ap.)	demarkácia , -ie, ž., rozhraničenie; demarkačný	deň , dňa, m.; d. dňu, l. dni (<i>ale vo dne</i>), i. dňom; mn. n., a. dni, g. dní, d. dňom, l. dňoch, i. dňami
delfín , -a, m.	demaskovať , snať masku	denaturovaný (lieh)
Delfy , Delf, m. <i>pomn.</i> ; d. Delfom alebo Delfámi, l. Delfoch al.	Demänová , -ej, ž.; Demänovská jaskyňa	

denica , -e, ž.	des , -u, m.; desný	canie, ničenie; de-
deník , -a, m.	desaf , desiatí, g., l. de-	struktívny
denný ; denne = čo deň,	siatich, d. desiatim,	dešperátny , zúfalý, bez-
každý deň	a. desiatich alebo de-	nádejny
dentista , -u, m., zubný	sat, i. desiatimi (<i>iné</i>	detail , -u, m., podrob-
lekár	je desiatych, desia-	nosť; detailný
denunciácia , -ie, ž., uda-	tym, desiatimi od rad.	detektív , -a, m., tajný
nie; denunciant, uda-	čisl. desiaty); desaf-	policista; detektívny
vač; denuncianstvo,	halierik; desafden-	deti , g. detí, d. defom,
udavačstvo	ný; desatina; desatin-	ak. deti, l. defoch,
departement (<i>franc.</i> ,	ný; desafkrát alebo	instr. defmi, <i>viď</i> diefa
čítaj departmán), str.	desaf ráz; desafná-	detiný ; detinost
<i>neskl.</i> , oddelenie, od-	sobný; desafročie;	detinský ; detinskost
bor, okres	desafročný; desato-	detný (detné deti)
depeša , -e, ž., rýchla	raký	detonácia , -ie, ž., vý-
zpráva	Desatoro (<i>božich pri-</i>	buch
depilácia , -ie, ž., zba-	<i>kázani</i>), g. Desatora,	detský
vovanie zbytočných	str.	detstvo , -a, str.
vlasov	descendencia , -ie, ž.,	detto , takže, to isté
deponovať , uložiť	sostupovanie; de-	defurence , -niec, str.
depozit , -u, m., vec u-	scedenčný	<i>pomn.</i>
schovaná, uschovanie	desert , -u, m. (<i>z franc.</i>),	detva , -y, ž. <i>hrom.</i> =
depresia , -ie, ž., zrone-	zákusky; desertný	deti; detvák = diefa,
nosť, ochablosť	desiatka , -tky, ž.	chlápec
deprimovať , zroniť	desiatník , -a, m.	Detva , -y, ž.; Detvan,
deptať , -ám i -cem	desiatok , -tku, m.	Detvianka; detviansky
deputácia , -ie, ž., po-	desiaty , -a, -e	deva , -y, ž.; dievka; de-
solstvo	desif (sa), -im, -ia; de-	vica; devuška
deputát , -u, m. (<i>súhrn</i>	siivý	devalvácia , -ie, ž. (<i>zá-</i>
<i>naturálnych dôchod-</i>	deskriptíva , -y, ž.; de-	<i>konné sníženie nomi-</i>
<i>kov</i>); deputátnik	skriptívny	<i>nálnej hodnoty pe-</i>
deraveť , -ie, -ejú	despekt , -u, m., zaze-	<i>nazi</i>)
deravý	ranie, pohúdanie	devädesiat ; devädesia-
derivácia , -ie, ž., od-	despota , -u, m., ukrut-	ty; devädesiatka
vodenie; derivát	ný vládca; despotický;	deväť ; devätdenný; de-
dermatológia , -ie, ž.,	despotizmus	vätmesačný; deväť-
náuka o kožných cho-	destilácia , -ie, ž.; de-	ročný; devätkrát =
robách	stílovať	deväť ráz; devätná-
derviš , -a, m.	destrukcia , -ie, ž., rú- sobný	

devätnásť ; devätnásty;	diakon , -a, m.; diako-	<i>lok.</i> defoch, <i>instr.</i>
devätnástka	nisa	defmi; dieťatko
devätoraký	dial (<i>prisl.</i>) = ďalej	dietky , dietok, <i>ž. pomn.</i> ;
dever , -a, m. (<i>žene mu-</i>	diaľ , -le, ž., diaľka	<i>d. dietkam</i> , <i>a.</i> , <i>v.</i> diet
<i>žov brat</i>)	diaľava , -y, ž:	ky, <i>I.</i> dietkách, <i>i.</i> diet-
deviatka , -y, ž.	dialekt , -u, m., nárečie;	kami
deviatník , -a, m.	dialektický; dialektolo-	dievča , -afa, str., mn.
deviaty , -a, -e	gia	č. dievčatá <i>i</i> dievčen-
Devín , -a, m.; devín-	diaľka , -y, ž.	ce; dievčenský; diev-
sky	diaľny	čatko
devíkulovať , rovia-	dialog , -u, m., rozhovor;	dievčka , -y, ž.; dievčička
zaf, uvoľniť (<i>na pr.</i>	dialogický	<i>i</i> devočka
<i>vkladnú knižku</i>)	diamant , -u, m.; dia-	dieža , -e, ž.; diežka
devíza , -y, ž., heslo;	mantový	diferencia , -ie, ž., roz-
zahraničná zmenka	Diana , -y, ž.	diel, neshoda; dife-
devótny , ponížený	diarium , -ia, str., deník	renciálny
dezavovať , neuznať,	diat sa , deje sa, de-	difteria , -ie, ž., záškrta
odvolať, zavrátiť	jú sa	dikcia , -ie, ž., spôsob
dezertér , -a, m., zbeh,	didaktika , -y, ž., ná-	reči
uprchlík	uka o vyučovaní; di-	dikobraz , -a, m. (<i>zviera</i>)
Dezider , -a, m.	daktický	diktát , -u, m.; diktovať
dezinfekcia , -ie, ž., ni-	diecéza , -y, ž., obvod	diktátor , -a, m.; diktá-
čenie chorobných zá-	biskupský; diecézny	torský; diktatúra
rodov; dezinfekčný;	diel , -u, m.; dielok, -lku	dilema , -mata, str., <i>i</i> di-
dezinfikovať	dielňa , -ne, ž.	lema, -my, ž. (<i>vol'ba</i>
dezolátny , neutešený	dielo , -a, str.; dielko;	<i>medzi dvoma vecami</i>)
dezorganizácia , -ie, ž.,	dielovedúci, -ceho, m.	diletant , -a, m., ochot-
rozklad, rozrušenie,	dienko , -a, str. (<i>okrúh-</i>	ník; diletantizmus
neporiadok	<i>la pokrývka, obyčajne</i>	diluviálny (<i>z doby di-</i>
diabol , -bla, m.; diablik;	<i>ne drená</i>); <i>viď dno</i>	<i>luvia pochodiaci</i>)
diabolský	diera , -y, ž.; dierka;	dimenzia , -ie, ž., rozmer
diadém , -u, m. (<i>okrasa</i>	dierkastý; dierkavý;	diminutívum , -a, str.,
<i>na hlave, obyčajne</i>	dieročka; dierkováť	zdrobnelé slovo
<i>s drahými kameňmi</i>)	diéta , -y, ž., spôsob ži-	dinár , -a, m. (<i>peniaz</i>)
diagnóza , -y, ž., zistie-	vota, strava, chova;	Diogenes , -na, m.
nie choroby	denné trovy	Dioklecián , -a, m.
diagonála , -y, ž., uhlo-	diefa , -fafa, str.; <i>tvary</i>	Dionýz , -a, m.
priečka; diagonálny	<i>množ. sú: deti, g. detí,</i>	Dionýzos , -za, m. (<i>gréc-</i>
diagram , -u, m.	<i>d. defom, ak. deli,</i>	<i>ky boh</i>)

diplom , -u, m. (<i>listina, udeľujúca hodnosť alebo vyznačenie</i>); diplomovaný	dislokácia , -ie, ž., rozloženie, ubytovanie vojska; dislokovat; dislokačný	diurnista , -u, m., pisár za denný plat
diplomat , -a, m.; diplomacia; diplomatický	disonancia , -ie, ž., nesúzvuk; disonančný	diurnum , -na, str., denný plat
diplomatika , -y, ž., náuka o historických listinách	dispenzár , -a, m.	div , -u, m.
direkcia , -ie, ž., riadiťstvo; direktor; direktorský	disponent , -a, m., splnomocnený zástupca závodu	divadlo , -a, str.; divadelný
direktíva , -y, ž., návod	disponovať , vládnutie niečim, rozhodovať, nariadiť	divák , -a, m. (<i>divajúci sa človek</i>)
direktný , priamy	dispozícia , -ie, ž., rozvrhnutie	diván , -a, m.
dirigent , -a, m., správca, riaditeľ; dirigovať; dirigentský	distichon , -cha, str., dvojveršie (<i>hexameter s pentametrom</i>)	divať sa , -am, -ajú
disciplína , -y, ž., poriadok; disciplinárka; disciplinárny	distingvovaný , vyberaný, ušľachtily	divet , -iem, -ejú
disertácia , -ie, ž., rozprava; disertačný	distinkcia , -ie, ž., rozlišovanie	diviak , -a, m. (<i>divá svätia</i>); diviacky
disharmonia , -ie, ž., nesúlad; disharmonickej	distribúcia , -ie, ž., rozdelenie	dividenda , -y, ž., po-
disident , -a, m., rozkolník, odštípenec	diškrecia , -ie, ž. (<i>odmena za obslúženie</i>), slovensky prepitné	diel na zisku
disk , -u, m.	diškurst , -u, m., rozhovor	divina , -y, ž.
diskant , -u, m. (<i>vysoký hlas</i>)	dišpenzácia , -ie, ž., odpuštenie, osvobodenie od záväzku	diviť sa , -ím, -ia
diskont , -u, m. (<i>srážka úroková pri včasnejšom zaplatení dlžoby</i>)	dišputa , -y, ž., rozhovor, výklad; dišputovať	divízia , -ie, ž., oddiel vojska (<i>dve brigády</i>); divizný; divizionár
diskreditovať (sa), pozbavíť (sa) dôvery	dištancia , -ie, ž., vzďalenosť	divný ; divne
diskrétny , tajný, dôverný; diskrétnosť	dištrikt , -u, m., okres, obvod; dištriktuálny	divoč , -e, ž.
diskusia , -ie, ž., rokovanie; diskutovať	dityramb , -u, m., chválospev	divočef , -iem, -ejú
		divočina , -y, ž.
		divočiť , -ím, -a
		divoch , -a, m., mn. n. divosi; divoška; divošský
		divotvorný ; divotvorca
		divív ; divo
		dľa — <i>správnejšie podľa</i> ; dľa zákona, lepšie: podľa zákona
		dlaba i dlapa , -y, ž., tlapa
		dlabaf / dlubaf , -em, -ú; dlabávať
		dlaň , -ne, ž.; dlaňový

dláto, -a, str.; dlátka
dlávíť, -im, -ia
dlažba, -y, ž.; dlažob-
 ný i dlažebný
dláždiť, -im, -ia; dlaž-
 dička; dlaždič
dlážka, -y, ž.
dlh, -u, m.
Dlhá, -ej, ž. (*osada*)
dlháň, -a, m.
Dlhé, -ého, str. (*osa-
 da*)
Dlhé Pole, Dlhého Po-
 la, str. (*obec*)
dlhopis, -u, m.
dlhý, komp. dlhší; dlho,
 dlhšie; dlhočizný
dížeň, -žna, m. (*čiarka
 nad dlhými samo-
 hláskami*)
dížiť, -im, -ia
dížka, -y, ž.; dížkový
dlžník, -a, m.; dlžnic-
 ky
dlžný = dlžen
dmýchať, -am, -ajú;
 dmýchavat i dmýchá-
 vat'; dmýchadlo
dna, -y, ž. (*choroba*)
dnes; dnešný; dnes-
 týždeň — pred týž-
 dňom
dno, dna, str.; dienko
dnu (*prisl.*)
doba, -y, ž.
ďobat i ďubat, -em,
 -ú — iné je zobať,
 -em
dobehnúť, -nem, -nú

dobierka, -y, ž.
dobit, -ijem, -ijú (*nie-
 koho, niečo, na pr. do-
 bit raneného hada*);
dobíjať
dobrák, -a, m.
dobrobyt, -u, m.
dobročinný; dobročin-
 ne
dobrodej, -a, m.
dobrodenie, -ia, str.
dobrodinec, -nca, m.
dobrodruh, -a, m.; do-
 brodružný; dobro-
 družstvo
dobromyselný; dobro-
 myseľne
doboprajný
doborečiť, -ím, -ia;
 dobrečievať
dobrosrdečný
dobrota, -y, ž.
dobrotivý
dobrotky; podobrotky
 — po dobrom
dobrovoľný; dobrovoľ-
 ne; dobrovoľník
dobrozdanie, -ia, str.
Dobšiná, -ej, ž.; dob-
 šinský; Dobšinská ja-
 skyňa
dobyť, -yjem, -yjú; do-
 bývať (*svobodu*)
dobytok, -tka i -tku, m.;
 dobytčí. -ia, -ie
dobyvačný
dobývať, -am, -ajú; do-
 bývací; *viď dobyť*
dobyvateľ, -a, m.

docela (*prisl.*), celkom
docent, -a, m.; docen-
 túra
docieliť, -im, -ia nie-
 čoho, lepšie dosiah-
 nuf niečoho
dočasný
dočiahnuť — *vlastne*
 dosiahnuť; dočahovať
 — *vlastne* dosahovať
 niečoho i niečo
dočista (*prisl.*)
dočítať, -am, -ajú; do-
 čítavať i dočítavať'
dočkať, -ám, -ajú; do-
 čkávať
dočuť (sa), -ujem, -ujú;
 dočúvať
dodať, -ám, -ajú; do-
 dací, -ia, -ie; dodá-
 vať; dodávaci, -ia, -ie ;
 dodavateľ
dodávka, -y, ž.
dodierať, -am, -ajú —
 dodievať, -am, -ajú,
 dráždiť, dopaľovať
dodnes (*prisl.*) i po-
 dnes
dodrať, doderem, -ú:
viď draf
dodoreť, dodrem. -ú;
viď dref
dodrúzgať, -am, -ajú;
 dodrúzgavať i dodrú-
 zgávať'
dogma, -ata, str., i dog-
 ma, -y, ž., článok vie-
 ry; dogmatika; dog-
 matický

dohádať sa , -am, -ajú;	dochovať , -ám, -ajú;	doktrína , -y, ž., učenie;
dohadovať sa	dochovávať	doktrinár; doktrinársky; doktrinárstvo
dohadzovať (na pr. na jarmoku) ; dohadzovač	dochytiať , -ím, -ia; dochytávať	dokument , -u, m., doklad; dokumentárny
dohán , -u, m. = tabak	doista (prisl.)	dokým (prisl.) = dokiaľ
doháňať (sa) , -am, -ajú;	dojať , -jmem, -jmú; dojímať, -am, -ajú	dol , -a i -u, m.; dolík, -a, m.
dohnať; dohonit'	dojedať , -ám, -ajú; dojedávať	dožahnúť , -nem, -nú; doliehať
dohárať , -am, -ajú; dohoreť	dojem , -jmu, m.; dojemy	dolár , -a, m., mn. n.
dohľad , -u, m.	dojestať , -jem, -je, -jedia; dojedať	doláre; dolárový
dohľadet' , -ím, -ia; dohliaďať	dojimavý ; dojímavo	dole = dolu
dohľadný ; dohľadne	dojisť , -jim, -ja	doleteť , -ím, -ia; doletúvať
dohoda , -y, ž.; Dohoda = Veľká dohoda; Malá dohoda	dojka , -y, ž.	dôležity
dohodnúť sa , -nem, -nú	dojsť , dojdem, dojdú	doliať , -ejem, -ejú; dolievať
dohora (prisl.)	dôkaz , -u, m.; dôkazný	doliehať , -am, -ajú; dolahnúť
dohovoriť , -ím, -ia; dohovárať	dokázať , -žem, -žu; dôkazovať	doliehavý ; doliehavo
dohrať , -ám, -ajú; dohrávať	dokedy (prisl.)	doliezť , -leziem, -lezú; doliezaf
dohriat , -ejem, -ejú; dohrievať	dokial (prisl.)	dolina , -y, ž.; dolinka; dolinôčka; dolinný
dohrmet' , -í, -ia; dohrmievat'	doklad , -u, m.	dolípať , -am, -ajú = dötierať; dolípavý = dötieravý; dolípavo
dohromady (prisl.) — lepšie spolu, dovedna	dokladať , -ám, -ajú; dokladací; doložiť	Dolná zem
dohryzáť (sa) , -am, -ajú	dôkladný	Dolniak , -a, m.; Dolniaky, Dolniak, m.
dohúst , -hudiem, -hudú; dohúdať	dokola (prisl.), iné je do kola	pomn.
Dohviezdny večer = Štedrý večer	dokonalý	dolný
dochádzať , -am, -ajú; dochádzka	dokonať , -ám, -ajú; dokonávať; dokonávateľ i dokonavateľ	dolomán , -a, m. (z tur.)
dôchod , -u, m.; dôchodenok; dôchodkový	dokorán (prisl.)	dolomit , -u, m. (horina)
	dokosiť , -ím, -ia; dokášať	dolomít , -ím, -ia; dolámať
	doktor , -a, m.; doktorka; slečna doktorka, nie slečna doktor; doktorát, -u, m.	dolu (prisl.)

doly = doliny (hory doly)	čoho ; domohol sa; domáhať sa	dopášť , -pasiem, -pasú
dom , -u, <i>m.</i> ; domček, <i>mn. č.</i> domky i domčeky	domoľub , -a, <i>m.</i> ; <i>mn. č.</i> domoľubovia	dopieť , -pečiem, -pečú; dopekať
dóm , -u, <i>m.</i> , chrám	domov (<i>prisl.</i>)	dopis — správne list; dopisnica — správne lístok; dopisný (papier) — správne listový (papier); listovné tajomstvo
doma (<i>prisl.</i>)	domov , -a, <i>m.</i> ; domový; domovný; domovský	
domáci , -a, -e, <i>i</i> domášny, domácky; domácka výroba (výroba doma z cudzej suroviny)	domovina , -y, ž.	dopísat , -sem, -šu — dokonavé sloveso od písaf (na pr.: dopísat úlohu, list); dopísat niekomu — správne: napísat niekomu
domáhať sa, -am, -ajú; domôct' sa <i>niečoho</i>	domovník , -a, <i>m.</i> ; domovnícky	dopíť , -ijem, -ijú; dopíjať
domášny i domáci, domácky	domrzet' , -ím, -ia; domŕzaf	doplatiť , -ím, -ia; doplácať
doména , -y, ž., panstvo	dômysel , -slu, <i>m.</i>	doplatok , -tku, <i>m.</i>
domerať , -ámi i -iam; domeriavať	domyslet' , -ím, -ia	doplávať , -am, -ajú = dopluf, doplujem, -jú
Domicián, -a, <i>m.</i>	domýšľať (sa), -am, -ajú	dopliesť , -pletiem, -pletú; dopletať
domicilium , -ia, <i>str.</i> , domov, bydlisko; domiciliát	domýšľavý ; domýšľavost	doplniť , -ím, -ia; dopĺňať; doplňovať
Dominik , -a, <i>m.</i>	domyť , -yjem, -yjú; domývať	doplnok , -nku, <i>m.</i> ; doplnkový
dominikán, -a, <i>m.</i> ; dominikánsky	doň — nesprávne, správne do neho	doplňuť , -ujem, -ujú = doplňavaf
dominium , -ia, <i>str.</i>	donácia , -ie, ž., darovanie; donacionálny; donát; donatárny	doplnúť i doplňuваf, -ujem, -ujú
domino , -a, <i>str.</i> (<i>hra i maškarný oblek</i>)	donášač , -a, <i>m.</i>	dopnúť i dopäť, -pnem, -pnú; dopnul i dopäpil; dopnutý i dopäty
domlátiť , -im, -ia	donáška , -y, ž.	dopodrobna (<i>prisl.</i>)
domleť , domelem, domelú; domielat	Donát , -a, <i>m.</i>	dopolala , dopoly (<i>prisl.</i>)
domnely	doniest' , -nesiem, -nesú; doneSENÝ; donášať	dopoludnia = predpoludním (<i>prisl.</i>)
domnenie , -ia, <i>str.</i> — domnienka	donosiť , -ím, -ia; donášať	
domnienka , -y, ž.	donútiať , -im, -ia; donucovať	
domnievať sa, -am, -ajú	dookola (<i>prisl.</i>)	
domôct' sa , domôžem sa, domôžu sa <i>nie-</i>	doopravdy (<i>prisl.</i>)	
	dopáliť , -im, -ia; dopáľovať	

dopoludnie , -ia, str. = predpoludnie	dorozumenie , -ia, str.	dostáť , -stojím, -stoja
dopomáhať , -am, -ajú; dopomôct' niekomu k niečomu	dorozumet' sa , -iem, -ejú; dorozumievať;	dostatočný
dopratiť , -perem, -perú; viď prat'	dorozumenie	dostatok , -tku, m.
dopravíť , -ím, -ia; dopravný; dopravník; dopravníctvo; dopravovať; dopravovateľ	dórsky (sloh)	dostih , -u, m.
dopredu (prísl.)	dorúbať , -am i -em	dostihnúť , -nem, -nú; dostihnutelný i do-
dopriať , -prajem, -jú niečoho alebo niečo niekomu	doručiť , -ím, -ia; doručiteľ; doručovať	stižiteľný
doprosta (prísl.)	dosah , -u, m.	dôstoj , -a, m. = dô-
doprostred (prísl. i predl. s gen.) ; dostať sa doprostred; doprostred lúky	dosahovať	stojnosť, -ti, ž.; dô-
dopustiť (sa) , -ím, -ia; dopúštať (sa); dopustenie	dosavád = doteraz, dosiaľ; dosavádny = doterajší	stojný
dopýtať sa , -am, -ajú; dopytovať sa niekoho na niečo i o niečom	dosiahnuť , -nem, -nu; dosiahnuteľný; dosahovať niečoho alebő niečo	dôstojník , -a, m.; dô-
dorábať , -am, -ajú	dosiaľ (prísl.)	stojnícky; dôstojníctvo
doráňať , -am, -ajú	dosiať , -sejem, -sejú;	
dorast , -u, m.; dorasteneč; dorastenka	dosievať	dostrel , -u, m.
dorásť , -rastiem, -rastú; dorastať; dorastly	doska , -y, ž.; doskový, doštený	dostriezť , -strežiem, -žú
dôraz , -u, m.; dôrazný	dôsledný ; dôslednosť	dostrihiť , -ám, -ajú;
dorazíť , -ím, -ia; dorázžať	dôsledok , -dku, m.	dostrihnúť
dorezať , -ženi, -žú	doslova (prísl. iné je do slova, na pr. od slova — do slova)	dostúpiť , -im, -ia; do-
doriadiť , -im, -ia	doslovny	stupný
dorieciť , -rečiem, -rečú	dosmrtný	dosvedčiť , -ím, -ia; do-
Dorota, -y, ž.	dospely	sviedčať, dosvedčovať
	dospetiť , -ejem, -ejú; dospievať	dosypať , -em, -ú (do- kon.); dosýpať, -am, -ajú (nedokon.); do-
	dospev , -u, m.	sýpka
	dospodu (prísl.)	dosýta (prísl.)
	dosť	dosýtiť , -im, -ia
	dostač = nadostač	došiť , -šijem, -šijú; do-
	dostačiť , -ím, -ia	šívať
	dostať , -stanem, -stanú; dostávať	došliapať , -em, -u;
		došliapnúť, -em, -u;
		došlapovať
		došlý
		doštený , viď doska
		doštička , -y, ž.
		doštverať sa , -ám, -ajú.
		prísl štvornožky; do-
		štverávať sa

dotácia , -ie, ž., venovanie, podpora	dovališ , -ím, -ia; doválať	dóza , -y, ž., dávka
dotáhať , -ám, -ajú; dotiahnut'; dotahovať	dovariš , -ím, -ia; dovarať	dozadu (<i>prisl.</i>)
dofať , -tnem, -tnú; dotínať	dovážiš , -im, -ia; dovážať	dozaista (<i>prisl.</i>)
dotaz , -u, m.; dotazník	dovažok i dôvažok, -žku, m.	dozerať , -ám, -ajú
dotedy (<i>prisl.</i>)	dovedna = spolu	doznet' , -ie i -eje, -ejú; doznievať
doterajší	dôvera , -y, ž.	dozor , -u, m.; dozorca; dozorný; dozorcí, -ia, -ie
doteraz (<i>prisl.</i>)	dôverčív	dozret' , -eje i -ie, -ejú (<i>o ovoci</i>); dozrievať; dozrelý
dotiaľ (<i>prisl.</i>)	dôverný	dozret' , -em, -ú (<i>o-kom</i>); dozerať
dotiečt' , -tečie, -tečú	dôverovať	dozvedeť sa, -zviem, -zvedia; dozvedať sa
dotierať , -am, -ajú; dotieravý; dotieravo	doviazať , -žem, -žiu	dóža , -u, m. (<i>hlava býv. benátskej republiky</i>)
dotknúť sa , -nem, -nú; dotkol sa; dotknutý; dotýkať sa	doviesť , -vediem, -vedú (na pr. za ruku dovest'); dovádzat'	dožať , -žnem, -žnú; dožinat'; dožinky
dotknuteľný	doviezť , -veziem, -vezú (na pr. na voze dovezť); dovážať	dožiť , dožijem, -jú; dožívať
dotlačiť , -ím, -ia; dotlácať	dovlieciť , dovlečiem, -čú; dovliekať	doživotný
dotiečť , -čiem, -čú; dotíkať	dôvod , -u, m.; dôvodný; dôvodniš := dovodzovať	dožuf i dožuvať, -ujem, -ujú; dožúvať
dotliefť , -iem, -ejú; dotliewať	dovodniš , -ím, -ia (<i>od vodniš</i>); dovádzat'; iné je dôvodniš (<i>od dôvod</i>) = dovodzovať	dráb , -a, m.
dotret' , dotrem, -ú; dotierať	dovolená , -ej, ž.; dovolenka	drabina , -y, ž. = rebrina; drabinový = rebrinový; drabinovec = rebrinák
dotvrdiť , -ím, -ia; dovrdzovať	dovolíš , -ím, -ia; dovoľovať	dráč , -a, m., a) konidráč (<i>šínter, šarha z nem.</i>), čes. pohodný, b) úžerník, čes. lichvář, c) rváč; dráčka = žena
dotyčný – keď je reč o dotýkaní, ináč miesto	dovoz , -u, m.; dovozca; dovozné	dráčova; iné je dračka = dranica, rvačka; dráčsky
dotyčný (pán) lepšie spomenutý, rečený, onen (pán)	dovrchu (<i>prisl.</i>)	
dotyk , -u, m.	dôvtip , -u, m.; dôvtipný	
dotýkať sa , -am, -ajú; dotýkavý; čo sa toho	dovtipiť sa, -im, -ia	
dotýkať i dotýče		
doučiť , -ím, -ia; doučať		

dračka , -y, ž., bitka, rvačka	drednót), -u, m. (<i>veľká vojenská loď</i>)	driemaj i driem; driemajúc; driemnut
dragún , -a, m.	drenáž , -e, ž., odvodnenie; drenážovať	driemota , -y, ž.
dráha , -y, ž. = železnica	dresírovať , cvičiť	drieň , -a, m.; drienka
drahný	dresúra , -y, ž., výcvik (<i>najmä zvierat</i>)	Drienčany , -čan, m. <i>pomn.</i> ; drienčanský
drahocenný ; drahocennost	dreť , drem, drú; drený; drenie	drieňovica , -e, ž.
drahokam , -u, m.	drevár , -a, m.; drevársky; drevárstvo	Drietoma , -y, ž.
drahý , komp. drahší; drahoh, komp. drahšie	dreváreň i drevárňa , -rne, ž.	driev (<i>prisl.</i>)
drak , -a, m.; dračica; dračí, -ia, -ie	dreveneň , -ie, -ejú	drichmať , -em, -ú
drakonický i drakónsky (<i>od Drakon</i>), krutý	dreviený	drkotať , -ám i drkocem; drkotavý
drama , -ata, str., i	drevienka , -y, ž.	drobäť , -ti, ž. <i>hrom.</i>
dráma , -y, ž.; dramatický; dramaturg.	drevinateň , -ie(-eje), -ejú	drobčiť , -ím, -ia
drap , -u, m. = pazúr	drevnatý	drobiť , -ím, -ia
drapačky , čiek, ž. (<i>driapanie peria</i>); drapáčka (<i>žena, ktorá driad pe perie</i>)	drevo , -a, str.; drieko; drevce, -a, str.	drobizeň , -zne, ž.
draperia , -ie, ž., záves	drevorez , -u, m.	drobizg , -u, m.
draplavý	drevorubač , -a, m.	drobky , -ov, m. <i>pomn.</i> (<i>drobence, mrvance</i>)
draslik , -a, m. (<i>prvok kalium</i>)	drevoryjec , -jca, i drevorytec, -tca, m.	drobnička , -y, ž.
drastický	drevoryt , -u, m., drevorytina	drobnohľad , -u, m.
drať , derem, derú; dral, draný i dratý	drevotoč , -e, ž.	drobnosť , -ti, ž.
dratva , -y, ž.	drezína , -y, ž., železný vozík	drobnozrnny
dražba , -y, ž., llicitácia; dražebný, licitačný	drgať , -ám, -ajú; drgávat	drobný
Dražďany , -ian, m. <i>pomn.</i> ; draždiansky	drglavý	droby , -ov, m. <i>pomn.</i> (<i>vnútornosti z husi, kury</i>)
dráždiť , -im, -ia; drázdidlo	drhnúť , -em, -ú	drogeria , -ie, ž.; drogista
dreadnought (<i>čítaj</i> :	driapať , -em, -u, a)	dromedár , -a, m., jednohrbý veľblud
	škriabat', b) perie	drót , -u, m.; drótový; drotovať
	driapať = páraf	drotár , -a, m.; drotársky; drotářča; drotářit
	driek , -u, m.; driečik; driečny	drozd , -a, m.
	driemaf , -em, -u;	droždie , -ia, str.
		drožka , -y, ž.; drožkár; drožkársky

drsný	<i>niečo v držbe); iné je majiteľ, vlastník</i>	duchna, -ny, ž. = perina
druh, -a, m. (priateľ)		duchovenstvo, -a, str.
druh, -u, m. (sorta)		duchovný
druhohorný		dukát, -a, m.
druhoradý		dula, -y, ž., i gdula
druhorodený		<i>(druh ovocia); dulos</i>
druhostupňový		<i>vý i gdulový</i>
druhotvar, -u, m.		duma, -y, ž.; dumka;
druhý		<i>dumný; dumat, -ám,</i>
druid, -a, m. (keltický knáz)		<i>-ajú</i>
drúk, -a, m., kôl; drúček, drúčik = žídka		d'umbier, -u, m. (korenie)
drumbľa, -le, ž.; drumblička, drumblielka; drumbľovať		Ďumbier, -a, m. (vrch)
druzg (cit.)		Dunaj, -a, m.; dunajský; Dunajec
drúzgaf, -am, -ajú; drúzgavat' i drúzgávaf; druzgot		dunet', duní, -ia
družba, -u, m.		dupať, -em, -eš i -ám, -ajú; dupnúť
družica, -e, ž.; družička		dúpä, -äta, str., skrýša zvierat
družina, -y, ž.		duplica, -y, ž., odpoved na repliku; duplikovať
družný		duplicat, -u, m. (druhý rovnaký exemplár niečoho, najmä listiny)
družstvo, -a, str.; družstevný; družstevníctvo		duplovaný – z nem., slovensky dvojítý, dvojnásobný; duplovka, dvojka
drzý, surový, dotieravý		dúpnatý = dutý
držadlo, -dla, str.		dupnet', -ie, -ejú, práchnivef
držať, -ím, -ia		dupnúť, -em; dupať, dupkať
država i dřžava, -y, ž.; dřžavie, -ia, str.; Dřžavie (v Turci)		dupný (dupná vŕba, skała)
držba, -y, ž.		
držgroš, -a, m.		
držiak, -a, m. (časť ceapa)		
držiteľ, -a, m. (kto má		

Durinsko, -a, str.	dvestokrát = dvestoráz	dvojuchý
duriť, -ím, -ia	dvojženstvo, -a, str.	dvor, -a, m.; dvorec,
Ďuro i Ďurko, -a, m. = Jur, Juro, Jurko	dvestoletý i dvestoročný	-reca; dvorček
dusičnan, -u, m.	dvierka, dvierok, str. pomn.	dvorana, -y, ž.
dusík, -a, m. (prvok nitrogenium)	dvih, -u, m.	dvoranin, -a, m., mn.
dusíť, -ím, -ia; dusivý; dusný	dvíhat, -am, -ajú; dvihavať i dvihávať ; dvihnúť; dvihadlo (elevátor)	č. dvorania, dvoranov atď. (ako: Srbín, Srbi, Srbov; Rusín, Rusi, Rusov)
duša, -e, ž.; duševný; dušička; Dušičky, -iek, ž. pomn. (sviatok)	dvojaký	dvoríť, -ím, -ia
dušiť sa, -ím, -ia = bo- žiť sa	dvojbod, -u, m.	dvorný
dušný	dvojča, -afa, str.	dých, -u, m.
dúšok i dúšek, -ška, i dúštek, m.	dvojčlenný	dychadiá, -diel, str. pomn.
dutý; dutina; dutľavý	dvojdielny	dýchať, -am, -ajú; dý- chací; dýchnuf; dý- chol
dužeň, -iem, -ejú = na- bývať sily, tučneť	dvoje; dvoje detí	dýchavica, -e, ž.; dý- chavičný
dúži, -a, -e = zdravý, silný, veľký; dúżejší ; dúže (prísl.); dúžina	dvojsfarebný i dvojba- renný	dýchčať, -ím, -ia
dva, m. nežív., dvaja, m. žív., dve, ž. a str., g., l. dvoch, d. dvom, i. dvoma	dvojglasný	dýchnut, -em, -u
dvacäf; dvacatina; dva- ciatka; dvaciatnik; dvaciaty	dvojhlavý	dychtiť, -ím, -ia (po nie- čom); dychtivý
dvanásť; dvanáštka; dvanásťty	dvojicá, -e, ž.	dýka, -y, ž.
dvercia, -riec, str. pomn., i dverce, -riec, ž. pomn.	dvojik, -ím, -a (= vy- kat)	dym, -u, m.; dymif
dvere, dverí, ž. pomn.; d. dverám, l. dve- rách, t. dverami	dvojity	dynamik, -a, m.
dvesto, str. neskL	dvojjazyčný	dyna, -y, ž., jednička sily
	dvojka, -y, ž.	dyňa, -e, ž.
	dvojkopytník, -a, m.	dynamika, -y, ž.; ná- uka o silách; dyna- mický; dynamometer, -tra, m.
	dvojmesačný	dynamit, -u, m.
	dvojmo	dynamo, -a, str.
	dvojnásobný	dynastia, -ie, ž., panov- nícky rod; dynastic- ký
	dvojnohý	
	dvojramenný	
	dvojročný	
	dvojrohý	
	dvojslabičný	
	dvojsmysel, -slu, m.;	
	dvojsmyselný	
	dvojstranný	

dyzenteria, -ie, ž., čer-vienka
dzierzonák, -a, m., Dzierzonov úľ
džavotať, -ocem, -ocú; džavot
džbán, -a, m.; džáb-nok, -nka, m.
džber, -a, m., mn. n. a. džbery

E.

eben, -u, m.; ebenový
eden, -u, m., raj
edícia, -ie, ž., vydanie (*knihy*); edičný
edikt, -u, m., výnos, nariadenie
Edita, -y, ž.
Eduard, -a, m.
efekt, -u, m., účinok; efektný, efektívny, účinný, skutočný
efemerný, jednodenný, netrváciu
efendi, -iho, m., turecký sudca, hodnostár
Efialtes, -ta, m.
Egejské more
egida, -y, ž., ochrana, záštita
egoista, -u, m., sebec; egoistický, sebecký; egoizmus, sebectvo
egreš, -a, m. — slovensky polka
Egypt, -a, m.; Egyp-fan; egyptský

echo, -a, str., ozvena ej, ejha (*cit.*)
eklatantný, zrejmý
ekliptika, -y, ž., zdanlivá ročná dráha Slnka
ekonom, -a, m., hospodár; ekonomia; ekonomický
ekvátor, -a, m., rovník
ekvilibrista, -u, m., krasojaxdec; ekvilibristika, krasojaxdec-tvo
ekvinokcium, -ia, str., rovnodenosť
ekvipáž, -e, ž., koč (*so zapriahnutými koň-mi*)
ekvivalent, -u, m., náhrada
ekzém, -u, m., druh vyrážky
elaborát, -u, m., vypracovanie
elastický, pružný; elastičnosť, pružnosť
eldorádo, -a, str., zaslúbená krajina
elefant, -a, m. — slovensky slon
elegancia, -ie, ž., vybraný vkus; elegantný, vokusný
elegia, -ie, ž., žalospev; elegický
elektrika, -y, ž. (*stroj*)
elektrina, -y, ž. (*sila; prúd elektrický*)
elektrizovať

elektrodynamika, -y, ž.
elektrolýza, -y, ž. (*roz-klad látok elektric-kým prúdom*)
elektromotor, -a, m.
elektrotechnik, -a, m.
elektroterapia, -ie, ž., liečenie elektrinou
element, -u, m., živel, prvok; elementárny, základný, všeobecný; elementárka
Elemír, -a, m.
Elena i Helena, -y, ž.
Eleonora, -y, ž.
elév, -a, m., chovanec, učeník, žiak
elevátor, -a, m., dví-hací stroj, dvihadlo
Eliáš, -a, m.
eliminovať, vylúčiť
elipsa, -y, ž.; eliptický; elipsoid, -u, m.
Eliška, -y, ž., Alžbeta
elita, -y, ž., vybraná spoločnosť; elitný
elixír, -u, m., tajomný liečivý nápoj
elizia, -ie, ž., vypustenie
Elsasko — správne Al-sasko
elyzium, -ia, str., raj (*v gréckom bájeslo-vi*); elyejský
Ema, -y, ž.
email, -u, m.
emanácia, -ie, ž., vý-ron; emanačný
emancipácia, -ie, ž.,

osvobodenie zo závislosti; emancipovať (sa)	Eneáš, -a, m. (<i>i Aeneas</i>)	epilepsia, -ie, ž., zrádnik; epileptický
Emanuel , -a, m.	Eneida, -y, ž. (<i>i Aeneis</i>)	epilog, -u, m.
embryo , -a, str., zárodk; embryonálny, zárodkový	energia, -ie, ž., účinná sila, ráznosť; energičný; energický	episkopát, -u, m., biskupský úrad, biskupstvo; episkopálny
ementál , -u, m., ementalsky syr	engagement (<i>franc.</i> , čítaj angažmá), nesk. str., záväzok, priatie do služby, služba	epištola, -y, ž., list
emigrácia , -ie, ž., vystahovanie sa; vysťahovalectvo; emigračný; emigrant	en gros (čítaj angró), vo veľkom	epitaf, -u, m., náhrobny nápis, kameň
Emil , -a, m.; Emília, -ie, ž., Milka	enkliktika, -y, ž., príklonka; enkliktický	epiteton, -teta, str., prívlastok
eminentný , výborný, vynikajúci	enormný, ohromný, nesmierny	epizoda, -y, ž., vedľajší príbeh, vložka; mn. g. epizod; epizodický
emir , -a, m. (<i>mohamedánske knieža</i>); emirát, -u, m.	en passant (čítaj anpasán), mimochodom	epocha, -y, ž., doba, obdobie; mn. g. epoch; epochálny
emisár , -a, m.	ensemble (čítaj an-sáml), -blu, m., sbor	epoleta, -y, ž., znak na pleci
emisia , -ie, ž., vydanie (účastník); emisný	entente (čítaj antant), -ty, ž., dohoda	epos, eposu, m.; eposeja, -je, ž.
empiria , -ie, ž., skúsenosť; empirický; empirizmus	entuziazmus, -zmu, m., nadšenie, oduševnenie; entuziast; entuziastický	epruveta, -y, ž., skúmavka
emulzia , -ie, ž., liečebná tekutina, roztok	Epaminondas, -da, m.	éra, -y, ž., doba, obdobie
encyklika , -y, ž., okružný list (<i>najmä pápežský biskupom</i>)	epický, výpravný; epik; epika	erár, -u, m., štátny poklad, štát; erárny, štátny
encyklopédia , -ie, ž. (<i>prehľadné spracovanie jednotlivých alebo všetkých vied</i>); encyklopedický; encyklopédista	epidemia, -ie, ž., hromadná nákaza; epidemický	erb, -u, m.
endémia , -ie, ž., miestna nákaza; endemický	epigon, -a, m., nasledovník vynikajúcich ľudí	eremita, -u, m., pustovník; eremitáž, -e, ž., pustoveň, pustovňa
	epigram, -u, m. (<i>vtipný, stručný básnický výrok</i>); epigramatický	Eros, Erota, m. (<i>boh lúbosti, lásky</i>); erotický, lúbosťný
	Epikur, -a, m.; epiku-reizmus	erudícia, -ie, ž., vzdelanie
		erupcia, -ie, ž., výbuch; eruptívny

Ervín , -a, m.	čenské spôsoby; eti-	nosť, zrejmosť, pre-
eržaf , správne hržaf,	ketný	hlad; evidentný, zrej-
-í, -ia = rehtaf		mý; evidenčný
esencia , -ie, ž., výtažok		evolúcia , -ie, ž., vývoj,
eskadra , -y, ž., oddiel		evolucionistický; evo-
vojenského loďstva		lučný
eskamotáž , -e, ž., kú-		exaktný , prísne vedec-
zelníctvo; eskamotér		ký, presný
eskont , -u, m. (<i>srážka</i>		exaltovaný , prepiaty,
úroková pri včasnej-		rojčivý
šom splateni zmen-		exámen , -u, str., skúš-
ky); eskontný; e-		ka; examinátor
skontovaf		Excelencia (<i>lat., titul</i>
eskorta , -y, ž., ozbroje-		<i>vysokých hodnostá-</i>
ný sprievod; eskortovaf		<i>rov</i>)
Eskymák , -a, m.; Eskymáčka, -y; eskymácky		excelovať , vynikať
esperanto , -a, str. (<i>me-</i>		excentrický , výsredný
<i>dzinárodňa reč</i>)		excerpcia , -ie, ž., vypisovať;
essay (<i>čítaj esé</i>), es-		excerpt, -u, m., výpis; excerptor,
saya (<i>čítaj eseja</i>), m.,		vypisovateľ; excerptovať, vypisovať
písomná rozprava		exces , -u, m., výtrž-
estetika , -y, ž., veda o		nosť; nemirosť
kráske, krasoveda		exekúcia , -ie, ž., výkon
estét , -a, m.; estetický		práva; exekučný;
estráda , -y, ž., vyvýše-		exekútor; exekvovať
ný výstupok		exekutíva , -y, ž., vý-
ešte		konná moc v štáte;
etapa , -y, ž., stanica,		exekutívny
pokročenie, stupeň		exemplár , -a, m., vzor,
vývoja; etapný; eta-		kus
pový		exercície , -ií, ž. <i>pomn.</i> ,
etažér , -a, m., stojan		cvičenie (<i>duchovné</i>)
éter, -u, m.; eterický		exhorta , -y, ž., du-
etika , -y, ž., mrvavove-		chovná reč, kázeň
da; etický		exhumácia , -ie, ž., vy-
etiketa , -y, ž., označe-		kopanie mŕtvoly; ex-
nie, nálepka; spolo-		humovať

exil, -u, m., vyhnanstvo
existencia, -ie, ž., jest-
 vovanie, bytie, živo-
 bytie; existenčný;
 existovať, jestvovať
exkluzívny, výlučný
exkomunikácia, -ie, ž.,
 vyobcevanie z cirkvi
exkurzia, -ie, ž., vy-
 chádzka
exkvizitný, vybraný
ex lex, mimo zákona,
 stav mimozákonny
exotický, cudzokrajný
expanzia, -ie, ž., rozpí-
 navosf; expanzívny
expedícia, -ie, ž., vý-
 prava; expedít; expedi-
 tor; expedičný
experiment, -u, m., po-
 kus; experimentálny
expert, -a, m., znalec
explikácia, -ie, ž., vý-
 klad; explikovať, vy-
 kladat'
exploatacia, -ie, ž., vy-
 vlastnenie, využívanie
 explodovať, vybuchnúť
explozia, -ie, ž., vý-
 buch; explozívny, vý-
 bušný
exponovať, vyložiť, vy-
 slať na odpovedné
 miesto
export, -u, m., vývoz;
 exportný, vývozný
expozé, str. neskł., vý-
 klad ministrov

expoziácia, -ie, ž., vý-
 stava, výkľad; v *drama-*
te začiatok; expo-
 zitúra, -y, ž., poboč-
 ný závod alebo úrad
expresionizmus, -zmu,
 m. (smer v umení)
expresný, súrny, náhly,
 spešný
expropriácia, -ie, ž., vy-
 vlastnenie
exsudát, -u, m., výpo-
 tok
extáza, -y, ž.
extenzia, -ie, ž., rozší-
 renie; extenzívny
exteritorialita, -y, ž.
 (výnimečné postave-
 nie diplomatov, ktorí
 podliehajú i v cudzi-
 ne len zákonom svoj-
 ho štátu)
externista, -u, m., mi-
 moriadny žiak
externý, vonkajší
extrakt, -u, m., výtažok
extravagantný, vý-
 stredný, prehnaný
extrém, -u, m., krajin-
 nosť, prehnanosť; ex-
 trémny, krajný, vý-
 stredný
exulant, -a, m., vyhna-
 nec
Ezdráš, -a, m.
Ezechiel, -a, m.
Ezop, -a, m. (i Aesop)
Ežo, -ža, m. (od Eze-
 chiel)

F.

Fabián, -a, m.
fabrika, -y, ž.; fabri-
 kant; fabrický; fabri-
 kát; fabrikácia (piš
 radšej domáce slová
 továreň i továraňa, to-
 várnik, továrník [vý-
 robok, výroba])
fabula, -y, ž. (dejový
 základ literárnej tvor-
 by), povest; fabulistka
fadesa, -y, ž., nuda;
 fádny, nudný
Faeton, -tonta, m. (boh
 slnca)
fagot, -u, m. (hudobný
 nástroj)
fajčif, -ím, -ia; fajčiar;
 fajčiarsky; fajčivo
fajka, -y, ž.; fajkár
fakcia, -ie, ž., strana
 (politická); fakcióz-
 ny, stranicky
fakľa, -e, ž.; faklička
faksimile, -a, str., sním-
 ka, odliatok
fakt, -u, m., skutok, u-
 dalosť; faktický, sku-
 točný
faktor, -a, m., činiteľ,
 správca závodu
faktotum, -ta, str. (kto
 všetko vykoná —
 „pravá ruka“)
faktum, -kta, str., i fakt,
 -u, m., príbeh, sku-
 tok, skutočnosť

faktúra, -y, ž., účet za tovar	níčka; farský; farár; farárka	fátum, -ta, str., osud
fakulta, -y, ž. (<i>oddiel univerzity</i>)	farba i barva, -y, ž.; farbitý, farbistý i barvítý	Faunus, -na, m. (<i>boh lesný a pastiersky</i>)
fakultatívny, možný, voľný	farbiar i barviar, barveník, -a, m.; farbiarsky; farbiareň i farbiarňa	favorit, -a, m., obľúbenec, miláčik; favoritka; favorizovať
falanga, -y, i falanx, -ngy, ž., bitevný šík	farbif i barvit, -ím, -ia; farbistý	fáza, -y, ž., doba, stav, časť vývoja
faloš, -lše, ž. (<i>z nem.</i>), lepšie neúprimnosť, klam; falošný; falošník; falošnica	farizej, -a, m.; farizejský; farizejstvo	fazóna, -y, ž., tvar, spôsob
falšovať, klamiať, porušovať; falšovateľ	farma, -y, ž.; farmár	fazuľa, -e, ž.; fazuľka
falz, -u, m., hrdelný, nepravý hlas	farmaceut, -a, m., študujúci lekárniectvo, lekárnik	február, -a, m., <i>lok. vo februári</i>
falzifikácia, -ie, ž., falsovanie; falzifikát; falzifikátor	fasáda, -y, ž., predná stena (<i>budovy</i>); fasádnik	federácia, -ie, ž.
fáma, -y, ž., povest; famózny	fascinovať, oslnovať, okúzľovať	federalizmus, -zmu, m., štátна sústava spolková; federálny; federatívny
familia, -ie, ž., rodina	fascíkel, -kla, m., sväzok listín; mn. n., a.	fejton, -u, m. (<i>z franc. feuilleton</i>), novinárska besednica (<i>pod čiarou</i>); fejtonista
familiárny, dôverný, nenútenský	fascikly	Felicián, -a, m.
fanatik, -a, m., väšnivý privrženec; fanatický; fanatizmus	fašiangy, -ov, m. <i>pomn. (z nem.)</i> , mäsopest	Felix, -a, m.
Fándly, -ho, m.	fašizmus, -zmu, m.	feministka, -y, ž. (<i>žena, hlásajúca feminismus, t. j. úsilie o rovnoprávnosť žien</i>)
fanfára, -y, ž.	fata morgana, marivo, prelud (<i>klamné, marivé obrazy vo vzduchu</i>)	Fenia, -ie, ž.; fenický
fantast, -a, m., blúzničec; fantastický, blúznivý, dobrodružný	fatalista, -u, m. (<i>kto verí v moc osudu</i>); fatalistický; fatalizmus, viera v osud; fatálny, osudný	fenikel, -kla, m. (<i>korenie</i>)
fantázia, -ie, ž., obrazotvornosť	fáteľ — z <i>mad'</i> , slovensky závoj	fénix, -a, m., bájny vták
fantazmagoria, -ie, ž., vyvolávanie preludov	Fatra, -y, ž.; fatranský	fenomen, -a, m., neobyčajný zjav; fenomenálny
fantazozovať, blúzniť		feračina, -y, ž. = papradie
fantom, -u, m., prelud		féerie, -ii, ž. <i>pomn.</i> , prázdniny; feriálne
fara, -y, ž.; faruň; far-		

Ferdinand , -a, m.; Ferdiš	figliar , -a, m., šibal; figliarsky, šibalský; figliarstvo, šibalstvo	Fin , -a, m.; Finsko; finský
ferman , -u, m., rozkaz (sultánov)	figura , -y, ž., postava, tvar; figurálny	financie , -íi, ž. <i>pomn.</i> , peňažné hospodárstvo, štátne dôchodky; finančovať; finančný; finančník
ferment , -u, m., kvasidlo, kvasnice	fikáť , -ám, -ajú vzlykať	finesa , -y, ž., jemnosť, schytralosť
fertucha — z nem., slovensky zásterá	fikcia , -ie, ž., výmysel, myšlienka; fiktívny, vymyslený	fungovať , vymýšľať, predstierať
feruša , -e, ž., rychtárska palica	filantrop , -a, m., ľudomil; filantropizmus	firma , -y, ž.
festival , -u, m., sviatok, slávnosť (<i>hudobná</i>)	filatelistika , -u, m., sberateľ poštových známok; filatelistický	fistula , -y, ž., vysoký, tenký hlas; písťaťa
fetišizmus , -zmu, m.; viera v neživé predmety; fetiš, -a, m.	Fifakovo , -a, str.	fiškál , -a, m., advokát
feudalizmus , -zmu, m.; feudálny	filharmonia , -ie, ž., sdruženie hudobných umelcov a priaznivcov; filharmonik	fiškus , fišku, m., štátna pokladnica, štátny majetok; fiškus, -usa, m., štátny zástupca; fiškálny
feuilleton — vid' fejton	filia , -ie. i filiálka, -y, ž., dcéra, dcéra-cirkev, pobočný závod, pobočka; filiálny	fixír , -u, m., ustaľovač
fez , -u, m. (<i>červená turčeká čiapka so strapcom čiže kystkou</i>)	filigranský , drobný	fixný , pevný, určitý, ustálený
fiaker , -kra, m., nájomný koč; mn. n., a. fiakry, fiakrista	Filip , -a, m. (<i>s ale má filipa</i>)	fixovať , upevniť, utvrdiť, ustáliť
fiala , -y, ž.; fialka; fialčka; fialový	filipika , -y, ž., prudká, útočná reč	flajster — z nem., slovensky nálepk
fiála , -y, ž., ozdoba v slaviteľstve	filolog , -a, m., jazykospytec; filologia; filologický	flak — z nem., slovensky škvRNA
fiasko , -a, str., nezdar, neúspech	filozof , -a, m., mysliteľ, mudrc; filozofia; filozofický	Flám , -a, m.; flámsky
fičať , -ím, -ia	filter , -tra, m. (<i>nem.</i>), cedidlo; filtrovať, cediť, preciedzat; filtračný	ffaša , -e, ž., láhev, sklenica; ffaška; ffaštička
fideikomis , -u, m. (<i>sverenský dedičný majetok, ktorý sa nesmie predať</i>), sverenstvo		flauta i flétna, -y, ž. (<i>hudobný nástroj</i>)
figa , -y, ž.; figový; figovník		flegmatik , -a, m., človek ľahostajnej povalohy; flegmatický
figef , -gla, m., žart; figloš		flexia , -ie, ž., ohýbanie
		flinta , -y, ž., puška

flóra , -y, ž., kvetená či kvetna, rastlinstvo	Fortunát , -a, m.; Fortunáta	fráter , -tra, m. (z lat.), brat
Florencia , -ie, ž.; florentský	forum , -ra, str., námestie, verejný súd	fráza , -y, ž., výraz; frázovitý; frázista
Florián , -a, m.; Floriš	fosfor , -u, m.; fosfotrový; fosforečný	frazeologia , -ie, ž., sbierka rečových výrazov
flotila , -y, ž., oddiel vojenského loďstva	fosília , -ií, str. pomn., skameneliny; fosilný	fregata , -y, ž. (druh vojenskej lodi)
fluidum , -da, str., tekutina	fotograf , -a, m.; fotografia; fotografický	frekvencia , -ie, ž., návšteva; frekvenčný
fluktuácia , -ie, ž., vlnenie	fotometria , -ie, ž., náuka o meraní svetla	freneticky (potlesk), zúrivý, prudký
foliant , -u, m., veľká kniha;	foyer (franc., čítaj foajé), -u, m., ohnište, ohnisko; v divadle chodba na prechádzanie	fresko , -a, str., mn. g. fresiek (maľba na stene, na kožovke ešte čerstvej); freskovitý
folklor , -u, m., národnopis; folklorista, národopisec	foxteriér , -a, m. (druh psov)	Fridolin , -a, m.
fond , -u, m.	frajer — z nem., slovensky milý, milenec; frajeka, frajerôčka = milá, milenka	Fridrich , -a, m. (česky Bedřich)
fonetika , -y, ž., zvukoslovie; fonetický, zvukoslovny	frak , -u, m.	frišný — z nem., slovensky čerstvý, svieži
fonograf , -a i -u, m.	frakcia , -ie, ž., odštiepená strana	frivolný , nemravný
fontána , -y, ž.	fraktúra , -y, ž., zlomenina	frizér , -a, m., kaderník
football , vid futbal	Francúz , -a, m.; Francúzka; Francia i Francúzsko; francúzsky; francúžstina i frančina	ffkať , -am, -ajú
forma , -y, ž., podoba, tvar	frank , -a, m. (peniaz)	front , -u, m., i fronta, -y, ž.; frontálny
formalita , -y, ž.; formálny; formát, -u, m.; foremný	Frank , -a, m.; franský	Frygia , -e, ž.; frigický
formalizmus , -zmu, m., jednostranné dbanie na formu	frankatúra , -y, ž.	fučať , -í, -ia
formula , -y, ž., vzorec; formulka; formulovať, určite vyslovíť	františkán , -a, m.	fuga , -y, ž. (hudobný útvar)
fortifikácia , -ie, ž., opevnenie	frapantný , prekvapujúci	fujak , -a, m.
fortissimo (prisl.), čo najsilnejšie	fraška , -y, ž.; fraškovitý	fujara , -y, ž.
		fujavica , -e, ž.
		fúkať , -am, -ajú; fúkavať i fúkávať; fúknúť
		fúľať , -am, -ajú, špiníť; fuľo
		fulminantný , skvelý

fumigovať, nedbať
fundácia, -ie, ž., základina; fundacionálny
fundament, -u, m., základ; fundamentálny
fungovať, konat službu
funkcia, -ie, ž., činnosť, úradný výkon, hodnosť; funkcionár, činovník; funkčný
funt, -a, m. (*pol kila*)
fúra, -y, ž. (*z nem.*), voz (*naložený niečim*)
Fúria, -ie, ž., bohyňa pomsty; fúria, zúravá ženská
furiant, -a, m.
fúrik, -a, m., tragač
furman, -a, m. (*z nem.*), vozka, vozár, povozník; furmanka; furmančíl
futbal, -u, m. (*z angl. football*), lopta i hra (kopaná)
futurista, -u, m.; futurizmus
futúrum, -ra, str., budúci čas; futurálny
fúz, -a, m.; *zváčša v mn. č.* fúzy, -ov; fuzán (*kto má fúzy*); fúzaty
fúzia, -ie, ž., sliatie, splynutie; fuzionovať
fyloxera, -y, ž., revokaz
fyzika, -y, ž.; fyzický; fyzik
fyzikus, -ka, m., mest-

ský alebo okresný lekár
fyziognomia, -ie, ž., výraz tvári
fyziologia, -ie, ž., náuka o pravidelných životných výkonoch; fyziologický

G.

Gabriel, -a, m.; Gabrieľa, -y, ž.
gáfor, -fru, m.; gáfrový
gágaf, -am, -ajú; gagotaf; gagotavý
gágor, -a, m.
gajdy, gája, ž. *pomn.* = dudy; gajdoš; gajdosík
galán, -a, m., milý; galánka
galanteria, -ie, ž.; galanterný; galantnosť; galantný
galbavý = neobratný
galeja, -e, ž., veľká vieslová loď; galejník
galeria, -ie, ž.
Galia, -ie, ž.; galský
galiba, -y, ž., nehoda, mrzutosť
Galilea, -y i -eje, ž.; galilejský
galop, -u, m., eval
galoše, -ší, ž. *pomn.*
galvanizmus, -zmu, m.; galvanický
galvanoplastika, -y, ž.

gamaše, -í, ž. *pomn.*
gamba, -y, ž. = pysk, huba; gambička
gánif, -im, -ia = nepekné pozerať, zazerať; gánivý
Ganymedes, -da, m.
garancia, -ie, ž., zábezpeka, záruka; garančný; garantovať
garáž, -e, ž., miestnosť pre automobily
garbiar, -a, m. (*z nem.*) = kožiar, koželuh; garbiareň i garbiarňa = kožiareň i kožiarňa
garda, -y, ž., vybraný sbor vojenský; gardista
garderoba, -y, ž., šatňa
gargarizovať, vyplakovať, kloktáť (*iné je kloktat, voda klokoce*)
garnitúra, -y, ž., súprava
garnizona, -y, ž., posádka
gastrický, žalúdkový
gastronom, -a, m., paškrtník i maškrtník
Gašpar, -a, m.; Gašparko; gašparkovo (*litkové, bábkové*) divadlo
gaštan, -a, m.; gaštanový
gate, gatí, ž. *pomn.*; d. gatiám, l. gatiach, t. gafami

gavalier , -a, <i>m.</i> ; gavaliarsky	geniálny , mimoriadne nadaný	germanizácia , -ie, ž., ponemčovanie; germanizátor; germanizovať
gáz , -u, <i>m.</i> (<i>druh látky</i>)	genitáliá , -ií, <i>str.</i> , rodičdá, plodidlá	germanizmus , -zmu, <i>m.</i> , výraz prevzatý z nemičiny
gazda , -u, <i>m.</i> = hospodár; gazdik; gazdovský; gazdovstvo	genitív , -u, <i>m</i> (<i>pád na otázku koho, čoho, či?</i>); genitívny	gesto , -a, <i>m.</i> , posunok, pohyb; gestikulácia; gestikulovať
gazdina , -y, ž. = hospodyna; gazdinka	genius , -ia, <i>m.</i> , veľduch	geto , -a, <i>str.</i> , židovská štvrť
gazela , -y, ž. (<i>zviera</i>)	genre (<i>čítaj žánr</i>), -u, <i>m.</i> , druh, obrázok zo života	gigant , -a, <i>m.</i> , obor; gigantický
gáža , -e, ž., služné; gážista	gentleman (<i>čítaj džentlmen</i>), -a, <i>m.</i> , človek jemných mravov, slušný človek	gilotina , -y, ž., stínadlo
Gbely , -ov, <i>m. pomn.</i>	geodezia , -ie, ž., zememeričstvo; geodetický	girlanda , -y, ž., kvetinový záves
Gdansko , -a, <i>m.</i>	geografia , -ie, ž., zemepis; geografický	git , -u, <i>m.</i> (<i>z nem.</i>) — správne tmel; gitovat, správne tmelit
gdula i dula , -y, ž. (<i>ovocie</i>); gdulový i dulový	geologia , -ie, ž., náuka o vrstvách kôry zemskej; geolog; geologický	gladiátor , -a, <i>m.</i> , zápasník; gladiátorský
gejša , -e, ž., japonská tanečnica	geometer , -tra, <i>m.</i> , zememerič i zememerač	glazúra , -y, ž., poleva
Gejza , -u, <i>m.</i>	geometria , -ie, ž., merba; geometrický	glej , -a, <i>m.</i> ; glejáreň i glejárna; glejif
gejzír , -a, <i>m.</i> , vybuchujúci horúci prameň	georgína , -y, ž. (<i>rastlina</i>)	glg , -u, <i>m.</i> ; glgf; glgnúf
geleta , geletka, -y, ž. (<i>diežka na bryndzu</i>)	gerila (<i>z guerilla</i>), -y, ž., drobná vojna (<i>v horách</i>)	glieda , -y, ž., poleva, glazúra
Gemer , -a, <i>m.</i> , lok. v Gemeri; Gemerská župa	Gerlachov , -a, <i>m.</i> ; Gerlachovský štít	globus , -bu, <i>m.</i> , zemeguľa
genealog , -a, <i>m.</i> , rodopisec; genealogia; genealogický	Germán , -a, <i>m.</i> ; Germánia; Germánstvo; germánsky	gloriola , -y, ž., slávožiara
generácia , -ie, ž., pokolenie		glosa , -y, ž., vysvetlenie slova, vysvetlivka; glosár; glosovať
generál , -a, <i>m.</i> ; generálita, -y, ž.		glycerín , -u, <i>m.</i> ; glycerínový
generálny , hlavný, všeobecný		gniaviť , -im, -ia = hniesť
genetický , určujúci pôvod niečoho		
genezis , -ze, ž., pôvod, vznik		

gnóma, -y, ž., gnómický	gravér, -a, m., rytiec i	gušovatý
gobelín, -u, m., čalún	ryjec	gušomet, -u, m.
s votkanými obrazmi	gravitácia, -ie, ž., prí-	guma, -y, ž.; gumový
Goethe, -eho i -tha;	tažlivosť (zemská);	gumár, -a, m., húser
adj. Goethov	gravitovať, pritahovať	Gustáv, -a, m.; Gustí-
gół, -u, m. (z angl. goal)	sa	na; Gustínska
golier, -a, m.; golie-	Gregor, -a, m.; gregoriánsky	guvernantka, -y, ž., vy-
rik	Gregor-Tajovský	chovávateľka i vychova-
gombička, -y, ž.; gom-	Grék, -a, m.; mn. n.	vateľka
bík	Gréci; Grékyňa;	guvernér, -a, m., správ-
gondolier, -a, m., veslár	Grécko; gréčtina; grécky; grécky katolík i	ca
na gondole	gréckokatolík; gréckokatolícky	gvardián, -a, m., pred-
goniometer, -tra, m.,	gremium, -ia, str., spo-	stavený kláštora
uhlomer	ločenstvo; gremiálny	gymnastika, -y, ž., telo-
Gorazd, -a, m.	grgula, -e, ž., podložka	cvik; gymnastický
gotický (sloh)	pod čepec	gymnázium, -ia, str.;
Goti, -ov, m. množ.;	grifel, -fľa, m., kamien-	gymnazijný i gym-
gotský; gotština	ok (pisaci); griflík	naziálny
Grácia, -ie, ž. (bohyňa	grimasa, -y, ž., úškľa-	gynekologia, -ie, ž., ná-
pôvabu); grácia, pô-	bok i úšklebok	uka o ženských chorobách
vab	grísa, gríska -- z nem.,	gyps, -u, m. — správne
Gracián, -a, m.	slovensky krupica	sádra
grafik, -a, m.; grafický	gróf, -a, m.; grófska;	
grafit, -u, m., uhlik, -a	grófsky; grófstvo	H.
gram, -u, m. (g)	groteskný, podivný,	Haag, -u, m.; haagsky
gramatika, -y, ž., mluv-	zvláštny	habán, -a, m., novokr-
nica; gramatický	grúliš, -im, -ia (sviňa	stenec; habánsky
gramofon, -u, m.	grúli)	habať, -em, -ú
gramotný	grúň, -a, m.; grúnik	abilitácia, -ie, ž. (do-
granát, -a, m.; graná-	gubernátor, -a, m.,	siahnutie práva pred-
tový	správca, vladár	nášať na vysokej ško-
granatier, -a, m.; gra-	guča, -e, ž. = hrča	le); habilitačný
natierny	guerilla, viď gerila	habit, -u, m., mníšske
grandiózny, veľkolepý	guľa, -e, ž.; guľka; gu-	rúcho
granit, -u, m., žula	ľôčka; guľatý	habkať, -ám, -ajú
gratis (prisl. lat.), zdar-	gúľaf (sa), -am, -ajú	Habsburg, -a, m.; habs-
ma		burský
gratulácia, -ie, ž., bla-		
hoželanie; gratulovať		

háby , háb, ž. <i>pomn.</i> ; hábky; hábočky	hálka , -y, ž. (<i>okrúhla strieška na štite, i veterník</i>)	harakiri , str. (<i>samo-vražda u Japoncov rozpáraním brucha</i>)
háček , -čka i -čku, i háčik, -a, m.	halucinácia , -ie, ž., videnia, prelud	hárem , -u, m.
had , -a, m.; hadí, -ia, -ie (<i>nie hadací</i>); hadík	haluška , -y, ž.; haluškový	harfa , -y, ž.; harfeník; harfeníčka
hádka , -a, str.	haluz , -i, ž.; halúzka; haluzina; haluzie	haring , -a, m. (<i>z lat.</i>), sled
hádať , -am, -ajú; hadnáč, hadnáčka	hám , -u, m. (<i>z nem.</i>), brzda; hamovat, brzdiť	harlekýn , -a, m., šašo, pajac
hádať sa , -am, -ajú; hadnáčka	Hamburg , -a, m.; ham-burský	harmanček , -a, m.
Hades , -da, m. (<i>boh</i>); Hades, -du, m., podsvetie	hámor , -mru, m., mn. n. hámry (<i>z nem.</i>), kladivo, mlat, huta; hámrik, kladivko, mlatok	harmonia , -ie, ž., súlad; harmonický
hadinec , -nca, m. (<i>zelina</i>)	hana , -y, ž.; hanit	harmonika , -y, ž.
hádzaná , -džem, -džu; hádzací; hádzaná	Hana , -y, ž.; Hanička	harmonium , -ia, str.
háj , -a, m.; hájový; hájovňa	Haná , -ej, ž. (<i>na Morave</i>); Hanák; Hánáčka; hanácky	hárok , -rku, m.; hárkový
hajdúch , -a, m., mn. n. hajdúsi; hajdúška; hajduchovať (<i>lancovat' odzemok</i>)	hanba , -y, ž.; hanblivý i haneblivý; hanebný i hanobný	harpuna , -y, ž., železný oštěp, meták na velryby
hájiť , -im, -a	hanbit sa, -ím, -ia	hartovať — <i>z nem., slovensky zakalif (kalená strela)</i> , zaocelit
hájnik , -a, i hájny, -eho, m.; hájnička; hájnica (<i>dom</i>); hájničif	handra , -y, ž.; handrička; handrár	hasiť , -ím, -ia; hasič; hasičský; hasičstvo
Hájniky , -ik, m. <i>pomn.</i> ; v Hájnikoch	handžár , -a, m., nôž (<i>turecký</i>)	hasnúť , -nem, -nú
hák , -a, m.; háčik; háčkovat	hangár , -a, m. (<i>pristrešie pre aeroplány</i>)	hašiš , -a, m., opojné fajčivo
haky baky	haniť , -ím, -ia	hašterif sa, -ím, -ia; hašterivý
halena , -y, ž.; halienka; halenár	hánka , -y, ž. (<i>článok prstu</i>)	hať , -ti, ž.
Halič , -e, ž.; haličský	Hannibal , -a, m.	hatiť , -ím, -ia
halier , -a, m., l. halieri, mn. n. halieri (<i>skrátené h</i>)	hanobiť , -ím, -ia	hausse (<i>čítaj hós</i>), stúpanie kurzov na burze
	haraburda , -y, ž.; haraburdie, -ia, str.	háv , -u, m.
		háveď , -di, ž.
		Havel , -vla, m.
		haviar , -a, m.; haviarsky

havran , -a, m.; havraní, -ia, -ie	ciar; Helveťanka; helvetský	herold , -a, m., hlasateľ
hazard , -u, m.; hazardný; hazardovať	hemisféra , -y, ž., pologuľa	heros , -oa, m., hrdina, bohatier
hebký , jemný; hebučký	hemoroidy, -oíd, ž. <i>po-mn.</i> , zlatá žila	heslo , -a, str.
Hebrej , -a; hebrejský; hebrejčina	Henrieta , -y, ž.	heterogenný , rôznorodý
hedžra , -y, ž. (<i>útek Mohamedov z Meky r. 622</i>)	Henrich , -a, m., čes. Jindřich	hexameter , -tra, m., šesťstopový verš
hegať , -ám, -ajú; hegánút: hegľavý	heraldika , -y, ž., náuka o znakoch, erboch	hi! (<i>cit.</i>)
hegemonia , -ie, ž., nadvláda	herb = erb	hiart – z nem., ohniště
Heine , -ho i -na, m.	herbár , -a, m., rastlinár	hiát , -u, m., styk dvoch samohlások
hej = áno	Hercegovina , -y, ž.; Hercegoviniec; hercegovský	hierarchia , -ie, ž., vláda kňazstva, kňazstvo;
hejtman, -a, m.	herec , -rca, m.; herečka; herecký; herectvo	hierarchický
hekatomba, -y, ž., obet sto zvierat	heretik , -a, m., kacír; herezis, -ze, ž., kacírstvo	hieroglyf , -u, m., staroegyptské písme
hektar, -u, m. (ha)	Herkules , -la, m.	Hilar , -a, m.
hektograf, -u, m., rozmnžovací prístroj	hermafrodit , -a, m. (<i>živočich obojeho pochlavia</i>)	hipodrom , -u, m., závodište pre jazdcov
hektoliter, -tra, m.	hermelín , -a, m., hrano-staj; hermelínový	histologia , -ie, ž., náuka o tkanive tela
Helada i Helas, -ady, ž., Grécko	Hermes , -rma, m. (<i>boh obchodu</i>)	historia , -ie, ž., dejepis; historik, historiograf, dejepisec; historický; historizmus
Helén , -a, m., Grék; helénsky, grécky	hermetický , nepriedušne zatvorený	hja (<i>cit.</i>)
Helena , -y, ž. – Elena	Herminia , -y, ž.	hláa
Helios , -ia, m. (<i>boh slnca</i>)	Herodes , -da i -desa, m.	hláč , -a, m. – hlaváč (<i>ryba</i>); hláčik – hlaváčik
helota , -u, m., otrok v Sparte; mn. n. heloti	heroický i herojský, hrádinský, bohatiersky	hlad , -u, m.; mref hladky (<i>mn. i.</i>); hladný; hladový; hladovat'; hladnúť
Helšpa , -y, ž.	heroizmus , -zmu, m., hrdinstvo, bohatierstvo	hladaf , -ám, -ajú; hľadávaf
Helvecia , -ie, ž., Švajciarsko		hladet' , -ím, -ia; hľadievaf; hľadište (<i>v di-</i>
helvet , -a, m.; helvetský		
Helvefan , -a, m., Švaj-		

<i>vadlo</i>); hladisko = stanovisko, názor	hlbočina, -y, ž.	iné je chmat, chmatať, chmatnúť
hladina, -y, ž.	Hlboké, -ého, str. (<i>osada</i>)	hmkať, -ám, -ajú
hladif, -ím, -ia (<i>nie pigľovať</i>); hladidlo i hladitko (<i>nie pigľať</i>); hladkat	hlboký; hlbší; hlboko; hlbšie; hlbočiný	hmla, -y, ž.; hmlistý
hladký; hladší	hlien, -u, m.; hlienistý	hmota, -y, ž.; hmotár, hmotný; hmotné právo
hlas, -u, m.	hlina, -y, ž.; hlinačka; hlinastý; hlinený	hmýr, -u, m. = hmýrenie, hmýz; hmýriť sa = hemžiť sa
hlásat, -am, -ajú; hlasateľ i hlásateľ	hlínik, -a, m. (<i>prvok aluminium</i>); hliníkový	hmýz, -u, m.
hlásiť, -ím, -ia	hlinka, -y, ž.; hlinkový	hnať, ženem, ženú; žeň; hnal; hnany
hláska, -y, ž.; hláska-vať; hláskoslovie	hlísta, -y, ž.	hnáť, -a, m.
hlásnica, -e, ž.	hlivet, -iem, -ejú, lenivel, živorif	hnedť, ihnedť
hlásnik, -a, i hlásny, -eho, m.	hlivy, -ív, ž. <i>pomn. (druh húb)</i>	hnedý; hnedo
hlasný i hlasitý	hlobiť, -ím, -ia (<i>klinec do steny, kôl do zeme</i>)	hnev, -u, m.; hnevať sa; hnevny; hnevlivý
hlasovať; hlasovaci	hlodat, -ám, -ajú, i -dzem, -dzú; hlodávať; hlodavý	hnida, -y, ž.
hlava, -y, ž.; hlávka; hlavička	hloh, -u, m.; hlohovery; hlohyňa; hložina; hlozie	hniesť, hnetiem, hnetú
hlavačka, -y, ž. (<i>knopce</i>)	Hlohowec, -vca, m.; hlohowský	hniezdo, -a, str.; hniezdočko; hniezdit sa
hlavaj, -a, m.; hlaváč; hlaváň	hlomoz i lomoz, -u, m.	hnillak, -a, m.
hlavatica, -e, ž.	hlúb, -a, m.; hlúbie, -ia, str.	hniliý; hniličky
hlavátka, -y, ž. (<i>ryba</i>)	hlucháň, -a, m.; hluchaňa, -ne, ž.	hnis, -u, m.
hlavatý	hluchý; hluchší i hlučnejší	hnisat, -á, -ajú; hnisanie; hnisavý
hlaveň, -vne, ž.; hla-vienka	hlúpy, komp. hlúpejší	hniť, -ijem, -ijú
hlavica, -e, ž.; hlavička	hlušiť, -ím, -ia	hnoj, -a, m.; hnojnica
hlávka, -y, ž.	hlúza, -y, ž.; hlúzka; hluzavý	hnusný
hlavnica, -e, ž.; hlav-nička = poduška	hmatať, -u, m.; hmatať;	Hnúšta, -te, ž.
hibat, -am, -ajú; hibavý		hnúšť, hnem, hnú; hni; hnutie
hibiť, -ím, -ia		hnuteľný; hnuteľnosť
hibka, -y, ž.		ho — gen. i ak. sing. m. a str. = jeho
		hoblik — z nem., stru-hák

hobľovať , strúhať	Holič , -a, m. (<i>obec</i>); holičský	<i>v košiari, kde sa ovce doja)</i>
hoc i hocí	holíš , -ím, -ia	honebník , -a, m., pasák
hod , -u, m.; hody, -ov, m. <i>pomn.</i>	Holly (Ján)	<i>na salaší</i>
hoden , hodna, hodno = hodný, -á, -é <i>niečoho</i>	hôlny (<i>holi sa týkajúci</i>)	honobiť , -ím, -ia, sháňať majetok, sporiť
hodina , -y, ž.; hodinka, hodinôčka; hodinár; hodinársky	holohlavý	honorár , -u, m., odmena
hodiť , -ím, -ia; hádzat	holohumnica , -e, ž.	honosiť sa, -ím, -ia
hodlat , -ám, -ajú	holokolenačky (<i>prisl.</i>)	Hont , -u, m.; Hontianska župa; Hontan; Hontianka; hontiansky
hodnosť , -ti, ž.; hodnostár; hodnostný	hololakfačky (<i>prisl.</i>)	hora , -y, ž.; horička, hôrka
hodnota , -y, ž.; hodnotný	holomráz , -azu, m.; holomrazníky	Horác , -a, m.
hodnoverný	holopysk , -a, m.	horal , -a, m.
hodný	holub , -a, m.; holúbok; holubí, -ia, -ie (<i>holubaci od holúbä</i>)	horár , -a, m.; horáreň i horárnia
hodovný ; hodovník; hodovnícky	holubábä , -äta, str.; holúbätko	horčica , -e, ž.; horčicný
hodváb , -u, m.; hodvábny; hodvábnik	holubiar , -a, m.	horekovaf (<i>si</i>)
hofier , -a, m.; hofierka; hofiereň i hofierňa	holubica , -e, ž.; holubička	horet' , -ím, -ia; horiaci
hojda , -y, ž.; hojdačka; hojdať	holubíneček , -nca, m.; holubník	horeznačky , horeznak (<i>prisl.</i>)
hojiť , -ím, -a; hojivý	holý	horič , -e, ž. = horkost
hojný	homeopatia , -ie, ž. (<i>spôsob liečenia</i>)	horič , -a, m. (<i>zelina</i>)
hoľa , -le, ž.; mn. g. hôľ i holí; hôlny (z <i>holi</i>)	Homér , -a, m.; homérsky	horizont , -u, m., obzor; horizontálny, vodorovný
holáň , -a, m. — holý človek	homiletika , -y, ž., náuka o duchovnom rečníctve	horknút , -nem, -nú
Holandčan , -a, m.; Holandčanka; Holandsko; holanský	homogenný , rovnorodý	horko fažko
holba , -y, ž. (z <i>nem.</i>)	homola , -ly, ž.; homôlka; homolovitý	horký , <i>komp.</i> horkejší
hold , -u, m.; holdovať	homonym , -a, m., slovo s niekoľkými významy	horkýže , horkáže (<i>pri-slovka</i>)
holeň , -ne, ž.; holienka; holenná kost	hon , -u, m.; honif; honba	horľavý ; horľavina
holič , -a, m.; holičský	honebnica , -e, ž. (<i>miesto</i>	horliť , -ím, -ia; horlivý

Horniaky , <i>m. pomn.</i> ; na Horniakoch; Horniak; Horniačka; horniacky	na; hostinec; hostiný; hostinský; hostitel'	hrada , -y, ž.
horný = vrchný; iné je hôrny = z hôr, hôr sa týkajúci		hradba , -y, ž.; hradobný
horší (<i>komp. od zlý</i>) ; hôršie		Hradčany , -ian, <i>m. pomn.</i> ; hradčiansky
horší sa , -ím, -ia		hradište , -šta, <i>str.</i> ; Hradište (<i>obec</i>); hradištiský
Hortenzia , -ie, ž. (<i>osobné meno</i>); hortenzia, -ie (<i>kvetina</i>)		hradlo , -a, <i>str.</i>
horúci , -a, -e; <i>prisl.</i> horúce; <i>komp.</i> horúcejší		hrádok , -čku, <i>m. (zámok)</i> ; Hrádok (<i>obec</i>); Hrádčan, Hrádčanka ; hrádocký
horúčava, -y, ž.		hradská , -ej, ž. (<i>cesta</i>)
horúčka, -y, ž.		hrádza , -e, ž.
horúčosť , -ti, ž.		hrach , -u, <i>m.</i> ; hrachovina; hrášek i hrášok; hráštek
Horvat — správne Chorvát		hrana , -y, ž.
hosпитант , -a, <i>m.</i> , na-vštevovateľ, mimo-riadny poslucháč; hospitantka		hranica , -e, ž.; hraničiar; hraničiarsky ; hraničný
hospodár , -a, <i>m.</i> ; hospodársky; hospodárny; hospodárstvo; hospodáriť		hranol , -a, <i>m.</i>
Hospodín , -a, <i>m.</i> = Pán Boh		hranostaj , -a, <i>m. (zvieraj)</i> , hermelín
hosподыňа , -ne, ž.		hrant , -a, <i>m.</i> = koryto, valov
hosť , -a, <i>m., mn. n.</i> hosti alebo hostia, gen. hostí, d. hostom atď.		hrať , -ám, -ajú (<i>na hudočnom nástroji, v karty, v kolky, v šachy</i>); hraci
hostec , -tca, <i>m.</i>		hrať sa , -ám, -ajú — ihrať sa; hravý
hostia , -ie, ž.		hrb , -u, <i>m.</i> ; hrbček; hŕbok
hostiný ; pohostiný		hŕba , -y, ž.; hŕbka
hostif , -ím, -ia; hosti-		hrbáň , -a, <i>m.</i> ; hrbaňa, -ne, ž.

hrbatef, -iem, -ejú	hriate, -eho, str. (<i>pálené</i>)	hromada, -y, ž.; hromádka
hrbif (sa), -ím, -ia	hriaznuť, -em, -nu (<i>hriaznuť do snehu</i>)	hromadit', -ím, -ia
hrboľ, -a, m.; hrbolec;	hríb, -a, m., huba; hríbik	Hromnice, -ic, ž. <i>pomn.</i> ;
hrbľavý; hrbľovatý;	Hričov, -a, m.	hromničný; hromnička (<i>svieca</i>)
hrbľcovatý	hriech, -u, m.; hriešny;	hromobitie, -ia, str.
hrča, -e, ž.; hrčka	hriešnik, hriešnica	hromosvod, -u, m.
hrčat', -ím, -ia	hriše, -a, str. = ihriše	hromotresk, -u, m. (<i>zelina</i>)
hrdelný	hriva, -y, ž.	hromovládca, -u, m.;
hrdina, -u, m.; hrdinný;	hrivko, -a, m. (<i>kôň</i>)	hromovládny
hrdinský	hrivnák, -a, m. (<i>holub</i>)	hromžif, -ím, -ia
hrdit sa, -ím, -ia (<i>niečim</i>)	hrkaf, -ám, -ajú; hrkačka i hrkálka; hrkotať	Hron, -a, m.; hronský
hrdlačif, -ím, -ia	hrkútat, -am, -ajú; hrkútavý	hrôza, -y, ž.; hrozný
hrdlička, -y, ž.	hrmavica, -e, ž.	hrozba, -y, ž.
hrdlo, -a, str.; hrdielko;	hrmen; hrmený (sto hrmených!)	hrozif, -ím, -ia; hrozivý
hrdelný	hrmet', -í, -ia; hrmenie	hrozno, -zna, str.; hrozienka
hrdopych, -a, m.	hrmot, -u, m.	hroznýš, -a, m. (<i>had</i>)
hrdopysk, -a, m.	hrnčiar, -a, m.; hrnčiareň i hrnčiarňa; hrnčiarsky	hrsf, -ti, ž.; hŕstka; hŕstočka
hrdúsif, -ím, -ia	hrnec i hrniec, hrnca, m.; hrnček; hrnok	hrtan, -a, m.; hrtanový
hrdý, komp. hrđší i hrdejší	hrnút, -iem, -ú	hrúbka, -y, ž.
hrdza, -e, ž.; hrđzavet, -ie, -ejú	hrob, -u, m.; hrobár; hrobový	hrubozrnny; hrubovlnný
hrdzavý	hrobľa, -e, ž. (<i>hrbka kamenia, zeme</i>); hrobllina	hrubý
hrebeň, -a, m.; hrebennár; hrebienok	hroch, -a, m. (<i>zviera</i>)	hrud', -di, ž. = prsia; hrudný
hrebík, -a, m. = klinec; hrebíček, a) klinček, b) korenie	hrochhof, -ti, ž. (<i>zmrzlé blato</i>)	hruda, -y, ž.; hrudka
hrešít, -ím, -ia	hrom, -u, m.; hromový; hromovitý	hruška, -y, ž.; hruštička
hriadeľ, -ďa, m. (<i>časť pluha</i>); hriadeľ, -ľa, m.; kolo na hriadieli		hrúz, -a, m. (<i>ryba</i>)
hriadka, -y, ž.		hrúžif (sa), -im, -ia
hrianka, -y, ž. (<i>pražený chlieb</i>)		hrvoľ, -a, m. = zoborl, vole (vtácie)
hriat', hrejem, hrejú; hrej; hrejúc; hrial		hryz, -u, m.; hryzák; hryzavý; hryzovisko
		hrýzf, hryziem, -yzú; hryzenie

hržať , -í, -ia (<i>nespr. er-žať</i>) = rehtať	humplovať — z nem., kaziť, ničiť	huta , -y, ž.; Huta (<i>de-dina</i>)
huba , -y, ž., a) hríb, b) ústa; hubka; hu- bička; hubový; hu- báň, hubatý človek; hubaňa (<i>žena</i>)	Hun , -a, m.; hunský huňa, -ne, ž.; hunka	hútať , -am, -ajú = roz- mýšľať
hubif , -ím, -ia; hubi- teľ	huncút — z nem., lapaj	húževnateľ , -ie, -ejú
huckaf — z nem., štvaf	hupkať , -ám, -ajú; hup- kom	húževnatý
hučať , -ím, -ia	Hurban ; Svetozár Hur- ban Vajanský	húžva , -y, ž.; <i>mn.</i> g. húžev
hudba , -y, ž.	hurhaj , -a, m., pokrik, hrmot, lomoz	hvezdár , -a, m.; hve- zdáreň i hvezdářna; hvezdársky; hvezdár- stvo
hudec , -dca, m. = hudák	hurt , -u, m. — z nem., krik, lomoz; hurtom, chvatne, s hlukom	hviezda , -y, ž.; hvie- zdička; hviezdnaty ;
hudobník , -a, m.; hu- dobný	hus , -i, ž.; <i>mn.</i> n., a. husí; husí, -ia, -ie; husacina (<i>husie mä- so</i>); húsa, -ata, str.;	hvízd , -u, m.
hugenot , -a, m. (<i>fran- cúzsky kalvin</i>)	husátko, húška	hvízdák , -a, m. (<i>zviera</i>)
hu-hu! (<i>cit.</i>)	Hus , -a, m.; Ján Hus, g. Jána Husa	hvízdať , -am, -ajú; hvízdnúť; hvízdot
huk , -u, m.; hukot	husář , -a, m. (<i>vojak</i>)	hvižďať , -ím, -ia
húkať , -am, -ajú; húk- nut	húsenica , -e, ž.	hyacint , -u, m.
húšava , -y, ž., dažďové mračno	husiar , -a, m. (<i>pasák husí</i>); husiarka	hybaj!
humanista , -u, m., pri- vrženec humanizmu	husita , -u, m. (<i>privrže- nec učenia Jána Hu- sa</i>); husitský	hýbať , -am i -em; hýb i hýbaj; hýbajúc; hý- bavaf i hýbával
humanita , -y, ž., ľud- skosť	husle , husiel i huslí, ž. <i>pomn.</i> ; husličky; hu- siliar; husľový	hybký ; hybkosť
humanizmus , -zmu, m., štúdium anticej vzde- lanosti	huspenina , -y, ž. = studenô, -a, str.	hybný
humánný , ľudský	húsf , hudiem, hudú	hýčkať , -am, -ajú
humbug , -u, m., pod- vod, klam	hustif , -ím, -ia	hyd , -u, m.; hydina
humno , -a, str.; humien- ko; humnica; humen- ný; Humenné, -ého, str. (<i>obec</i>)	hustnúť , -em, -ú	hydra , -y, ž.
humor , -u, m.; humo- rista; humoristický	husty , komp. hustejší i hustší	hydrant , -a, m., otvor vodovodu
	húšť , -ti, ž.; húštava	hydrát , -u, m.
		hydraulický , vodný
		hydrogén , -u, m., vodík, -a, m. (<i>prvok</i>)
		hydrometer , -tra, m., daždomer
		hydropián , -u, m., ná- morné lietadlo

hyena , -y, ž.; hyenizmus	vá choroba); hystericický	chatrný
hygiena , -y, ž., zdravoveda; hygienický	hyzdif , -ím, -ia	chceť , chcem, chcú i chcejú; chci, chcime, chcete; chcej nechcej = chtiac nechtiac i chľa nechľa; chcel; chcený
hygroskop , -u, m., vlhkomer	Ch.	chemia , -ie, ž., lučba; chemik; chemický
hýka , -a, -ajú; somár hýka	chabef , -iem, -ejú; chabnút	chemikália , -íi, ž. pomnožné, lučebniny
hýl , -a, m.	chaby	Chersones , -u, m. (polostrov); chersoneský
Hymen , -a, m. (boh svadieb)	chabzda , -y, ž.; chabzdie	cherub , -a, i cherubín, -a, m.
hymna , -y, ž., mn. g. hymien, i hymnus, -nu, m.; hymnický	chaledon , -u, m. (nerast)	chichot , -u, m.; chichotat sa
Hynek , -nka, m.	Chaldea , -ey i -eje, ž.; chaldejský	chiliada , -y, ž., tisícročie i tisícletie
hyntov — správne koč hynúf, -iem, -ú	Chalkis , -idy, ž.	chiméra , -y, ž., prelud; chimerický
hyperbola , -y, ž.; hyperbolický	chalupa , -y, ž.; chalúpka	chinín , -u, m. (liek z kôry chinovej); chinínový
hypnóza , -y, ž. (duševný stav umele uspaného); hypnotizér; hypnotizmus; hypnotizovať	Chalupka (Samo)	chirurg , -a, m., lekár-operatér; chirurgia; chirurgický
hypochondria , -ie, ž., ťažkomyselnosť; hypochonder, -dra, m.	chameleon , -a, m. (zvierat)	chítón , -a, m. (spodné rúcho starých Grékov)
Hypolit , -a, m.	chán , -a, m., náčelník (mongolský)	chlad , -u, m.; chládok
hypotéka , -y, ž., nemovitý záloh; hypotečný; hypotekárny	chaos , -u, m., smes, zmätok; chaotický	chladif , -ím, -ia; chladidč; chladiaci (prostriedok); chladnút
hypotenúza , -y, ž., prepona	charakter , -u, m., povaha, ráz; charakteristický; charakterizovať; charakterný; charakternosť	chláholif , -ím, -ia
hypotetický , predpokladaný, podmienený	charita , -y, ž., láska kresťanská; charitatívny	chlap , -a, m.; chlapský
hypotéza , -y, ž., domnienka, predpoklad	Chárybdis , -bdy, ž.	chlápä , -äfa, str.
hýrit , -im, -ia	chasník , -a, m.	chlapček , -a, m.
hysteria , -ie, ž. (nervo-	chatrč , -e, ž.	chlapec , -pea, m.; chlapčeký, chlapčenský

chlapina , -u, m., chlap,	chodiť , -ím, -ia; chod,	chova , -y, ž. = strava
chlapič	chodte	chovanec , -nca, m.;
chlapiť sa, -ím, -ia	chodník , -a, m.; chod-	chovanica
chlebík , -a, m.	níček	chovaf , -ám, -ajú
chlebodarca , -u, m.	chôdza , -e, ž.	chovateľ , -a, m.
chlebovník , -a, m.	chochol , -a, m.; chocho-	chrabry
chlieb , chleba, m.; chle-	lík; chochlátý i cho-	chradnút , -em, -ú
bový	cholatý; chochlúška	chrám , -u, m.; chrámo-
chliev , -a, m.; chlievec;	= pipíška	vý
chlievik	cholera , -y, ž.	chrániť , -im, -ia; chrá-
chlipať , -em, -u; chlip-	cholerik , -a, m. (<i>človek</i>	niť sa niečoho; chrá-
kať; chlipnúť; chlip-	prudkej povahy); cho-	neneč; chránidlo
ný	lerický	chrápať , -em, -u
chlór , -u, m.	chomút , -a, m	chrapavý
chlorečnan, -u, m.	chopíť (sa), -ím, -ia <i>nie-</i>	chrapot , -u, m.
chlorid , -u, m.	<i>čoho</i>	chrasť , -ti, ž.; chrasťina
chloroform , -u, m.	chór , -u, m., sbor, ko-	chrasta , -y, ž.; chrasťič-
chlorofyl , -u, m.	stolný chór; chorál,	ka; chrasťavý
chlp , -a i -u, m.; chlpok	-u, m., velebná pie-	chrbáť , chrbta, m.; na
chipáč , -a, m.	sen; choralaista, -u,	chrbte; chrbtový;
chlpateľ , -iem, -ejú	m., spevák na chórę;	chrbtovina
chlpaty	chorista, -u, m., sbo-	chrčať , -ím, -ia
chlpok , -pka, m.	rový spevák; chóristica	chren , -u, m.; chrenový
chlúba , -y, ž.	choreť , -iem, -ejú	chrestomatia , -ie, ž.,
chlúbiť sa, -im, -ia <i>nie-</i>	chorlaveť , -iem, -ejú;	výbor čítania
<i>čím</i> ; chlúbivý	chorlavy	chrestyš , -a, m. (<i>had</i>)
chmára , -y, ž. = chmúra	choroba , -y, ž., nemoc;	chrcheň , -chňa, m.
chmat , -u, m.; chmataf;	chorobka	chrchlať , -lem, -lú;
chmatnút; <i>iné je hmat</i> ,	chorobný	chrchloš
hmataf	choromyseň	chiašteň , -a, m. (<i>vták</i>)
chmeľ , -u, m.; chmeľ-	Chorvát , -a, m.; chor-	chripeň , -ím, -ia; chrip-
nica; chmeľovina	vásky; Chorvátsko;	nut; chripka
chmúra , -y, ž.; chmú-	chorvátština	chripavý
rit sa; chmúrný	chorý	chrobač , -e, ž. <i>hrom.</i>
chobot , -a, m. (<i>na pr.</i>	chotár , -a, m., l. cho-	chrobák , -a, m.; chro-
<i>u slona</i>)	tári, mn. n. chotáre;	báčik
chod , -u, m.	chotárny (<i>kameň</i>)	chromatický , farebný
chodák , -a, m.	chov , -u, m.	<i>i barevný, poltonový</i>
chodba , -y, ž.		<i>(na pr. stupnica)</i>

chromolitografia , -ie, ž., farebná kamenotlač	chumelis sa, -ím, -ia	nik piš zvesti alebo zprávy; chyrovať — slovo zle tvorené, správne počuť, slýchať
chromotypia , -ie, ž., farebná tlač	chuſ , -ti, ž.; chuſový	
chronický , zastaralý	chutis = chutnat; chuti mi	
chronologia , -ie, ž., časoveda; chronologický	chutný ; chuſné	
chronometer , -tra, m., časomer	chvála , -y, ž.	
chrúmaſ , -am, -ajú; chrumkať	chvalabohu (<i>prisl.</i> , ale chvála Bohu)	
chrumka , -y, ž. = chrupka; chrumkavý	chvális , -im, -ia; chválievať	
chrupka , -y, ž.; chrupkavý	chvalitebný	
chrüst , -a, m.	chváloreč , -i, m.	
chryzantéma , -y, ž.	chválospev , -u, m.	
chryzolit , -u, m.	chvályhodný	
chtiac nechtiac i chta	chvastaſ sa, -ám i -cem; chvastavý	
nechta	chvat , -u, m.; chvatný	
chtivý ; chtivosť	chvátas , -am, chvatnúť	
chúda , -a, str.; chúdatko	chveſ sa , chvejem sa, chvejú sa	
chudák , -a, m.; chudáčik	chvífa , -le, ž.; chvífska; chvíločka; chvíľkový	
chudera , -y, ž.; chuderka	chvoja , -e, ž.; chvojina = čečina	
chudoba , -y, ž.; chudobný; chudobnet	chvost , -a, m.; chvostík	
chudobinec , -nca, m.	chyba , -y, ž.	
chudý ; chudší; chudušký; chudorľavý; chudnút	chybaſ , -am, -ajú, i chybef, -ím, -ia, nebyť prítomný	
chúlis sa, -im, -ia	chybis , -ím, -ia = urobíť chybu	
chúlostivý	chybny	
chumeſ , -mľa, m., chumáč(snehu); chumeſ, -e, ž.; chumeliča	chylis sa, -im, -ia	
	Chynorany , -rian, m. <i>pomn.</i> ; chynoriansky	
	chýr — z <i>mad'</i> , slovensky zvesť, novina; chýrny, správne povestný; miesto chýr-	

I.

niť; identita, totožnosť	ilegitimný , neoprávnený	vek panovačný; imperializmus
idiom , -u, m., nárečie, zvláštnosť reči	Iliada i Ilias , -dy, ž.	impertinencia , -ie, ž., drzost, bezočivosť; impertinentný
idiosynkrazia , -ie, ž., pudový odpor	Ilona, správne Elena i Helena	imponovať , úctu vzbuďovať
idiot , -a, m.	iluminácia , -ie, ž., osvetlenie; iluminačný	import , -u, m., dovoz
idiotikon , -ka, str.	ilustrácia , -ie, ž., vyobrazenie; ilustrátor; ilustrovať	impotencia , -ie, ž., neschopnosť; impotentný
idiotizmus , -zmu, m., svojráznosť rečová	ilúzia , -ie, ž., prelud; mámenie; iluzorný	impozantný , veľkolepý, mohutný
idol , -a, m., modla	Ilyria , -ie, ž.; ilyrský	impregnováť , napúštať
idúcky (<i>prísl.</i>)	im (<i>nie jim</i>), d. pl. zám. on, ona ono	impresario , -ia, m., podnikateľ umeleckých predstavení a koncertov
ídyla , -y, ž., selanka; idylický	imaginácia , -ie, ž., obrázotvornosť; imaginárny, domnelý, neskutočný	impresionizmus , -zmu, m. (<i>umelecký smer</i>); impresionista
Ifigenia , -ie, ž.	imanie , -ia, str.	imprimatur (<i>lat.</i>), nech je vytláčené, povoľuje sa vytláčiť
Ignác , -a, m.	imatrikulácia , -ie, ž., zápis do matrík	improvizácia , -ie, ž. (<i>umelecká tvorba bez prípravy</i>); improvizátor; improvizovať
ignorancia , -ie, ž., nevedomosť; ignorant, nevedomec	imitácia , -ie, ž., napodobenie; imitátor; imitovať, napodobňovať	impulz , -u, m., popud, podnet
Igor , -a, m.	imobilný , nemovitý, nehnuteľný	imputovať , podkladať niekomu niečo
iheľnica , -e, ž.; iheľník	imoralita , -y, ž., nemravnosť; imorálny	Imrich , -a, m.; Imriška
ihla , -y, ž.; ihlár; ihlica; ihlička	imortelka , -y, ž., slamenka (<i>kvetina</i>)	imunita , -y, ž. (<i>ochrana pred trestným stíhaním</i>); imunitný; imunný
ihličnatý	imperativ , -u, m., rozkazovací spôsob; imperatívny	ináč ; inácej
ihned = hned	imperfektum , -ta, str., minulý čas nedokonaný	inačif , -ím, -ia
ihra i hra, -y, ž.	imperium , -ia, str.; imperialista, -u, m., člo-	
ihrať sa i hrať sa, -ám, -ajú		
ihrište , -šta, str., i hrište		
ich (<i>nie jich</i>), mn. g., a. zám. on, ona, ono		
ikona , -y, ž. (<i>obraz pravoslávnych svätých</i>)		
ikra , -y, ž.; ikratý i iker-natý		
il , ilu, m. (<i>hlina</i>)		
llava , -y, ž.		
ilegálny , nezákonny		

inak; inakšie
inam
inaugurácia, -ie, ž.; slávostné začínanie (diela), slávostné uvedenie (v úrad); inauguračný
incident, -u, m., prípad, nehoda
Ind., -a, m.; indský
inde
indemnita, -y, ž., beztrestnosť; dodatočné schválenie
index, -u, m., soznam
India, -ie, ž.; indický
Indián, -a, m.; Indiánka; indiánsky
indiferentizmus, -zmu, m., ľahostajnosť; indiferentný
indignácia, -ie, ž., rozhorčenie, nevoľa
indigo, -a, str. (farba)
indikácia, -ie, ž., oznamenie
indikatív, -u, m., oznamovací spôsob; indikatívny
indirektný, nepriamy
indiskrétny, nešetrný, nemlčanlivý
individualita, -y, ž., svojrázna osobnosť; individuálny, osobitý, svojský
individuum, -ua, str., jednotlivec, osoba
indolencia, -ie, ž., ne-

dbalosť, nevšímavosť; indolentný, nevšimavý, nedbalý
indukcia, -ie, ž. (*metoda*, postupujúca od jednotlivosti ku všeobecnosti); induktívny
induktor, -a, m.; indukčný
industria, -ie, ž., priemysel; industriálny, priemyselný, výrobný; industrializmus; industriálna učiteľka (*učiteľka ručných prác*)
infámia, -ie, ž., pohanetie, hanebnosť; infámny, hanebný
infanteria, -ie, ž., pechota; infanterista, pešiak
infekcia, -ie, ž., nákaza; infekčný
inferiorita, -y, ž., nižší stupeň; inferiorný, nižší
infinitív, -u, m., neurčitý spôsob, neurčitok; infinitívny
influenca, -e, ž.
informácia, -ie, ž., poучenie, zpráva; informátor; informovať
infula, -y, ž., biskupská čiapka (*pri omši*)
inhalácia, -ie, ž., vydychovanie (*plynov liečivých*); inhaláčny inhalatorium
iniciálka, -y, ž., počiatocné písmeno
iniciativa, -y, ž., podnet; iniciátor; iniciatívny
injekcia, -ie, ž., vstreknutie; injekčný
inkasovať, vyberať, prijímať peniaze
inklinácia, -ie, ž., sklon, náchylnosť; inklinovať
inkluzíve (*z lat.*), i s... (na pr. inkluzíve doplatok = i s doplatkom)
inkognito, str. *neskl.*, pod cudzím menom
inkolát, -u, m., domovské právo
inkompatibilita, -y, ž., neslučiteľnosť (*funkcií*)
inkompetencia, -ie, ž., nepríslušnosť, neoprávnenosť; inkompetentný
inkonzékvencia, -ie, ž., nedôslednosť
inkvizícia, -ie, ž., súd proti kacirom; inkvizičný
inokedy
inorečový
inostranný
inovať, -ti, ž. = osuheliť, srieť

Inovec , -vca, m. (vrch)	integrita , -y, ž., neporušenosť, celistvosť	ženie; internaciona-
insigniá , -íí, str. mn., znaky	intelekt , -u, m., rozum; intelektuál; intelektuálny, rozumový; intelektualizmus	lizmus; internacionálny
insolvencia , -ie, ž., neschopnosť platiť; insolventný	inteligencia , -ie, ž., vzdelenosť, vzdelenectvo; inteligentný (<i>človek</i>)	internát , -u, m., spoločné bydlište chovancov
inspirácia , -ie, ž., vnuknutie; inspirovať	intencia , -ie, ž., úmysel, zámer	internovať , uväzniť
instinkt , -u, m., pud; instinktívny, pudový, mimovoľný	intendancia , -ie, ž., dozor (<i>nad divadlom</i>); intendatúra, -y, ž. (<i>vo vojsku úrad, ktorý vypláca, chová a šatí vojsko</i>); intendant, -a, m.	interný , vnútorný; internista, lekár vnútorných chorôb
instrumentál , -u, m. (pád na otázky : (s) kým, (s) čím?); instrumentálny	intenzita , -y, ž., napnutie, sila; intenzívny, silný, mocný	interpelácia , -ie, ž., dotaz (<i>v snemovni</i>); interpelovať
 insurekcia , -ie, ž., povstanie; insurgent	interdikt , -u, m., zákaz cirkevných obradov	interpolácia , -ie, ž., nepravá vložka (<i>v spise</i>)
inší , -ia, -ie	interegnum , -gna, str., medzivládie	interpret , -a, m., vyladač, tlmočník; interpretovať
inšpekcia , -ie, ž., dozor, prehliadka; inšpektor; inšpektorát	interes , -u, m., záujem, úrok; interesantný, zaujímavý; interesoval (sa), zaujímať (sa)	interpunkcia , -ie, ž., rozdeľovacie značky; interpunkčný
inšpicent , -a, m.	interiér , -u, m., vnútorné zariadenie	interurbárny , medzimestský
inštalácia , -ie, ž., uvedenie v úrad	interkonfesionálny	interval , -u, m., medzera
inštancia , -ie, ž., stupeň úradu; inštančný	interlineálny , medziriadkový	intervencia , -ie, ž., začročenie; intervenčný
inštitúcia , -ie, ž., ustanovizeň; inštitút, -u, m., ústav	intermezzo , -a, str. (<i>tal.</i>), medzihra	interview (<i>čítaj intervju</i>), -ewu, m., rozhovor (<i>novinára s význačným človekom</i>)
inštrukcia , -ie, ž., poučenie, návod; inštrukčný; inštruktor	internacionálka , -y, ž., medzinárodné sdru-	intimita , -y, ž., dôvernosť; intimný, dôverný
inštrument , -u, m., nástroj; inštrumentalista		intolerancia , -ie, ž., nesnášanlivosť; intolerantný, nesnášanlivý
intabulácia , -ie, ž., zápis do pozemkových kníh; intabulačný; intabulovať		intonácia , -ie, ž. (<i>spô-</i>
integrál , -u, m.		

<i>sob, ako sa tvorí tón; výška hlasu v reči); intonačný</i>	<i>inzerát, -u, m., oznamenie (v novinách); inzertný</i>	<i>ískaf, -am, -ajú = hľadaf (v hlate)</i>
<i>intráda, -y, ž., vlastne úvod, predohra</i>	<i>inzultovať, napádat, urážať</i>	<i>iskra, -y, ž.; iskierka; iskrička</i>
<i>intransigentný, nesmieriteľný</i>	<i>inženier, -a, m., inženiersky</i>	<i>iskrif, -ím, -ia</i>
<i>intravilán, -u, m., stavebný pozemok</i>	<i>Ion, -a, m.; mn. n. ionovia; Ionia; ionský</i>	<i>islam, -u, m., náboženstvo mohamedánske</i>
<i>intriga, -y, ž., klebeta; intrigán, klebetník; intrigoval</i>	<i>Ipeľ, -pľa, m. (rieka)</i>	<i>Island, -u, m.; islandský</i>
<i>introdukcia, -ie, ž., úvod</i>	<i>Ir, -a, m.; Irka; Irsko; írský</i>	<i>ísf, idem, idú; išiel, išla</i>
<i>introitus, -tu, m., vstup, vstupná modlitba</i>	<i>iracionálny, protirozumový</i>	<i>istina, -y, ž.</i>
<i>intuícia, -ie, ž. (priame nazeranie na podstatu vecí); intuitívny; intuičný</i>	<i>ireálny, neskutočný</i>	<i>istif, -ím, -ia</i>
<i>invalid, -a, m.</i>	<i>írečity — z <i>mad'</i>, slovensky rýdzí, číry, pôvodný, čistý</i>	<i>istota, -y, ž.</i>
<i>invázia, -ie, ž., vpád</i>	<i>iredenta, -y, ž. (pôvodne strana v TalianSKU, ktorá chcela slúčiť všetky neoslobodené kraje s tal. obyvateľstvom); ire-</i>	<i>istý; iste, isteže (prísl.)</i>
<i>invektíva, -y, ž., útočná reč, urážka; inverktívny</i>	<i>dentista</i>	<i>Ital = Talians; Itália, -ie, ž. (v staroveku); italský = taliansky; itálština = taliančina</i>
<i>invencia, -ie, ž., dôvtipnosť; invenčný</i>	<i>iregulárny, nepravidelný</i>	<i>iteratívum, -a, str., o-päťovacie sloveso</i>
<i>inventár, -a, m., soznam vecí; inventúra</i>	<i>Irena, -y, ž.</i>	<i>Ivan, -a, m.</i>
<i>investícia, -ie, ž., uloženie kapitálu (v nejakom podniku); investičný; investoval</i>	<i>ircha, -y, ž.</i>	<i>íver, -a, m. = trieska; íverček; íverie; íverif</i>
<i>investitúra, -y, ž., uvedenie do úradu (najmä biskupského)</i>	<i>iritácia, -ie, ž., dráždenie; irritovať, dráždiť; iritačný, dráždivý</i>	<i>Izabela, -y, ž.</i>
<i>invokácia, -ie, ž., vzývanie; invokačný</i>	<i>Irma, -y, ž.</i>	<i>Izaiáš, -a, m.</i>
<i>iny</i>	<i>ironia, -ie, ž., skrytý výsmech; ironický; ironizovať</i>	<i>Izák, -a, m.</i>
	<i>ischias, -u, m., úsada (choroba)</i>	<i>izba, -y, ž.; izbička, izbielka; izbový</i>
		<i>Izidor, -a, m.</i>
		<i>Izmael, -a, m.</i>
		<i>izobary, -bar, ž. pomn. (ciary, spojujúce miesta s rovnakým tlačkom vzdachu)</i>
		<i>izolácia, -ie, ž., odlúčenie, osamotenie; izolátor; izolovať</i>
		<i>Izrael, -a, m.; izraelský; izraelita; izraelitský</i>

J.

ja
jablko, -a, str.; jablíčko;
 jablčník
jabloň, -ne, ž.; jablonka
jačať, -ím, -ia
jačmeň, -a, m.; jačmený
jačmienka, -y, ž.
Jaderské more
Jadran, -u, m., Jader-ské more (Adriatické more)
jadro, -a, str.; jadier-ko; jadristý; jadrný
jafura, -y, ž. = čučo-riedka
jagaf sa, -ám, -ajú = lesknúť sa
Jagellovec, -vca, m.
Jager, -gru, m. (*mesto*); jagerský
jáhen, -hna, m.; jáhen-ský
jahňa, -ata, str.; jahniatko; jahňací, -ia, -ie; jahňacia
jahoda, -y, ž.; jahôdka; jahodník
Jahve, neskl. m. (*ne-správne Jehova*), Boh
jachaf, -ám, -ajú
jaculta, -y, ž., rýchla lodka
jaj! (*cit.*)
jaký aký
jako ako

jakobín, -a, m. (*francúzsky revolucionár*)
jakosť i akosť, -ti, ž., kvalita
Jakub, -a, m.; jakubka, -y, ž. (*hruška*)
jalový; jalovka; jalovica; jalovina
jama, -y, ž.; jamka
jambus, -bu, m.
Ján, Jána, m.; Janík; Janíček; Jano; jánsky; svätojánsky
janičiar, -a, m.; janičarsky
Janka, -y, ž.
Jánošík, -a, m.
jantar, -u, m.
január, -a, m.; I. v januári
Japonec, -nca, m.; Japonka; Japonsko; japonský
jar, -i, ž., i jaro, -a, str.; jarný
jarab, -a, m.; jarabí, -ia, -ie
jarabet', -ie, -ejú = meniť sa, pestriť sa (*pred očima*)
jarabica, -e, ž. (*vták*)
jarabina, -y, ž. (*strom*)
jarabiť sa, -ím, -ia, meniť sa, peštríť sa
jarabý, pestrý, strakatý
jarec, -rca, m. = jačmeň
jarina, -y, ž. = jarné zbožie
jarmo, -a, str.; jarmiť

jarmok, -u, m. (*z nem.*), trh (*najmä výročný*); jarmočný; jarmočné, -ého
jarok, jarku, m.; jarček
jas, -u, m.; jasot
jasaf, -ám, -ajú; jasavý
jasen, -a, m. (*strom*); jasenový (*z jasena*)
jaseň — správne jeseň = podzim
Jasenie, -ia, str. (*obec*)
Jaseno, -a, str. (*obec*)
Jasenová, -ej, ž. (*obec*)
jasienna — správne je-sienka
jask, -u, m. = tunel
jaskyňa, -ne, ž., jaskyn-ný
jasle, jasli alebo jasieľ, ž. *pomn.*
jasmin, -u, m.; jasmínový
jasnet', -ie, -ejú
jasnovidný
jasný
jaspis, -u, m.
jastrab, -a, m.; jastrabí, -ia, -ie
jastrif, -ím, -ia (*ocíma*)
jastrivý = bystrý
jašíť (sa), -ím, -ia, pláštiť (sa)
jašo, -a, m., vetroplach
jašter, -a, m.; jašterica
jať, jmém, jmú; jmúc; jal; jatý; jatie; jimat
jatelina — správne ďa-telina

jaternica, -e, ž.	jediačky (<i>prísl.</i>)	jelito, -a, str.
jatka, -y, ž.	jedináčik, -a. i jediná-	jelša i olša, -e, ž.; jel-
jatrá, -tier, str. = pečeňa	ček, -čka, m.; jediná-	šina; jelšový
jatriť (sa), -ím, -ia; ja-	čka; jediniatko	Jelšava, -y, ž. (<i>obec</i>)
trív	jediný; jedinečný	jelšovka, -y, ž. (<i>ryba</i> ,
jav, -u, m.	jedľa, -le, ž.; jedlica,	ináč cerebľa)
javište, -šta, i javisko,	jedlička; jedľový	jem, ješ, je (<i>od jesť</i>)
-a, str.; javištný	jedlo, -a, str.	jemneť, -iem, -ejú
javit' (sa), -ím, -ia	jedľy	jemnocitný
javor, -a, m.; javorina;	jednak; jednako; jedna-	jemný; jemne; jem-
javorový	ký	nejší
jazda, -y, ž.; jazdec,	j ednať (sa), -ám, -ajú (<i>o</i>	Jena, -y, ž.; jenský
jazdeca, m.; jazdectvo	<i>niečo s niekým</i>)	Jeremiáš, -a, m.; jere-
jazdif, -ím, -ia	jednička, -y, ž.; jed-	miáda, -y, ž. (<i>žalost-</i>
jazero, -a, str.; jazier-	notka	<i>ná pieseň</i>)
ce; jazierko; jazerný	jednodenný	Jericho, -a, str.; jeriš-
jazva, -y, ž.; jazvň	jednoduchý (<i>čisl.</i>)	ský
jazvec, jazevca, m.; ja-	jednohlasný	Jeronym, -a, m. = Hie-
zevčí	jednomyselný	ronym
jazyčif, -ím, -ia = kle-	jednonohý	Jeruzalem, -a, m.; jeru-
betif	jednooký	zalemský
jazyčnica, -e, ž. = kle-	jednoramenný	jesen, -ne, ž. = podzim;
betnica	jednorodený	jesenný = podzimný;
jazyčný = klebetný	jednorohý	iné je jasen, -a, strom
jazyk, -a, m.; jazýček,	jednoruký	jeseter, -tra, m. (<i>ryba</i>)
-čka; jazykospyt; ja-	jednostranný	jesienka, -y, ž. (<i>kveti-</i>
zykový	jednota, -y, ž.; jednotka	<i>na</i>)
jazz-band (<i>čítaj džez-</i>	jednotlivý	jesť, jem, ješ, je, jeme,
<i>bend</i>), -u, m. (<i>orche-</i>	jednotný	jete, jedia; jedz, jedz-
<i>ster k moderným tan-</i>	jednotvárny	te; jedol, jedla; je-
<i>com</i>)	jednoženstvo, -a, str.	dený
jed, -u, m.; jedový; je-	jedovať sa, hnevať sa	jestliby
dovatý	Jehova, -u, m. (<i>vzniklé</i>	jestliže
jedáleň i jedálňa, -ne, ž.	<i>z chybnejho čítania</i>),	jestvovať
jeden, jedna, jedno, g.,	<i>s rávne Jahve, neskl.,</i>	jezuita, -u, m.; jezuit-
jedného, d. jednému	Boh	ský
atď.	jeleň, -a, m.; jelenica;	jež, -a, m.; ježa, -ata,
jedenásť; jedenásty;	jelení, -ia, -ie; jeleni-	str.
jedenáštka	na; jelieňa, -ata, str.	ježibaba, -y, ž.; ježi-

bábel, -a, m., ježi babin muž	juhovýchod , -u, m.; juhovýchodný	Justinián , -a, m. južný
Ježiš , -a, m.; Ježisko ježiť sa, -ím, -ia	juhozápad , -u, m.; ju- hozápadný	K.
jímať , -aní, -ajú; jímavý	juchta , -y, ž.; juchto- vina; juchtový	k, ku (<i>predl. s dat.</i>)
jockey (<i>čítaj džoki</i>), -a, m., platený jazdec	juj! (<i>cít.</i>)	kabala , -y, ž., tajné u- čenie (<i>rabinov</i>); ka- balistika
jód , -u, m.; jódový	júl , -a, m.; <i>I. v júli</i> ; jú- lový	kabaňa , -ne, ž.; kaban- ka; kabanica; kabani- čiar
jogurt , -u, m., bulhar- ská kýška	Julia , -ie, ž.	kabaret , -u, m.; kabá- retný
Johana , -y, ž. = Jana; Janka	Julián , -a, m.; Julianá; juliánsky (kalendár)	kabát , -a, m.; kabátik; kabátnik
johanita , -u, m. <i>fčlen</i> rádu duchovného ry- tierstva)	Julius , -ia, m.	kábel , -belu, m.; kábe- lový; kábelogram, -u, m.
joj! (<i>cít.</i>)	jún , -a, m.; <i>v júni</i> ; jú- nový	kabína , -y, ž.; kabinet, -u, m.; kabinetný
Jonáš , -a, m.	junač , -e, ž.	kacír , -a, m.; kacírsky; kacírstvo
Jordán , -a, m.; jordán- sky	junák , -a, m.; junácky	káčer , -a, m.
joviálny — <i>vid' žoviál-</i> ny	junec , -nca, m.; junček	kačica , -e, ž.; káča, -afa, str.; kačiča, -afa; ka- čiatko; kačací; kača- cina
Jozef , -a, m.; Jozefa; jozefinizmus; jozefín- sky	junktim , str. <i>neskl.</i> , spo- jenie	kaďa , -de, ž.; kadička
Jozue , -a, m.	Juno , -ony, ž.	kade ; kadečo; kadeja- ký; kadekde; kadekto
Jožko (<i>od Jozef</i>)	Jupiter , -tera (<i>v textoch</i> <i>filologických gen.</i>	kadenáhle — <i>správne</i> len čo
jubilár , -a, m., osláve- nec; jubilárny	Jova , dat. <i>Jovovi atď.</i> , m.	kade tade
jubileum , -ea, str., osla- va; jubilejný	Jur , -a, i Juraj, -a, m.; Jurko i Ďuro, Ďur- ko; Jurina, -y, ž.	kadere , -rí, ž.; kadera- vý; kaderie; kaderif; kaderník
Judáš , -a, m.	juridický , právny	kadet , -a, m.
Judea , -y i -eje, ž.; jud- ský	jurisdikcia , -ie, ž., pra- vomoc	kadiaľ
judiciálny , súdny	jurista , -u, m., právnik; juristický	
judikatúra , -y, ž., súd- nictvo	jury alebo žuri , ž. ne- skl., porota, sbor znalcov	
Judita , -y, ž.; Judka	justícia , -ie, ž., spra- vedlivosť; justičný	
juh, -u, m.	Justín , -a, m.; Justína, -y	
Juhoslávia , -ie, ž.		

kadideľnica , -e, ž.	kaleráb , -u, m.; kalerárik; kalerábový	Kalypso , -sy, ž. (<i>nymfa</i>)
kadidlo , -a, str.	kaliber , -bru, m., priesmer (<i>najmä vývrtu strelnej zbrane</i>), vlastnosť; kalibrovaný	kam
kadif , -ím, -ia; kadievat	kaličíf , -ím, -ia, mrzačif	kamarát — z nem., slovensky priateľ, druh
kadlub , -a, m. = kadlu- ba, -y, ž.	kalif , -a, m., nástupca Mohamedov, panovník; kalifát, -u, m.	kamarila , -y, ž., dvorská strana (štátu škodlivá)
kaftan , -a, m.	Kalifornia , -ie, ž.; kalifornský	kamaše — správne gamaše
kahan , -a, m.; kahanec, -nca; kahanček, -a	kaligraf , -a, m., krasopisec; kaligrafický	kamelia , -ie, ž. (<i>kvetiná</i>)
kachlie , -chlí i -chieľ, ž. pomn.; kachlička; kachličky, malé kachle; kachliar; kachľový	kalich , -a, m.; kalíšek i kalíšok; kalištek; kališník	kameň , -eňa, m.; kamenie; kamienok i kamenček; kamenný; kamenitý; kamenistý
kajať sa, -am, -ajú	kalina , -y, ž.	kamenár , -a, m.
Kajetán , -a, m.	Kalinčiak , -a, m.	kamenec , -nca, m.
kajúci ; kajúcnik; kajúcnička; kajúcný	kalif , -ím, -ia,	kamenný
kajuta , -y, ž., izba (<i>na lodí</i>)	kalium , -ia, str., draslík	kamenolom , -u, m.
kakao , -aa, str.	kalkul , -u, m., počet, výpočet; kalkulácia; kalkulovať	kamenotlač , -e, ž.
kaktus , -su, m.; kaktusový	kalný	kamenouhofný
kal , -u, m.; kalný	kaloria , -ie, ž., jednotka tepelná	Kamil , -a, m.; Kamila
kalamár , -a, m., l. v kalamári, mn. n., a. kalamáre	kaloše — správne galoshe	kamkoľvek
kalamita , -y, ž., po- hroma, nešťastie, nehoda	kaluž i kaluža, -e, ž.	kampaň , -ne, ž.
kálať , -am, -ajú (<i>rúbať na polená</i>)	Kalvária , -ie, ž. (<i>meno vrchu</i>); kalvária (<i>miesto pobožnosti, utrpenie</i>)	kamsi
kaleidoskop , -u, m., optický prístroj zrkadlový; kaleidoskopický	Kalvin , -a, m. (<i>meno vlastné</i>); kalvín, kalvinista; kalvínsky; kalvinizmus	kamzík — z nem., slovensky divá koza
kalendár , -a, m., l. v kalendári, mn. n., a. kalendáre; kalendárik; kalendárny		kamža , -e, ž. (<i>rúcho</i>)
		kaňa , -ne, ž.; kaňúr, -a, m.
		kanafas , -u, m., hrubé plátno
		kanál , -u, m.; kanálik; iné je kanárik; kanalizácia; kanalizačný
		kanapa , -y, ž. = polohvoka
		kanár , -a, m.; kanárik

Kanárské ostrovy	karakter, -eru, m., lepšie charakter
kanceľ, -čla, m. — slovensky kazateľňa i kazeťnica	karambol, -u, m.
kancelár, -a, m.	karamel, -u, m., pálený cukor
kancelária, -ie, ž.; kancelársky; kancelista	karanténa, -y, ž. (zavorenie na zamedzenie nákazy); karantény
kacionál, -a, m.	karát, -u, m.
kandidát, -a, m.; kandidátku; kandidati-kum, -ka, str. (skúška); kandidatúra	káraf, -am, -ajú; kárateľ
kanibal, -a, m., ľudožrút	karavána, -y, ž.
kanón — z nem., slovensky delo, -a, str.	karbonát, -u, m.
kánon, -u, m., cirkevný predpis, zákon; hudobná forma	karbunkul, -u, m.; karbunkulový
kanonický	karcer, -u, m.; väzenie
kanonik, -a, m.	kardinál, -a, m.; kardinálsky
kanonizácia, -ie, ž., vyhlásenie za svätého	kardinálny, hlavný, základný
kantácia, -ie, ž. = spev	karfiol, -u, m.
kantár, -a, m.; kantárik	karhať, -ám, -ajú
kantáta, -y, ž. = spev cirkevný	kariéra, -y, ž., postup v službe; karierista
kantína, -y, ž., krčma v kasárni; kantínsky	karika — z mad', slovensky obrúčka, prsteň
kanton, -u, m.; okres kantonálny	karikatúra, -y, ž., posmešný obrázok; karikovať; karikaturista
kántriť — lepšie hubiť, ničiť, pustošíť	Karlín, -a, m. (časť Prahy)
kántry, -ov, m. pomn. (pôst v každom štvrtroku); kántrový	Karlovy Vary, Karlových Var i Varov, m. pomn.
kaolin, -u, m.	karmazín, -u, m., červená farba
kapacita, -y, ž., schopnosť, významný človek	karmelitán, -a, m.; karmelitský
kapacitovať, získať, náhovoriť	
kapaf, -em, -ú	
kapec, -pca, m., obyč. v pl. kapce; kapčiar	
kapela, -y, ž.; kapelník	
kapilárny, vláskovitý	
kapitál, -u, m.; kapitalista; kapitalizmus	
kapitálny	
kapitán, -a, m.; kapitánsky; kapitanát	
kapitola, -y, ž. (v knihe); mn. g. kapitol	
kapitula, -y, ž., sbor kánonikov; kapitulný	
kapitulácia, -ie, ž., vzdanie sa, smluva; kapituloval	
kaplán, -a, m.	
kaplnka, -y, ž.	
kapor, kapra, m.	
kaprál, -a, m.	
kapriciózny, svojhlavý	
kapsa, -y, ž.; kapsička	
kapucín, -a, m.; kapučínsky	
kapún, -a, m.	
kapusta, -y, ž.; kapustnica; kapustník; kapustný	
kar, -u, m. (hostina po pohrebe)	
kára, -y, ž.	
karabín, -a, m., i karabína, -y, ž., krátká puška	
karafiát, -u, m., klinček	

karmín, -u, m.; karmínový	pokladnica; kasička, pokladnička; kasír, pokladník	(podzemné pohrebištia prvých kresťanov)
karneval , -u, m. (zábava v mäsopuste)	kasácia , -ie, ž., zrušenie; kasačný (súd)	katalog , -u, m., soznam; katalogizovať
Karol, Karla, m.	kasáren i kasárňa, -rne, ž.; kasárnický	katár , -u, m., zapálenie slizníc; katarálny
Karolina, -y, ž.	kasein , -u, m., syrovina	katarakt , -u, m., vodopád
karotka — z nem., lístok	kasíno , -a, str., spolková miestnosť, spolok	Katarína , -y, ž.; Katarinka
karovať — z nem., slovensky mierit, viesť, smerovať (miesto skaroval nabok — odbočil)	kaskáda , -y, ž.	kataster , -stra, m., úradný soznam nehnuteľnosti; mn. n., a. katastry; katastrálny
Karpaty , Karpat, m. pomn.; d. Karpatom, l. Karpatoch, i. Karpaty i Karpatmi; karpatský	kasňa — z nem., správne skriňa	katastrofa , -y, ž., obrat, nešťastie; katastrofálny
karpina , -y, ž. (v očiach); karpavý	kasta , -y, ž., spoločenská trieda; kastovný; kastovnícky; kastovníctvo	katedra , -y, ž., učiteľská stolica
karta , -y, ž. (hracie karty); kartár	kastelán , -a, m., správca zámku	katedrála , -y, ž., chrám v sídle biskupovom; katedrálny
kartáč , -a, m.; kartáček; kartáčový obfah alebo otisk	Kastilia , -ie, ž.; kastilský	kategória , -ie, ž., oddiel, odbor
Kartago , -a, str.; kartaginský	kastrácia , -ie, ž., vyrezanie, vymiškovanie; kastrát	kategorický , určitý, výslovný, bezvýnimečný
kartel , -u, m., smluva, sdruženie (výrobcov na ochranu cien)	kaša , -e, ž.; kašička	katecheta , -u, m.; katechetický
kartografia , -ie, ž., náuka o mapovaní	kašeľ , -šľa, m.; kašeľaf, -lem, -ľú; kašľavý; kašliavať	katechizmus , -zmu, m.; katechizovať
karton , -a i -u, m., lepenka, krabica	kaška , -y, ž. (kvetina)	Katilina , -u, m.
kartonáž , -e, ž., výroba krabíc	kašmír , -u, m. (jemná tkanina z vlny kašmírskych oviec)	katolík , -a, m.; katolícky; katolíctvo
kartún , -u, m.	kaštieľ , -a, m.; kaštieľlik; kaštieľny	kaucia , -ie, ž., záloha, záruka; kaucionálny
kartuzián , -a, m.; kartuziánsky	kat , -a, m.	kaučuk , -u, m.; kaučukový
kasa — z nem., správne	katafalk , -u, m.	kauzálny , príčinný

káva , -y, ž.; kávička;	kde); kdesi; kdeže;	kiež
kávový; kávovník	kdežto	kikiríkaf , -ani, -ajú
kavaleria , -ie, ž., jazda,	kde tu	kila , -y, ž. (<i>miera</i>)
jazdectvo; kavaleri-	keby	Kilián , -a, m.
sta, jazdec	kečka , -y, ž. (<i>vrkoč u</i> <i>můžských</i>)	kilogram , -u, m., <i>ludo-</i> ve kilo, -a, str.
kavalier , -a, m. (<i>člo-</i> <i>vek rytierskeho cha-</i> <i>rakteru</i>)	ked' ; keďby ; keďže	kilovat (z kilowatt), -u, m.
kavent , -a, m., ruči- tel'	kedy ; kedykoľvek (= hocikedy); kedysi; ke- dyže	kinematograf , -a, m., <i>ludove</i> kino, -a, str.
kaviár , -u, m., ikry z je- setra	kedy tedy	kinžal , -a, m., tatársky nôž
kaviareň i kaviarňa ,	kefa , -y, ž. (<i>z mad.</i>), <i>správne kartáč</i> ; kefka ,	kiosk , -u, m., záhradný domček
-rne, ž.; kaviarník, ka- viarnický	<i>správne kartáček</i> ; ke- fový , <i>správne kartá- čový</i> ; kefoval , <i>správ- ne kartáčovať</i>	Kirgiz , -a, m.; kirgiz- ský
kavka , -y, ž.; kavčí, -ia, -ie; kavočka	kel , kla , m. (<i>slon má kly</i>)	kitfa , -le, ž. — z nem., sukňa
Kavkaz , -u, m.; kav- kazský	kelčík — z <i>mad.</i> , slo- vensky trovy, útrata, poplatok	Kľačany , -čian, m. <i>pomn.</i>
kavyľ , -a, m. (<i>stepná tráva</i>)	kepeň , -eňa, m., plášť; kepienok, pláštik	kľačať , -ím, -ia; kľač- mo
kázanie , -ia, str.	ker , kra , m.; mn. n., a. kry; kernaty; krík, kríček	klada , -y, ž.; kladka
kazár , -a, m.	keramika , -y, ž., ume- nie hrnčiarske; kera- mický	kladivo , -a, str.; kla- divko
kázať , -žem, -žu; káza- vat i kázávaf	Kežmarok , -rku, m.; kežmarský	kladka , -y, ž.
kazateľ , -a, m.; kaza- teľňa i kazateľnica	kiahne , -ní, ž. (<i>choro- ba</i>), sypanice, čes. ne- štovice	kľag , -u, m. (<i>z rum.</i>) (<i>kúsok teľacieho ža- lúdka, od ktorého sa mlieko skýsi</i>)
kázeň , -zne, ž.	kiar — z nem., slovensky	kľak , -u, m. (<i>meno vrchu</i>)
kazeta , -y, ž., krabica	zákruta, záhyb, závoz	kľakaf , -ám, -ajú; kľak- nút, kľaknem , kľakol
Kazimír , -a, m.	kibic , -a, m.; kibicovat	klam , -u, m.; klamat ;
kazisvet , -a, m.	kibitka , -y, ž., ruský vo- zík	klamár; klamavý , klamlivý; klamstvo
kazif , -ím, -ia; kazenie;		kľampiar , -a, m. = bľa- chár i plechár
kazený		klaňať sa, -iam, -ajú
každodenný		
každoročný		
každý		
kbel , -a, m. (<i>dbanka</i>);		
kbelík		
kde ; kdekoľvek (=hocí-		

klanica , -e, ž. — lušňa, lievč (<i>časť voza</i>)	klaviatúra , -y, ž.	kliatba , -y, ž.
klanie (<i>od klatf</i>), -ia, str.	klavír , -a, m.; klavíri- sta; klavírny	kličiť , -im, -ia = kľut , kľúvať (sa); kličivý ;
klarinet , -u, m.; klari- netista	kíb , -u, m.; kíbik; kíbo- vý	kličivost
klas , -u, m.; klasif sa; klasnatý; klasnatef; klások	klobása i klobása	klient , -a, m., sverenec, chránenec; klientela
klasa , -y, ž. — <i>lepšie</i> trieda	kľbo , kľbko, -a, str.; kľbôčko	kliesnif , -im, -ia
klasicizmus , -zmu, m., rázstarovekého (gréckeho a rímskeho) umenia	klč , -a, m.; klčovat	klešte , -i, ž. <i>pomn.</i>
klasicický , vzorný, do- konalý; klasická litera- túra (grécka a ríms- ká)	klebeta , -y, ž.; klebe- tit; klebetnica; kle- betník	klietka , -y, ž.; klietoc- ka
klasifikácia , -ie, ž., trie- denie, posúdenie; klasifi- kovat	klekotaf , -ám i -ocem (<i>zobákom</i>)	klik , -a, m.; klíček, -čka
klások , -sku, m.	Klementína , -y, ž.	klima , -atu, str., i klí- ma, -y, ž., podne- bie; klimatický
klásť , kladiem, kladú; kládol; kladený	klen , -a, m.; klenový	Kliment , -a, m.
kláštor , -a, m.; Kláštor pod Znievom; klá- štorník; kláštorský	klenba , -y, ž.	klin , -a, m.; klinec, -nca, m.
klát , -a, m.; klátik	kleniť , -ím, -ia, klenúť, svierat	klinika , -y, ž. (<i>ústav</i> pre vyučovanie po- slucháčov lekárstva pri posteli chorých); klinicky
klaf , kolem, kolú (<i>na pr. brava</i>); <i>iné je kliat'</i> , kľajem	klenot , -u, m.; klenot- ník	Klio , -ie, ž. (<i>múza de- jín</i>)
klátif , -im, -ia	Kleofáš , -a, m.	klipaf , -ám, -ajú = mi- hat, žmurkať; klipkať;
klauzula , -y, ž., doda- tok, podmienka	klepec , -pca, m., pasca	klipnúť
klauzúra , -y, ž., zatvo- renosť, samota klá- štorná	klepsydra , -y, ž., vodné hodiny	klišé , str. <i>neskl.</i>
kláves , -u, m.; mn.n., a. klávesy	kleptomania , -ie, ž., chorobná náchylnosť kradnúť	klk , -u, m., chumel', chumáč; kléek, -čka i -čku; <i>zväčša v č. mn.</i>
	klerik , -a, m., chovanec seminára; klerikali- zmus; klerikál; kleri- kálny; klerus, -ru, m., duchovenstvo	klky , -ov = <i>na pr.</i> vy- česaný chumáč z ko- nopí
	klesaf , -ám, -ajú; kles- núť	klnút , klniem, -nú = kliat'
	kliaf , kľajem, kľajú = klnút, klniem, -nú; kliatie, -ia; kliaty; <i>iné je klat'</i> , kolem	kloaka , -y, ž., stoka
		klobása , -y, ž.; klo- báska

klobučník, -a, m.
klobúk, -a, m.; klobú-
čik
klokoč, -e, ž.
klokotaf; voda klokotá
alebo klokoce
kloktaf, kloktám = vy-
plakovať, gargarizo-
vat'
klonif, -ím, -ia
klopať, -em, -ú
klopne, -pní, ž. *pomn.*
= chlopne
klopota, -y, ž. = lopota;
klopotať = lopotit sa
klozet, -u, m., splako-
vací záchod
klub, -u, m.; klubovka;
clubovný
kľuckaf, -ám, -ajú (*pri*
driemani)
kľúč, -a, m.; kľúčik;
kľuciар
kľučka, -y, ž.; kľučko-
vaf
kľúč — *správne* klík
kľuka, -y, ž.; kľukatý
klus, -u, m. = beh; klu-
sat = bežkať, sepkat
kľuf (sa) i kľuvať (sa),
-uje, -ujú = kľičiť; zís-
siate semeno kľuje či
kliči
klystír, -u i -a, m.
kľzaf sa, -žem, -žu;
kízačka
kľzký; kľzkosť
kľznúf, -em, -ú
kmásaf, -šem, -šu, trhaf,

škubaf; kmasnúf, trh-
nút, škubrút'
kmeň, -ňa, m.; kmen-
ný; kmeňový; kme-
noslovie; kmenotvor-
ný
kmeť, -a, m.
kmín, -a, m. (*z nem.*),
zlodej
kmín, -u, m. (*z lat.*),
rasca
kmit, -u, m.; kmitočet.
správne počet kmi-
tov
kmitať (sa), -ám, -ajú;
kmitnúf (sa)
kmotor, -tra, m.; kmo-
tra, -y, ž.
kňahyňa, -ne, ž. (*vy-*
datá; za svobodna
je kňažna i kňažná)
kňaz, -a, m.; kňazský;
kňazstvo
kňažna, -y, ž., i kňažná,
-ej, ž. (*za svobodna;*
vydatá je kňahyňa)
knedľa, -le, ž. (*z nem.*)
knieža, -afa, m.; knei-
žaci; knežatstvo
kniha, -y, ž.; knižka
knihár, -a, m.
kníhkupec, -pca, m.;
kníhkupectvo
knihoveň i knihovňa,
-vnie, ž. = knižnic, -e, ž.; knihovník; kni-
hovníky
kníhtlačiareň i kníh-
tlačiarňa, -rne, ž.

knižnica, -e, ž.; knižnič-
ný
knot, -u i -a, m.; knôtok
kňučaf, -ím, -ia
knuta, -y, ž., korbáč
koalícia, -ie, ž., sdru-
ženie, spojenie; koa-
ličný
kobčah, -a, m. (*obilný*
koš v mlyne)
koberec, -rca, m.; ko-
berček
kobyla, -y, ž.; kobylka;
kobylkár; kobylina
kobza, -y, ž. (*hudobný*
nástroj strunný)
kocka, -y, ž. — *správne*
kostka (krychľa); kôst-
ka (*a*) malá kost, *b*)
v slivke)
kocúr, -a, m. = máčik
koč, -a, m.; kočiar
kočiš, -a, m.; kočišský
kočka, -y, ž. = mačka
kočovník, -a, m.; ko-
čovnícky
kodex, -u, m.
kodicil, -u, m., prída-
vok k testamentu
kodifikácia, -ie, ž., spí-
sanie zákonov; kodifi-
kovať
kodkodákať
koeficient, -u, m., sú-
činiteľ
kohorta, -y, ž. (*oddiel*
vojska u Rimanov)
kohút, -a, m.; kohútik;
kohutí, -ia, -ie

kokarda , -y, ž., znak	<i>skosociálny smer, u-</i>	colo , -a, str., koleso
koketa , -y, ž.; koketovaf; koketný	<i>situjúci sa o zrušenie</i>	koło i okolo
kokón , -a, m., zámotok	<i>individuálneho vlast-</i>	kolocier – správne sk
motýľa (na pr. hod- vábnika)	<i>nictva); kolektivista;</i>	rocel, -u, m.
kokos , -u, m.; koko- sový; kokosovník	<i>kolektívny, hromadný</i>	kolodej , -a, m.
kokos , -u, m.; kokosovňa, -vne, ž.	kôleň i kôlňa , -lne, ž.	kolodium , -ia, str., dr-
kôl , kola, m.; kolík (v plote); iné je kolok, kolku (na lístindach)	kolenop , -a, str.; kolien- ko; kolenačky; kolena- tý; kolenný	<i>lepidla</i>
kolacionovať , srovná- vat	koleso , -a, str. ko- lo; koliesko; kole- sár i kolár	kolohnáť , -a, m.
koláč , -a, m.; koláčik	Kolchis , -idy, ž.	kolok , -lka, m. (<i>koloi</i> v kolkárni)
koľaj , -e, ž.; koľajnica	koliba , -y, ž.; kolíbka	kolokvium , -ia, str
(iné je kolej, -e, ž. = kolegium)	(malá koliba)	skúška v podobe roz- hovoru; kolokvovať
kolár -a, m. = kolesár	kolibrik , -a, m.	Koloman , -a, m.
kolaudácia , -ie, ž.,	kolidovať , odporovať si navzájom	kolomaž , -e, ž.; kolo- mažník; kolomažnica
schválenie	kolík , -a, m., malý kôl	kolona , -y, ž. (<i>vojsko</i> pochoduje v kolonách)
kolba , -y, ž.	kolika , -y, ž., bolenie brucha	kolonáda , -y, ž., stípo- radie
kolčava , -y, ž. (drôte- ná košela)	kolimaha , -y, ž. (<i>kry- tý koč v povestiach</i> ; kolomaž)	kolonia , -ie, ž., osada; koloniálny; kolonista, kolonizácia; koloni- zovať
kolčovať – vlastne klčovať	kolísat (sa), -šem, -šu; kolíska	koloratúra , -y, ž., o- zdobný spev, trylkova- nie; koloratúrny
koleda , -y, ž.; koled- ník; koledovať	kolízia , -ie, ž., neshoda, spor	kolorit , -u, m., zafarbe- nie, farbitosť; kolo- rovat
kolega , -u, ž., druh,	kolkáreň i kolkárňa , -rne, ž.; kolkovať sa – hrať sa v kolky	kolos , -u i -a, m., obor; kolosálny
spolupracovník v ú- rade; kolegialita; ko- legiálny	kolko ; koľkokrát i kol- ko ráz; kol'koraký; kol'ký; kol'kost	kolotaf , -ám, -ajú, točiť sa; kolotavý (pohyb)
kolegium , -ia, str., kolej, sbor; kolegiálny	kolkovať (<i>kolky prilie- pať</i>)	kolotoč , -a, m.
kolej , -e, ž. – kolegium;	Kollár (Ján)	kolovrat , -u, m.; kolo- vrátko, -tku i -tka
iné je koľaj, koľajnica	kolmý ; kolmica; kolmo	
kolktivizmus , -zmu, m. (a) opak individua-		

kolportáž , -e, ž., rozširovanie tlačív; kolportér; kolportovať	ný sbor; komisionálny	kompliment , -u, m., poklona
kolumbárium , -ia, str., holubíneč; veľké hroby s výklenkami pre popolnice	komisionár, -a, m.	komplott , -u, m., spri-sahanie, vzbura
komando , -a, str., povel, velenie, veliteľstvo; komandant <i>al.</i> komandér	komisný	komponista , -u, m., hudobný skladateľ
komár , -a, m.	komita, -u, m., povstalec	komposesor , -a, m., spolumajiteľ; komposesorát, -u, m., spo-ločný majetok, spolu-majiteľstvo
Komárno , -a, str.; Komárnian; komárnanský	komitét, -u, m., výbor	kompot , -u, m., zavárané ovocie
komasácia , -ie, ž., sčítovanie pozemkov; komasovať	komora, -y, ž.; komôrka; komorník	kompozícia , -ie, ž., skladba
kombinácia , -ie, ž., sestavovanie; kombinačný	kompan, -a, m., druh	kompromis , -u, m., pod-konanie, vyrovnanie, dohodnutie
komedia , -ie, ž.; komediant	kompania, -ie, ž., sot-nina; spoločnosť	kompromitovať , do-brému menu uško-díť
komentár , -a, m., poznámky, výklad	komparatív, -u, m. (druhý stupeň pri-davných mien, na pr. starší je komparativ od starý); kompara-tívny	komptoir — vid' kon-toár
komerciálny , komerčný, obchodný	kompas, -u, m.	komuna , -y, ž., spolu-vlastníctvo; komunálny
kometa (<i>i kométa</i>), -y, ž.	kompendium, -ia, str., súhrn, súbor, súbor-ná učebnica	komunikácia , -ie, ž., spojenie, verejná pre-mávka
komfort , -u, m., pohodlie, prepych	kompetencia, -ie, ž., príslušnosť, oprávnenosť; kompetenčný; kompetentný, oprávnený	komuniké , str. neskl.
komik , -a, m.; komický; komičnosť i komickosť	komplilácia, -ie, ž. (špi-sovanie vypisovaním z iných spisov); kom-pilátor; komplilovať	komunista , -u, m.; komunistický; komunizmus
komín , -a, m.; kominár	kompletný, úplný	kôň , koňa, m.; mn. n., a. kone, g. koní, d. koňom, l. koňoch, l. koňmi
komisár , -a, m.; komisiariát, -u, m.	komplex, -u, m., súbor, súhrn	koňak , -u, m. (<i>liehový nápoj</i>)
komisia , -ie, ž., príkaz, objednávka; úradné pokonávanie; skušob-	komplikácia, -ie, ž.. složitosť, spletenosť; komplikovaný, složitý	

konár , -a, m.; konárik; konáristý	kondícia , -ie, ž., stav, podmienka, zamestnanie	banie (<i>majetku, novín</i>)
konáť , -ám, -ajú; konávať	kondicionál , -u, m., podmieňovačí spôsob; kondicionálny	konflikt , -u, m., spor
koncedovať , ustúpiť, povoliť	kondolencia , -ie, ž., sústrast; kondolovať	konformný , rovnakej podoby
koncentrácia , -ie, ž., sústredenie; koncentračný; koncentrický	kondor , -a, m. (<i>dravý vták</i>)	konfrontácia , -ie, ž., postavenie proti sebe, vypočutie svedkov pred obžalovaným
koncepcia , -ie, ž., poňatie	konduktor , -a, m., sprievodca vlaku	konfúzia , -ie, ž., zmätok
koncept , -u, m., náčrt; konceptný	konec i koniec, konca, m.	kongeniálny , rovnakého ducha
koncert , -u, m.	konečník , -a, m. (<i>časť čreva</i>)	konglomerát , -u, m., spletenina, smiešanina, slepenina
koncesia , -ie, ž., povolenie, ústupok; koncesionár	konečný	kongregácia , -ie, ž., cirkevné sdruženie i shromaždenie; congregačný
koncil , -u, m., cirkevný snem	konexia , -ie, ž., spojenie, vlivná známosť	kongres , -u, m., sjazd
konciliantný , povoľný	konfederácia , -ie, ž., spolok štátov, spolkov; sdruženie	kongrua , -y, ž., zaručený dôchodok duchovných; d. a l. sg. kongrui
koncipient , -a, m., osnovník (<i>na pr. advokátsky</i>); koncipovať, osnovať	konfekcia , -ie, ž., obchod s hotovým šatstvom; konfekčný	koniár , -a, m.; koniať i koniárňa
koncipista , -u, m. (<i>úradník</i>)	konfekt , -u, m., lahôdka	konický , kužeľovitý
koncovka , -y, ž.	konferencia , -ie, ž., porada	koniča , -ata, str.
konča (<i>predl. s gen.</i>); konča lítky = na konci lítky	konfesia , -ie, ž., (<i>náboženské</i>) vyznanie; konfesionálny	konidráč , -a, m.
končiar , -a, m.	konfident , -a, m., dôverník (<i>najmä poliacajný</i>)	koník , -a, m.; koniček
končistý	konfirmácia , -ie, ž., protestantské obnovenie krstného slibu; konfirmand; konfirmovať	konjektúra , -y, ž., dohad, domnenienka
končíť (sa), -ím, -ia; končíme robotu; rok sa končí	konfiškácia , -ie, ž., zhá-	konjugácia , -ie, ž., časovanie
končity		konjunktív , -u, m., spôjovací spôsob; konjunktívny
kondenzácia , -ie, ž., zhustovanie; kondenzovať		konjunktúra , -y, ž., sho-

da okolnosti; kon-	konštelácia, -ie, ž., po-	kontráš, -a, m.
junkturalista, vypočí-	stavenie hviezd, sbeh	kontribúcia, -ie, ž.,
tavec	okolností	daň; kontribučný
konkávny , vydutý, vy-	konštitúcia , -ie, ž.;	kontrola, -y, ž., dozor;
hĺbený (<i>opak</i> kon-	konštitucionálny;	kontrolný; kontrolór
vexný, vyhnutý, vy-	konštitučný	kontroverzia , -ie, ž.,
puklý)	konštrukcia , -ie, ž., so-	spor
konklúzia , -ie, ž., zá-	strojenie, náčrt, väz-	kontumácia, -ie, ž., ne-
ver	ba; konštruktívny i	dostavenie sa na stíl;
konkordát , -u, m., smlu-	konstruktívny; kon-	poriadky proti náka-
va medzi štátom a	štruktivizmus i kon-	ze (<i>na pr.</i> kontumá-
cirkvou	struktivizmus	cacia psov = rozkaz za-
konkrétny	kontakt , -u, m., styk	tvoril psov); kontu-
konkubina , -y, ž., súlož-	kontesa , -y, ž., gróf-	mačný
nica; konkubinát, -u	ska dcéra; konteska	kontúra , -y, ž., obrys
konkurencia , -ie, ž., sú-	kontinent , -u, m., pev-	konva , -y, ž. (<i>ná-</i>
taž, uchádzanie sa o	nina; kontinentálny	<i>doba na mlieko</i>);
niečo; konkurovať	kontingent , -u, m., po-	konvička
konkurz , -vzu, m., úpa-	vinný podiel	konvalia , -ie, ž.; kon-
dok, verejná súťaž	kontinuita , -y, ž., sú-	valinka
konope , -í i konôp , ž.	vislosť, spojitosť	konvencia , -ie, ž.,
<i>pomn.</i> ; d. konopiam	konto , -a, str., účet; à	smluva
<i>ap.</i> , ako ulice; ko-	conto (<i>tal.</i> , <i>čítaj</i> a	konvent , -u, m., shro-
nopný; konopnica;	konto), na účet	maženie
konôpka, -y, ž. (<i>vták</i>)	kontoár , -a, m., učtá-	konverzácia , -ie, ž.,
Konrád , -a, m.	reň i učtárňa; kontoa-	rozhovor
konsekrácia , -ie, ž., za-	rista, účtovník	konvexný , vyhnutý, vy-
svätenie	kontokorent , -u, m.,	puklý
konskripcia , -ie, ž., sú-	bežný účet	konvikt , -u, m., výchov-
pis; konskripčný (<i>ale</i>	kontraband , -u, m.,	ný ústav
konskribovať)	podludnícky tovar	konvulzia , -ie, ž., kŕč;
konský ; konstvo	kontradikcia , -ie, ž.,	konvulzívny
Konstantín , -a, m.	protirečenie	konzerva , -y, ž.; kon-
Konstantinopol , -a, m.	kontrakt , -u, m., smlu-	zervátor; konzervovať
= Carihrad	va	konzervatívny , pridr-
konstantný , stály	kontrapunkt , -u, m.,	žiavajúci sa starého;
konškolár , -a, m., spo-	náuka o hudobnej	konzervativizmus
lužiak	skladbe	konzilium , -ia, str., rada
konštatovať , zistit	kontrasignovať	konzistorium , -ia, str.,

poradný sbor biskupský; konzistoriálny	kopulácia , -ie, ž., spojenie, sobáš	korektúra , -y, ž., oprava
konzorcium , -ia, str., sdruženie	kopyto , -a, str.; kotypár; kopýtko; kotypník	korelácia , -ie, ž., vzťah; korelatívny
konzul , -a, m.; konzulát, -u, m.; konzulárny; iné je konsul, rím. úradník; konzulát	kôra , -y, ž.; kôrka; kôročka	koreň , -eňa, m.; korenok; korenie; korenový; korený; korian; koriankár
konzum , -u, m., spotreba; potravné družstvo; konzument; konzumný	koráb , -a i -u, m.	korepetitor , -a, m., opanovateľ, domáci učiteľ
kopa , -y, ž.; kôpka	korál , -u, m.; korálok; koralový	korešpondencia , -ie, ž., písanie listov; korespondent
kopat , -em, -ú; kopáč; kopačka (<i>práca</i>); kopačka (<i>ženská</i>)	korán , -u, m., islamská kniha zjavenia	korhel , -a, m. – z nem., pijan, opilec; korhelica; korhefský
kopanica , -e, ž.; kopaničiar; kopaničiarsky	kôravet' , -ie, -ejú	koridor , -u, m., chodba; priechodné územie
kopec , -pca, m.; kopček; kopcovitý	korba , -y, ž. (<i>sane</i>)	korigovať , oprávovať
kopejka , -y, ž. (<i>ruský peniaz</i>)	korbáč , -a, m.	Korint , -a, m.; korintský
kopeň , -pňa, m. (na pr. kopeň sena)	korbel , -a, m. (<i>nádoba</i>)	Koriolán , -a, m.
kopia , -ie, ž., odpis, napodobnenie; kopírovať; kopista	korčuha , -y, ž. (<i>nádoba</i>)	korisť , -ti, ž.; koristiť; koristný
kopija , -ije, ž., oštep	korčule , -lí, ž. <i>pomn.</i> , brusle; korčuľovať sa, brusliť sa	korif sa, -ím, -ia
kôpka , -y, ž.; vid' kopa	kordiálny , srdečný	kormidlo , -a, str.; kormidelník
kopnef , -ie, -ejú (<i>ukazovať</i> sa z tajúceho snehu)	Kordiliery , -lier, ž. <i>pomn. (horstvov Amerike)</i>	kôrnatet' , -ie, -ejú
kopnút , -nem, -nú	kordon , -u, m., reťaz vojenských stráží	kôrnatý
kôpor , kôpru, m.; kôprový	kordován , -u, m. (<i>jemne vyrobená červená kožia koža; topánky z nej: kordovánky</i>)	Kornel , -a, m.; Kornelia
kopov , -a, m. (<i>z mad'</i>), honiaci pes	korec , -rca, m. (<i>nádoba z kôry, z dreva; miera = ½ jutra</i>)	kornuťa , -e, ž. = kornútka (<i>ovca</i>)
	korekcia , -ie, ž., oprava	korok , -rku i -rka, m.; korkový
	korektný , správny	korporácia , -ie, ž., sbor, spolok, spoločenstvo,
	korektor , -a, m., opravovateľ	

sdruženie; korporatívne, hromadne, sborom	kosier , -a, m ; kosierik, kosierok (<i>pero za klobúkom</i>)	Košariská , -ísk, str. <i>pomn.</i>
korpulencia , -ie, ž., telnatost, tučnosť; koruplentný	kosílka , -y, ž. (<i>slučka, smyčka</i>)	košarovaf
korteš , -a, m.; kortešovat	kosif , -ím, -ia	košeфа , -le, ž.; košeľový; košeľka; košelenka, košeľôčka
korúhev , -hvi, i korúhva, -y, ž.	kosodiaľník , -a, m.	košiar , -a, m. (<i>na ovce</i>), lok. v košiari, mn. n.
korumpovať , skaziť, podplatiť	kosodrevina , -y, ž.	košiare
koruna , -y, ž.; korunka; korunný	kosoštvorec , -rca, m.	Košice , -šic, ž. <i>pomn.</i> ; Košičan, Košičanka; košický; Košicko-bohumínska železnica
korupcia , -ie, ž., podplatenie, podkúpenie; korupčný	kosouholník , -a, m.	košík , -a, m.
korytnačka , -y, ž. = želva	kost — z nem., správne chova, strava	košina , -y, ž. ; košinár
Korytnica , -e, ž.	kostf , -ti, ž.; kostka (krychľa); kôstka (a) malá kost, b) v slivke); kostička; kostený	košnica , -e, ž. (<i>slameň úpl</i>)
koryto , -a, str.; korytár; korytko	kostík , -a, m. = fosfor (prvok)	Košany , -ian, m. <i>pomn.</i> (<i>osada</i>)
Korzika , -y, ž.; Korzičan i Korzikán; Korzičanka; korzický	kôstka , -y, ž. (a) malá kost, b) v slivke); kôstočka i kostôčka, kostička; vidť i kost, kostka (kocka)	košťial , -a, m.; košťalič
kosa , -y, ž.; kosička	kostlivec , -vca, m.	košťovaf — z nem., správne ochutnávať, okusovať; kočko to koštuje? — správne kočko to stojí?
kosák , -a, m.	kostol , -a, m.; kostolík; kostolný; kostolník; kostolníčiť	kotlár , -a, m.
kosba , -y, ž.	Kostoľany , -ian, m. <i>pomn.</i>	kotlík , -a, m.
kosec , -sca, m.	kostra , -y, ž.	kotlina , -y, ž.
kosiač , -a, m. (<i>pero z chvosta kohutieho, tetrovieho</i>)	kostrnok , -nka, m. (z pera)	kotlevina , -y, ž
kosička , -y, ž. (<i>druh šatkы na hlavu</i>)	kostrbatý	kotol , -la, m. ; l. v kotle; n. pl. kotly; kotlík
kosídliť i kosiliť', -ím, -ia (<i>uvádzovať na slučku</i>); kosílka	kostym , -u, m.	kotúč , -a, m.; kotúčka, -y, ž.
kosienka , -y, ž. = otava, mládzka	kosý	kotúľ , -a, m.; kotúľka, -y, ž.
	koš , koša, m.; košík, -a, m.; košíkár; košíkársky; košíkárstvo	kotúľaf , -am, -ajú
	košarina , -y, ž.	kotva , -y, ž.; kotevný; kotvica; kotvíť

kov , -u, m.; kovový	žiar, garbiar; kože-	krajina , -y, ž.: krajinka; Slovenská krajina; krajinský; krajinský úrad, výbor; krajinské zastupiteľstvo
kováč , -a, m.; kováčik; kováčsky	lužstvo	
kovaf i kuť, kujem, kujú; kuj, kujte; kujúc; kul i koval; kutý i kovaný; kovanie i kutie	kožený	
kovolejáreň i kovolejáňa, -rne, ž.	kožiar , -a, m.	
kovopriemysel , -slu, m.	kožka , -y, ž.; kožkár; kožtička	
koza , -y, ž.; kozička; kozí, -ia, -ie	kožovaf = omietaf	krajší , -ia, -ie (komp. od krásny) – krásnejší
kozák , -a, m.; kozácky	kožovka , -y, ž. = omietka	krákať , -am, -ajú; krákorif, krákoraf
kozel , -zla, m. = cap	kožuch , -a, m.; kožúšek, kožúšok alebo kožuštek	Krakov , -a, m.
kozi, -ia, -ie	kožušina , -y, ž.	Krakovany , -ian, m. pomn.
kozina , -y, ž., kozie mäso	kožušník , -a, m.	krakoviak , -a, m.
kozľa , -ata alebo kozliatko, -a, str.; kozľaci, -ia, -ie	kra , kry, ž.	kráľ , -a, m.; kráľovič; kráľovna; kráľka; Kráľova hoľa; kráľovrah; kráľovský
kozmetika , -y, ž., pestovanie krásy; kozmetický	krab , -a, m. (morský rak)	Kralice , -líc, ž. pomn.; kralický; Kralická biblia
kozmogonia , -ie, ž., náuka o vzniku sveta	krabica , -e, ž.; krabička	králik , -a, m.; králiček
kozmopolitizmus , -zmu, m., svetoobčianstvo; kozmopolita; kozmopolitický	kráčať , -am, -ajú; kráčavaf	Kraľovany , -vian, ž. pomn.; kraľoviansky
kozmos , kozmu, m., svet; kozmický	Kračún , -a, m. = Vianoce	kraľovať , -ujem
kozorožec , -žca, m.	krádež , -e, ž.	krám , -u, m.; krámsky
kozub , -a, m., krb; kozúbok (pri peci)	kradnúť i krasf, -dnem, -dnú; kradol, kradla	kramár , -a, m.
koža , -e, ž.; kožný; kožený	krahulec , -lca, m.	kramľa — z nem., spojka, skobka
koželuh , -a, m. = koželuh	krach , -u, m. (z nem.), hospodársky úpadok; skrachovat'	krápať , vid' kropit'
	kraj , -a, m.; na kraji (lalvice); krajan; krajný	krapne , -í, ž. pomn., z nem., správne šišky
	krájaf , -am, -ajú; krajač; krájané	Kras , -u, m.; krasový
	krajciar , -a, m.	krása , -y, ž.; krásavica; kráska
	krajčír , -a, m.; krajčírsky	krásif (sa), -im, -ia, krášlit'
	krajec , -jca, m. krajík, -a; krajček, krajíček	kraslica , -e, ž.

Krásno , -a, str.; krás-	krčah , -a, m.; krčiažok,	sliar; kresliareň i kre-
ňanský	krčiažtek	sliarňa
krásny , komp. krásnejší	krčif (sa), -ím, -ia; kr-	kreslo , -a, str.
i krajší; krásne, krás-	čievať (sa)	kresťan , -a, m., kre-
nejšie i krajšie (prísl.)	krčma , -y, ž.; krčmič-	stánka; kresťanský;
krasocit , -u, m.	ka; krčmár; krčmár-	kresťanstvo
krasopis , -u, m.; kra-	krádeľ , -dľa, m.; kŕdlik	Kréta , -y, ž.; Kréfan;
sopisný	kreatúra , -y, ž., tvor	krétsky
krasoveda , -y, ž., este-	kredenc , -a, m., skriňa	kretén , -a, m., slabomyselný
tika	na riad	Krézus , -za, m. (vlast-
krát piše sa spolu s či-	kredit , -u, m., úver	né meno); krézus, -usa,
slovkou, napr. trikrát,	kredo , -a, str. (= ve-	m. = boháč
šesťkrát (raz piše sa	rím), vyznanie (viery)	krhla , -y, ž.; krhlička
osve: tri razy, šesť	krehký , komp. krehkej-	krchňavý ; krchniak;
ráz)	ší; krehučký; kreh-	krcho = favoruký, fa-
kráter , -eru i -era, m.	kost'	vičiak; vid' i kršňavý,
(otvor sopky); mn.	krehnúť , -nem, -nú	kršniak
n., a. krátery	krem i okrem	kriak — správne krík
krátiť , -im, -ia	krematorium , -ia, str.,	kričať , -ím, -ia,
krátko (prísl.)	ústav na spaľovanie	kridlo , -a, str.; kridelko
krátkodobý	mrtvol	krieda , -y, ž.; kriedový
krátkozraký	kremeň , -eňa, m.; kre-	kriesiť , -ím, -ia; krie-
krátky ; kratší	menný; kremenistý	senie; kriesiteľ
kratochvíľa , -le, ž.;	kremienka , -y, ž. (puš-	krik , -u, m.
kratochvíľný	ka)	krik , -a, m. = malý
kratušký	kremienok , -nka, m.	ker; kríček
krava , -y, ž.; kraví, -ia,	kremík , -a, m. (prvok	kriket , -u, m. (hra)
-je; kravička; kravský	silicium)	krikľavý
kravata , -y, ž. = ná-	krep , -u, m., riedka	krikľún , -na, m.
krčník	tkanina	kriminál , -u, m., väze-
kraviar , -a, m.; kra-	krepčiť , -ím, -ia	nie; kriminálny, trest-
viarka	krepký , bujarý	ný; kriminalista
kravíneč , -nca, m., kra-	kresaf , -šem, -šú; kre-	Kristián , -a, m.
vín, staja pre kravy	sačka; kresadlo	Kristína , -y, ž.
kráže , -ov, m. pomn.=	kresba , -y, ž.	Kristus , Krista, m.; v.
kruhy	kresliť , -ím, -ia; kres-	Kriste; Kristus Pán
krbka , -y, ž. (nádoba)	liaci (kto kreslí); kres-	Krišpin , -a, m.
kŕč , -a, m.; kŕčový, kr-	liace potreby; kres-	krištáľ , -u, m., bezba-
čovitý		

revný, číry kremeň;	križovaf	kronika , -y, ž.; kroni-
kríštáľové sklo (<i>iné je</i> krystal)	križovník , -a, m.; krí- žovníky	kár
Krištof , -a, m.	križový ; Krížové dni	Kronos , -na, m.
kritérium , -ia, str., sku- šobný znak	krk , krku, m.; krček, krčku, m.	kropáč , -a, m.
kritik , -a, m., posudzo- vatel'; kritiká; kritický	krkavec , -vca, m.	kropiť , -ím, -ia; krápať
kriváň , -a, m.; krivaňa, -ne, ž.	Krkonoše , -noš, ž. <i>pomn.</i> ; krkonošský	krôpka , -y, ž., malá kropaj, kvapôčka
Kriváň , -a, m. (<i>vrch</i>)	krkva , -y, ž. = záhyb, vráska; krkvať, vra- štiť, krčiť	krosná , -ien, str. <i>pomn.</i> ; krosienka, -nok
krívať , -am, -ajú	krm , -u, m., i krma, -y, ž.	krošňa , -ne, ž., noša
krivda , -y, ž.	krmit , -ím, -ia	krotiť , -ím, -ia; kroti- tel'
krivdiť , -ím, -ia	krmník , -a, m.	krotký ; krotší i krotkejší
kriveť , -iem, -ejú	krmný	krov , -u, m.
krivica , -e, ž.	krnáč , -a, m. (<i>krivé</i> <i>ohnuté, hrčovaté dre- vo</i>); krnačky, -čiek (<i>sane</i>)	krovie , -ia, str. (<i>od ker</i>)
krivíť , -ím, -ia	krnet ', -iem, -ejú	krovinaty
krivka , -y, ž.	kročaj , -a, m.	krpatet' , -iem, -ejú
krivkať , -ám, -ajú	krochaf , -ám, -ajú; krochkať	krpatý
krivoprisažný ; krivo- prisažník; krivopri- sažníctvo	krochmeľ — <i>správne škrob</i>	krpeč , -pca, m.; krpček; krpčiar
krivoústy	krochmeliť — <i>správne škrobiť</i>	krst , -u, m.
krivozubý	kroj , -a, m.	krstenie , -ia, str.; kr- stiny
krivuľa , -le, ž.; krivuľ- ka	krojif , -jím, -ja	krstif , -ím, -ia; krstiteľ;
krivý ; krivší i krivejší	krok , -u, m.; krôčik, -a, m.	krstiteľnica
kríza , -y, ž., rozhodný obrat, povážlivý stav	krokodíl , -a, m.	krstňa , -afa, str.; krst- niatko
kríž , -a, m.; krížik	krokva , -y, ž.; krokvica	krstný , -ého, m.; krst- ná, -ej, ž.
krížalka , -y, ž. = krú- žalka (<i>z jablka, zo</i> <i>zemiakov</i>)	krom i krome, <i>predl.</i> s. g.	kršňavý = favoruký; kršniak; <i>vid' i</i> krch- ňavý, krchniak
križiak , -a, m.; križiac- ky	kromobyčajný	krt , -a, m.; krtica; krti- nec; krtičnatý
križiť sa , -im, -ia	Krompachy , -ach, m. <i>pomn.</i>	krucifix , -u, m., kríž s telom ukrižovaného Krista
križník , -a, m.		kruh , -u, m.; kruhový
križny		kruch , -a, m. (<i>chleba</i>)
križom krážom		

Krupá , -ej, ž. (obec)	krvotok , -u, m.	<i>sa nad hradskou kúdolí)</i>
krúpa , -y, ž.; krúpka;	kryha , -y, ž. — správne	kuchár , -a, m.; kuchárka; kuchársky
krúpy, krúp, ž. <i>pomn.</i>	kra	kuchyňa , -ne, ž.; kuchynka; kuchynský
krupaj , -e, ž.	krychľa , -e, ž. = ku-	kujný ; kujnosť
krupica , -e, ž.	bík; krychľový = ku-	kukať , -ám, -ajú; kuk-
Krupina , -y, ž.; krupin-	bičný	nút
ský	Krym , -u, m.; krymský	kukla , -y, ž.
krupobitie , -ia, str.	krypta , -y, ž.	kúkoľ , -a i -u, m.; kúkoľový
krutáň , -a, m., krutý,	krystal , -u, m.; krysta-	Kukučín (spisovateľ)
tvrdohlavý	lizácia; krystalografia; krystalizovať (iné	kukučka , -y, ž.; kukulienka; kukučkin
krútik , -a, m., chvostík	je krištál = bezbarevný, číry kremeň)	kukurica , -e, ž.
krútiť , -im, -ia (niečo	kryť , -yjem, -yjú; kryci,	kuľhať , -ám, -ajú; kuľ-
alebo niečím	-ia, -ie (krycia farba,	havý
krútka , -y, ž. (= šraub)	krycia hmota); kry-	kuli , -iho, m. (čínsky
krútňava , -y, ž.	júci, -a, -e; krytý;	nádeník)
krutohlavec , -vca, m.	krytie; krytina	kulisa , -y, ž.
krutý	kryptosemenný	kulminácia , -ie, ž., vr-
krúžek i krúžok, -žku,	kto ; ktokoľvek = hocí-	cholenie
m.; krúžkovat	kto; ktosi	kuloár , -a i -u, m., boč-
kružidlo i kružítka, -a,	ktoľ ; ktoľkoľvek =	ná chodba (<i>na pr. v snemovni</i>)
str.	hociktorý; ktorýsi	kult , -u, m., bohopocta,
kružina , -y, ž. = krovina	ktosi	pestovanie <i>niečoho</i>
kružnica , -e, ž. (kružná	ku = k	kultúra , -y, ž., vzdelanost, pestovanie <i>niečoho</i> ;
čiara)	Kubány , -ho, m.; Ludo	kultúrný
krv , -i, ž.	dovit Kubány	Kumán , -a, m.; kumánsky
krvácať , -am, -ajú	kubický , kubičný, kubíkový = krychľový	kumulácia , -ie, ž., hromadenie
krvavet' , -iem, -ejú	kubík , -a, m. = krychľa	kumys , -a, m. (tatársky
(stávať sa krvavým)	kučeravet' , -iem, -ejú	nápoj z kobylieho
krvavit , -ím, -ia (činiť	kučeravý	mlieka)
krvavým)	kúdeľ , -le, ž.; kúdeľka;	kuna , -y, ž.
krvavník , -a, m. (zelina)	kúdeľný	
krvavý	kudlif (sa), -ím, -ia,	
krvinka , -y, ž.	vlniť sa; kudlatý	
krvipreliatie , -ia, str.	kúdol , -u, m.; kúdolit	
križízny = krvilačný	sa (<i>na pr. dym sa</i>	
krvnatý	kúdoli alebo prach	
krvný		
krvopotný		

kúpa, -y, ž.	kurzíva, latinské písmo ležaté	kovaný; kutie i kovanie
kúpaf (sa), -am, -ajú i -em, -u; kúpavaf (sa) i kúpávaf (sa), -am, -ajú; kupač; kupačka = kúpanie; kúpalište	kúria, -ie, ž., pápežský dvor, zemiansky dom, súd; kuriálny; kuriátny	kutáč, -a, m.
kupčíf, -ím, -ia	kurič, -a, m.	kutať, -ám, -ajú
kupé, str. <i>neskl.</i> , vozňový oddiel	kurier, -a, m., rýchly posol	kuteľ, -tľa, m. (z nem.) = tlsté črevo
kupec, -pca, m.	kuriozita, -y, ž., zvláštnosť	kutif, -ím, -ia
kúpeľ, -eľa, m.; kúpeľný; Bardejovské kúpele	kúrič, -im, -ia	kutle, -í, m. <i>pomn.</i> (z nem.) = droby
kúpif, -im, -ia	kurivo, -a, str.	Kutná Hora; kutnohorský
kuplet, -u, m.	kurizovaf, dvorif; kurizant	Kúty, Kút, m. <i>pomn.</i>
kúpny	kúrňava, -y, ž. (<i>prachu, dymu, snehu</i>)	kuvik, -a, m.; kuvičí; kuvikat
ku podivu	kuroptva, -y, ž.	kúzelník, -a, m.; kúzelný; kúzelnictvo
kupón, -a i -u, m., odstrižok	kuruc, -a, m.; kurucký	kúzlo, -a, str.; mn. g. kúzel
kúr, -u, m. = dym	kurz, -rzu, m.; kurzista	Kuzmány, -yho, m.; Karol Kuzmány
kura, -y, ž.; kura, -afa, str. = kuriatko; kurča, -afa = kurčiatko; kurí, -ia, -ie (<i>kurie oko</i>); kurací, -ia, -ie; kuracina; kurín; kuríneč	kurzíva, -y, ž., latinské písmo ležaté	kužeľ, -eľa, m.
kúra, -y, ž., liečenie	kus, -a, m.; kúsok; kúštiček	kváder, -dra, m.; mn. n., a. kvádry
kurát, -a, m., vojenský knaz	kusadlo, -a, str.; mn. g. kusadiel	kvadrát, -u, m., štvorec; kvadratický; kvadratúra
kuratela, -y, ž., opatiera	kúsaf, -šem, -šu, hrýzt'; kúsaj i kúš; kúsajúc i kúšuc	kvákať, -am, -ajú
kurátor, -a, m., opatrovník, poručník	kustos, -oda i -osa, m., strážca; správca (<i>muzea</i>)	kvalifikácia, -ie, ž., posúdenie; kvalifikačný
kuratorium, -ia, str.	kušnieri — správne kožušník	kvalita, -y, ž., akosť i jaskosť; kvalitatívny
kuráž, -e, ž.; kurážny	kút, -a, m.; kútik; kútyn; kútynica	kvantita, -y, ž., koľkost; kvantitatívny
kurča, -at'a, str.; kurčiatko i kuriatko	kuť i kovaf, kujem, kujú; kuj, kujte; kujúc; kul i koval; kutý i	kvapef, -pľa, m.; kvapľový
kurentný, bežný; kurentné písmo; iné je	kvardián, -a, m., správne gvardián	kvapka, -y, ž.; kvapôčka

kváriť , -im, -ia, ničiť, hubiť	kvóta , -y, ž., primera- ný diel	kyselina , -y, ž. (kyse- lina sírová ap.)
kvarta , -y, ž.; kvartán	kyanid , -u, m.	kýslík , -a, m. (<i>prvak</i> <i>oxygenium</i>); kyslič- ník; kyslíkový; ky- sličitý
kvartál , -u, m., štvrt- ročie; časť mesta	kydať , -ám, -ajú	kyslina , -y, ž. (<i>voláčo</i> <i>kyslého</i>)
kvarteto , -a, str.	kýchnuť , -am, -ajú; kých- nuť	kyslotá , -y, ž.
kvartief – z nem., byt, bývanie	kyj , -a, m.; kyjak ; ky- janica	kyslý ; kyslé mlieko
kvás , -u, m.; kvások, -sku, m.; kvasnice -ic, ž. <i>pomn.</i>	Kyjev , -a, m. (<i>v Rusku</i>); kyjevský	kysnúť , -nem, -nú
kvásiť , -ím, -ia; kva- senie	Kyjov , -a, m. (<i>na Mo-</i> <i>rave</i>); kyjovský	kysť , -ti, ž.. kystka = strapec, štetka
kvestor , -a, m., poklad- ník, výberčí; kvestúra	Kyklady , -ad, ž. <i>pomn.</i>	Kysuca , -e, ž.; Kysuc- ké Nové Mesto
kvet , -a i -u, m., kve- tář; kvetník, -a; kvet- natý; kvetný	Kyklop , -a, m. (<i>jedno-</i> <i>oký obor</i>); kyklopský	kýška , -y, ž. = kyslé mlieko; samokýška, medokýš = kyslá voda
Kvetná nedea	kyla , -y, ž. = prietrž; kylavý; kylavosť	kyt , -a, m., veľryba; kytovci
kvičať , -ím, -ia	kým	kyta , -y, ž. (<i>sväzok</i> <i>lanu, konopí</i>)
kvietok , -tka, m.	kynožiť , -ím, -ia (z <i>mad'</i>), hubiť, ničiť, márnit	kytica , -e, ž.; kytka
kvík , -u, m. = kvikot	kynúť , -niem, -nú	kývať , -am i -em, -ajú i -u; kyvkať; kývnut; kyvadlo
kvíſba , -y, ž. = kvílenie	kypet' , -ím, -ia	kyvot , -u, m.; kyvotať = kývat
kvíliť , -ím, -ia	kýpeť , -pta, m., pahýl;	kyz , -u, m. (<i>sirník, slú-</i> <i>čenina arzeniková a</i> <i>antimonová</i>)
kvinta , -y, ž.; kvintán	kýptik , -a, m. (<i>okyp-</i> <i>tený úd</i>); kyptif	kýže , káže, kéže
kvintakord , -u, m.	kypret' , -ie, -ejú	
kvintesencia , -ie, ž., podstata	kypríť , -ím, -ia	L , L.
kvinteto , -a, str.	kyprý	
Kvirinál , -u, m.	Kyrie eleison	
kvitancia , -ie, ž., po- istenka; kvitovať, po- istif	kyrilica = cyrilica (<i>druh</i> <i>slovanského písma</i>)	
kvitnúť , -em, -nú	Kýros , -ra, m.	
kvočka , -y, ž.	kyrys , -u, m., náprsné brnenie; kyrysár, ky- rysník	
kvokat' , -ám, -ajú	kyseľ , -eľa, m. = kyslé,	
k vôle; na pr.: k vôle tebe = pre teba; len pri osobách	str. (<i>kyslá polievka,</i> <i>kyslý hustý odvar</i>)	laba , -y, ž.; labka
		Labe , -a, str. (<i>ako more,</i> -a)

labiála , -y, ž., hláska retná; labiálny	<i>breží; jazero morskej vody v strede koralo- vého ostrova)</i>	lakmus , -usu, m.
labilný , vrtkavý, kolísavý		laknúť sa, -nem, -nú; lakol sa
laboratorium , -ia, str.		lakomec , -mca, m.
labuf , -ti, ž.; labutí, -ia, -ie		lakomiť sa, -ím, -ia
labyrint , -u, m., bludište		lakomý ; lakomo
Lacedemon , -a, m.		lakonický , stručný, úsečný; lakonizmus
lacnef , -ie, -ejú		lakota , -y, ž.; lakôtka = lahôdka
lacný , lacno; lacnost' i lacnota		lakotif , -ím, -ia; lakotný
lačnef , -iem, -ejú		laktor — z nem., správne siahá; láktrovica — správne siahovica
lačný = hladný, hladový		lafa! (z hfa, hfa)
lad , -u, m., poriadok; ladný		lalia , -e, ž.; laliový
ľad , -u, m.; ťadový; ťadný; ťadoveň i ťadovňa; ťadovec, -vca, m.; ťadovica, -e, ž.; ťadovateľ		lalok , -a, m.; lalokový, laločný
Lada , -y, ž. (bohyňa)		lamač , -a, m.
láda — z nem., správne truhla, debna alebo bedna		lámať , -em, -u; lámaj i lám; lámajúc i lámc;
Ladislav , -a, m.		lámanie
ladif , -ím, -ia; ladič; ladička		lamentácia , -ie, ž., bedákanie, nariekanie
ľadník , -a, m., vika		lámka , -y, ž.
ľadom ležať		lampa , -y, ž.; lampár; lampáš, lucerna
ľadovateľ , -ie, -ejú		fan , -u, m.; fanový; fánarstvo; fanište
ľadvie , -ia, str.; ťadviná, -y, ž.; ťadvino-vý; ťadvinný		laň , -ne, ž. = jelenica; lanka
ľafeta , -y, ž., podstavec deľa		lán , -u, m. = záhon, roľa; mn. n., a. lány
lagúna , -y, ž. (jazero morskej vody pri po-		laňajší i lanský
		lanceta , -y, ž. (chirurgický nástroj)
		lano , -a, str.; lano-vý

fanovec, -vca, str. <i>(rastlina)</i>	lastura, -y, ž.	fažkať, -ám, -ajú (det., od fahnút)
ianský i laňajší	lata, -y, ž.; latka	lebka, -y, ž., črep; lebečný; lebečná kost'
lanštiak, -a, m.	látať, -am, -ajú i -cem, -cu	lebo
Laokoon, -oonta, m.	laterálny, pobočný	lecičo, hocičo; lecikto, hocikto; lecijaký
lapaf, -ám, -ajú	latifundiá, -ií, str. pomn. <i>(ohromné pozemkové majetky v rukách jednotlivcov)</i>	ledabolo
lapidárium, -ia, str., sbierka kamenín	latina i latinčina, -y, ž.; latinský; latinizmus	ledač, -e, ž.; ledacha
lapidárny, v kameň vrytý, výrazný, zreteľný	látka, -y, ž.	ledačo; ledakto
lapis, -su, m., pekelný kamienok; lapisovať	latrína, -y, ž., jama na výkaly, žumpa	ledva, ledvy, ledvým či- nom = sotva
lapiť (sa), -ím, -ia	láva, -y, ž.	legácia, -ie, ž., vysla- nectvo; legačný
lapsus, -psu, m., poklesok, omyl	lavica, -ce, ž.; lavička	legalizácia, -ie, ž., u- hodnoverenie, ove- renie; legalizovať
Larisa, -y, ž.	lavica, -ce, ž. (lavá ru- ka); lavičiar	legálny, zákonný
láarma — z mad' i nem., hukot, krik, šum, lo- moz	lavina, -y, ž.	legát, -a, m., vyslanec pápežský; legát, -u, m., odkaz
lárovia, -ov, m. mn. (ochranní bôžkovia miest a domov v rímskom bájiesloví)	lavka, -y, ž.	legenda, -y, ž.; mn. g. legend; legendárny
larva, -y, ž. (podoba vo vývoji hmyzu, maska)	lavný — správne levný	legia, -ie, ž., vojenský oddiel; legionár; legionársky
laryngitis, -tidy, ž., zapílenie hrudla	lavý	Legiňa, -ne, ž.; Legiňan, Legiňanka; leginský
lascívny, nehanblivý	lawntennis (čítaj lón- tenis), -u, m. (hra lop- tam i raketou)	legislatíva, -y, alebo le- gislatura, -y, ž., zá- konodarstvo
lasica, -e, ž.; lasička	laz, -u, m., kopanice; lazík, -u, alebo lázok, -zku; lazový; lazny; lazník; Lazy (miestne meno)	legitimácia, -ie, ž., o- právnenie, preukaz; legitimný; legitimovať; legitimovať sa = preukázať sa
láska, -y, ž.; láskat (sa); láskavý; láskavo; láskavost	lazar, -a, m., človek fažko chorý	lehota, -y, ž.; lehôtka; Lehota, Lehôtka
láskyplný, lepšie láskavý	Lazar, -a, m.	
laso, -a, str. (povraz na chytanie koní alebo byvolov)	lazaret, -u, m., nemoc- nica	
lastovica, -e, ž.; lasto- vička; lastoviči	lazit, -ím, -ia	
	lazur, -u, m., blankyt- ná, nebová farba; la- zurový	

(miestne mená); Le-	lep, -u, m.	Lethe, Lethy, ž.
hořan, Lehořanka; le-	lepiť (sa), -ím, -ia;	letište, -a, str.
hotský	liepaf sa; lepidlo	letka, -y, ž.; i letecká
lejak, -a, m.; lejavec;	lepavý	sotnina sa volá letka;
lejavica	lepší, -ia, -ie (komp. od	letky = krídla hmyzu
lejár, -a, m.; lejáreň	dobrý); lepšie, naj-	letkyňa, -ne, ž. = pilotka
i lejárňa	lepšie (prísl.)	letniča, -e, ž. (obec); Let-
lekár, -a, m.; lekársky;	lept, -u, m.	ničan, -ka; letnický
lekárstvo; lekáreň i	leptať, -ám, -ajú	Letničie, -ia, str. (obec)
lekárňa; lekárnik; le-	les, -a, m.; lesík; lesný;	letník, -a, m., besiedka
kárnický; lekárnictvo	lesník; lesnícky	(v záhrade)
lekcia, -ie, ž., prednáš-	lesa, -y, ž., lieska; plot	letný
ka, úloha, pokarhanie,	z lieskového prútia;	leto, -a, str.
napomenutie	lesina; lesinový, prú-	letohrádok, -dku, m.
lektor, -a, m.	tený	letopis, -u, m.
lektúra, -y, ž., čítanie	lesk i lisk, -u, m.	letopočet, -čtu, m.
levkár, -u, m.; lekvár-	lesknúť sa = lisknúť sa	letorost, -u, m. = ra-
nik; lekvárový	lesk, ľsti, ž.; ľstivý	tolest', -ti, ž.
lem, -u, m.; lemovat	leština, -y, ž. (od lie-	letovaf, zaletovať, sva-
lemeš, -a, m. = rádlo,	ská); leštie, -ia; Le-	rif niečo kovom
krojidlo (na ptuhu)	štiny, -ín, ž. pomn.	letovisko, -a, m.
Lemnos, -mna, m.	(obec)	letún, -a, m. — lietadlo;
len; len len	leštif, -ím, -ia	iné je letec
leniť sa; lení sa mi	let, -u, m.	lev, ľva, m.; ľví, ľvia,
lenivet', -iem, -ejú	letáč, -a, m. (na úli)	ľvie; ľvica; ľviča, -afa,
lenivý	leták, -a, m.; letáčik	str.
leno, -a, str.; lenný; le-	letargia, -ie, ž., spavosť,	levanduľa, -le, ž.
ník (kto má meno)	nehybnosť	levhart — vlastne leo-
lenoch alebo lenoch,	letec, -tca, m. = pilot;	pard, -a, m.
-a, m.; mn. n. leno-	letkyňa, -ne, ž., pi-	leviatan, -a, m. (mor-
si; lenoška -y, ž.; le-	lotka; letecký = pi-	ská obluda v židov-
nošíť	lotiský; letecký park	skom bájesloví)
Leon, -onta, m.	(dielne, skladistiá);	Levice, -ic, ž.; Levičan,
Leonidas, -da, m.	letecká sotnina — letka;	Levičanka; levický
Leontína, -y, ž.	letecký prápor = peruf	levita, -u, m., mn. č. le-
Leopold, -a, m.	(2-3 letky); letecko	viti, potomci z rodu
Leopoldov, -a, m.; Leo-	= pilotstvo; iné je	Levi
poldovan, Leopoldo-	letún = lietadlo	levnet', -ie, -ejú — lacnecf
vanka; leopoldovský	letef, -ím, -ia	

levn	ena	libreto, -a, str., text o- pery; libretista, pô- vodca textu opery	Lietava, -y, ž.
Levoslav,	-a, m.	Libuša, -e, ž. i Ľubuša	lievč, -a, m., i lievča, -e, ž. = lušňa, klanica (čast voza)
lexikálny,	slovníkový	Libya, -ye, ž.; libyjský	lievik, -a, m.
lexikon,	-na, m., slov- ník; lexikálny	lícce, -a, str.; lícny	liezť, leziem, lezú; le- zúc; liezol
m.; lezecký		licencia, -ie, ž., dovo- lenie, oprávnenie (živ- nostenské)	lift, -u i -a, m. (angl.), zdviž, výtah (osôb alebo vecí)
- m., -ia		licenciát, -u, m. (uni- hodnosť)	liga, -y, ž., spolok; li- gista
m.		-ie, ž., dražba;	ligot, -u, m.; ligotať sa; ligotavý
i uhat		i	líhať, -am, -ajú
z nem., opraty		-im, -ia; lícidlo	lichobežník, -a, m.
-dku, m.; liad-		-a, str.	lichotíť, -ím, -ia nieko- mu; lichotit' sa = líš- kať sa; lichotenie; li- chotník
sa,	-nu	cny, -a, -e	lichvá, -y, ž. (rožný sta- tok; č. lichva = slov. úzera); lichvár, kupec s rožným statkom (č. lichvář = slov. úžer- ník)
	-y, ž.	čečba, -y, ž.; liečebný;	lichý, zlý, daromný, prázdny, nepárný; li- cho = zle, neslušne
lesoch)		liečiť, -im, -ia; liečivý	Likava, -y, ž.; Likav- ka
liať,	jem, lejú; lej, lejte; lejúc; liat; liaty;	lieh, -u, m.; liehomer -u;	likér, -u, m., jemná lie- hovina
liatiate		liehovar, -u, m.; lieho-	liknavet', -iem, -ejú; lik- navý
liatina, -y, ž.		vina	liktor, -a, m. (súdny sluha v starom Ríme)
liatovec,	-vca, m. =	liek, -u, m.	likvidácia, -ie, ž., vy- účtovanie (po vyúčto-
spiežovec		lieň, -ne, ž.	
libačka, -y, ž. (drobný		lienif sa (had sa lieni,	
priešok s dierkou, na		t. j. svlieka starú ko- žu)	
ozdobu čepcov)		lienka, -y, ž. (chrobá- ček)	
Libanon, -onu, m.		lieno, -a, str. (hadiá koža, lienenim svliek- nutá)	
libela, -y, ž., vodná vá- ha, vážka		lieska, -y, ž.; lieskový;	
liberalizmus, -zmu, m.,	svobodomyselnosť;	lieskovec; lieskovica;	
liberálny		leština	
		Lieskové, -ého, str. (o- bec)	
		lietať, -am, -ajú; lieta- ci; lietadlo = letún;	
		lietavica	

<i>vani rozchod spo- ločnosti, t. j. predaj majetku, zaplatenie dlžob a rozdelenie zvyšku); likvidačný; likvidátor; likvidovať likvidatúra, -y, ž. (druh sosny)</i>	Lipták , -a, m.; Liptáčka
<i>limec i lemic, -mca, m., čes. límeček; límeček</i>	Liptov , -a, m.; Liptov- ská župa; liptovská bryndza
<i>limit, -u, m., medza, vy- medzenie; limitácia; limitovať</i>	lira , -y, ž., taliansky peniaz; iné je lýra
<i>limonáda, -y, ž.</i>	lis , -u, m.; lisovat
<i>lineár, -a, m., pravítko</i>	Lisabon , -u, m.
<i>lineárny</i>	lisk i lesk, -u, m.
<i>lingvistika, -y, ž., jazy- koveda; lingvista</i>	lisknúť sa = lesknúť sa
<i>linia, -ie, ž., čiara; linka;</i>	list , -u, m.; listok, -tku;
<i>linkovať</i>	listový (na pr. pa- pier); listovný (styk);
<i>linoleum, -lea, str.</i>	listovne (oznámiť);
<i>lipa, -y, ž.; lipka; lipí- na; lipový</i>	listnatý
<i>Lipany, -ian, ž. pomn.; lipiansky</i>	listár , -a, m.; listáreň i listářna
<i>ligeň, -pňa, m. (ryba i staré meno mesiaca júna)</i>	listie , -stia, str.
<i>lipet', -ím, -ia</i>	listina , -y, ž.; listinár;
<i>lipký; lipkavý</i>	listináj
<i>lipnúť, -nem, -nú = ľnúf, ľnem</i>	listok , -stku, m.; líst- kový
<i>Lipová, -ej, ž.; Lipo- van, Lipovanka; li- povský</i>	listonoš , -a, m.
<i>Lipovec, -vca, m.; Li- povčan; lipovský</i>	lišaj , -a, m. (choroba, ale lyšaj — nočný mo- tyl); lišajník, -a (rast- lina)
<i>Lipsko, -a, str.; lipský</i>	lišča , -afa, str. (mláďa lišky)
	liščí , -ia, -ie
	lišiak , -a, m.
	lišif (sa) , -ím, -ia
	liška , -y, ž.
	liškať sa , -am, ajú; liškavý
	liškať sa , -ím, -ia = lisknúť alebo lesknúť sa
	litánie , -íi, ž. pomn.
	liter , -tra, m.; l. (v) litre i litri; mn. n., a. litre
	litera , -y, ž., písmeno mn. g. litier; literát, spisovateľ; literatúra, písomníctvo; literár- ny
	litografia , -ie, ž., ka- menotlač; litograf; li- tografický
	liturgia , -ie, ž., obrad (cirkevný); liturgic- ký; liturgika
	Litva , -y, ž.; litovský
	Livius , -via, m.
	livrej , -e, ž., oblek slu- žebnícky
	lizať , -zem, -žu; ližuc; lízal; liznúť
	Lloyd (čítaj Lojd)
	lnica , -e, ž. (bylina)
	lnúf, lnem, lnú = líp- núf
	lobda — správne lopta. č. míč
	loboda , -y, ž. (rastli- na); lobôdka
	lodť , -di i -de, ž.; lod- ka, -y, ž.; lodička; lo- denica; lodivod, -a, m.; lodník, -a, m.; lodný; lodstvo, -a, str.
	oden , -u, m.; odenový
	Iodyha , -y, ž. = byľ, nať
	logaritmus , -mu, m.;
	logaritmický
	logika , -y, ž., náuka o myslení; logický

-y, ž. = jač-	lopatka	Lubľana , -ny, ž. (<i>slovinsky Ljubljana</i>)
menné krúpy; loházka	lopta , -y, ž. = č. mič	Lubochňa , -ne, ž.; Lubochnianka (<i>potok</i>); lubochniansky
loj , -a, m.; lojový	lopúch, -a, m.; lopušie	Lubomír , -a, m.
lojálny , zákonný, vláde	lord, -a, m.	Luboreč , -i, ž.
oddaný; lojalita	Loreta , -y, ž.; loretánsky	Luboslav , -a, m.
lojtra – z nem., správne	lorgnet (<i>čítaj lorňet</i>),	lúbosť , -sti, ž.; lúbotný
rebrík, rebriny	-u, m., okuliare s rúčkou	Lubovňa , -ne, ž.; lúbovniansky
lokaj , -a, m.	lorgnon (<i>čítaj lorňon</i>),	lubovoň
lokál , -u, m., miestny	-u i -a, m., monokel, skielko na jedno oko	lubovoňný
pád (<i>v skloňovaní</i>);	los , -a, m. (<i>zvieria</i>)	lubožvučný
miestnosť; lokálny;	los , -u, m., cenný papier, žreb, osud; losovať	lúby , -a, -e
lokálka (<i>miestna železnica</i>)	fahať los, žreb	Lucemburg , -a, m.; lucemburský, ale Ján Lucemburský
lokalizácia , -ie, ž., u-	losos , -a, m. (<i>ryba</i>)	lucerna , -y, ž.
miestenie, omedzenie	loteria , -ie, ž.; triedna loteria	Lucia , -ie, ž.
na určité miesto; lo-	lotor , -tra, m.; lotrovský	Lucián , -a, m.
kalizovať, umiestiť, o-	lotos , -u, m.	Lucifer , -a, m.
medziť (nemoc, po-	Lotrinsko , -a, str.; lotrinský	lúč , -a, m., smolenka, svietidlo; papršek;
žiar) na určité miesto	lov , -u, m.; lovif; lovec; lovčí	lúčový; lúčovitý; lúčistý; lúčnatý
lokef i lakef, -kfa, m.;	Lovinobaňa , -ne, ž.	lúčaf , -am, -ajú = hádzat; lúčiť, -im, -ia = hodit
loklovy i laklovy	lož , lži, ž.; lžívý	lučba , -y, ž.; lučebnina; lučebný
lokomobila , -y, ž.	lóža , -e, ž.	Lučenec , -nca, m.; lučenský (<i>nie: lučenec-ký</i>)
lokomotíva , -y, ž. = ru-	lože , -a, str.; lôžko	lučina , -y, ž. = lúka, lúčka
šeň	ložisko , -a, str.	lučina , -y, ž., lúčivo, str. (hrom.) = lúče
lokša , -e, ž. (<i>jedlo</i>)	lôžko , -a, str.; vid' lože	lúčiť sa , -im, -ia
lom , -u, m.	fstivý	
lomidrevo , -a, str.	lub , -u, m. (<i>v „lube“ je mlynský kameň; „lub sita“ má „za lubom“)</i>	
lomikameň , -a, m.	lúbezný ; lúbeznoſt	
lomif , -ím, -ia	Lubietová , -ej, ž.	
Lomnica , -e, ž.; lom-	lúbiť (sa), -im, -ia	
nický		
lomoz i hlomoz, -u,		
m.; lomozif		
Londýn , -a, m.; lon-		
dýnsky		
lónik , -a, m. = zákolník		
(čast voza, na konci osi)		
lono , -a, str.; lonový		

Lučivná , -ej, ž.	luna , -y, ž. = vlna (<i>na vode</i>)	ľovový — správne ľví
lúčka , -y, ž.; Lúčky, -čok, ž. <i>pomn. (miestne meno)</i> ; Lúčan, Lúčanka; lúčanský	luna , -y, ž. (<i>z lat.</i>), mesiac (osvetlený)	lyceum , -ea, str.; lyceálny
ľud , -u, m.; <i>vok.</i> Ľude i Ľudu; <i>mn. č.</i> Ľudia, Ľudí, Ľuďom, Ľuđoch, Ľuđmi; Ľudový	luneta , -y, ž., maľba na polmesiacovom poli	Lydia , -ie, ž.
Ľudák , -a, m.; Ľudácky; Ľudáčka	ľupa , -y, ž. = kôra, šupina; lupiny; lupinky	ľyhať — <i>vŕd'ľhať</i> , luhať (puška zlyhá)
Ľudík , -im, -ia	ľúpať (sa), -am, -ajú, i -em, -u	lyko , -a, str.; lykový; lykovec
Ľudmila , -y, ž.	ľupeň , -eňa, m.; ľupenitý; lupienok, -nka	lykožrút , -a, m. (<i>chrombák</i>)
Ľudnatý	ľúpež , -e, ž.; ľupežník	Lykurgos , -rga, m.
Ľudojed , -a, m.	ľúpiť , -im, -ia	lymfa , -y, ž., miazga
Ľudomil , -a, m.	ľúskat , -am, -ajú	lynčovať (<i>trestať náhlymsúdom ľudovým</i>)
Ľudovít , -a, m.	ľušeň i lušňa , -šne, ž. = klanica, lievč (<i>časť voza</i>)	Lyon , -a, m.
Ľudožrút , -a, m.	ľúštit , -im, -ia	lyrá , -y, ž.; lyrik, -a, m.; lyrický; lyrika (<i>iné je lira</i>)
Ľudský ; Ľustvo	Luther ; luterán , -a, m.; luteránsky	lysý ; lysina
Ludvik , -a, m., <i>slov.</i> Ludovít	ľútka , -y, ž.; ľútkový; ľútkár	lyšaj , -a, m. (<i>nočný motýľ</i> , ale lišaj — chro-roba (<i>na tvári</i>), lišajník — rastlina)
Ľuh , -u, m. (<i>les pri vode</i>)	ľúto (<i>prisl.</i>)	ľýtko , -a, str.
Ľuh , -u, m.; lúhový	ľútost , -sti, ž.; ľútostivý; ľútostný	lyzol , -u, m.
Ľuhár — správne Ľhár, -a, m.	ľutováť	lyža , -e, ž.; lyžiar; lyžiarsky; lyžovať sa
Ľuháč, lužem, lužú, i Ľhač, lžem, lžú	ľúty = divý, zúrivý	lyžica , -e, ž.; lyžička
Lujza , -y, ž.	luxus , -xu, m. = prepych; luxusný	ľživý
Ľúka , -y, ž.; Lúka, Lúky (<i>miestne mená</i>); lúčka	luza , -y, ž.	M.
Lukáš , -a, m.	Luzitánia , -ie, ž.	m = meter
Ľukot , -ti, ž. = bahor (<i>časť kolesa</i>)	Lužica , -e, ž.; lužický; Lužičan = lužický Srb; lužickosrbský	mm = milimeter
Ľukratívny , výnosný	Ľvi , -ia, -ie	m. m. = minulého mesiaca
Lukrecia , -ie, ž.	Ľvica , -e, ž.	m. p. = manu propria, t. j. vlastnou rukou
Ľukulský , hýrivý	Ľvica , -afa, str.	m. r. = minulého roku
Ľufka , -y, ž. = fajka	Ľvov , -a, m.	
Ľufok , -ka i -ku, m. (<i>zelina</i>)		

Macedonia i Makedo-	magister, -stra, m.	majorán , -u, m.
nia, -ie, ž.; Macedo-	magistrát , -u, m., mest-	majorát , -u, m., star-
nec i Makedonec,	ský správny úrad	šinство; majorátny
-nca; macedonský i	magnát , -a, m., veľ-	majorita , -y, ž., väčší-
makedonský	mož	na
Macchiavelli (čítaj Ma-	magnet , -u, m., magne-	majster , -stra, m.; maj-
kiaveli), -iho, m.; mac-	tický; magnetizmus	strova, -ej, ž. (<i>maj-</i>
chivellizmus, politi-	Magnificencia , -ie, ž.	<i>strova žena</i>); maj-
ka, založená na ná-	(titul rektora univer-	strovať; majstrovský
silí	zity)	mak , -u, m.; makový
macko , -cka, m., med-	Magura , -y, ž.	makarony , -ov, m. po-
ved	mahagon , -a i -u, m.	množ. (<i>trubičkovité</i>
macocha , -y, ž.; ma-	(druh čierneho dre- va); mahagonový	<i>rezance</i>)
cochin; macošský	Mahomed — spisovne	makať , -ám, -ajú; ma-
mača , -ata, str.; mača-	Mohamed	kateľný
cí; mačiatko, -a, str.	mach i moch, -u, m.;	Makedonia i Mace- dónia, -ie, ž.; Makedo-
máčať , -am, -ajú	machový i mochový;	nec i Mačedonec,
máček , -čka, i máčik ,	machnatý i mochnatý	-nca; makedonský i
ča, m., kocúr	máchať , -am, -ajú;	makedonský
máček , -čka, i máčik, -a,	máchnuť	makovica , -e, ž.; ma-
m. (<i>od mak</i>)	máj , -a, m.; májový;	kovičie, -ia, str.; ma-
mačka , -y, ž.; mačička	májovka	kovina, -y, ž.; makov-
mačný (mačný mak)	maják , -a, m.	ník, -a, m. (<i>koldáč</i>)
Maďar , -a, m.; Maďar-	majer , -a, m.; majerník;	makulatúra , -y, ž.
sko; maďarský; ma-	majernička	Malacky , -ciek, ž. <i>pomn.</i>
ďarcina; Nemaďar	majestát , -u, m.; maje-	malachit , -u, m. (<i>nerast</i>)
maďarón , -a, m.	státny	malária , -ie, ž., zimnica
Madeira (čítaj Madé- ra), -y, ž. (<i>mesto</i>); ma-	majetok , -tku, m.; ma-	Malá strana (časť Pra- hy, časť Nečpál v Tur- ci a ī); malostranský
deira = madeirské ví-	jetný; majetník; ma-	malátny ; malatnef,
no	jetnosť	-iem, -ejú
madona , -y, ž.	majiteľ , -a, m.; majiteľ-	mafba , -y, ž.
magazín , -a i -u, m.,	ka	malér , -u, m. (<i>z franc.</i>),
<i>z nem., slovensky</i>	majolika , -y, ž. (<i>hline-</i>	<i>slovensky nehoda</i>
sklad, skladište	<i>ný jemný výrobok</i>)	maliar , -a, m.; maliar-
Magdaléna , -y, ž.	majonéza , -y, ž. (<i>druh</i>	sky; maliarstvo
magia , -ie, ž., kúzelníc-	<i>omáčky</i>)	malícia , -ie, ž.; zlomy-
tvo; magický, kúzel-	major , -a, m. (<i>vojenská</i>	
ny	<i>hodnosť</i>)	

seľnosť; maliciozny,
 zlomyseľný
maličký, *viď* malý
malík, -a, *m.*; malíček
malina, -y, ž.; malin-
 čiak, -a, *m.*, i malin-
 čie, -ia, *str.*; malinár-
 ka; malinôčka; mali-
 nový; malinovka
málif (*sa*); málilo sa
 mu = málo sa mu
 videlo
malkontent, -a, *m.*, ne-
 spokojenec
málo (z mála, za málo,
 s málom *spokojný*);
 málisko
málocenný
máločo; málokto; má-
 loktorý; málokedy
maloletý
malomestský
máloomluvný; málo-
 mluvnost'
malomocenstvo, -a,
str.; malomocný
malomyseľný
maľovať
maľovka, -y, ž.
Malta, -y, ž.; maltský;
 maltézsky rád
malučký; malučícký
malverzácia, -ie, ž.,
 spreneverenie
Malvína, -y, ž.
malý, -á, -é; maličký
 i malučký; malučícký
 i malučícký; *komp.*
 menší

mama, -y, ž.; mamka,
 mamička, maminka
mámiť, -im, -ia; mámi-
 vý; mámidlo
mamona, -y, ž.; mamo-
 nár
mamut, -a, *m.*
mana, -y, ž.; manový
mandarín, -a, *m.*, čín-
 sky štátny úradník
mandarinka, -y, ž. (*druh*
pomaranča)
mandát, -u, *m.*
mandel, -deľa, *m.* (*istý*
počet složených sno-
pov)
mandla, -dle, ž.; *mn.*
g. mandlí; mandľový;
 mandľovník
mandolína, -y, ž.
(strunný nástroj)
mandril, -a, *m.* (*opica*)
manéver, -vra i -vru,
m., vojenské cvičenie,
 zväčša v *mn.* č.: *mn.*
n., a. manévry; ma-
 névrovať
Manfred, -a, *m.*
mangel, -gľa, *m.*
(z nem.), valec; man-
 glľovat, valcovat, váľať
mánia, -ie, ž., zúrivost,
 vášeň
manie = imanie, -ia,
str., majetok
manifestácia, -ie, ž.,
 slávnostné osvedče-
 nie; manifestovať;
 manifestačný

manikúra, -y, ž., pesto-
 vanie ruky
manipulácia, -ie, ž., od-
 borná práca s niečím;
 manipulačný; mani-
 pulovať; manipulant
manko, -a, *str.*, chyba,
 nedostatok, strata
mansarda, -y, ž., stre-
 cha, izbietka pod stre-
 chou; mansardný
manšeta, -y, ž.
mantila, -y, ž., plášť
manuál, -u, *m.*, príruč-
 ná kniha
manuálny, ručný
manufaktúra, -y, ž.,
 tkáčstvo; výroba ruč-
 ná, tovar ručnej vý-
 roby; manufaktúrny
manu propria (*m. p.*),
 vlastnou rukou
manuskript, -u, *m.*, ru-
 kopis
manžel, -a, *m.*; manžel-
 ka
mapa, -y, ž.; mapovať
Maraton, -a, *m.*; mara-
 tonský
marazmus, -zmus, *m.*, zo-
 slabnutie vekom
Marcel, -a, *m.*
marciálny, mohutný,
 udatný
marcipán, -u, *m.*
máre i máry, már, ž.
pomn. (*na márach*)
marec, -cea, *m.*; mar-
 cový

-u, m. (<i>oma-</i>	Maróthy-Šoltésová, Maróthy-Šoltésovej; Elena Maróthy-Šoltésová	maškara , -y, ž.; maškaráda; maškarný ples
-y, ž.		
-le, ž. = ma-		
ruľa		
-ie, ž.; marián-	Mars , -a (<i>podľa latiny</i>	maškrtá , -y, ž.; maškrť; maškrtný; maškrtník; maškrtnica
sky; Marienka; Marína, Mariška, Maruška	<i>Marta</i>), m.	
-a, m.	marseillaisa (<i>čítaj mar-</i>	mašla , -le, ž. (<i>z nem.</i>), stuha, stužka; mašlička, stužička
mariáš, -a, m.	<i>sejéza</i>), -y, ž., hymna	
Maribor , -a, m.	Francúzskej republiky	maštaľ , -le, ž. (<i>z nem.</i>), stajňa
marina, -y, ž., námorné	maršal , -a, m.; maršalský	
lodstvo; marinár, -a,	Martin , -a, m.; martin-	maf , g. matere, d. materi, ak. mater, l. materi, i. materou, mn. n. matere, g. materí, d. materiam, a. materere, l. materiach, i. materami
m.	ský; Turčiansky Sv. Martin	
marioneta, -y, ž., bábka,	martyr , -a, m., mučeník	
lútka	maruľa , -e, ž. = marhuľa	
marif, -ím, -ia	masa -y, ž.; masívny;	maf , mám, majú; maj, -te; mal; manie i imanie = majetok; mávaf
markantný, výrazný,	masívnosť	
význačný	masakra , -y, ž., vraždenie, krvipreliatie; masakrovať	matador , -a, m., zápasník s bujakmi; významný človek
Marketa , -y, ž., sloven. Margita	Masaryk ; Tomáš G. Masaryk	mataf , -ám i -cem = hmataf
Markoman , -a, m.	masáž , -e, ž.; masér; masérka; masirovať	mátaf , mátam i mácem, mátajú i mácu
markytán, -a, m.; markytánka	maslo , -a, m.; masielce i masielko, -a, str.; masliak; masliar; maselník; maselnica; maslový	Matej , -a, m.
markýz , -a, m. (<i>šľachtický titul</i>); markýza, -y, ž. (<i>markýzova žena alebo dcéra</i>)	masť , -sti, ž.; mastička; mastičkár; mastif; mastný; mastnota	matematik , -a, m.; matematika; matematický
márnica	maša , -še, ž. = huta; Maša (<i>miestne meno</i>)	materiál , -u, m., hmota, potreby; materialista; materiálny
márnif, -ím, -ia	mašina , -y, ž., správne stroj	materializmus , -zmu, m., hmotárstvo
márnivý; márnivost'		materin , -a, -o; materina dúška; materin-
márnomyseľný		
márnootratný		
márny, -a, -e; márnosť		
Maroko , -a, str.; Maročan, Maročanka; marocký		
marota, -y, ž., vrtoch, bláznovstvo, chútka		

ský; materný; mater-	Maur, -a, m.: maurský	mäta, -y, ž. (<i>zelina Men-</i>
né konope	mauzoleum, -ea, str.,	<i>tha crispa</i>); mätká
materský	nádherná hrobka	mätež, -e, ž., zmätok,
materstvo, -stva, str.	mávať, -am, -ajú; máv-	vzbura; mätežiť, bú-
match (čítaj mäč), -a,	nuť	rif; mätežný; mätež-
m., športovný zápas	mávať, -am, -ajú, z mať,	ník
Matiaš – správne Matej	mám	mdleť, mdliem, mdlejú
Matiašovce, -viec, ž.	maximum, -ima, str.,	mdloba, -y, ž.
<i>pomn.</i>	najväčšie množstvo;	mdlý
matica, -e, ž.; Matica	maximálny	mecén, -a, alebo mece-
slovenská; matičiar	Maxmilián, -a, m.	náš, -a, m. (z lat.
(<i>privrženec Maticy</i>);	maz, -u, m.	<i>Maecenas</i>), podporo-
matičný	mazaf, -žem, -žú; ma-	vateľ vied a umení
Matilda, -y, ž.	záč	meč, -a, m.; mečík; me-
matiné, str. neskl. (pred-	Mazúr, -a, m.; Mazúr-	čový
<i>poludňajšie predsta-</i>	ka, -y, ž.; mazúrka	mečaf, -ím, -ia = me-
<i>venie alebo oslava,</i>	(tanec)	kotať
<i>na pr. v divadle)</i>	mažiar, -a, m.; mažiarik	med, -u, m.; medový;
matka, -y, ž.; matkin,	mädlit, -ím, -ia	medný
-a, -o	mäkčeň, -a, m.	medť, -di, ž.; medený
Matliare, -iar, m. po-	mäkčiť, -ím, -ia	medailon, -u i -a, m.;
<i>množné</i>	mäkký; mäkší; mäk-	medaila, -y, ž.
mátoha, -y, ž.	kost	Medea, -ey (alebo -eje),
mátožiť, -ím, -ia; má-	mäkkýš, -a, m.	ž.; d., l. Medei
tožný	mäknúť, -nem, -nú	Meder, -a, m. (Veľký
Matra, -y, ž.	mäkušiť, -ím, -ia =	Meder, Slovenský Meder)
matrac, -a, m., žinenka	mäkcť	mědián, -a i -u, m.
<i>(z čes.)</i>	mäsiar, -a, m.; mäsiar-	<i>(stredný zvon na ve-</i>
matrica, -e, ž., forma	rik; mäsiarsky; mä-	<i>ži)</i>
<i>(na pr. tlačiarska)</i>	siarstvo	medicína, -y, ž., liek,
matrika, -y, ž., základ-	mäso, -a, m., mn. g.	lekárstvo; medicinál-
ný soznam (narodených a ī); matrikár	mias; mäsko; mäsitý;	ny
matróna, -y, ž., ctihod-	mäsný	medik, -a, m.; medička
ná staršia pani	mäsočust, -u, m. = fa-	medikament, -u, m.,
maturita, -y, ž., skúš-	šiangy (z nem.); mä-	liek
ka dospelosti; matu-	sopustný	mediryjec, -jca, i medi-
rant, -a, m.; maturitný	mäť = mnúť, mnem,	rytec, -tca, m.; medi-
Matúš, -a, m.	mnú; mni, mnite;	rytina
	mnul	

meditácia, -ie, ž., pre-mýšľanie, rozjímanie, uvažovanie; medito-vat	chy, -ov, <i>m. pomn.</i> (<i>pri organe, vo vyhni</i>)	mena, -y, ž.; menný; menný list, kurzový list
medium, -ia, str., stred (<i>v spiritizme osoba, ktorá vraj je prostredníkom medzi duchmi a ľuďmi</i>)	mechanik, -a, m., strojník; mechanika; mechanický	menažér, -e, ž., vojenský obed
medokýš, -a, m.	mechanizmus, -zmu, m., ustrojenie; práca strojová, bezmyšlienková	menažeria, -ie, ž., zveríneč
medonosný	mechúrik	mendík, -a, m.; mendicít
medosladký	Mekka, -y, ž.	menistý = meňavý
medovník, -a, m.; medovníkár	melancholia, -ie, ž., zdumčivosť	meniš, -ím, -ia; menievaf; meniteľný
Medúza, -y, ž. (<i>v gréckej mytológii ohavná bytosť, obluda</i>); medúza (<i>živočich</i>)	melasa, -y, ž., syrup z vareného cukru	meno, -a, str.; mn. g.
medved, -da, m.; medvedica, -e, ž.; medvieďa, -ata, str.; medviedik	melčina, -y, ž. = melká, plytká voda	mien; mena: má mena (=deň mena); na mena (=na deň mena); menný
medza, -e, ž.; medzný; medzník	meľhuba, -y, ž.	menovať; menovateľ, -a, m.; <i>v jedn. a. a v mn. č. podľa živ.: jedn. a. menovateľa, mn. n. menovatelia</i>
medzera, -y, ž.; medzierka	Melichar, -a, m.	menovec, -vca, m.
medzi	meliorácia, -ie, ž., zlepšenie (<i>zeme</i>); melioračný; meliorovať	menovite = najmä
medzidobie, -ia, str.	melivo, -a, str.	menstruácia, -ie, ž.
medzidomie, -ia, str.	melký = plytký	menší
medzinárodný	melodia, -ie, ž.; melodický	menšina, -y, ž.; menšinový
medzitým	melodrama, -ata, str., i melodráma, -y, ž., deklamácia s hudobným sprievodom	menšiň, -ím, -ia; menšiteľ
medzivládie, -ia, str., interegnum	melón, -a i -u, m.	mentalita, -y, ž., smýšľanie
meeting (<i>cíťaj</i> mítинг), -u, m., tábor ľudu	Melpomene, -y, ž. (<i>jedna z múz</i>)	mentieka, -y, ž. (<i>kožuch</i>)
Mefisto, -a, m.	Meluzína, -y, ž.	menuet, -u, m. (<i>tanec</i>)
megalomania, -ie, ž., velikášstvo	memoáre i memoáry, -ov, m. pomn., pamäti	menza, -y, ž., stôl, jedálňa pre študentov
mech, -a, m., vrece; me-	memorandum, -da, str., pamätný spis	menzúra, -y, ž., miera
	memoriál, -u, m.	merat, -iam, -ajú; me-

rací (prístroj); mera-	(Kristus); mesiani-	meter, -tra, <i>m.</i> (skrá-
júci (inženier); me-	zmus	tene <i>m.</i>); <i>l.</i> v metre i
rič; meričský; merič-	Mesina, -y, ž.; mesin-	metri; <i>mn.n., a.</i> metre;
stvo	ský	metrický cent (= 100
meravý, strnulý; bez-	mesto, -a, <i>str.</i> ; mesteč-	kg)
citný; meravet, -iem,	ko; Nové Mesto (nad	metla, -y, ž.; metlár;
-ejú, trnút, krehnút	Váhom); Kysucké No-	metlička
merba, -y, ž.	vé Mesto	Metod, -a, <i>m.</i> ; metodej-
meriavať, -am, -ajú;	mestský	ský
meraf	mešec, -šca, <i>m.</i> ; meš-	metoda, -y, ž., spôsob;
merica, -e, ž.	tek, -a, <i>m.</i>	metodika, učebný
meridián, -u, <i>m.</i> , polu-	mešita, -y, ž. (<i>moha-</i>	spôsob, náuka o učeb-
dník	<i>medánska modliteb-</i>	ných spôsoboch; me-
merinda, -y, ž., zásoba	<i>nica</i>)	todický
jedla na cestu	meškať, -ám, -ajú	metonymia, -ie, ž., zá-
merif (sa), -ím, -ia	meštan, -a, <i>m.</i> ; meštan-	mena spoluvzťažných
meritum, -ta, <i>str.</i> , záslu-	ka; mešťanský; me-	pochopov
ha, podstata veci; me-	štianstvo	metrika, -y, ž., náuka
ritorný, vecný	méta, -y, ž.	o veršových rozme-
merkantilizmus, -zmu,	metafora, -y, ž., obraz-	roch
<i>m.</i> (národochospodár-	ný výraz	metropolita, -u, <i>m.</i> , ar-
ska náuka)	metafyzika, -y, ž., ná-	cibiskup (<i>pôv.</i> biskup
merkantilný, kupecký	uka o veciach nad-	sídelného mesta)
merkovaf — nem., piš	smyelných	metrum, -tra, <i>str.</i> , ver-
podľa potreby: vní-	metál, -u, <i>m.</i> , odznak	šová miera; metrický
maf, dozeraf, pamätať	z kovu	Mexiko, -a, <i>str.</i> ; mexic-
Merkur, -a, <i>m.</i>	metalurgia, -ie, ž., hut-	ký; Mexičan
merný; merník; mer-	nictvo	mezanin, -u, <i>m.</i> , medzi-
nícky; merníctvo	metamorfóza, -y, ž.,	poschodie
meru = štyricať; meru-	premena	mezzo, stredný; mezzo-
ôsmy = štyričiaty ôs-	metaf, -ám, -ajú, <i>i</i> -cem,	soprán
my	-cú; metaj <i>i</i> moc	mi — dat. zámena ja
mesačný	metel, -ele, ž., alebo	(bezdôrazový: daj mi
mesalancia, -ie, ž., ne-	metelica, -e, ž.	to!)
rovné manželstvo	meteor, -u, <i>m.</i> ; meteo-	miasť, mätiem, mätú;
mesiac, -a, <i>m.</i> ; mesia-	rit	miatol; mätenie
čik; Mesiac (<i>v hve-</i>	meteorologia, -ie, ž.,	miaukat, -am, -ajú =
<i>zdárstve</i>)	náuka o poveternosti;	mňaučať
mesiáš, -a, <i>m.</i> ; Mesiáš	meteorologický	miazga, -y, ž.

míazma, -y, ž. (*vyslov mi-azma*), ná kazlina
miecha, -y, ž. (*v chrbotovej kosti*)
mieň, -a, m. (*ryba*)
mieniť, -im, -ia
mienka, -y, ž.
mier, -u, m.; mierový
miera, -y, ž.; mierka
mieriť, -im, -ia; mieriaci
mierniť, -im, -ia; mier-
 nitel
mierny; miernosť
mierumilovný
miesť, -im, -ia
miesiželeso, -a, m.
 (*v rozprávkach*)
miesť, metiem, metú;
 mietol; metený; me-
 tenie
miestnosť, -sti, ž.
miesto, -a, m.; mieste-
 čko; miestny
miestopis, -u, m.
miešanina, -y, ž.
miešať, -am, -ajú (ob-
 chod s rôznym (*nie
 miešaným!*) tovarom)
miešok i miešek, -ška,
 m. = miešec, -šca
migréna, -y, ž., bolenie
 hlavy
mih, -u, m.; mihať;
 mihnúť; mihotat sa;
 mihot; mi havý; mi-
 hotavý
mihalnica, -e, ž.
mihuľa, -le, ž. (*ryba*,
 ináč okatica)

Michal, -a, m.
Michalovce, -viec, ž.
 pomn.
mikádo, -a, m., cisár
 japonský; mikádo, -a,
 str. (*druh účesu*)
mikrob, -u, m.
mikrofón, -u, m., zosi-
 lovač zvuku (*v tele-
 fonii*)
mikrokozmos, -zmu,
 m., svet v malom
mikroskop, -u, m.,
 drobnohľad; mikro-
 skopický, drobno-
 hľadný
Mikuláš, -a, m.; miku-
 lášsky; Liptovský,
 Borský Svätý Mikuláš
míľa, -le, ž. (*dĺžková
 miera*); míľnik i mí-
 lovník (*stíp alebo ka-
 meň, označujúci na
 cestách mílu*); míľa,
 -le, ž. (*míľa pri pá-
 leni dreveného uhlia*);
 miliar (*uhliar, ktorý
 páli drevené uhlie*)
miláček, -čka, m.
Milada, -y, ž.
Milan, -a, m.
Miláno, -a, m. (*mesto*);
 milánsky
Milena, -y, ž.
milenec, -nca, m.; mi-
 lenka
milénium, -nia, str., ti-
 sícročie, tisícletie

miliarda, -y, ž., tisíc
 milionov
milícia, -ie, ž., občian-
 ske vojsko
milieu (*čítaj miljó*), str.
 neskl., prostredie
miligram, -u, m. (mg)
milimeter, -tra, m.
 (mm); mn. n., a. milimeetre
Milina, -y, ž.
milion, -a, m.; miliontý;
 miliontina; milionár
militarizmus, -zmu, m.;
 militaristický
Milka, -y, ž. = Emília
míšnik i míľovník, -a,
 m.; vid' míľa
milodar, -u, m.
Miloslav, -a, m.
milosrdensťvo, -a, str.;
 milosrdný
milostípani, -ej, ž. = mi-
 lostivá pani
Miloš, -a, m.
milota, -y, ž.
milovať
milovník, -a, m.
Miltiades, -da, m.
Milutín, -a, m.
milý; milo; milučký, mi-
 lušký; milosť; milo-
 stivý
mimika, -y, ž. (*doroz-
 umievanie pohybmi
 tvári a údov*); mimický
mimo (*predl. s geniti-
 vom*); šiel mimo zá-

hrady, mimo dvora;	minuskula, -y, ž., malé	mladík, -a, <i>m.</i>
Slováci, žijúci mimo	písmeno	mladistvý
Slovenska	minút (sa), -niem, -nú;	mládka, -y, ž.
mimochodom	míňať (sa)	mládnik, -a, <i>m.</i>
mimoidúci	minúta, -y, ž.; minútový	mladnút, -nem, -nú
mimoriadny	Mirabela, -y, ž.	mladosť, -sti, ž.
mimosúdny	Miroslav, -a, <i>m.</i>	mladožených, -a, <i>m.</i>
mimovoľný	misa, -y, ž.; miska; mištička	mladucha, -y, ž.
mína, -y, ž., podkop,	misál, -a i -u, <i>m.</i> , omšová kniha	Mladunice, -níc, ž. <i>po-</i>
výbušný náboj (<i>pod zemou, pod vodou</i>)	misia, -ie, ž., poslanie; misionár	<i>množné (v Honte)</i>
minaret, -u, <i>m.</i> , veža	miss, <i>neskl.</i> (<i>angl.</i>), slečna	mladý; mladší
mešity	mistrál, -u, <i>m.</i> (<i>vietor</i>)	mládza, -e, ž. = otava
míňať (sa), -am, -ajú	mistress, <i>neskl.</i> (<i>angl.</i>), vyslov misis), pani	mláka, -y, ž., barina, káluž
(peniaze míňať; dni, roky sa míňajú)	miškár, -a, <i>m.</i> ; miškovat	mlaskať, -ám, -ajú;
minca, -e, ž.; mincoven ī mincovňa	Miškovec, -vca, <i>m.</i> ; miškovský	mlaskot
minerál, -u, <i>m.</i> , nerast;	mišpuťa, -le, ž. (<i>ovocie</i>)	mlat, -a, <i>m.</i> ; mlatok, -tka
minerálny, nerastný;	Mithridates, -ata, <i>m.</i>	mláťačka, -y, ž.
mineralogia, nerastopis	mitra, -y, ž. = infula	mlatba, -y, ž.
miniatúra, -y, ž., drobnomaľba; miniatúrny	Mitylena, -y, ž.	mlatec, -tca, <i>m.</i>
minimum, -ima, . str., najmenšie množstvo;	mizantrop, -a, <i>m.</i> , mrzút	mlátif, -ím, -ia
minimálny, najmenší	mizina, -y, ž.	mlčanlivý
minister, -stra, <i>m.</i> ; ministerský; ministerstvo	miznút, -nem, -nú	mlčať, -ím, -ia
minium, -ia, <i>n.</i> = cinober'; miniovat' = natierat miniom	mlad', -di, ž.; za mladi (i za mlady, za mlada), od mladi (i od mlada)	mlčky
minorita, -y, ž., menšina; iné je minorita, -u, <i>m.</i> (<i>mnich</i>)	mláďa, -a, <i>str.</i> ; mláďatko	mlečiar, -a, <i>m.</i> = mlekár; mlečiarka = mlekárka; mlečiareň, mlečiarňa = mlekáreň, mlekárňa; mlečiarstvo = mlekárstvo; mlečiarsky, mlekársky
minuciózny, podrobný	mládenec, -nca, <i>m.</i>	mledzivo, -a, <i>str.</i>
minulý	mládež, -e, ž.	mleť, melem, melú; melúc; mlel; mletý; mletie
minus, menej	mladica, -e, <i>z.</i>	mlgať, -á, -ajú = mlzt'

mlieč , -a, m. (<i>zelina</i>)	mnohonásobný	moderný , novodobý, časový
mlieko , -a, str.; mliečny;	mnohoráký	modifikácia , -ie, ž., príspôsobenie; modifikovať
mliečnik; mliečiar i	mnohoročný	modistka , -y, ž.
mlekár	mnohoslabičný	modla , -y, ž.; modlár; modlárstvo
mľkveť , -iem, -ejú	mnohosľubný	modliť sa , -ím, -ia; modliaci sa (<i>kto sa modlí</i>); modliace knihy
mľkvy ; mľkvost'	mnohostenný	modlitba , -y, ž.; modlitebná knižka; modlitba Pána = Otčenáš; modlitebnica
mľsať ; mlsavý	mnohostranný	modloslužebník , -a, m.; modloslužebníctvo
mluno , -a, str. (<i>zastar.</i>)	mnohotvárný	Modra , -y, ž.; Modran; Modranka; modranský
= elektrina; mlunný	mnohouholník , -a, m.	modrý ; modrina
= elektrický; mlunit	mnohoženstvo , -a, str.	modulácia , -ie, ž., prechod z tóniny do tóniny; modulovať
sa = blýskat sa	mnohý ; mnoho; mno-	Mohamed , -a, m.; mohamedán (<i>vyznavač učenia Mohamedovho, islamu</i>); mohamedánsky
mluvidlá , -diel, str. po-	hokrát; mnoho ráz	mohutnet' , -iem, -ejú
množné	množiť (sa), -ím, -ia;	mohutný
mluviť , -ím, -ia = ho-	množiteľ	mohyla , -y, ž.
voríť	množstvo , -a, str.	môj , moja, moje
mluvnica , -e, ž.; mluv-	mobilizácia , -ie, ž. (<i>uve-</i>	Mojmir , -a, m.
nický i mluvničný	<i>denie vojska do stavu</i>	Mojžiš , -a, m.; možiš-
mlyn , -a, m.; mlynár;	<i>vojny, do pohotovo-</i>	ský
mlynárik; mlynček;	<i>sti</i>); mobilizovať	Mokka , -y, ž.; káva
mlynárit'; Mlyn, Mly-	mobilný , hybný (movi-	mokka
nec (<i>obce</i>); Mlyňany,	tý = hnuteľný)	mokrad' , -di, ž.
-nian, m. <i>pomn. (obec)</i>	moc , -i, m.	
mlynica , -e, ž.	mocnár , -a, m.	
mlynský	mocneť , -iem, -ejú	
mízť , mlziem = mlgat',	mocný	
cicat, sat	môčť , môžem, môžu;	
mňaučať , mňaukať =	mohol, mohli	
miaukať	moč , -u, m.; močový	
mnich , -a, m.; mn. n.	močarina , -y, ž., i mo-	
mnisi; mníška, -y, ž.;	ciar, -a, m.; v mo-	
mníšsky; mníšstvo	ciari; mn. n., a. mo-	
Mníchov , -a, m.; mní-	čiare; močarisko;	
chovský	močaristý	
mnohobožstvo , -a, str.	močidlo , -a, str.	
mnohočlenný	móda , -y, ž.; módný	
mnohodietny	modalita , -y, ž., spô-	
mnohohranný	sob	
mnohokopytník , -a, m.	model , -u, m., vzor,	
mnoholetý	vzorec; modelovať	

mokrý	monstrum, -stra, str., o-	Morfeus, -ea, m.
moľ, -a, m.; moľový	bluda, netvor	morfium, -ia, str., uspá-
molekula, -y, ž., čia-	monštrancia, -ie, ž.	vaci liek; morfinista,
stočka hmoty; mole-	nontánný, banícky,	-u, m. (kto sa mor-
kulárny	banský	fiom opája, omamu-
molo, -a, str. (ochranná	montáž, -e, ž., sosta-	je)
kamenná hrádza	vovanie (na pr. stroj-	morfologia, -ie, ž., tva-
v pristave); molový	ov)	roslovie
moloch, -a, m.	Montblank, -u, m. (vrch)	morganatické manžel-
molový (akord)	montér, -a, m., sosta-	stvo, nerovné
moment, -u, m., chví-	vovateľ strojov	moriak, -a, m.; morka,
ločka; momentálny,	monumentálny, veľko-	-y, ž.
okamžitý	lepý	Móric, -a, m.
monarcha, -u, m., moc-	mor, -u, m.; morový	morf, -ím, -ia
nár; monarchia; mo-	mora, -y, ž. (nočný	morský
narchický	motýľ)	moruša, -e, ž. (strom)
monastier, -a, m., klá-	moralita, -y, ž., mrav-	mosadz, -i, ž.; mosadz-
štor pravoslávny	nosť	ný
Mongol, -a, m.; mon-	morálka, -y, ž., mra-	Moskva, -y, ž.; mo-
golský	vouka, mravnostný	skovský
Monika, -y, ž.	cit; morálny	moskyt, -a, m. (druh
monitor, -a, m. (vojen-	moratorium, -ia, str.,	komára)
ská menšia lodi)	predĺženie lehoty	moslem i moslim, -a, m.
monogamia, -ie, ž., jed-	Morava, -y, ž.; Morav-	(privrženec islamu)
noženstvo	an i Moravec; moravský	most, -a, m.; môstok,
monografia, -ie, ž., spis	morča, -ata, str.; mor-	-tka, m.; mostík, -a, m.;
o určitom predmete	čaci; morčiatko	mostový, mostný
monogram, -u, m.	more, -a, str., mn. n.	mostina, -y, ž.
monolit, -u, m., stíp	moria, g. morí, d.	mostné, -ého, str.
z jedného kameňa	moriám, ak. moria, l.	mošna, -y, ž.
monolog, -u, m., sa-	moriach, instr. mora-	motaf, -ám, -ajú, i -cem,
momluva	rami; Jaderské more	-cú; motaj; moták;
monopol, -u, m., výsa-	more, Čierne more	motovidlo
da, výhradný predaj	morena, -y, ž., ľadov-	motív, -u, m., pohnút-
monoteizmus, -zmu, m.,	cový nános (štrk, bal-	ka, základná myšlien-
viera v jediného Bo-	vany)	ka; motivovať
ha; monoteista	Morena, -y, ž. (bohy-	moto (z motto), -a, str.,
monotónny, jednotvá-	ňa)	heslo
ny		motoh, -a, m., pomä-

tený človek; motož-ka, -y, ž. = motolica	mravný ; mravnosť, -ti, ž.; mravnostný	mrtvič , -ím, -ia, i mŕtvic, -im, -ia
motor , -a i -u, m., hnací stroj; motorický; motorový	mravopočestnosť , -ti, ž.	mrtvola i mŕtvola, -y, ž.; mn. g. mrtvol i mŕtvol
motúz , -a, m.	mravouka , -y, ž.	mrtvý , -á, -é, i mŕtvty, -a, -e; Mrtvé more
motyka , -y, ž.; motyčka	mráz , mrazu, m. (od genitivu počnúc -a-); l. mraze, mn. n., a. mrazy; bod mrazu; mrázik, -a	mrváň , -a, m. (pletený koldč)
motýľ , -a, m.; motýlik, -ika (i motýlek, -lka), m.; motýlovitý	mrazit , -ím, ia; mrazívý; mrazivo	mrvance , -ov, m. pomn.
movitý – správne hnu-teľný (majetok)	mraznica , -e, ž.	mrvenina , -y, ž.
mozaika , -y, ž., obraz, sostavený z farbistých kamienkov	mrcina , -y, ž. = zdochliná	mrvíf (sa) , -ím, -ia
mozog , -zgu, m.	mrena , -y, ž.; mrenička; mrienka	mrzák , a, m., kalika; mrzačif, kaličif
mozoľ , -a, m.; mozoľo-vatý; mozolif sa	mret' , mrem, mrú ; mri; mrúc; mrel	mrzet' (sa) , -ím, -ia
možnosť , -ti, ž.	mreža , -e, ž.; mriežka; mrežový; mriežkový	mrzký ; mrzkejší; mrzkoſt
možný ; možno; ne-možno; ak je možno = čes. možno-li	mrhaf , -ám, -ajú; mrhač; mrhavý; mrhávat	mrznúť , -nem, -nú
mračif sa, -ím, -ia	mrcha = mrchavý; mrcha, -y, ž.	mrzutý
mračno , -a, str.	mriežka , -y, ž.; mriežkovat	msta , -y, ž.
mračný	mrkev , -kvi, i mrkva, -y, ž.	mstiť , -ím, -ia; mstiteľ; mstivý
mrak , -u, m.; mráček, -čka i -čku; mračný	mrmlať i mumlat', -lem, -lú	mšica , -e, ž.
mrákava , -y, ž.	mrštif , -ím, -ia	mučeník , -a, m.; muče-nica; mučenícky
mrákota , -y, ž.	mrtvet' , -iem, -ejú	mučiareň i mučiarňa, -rne, ž.
mramor , -u, m.; mramorový	mrtvica i mŕtvica, -e, ž.: = porážka	mučiť , -ím, -ia; mu-čievať; mučiteľ; mučidlo
mraſtiſ sa = vraſtiſ sa		múčka , -y, ž.
mrav , -u, m.		múčnica , -e, ž.
mraſčaſ , -ím, -ia = fňukat; mraſčiak		múčnik , -a, m.
mravec , -vca, m.; mra-veniſte, mravenisko;		múčny
mraſčí, -ia, -ie		mudre , -a, m.
mravenecník , -a, m.		múdry; mudref, -iem, -ejú; múdroſt; mu-drovat
		muezín , -a, m., moha

medánsky vyvolávač na modlenie	muškát , -u, m.; muškátovy	mykať , -ám, -ajú (<i>na pr. plecami</i>); myknúť
muflon , -a, m. (<i>dívá ovca</i> , Ovis musimon)	mušketa , -y, ž.; mušketier, -a, m.	mylif , -im, -ia
muchá , -y, ž.; muší, -ia, -ie; mušinec	mušľa , -le, ž.; mušľový	mýlka , -y, ž.; mylný;
muchotrávka , -y, ž.	mušt , -u, m.	mylne; mýlivý
muka , -y, ž. (= trápe- nie)	mutácia , -ie, ž., pre- mena	myrha , -y, ž.
múka , -y, ž.	mútif , -im, -ia	myriada , -y, ž., 10.000, nesčiselné množstvo
mulica , -e, ž.	mútňava , -y, ž.	myriameter , -tra, m. (= 10.000 m)
multiplikácia , -ie, ž., množenie, násobenie	mutný	myrta , -y, ž.; myrtový
numia , -ie, ž., balzamo- vaná vyschlá mrvola	mútovník , -a, m.	mys , -u, m.
mumlať i mrmľať , -lem -lú; mumlavý	mútvica , -e, ž. = ha- barka	myseľ , -sli, ž.
munícia , -ie, ž., strelivo	Múza , -y, ž. (<i>bohyňa umení a vied</i>)	myslet' , -lím, -lia; mysli, -ite; myslel; myslený; myslenie; mysliteľ
municipalita , -y, ž., správa mesta; municipálny, mestský	muzeum , -ea, str.; mu- zeálny i muzejný	mysterium , -ia, str., tajomstvo, tajná bohoslužba; mysteri- ózny
municipiúm , -ia, str., (starorímske) svobodné mesto	muzika , -y, ž.; muzi- kálny; muzikant	mysticizmus , -zmu, m.
munificencia , -ie, ž., štedrosť; munificentný	muž , -a, m.; mužík; mužný; mužský	mystifikácia , -ie, ž., kla- manie, mámenie
múr , -u, m., zed; múrik, -a; murovať, zdíť	mužatka , -y, ž., amazónka	mystika , -y, ž., tajomné učenie; mystický, tajomný
Muráň , -a, m.; Muránsky hrad; muránsky	mužnet' , -iem, -ejú	myš , -i, ž.; myší, -ia; -ie (myšia diera); myška, myšička
murár , -a, m., zedník; murársky, zednícky	mužstvo , -a, str.	myšiac , -a, m. (vták)
murín , -a, m. = černoch; murínsky = černošský	my , mn. n. od ja; iné je mi jedn. d. od ja (<i>dajte mi chleba; my ti nedáme!</i>)	myšiť sa = plašiť sa
museť , -ím, -ia	my! myte! (<i>rozk. sp. od myť</i>)	myška i myšička, -y, ž.
mušľa , -ia, -ie (<i>od mucha</i>)	mydlit' , -ím, -ia	myšlienka , -y, ž.; my- šlienkový
muška , -y, ž.; múša, -ata, str.	mydlo , -a, str.; mydielko; mydlár; mydlina	myť , myjem, myjú; my, myte; myl; myty; mytie; mycí, -ia, -ie; mytie = umývanie

bájny, báje-	ok, -tku, m. = ná-	-čerpajú; načerpaj i
-eho, str.	-a, m.,	načerpi
-a, str	náboj, -a, m.	načieraf, -am, -ajú (<i>od</i>
n ca;	nabok (<i>prisl.</i>), stranou	načref), čerpať, naber-
M to	náboženstvo, -a, str.;	rať; načierací, nabe-
men)	náboženský	rací; načieradlo
s ovie	nábožný	načim = treba
bá	nabraf, -berem, -berú;	načínaf, -am, -ajú
-u, .;	naberať	náčinie, -ia, str., alebo
nút'	nábrezie, -ia, str.; ná- brežný	náčin, -u, m.
N, Ā.	nabrusiť, -im, -ia	načisto (<i>prisl.</i>)
na! nate! = tu máš! tu	nabryzgaf, -am, -ajú	načret', načrem, na-
máte!	nabrzlý (nabrzlé mlie- ko)	čerpat', nabrat' (<i>vo-</i> <i>dy</i>); načieraf
nabádať, -am, -ajú = po-	nabudúce (<i>prisl.</i>)	náčrt, -u, m.; náčrtok
vzbudzovať	nabúchať, -am, -ajú	načrtať, -ám, -ajú; na-
nábeh, -u, m.	nábytok, -tku, m. = ná- radie; nábytkový	črtnúť
nabehať (sa), -ám, -ajú	nabývať, -am, -ajú = na-	náčrtník, -a, m.
nabehliina, -y, ž.	dobúdať	načúvať, -am, -ajú
nabelasty	nácesto, -a, str. (<i>kúsok</i> <i>cesta miesto droždia</i>)	nad i nado (<i>predl.</i>)
naberať, -ám, -ajú; na-	nacionál, -a, m., ná- rodniar; nacionálny,	nadájať, -am, -ajú; ná- doj
berač; naberačka	národný; nacionali- zmus	naďalej (<i>prisl.</i>)
nabídka, -y, ž. = po-	nacvičiť (sa), -ím, -ia	nadaný; nadanie
núknutie, oferta; na-	nácvik, -u, m.	nadarif sa, -ím, -ia, prísl vchod
bídzať, -am, -ajú = po-	načať, -čnem, -čnú; na-	nadarmo (<i>prisl.</i>)
núkať; nabidnuť,	čal; načatý; načatie	nadať, -dám, -dajú
-nem, -nu = ponúknut	náčelie, -ia, str.	nadávať, -am, -ajú; na-
nabiediť (sa), -im, -ia	náčelník, -a, m.; náčel-	dávanie; nađavač
= natrápiť (sa)	níčka; náčelnícky	nádavka, -y, ž. (<i>od na-</i> <i>dávať</i>)
nabijať, -am, -ajú; na-	náčelný	nadbehať; nadbehávať;
bijaci; nabijač; nabi-	načerpať, -čerpám i	nadbehnúť
jak	-čerpem, -čerpú i	nadbytok, -tku, m.
nabit, -ijem, -ijú nie-		nádej i nádeja, -e, ž.;
koho, niečo; nabity		nádejní
		nadejať sa, -ejem, -ejú
		nadelif, -ím, -ia; nade-

lovať; nádielka (via-
 nočná nádielka)
nadeň = nad neho
nádeník, -a, m.; náde-
 nícky; nádenička; ná-
 deničiť
nadeť, -ejem, -ejú; na-
 dievať
Nadežda, -y, ž.
nadhŕaňať, -am, -ajú
nádhera, -y, ž.; nád-
 herný; nádhernosť
nadhlavník, -a, m.
nádcha, -y, ž.
nachádzat, -am, -ajú
nadchnúť, -nem, -nú
nadievat, -am, -ajú
nádievka, -y, ž.
nadisť, -ídem, -ídu
nadľahčiť, -ím, -ia
nadlesný, -ého, m.
nadľudský
nadmieru (*prisl.*)
nadmietnuť, -nem, -nu,
 správne namietnuť;
nadmietka, správne
 námietka
nadmúť, nadmem, na-
 dmú
nadnes (*prisl.*), na dne-
 šok
nádoba, -y, ž.; nádobka;
 nádobie
nadobro (*prisl.*), cel-
 kom, úplne
nadobudnúť, -nem, -nú;
 nadobúdať -am, -ajú
nadobyčajný
nadojiť, -jím, -ja

nadol (*prisl.*)
nádor, -u, m.
nadostač (*prisl.*)
nadovšetko (*prisl.*)
nadpis, -u, m.
nadpisat', -šem, -šu
nadpolovičný
nadporučík, -a, m.
nadpriast, -pradiem,
 -pradú; nadpriadať
nadprirodzený
ňadrá, ňadier, str.
 pomn.
nadrapiť, -ím, -ia; na-
 drapovať sa
nadrat', naderem, -rú
nadraziť, -ím, -ia; nad-
 rážať
nádražie, -ia, str.
nadreť sa, -drem, -drú
nadriadený
nadrobniť, -ím, -ia
nadřžať, -am, -ajú nie-
 komu; nadřžovať
nádržka, -y, ž.
nadsadíť, -ím, -ia; nad-
 sádzka
nadskočiť, -ím, -ia
nadsmyselný
nadstaviť, -ím, -ia
nadšenie, -ia, str.; nad-
 šený
nadto (*prisl.*) = okrem
 toho
naduf (sa), -ujem, -ujú;
 nadutý; nadutosť
nadužiť, -ijem, -ijú;
 nadužívať, naduživa-
 nie

nadviazať, -žem, -žu;
 nadvázovať
nadvŕhať, -am, -ajú;
 nadvŕhnúť
nádvorie, -ia, str.
nádvorník, -a, m.
nádych, -u, m.
nadýchať (sa), -am,
 -ajú
nadýmať, -am, -ajú; na-
 dýmavý; nadymať
nadzemský
nadživotný (nadživotná
 veľkosť)
nafta, -y, ž.; naftový
naftalín, -u, m.
naháč, -a, m.
nahádzat, -am, -ajú
naháňať, -am, -ajú
naháť – správne nechať
nahľadať sa, -ám, -ajú
nahľadef sa, -ím, -ia
nahlas (*prisl.*)
náhle = len čo
nahliadnuť, -nem, -nu;
 nahliadať, -am, -ajú
náhlič sa, -im, -ia; ná-
 hlivý
nahluchlý
náhly; náhlo; náhlosť
nahmatať, -ám, -ajú
nahnať, naženem, -nú
nahnevať (sa), -ám, -ajú
nahniť, -ijem, -ijú; na-
 hniliý
nahnúť, -nem, -nú; na-
 hnutie; nahnutý
náhoda, -y, ž.; náhod-
 ny

na	nach, -u, <i>m.</i> , purpur ; nachový	najst', najdem, najdú ; najdi, -te ; našiel, našla ; najdený
-ím, -ia ; na-	nachádzať (sa), -am, -ajú	najtiaž = najťažšie
náhon , -u, <i>m.</i> (<i>pri mlyne</i>)	nachodit' (sa), -ím, -ia ; nachádzať (sa), -am, -ajú	najúprimnejší
náhončí , -ieho, <i>m.</i>	nachvat (<i>prisl.</i>)	najväčší
nahonobiť , -ím, -ia =	nachýliť , -im, -ia ; náchýľovať ; náchylný ; náchylnosť	najväčšmi
nagazdovať, nahospodáriť	nachystať , -ám, -ajú	najviac i najviacej
nahor (<i>prisl.</i>)	nachytať , -ám, -ajú	najvyš i najvyššie
nahorklý	naisto (<i>prisl.</i>)	nakázat' , -žem, -žu
nahosemenný	naivný , prirodzene prostodušný ; naivnosť	nakaziť , -ím, -ia ; náka-za ; nákazlivý
nahota , -y, ž.	najada , -y, ž. (<i>rusalka v gréckom bájesloví</i>)	náklad , -u, <i>m.</i> ; nákladný
nahováraf , -am, -ajú ; nahovárač ; nahovoríť niekomu niečo i nieko- ho na niečo	najať , najmem, najmú ; najal, najatý	nakladať , -ám, -ajú ; nakladací ; nakladajúci ; nakladač ; nakla-dačka = nakladacia uhorka ; nakladateľ ; nakladateľstvo
náhovorky , -iek, ž. <i>pomn.</i>	najavo (<i>prisl.</i>)	nakloniť , -ím, -ia ; na-kláňať, -am, -ajú ; na-klonený
nahrabat' , -em, -ú	najbližšie	náklonný ; náklonnosť
náhrada , -y, ž. ; ná- hradný ; náhradník, -a, <i>m.</i>	najdený ; najdenie	nákolesník i nákolník, -a, <i>m.</i>
nahradiť , -ím, -ia ; na- hrádzat', -am, -ajú ; nahradzovať ; nahra- diteľný	najedovať (sa)	nakoľko
nahrať sa, nahrámu sa	najesť sa, -jem, -ješ, je, -jedia ; najedený	nakopať , -pem, -pú
náhražka , -y, ž.	najímať , -am, -ajú ; na- jímaci ; najímač i na- jimač ; najímateľ	nakopíť , -ím, -ia
náhrdelník , -a, <i>m.</i>	najmä , menovite, hlav- ne	nákova , -y, ž.
nahriať , nahrejem, -jú	nájom , -jmu, <i>m.</i> ; ná- jomné, -ého, <i>str.</i>	nakrájat' , -jam, -rajú
nahŕňať , -am, -ajú	nájomník , -a, <i>m.</i> (<i>kto vezme niečo do ná- mu</i>)	nakrátko (<i>prisl.</i>)
náhrobok , -bku, <i>m.</i> ; ná- hrobný	najprv	nákrčník , -a, <i>m.</i>
náhubok , -bka, <i>m.</i>	najsamprv	nákres , -u, <i>m.</i> ; nákresný
nahý	najskorej i najskôr	nakresliť , -ím, -ia
nahýnat (sa), -ám, -ajú (<i>od nahnúť</i>) = nahý- bať (sa)		nakriatnuť , -nem, -nu = skrotiť, ohnúť ; na- klonit ; nahovoríť nie- komu niečo i niekoho na niečo

nakriviť , -ím, -ia; na- krivenie; nakrivený	namáhaf sa , -am, -ajú;	naniest , -nesiem, -nesú
nákup , -u, m.; nákup- ný	namáhavý	nanivoč = na nič (nani- voč 'obrátiť' = zničiť, znivočiť); <i>vid'i</i> vniwoč
nakúpiť , -ím, -ia	namataf — správne na- hmataf	ňaňo , -a, m., otec; ňan- ka; ňaníček
nákyp , -u, m.	námel , -u, m., nános	nános , -u, m.
nakyslý ; nakyslastý	námer , -u, m.	nanosif , -ím, -ia; na- nášaf
nakysnút , -ne, -nú	námesačník , -a, m.; ná- mesačný	nanovo (<i>prisl.</i>)
nálada , -y, ž.; nála- dový	námestie , -ia, str.	nanútiť , -im, -ia; nanu- covat
naladiť , -ím, -ia	námestník , -a, m.; ná- mestný	naoko (<i>prisl.</i>); iné je na oko
naťakať (sa), -ám, -ajú	Námestovo , -a, str.	naopak (<i>prisl.</i>)
naťavo (<i>prisl.</i>)	námezdny ; námezdňa smluva	naostatok (<i>prisl.</i>), na- posledy
nalepiť , -ím, -ia; naliel- pať; nalepovať	namierit , -im, -ia	naozaj ; naozajstný
nálepok , -pku, m.	namiesto (<i>prisl. i predl. s gen.</i>)	nápad , -u, m. = napad- nutie
nálevník , -a, m.	namietaf , -am, -ajú;	napadaf , -ám, -ajú; na- padnúť, -nem, -nú;
nález , -u, m.	námet , -u, m.; na- mietnuť; námieta, -y, ž.	napadalo, napadlo snehu
nalezať , -ám, -ajú; na- lezateľ; naliezf	námorný ; námorník, -a, m.; námornícky; ná- morníctvo	napádať , -am, -ajú <i>nie- koho</i>
nálezca , -u, m.	namydlit , -ím, -ia	nápadník , -a, m.
nalezenec , -nca, m.; naleziniec, -nca, m. (ústav)	namýšľaf si, -am, -ajú	napáchnut , -nem, -nu <i>niečim</i>
nálezište , -šfa, str.	nanebevstúpenie , -ia, str. (bibl.); Nanebe- vstúpenie Pána (<i>svia- tok</i>)	napájať , -am, -ajú; na- pajadlo
nálezné , -ého, str.	nanebevzatie , -ia, str. (bibl.); Nanebevzatie Panny Marie (<i>svia- tok</i>)	napáliť (sa), -im, -ia; napaľovať
náležať , -ím, -ia; nále- žity	na nič i nanič (<i>dnes som nanič; on nedbá na nič</i>)	napäť i napnúť , na- pnem, napnú; napá- tý; napätie
naležať sa , -ím, -ia	naničodný ; naničod- ník; naničodnica	nápev , -u, m.
naliaf , -lejem, -lejú;		napieciť , napečiem, -čú;
na lievaf		napiekol; napečený
naličif , -im, -ia		
naličnica , -e, ž. = maska		
naliehaf , -am, -ajú; na- liehavý		
naliezť , naleznem, -ú = najsf; nalezať		
namáčat , -am, -ajú		
ňamaha , -y, ž.		

napichnúť , -nem, -nú ; napichať; napichovať	ná pomocný	ná rada , -y, ž. = rada, návrh
napínať , -am, -ajú; napínaci; napínavý	náponáhle (<i>prisl.</i>), náhle, naspech, chvátne	ná rádzať , -am, -ajú = radíť, navrhovať
nápis , -u, <i>m.</i>	nápor , -u, <i>m.</i>	náramnica , -e, ž.
nápisat , -šem, -šu	náporúdzti (<i>prisl.</i>), poruke, na rane, pohotove	náramný
napit' sa , -pijem, -jú; napitie	náposledy , náposledok (<i>prisl.</i>)	náráňať , -am, -ajú
náplast , -sti, ž.	náposmievat' sa , -am, -ajú	nárást , -rastiem, -rastú; narástol
náplat (<i>prisl.</i>) = platné; nič naplat	nápospas (<i>prisl.</i>)	náraz (<i>prisl.</i>)
náplava , -y, ž.; náplavný	nápospol (<i>prisl.</i>)	náraz , -u, <i>m.</i>
náplavif , -ím, -ia; naplavený; naplavenina	nápotom (<i>prisl.</i>)	nárazif , -ím, -ia; narážaf
nápliesť , -pletiem, -pletú	nápravif , -ím, -ia; náprávať; nápravovať	nárážka , -y, ž.
náplň , -ne, ž.	náprava , -y, ž.; nápravný, nápravník	narcis , -u, <i>m.</i> ; Narcis, -a (<i>meno</i>)
náplňať , -ím, -ia; naplňať; napľňovať	nápravo (<i>prisl.</i>)	nárechie , -ia, <i>str.</i> ; nárečový
náplust i napľuvat, -ujem, -ujú	náprázdro (<i>prisl.</i>)	nárek , -reku, <i>m.</i>
napnúť , -nem, -nú; napnutý; napnutie	napred (<i>prisl.</i>)	nárez , -u, <i>m.</i>
napočítat' , -am, -ajú	napriek tomu — <i>nesprávne, sloven.</i> jednako	narezať , -žem, -žú
nápodoba , -y, ž.	na príklad (na pr.)	nariadenie , -ia, <i>str.</i>
nápodobniť , -ím, -ia; napodobnenie	naprosto (<i>prisl.</i>), celkom, úplne	nariadiť , -ím, -ia; nariadovať
napohotove (<i>prisl.</i>)	naprostred (<i>prisl.</i>)	nariekať , -am, -ajú; nariekanie; nariekavý
napochytre (<i>prisl.</i>)	naproto	narkóza , -y, ž., omámenie, privedenie tela do bezcitnosti; narkotikon, -ika, <i>str.</i> ; narkotický; narkotizovaf
nápoj , -a, <i>m.</i>	náprsie , -ia, <i>str.</i>	náročky = naschvál, schválne
napojiť , -ím, -ia	náprsný ; náprsník, náprsníček (<i>odev</i>)	náročný
napokon (<i>prisl.</i>), náostatok, náposledy	náprstník , -a, <i>m.</i> (<i>rastlina</i>)	národ , -a, <i>m.</i> ; v. národe; národný
napoly (<i>prisl.</i>)	náprstok , -tka, <i>m.</i>	narodenie , -ia, <i>str.</i>
napomenúť , -meniem, -menú; napomínať; napomínanie	napustiť , -ím, -ia; nápuštať	

narodíť sa, -í, -ia;	násilný; násilník, -a, m.:	v jedn. a. a v množ.
narodený; narodenie	násilnícky	č. podľa živ.)
národopis, -u, m.	nasilu (<i>prisl.</i>), násilne	násobok, -bku, m.
národotvec, -vca, m.	naskočiť, -ím, -ia	nasoliť, -ím, -ia; nasá-
nárok, -u, m.	náskok, -u, m.	lať
narovnať, -ám, -ajú;	naskrz i naskrže	nasrdený = nahnevaný
narovnávať; nárovna-	naskutku (<i>prisl.</i>),	nasršený = nahnevaný
vaci	hned, na mieste, sku-	na stálo = na trvalo; na
narožprávať (sa), -am,	točne	stálo ustanovený
-ajú	naskytat sa, -ám, -ajú;	nastať, -stanem, -stanú;
nárožie, -ia, str.; ná-	naskytnúť sa	nastalý
rožný	následník, -a, m.; ná-	nastáť sa, nastojím, na-
nárt, -u, m. (<i>čes.</i>) =	sledný; následníctvo	stoja
priehlavok, -vku, m.	následnosť, -sti, ž.	nastavať, -iam, -ajú (na
nárubať, -am i -em	následok, -du, m.	pr. dom)
náručie, -ia, str.; ná-	(miesto následkom	nastávajúci
ručný	toho plš: preto, z tej	nastaviť, -ím, -ia
náruživý	pričiny; často stači	nástavok, -vku, m.
naružovely	instrumentál; miesto	nástenný
narychlo i narychlo	umrel následkom hla-	nástin, -u, m. = náčrt
(<i>prisl.</i>)	du plš: umrel hla-	nastlaf, -stelem, -stelú
nárys, -u, m.	dom)	nástojčivý = húževna-
narysováť	nasledoyať; nasledujú-	te požadujúci
násada, -y, ž., násadka	ci; nasledovateľ	nástojíť, -ojím, -oja na
nasadíť, -ím, -ia; na-	nasledovne — lepšie:	niečom
sádzat, nasadzovať	takto	nastoliť, -ím, -ia
nasať (sa), -sajem,	nasledovný — lepšie:	nastrieňať, -am, -ajú
-sajú (do seba)	tento, táto, toto	nastrievať, -am, -ajú
nasbierať, -am, -ajú	naslepo (<i>prisl.</i>)	nastrihať, -ám, -ajú
nashŕňať, -am, -ajú	naslinit', -ím, -ia	nástroj, -a, m.; nástroj-
nashromaždiť, -ím, -ia	nasmiať sa, -smejem,	ny
naschváli = schválne,	-smejú	nastrojiť, -ím, -a; na-
náročky	násobiť, -ím, -ia; násó-	strájať
nasiaknuť, -nem, -nu;	bilká; násobenec,	nastudíť sa, -ím, -ia
nasiakly	-nea, m. (v matema-	nástup, -u, m.
nasiať, -sejem, -sejú	tike; v jedn. ak. a	nástupca, -u, m.
násilenstvo, -a, str. =	v č. množ. podľa	nástupište, -šťa, str. =
násilie, -ia, str.	živ.); násobiteľ, -a,	peron

nastúpiť , -im, -ia; na- stupovať	natkať , -ám, -ajú	navádzat , -am, -ajú
nástupkyňa , -ne, ž.	natknúť , -nem, -nú <i>na</i> <i>niečo</i> , naraziť <i>na niečo</i>	nával , -u, m.
nástupnícky ; nástup- níctvo	natlačiť , -ím, -ia; natlá- čať	navalíť , -ím, -ia; naválať
= nachlad- nú, nastudíš sa	nátlak , -u, m.	navážať , -am, -ajú ; navoziť
nasú sa , -im, -ia = sa; nasužo- va s	naticf , -tlčiem, -tlčú; natíkať	naveky (<i>prisl.</i>) = vše, zavše, vždy, zakaž- dým; iné je na veky (na veky vekov)
násyp , -u, m.	nato (<i>z nem.</i>), lepšie potom, vtom; iné je na to	naveľa (<i>prisl.</i>)
nasypať , -em, -ú (<i>do- kon.</i>); nasýpať, -am, -ajú (<i>nedokon.</i>); na- sypávať	natoľko (<i>prisl.</i>)	náves , -u, m.
nasýtiť , -im, -ia; nasy- covat	nátoň , -a, m.	navesiť , -ím, -ia; na- vešať; navesovať
náš , naša, naše; našina = naši ľudia, našinci	natíčať , -am, -ajú, na- stavovať (<i>na pr. uši</i>)	náveštie , -ia, str., ozna- menie; návestný
nasiť , -šíjem, -šíjú; na- šívať	natreť , -em, -ú	naviať , -vejem, -vejú ; navievať
našský i našinský	natriasť , -trasiem, -trasú; natriasat	naviazat , -žem, -žu; na- vázovať
naštiepiť , -im, -ia; na- štiepnut; naštiepať	natrium , -ia, str. = so- dik, -a, m.	navidomoči (<i>prisl.</i>), pred očima, očividne
naťať , -ti, ž. = lodyha, byť	nátron , -u, m.	naviesť , -vediem, -ve- dú; navádzat
Natália , -ie, ž.	naturálie , -ii, ž. <i>pomn.</i> , prírodniny; naturálny = prírodný	naviezať , -veziem, -vezú ; navážať
Nátan , -a, m.	naturalizácia , -ie, ž., udelenie štátneho ob- čianstva cudzincovi;	navigácia , -ie, ž., plav- ba loďou, splavnenie (rieky)
náter , -u, m.	naturalizovať	navíjať , -am, -ajú (<i>od na- víť</i>); navijačky, -čiek, ž. <i>pomn.</i> ; navíjadlo
nateraz (<i>prisl.</i>)	naturalizmus , -zmu, m.	navinúť , -niem, -nú
natiahnúť , -nem, -nu	naučiť (sa), -ím, -ia (<i>nie- čomu</i>); naučať	navisly
natiect , -tečie, -tečú;	náuka , -y, ž.; náukový;	naviť , -ijem, -ijú; na- vijaf
natekať	náučný; miesto náu- kosdelná reč <i>piš</i> vy- učovacia reč	návlak , -u, m.
natierať , -am, -ajú; na- tierač; natierací; na- tieradlo; náter	náušnica , -e, ž.	navlas (<i>prisl.</i>), celkom, presne
nátiisk , -u, m.	nautika , -y, ž., náuka	
natískať , -am, -ajú; na- tisnúť	o plavbe; nautický, plavecký	

navlažiť , -ím, -ia; na- vlažovať	návyk, -u, m.	nažltlý
navlhčiť , -ím, -ia; na- vlhčovať	navykaf, -ám, -ajú <i>nie-</i> <i>čomu</i> ; navyknúť; na- vyklý	nebadaný ; nebadane ; nebadateľný
navlhnuť , -nem, -nú	navymýšlať , -am, -ajú	nebárs = neveľmi
navlieciť , -vlečiem, -vlečú; navliekať	navyše (<i>prisl.</i>), vyššie, nadto	nebeský ; nebešť'an, nebešťanka
návod , -u, m.	navzájom (<i>prisl.</i>)	nebetyčný
návoj , -a, m.	navždy (<i>prisl.</i>)	nebezpečenstvo , -a, str.
navôkol = naokolo, do- okola	nazad (<i>prisl.</i>)	nebezpečný
navonok (<i>prisl.</i>)	nazajtra (<i>prisl.</i>)	neblahý
návoz , -u, m.	Nazaret, -a, m.	nebo , -a, str.; <i>l.</i> na nebi; <i>mn. č.</i> nebesá; <i>g.</i> ne- bies, <i>d.</i> nebesám; <i>l.</i> nebesách; <i>i.</i> nebesy <i>i</i> nebesami; nebeský; nebeštan; nebešť'an- ka; nebový = belasý, modrý
navoziť , -ím, -ia; na- vážať	nazbyt (<i>ptisl.</i>) = nazvyš nazdar!	nebodaj (<i>prisl.</i>), akiste, bezpochyby
navracať , -iam, -ajú	nazdať sa , -ám, -ajú ; nazdávať sa	nebohý ; nebožký; ne- božká; nebožtík
návrat , -u, m.; návrat- ka; návratný	nazerať , -ám, -ajú; na- zeranie	neborák , -a, m.; nebo- ráčik; neborká, ne- borký
navrátiť , -im, -ia	nazmar (<i>prisl.</i>)	nebožiatko , -a, str.
navraveť , -ím, -ia; na- vrávať	naznak = horeznačky	nebožiec , -a, m.
návrh , -u, m.	náznak , -u, m.	nebývalý
navrhovať ; navrhova- tel	názor , -u, m.; názor- ný	necely
navrch (<i>prisl.</i>) = nahor;	názov , -zvu, m.	necesér , -a i -u, m. (<i>schránka drobných potrieb, najmä cestov- ných</i>)
navrchu (<i>prisl.</i>) = hore; iné je na vrch, na vrchu	nazpamäť	neciteľný
návršie , -ia, str.	nazpäť ; nazpiatok	nectný
navŕšiť , -im, -ia; navr- šovať	nazret , nazrem, -zrú ; nazerať	nečas , -u, m.
navŕtať , -am, -ajú; na- vrtávať	nazvať , -zvem, -zvú; na- zývať	nečestný
návšteva , -y, ž.	názvisko , -a, str.	nečin , -u, m.
návštevník , -a, m.	názvoslovie , -ia, str.	
navštevovať	nazvyš (<i>prisl.</i>) = nazbyt	
navštíviť , -im, -ia; na- vštívenie; navštívený;	nazývať , -am, -ajú (<i>od</i> nazvať)	
navštívenka	nažať , -žnem, -žnú ; na- žinat	
	nažívať , -am, -ajú	

nečinný; nečinne	nedožerný, nedohľad-	neľútostivý i neľútost-
nečitateľný	ný	ný
nečudo = nie div	Nedožery, -žier, m.	neťze = nemožno
nedajbože	pomn.	Nemaďar, -a, m.; ne-
neďaleký; neďaleko	neduh, -u, m.; neduživý	maďarský
nedávny; nedávno	neforemný	nemalý
nedbalý; nedbanlivý	negácia, -ie, ž., zápor,	nemanželský
nedbať, -ám, -ajú	zapieranie; negatívny	Nemeč, -mca, m.;
nedeľa, -le, ž.; nedel-	negližé, str. nesk.	Nemkyňa; nemecký;
ny; Kvetná nedelea (sviatok)	nehanblivý i nehaneb-	Nemecko; nemčina;
nedeliteľný	ný; nehanblivec;	nemectvo (ale Ne-
nedielny	nehanblivica	mectvo = všetci
nedlho	nehnuteľný; nehnuteľ-	Nemci)
nedobizeň, -zne, ž. =	nosť	nemeniteľný
nezdoba, nezdobizeň,	nehoda, -y, ž.	Nemezis, -ze, ž. (bo-
neporiadok	neht, -hta, m.; mn. n.	hyňa odplaty)
nedobytný	nehty; nehtík	nemierny
nedočkavý	nehybný; nehybnosť	nemiestny
nedohľadný, nedozer-	nech; nechže	nemilobohu (prisl.)
ny	nechať, -ám, -ajú	nemilosrdný
nedokazateľný	necht — správne neht	nemilostivý
nedokonalý	nechtiac = nechcejúc;	nemilý
nedoplatok, -tku, m.	nechtiačky; chtiac	nemluvňa, -afa, str.
nedorozumenie, -ia, str.	nechtiac	nemnohý
nedosažiteľný = nedo-	nechuť, -ti, ž.; nechuťný	nemoc, -i, ž. = cho-
siahnuteľný, nedo-	neistý; neistota	roba; nemocenský
stižný	nejaký; nejako	nemocnica, -e, ž.; ne-
nedosľýchavý	nejapný	mocničný
nedospelý	nejasný	nemota, -y, ž.
nedostatočný	nejeden	nemovitý, nehnuteľný
nedostižný, nedosaži-	nejsť, nejdem, nejdú	(majetok)
teľný	nekľud, -u, m. = nepo-	nemožný
nedotklivý	riadiok, nečistota; ne-	nemravný
nedotknuteľný	kľudný, neporiadny,	Nemšová, -ej, ž.
nedouk, -a, m.	nečistý	nenačím = netreba
nedôvera, -y, ž.; ne-	nekrolog, -u, m., po-	nenaďaly, nečakaný;
dôverný; nedôverčivý	smrtná spomienka	nenaďale
nedôvtipný	nectar, -u, m. (nápoj	nenahraditeľný
	bohov)	nenapraviteľný

nenasytný	nepodajný, <i>viď</i> podaj-	nerovnaký
nenávidef, -ím, -ia	uý <i>od</i> podať sa	nerozdielny; nerozdiel-
nenávisť, -sti, ž.; ne-	nepoddajný, <i>viď</i> pod-	nosť
návistník	dajný <i>od</i> poddať sa	nerozučiteľný; neroz-
nenazdajky	nepochopiteľný	lučný
neni = nie je; nie som,	nepochybny	nerozmyslený; neroz-
nie si, nie je i není;	Nepos, -ota, <i>m.</i>	myslenost'
nie sme, nie ste, nie	neposedný	nerozvážlivý
sú	nepoškvrenený	nerv, -u, <i>m.</i> ; nervový;
neobmedzený	nepotizmus, -zmu, <i>m.</i>	nervstvo
neobratný	rodinkárstvo	nervóza, -y, ž.; ner-
neobyčajný	neprajný; neprajník;	vózny
neobvyateľný	neprajnosť	nescelený
neoceniteľný	nepráv; nepravosť	nesčíselný
neodbytný	nepredvídaný; nepred-	neshoda, -y, ž.; ne-
neodkladný	vídateľný	shodný
neodlučiteľný	neprekonateľný	neschodný
neodolateľný	nepremokavý	neschopný
neodôvodnený	neprestajný	neskalený
neodstraniteľný	nepriam = nie práve,	neskazeny
neodškripiteľný	nie priamo, neveľmi	nesklonný
neodtajiteľný	nepriamy; nepriamo	neskonaly
neodvolateľný	nepriateľ, -a, <i>m.</i> ; ne-	neskororo; neskoršie
neodvratný; neodvra-	priateľka; nepriateľ-	neskrotený
titelny	ský; nepriateľstvo	neskúsený
neohrozený	nepriaznivý	neslobodný <i>i</i> nesvo-
neologizmus, -zmu, <i>m.</i> ,	nepriiležitý	bodný; neslobodno <i>i</i>
nové slovo, nová	nepriipustný	nesvobodno
vázba	nepriístupný	neslušný
neomylný	neprozreteľný; nepro-	neslýchany
neopatrny	zreteľnosť	neslyšiteľný
neopisateľný	nerád, nerada, nerado;	nesmelosť, -sti, ž.
neoprávnený	neradi, nerady	nesmet, -iem, -ejú
nepamäť, -ti, ž.; od	nerast, -u, <i>m.</i> ; nerasto-	nesmieriteľný
nepamäti	pis	nesmierny
nepatrny (<i>malý, drob-</i>	neraz	nesmrteľný
<i>ný</i>)	nerest, -sti, ž.; nerestný	nesmysel, -slu, <i>m.</i> ; ne-
nepočestný	Nero, -ona, <i>m.</i> ; neron-	smyselný
nepočetný	ský	nesnášanlivý

nespoľahlivý	neúhľadný	nevedomý; nevedomky
nesporný	neuhonné	neveľa; neveľmi
nespôsob , -u, m.; ne-	neumelý	nevera, -y, ž.; neverec
spôsobný	neúmorný	nevesta, -y, ž.
nespôsobilý ; nespôso-	neúnavný	nevzvod
bilost'	neúplatný	nevzdaný
nespratný	neúplný	nevziditeľný
nesprávny	neupotrebitelný	nevzdom
nesrovnałosť, -sti, ž.	neúprimný	nevina, -y, ž.; nevinny;
nestály	neúprosný	nevinnosť
Nestor, -a, m. (<i>vlastné meno</i>); nestor=staršina, najstarší	neurčitok, -tku, m. = neurčitý spôsob, infinitív	neviniatko, -a, str.
nestranný ; nestrannosť	neurečný	nevkusný
nestriedmy ; nestriedmosť	neurekom (<i>prisl.</i>)	nevľúdný
nesúci, -a, -e=neschopný, nevhodný, nespôsobný	neúroda, -y, ž.; neúrodný	nevoľa, -le, ž.; nevoľný; nevoľník; nevoľnica; nevoľníctvo
nesvobodný i neslobodný; nesvobodno i neslobodno	neurvalý; neurvalec, -lca, m.	nevoľky (voľky nevoľky)
nesvoj	neúslužný	nevrávný, nehovorný, nemluvný
neškodný	neúspešný	nevrlý
nešpor, -u, m.	neustály; neustále	nevšimavý; nevšimavosť
nešfastie , -ia, str.; nešfastný	neústrojný	nevyhnutný i nevyhnuťlný
netata , -y, ž. (<i>rastlina Juniperus nana</i>)	neústupný	nevyličiteľný
neto , -a, str., čistá váha	neutralita, -y, ž., nestrannosť; neutrálny	nevyličiteľný
netopier, -a, m.	neutrumb, neutra, str., stredný rod	nevýslovny
netreba	neuveriteľný	nevyspelý
netvor, -a, m.	nevážny	nevyspytateľný
netýkavý; netýkavka	nevádzka, -e, ž., sínokvet	nevývratný
neúctivý	nevďak, -u, m.; nevďačný	New York (<i>čítaj</i> Nújork); newyorský
neúčastný ; neúčastnost'	nevdojak (<i>prisl.</i>), nechtiac, znenazdania	nexus , <i>nexus</i> , m., súvislost, spojitosť
neúčinlivý; neúčinný; neúčinnosť	nevedno = neznámo; nevedno (j)ako... = neznámo (j)ako...	nezábudka, -y, ž.
		nezadlho
		nezákonný
		nezávislý

nezáživný	nič; v nič <i>alebo</i> vnivoč;	nikto <i>i</i> nik, nikoľo
nezbadaný	ničí, -ia, -ie	Nil, -u, <i>m.</i> ; nilský
nezbeda, -y, ž.; ne-	ničif; ničiteľ; ničivý	nimbus, nimbu, <i>m.</i> , svä-
zbedný	nič naplat	tožiara, slávožiara
nezbytie, -ia, str.; ne-	ničomný; ničomnosť	Nimrod, -a, <i>m.</i> (<i>zakla-</i>
zbytný	nie	<i>dateľ babylonskej rí-</i>
nezdar, -u, <i>m.</i> ; nezda-	nieči, niečia, niečie	<i>še, slávny poľovník</i>);
rený; nezdarný	niečo, niečoho; <i>i.</i> niečím	nimrod = poľovník
nezdolný	niekam	nisko, -a, str. (<i>spodná</i>
nezdržanlivý	niekde	<i>časť praslice</i>)
nezhojiteľný	niekedy; niekdajší	nif, -ti, ž.; nitka; nifový;
nezištný	niekoľko; niekoľko ráz <i>i</i>	nitený
nezletilý, nezletilosť;	niekoľkokrát	Nitra, -y, ž.; Nitran,
zletilý	niekoľkodenný	Nitranka; nitranský <i>i</i>
nezlomný	niekoľkoraký	nitriansky; Nitranská
nezmenený	niekoľkoročný	<i>i</i> Nitrianska župa
nezmeniteľný; nezmen-	niekto, niečo, <i>g.</i> nieko-	niva, -y, ž.
ný	ho, niečoho; <i>i.</i> niekym,	niveau (<i>čítaj nyvó</i>),
nezmestný	niečim (<i>ako</i> kym, čim)	str. neskl., úroveň
neznaboh, -a, <i>m.</i> ; ne-	niektorý	nivelizácia, -ie, ž., me-
znabozský	nielen	ranie svalov, vyrov-
neznesiteľný	niest, nesiem, nesú;	návanie; nivalizačný,
nezriadený	nesúc; niesol; nese-	svalomerný, vyrov-
nezvestný	nie; nesený	náváci; nivalizovať
nezvratný	niet, nieto; niet vody =	nivočiť = ničiť
nezvyklý; nezvyklosť	nenei vody	nízkosť, -ti, ž.
než	nietit, -im, -ia (<i>na pr.</i>	nízky; nízko; nižší; niž-
nežiaľ (<i>prisl.</i>) = ra-	oheň); nietivo	šie; nízučký
dosť, radostno; s do-	nihilista, -u, <i>m.</i> ; nihi-	Nizozemie, -ia, str. —
brými ľudmi nežiaľ	lizmus	Holandia, Holandsko;
žiť	nijak; nijaký; nijako	Nizozemec =
neživotný	nik, nikto; niktoš	Holandan; nizozem-
neživý	nikade	ský = holandský
nežli	nikam	níževedený
ni	nikde; nikdy; nikda	nížina, -y, ž.
Niagara, -y, ž.; niagar-	nikel, -kla <i>i</i> -klu, <i>m.</i> ;	nížif, -im, -ia
ský	niklový	nížný, <i>v menach miest.</i>
Nibelungy, -ov, <i>m.</i>	Nikodem, -a, <i>m.</i>	Nižný; Nižná Radavaň
pomn.; nibelunský	nikotín, -u, <i>m.</i>	ap.

nižšie, komp. od nízko (prísl.); nižšie písaný = podpísaný	nonsens, neskł., nesmy- sel	nôta, -y, ž., melodie, nápev; nôtit, -im, -ia
no! nože; no = ale	Nor, -a, m.; norský; Norsko	notabilita, -y, ž., zna- menitosť, znameníť
nobilita, -y, ž., šľachta	Norimberg, -a, m.; no- rimberský	Ľudia
noblesa, -y, ž., šľachet- nosť, urodzenosť	norif (sa), -ím, -ia (na- jmä s predponami : ponoriť, vnorit, vy- norit)	notár, -a, m.; notársky ; notariát, -u, m.
noc, -i, ž.; nočný; nôcka	norma, -y, ž., pravidlo	noticka, -y, ž. krátká po- známka; krátká zvest
nocňah, -u, m.; nocňaž- ník	normálne, -ii, ž. pomn., súčasný úradných pra- vidiel	notoricky, obecne zná- my
nocovat', -ujem, -ujú	normalizovať, normo- vaf	nov, -u, m. (nov. me- siaca)
Noe, Noema i Noeho, m.; archa Noemova	normálka, -y, ž.	Nová Baňa; novoban- ský
noetika, -y, ž., veda o poznaní; noetický	normálny, pravidelný, obvyklý	Nová Ves; novoveský;
noha, -y, ž.; mn. n., a. nohy, g. nôh, d. no- hám, l. nohách, ľ. nohama; nôžka, no- žička	normativny, pravidlo dávajúci, upravujúci	Novoveštan, - Novo- vešfanka
nohavice, -víc, ž.; no- havičky	nos, -a, m.; nosík, -a ; noštek ; nosiček ; no- sák ; nosáň ; nosál ; nosový ; nosovka	novela, -y, ž. (druh krásnej prózy; do- datočný zákon); no- velista ; novelizácia
nokturno, -a, str. (druh hudobnej skladby)	nosíť, -ím, -ia ; nosič ; nosidlo ; nosítka ; no- sievať	november, -bra, m.; l. v novembri
nomád, -a, m., kočov- ník ; nomádsky	nosivost', -ti, ž.	Nové Mesto ; novo- mestský ; Novome- štan, Novomeštanka
nomenklatúra, -y, ž., názvoslovie	nosný ; nosnosť	novic, -a, m., nový člen rádu ; noviciát, -u, m. ; novicka, -y, ž.
nominálny, menovitý, udaný	nostifikovať, uznať u nás platným ; nostri- fikácia	novina, -y, ž.; noviny, -vín, ž. pomn.; novi- nár ; novinársky ; no- vinárstvo ; novinka
nominatív, -u, m., me- novateľ (1. pád v skloňovaní) ; nomi- natívny	noša, -e, ž.	novokrstenec, -nca, m.
nonius, -ia, m., drobná miera	nota, -y, ž., znak hu- dobný	novomodný
nonpareille (čítaj non- parej), -a, m. (druh tlačiariskeho písma)	nóta, -y, ž., poznámka ; oznámenie ; ľné je nôta = melodie	novoročný
		novota, -y; novotár
		novoveký

novoveský, z Novej
Vsi
nový; novo (*prísl.*);
novší; novšie; no-
vučký
Nový rok (*sviatok 1.*
januára); novoročný
Nový Sad; novosad-
ský
Nový Svet = Amerika
Nový zákon; novozá-
konný
nozdra, -y, ž.; zváčša
v *plur.* nozdry, no-
zdier; nozdrový
nož, noža, m.; nožík
nožiar, -a, m.; nožiar-
sky
nožík, -a, m.; nožíček
nožka, -y, ž., nožička
nožnice, -níc, ž. *pomn.*;
nožničky
nuancia (*v sloven. vý-
slov. ny-*), -ie, ž., od-
tienok
nuda, -y, ž.; nudný;
nudit (sa)
núdza, -e, ž.; núdzny
ňuch, -u, m.; ſuchat
núkať, -am, -ajú; nú-
kanie
nula, -y, ž.; nulový
nulita, -y, ž., zmätočná
ſtažnosť
numizmatika, -y, ž.,
veda o minciach; numi-
zmatický
nuncius, -ia, m., pápež-

ský vyslanec; nun-
ciatúra, pápežské vy-
slanectvo
nútif, -im, -ia; nútený;
nútievať; nutkať
nútro i vnútro, -a, str.;
I. vnútri i vo vnútri;
iné je vnútri (*prísl.*);
vnútornosť
nuž
nymfa, -y, ž.
nyní (*v reči bibl.*), slo-
ven. teraz, včľ, včuľ
nyť, nyjem, nyjú, túžiť;
nyvý
nyt, -u, m.; nytoval

O.

o (*predl.*)
o! (*cit.*)
oáza, -y, ž.
oba—obidva (*o neživot.*
muž.: *oba*—obidva
dvory); *obaja*—obi-
dvaja (*o život. muž.*:
obaja—obidvaja chla-
pi); *obe*—obidve (*o
ženskýchastredných*:
obe—obidve ryby,
mestá); *g.* oboch—
obidvoch, *d.* obom—
obidvom, *ak.* oboch
—obidvoch (chlápow);
oba—obidva (duby);
obe—obidve (ryby,
mestá); *I.* oboch—
obidvoch, *instr.* o-
boma—obidvoma

obadať, -ám, -ajú ==
pocítiť
obádať, -am, -ajú ==
opichať
obahniť sa, -í, -ia (*ovca
sa obahni*)
obájiť, -im, -a, okúzliť
obal, -u, m.; obalový;
obalit; obaľovať; o-
baľovači
obálka, -y, ž.
obapolný
obar, -u, m.;obarit;
obáraf
obava, -y, ž.
obávať sa, -am, -ajú
obcováť; obcovací
občan, -a, m.; občian-
ka; občiansky; ob-
čianstvo
občas; občasný
občerstveť, -iem, -ejú
občerstviť, -ím, -ia
občiahnuť — *vlastne*
obsiahnuť, -nem, -nu;
obsahovať
občina, -y, ž. (*obecná
hora, zem*)
obďaleč, *prísl.*, opodial
obdaríť, -ím, -ia; ob-
darený
obdiaľnik, -a, m. ==
obdižník
obdiv, -u, m.; obdivo-
vať niečo
obdižny; obdižník, -a,
m. obdiaľník
obdoba-y, ž. analogia;
obdobný, analogický

obdobie, -ia, str.	obhliadnúť = obzrel	jav; objavenie; objaviteľ; objavovať
obdržať list — správne dostat list	obhrnúť = ohrnúť, -iem, -ú; obhrňať = ohŕňať	objedať, -ám, -ajú
obdukcia, -ie, ž., pitva- nie mrtvoly	obhryzť = ohrýzť, -hry- ziem, -hryzú; obhry- zať	objednať; objednáci; objednávať; objedná- vací; objednávateľ i objednavateľ; objed- návka
obe — vid' oba	obchod, -u, m.; obcho- dovať s niečím; ob- chodný; obchodník; obchodnícky; obchod- níctvo; miesto obchod- s miešaným tovarom piš obchod s rôznym tovarom	objedza, -e, ž., lahôdka
obec, obce, ž.; obecný (obecný starosta, o- becný mlyn)	obchodnička, -ho, m.	objekt, -u, m., predmet; objektívny, predmet- ný, vecný
obeciať, -iam, -ajú = sľubiť; obetovať	obchodníctvo, -a, str.	objem, -u, m.; objemný
obecenstvo, -a, str.	obed, -a i -u, m.; obe- dovať	objímať, -am, -ajú ; ob- jímanie
obed, -u, m.; obehat; obiehat'; obehnúť	obchodziť, -ím, -ia; ob- chôdzka; obchádzka	obkladať, -ám, -ajú ; obkladok
obelisk, -u, m.	obchodvedúci, -eho, m.	obklásiť, -kladiem, -kla- dú
oberať, -ám, -ajú; obe- rač; Oberačka; Ober- ky	obida, -y, ž. = mrzu- tosť, krivda; obidný, mrzutý, nepríjemný	obklúčiť, -im, -ia ; ob- klúčenie
oberučný i obojručný (oberučný nôž, obe- ručný stolec)	obídanie, -ia, str. (od obíť)	obkročiť, -ím, -ia
obesieť, -ím, -ia; obese- ný; obesenec, -nca, m.	obidva, obidvaja — vid' oba	oblačiť sa, -í, -ia
obef, -ti, ž.; obetný; obetivý; obetište	obieliť, -im, -ia	obľahčiť, -ím, -ia
obeta, -y, ž. = obef; obetavý; obetovať	obíjať, -am, -ajú	obľahnúť, -nem, -nú
obežnica, -e, ž.	obilie, -ia, str.; obilina; obiliny; obilný; o- bilnica	oblak, -u, m.; obláčik i obláček, -čka i -čku, m.; oblačný
obežník, -a, m.	obísť, obídem, obídu; obišiel	oblapiť, -ím, -ia ; oblá- pat; oblapovať
obhádzka, -džem, -džu; obhadzovať; obha- dzovačka (<i>murárska</i> <i>čiže zednicka lyžica</i>)	obíť, obijem, obijú; o- bijat	oblast, -ti, ž.; oblastný
obhájca, -u, m.; obha- jovať	objasniť, -ím, -ia; ob- jasňovať	oblátka i oplátka, -y, ž.
obháňať, -am, -ajú	objať, objímam, objí- mu; objímať; objatie	oblažiť, -ím, -ia ; obla- žovať
obhliadka, -y, ž.	objaviť, -ím, -ia; ob-	oblednúť, -nem, -nú ; obledlý, oblednutý

obličaj , -a, m. = tvár, -i, ž.	obnova , -y, ž.	obratel , -ľa, m., sta- vec; obratľov; obra- tlovec, -vca, m.; mn. n. obratľovci
oblička , -y, ž. = ťad- vina	obnoviť , -ím, -ia	obrátiť (sa), -im, -ia; obracať (sa)
obliecf , -lečiem, -lečú;	oboče , -ia, str.	obrátka , -y, ž.; mn. g. obrátok
obliekaf	oboe , str. neskl. (<i>hu-</i> <i>dobný nástroj</i>); obo- ista	obraz , -u i -a, m.; o- brazáreň i obrazárňa, -rne, ž.; obrazit; o- brazný; obraznosť; o- brazový; obrazobor- ca; obrazotvornosť
obliehaf , -am, -ajú; ob- liehanie; obliehatel'	obohnať , obženem, -že- nú	obrázkár , -a, m.
oblietať , -am, -ajú; ob- lietnuť; obletovať	obohrať , -ám, -ajú	obrázok , -zku i -zka, m.; obrázkový; obrážtek
oblievat' , -am, -ajú; obliať	oboje = obidve	obredný (<i>srovnať</i> : ob- starný)
oblievka , -y, ž. (<i>u hrn- čiarov</i>), glazúra	obojok , -jka, m. (<i>okolo krku</i>)	obrezat , -režem, -režú; obrezanie
obligácia , -ie, ž., dlžob- ný úpis; obligačný	obojskanný	obriadif , -im, -ia
obligátny , povinný	oboživelný ; oboživel- ník	obrnatiť (sa), -ím, -ia; obrenený
oblízať , -žem, -žu; ob- liznúť; oblizovať	obolos , -lu, m., malý peniaz, príspevok	obrobniť , -im, -ia
obloha , -y, ž.	oboľstif , -ím, -ia; obo- ľstený	obrovský
oblok , -a, m.; oblôčik, -a; obločný; obločnica	obopnúť , -nem, -nú	obruba , -y, ž.
obsuba , -y, ž.	obor , obra, m.; obryňa, -ne, ž.	obrúbať , -am i -em
obľúbiť , -im, -ia; obľú- bený; obľubovať	oborif sa , -ím, -ia	obrubniť , -ím, -ia
obluda , -y, ž.	oboslať , obošlem; obo- slal; oboslaný	obruč , -e, ž.; obrúčka
oblúk , -a, m.; oblúčik; oblúkovitý	oboz , -u, m., tábor o- hradený vozmi	obrus , -u, m.; obrúsok; obrúštek
obmäkčiť , -ím, -ia; ob- mäkčovať	obozret i obzret (sa), -em, -ú; obozretný	obrúsiť , -im, -ia; obru- sovať
obmedziť , -ím, -ia = o- medziť; obmedzovať	obrábať , -am, -ajú; ob- rábací; obrábateľ	obrva , -y, ž.
obmyť , -myjem, -myjú; obmývať	obracať , -iam, -ajú	obrýknut = okrýknut
obnášať , -am, -ajú = do- okola nosiť	obrad , -u, m.; obradný; obradník	obrys , -u, m.
obnoc , -i, ž.; obnôcka	obrana , -y, ž.; obranný	obsadiť , -ím, -ia; obsa- dzovať, obsádzat
obnosiť , -ím, -ia (šaty); obnosený	obranca , -u, m.	
	obrat , -u, m.; obratový; obratný	
	obraf , oberem, oberú	

obsah , -u, m.; obsahovať	obtáčať , -am, -ajú	obydlie , -ia, str.
obsažný	obťah , -u, m. (obťah sadzby); obtiahnuť;	Obyšovce , -vieč, ž. po-
observatorium , -ia, str., pozorovacia stanica, hvezdáreň i hvezdár-ňa	obťahovať ; obťaho-vací	množ.
obschnúť , -nem, -nú;	obťať , -tnem, -tnú; ob-ťinat	obývať , -am, -ajú; oby-vateľ, -a, m.; obyva-teľka; obyvateľstvo
obsychať	obťažiť , -ím, -ia; ob-ťažkať; obťažný; ob-ťažnosť; obťažovať	obzerať (sa), ám, -ajú;
obsiahly ; obsiahlosť	obtieciť , -tečiem, -tečú;	obzref i obozref (sa)
obsiahnuť , -nem, -nu;	obtekáť	obzor , -u, m.
obsiahly ; obsahovať	obtúliť , -im, -ia; obtú-ťať; obtuťkať (poob-jímať a pohladkať)	obzret' i obozret (sa), -em, -ú
obsiať , -sejem, -sejú;	obuch , -a, m.; obušek i	obzvláště ; obzvláštny
obsievať	obušok, -ška, m.; o-buštek	obžaloba , -y, ž.
obskakovat	obuť , -ujem, -ujú; obu-tý; obúvať	obžalovať ; obžalovací;
obskočiť , -ím, -ia	obuv , -i, ž.; obúvať;	obžalovaný
obsluha , -y, ž.; obslu-hovať	obuvný; obuvník; obuvnícky	obžinky = dožinky
obslúžiť , -im, -ia	obväz , -u, m.; obvä-zok, -zku; obväzovať	obživa , -y, ž.; obžívit
obstaráť , -ám, -ajú; ob-starávať; obstarávateľ i obstarávateľ	obviazať , -žem, -žu;	(sa); obživnúť
obstarný	obväzovať	obžuť , -ujem, -ujú; ob-žúvať, -am, -ajú
obstať , -stanem, -stanú	obviesť , -vediem, -vedú	oceán , -a, m.; Atlan-tický oceán; Tichý oceán
obstáť , -stojím, -stoja	obvieziť , -veziem, -vezú	ocel , -le, ž.; oceliareň i oceliarňa; ocelit; oceľovať
obstaviť , -ím, -ia; ob-stávka	obvijať , -am, -ajú; ob-viť	oceloryjec , -jca, i oce-lorytec, -tca, m.
obstojný	obviniť , -ím, -ia z nie-čoho; obvinenie	oceníť , -ím, -ia; oceňo-vat; oceniteľný
obsypať , -em, -ú (<i>do-kon.</i>); obsýpať, -am, -ajú (<i>nedokon.</i>)	obviniť , -niem, -nú	ocerif , -ím, -ia, vyceríť' (zuby)
Obšírny	obvod , -u, m.; obvo-dový	ocieľka , -y, ž.
obšíť , -šíjem, -šíjú; ob-sívať	obvyklý	ocítiť (sa), -im, -ia ·
obšívka , -y, ž.; obšiv-kár	obyčaj , -e, ž., i -a, m.;	ocitnúť (sa)
obštrukcia , -ie, ž., hatenie, prekážanie (<i>najmä rokovania v snemovni</i>)	obyčajný	ocot , octu, m.; octár; octáreň i octárňa; octový; octovitý
		očadiť , -ím, -ia

očakávať, -am, -ajú
očaríť, -im, -ia = okúzliť; očarený
oči, g. očí i očú, d. očiam, l. očiach, l. očima (očami); *viď* oko
očislovať
očista, -y, ž.
očistec, -stca, m.
očistiť (sa), -ím, -ia; očistenie; očisťovať (sa); očist'ovanie; Očist'ovanie Panny Marie
očistom = naoko
očitý
očividomý
očko, -a, str.; očičko; očkovať
očný
Očová, -ej, ž.
očuť, -ujem, -ujú; očúvavat
od, odo (*predl. s gen.*); od otca; odo mňa
óda, -y, ž., oslavná báseň
odaliska, -y, ž. (*slúžka v sultánovom dvore*)
odaniť, -ím, -ia; odaňenie; odaňovať
odbaviť, -ím, -ia; odbavovať
odbeh, -u, m.; odbehat; odbehnúť; odbehlič; odbehlica
odberať, -ám, -ajú. *nietočo*; odberať i odoberať sa *od niekoho*

= hľať sa; odberať sa
(o rane) = sbierať sa
odbiť, -bijem, -bijú; odbijať; odbiť nepriateľa — *lepšie* odraziť útok nepriateľa
odblesk, -u, m.
odbočiť, -ím, -ia; odbočka
odboj, -a, m.; odbojník; odbojný
odbor, -u, m.; odborník; odborný; odborový
odbudnúť, -nem, -nú; odbúdať
odbyť, -u, m.
odbývať, -am, -ajú = odbúdať, -am, -ajú
odcestovať
odecudziť, -ím, -ia
odčesnúť, -nem, -nú
odčítať, -am, -ajú; odčítanie; odčítací; odčítanec; odčítateľ
oddávať
oddáť, -ám, -ajú; oddať; oddaný; oddanec; oddanica; oddávať; oddávací
oddavač, -a, m.
oddávky, -vok, ž. *pomn.*
oddávna (*prisl.*) = oddávna
oddeliť, -ím, -ia; oddelenie; oddelovať
oddialiť, -im, -ia; oddialený; oddaľovať
oddiel, -u, m.
oddrapiť, -ím, -ia

oddych, -u, m.
oddýchnuť, -nem, -nu; oddychovať
odedza, -e, ž. = odev; odiedzka
Odesa, -y, ž.; Odesan; Odesanka; odeský
odef (sa), odejem, odepjú; odievať (sa)
odev, -u, m.; odevný
odhad, -u, m.; odhadca; odhadovať
odhalif, -ím, -ia; odhalený; odhalenie; odhalovať
odháňať, -am, -ajú
odhlásiť, -im, -ia; odhlásený; odhlasovať; odhláška
odhodiť, -ím, -ia; odhodok; odhádzat; odhadzovať
odhodlať sa, -ám, -ajú; odhodlaný
odhovoriť, -ím, -ia; odhovárať
odhrnúť, -níem, -nú; odhfňať
odchod, -u, m.; odchodiť; odchádzat
odchýliť, -im, -ia; odchylka, -y, ž.; odchýlný; odchýľovať
odinakiať, odinad
odísť, odidem, odídu
odium, -ia, str., nenávist; odiózny
odiv, -u, m. (*vystaviť sa na odiv sveta*)

odjakživa	odletet' , -ím, -ia; odlie- tať; odlietnúť; odle- tovať, odletúvať	odňať , -nímem, -nímu; odňatý; odnímať
odjazd , -u, <i>m.</i>		odnekade ; odnekať
odkade , odkadiať		odniest' , odnesiem, -sú; odnášať
odkájat' , -am, -ajú;		odnikade ; odnikiať
odkojit'		odnimaf , -am, -ajú; od- ňať
odkašľať , -iem, -íť;		odnova = znova
odkašliavať		odobierka , -y, ž.
odkaz , -u, <i>m.</i> ; odká- zať; odkázaný; odka- zovať		odobraf (<i>sa</i>), -berem; odoberať (<i>sa</i>), -ám, -ajú
odkedy		dobrif , -ím, -ia, schvá- lit; odobrovať, schva- lovať
odkiaľ ; odkiaľkoľvek		odolaf , -ám, -ajú; odo- lávať
odklad , -u, <i>m.</i> ; odkla- dať; odkladaci		odomknúť , -em, -ú; od- mykať
odklon , -u, <i>m.</i> ; odklo- nit, odkloňovať, od- kláňať (<i>sa</i>)		odopäť i odopnúť, -pnem, -pnú; odopí- nať
odkojit' , -jím, -ja; od- kájať		odopret' , -prem, -prú
odkrojiť , -jím, -ja; od- krojovať, odkrájat		odorať , -orem, -qrú;
odkrútiť , -im, -ia; od- krúcať		odorávať
odkryť , -kryjem, -kryjú;		odoslaf , -šlem, -šlú;
odkry, -te; odkryl; od- krytý; odkryvať		odosielat; odosielateľ
odkup , -u, <i>m.</i> ; odkú- piť; odkupovať		odôvodniť , -ím, -ia;
odkvap , -u, <i>m.</i> ; odkva- pový; odkvapnúť; od- kvapovať		odôvodňovací; odô- vodňovať
odkvitnúť , -nem, -nú;		odovzdať , -ám, -ajú; o- dovzdávať; odovzdá- ný
odkvitáť		odpad , -u, <i>m.</i> ; odpa- dať; odpadnúť; od- padúvať; odpadlý;
odkysličiť , -ím, -ia; od- kysličovať		odpadlík; odpadok, -dku
odfahčiť , -ím, -ia; od- fahčovať		
odfahnúť , -nem, -nú;		
odliehať		

odpečatiť, -ím, -ia
odpešať, -liam, -ľajú =
 odmáriť, premárnit
odpínať, -am, -ajú
odpis, -u, m., kopia,
 druhopis; odpísat';
 odpisovač; odpisovateľ;
iné je opis, opísat',
 opisovať' opisovateľ
odplata, -y, ž.; odplatiť; odplácať
odplavňať, -ím, -ia
odpluť, -plujem, -plujú =
 odplávať
odpluť, -plujem, -plujú =
 odplúvať
odplynúť, -nie, -nú
odpočinok, -nku, m.;
 odpočinút, -niem,
 -nú; odpočívať
odpočítať, -am, -ajú;
 odpočítavať i odpočítávať
odpol, **odpolu**, **odpoly**
 (*prísl.*) = zpolu
odpoludnie, -ia, str. =
 popoluđnie; **odpoludnia** (*prísl.*) = popoluđní, po obede
odpor, -u, m.; odpor-
 ný; odporovať
odporať, -u, m.
odporučiť, -ím, -ia;
 odporúčať
odpovedať, -di, ž.; odpo-
 vedný; odpovednosť
odpovedať, -ám, -ajú;
 odpoviēm, -vieš, -ve-

dia (*inf.* odpovedet'
 sa neužíva); odpo-
 vedz, -te
odpredať, -a i -u, m.;
 odpredať; odpredávať
odpredu (*prísl.*)
odprevadiť, -ím, -ia;
 odprevádzat
odpriahat', -am, -ajú;
 odpriahnuť
odprisahaf, -ám, -ajú
odprosiť, -ím, -ia; od-
 prosovať; odprosenie
odpušt, -u, m.; odpu-
 stiť; odpuštenie; od-
 pustky, -ov, m. *pomn.*;
 odpuštať
odpútať, -am, -ajú; od-
 putnať; odpútavať i
 odpútávať
odpýtať, -am, -ajú, od-
 prosiť; odpytovať
odradiať, -ím, -ia; od-
 rádzat
odrášať, -rastiem, -rastú;
 odrazený; odraťať
odrať, oderem, oderú
(iné je odret, odrem,
 odrú); odierať
odráťať (*z nem.*), od-
 počítať
odraz, -u, m.; odrazit;
 odrážať; odrážka
odrazu (*prísl.*) = naraz
odrenie, -ia, str.; od-
 renina
odret, -em, -rú (*iné je*
 odrať, oderem); o-
 dierat

odrezky, -zkov, m.
pomn.
odrieť, -rečiem, -rečú;
 odrieťať; odrieť sa
(niečoho)
odrobina, -y, ž.; odro-
 binka
odrobiť, -ím, -ia; od-
 rábať
odročiť, -ím, -ia; od-
 ročovať
odroditi (sa), -ím, -ia;
 odrodenie; odrod;
 odrodilý; odrodilec
odrúbať, -am i -em;
 odrubovať, odrúbavať
 i odrúbávať
odruda, -y, ž.
odrypať, -am i -em;
 odrypovať; odrypnúť
odrytiť, odryjem, -jú
odsek, -u, m.; odse-
 kať; odsekávať; od-
 sekňať
odshora (*prísl.*)
odspievat', -am, -ajú;
 odspevovať
odspodku (*prísl.*)
odsťahovať (sa); od-
 stahúvať (sa)
odstáť, -stojim, -stoja
odstávať, -am, -ajú
odstavec, -vca, m.
odstaviť, -ím, -ia; od-
 stavovať
odstrániť, -im, -ia; od-
 straňovať
odstrašiť, -ím, -ia; od-
 strašovať

-ím, -ia; od-		-ím, -ia; od-
odstrkovať	tn	váľať; odvaľovať
-ám,	odtínať	odvar, -u, m.; odvarok,
odstrih ods	-ám, -ajú (<i>od</i>	-rku, m.
vaf;	odteraz (<i>prisl.</i>)	odvážať, -am, -ajú (<i>od</i>
odstrižo -žka i -žku,	odtiahnuť (sa), -nem,	odviezť)
trižk -ov	-nu; odťahovať (sa)	odvážiť (sa), -im, -ia;
	odťiaľ, odtadiaľ, otda-	odvažovať; odvážlivý
	de	odvážovať (<i>od</i> odvia-
	odtieč, -tečiem, -tečú;	zať)
-im, -ia; od-	odtekáť	odvečniť (<i>právom užl-</i>
-ého, str.	odtieň, -a, m.; odtie-	<i>vania si prisvojili</i>)
, -nca, m.	nok, -nka ; odtienit	odveký
	odtínať, -am, -ajú (<i>od</i>	odveta, -y, ž.; odve-
-ia; od-	odťať)	tit; odvetný
	odťlačiť, -ím, -ia; <i>iné</i>	odvetvie, -ia, str.
-niem, -nú;	je otlačiť'	odviazať, -žem, -žu;
ovat	odťlačok, -čka i -čku,	odvázovať
- m, - (do-	m = otisk	odviesť, -vediem, -ve-
	odtok, -u, m.	dú; odvádzat
-a ú nedo	odtrhať, -ám, -ajú; od-	odviezť, -veziem, -vezú;
	trhnút; odtrhovať; od-	odvážať
	trhávať	odvislý, neodvislý —
	odtrúbiť , -im, -ia; od-	správne závislý, ne-
	trubovať	závislý; odvislosť —
	odučiť (sa), -ím, -ia	správne závislosť
	(niečomu); odúčať,	odvisnúť , -nem, -ní (<i>na</i>
	odučovať (sa)	<i>pr. na šibenici</i>)
	odumreť , -mrem, -mrú;	odvliecť, -vlečiem;
	odumierať	-vlečú; odvliekať'
	odumretie , -ia, str.	odvlniť, -nem, -ní
	oduševniť (sa), -ím,	odvod, -u, m.; odvod-
	-ia; oduševňovať (sa)	ný
	oduť , -ujem, -ujú; o-	odvodniť, -ím, -ia; od-
	dutý; odúvat	vodzovať
	odvádzat , -am, -ajú (<i>od</i>	odvodňovať
	odviesť)	odvolať , -ám, -ajú; od-
	odvaha , -y, ž.	volávať; odvolávací;

odvolateľ; odvoláva-
 tel i odvolavateľ
odvoz, -u, m.; odvozif;
 odvážaf
odvrátiť, -im, -ia; od-
 vratný; odvracaf
odvrávať, -am, -ajú
odvrhnúť, -nem, -nú;
 odvrhovaf
odvšadiať
odvtedy — správne od-
 tedy
odvykať, -ám, -ajú;
 odvyknút (*niečomu*)
odvždy, odovždy
Odyssea, -ey i -eje, ž.;
 d. a l. *Odyssei*
Odysseus, -ea, m.
odzadu (*prísl.*)
odzemok, -mku, m.
odznet', -ie (i -znejte),
 -ejú; odznievať
odzvonif, -ím, -ia; od-
 zváňaf
ofenzíva, -y, ž., útok;
 ofenzívny, útočný
ofera, -y, ž., obeta, dar;
 mn. g. ofier; ofero-
 vaf, obetovaf
oferta, -y, ž., ponúknu-
 tie, nabídka; mn. g.
 ofert
oficiál, -a, m., úradník;
 oficiálny, úradný
oficíózny, poloúradný
oháňaf, -ani, -ajú
oharok, -rka, m.
ohava, -y, ž.; ohavný
oheň, ohňa, m.

Ohio (*čítaj Ohajo*), -ia,
 str.
ohľad, -u, m.
ohlas, -u, m.
ohlásiť (sa), -im, -ia; o-
 hlasovať (sa); ohláš-
 ka
ohlávka, -y, ž.
ohluchnúť, -nem, -nú
ohlušíf, -ím, -ia; ohlu-
 šovať
ohmatať, -tám; ohma-
 távať
ohnica, -e, ž.
ohník, -a, m.; ohníček,
 -čka
ohnište, -šfa, i ohnisko,
 -a, str.
ohnivo, -a, str.; ohniv-
 ko
ohňostroj, -a, m.;
 ohňostrojca
Ohňová zem
ohňovzdrovny
ohnúť, -nem, -nú; ohý-
 nať = ohýbať
ohoret', -i, -ia; oho-
 rely i ohorený
ohovorif, -ím, -ia; oho-
 várať
ohrabaf, -em, -ú; o-
 hrabky, -ov, m. *pomn.*;
 ohrabávať
ohrada, -y, ž.; ohradif;
 ohrádzat; ohradzovať
ohraničiť, -ím, -ia; o-
 hraničovať
ohrdiť, -ím, -ia; ohrd-
 nút; ohídat

ohreblo, -a, str.
ohrev, -u, m.
ohriať, -hrejem, -hrejú;
 ohrievať; ohrieváci;
 ohrievač; ohrievadlo
ohrnúť, -hrniem, -hrní;
 ohřňať; ohrnovaf
ohromiť, -ím, -ia; ohro-
 movať
ohromný
ohrožovať, -ujem, -ujú;
 ohrožovaný
ohryzok, -zka i -zku,
 m.
ohrýzť, -yziem, -yzú;
 ohryzať; ohryzovať
ohyb, -u, m.; ohybný
ohýbať, -am, -ajú; o-
 hýbací; ohybovať
ohýnať, -am, -ajú (*od*
 ohnút) = ohýbať
ohyzda, -y, ž.; ohyzd-
 ný
och! i ach! (*cit.*); och-
 kat i achkať
ochabnúť; ochablý; o-
 chabovať
ochladiť, -ím, -ia; o-
 chladnút; ochládzat;
 ochladzovať
ochoreť, -iem, -ejú; o-
 chorievaf
ochota, -y, ž.; ochotný;
 ochotník; ochotnícky;
 ochotníctvo
ochrana, -y, ž.; ochran-
 ný; ochrana; ochran-
 kyňa; ochrániť; ochra-
 novat

ochromef , -iem, -ejú;	oká, ôk, str. <i>pomn.</i>	okriať , -ejem, -ejú; o-
oc -ím, -ia; o-	(oká na polievke, v sieti, morské oká);	krievať
	Morské oko (na Tatrách); očko; očičko	okrídiť , -im, -ia; okrí-
ochvat , -u, m. (<i>choroba</i>)	okolie , -ia, str.; okolitý;	dlený; okrídľovať
ochvátif (sa), -im, -ia;	okolný	okriknuf , -em, -u; o-
ochvacovať	okolkovať ; okolky, -ov,	krikovať
Oidipus , -pa, m.	m. <i>pomn.</i>	okriveť , -iem, -ejú
oje , oja, str., mn. g. ojí;	okolo ; okolostojací	okruh , -u, m.; okrúhly;
o ojíčko	okopaf , -ám i -em;	okrúhlastý; okružný;
	okopávať; okopávač;	okružok; okružtek
-ím, -ia; okia-	okopávačka	okruch , -a, m. (<i>okruch chleba</i>); okruštek; o-
dzaf	okopnef , -ie, -ejú;oko-	krušinky = odrobinky
okáf , -a, m. (<i>veľké oko</i>);	pnievať	okrútiť , -im, -ia; okrú-
mn. n., a. okále	okoreniť , -ím, -ia;oko-	cať; okrucovať
okarína , -y, ž. (<i>hudob-</i>	reňovať	oktáva , -y, ž.
<i>ný nástroj</i>)	okotíť sa (<i>o mačke, ovci ap.</i>)	oktaván , -a, m.
okatý	okov , -u, m. (<i>sud, 56.6 litrov</i>); okovec	Oktavián , -a, m.
okcident , -u, m., zá-	okovaf i okút, okujem,	október , -bra, m., l.
pad	okujú; okúvať	v októbri; októbrový;
okenica , -e, ž.	okovitka , -y, ž., lieh	oktobrista
okenný	okovy , okov, ž. <i>pomn.</i>	oktrojovať , nanútiť
oklamať , -em, -ú; okla-	(zelezné putá)	(<i>najmä zákon</i>)
mávať	okrádaff , -am, -ajú; o-	okuliare , -ov, m. <i>pomn.</i>
oklavef , -iem, -ejú,	kradnúť, -nem, -nú;	okuliarnik , -a, m.
stuhnút, zdrevenet	okradac	(had)
oklep , -u, m. = otep	okraj , -a, m.; okrajný;	okulista , -u, m., očný
okliesniť, -im, -ia; o-	okrajový	lekár
klesňovať; oklesok	okrájať , -am, -ajú; okra-	okultizmus , -zmu, m.
oklúdiť (sa) = obliect	jovaf	okún , -a, m. (<i>ryba</i>)
(sa), upraviť (sa)	okrasa , -y, ž.; okrasný	okúňaf sa, -am, -ajú
okľuka , -y, ž.	okrášliť , -im, -ia; okra-	(<i>váhať, váhavo a zdľ-</i>
okno , -a, str. = oblok;	šlovať; okrášlený	<i>havo konat</i>)
okience; okienko; o-	okrem	okupácia , -ie, ž., zau-
kienečko; oknár, -a,	okres , -u, m.; okres-	jatie, obsadenie
m.	ny	okúpat (sa), -am, -ajú
oko , oka, str., mn. n. oči,	i -em, -u	i -em, -u
g. oči i očú, d. očiam,		okur , -u, m. = ohrev;
l. očiach, i. očima;		okurovať

okúsif , -im, -ia; okusovať	olúpiť , -im, -ia; olupovať	omilostif , -ím, -ia
okuf i okovat', -ujem, -ujú; okutý; okutie; okúvať, okovávať	oľutovať	ominozny , zlovestný, osudný
okúzliť , -im, -ia; okúzlovať; okúzľujúci	Olymp , -u, m.; olympský	omladif , -ím, -ia; omlaďovať; omladnúť; omládzat
okvetie , -ia, str.	Olympia , -ie, ž.; olympijský; olympiáda	omladnica , -e, ž.
okysličif , -ím, -ia; okysličovať	omáčať , -am, -ajú; omáčka	omluva , -y, ž.; omluvit'
oldomáš , -a, m. (z mad'), pohostenie, počastovanie (<i>na pr. pri preddaji a kúpe</i>)	omáľať , -am, -ajú, i omieľať (<i>od omlef</i>)	omluvenka , -y, ž., lepšie omluvenie, omluva, ospravedlnenie
olej , -a, m.; olejček; olejnatý; olejovať; olejkár; olejkársky	omámif , -im, -ia; omámovat'	omnibus , -su, m.
olejomaťba , -y, ž.	omasta , -y, ž., masť; omastif; omastený	omotaf , -ám i -ocem; omotávať
Olga , -y, ž.; Olgin, -a, -o	omatať — správne ohmatat	omráčiť , -im, -ia; omračovať
oliensif sa, -i, -ia (had sa olieni)	omäf i omnút, omnem, omnú; omínat (topánky omäly nohu; topánky omínajú)	omrvina , -y, ž.; omrvinka
oligarchia , -ie, str., vláda niekoľkých rodín	omdleť , -iem, -ejú; omdlejavať	omrzet , -ím, -ia; omrzlý; omrzlosť; omízať
oliva , -y, ž.; olivový	omedif , -ím, -ia (sr. ocukrif, opeprif, omastif)	omrznút , -nem, -nú
Olivetská hora	omedziť , -ím, -ia	omša , -e, ž.; omšový
olízat' , -žem, -žu; oliznúť; olizovať	omega (posledné pís-meno gréckej abecedy = ó)	omyl , -u, m.; omylný
Olomouc , -e, ž.; olomoucky	omeleta , -y, ž. (<i>jedlo</i>)	omyliť , -im, -ia
olovo , -a, str.; mn. g. olov; olovený; olov-nica; olovko	omelo , -a, m.	omyť , -yjem, -yjú; omývať
olovrant , -u, m. (z nem.), svačina, úži(v)na	omeškať (sa), -ám, -ajú; omeškávať (sa)	on ; ona , ono; onen, ona, ono
olša , -e, ž. (<i>strom</i>) = jelša; Olšava (<i>obec</i>)	ometačka , -y, ž.; ometať; ometávať	onačiť (sa), -ím, -ia (<i>okúňavo konat', váhat'</i>)
oltár , -a, m.; na oltári, mn. n., a. oltáre; oltárny	omiesť , omietiem, omietú; omietat'; omietnut'; omietka	onakvý , onakvejší
		onam
		Ondrej i Andrej, -a, m.; Svätý Ondrej (<i>osada v Liptove a Zvolene</i>); Ondrejovce (<i>obec</i>)
		oneďlho
		onehdy ; onehdajší

onemet , -iem, -ejú; o-	Opatová , -ej, ž.	opis , -u, m.; opísat;
nemelý	Opatovce , -viec, ž. <i>pomn.</i>	opisovať ; opisovateľ
onemocnet ', -iem, -ejú	opatriť , -ím, -ia; opa-	(iné je odpis = dru-
= ochoret'	trovať; opatrúvať';	hopis, odpísat, popis,
oneskoríť sa, -ím, -ia;	opatrovňa; opatrov-	popísat)
= opozdiť sa	ník; opatrovnica;	
onezdravet , -iem, -ejú	opatrovnícky	
oničať , -ám, -ajú	opatrny	
onomatopoický , podľa	opäť ; opätný	opit' (sa), opijem, -jú;
zvuku utvorený	opätok , -tka i -tku, m.	opíjať (sa)
onuca , -e, ž.	opäťovaf ; opäťovací	opium , -ia, str. (<i>opojny</i>
oňuchátaf , -ám, -ajú; o-	opekaf (sa), -ám, -ajú (<i>od opiecf</i>)	<i>výtažok z nezrelych</i>
ňuchávať	opekneť , -iem, -ejú	<i>makovíc</i>); opiový
opáčiť , -im, -ia; opa-	opera , -y, ž. = spevo-	oplácat' , -am, -ajú; o-
čovať	hra; mn. g. opier;	platíť
opad , -u, m.; opadat;	operny	oplakaf , -čem, -čú; o-
opadávať i opadú-	operácia , -ie, ž.; ope-	plakávať
vat'	račny; operatívny	opláknut , -em, -u; o-
opacha , -y, ž. = ozruta	operadio , -a, str.	plakovať
opak , -u, m.; opačný;	operatér , -a, m.	oplan , -a, m.
opačitý; naopak (<i>pri-</i>	opereta , -y, ž.; mn. g.	oplátka i oblatka, -y,
<i>slov.</i>)	operet; operetný	ž.
opakovaf ; opakovávať;	operif , -ím, -ia; ope-	oplecko , -a, str.
opakovací	rený	oplen , -a, m. (<i>na voze</i>)
opál , -u, m. (<i>drahý ka-</i>	opevnif , -ím, -ia; o-	oplešivef , -iem, -ejú
<i>meň</i>); opálový; opa-	pevňovať	opliest , -pletiem, -ple-
lizovať	opica , -e, ž.; opičiak;	tú; opletať
opálif , -im, -ia; opáló-	opička; opiči, -ia, -ie	oplodit' , -ím, -ia; oplo-
vať	opiecf (sa), opeciem,	denie
opálka , -y, ž.; opaloč-	opečú; opekat (sa)	oplývať , -am, -ajú
ka	opierať (sa), -am, -ajú (<i>od opref, oprat</i>)	oplzly ; oplzlosť
opanovaf ; opanúvať	opijaf (sa), -am, -ajú (<i>od opit sa</i>)	opomíjať ', -am, -ajú;
opar , -u, m.; oparit;	opilec , -lca, m.; opil-	opominút'
opárat	stvo	oponovaf , odporovať;
opásatf , -šem, -šu	opíliť , -im, -ia; opílovať	ponent
opasok , -ska, m.		opora , -y, ž.; oporný
opát , -a, m.; opátsky;		opportunný , prospecho-
opátstvo		vý (<i>na pr. o. politika</i>); oportunista
opatera , -y, ž.		opovážiť sa, -ím, -ia;
		opovažovať; opováž-
		livý; opovážlivost

opovedať (sa), -ám, -ajú
opovrhnuť, -em, -ú; opovrhol; opovrhovať; opovrhnutý i opovržený; opovrhnutie i opovrženie
opozdiť (sa), -ím, -ia, omeškať, oneskoríť (sa); opozdenie = omeškanie; opozdilý; opozdilosť
opozícia, -ie, ž.; odpor; opozičný
oprať, operem, operú; opierať
oprata, -y, ž.; oprátka
opráva, -y, ž.; opravný (opravná skúška); opraviť; opravovať i oprávať; opravca
opravdivý i opravdový
opravdu = skutočne (*iné je o pravdu: nám ide o pravdu*)
opravit', -ím, -ia; opravovať
oprávniť, -im, -ia; oprávnený; oprávňovať; oprávňujúci
opret (sa), oprem, oprú; opierať (sa)
opřchať, -am, -ajú; opřchnut; oprchávat
opriast', opradiem, -dú
oproti = proti, naproti
optika, -y, ž., náuka o svetle; optik; optický
optimáti, -ov, m. (vsta-

rom Rime strana šlachtická)
optimizmus, -zmu, m. (*náklonnosť vidieť všetko krásnym*); optimista; optimistický
opuchel, -chle, ž. = opuchliňa
opuchnúť, -em, -nú; opúchať, -am
opuka, -y, ž. (*hornina*)
opulentný, zámožný
opustiť, -ím, -ia; opuštený; opúštať
opýtať (sa), -am, -ajú; opýtovať sa; opýtovací
oráč, -a, m.; oráčka (*ženská, čo ore*); iné je oračka (*oranie*)
oráčina, -y, ž. (*zem' orná*)
oračka, -y, ž. = oranie
orákulum, -ula, str., veštba, veštiařen i veštiařna
oranž, -a, m., pomaranč; oranžový
oraf, orem, orú
orátor, -a, m., rečník
oratorium, -ia, str., modlitebnica; hudobná skladba
Orava, -y, ž.; Oravec, -vca, m. (*nie Oravan, Oravčan*), Oravka; oravský; Oravská stolica, župa
orba, -y, ž.

ordálie, -ií, ž. *pomn.* boží súd
ordinácia, -ie, ž., vyšvätenie za knaza; udelenie lekárskej rady; ordinacný
ordinár, -a, m.; ordinovať
ordinariát, -u, m. (*napr. biskupský*), dozorčí úrad
ordinárny, neslušný, hrubý
ordonancia, -ie, ž., nariadenie; ordonanc, -a, m., vojenský posol
ordre (*franc.*, čítaj ordri), -u, m., rozkaz
orech, -a, m.; orechový; oriešok, -ška, m.
Orestes, -sta, m.
Orešany, -ian, m. *pomn.*
orešec, -šca, m. (*rastlina*)
orešie, -ia, str.
Orfeus, -ea, m.
organ, -a, m.; organista
orgán, -u, m., hlas, ústroj, úd, prostredník
organizácia, -ie, ž., zriadenie; organizačný; organizovať
organizmus, -zmu, m., ustrojenie, zriadenie; organický, ústrojný
organtín, -u, m. (*látka*)
orgie, -ií, ž. *pomn.* bezuzdné hodovanie, hýrenie

orgován , -u, <i>m.</i> , španielska baza	orodovať ; orodovník; orodovnica	zvlášť', oddelene; <i>iné je o sebe</i>
orchester , -stra, <i>m.</i> , miesto pre hudobníkov; sbor hudobníkov	orografia , -ie, ž., horópis; orografický, horopisný	osedlať , -ám, -ajú
orchidea , -ey (<i>al. -eje</i>), ž., vstavač (<i>kvetina</i>); <i>d.l.</i> orchidei	orol , orla, <i>m.</i> ; Orol, spolok, orol = člen Orla; orlí, -ia, -ie; orlostvo; orolský	oselník , -a, <i>m.</i>
orient , -u, <i>m.</i> , východ; orientálny; orientalista	ortiel či ortieľ, -a, <i>m.</i> (<i>z nem.</i>), správne rozsudok	osem , ôsmi, <i>gen.</i>
orientovať , oboznámiť niekoho s niečim; orientoval sa, oboznámiť sa, najsť smer; orientačný	ortodoxný, pravoverný	ôsmich; <i>iné je ôsmých od rad. čisl. ôsmy, -a, -e</i>
originál , -u, <i>m.</i> , pôvodina; originálny; originalita, pôvodnosť	ortoepia , -ie, ž., náuka o správnej výslovnosti	osemdesiat , osemdesiaty; <i>osemdesiatka</i> ; osemdesiatník
Orion , -a, <i>m.</i>	ortografia , -ie, ž., pravopis	osemnásť ; osemnássty
orkán , -u, <i>m.</i> , prudký víchor	ortopedia , -ie, ž., liečenie skrivenín	osemročný
Orléán , -u, <i>m.</i> ; orléanský; Panna Orleánska	os , osi, ž. (<i>axis</i>), podľa kostí; na pr. vyzová os; osí, -ia, -ie i osný; trojosí i trojosný	oschnúť , -em, -ú; osychat
orlica , -ce, ž.; Orlické hory;	osa , osy, ž., <i>mn. gen.</i>	osiatať , osejem, osejú; osievať
orliča , -ata, <i>i</i> orličatko, -a, <i>str.</i>	ôs (<i>hmyz</i>); osí, osia, osie (<i>hniezdo</i>)	osídliť , -ím, -ia
orlik , -a, <i>m.</i> ; orliček; orličí, -ia, -ie	osada , -y, ž.; Osada, Osádka (<i>miestne mená</i>)	osídlo , -a, <i>str.</i>
orloj , -a, <i>m.</i>	osadit , -ím, -ia; osádzat; osadzovať	osihotet , -iem, -ejú; osihotiť, -ím, -ia
ornament , -u, <i>m.</i> , ozdobba; ornamentálny; ornamentika, náuka o ozdobovaní	osadník , -a, <i>m.</i> ; osadnícky; osadníctvo	osika , -y, ž.
ornát , -u, <i>m.</i> , ozdobné rúcho kniazské	osamely	osinet , -iem, -ejú; osinely
ornitologia , -ie, ž., náuka o vtákoch	oscilácia , -ie, ž., kmitanie	osiref , -iem, -ejú; osirelý
	osobe (<i>pr'sl.</i>), osamele,	osla , -y, ž.; oslička (<i>brúsok</i>)
		oslať , -a, <i>m.</i> (<i>osliatko</i> , -a, <i>str.</i>)
		oslabiť , -ím, -ia; oslabnúť
		osladič , -a, <i>m.</i> (<i>zelina</i>) = sladič
		oslava , -y, ž.; osláviť; oslavovať; oslávenec
		osmahlý
		Osmanstvo , -a, <i>str.</i> ; osmanský

osmelit' (sa), -ím, -ia	osíkat', -am, -ajú (chveť sa, vzdychať boleslou, triať sa); osíknut'	ostrovid, -a, m. = rys
osmidenný		ostrovtip, -n, m.
osmihodinový		ostrúhat', -am, -ajú
osmihran, -u, m.		ostružlina, -y, ž.
osmina, -y, ž.		ostrva, -y, ž.
osmisten, -a, m.		ostrý; ostro
osmistranný		ostudit', -ím, -ia = o-
osmiuholník, -a, m.		chladiť
osmoraký		ostydňuť', -em, -ú =
ôsmy, -a, -e (čisl. rad.); iné je ôsmi = osem		ochladnúť
osnova, -y, ž.; osno- vat; osnovník		ostýchať sa, -am, -ajú;
osoba, -y, ž.; osôbka; osobný		ostýchavý
osobitný = zvláštny, od- delený		osud, -u, m.; osudový;
osobivý (od osobovať si)		osudný
osobníctvo, -a, str., služebníctvo, perso- nál		osudie, -ia, str.
osobničkárstvo, -a, str.		osuheľ, -hle, ž. = hmla
osobnosť, -ti, ž.		(hustnúca)
osočovať		osúch, -a, m., postru- heň, postruhník (pe- čivo)
osoh, -u, m. = zisk, prospech		osve (prisl.), osebe, o-
osol, -sla, m.; oslí, -ia, -ie; oslík; oslíček; oslica		samele, oddelene
osopíť sa, -ím, -ia		osvedčiť', -ím, -ia; o-
osožiť' -ím, -ia = pro- spef, prospievať; o- sožný = prospešný		svedčenie
ospalý		osveta, -y, ž.; osvetový
ospanlivý; ospanlivost'		osvetliť', -ím, -ia; o-
ospevovať		svetľovať
ospravedlniť, -ím, -ia;		osvežiť', -ím, -ia
ospravedlňovať		osvobodíť', -ím, -ia, i
		oslobodiť'; osvobo- dzovať i oslobodzo- vat'
		osvojiť', -ím, -ia
		osychať, -ám, -ajú; vid'
		oschnúť'

osypať (sa), -em, -ú osýpky, -pok, ž.	otec , otca, <i>m.</i> ; sväty Otec (pápež); nebes- ký Otec; Otcovia (a- poštolskí, cirkevní)	otupiť , -ím, -ia otužilý
ošalet' , -iem, -ejú, zblaz- neť	otekáť , -ám, -ajú; otek- lina	otvárať , -am, -ajú; o- tvor
ošarpat' , -em, -ú ošatit' , -ím, -ia ; oša- covat	otelit' sa	otvor , -u, <i>m.</i>
ošedivet' , -iem, -ejú ošetrovať ; ošetrova- teľ; ošetrovateľka	otep , -i, ž.; otiepka	otvoriť , -ím, -ia; otvá- rať
ošiaľ , -u, <i>m.</i> , ošialenie, závrat	otierať , -am, -ajú; o- tret'	otvrdenúť , -em, -ú
ošialit' , -ím, -ia, okla- mať	Otilia , -ie, ž.	ouvertura (<i>čítaj uver-</i> <i>túra</i>), -y, ž., predohra k opere
ošípaná , -ej, ž.	otka , -y, ž. (<i>nástroj pri</i> <i>pluhu na oškrabáva-</i> <i>nie radlice</i>)	ovácie , -íj, ž. <i>pomn.</i> hlučná pocta
ošklibať , -em, -ú; oškl- bávať	otlačiť , -ím, -ia; otlá- čať; <i>iné je odťlačiť</i>	ovaliť , -ím, -ia; oválať
ošklivý	otlak , -u, <i>m.</i> ; <i>iné je od-</i> <i>ťlačok</i> = otisk	oválny , vajcovitý
oškrabat' , -em, -ú; o- škrabnút'	otličiť , otlíčiem; otlíkať'	ovca , -e, ž.; ovčí, -ia, -ie; ovčiar; ovčiar- sky; ovčiareň i ov- čiarňa; ovčinec; ov- čiak (<i>pes</i>)
oštara , -y, ž., fažkost', nepríjemnosť, starosť	Oto , -a, <i>m.</i>	ovdovef , -iem, -ejú
oštep , -u, <i>m.</i>	Otokar , -a, <i>m.</i>	ovenčiť , -ím, -ia; ove- nčievať
oštiepok , -pka, <i>m.</i>	otoman , -u, <i>m.</i> , turecká pohovka	overiť , -ím, -ia; ove- rovat
otáčať , -am, -ajú	otomanský , turecký	ovesiť , -im, -ia; ove- šať; ovesovat
otášať , -am, -ajú	otras , -u, <i>m.</i>	óvi (<i>cit.</i>)
otaz , -u, <i>m.</i> = dotaz; otázaf sa = opýtať sa; otázka, -y, ž.; o- tazník, -a, <i>m.</i> ; otazný	otrava , -y, ž.; otráviť	oviat , ovejem, ovejú; ovievať
otcov , -a, -o	otret' , -em, -ú; otierat	oviazaf , -žem, -žu; ovä- zovať
otcovizeň i otcovizna, -zne, ž.	otriast' , otrasiem; o- triásaf, -am	Ovidius , -dia, <i>m.</i>
otcovrah , -a, <i>m.</i>	otrok , -a, <i>m.</i> ; otroky- ňa, -ne, ž.; otrocký; otroctvo; otrokár	ovinúť , -niem, -nú; o- vinovať
otcovský	otruby , -rúb, ž.	ovit' , -ijem, -ijú; oví- jať
otcovstvo , -a, str.	otrusiny , -sín, ž.; otru- sinky, -niek i -nôk, o- drobinky, omrvinky	ovládať , -am, -ajú;
Otčenáš (<i>modlitba</i>)	otupa , -y, ž.; otupný = protivný	ovládnut
otčim , -a, <i>m.</i>	otupet' , -iem, -ejú	
otčina , -y, ž.		

ovlažiť, -ím, -ia; ovlažovať
ovlhnuť, -em, -ú
ovcie, -ia, str.; ovocný; ovocinár
ovos, ovsá, m.; l. v ovse, mn. n., a. ovsy; ovseený
ovrúbiť, -ím, -ia; ovrubovať
ovsienka, -y, ž.
ovsiha, -y, ž. = ovsina, divý ovos
ovsík, -a, m.
ovšednef, -iem, -ejú
oxyd, -u, m., kysličník; oxydácia; oxydovať
oxymoron, -ra, str., zdanlivá protimyselnosť
ozaj; ozajstne; ozajstný
ozbijat, -am, -ajú
ozbrojiť, -jím, -ja; ozbrojovať
ozdoba, -y, ž.; ozdobný; ozdôbka; ozdobit; ozdobovať
ozdravet, -iem, -ejú = stať sa zdravým; ozdraviť, -ím, -ia = urobiť zdravým
ozriabat, -em, -u; ozriabnuť
Oziaš, -a, m.
ozimina, -y, ž.
označiť, -ím, -ia; označovať
oznam, -u, m.; ozná-

miť; oznamovať; oznamovateľ
ozon, -u, m., druh kyslíka
ozrúta, -y, ž.; ozrutný
ozubie, -ia, str.
ozvat sa, -em, -ú; ozývať sa
ozvena, -y, ž.
ozývať sa, -am, -ajú
Ožďany, -ždian, m. pomn.
ožeh, -u, m. = ohreblo, pekárska lopata; ožehať; ožehnúť; ožehol; ožehnutý
ožeľef, -iem, -ejú
oženíť sa, -ím, -ia
ožialit, -im, -ia
ožiarit, -im, -ia; ožiarovať
ožiť, -ijem, -ijú; ožívať
oživiť, -im, -ia; oživoval
ožitnúť, -em, -ú
ožobráčiť, -im, -ia; ožobračovať

P.

pacient, -a, m., chorý
pacifikácia, -ie, ž., uvedenie do stavu mielu, upokojenie; pacifikačný; pacifikovať; pacifista; pacifizmus
pačesy, -ov, m. pomn.
páčiť, -im, -ia; páčiť sa
pád, -u, m.; pádový
padák, -a, m.
padat, -ám, -ajú; padávať; padací
padlie, -ia, str. (sladká šťava na listoch)
padnúť, -em, -ú; padnúc; padol, padlý
pádny
padostroj, -a, m.
Padova i Padua, -y, ž.; lok. v Padove i v Padui; padovský i paduánsky
pagáč, -a, m. (koláč); pagáčik
pagina, -y, ž., stránka v knihe; paginácia; paginovať
pagoda, -y, ž., modla, chrám (v Indii, Číne)
páha, -y, ž. (zárez, žliabok na šindli)
paholok, -lka, m.
pahorkatina, -y, ž.
pahorok, -rka i -rku, m.
pahrb, -u, m.; pahrbok, -bku, m.
pahreba, -y, ž.
pahýl, -a, m.
pach, -u, m., i puch, -u, m., zápach
páchat, -sem, -šu; pášuc i páchajúc; páchaj; páchateľ
páchnuť, -em, -u (niečim)
pachoľa, -aľa, i pacholiatko, -a, str.
pacholík, -a, m.

pacht, -u, m. — správ- ne nájom	paleontologia, -ie, ž., náuka o skameneli- nách	pamiatka, -y, ž.; pa- miatkový
pachtit' sa, -ím, -ia	Palestína, -y, ž.; pale- stínsky	pamuk, -u, m. — správ- ne bavlna
pair (čítaj pér), -a, m., člen panskej snemov- ne	paleta, -y, ž. (<i>doštička na barvy</i>)	pán, -a, m., vok. pane; panský, na pr. sne- movňa, chútka ap.; iné je pánsky = muž- ský, na pr. pánska obuv; panstvo = a)
pajac, -a, m.	palica, -ce, ž.; palička	páni, b) pánsky ma- jetok; Pán = Boh; Kristus Pán; Pán Boh, v ľud. reči Pánboh, Pánaboha; Pánbožko
pajed, -a, m. = vred, pandrava	palič, -a, m.; paličský	panák, -a, m.
pajedit' sa, -ím, -ia	palier, -a, m.	Panama, -y, ž.; úžina
pajta, -y, ž. — z mad. = stodola	palimpsest, -u, m. (<i>sta- rý rukopis na perga- mene už popísanom, ale sotretom</i>)	Panamská; panama, klobúk i veľký pod- vód
páka, -y, ž. = sochor	pálisť, -im, -ia; pálie- vať; pálivý	pánbožkova kravička
pakfon (z pakfong), -u, m., druh nového striebla	palivo, -a, str.; palivo- vý	pancier, -a, m.; pancie- rik; panciernik; pan- cierový (pancierová sieň)
pakostnica, -e, ž.	Pallas, -ady, ž.	pandekty, pandekt, m. <i>mn.</i> , knihy rímske- ho práva
pakovat' — z nem., slov. balíť	palma, -y, ž.; palmový	pandúr, -a, m.
pal, -u, m. = žiara, úpal	palmár, -u, m., odmena	panegyrik, -a, m., vele- bitel'; panegyrika, -y,
pála, -le, ž. = horúča- va, horúčosť	advočatova; palmár- ny	ž., chváloreč
palác, -a, ž.; palácový	Palmyra, -y, ž.	panenka, -y, ž.; panen- ský; panenstvo
paladín, -a, m., udatný rytier	Paľo, -a, m.; Paľko	pani, panej, ž.; d., l.
paladium, -ia, str., zá- zračný predmet o- chranný	paloš, -a, m.; palošík	panej, a. paniu, l. pa- ňou; mn. n., a. v. pa- nie, g. paní, d. pa- niám, l. paniach, l.
palatin, -a, m., ná mest- ník uhorského kráľa	paluba, -y, ž. (<i>na lodi</i>)	
pafba, -y, ž.	Paludza, -e, ž.; Palúdz- ka	
páščivý	pamäť, -ti, ž.; z pamäti, nazpamäť; pamäti- hodný; pamäťlivý; pa- mätník; pamätnica; pamätnosť	
palec, -lca, m.; palečný	pamätat' (sa), -ám, -ajú; pamätovať	
pálené, -ého, str.; pá- lenica; páleník; pá- lenka; pálenkový; pá- lenčený	pamflet, -u, m., han- pis; pamfletista, -u	
paleograf, -a, m., zna- lec starého písma	Pamfylia, -ie, ž.	

paňami; milostpani,
 -ej
panic, -a, m.; panický;
 panictvo
pánik, -a, m., malý pán
panika, -y, ž., zdese-
 nie; panický (*na pr.*
 strach)
Pankrác, -a, m.
panna, -y, ž.; panen-
 ka; panenský; panen-
 stvo; Panna Maria
panoha, -y, ž., haluz;
 panôzka
Panonia, -ie, ž.; panon-
 ský
panoptikum, -ka, str.,
 sbiera, výstava
 zvláštností (figurín)
panoramá, -y, ž., i pa-
 noráma, -atu, str.
panoš, -a, m.; panošský
panovat'; panovačný
pánovitý
panovník, -a, m.; pa-
 novnícky; panovnica
panský, -á, -é; *na pr.*
 panská snemovňa,
 chúťka; *iné je pánsky*,
 -a, -e = muž-
 ský, *na pr.* pánska
 obuv
pansláv, -a, m.; pan-
 slavizmus
panstvo, -a, str., a)
 páni, b) panský ma-
 jetok
panština, -y, ž.
pánt, -u, m. — z nem.

záves (na dverách),
 žrdka pre kury
panteizmus, -zmu, m.,
 zbožňovanie vesmí-
 ru; panteista, -u, m.
Pantheon, -u, m.,
 chrám všetkých bo-
 hov (*v Ríme*); pan-
 teon, -u, m. (*budova*,
*kde sú pochovaní vý-
 znamní mužovia*)
pantomima, -y, ž., po-
 sunková hra
panva, -y, ž.; panvica ;
 panvička
panychida, -y, ž., *u pra-
 voslávnych oslava*
 mŕtvych
papagáj, -a, m. = pa-
 púšek
papek, -eka, m. = pa-
 tyk, *hrubšia týčka*,
 ožeh
páper, -a, m.; páperie,
 -ia
pápež, -a, m.; pápežský
papier, -u i-a, m.; *lok.-i*,
mn. n. a. -e; papie-
 rový; papiereň i pa-
 pierňa; papiernik;
 papiernický; papier-
 nictvo
papiermaché (*čítaj pa-
 pjémašé*), str. neskł.
 stvrdlá papierová
 hmota; papierovina
papkat', -ám, -ajú
paplon, -u, m., pri-
 krývka

paprika, -y, ž.; papri-
 'kový
papršlek, -u, m. = lúč
papuča, -e, ž.; papu-
 čiar
papuša, -le, ž.; papu-
 ťovaf
papyrus, -ru, m. (*rast-
 lina*)
pár, -u, m., dvojica; pá-
 rík; párok, -rku, mn.
 č. páry (*nie virše*);
 párný; párový
para, -y, ž.; parný;
 parník
parabola, -y, ž., a) po-
 dobenstvo, b) druh
 krivky; parabolický
páračka, -y, ž. = žen-
 ská, ktorá pára, i pá-
 ranie
paráda, -y, ž.; parád-
 ny; parádiť sa; pa-
 rádnik; parádnica
paradajka, -y, ž.; pa-
 radajkový
paradigma, -atu, str.,
 vzorec
paradoxon, -xa, str.,
 zvláštnie tvrdenie,
 mienka zdanlive proti
 smyslu; paradoxný,
 (zdanlive) protismy-
 selný, podivný
parafín, -u, m.; para-
 finový
parafráza, -y, ž., opis;
 parafrazovaf
paragraf, -u, m.

paralaxa , -y, ž.; para-	kasty; bezprávny člo-	paroh , -u, m.; parožtek
laktický	vek; <i>mn. n.</i> pariovia	parola , -y, ž., heslo
paralela , -y, ž., porov-	paripa , -y, ž. – <i>z mad'</i> ,	paroloď , -di, ž. – <i>lepšie</i>
nanie; paraleлизmus ;	lahký kôň	parná loď, parník
paralelný, rovnobež-	parit' (sa) , -ím, -ia	Parom , -a, m.; paro-
ný; paralelka, poboč-	páriť (sa) , -im, -ia	movský
ka	parita , -y, ž., rovnosť	paromlyn , -a, m., <i>lepšie</i>
	Pariž , -a, m.; Parížan ;	parný mlyn
	Parížanka ; parižsky	paroplavba , -y, ž.; pa-
	Parižovce , -viec, ž.	roplavebný
	<i>pomn.</i>	parostroj , -a, m. – <i>lep-</i>
ú-	park , -u, m., a) sad, b)	<i>šie</i> parný stroj
čin	park letecký, automo-	paroxyzmus , -zmu, m.,
paramyitia , -ie, ž., na-	bilový (<i>dielne, skla-</i>	nervový záchvat
pomenutie, malý po-	<i>dištia ap.</i>)	pár ráz = pákrát, nie-
učný príbeh	parkan , -u, m. – <i>z mad'</i> ,	koľko ráz, niekoľko-
párat' , -am, -ajú; pá-	ohrada, plot	krát
raj; párajúc	Parkan , -a, m., obec	parta , -y, ž.; partica
parátny , pohotový	pri Dunaji	parter , -u, m., prízemie
parazit , -a, m., príživník	parket , -u, m., oddele-	Parthenon , -nonu, m.,
parcela , -y, ž., diel po-	ná časť divadla	chrám bohyne Athé-
zemku	parkety , -ket, m. <i>mn.</i> ,	ny
parcelácia , -ie, ž.; par-	vykladaná dlažka	partia , -ie, ž.; partiový
celačný; parcelovať	pákrát (prísl.) = pá	participácia , -ie, ž., po-
pardon , -u, m., odpu-	ráz	diel na niečom; parti-
stenie, milosť	parlament , -u, m.; par-	cipovať, mať podiel
parenica , -e, ž.	lamentárny	na niečom
parenište , -a, str.	parlamentár , -a, m.	particípium , -ia, str.,
parentéza , -y, ž., vsuv-	parmazánsky (syr)	pričastie; partiiciálny
ka, vložka	Parnas , -u, m.; parna-	partikulárny , čiastoč-
parére , str. <i>neskl.</i> , úsu-	sista; parnaský	ný; partikularizmus
dok, mienka, nález	Párnica , -e, ž. (<i>osada</i>)	partitúra , -y, ž., noto-
(súdny).	parný (<i>od para</i>); par-	vý záZNAM všetkých
parez , -u, m.; <i>mn. n.</i>	ný mlyn	hlasov
parezy	párný (od pář) ; párne	partizán , -a, m., stra-
parfum , -u, m., vôňa,	číslo	ník; partizánsky
voňavka	parobok , -bka, m.	partner , -a, m., spoloč-
pari al. al pari = rovné	parodia , -ie, ž., žartovná	ník
paria , pariu, m., prísluš-	premena vážnej veci	
ník nízkej indičej		

parut' , — správne perut', -ti, ž.; parutie, spr. perutie, -ia, str.; vid' perut	pastier , -a, m.; pastiersky; pastierstvo	patologia , -ie, ž., náuka o chorobách; patologický, chorobný
parvenu (čítaj parvnü), m., (nevzdelaný) povýšenec	pastila , -y, ž.; pastilka	patos , -osu, m., hlboke pohnutie myсли; vzletný spôsob reči; patetický, vášnívý, nadšený, oduševnený
pas , -u, m., cestovný preukaz	pastorálka , -y, ž., náuka o duchovnej správe; pastorálny	pátrat' , -am, -ajú; pátravý
pás , pása, m. (ale: chytili sa za pasy); pásiak; pásový; pásovity	pastorkyňa , -ne, ž., nevlastná dcéra	patriarcha , -u, m., hľava rodu, titul niektoých arcibiskupov
asant -a, m., mimoidúci	pastorok , -rka, m., nevlastný syn	patriarchálny , starodávny
pasátny (vietor)	pastva , -y, ž.; mn. g. paství i pastiev	patricij , -a, m., starousadlý mešťan; patricijský
pasáž , -e, ž., priechod	pastvište , -a, str.	pátričky , -čiek, ž. pomn.; pátričkár
pasažier -a, m., cestujúci	pasus , pasu, m., krok, článok v knihe	patričný — lepšie príslušný, náležitý, vhodný
asca , -e, ž. = pasť, -ti	paša , -u, m. (tur.); turecký paša; pašalik, -a, m. (okres tureckého panstva)	patrimonium , -ja, str., dedictvo; patrimoniálny, panský (dedične)
asia , -ie, ž., záľuba	pašie , -ií, ž. mn.; pašiový (p. týždeň)	patriot , -a, m., vlasteneč; patriotický; patriotizmus, vlastenectvo
asienok i pašienok, -nka, m. = pašienka, ž.	paškra , -y, ž. = maškra; paškrtif; paškrtný; paškrtník	patrit' (sa)
pasionál -u, m., životopisy svätých	paškvil , -u, m., hanapis	patrný
pasívum , -íva, str., trpný rod; pasíva, pasív, str. mn., dlžoby; pasívny; pasivita	paštika , -y, ž.	patrola , -y, ž.
páska , -y, ž.; páskovať	patent , -u, m.; patentný; patentový	patron , -u, m. = náboj; patronka, továRNA na patrony
pásмо , -a, str.; pásmový	páter , -tra, m., duchovný otec	patrón , -a, m., ochranca; patrónka, ochran-
pasovať sa	paternita , -y, ž., otcovstvo	
pásovec , -vca, m.	patina , -y, ž., medenka, povlak na starožitných veciach, vznikly starobou	
pášť , pasiem, pasú; pásat; pásavať i pášavaf		
pastel , -u, m., farebná ceruzka; pastelový		

kyňa; patronát, -u, m.; patronátny	pažit', -ti, ž.; pažitka, -y, ž.	vavateľ; pedagogika, -y, ž., výchovoveda; pedagogický, výchovávateľský i vychovateľský
patvarista , -u, m., právnický praktikant; patvaria, -ie, ž., služba právnického praktikanta; patvarizovať	pažravec , -vca, m.; pažravý	pedagogium , -ia, str., vyšší učiteľský ústav
Paula i Paulína, -y, ž.	pädesiat (z päťdesiat), pädesiat; č. rad. päťdesiaty; pädesiatka; pädesiatník	pedál , -u, m.
paulín i paulán, -a, m.	päťst' , -ti, ž.; päťstný	pedant , -a, m., punktičkár; pedantný
Paulíny ; Viliam Paulíny-Tóth	päť', piati, g., l. piatich, d. piatim, ľ. piatimi; päťina; päťka i piatka	pedel , -ela, m., sluha na stredných a vysokých školách, školník
pauperizmus , -zmu, m., schudobnenosť	päťa , -y, ž.	Pegazus , -za, m., okřídlený kôň
paušál , -u, m., úhrnný plat; paušálny; paušalizovať	päťihran , -u, m.	peha , -y, ž.; pehavý
pauza , -y, ž., prestávka	päťina , -y, ž. = piaty diel	pechota , -y, ž.
páv , -a, m.; páví, -ia, -ie	päťiť , -ím, -ia = nútť k ústupu, ustupovať	pekáč , -a, m.
Pavel , -vla, m.	päťka i piatka, -y, ž.	pekár , -a, m.; pekársky
paveza , -y, ž., stredoveký štít; pavezník	pätnásť ; pätnasty; pätnáštka	Peking , -u, m., novšie Pepin; pekinský či pepinský
pavián , -a, m.	pätoro ; pätoraký; pätoronásobný	peklo , -a, str.; pekelný; pekelník
pavilon , -u, m.	päfstolety i päfstoročný	peknoduchý
pavlač , -e, ž.	pec , -e, ž.; piecka	peknota , -y, ž.
pavlán i paulín, -a, m., mnich	peceň , -cňa, m.	pekný ; pekne (prisl.)
pavňa , — správne panva	pecivál , -a, m. = pecúch, -a, m.	pekuniárny , peňažitý
pavúk , -a, m.; pavučí; pavučina	pečať , -ti, ž.; pečatiť; pečatný; pečiatka	pel , -u, m.
pavúz , -u, m., i pavúza, -y, ž.	pečeňa , -ne, ž., jatrá; pečienka, pečené mäso	peľast' , -sti, ž.
pazderie , -ia, str.	pečiarka , -y, ž.	peľat' , -liam, -lajú, mrhat; vid' odpeľať, premrhat'
pazneht , -a i -u, m.	pečivo , -a, str.	pelech , -a i -u, m.
pazucha , -y, ž.	pečlivý ; pečlivosť	peleš , -e, ž.
pazúr , -a, m.	pečovat'	pelikán , -a, m.
páža , -afa, str.	pedagog , -a, m., výchovávateľ i vycho-	Peloponéz , -u, m.; peloponézsky
pažba , -y, ž. (čast pušky)		peň , pňa, m.

pena, -y, ž.
penále, str. *neskl.*, po-
 kuta
peňazokaz, -a, m.
peňazomeneč, -nca,
 m.
peňazstvo, -a, str.
peňažitý
peňažný; peňažník; pe-
 ňažníctvo
pendant (*čítaj pandan*),
 -u, m., protajšok
peniaz, -a, m.; mn. n.
 peniaze, g. peňazí, d.
 peniazom, lok. penia-
 zoch, instr. peniazmi;
 keď sa hovorí o jed-
 notlivých peniazoch,
 je gen. peniazov; pe-
 niažtek
penica, -e, ž. (*vták*)
peniť, -ím, -ia; penivý
penovka, -y, ž. (*fajka*
 z morskej peny)
Pensylvánia, -ie, ž.;
 pensylvánsky
pentfa, -ie, ž. — z nem.,
 stužka
penzia, -ie, ž., výsluž-
 né; byt so stravou;
penzijný; penzista;
 penzionovať; penzio-
 náta, -u, m.
penzlišk, -a, m. — z nem.,
 štetec
penzum, -za, str., úloha
pepsin, -u, m., čiastka
 žalúdkovej šťavy
pera, -y, ž.; perný

percento — správne
 procento, -a, str.
perfektívny, dokonavý
perfektum, -kta, str.,
 minulý čas dokonaný
perfídný, vierolomný
pergamen, -u, m.; per-
 gamenový
perhoreskovat', odvr-
 hovať, odmietat
perie, -ia, str.
periferia, -ie, ž., ob-
 vod (*na pr. mestá*)
perifráza, -y, ž., obraz-
 né vyjadrenie
perihelium, -ia, str.,
 príslne
Perikles, -kla, m.
perina, -y, ž.; perinka
perioda, -y, ž., obdo-
 bie; mn. g. period;
 periodický, obdobný
peripetia, -ie, ž., obrat
peristyl, -u, m., stípo-
 radie okolo chrámu
periť sa, -ím, -ia
perkusia, -ie, ž., úder,
 preklopávanie
perla, -y, ž.; mn. g.
 periel i perál; perlíč-
 ka; perlit sa
perlet', -ti, ž.; perlefo-
 vý
permanenfný, stály, tr-
 valý
permoník — z nem.,
 správne piadimužik,
 ťudík
perník, -a, m.; pernikár

pero, -a, m.; perový;
 perovník, -a, m.; pe-
 rokresba
peron, -u, m. (*nastanici*)
persekúcia, -ie, ž., pre-
 nasledovanie; perse-
 kvovať
Perseus, -ea, m.
Persia, -ie, ž.; perský;
 Peršan
personál, -u, m., slu-
 žebníctvo
personálie, -ii, ž. mn.,
 osobné pomery; per-
 sonálny
personifikácia, -ie, ž.,
 zosobnenie
perspektíva, -y, ž.;
 perspektívny
perturbácia, -ie, ž., po-
 mätenie, rušenie
Perún, -a, m.
peruf, -ti, ž.; i prápor
 letecký (2–3 letky) sa
 volá peruf; perufový
perverzita, -y, ž., zvrh-
 losť; perverzný, zvrhlý
perzián, -u, m.; perzi-
 ánový
pes, psa, m.; psí, -ia,
 -ie; psina, psinka =
 suka, fena; pesky
 (*prísl.*) = psovsky;
 pestvo; psiar; psiar-
 ka (*rastlina*)
pesimizmus, -zmu, m.,
 nazeranie na všetko
 s najhoršej stránky;
 pesimista, -u, m.

pesnička , -y, ž.; pes- ničkár	pchať , -ám, -ajú; pchá- vať	piest , -a, m.; piestik, malý piest
pestík , -a, m., čiastka etu (<i>v botanike</i>)	piadľa , -di ī -de, ž. piadiamužik , -a, m.	Piešťany , -štan, m. <i>pomn.</i> ; piešťanský
	pianissimo (<i>tal.</i>), veľmi slabo	pieta (<i>vyslov trojslab.</i>), -y, ž., zbožnosť, úcti- vost, oddanosť; piet- ný
	piano , -a, str.; piani- sta; pianistka	pigment , -u, m., farbi- vo ī barvivo
	Piargy , Piarg, m. <i>pomn.</i>	pichat' , -ám, -ajú; pi- chávať; pichnúť; pi- cháč; picháček ī pi- cháčik
	piarista , -u, m.; piarist- ský	pichlavý
pestvo	piatka , -y, ž.	pijak , -a, m., pijavý
peši = pešo, pešky; pe- ší, -ia, -ie; pešiak	piatok , -tku, m.; piat- kový; piatočný	papier ; <i>iné je</i> pijan (<i>človek</i>); pijacký
Pešt' , -ti, ž.; Peštan; Peštianka; peštian- sky	piaty , -a, -e (<i>čisl. rad.</i>); <i>iné je</i> piati = päť	pijatyka , -y, ž.
	plecka , -y, ž. (malá pec)	pijavica , -e, ž.
	piečef , pečiem, pečú; pe- čúc; piekol; pečený; pekávaf	pijavý (papier)
	piedestál , -u, m., pod- stavec	pika , -y, ž.
	pierce , -a, str.; pierko, -a	pikantný , silne korene- ný, dráždivý
	pierník , -a, m. = pe- rečník	piket , -etu, m. (<i>hra</i> v karty)
	piesa (<i>vyslov trojslab.</i>), -y, ž., kus, čiastka (<i>na</i> <i>pr. obydlia</i>), hudob- ná alebo básnická skladba	píknik , -u, m. (<i>pôv. zá- bava, na ktorú si</i> <i>účastníci prinášali</i> <i>jedlá a nápoje</i>)
	pieseň , -sne, ž.; pe- snička	pikola , -y, ž. (<i>hudobný</i> <i>nástroj</i>)
	pieskovec , -vca, m.; pieskovcový	pikolo , -a, m., čiašnický učeň
	piesok , -sku, m.; pie- skový; pieskovina; pieskovec; piesočný; piesočnatý; piesčina	piksľa — <i>z nem., slov.</i> pokladnička, krabička
		pikulík , -a, m.
		píla , -y, ž.; pílka; Píla (<i>miestne meno</i>)

Pilát, -a, m.	písat', -šem, -šu; písa- vat i písávať; písací; písacka; písanka	pivnica, -e, ž.; pivnič- ka; pivničný
pilier, -a, m.		pivo, -a, str.; pivko; pivný
pilina, -y, ž., zväčša v č. <i>mn.</i> piliny		pivonia, -ie, ž. = pi- vonka
Piliš, -a, m.; pilišský	pisk, -u, m. = pisknu- tie; piskot	pivovar, -u, m.; pivo- varník; pivovarský
píliť, -im, -ia; pilovat', pilievať	pískat', -am, -ajú; pí- skací; pískac; pisk- nút, piskol; pískavať i pískávať; piskot	pizzicato (<i>tal., vysl. pi-</i> <i>cikáto</i>), trhane
pilník, -a, m.; pilníkár	písklavý	pižmo, -a, str.; pižmo- vý
pilný = usilovný; pil- nosť	piskor, -a, m.	pláca, -e, ž.
pilot, -a, m., letec, lodi- vod	písmeno, -a, str.	plač, -u, m.
pilota, -y, ž., vodný kôl	písmo, -a, str.; Písmo sväté	plačlivý
pilulka, -y, ž.	pisoár, -u, m., zácho- dok	plagiát, -u, m., krádež literárna, hudobná a pod.
pinakotéka, -y, ž., ob- razáreň i obrazárnia	písmomníctvo , -a, str.; písmomný	plácha, -y, ž., plachta, pokrývka (na voze); plácha mu spadla s očí (<i>v prenesenom význa- me = beľmo</i>)
pinia, -ie, ž., borovica	píškota, -y, ž.; piško- tový	plachta, -y, ž.; plachet- ka; plachtica; plach- tička; plachtovina
pinka, -y, ž., pinkavka (<i>vták</i>)	píšťala, -y, ž.; píšfal- ka	plachý, plachejší; pla- cho
pinzeta, -y, ž., jemné kliešťky	píšťat', -ím, -ia	plaidoyer (<i>čítaj pledo- ajé</i>), -ru, m., reč ob- hájčova alebo štát- neho zástupcu pred súdom
pionier, -a, m., zákop- ník, priekopník; pio- niersky	píšteč, -štca, m. (<i>kto piska na pišťale</i>)	plakaf, -čem, -čú; pla- kávať
pipa, -y, ž., častejšie fajka; pípka, -y	píštef i písteľa, -le, ž., fistula	plakát, -u, m., oznam (nástenný); plakáto- vať
pipasár – z <i>mad'</i> , píp- ka, trúbka	píštoľ i pištoľa, -le, ž.	plákat', plákam i plá-
pípet', -ti, ž. (<i>vtácia choroba na jazyku</i>)	pít', pijem, pijú; píjať; pitie; pitný	
pipiška, -y, ž.	pitoreskný, malebný	
piplat' sa, -em, -ú; pi- plačka; piplavý	pítvati', -em, -ú i -ám, -ajú; pitva; pitevňa; pitevný	
pirát, -a, m., námorný zbojník	pitvor, -a, m., predsieň, (i s pecou); pitvorný, predsieňový	
piroh, -a i -u, m.	Pius, Pia, m.	
pisár, -a, m.; pisársky; pisáreň i pisárňa		

čem (<i>bielizeň</i>); plá-	pláteník, -a, m.; pláte-	plece, -ca, str.; mn. č.
kavať i plákávať	nicky; pláteníctvo	plecia; pliecko
plaketa , -y, ž.	plátený	pléd, -u, m., cestovná
plameň , -eňa, m.; pla-	platina, -y, ž.; plati-	prikrývka
meniak; plamenný;	novat	plech, -u, m.; plecho-
plamienok	platit', -ím, -ia; platie-	vý; pliesok i pliešek;
plán , -u, m., nákres,	vať	plechár; plecháč (<i>ple-</i>
návrh; plánovitý	platňa, -tne, ž.; plat-	<i>chový hrnček</i>)
pláň , -e, ž. = planina	nička	Plejady , ž. mn.
planet , -ie, -ejú	plátno, -a, str.; pláten-	plemä = plemeno, -a,
planeta , -y, ž.; plane-	ko; plátený; pláteník;	str.; plemenieť; plem-
tový	plátenky	neník; plemenica;
planimetria , -ie, ž. (<i>ná-</i>	platný; platnosť	plemenný
<i>uka o útvareoch v ro-</i>	Plato i Platon, -ona,	plen, -u, m.
<i>vine</i>)	m., platonský	plena, -y, ž.; plienka
planírovať , rovnať	plátok, -tku, m. — z nem.,	plenárny, sborový; ple-
plánka , -y, ž. (<i>planý</i>	správne lístok, lupie-	nárka, sborová
<i>strom i jeho ovocie</i>);	nok	schôdzka
plánočka	platýs, -a, m. (<i>ryba</i>)	plénum , -na, str., valné
plantat' (sa) = motať	plauzibilný, pochvalný,	shromaždenie
(sa)	pochvalyhodný,	ples, -u, m.; plesový
plantáž , -e, ž.; plan-	pravdepodobný	plesat'
tážnik	plaváreň i plavárňa,	pleseň, -sne, ž.; plesnivý
planút , -nie, -nú	-ne, ž.	plesnet', -ie, -ejú
planý ; planejší i planší;	plávať', -am, -ajú =	plesnivet', -ie, -ejú
planstvo	plút, plujem, -jú	plesnivý
plápol , -u, m.; plápolat	plavba, -y, ž.; plavebný	pleso, -a, str.; Štrbské
płasnút', -em, -ú	plavec, -vca, m.; pla-	pleso, Popradské pleso
plást , -a, m. (<i>medu</i>);	vecký	plešina, -y, ž.
mn. n. plasty	plavíť (sa), -ím, -ia	Plešivec, -vca, m.; Ple-
plastický , tvárný, hmot-	plavný	šivčan, plešivský
ný	plaz, -a, m.	plet', -ti, ž.
plášt ', -a, m.; pláštik;	plazit' sa, -ím, -ia; pla-	plet', plejem, plejú;
pláštenka	zívý	plievať
plat , -u, m.; platový;	plebán, -a, m., farár	pletenák , -a, m.
platebný	plebs, ž. (<i>lat.</i>) = ľud;	pletenka, -y, ž.
platan , -a, m.	plebejec, -jca, m., člo-	pletivo, -a, str.
plateau (<i>čítaj platō</i>),	vek z ľudu	pletka, -y, ž.
str. <i>neskl</i> , planina		

pleva , -y, ž.; plievka;	pítník , -a, m.; pítnícky;	Pízeň , -zne, ž.; plzenský
plevínec; plevný;	pítníctvo; pítničiť	plznút , -em, -ú
plevník	píúca, píúc, str. pomn.;	píž , plža, m.; plžík
plienit' , -im, -ia	píúcka; píúcny	pnef , pniem, pnejú;
plienit' sa = množiť sa,	píúcenik , -a, m. (<i>rastli-</i>	pni; pnel
plemenit sa	<i>na</i>)	pneumatika , -y, ž.;
plienka , -y, ž.; mn. g.	píuh , -u, m.	pneumatický
plienok	píuha , -y, ž.; píuhák;	pneumonia , -ie, ž., za-
plieskat' , -am, -ajú;	píuhavý; píuhavstvo	pálenie píúc
plieskavý	píuk , -u, m.; plukovmý;	pník , -a, m. (<i>od peň</i>)
pliest' , pletiem, pletú;	plukovník	pñuf , pnem, pnú; pni,
pletací	plurál , -u, m., množné	pnite; pnúc; pál i
pliešek i pliešok, -šku,	číslo; <i>lok.</i> v plurále	pnul; päty i pnutý
m.	plus , str. neskl., viac	po (<i>predl.</i>)
plnomocenstvo , -a, str.;	plusquamperfetum , -a,	pobadať , -ám, -ajú =
splnomocnit'	str., čas dávnomominulý	spezorovať
plný ; plníf; plnoletý	píuskaf , = plieskat	pobádať , -am, -ajú =
plod , -u, m.; plodný	píušk , -sti, ž.	popichať, povzbudzo-
plodina , -y, ž.; plodi-	píuš , -ujem, -ujú = plá-	vať
nový	vat	poberať sa, -ám, -ajú
plodit' , -ím, -ia; plode-	píuš , -ujem, -ujú = píu-	pobiť , -ijem, -ijú; po-
nie; plodivý	vať; píuvák, -a, m.	bijať
plocha , -y, ž.; mn. g.	plutokracia , -ie, ž., vlá-	pobočník , -a, m.; po-
plôch; ploška	da boháčov	bočný
plomba , -y, ž., olo-	plutva , -tvy, ž.	pobozkaf , -ám, -ajú
vená pečať; mn. g.	píuviál , -u, m., kňazské	pobožný ; pobožnosť,
plomb; plombovať	rúcho; v pluviále	-sti, ž.
zuby	plúžiť sa, -im, -ia	pobrať , poberem, -rú
ploskonohý	plyn , -u, m.; plynáreň	pobratim , -a, m.; po-
ploskonosý	i plynárňa; plynó-	bratimstvo
ploský	mer; plynny; plynov-	pobrežie , -ia, str.; po-
plošina , -y, ž.	vý; plynatost'	brežný
plošný	plynny	pobrušnica , -e, ž.
ploštica , -e, ž.; ploštič-	plynút , -niem, -nú	pobudnút , -nem, -nú
ný	plyš , -u, m. (<i>látka</i>);	pobúriť , -im, -ia; po-
plot , -a, m.; plôtok	plyšový	burovať
plst , -sti, ž.; plstený	plytký , plytkejší	pobyt , -u, m.
plť , -ti i -te, ž.; plťový,	plytvaf , -ám i -em,	poceloval = pobozkaf
pltný	-ajú i -ú	pocestný , -ého, m.

pocit , -u, m.; pocítif;	podarúnek , -nka, m.	podhrdlie , -ia, str.;
pocítovaf	podáť , -án, -ajú; po-	podhrdelný
pocta , -y, ž.	danie; podací; po-	podiel , -u, m.; podiel-
poctif , -ím, -ia	dateľňa; podávať;	nik; podielový; po-
poctivý	podávací; podavač;	dielny
počasie , -ia, str.	podavateľ	podísť , podídem, pod-
počať (sa), počnem,	podbel , -a, m. (<i>zelina</i>)	ídu
počnú; počnúc; po-	podberať , -ám, -ajú	podistým (<i>prísl.</i>), ak-
čal; počatý; počatie	podbiť , -ijem, -ijú; pod-	iste, zaiste
počesť = pocta; zväč-	bíjať	podium , -ia, str.
ša len vo výrazoch:	podbradník , -a, m.	podiv , -u, m.
vzdať počesť, na po-	podbradok , -dka i-dku,	podívaf sa, -am, -ajú
česť ap.; počestný	m.	podivín , -a, m.
počet , -čtu, m.; počet-	Podbrezová , -ej, ž.	podivíť sa, -ím, -ia
ný	podbrušník , -a, m. (<i>šat-</i>	podivný
počiatok , -tku, m.; po-	<i>ka</i>)	Podkarpatská Rus ,
čiatočný; počiatočník	poddajný ; poddajnosť	-ej -i, ž.; zem Pod-
počínať , -am, -ajú; na	poddať sa, -ám, -ajú;	karpatskoruská
pr. počíname školský	poddanie sa; podda-	podkasať , -sem, -šú
rok, ale: školský rok	ný; poddanstvo; pod-	podklad , -u, m.; pod-
sa počína	danosť	kladač; podkladať
počistiť , -ím, -ia	poddostojník , -a, m.	podklakovať
počítať , -am, -ajú; po-	poddymník , -a, m. =	podkolenie , -ia, str.
čítací; počítadlo	osúch	Podkonice , -níc, ž.
počítar , -a, m.	podeliť , -ím, -ia	pomn.
počtoveda , -y, ž.	podesiť , -ím, -ia	podkop , -u, m.; pod-
počtovnica , -e, ž.	podef sa, -ejem, -ejú	kopný
počuť , -ujem, -ujú; po-	podhlavnica , <i>lepšie</i>	podkopaf , -em, -ú;
čúvať; počúvnuť	hlavnica, poduška	podkopávať
pod i podo (<i>predl.</i>)	podhôlny (<i>podholia sa</i>	podkosiť , -ím, -ia; pod-
pôda , -y, ž.	<i>týkajúci</i>)	kášať
podagra , -y, ž., hostec,	Podhora , -y, ž.; Pod-	podkova , -y, ž.; pod-
dma v údoch, lámka	horan, Podhoranka;	kovka; podkovička
podajný z podať sa	podhorský	podkovať — podkuť,
(poddajný z poddať	podhorie , -ia, str.; pod-	-kujem, -kujú; pod-
sa)	horský	kúvať
podákovaf (sa); poda-	podhradie , -ia, str.;	podkožný
kúvať (sa)	podhradný; Podhra-	podkrovie , -ia, ž.
podariť sa	die (<i>osada</i>)	podla (<i>predl.</i>)

podľač , -e, ž. <i>hrom.</i>	melem, podmelú i	podolok , -lka, m.
podľahnúť , -nem, -nú;	podomelú; podmielaf	podomlet' i podmlet',
podliehať	i podomielaf	podmelem i podome-
podláviť , -im, -ia, po-	podmoľ, -a, m.; pod-	lem; podmielat' i
šliapat'	moľa, -e, ž.	podomielat'
podlhovastý	podmorský	podopreť , -prem, -prú;
podliak , -a, m.	podmostina , -y, i pod-	podopierať
podliaf , -lejem, -lejú;	mostnica, -e, ž.	pôdorys , -u, m.; pôdo-
podlievat'	podnájomník , -a, m.	rýsňa
podliezť , -leziem, -lezú;	podnapíť sa ; podnapitý	podošev , -švi, i podo-
podliezať; podlieza-	podnebie , -ia, str.; pod-	šva, -y, ž.
vý; podlizač	nebný	podotknúť , -nem, -nú;
podlizač , -a, m.	podnecovať	podotýkať
podlomiť , -ím, -ia	podnes	podozdiť ', -ím, -ia;
podloſť , -sti, ž.	podnet , -u, m.	podozdievati'; podo-
podložiť , -ím, -ia; pod-	podnieſť , -nesiem,	zdievka
ložka; podkladať	-nesú; podnášať	podozrelý
podlubie , -ia, str.	podnietať , -im, -ia; pod-	podozrenie, -ia, str.
podludný ; podludník;	nietený; podnecovať	podozrievať , -am, -ajú
podludníctvo	podnik , -u, m.; podni-	podozrivý
podlžen = podlžný;	kat; podniknúť; pod-	podpaľač , -a, m.; pod-
podlžnosť	nikateľ	paľačstvo
podlžiť , -im, -ia	podnož , -e, ž. (<i>časť</i>	podpáliť , -im, -ia; pod-
podmaniť ; podmaňo-	<i>krosien</i>); podnožie,	paľovať
vat'; podmaniteľ	-ia, str.	podpalok , -lka, m., dre-
podmet , -u, m.; pod-	podnožka , -y, ž.	vo na podpálenie
metný	podoba , -y, ž.; podo-	podpásat' , šem, -šu
podmetať , -ám, -ajú;	bat sa; podobný	podpažie , -ia, str.
podmetávať'; pod-	podobenstvo , str.	podpäťok , -tka i-tku, m.
metok	podobizeň i podobi-	podpierať , -am, -ajú
podmieniť , -im, -ia;	zna, -zne, ž.	podpichovať ; podpi-
podmieňovať; pod-	podobrať sa, -berem,	chávať
mieňovací	-berú	podpínať , -am, -ajú
podmienka , -y, ž.; pod-	podobrote i podo-	podpis , -u, m.; podpi-
mienečný	brotky (<i>prisl.</i>), po-	saf; podpisovať
podmiesť , -metiem,	dobrom	podplameník , -a, m. =
-metú	pôdoj , -a, m. (<i>jedno po-</i>	osúch
podmleť i podomlet',	<i>djenie</i>); podojif	podpliesť , -pletiem,
podmelem i podo-	Podolíneč , -nca, m.	-pletú; podpletať

podpora, -y, ž.; podporovať; podporovací
podporučík, -a, m.
podpredseda, -u, m.
podrast, -u, m.
podráſť, -rastiem, -rastú
podrazif, -ím, -ia; podrážat
podráždiť, -ím, -ia
podrážka, -y, ž.
podrezaf, -žem, -žú; podrezávať
podriadiť, -ím, -ia; podriadený; podriadovať
podrobit, -ím, -ia; podrobovať
podrobny
područie, -ia, str.
po druhé = (po) druhý raz
podryf, -ryjem, -ryjú; podrývať; podrývač
podržať, -ím, -ia; podržiavať
podsebný i podsedlý, sedlový (lavý kôň)
podsekať, -ám, -ajú; podsekňúť; podsekávať
podstata, -y, ž.; podstatný
podstavec, -vca, m.
podstavif, -ím, -ia; podstavovať
podstenie, -ia, str.
podstlať, -stelem, -stelú; podstielat; podstielka
podstrešie, -ia, str.

podstúpiť, -im, -ia; podstupovať
podsvetie, -ia, str.; podsvetný
podsyp, -u, m.; podsypať, -em, -ú (*dokon.*); podsýpať, -am, -ajú (*nedokon.*)
podšíť, -šijem, -šijú; podšívať; podšíty
podšívka, -y, ž.
podľať, -tnem, -tnú; podlínat
podtekať, -ám, -ajú
podučiť sa; podúčať sa
podujat (sa), -ujmem, -ujmú; podujatie;
 podujímať; podujímateľ; podujímavý
poduška, -y, ž.
poduf, -ujem, -ujú; podúvať
podvázok, -zku, m.; podvázovať
podvečer, -a, m.
podviazať, -žem, -žu; podvázovať
podviešť, -vediem, -vedú; podvádzat
podviezf, -veziem, -vezú; podvážať
podvika, -y, ž. (*časť kroja*)
podvíf, -vijem, -vijú; podvinúť; podvíjať
podvliecť, -vlečiem, -vlečú; podvliekať
podvod, -u, m.; podvodník; podvodný

podvojny
podvoliť, -ím, -ia; podvoľovať
podvracať, -iam, -ajú
podvyšiť, -ím, -ia; podvyšok; podvyšovať
podzámok, -mku, m.; Podzámok, -mku (*osada*); Podzámčan, Podzámčanka; podzámocký
podzemie, -ia, str.; podzemný
podzim, -u, m. – jesenný; podzimný = jesenný
poeta, -u, m., básnik; poetický; poetičnosť
poezia, -ie, ž., básnictevo
pohádať sa, -am, -ajú
pohan, -a, m.; pohanka; iné je pohánka (*rastlina*); pohánča, -at'a, str.; pohanský
poháňať, -am, -ajú
pohánka, -y, ž. (*rastlina*); pohánkový; pohánčený
pohár, -a, m.; pohárik
pohľad, -u, m.; pohľadef
pohľadať, -ám, -ajú; pohľadávať; pohľadávka
pohladif, -ím, -ia; pohľadka; pohľadzat
pohľadnica, -ce, ž.
pohľavár, -a, m.

pohľavie , -ia, str.; po-	pohrábať , -em, -ú; po-	pochlpiť (sa), -ím, -ia,
hlavný	hrab(k)ávať	rozcuchat' (sa)
pohliť , -ím, -ia; pohl-	pohraničie , -ia, str.;	pochlmurný
tený	pohraničný	pochod , -u, m.; pocho-
pohnať , -ženem, -ženu;	pohrat' sa i si, pohram,	dovať
poháňať	-ajú; pohrávať' sa i	pochodíť , -ím, -ia; po-
pohnúť , -nem, -nú; po-	si s niečim	chádzat'
hnuteľny; pohýnať,	pohŕdzať , -am, -ajú;	pochôdzka , -y, ž.
pohýbať; pohybovať'	pohrdač; pohŕdanie;	pochop , -u, m.; po-
pohnútka , -y, ž.	pohŕdavý	chopit; pochopiteľ-
pohoda , -y, ž.	pohreb , -u, m.; pohre-	ný
pohodíť , -ím, -ia; po-	bište; pohrebný	pochorievať , -am, -aju
hádzat'	pohrobíť , -ím, -ia	pochovať , -ám, -ajú;
pohodlie , -ia, str.	pohrobok , -bka, m.	pochovávať
pohodlný	pohromade (prisl.)	pochútka , -y, ž.
pohon , -u, m.	Pohronie , -ia, str.; po-	pochvala , -y, ž.; po-
pohonič , -a, m.	hronský	chváliť; pochvaľovať;
pohonif , -ím, -ia; po-	pohrozený	pochvalný
háňať	pohrudnica , -e, ž.	pochvíli (prisl.), na pr.
Pohorelá , -ej, ž. (osa-	pohrážať (sa), -ím,	pochvíli prišiel =
da)	-ia	hned prišiel; iné je
pohorenište , -šta, str.	pohvízdat' , -am, -ajú;	po chvíli
pohoret' , -ím, -ia; po-	pohvízdrovať' si	pochyba , -y, ž.; po-
horeľy	pohyb , -u, m.; pohý-	chybiť; pochybný;
pohorie , -ia, str.	bať; pohybovať	pochybovať
pohoršíť sa, -ím, -ia;	pohyblivý ; pohybli-	pochytať ; pochytif
pohoršenie; pohoršo-	vosť	pochytre , napochytre,
vat' sa	pohýnať (sa) (od po-	chtyro
pohoršlivy	hnút)=pohýbať (sa);	pointa (čítaj poenta),
pohostiný ; pohosti-	pohybovať (sa)	-y, ž., hlavná my-
nosť; pohostinský	pohynúť , -niem, -nú	slenka, vyhrotenie;
pohostíť , -ím, -ia; po-	pochábeť , -bla, m.	pointovať
hostenie	pocháby	poistiť , -ím, -ia; po-
pohotove ; pohotový;	pochádzat' , -am, -ajú	istenie; poistenec;
pohotovosť	pochlapiť sa, -ím, -ia	poistenka; poisťovať;
pohov , -u, m.	pochlebenstvo , -a, str.	poisťovací
pohovet' , -iem, -ejú	pochlebník , -a, m.	poistka , -y, ž.
pohovka , -y, ž.	pochlebovať , -ujem	poisťné , -ého, str.
pohrabáč , -a, m.		poisťovňa , -ne, ž.

pojaf , pojmem, pojmu;	pokolenie, -ia, str.	pokrvný
pojatie i poňatie; po-	pokon , -u, m. = konec;	pokryť, -kryjem, -kryjú;
jímať, -am, -ajú; po-	napokon (<i>prisl.</i>) =	pokryvať, -am, -ajú;
jímanie	naostatok, naposle-	pokryvač; pokrývka
pôjd , -a, m. = povala	dok, naposledy; po-	pokrytec , -tca, m. ; po-
pojem, -jmu, m.	konný = posledný	krytecký; pokrytectvo
pojest , pojem, poje;	pokonať (sa), -ám, -ajú;	pokušávať, -am, -ajú
pojedat	pokonávať; pokoná-	pokúpiť , -im, -ia
pojiť, -ím, -a	vaci; pokonanie, po-	pokus , -u, m. ; pokusný;
pojímať , -am, -ajú, i po-	konávanie	pokúsiť sa
nímat'	pokonný = posledný	pokúšať, -am, -ajú;
(pôjst) pôjdem, pôjdu;	pokoriť (sa), -ím, -ia	pokúšanie
pod, podme, podte	pokorný	pokušenie , -ia, str.
pokade	pokosiť, -ím, -ia	pokušiteľ , -a, m.
pokáfať , -am, -ajú	pokožka , -y, ž.	pokuta , -y, ž.; poku-
pokánie, -ia, str.	pokračovať ; pokračo-	tový; pokutovat'
pokašliavať, -am, -ajú	vaci; pokračovanie;	pokútny
pokazif , -ím, -ia	pokračovateľ	pokým
pokiaľ	pokraj , -a, m. ; pokra-	pokyn , -u, m. = poky-
poklad , -u, m.	joyvý	nutie
pokladaf , -ám, -ajú	pokrájať (<i>od</i> pokrojiť)	pol (pol druhá, trefa,
pokladnica , -e, ž.; po-	pokrápať (<i>od</i> pokro-	štvrta); na poly = na
kladnička; pokladnič-	pít)	polovice; na poly
ný	pokrčiť , -ím, -ia	rozdeliť
pokladník , -a, m. ; po-	pokreskávať (<i>v tanci</i>)	pól , -u, m. (<i>severný a</i>
kladníčky; poklad-	pokrik , -u, m. ; pokri-	<i>južný</i>)
níčka (<i>žena</i>)	kovat	pošadovica , -e, ž., čes.
pokfaknúf , -nem, -nú;	pokriviť , -ím, -ia	náledí
pokľakat'	pokrm , -u, m.	pošahčif , -ím, -ia
poklep , -u, m. (<i>v lekár-</i>	pokrečilý	pošahoba , -y, ž. = po-
<i>sťve</i>); poklepat; ľne-	pokrok , -u, m. ; pokro-	lahčenie
je poklop	kár; pokrokový; po-	polahoda , -y, ž. ; po-
pokles , -u, m. ; pokle-	krokovec	lahodiť
sok, -sku, m.	pokropiť , -ím, -ia; po-	pošahučky (<i>prisl.</i>)
poklona , -y, ž.; poklo-	krápať	pošana , -y, ž.; Pošana
níť sa; poklonkovať	pokrov , -u, m. ; pokro-	(<i>miestne meno</i>); po-
poklop , -a, m., vrchnák	vec, -vca, m.	lianka
pokoj , -a, m. ; pokojný	pokrstiť , -ím, -ia; po-	polarizácia , -ie, ž. ; po-
pokolenačky (<i>prisl.</i>)	krstený	larizačný

polárka, -y, ž.
polárny
poľdeň, -dňa, m.
poldenný
pole, poľa, str.; poľný;
 Kosovo pole (*dolina v Srbsku*); Dlhé Pole
 (obec)
polemika, -y, ž., spor;
 polemický; polemi-
 zovaf
poleno, -a, str.; polien-
 ko
polepšiť, -ím, -ia; po-
 lepšovať; polepšovňa
poletavý
poleva, -y, ž., glazúra
poležať, -ím, -ia
Polhora, -y, ž.
Poliak, -a, m.; poľský;
 Poľka; Poľsko (= Poľská)
poliať, -lejem, -lejú; po-
 lievaf
polica, -ce, ž.; polička
policia, -ie, ž.; policaj-
 ný; policajt
poličiť, -im (*na vtákov*)
polievka, -y, ž.; po-
 lievkový
polihovaf
poliklinika, -y, ž.
politik, -a, m.; politick-
 ký; politika; politi-
 zovaf
polka, -y, ž., poľný
 egreš
polliter, -tra, m.
poľmesiac, -a, m.

polnoc, -i, ž.; polnočný
polodivý
pologuľa, -le, ž.
poloha, -y, ž.
polohláska, -y, ž.
polohopis, -u, m.
polokruh, -u, m.
polom, -u, m.; poloma,
 -y, ž.; Poloma (*miest-
 ne meno*)
polomer, -u, m.
polomítry i polomírtvý
polonahý
polonéza, -y, ž. (*ta-
 nec*)
polostrov, -a, m.
poľovaf, lovit; poľo-
 vačka; poľovník, lo-
 vec, myslivec; po-
 lovnický
polovica, -e, ž.; polo-
 vičný
polovina, -y, ž. = po-
 lovník, -a, m. (*zbo-
 žie, v ktorom je po-
 lovica raži a polovi-
 ca jačmeňa či ovsu*)
položka, -y, ž.
pôložnica, -e, ž. = še-
 stinedieľka
polrok, -a, m.; polro-
 čie; polročný
Poľsko, -a, m. (= Poľ-
 ská); poľský; poľstí-
 na
poltón, -u, m.; poltó-
 nový
poľubniť, -im, -ia, po-
 bozkať'

poľubok, -bka i -bku, m.
poľudienok, -nka, m.,
 obed do poľa
poľudnica, -e, ž.
poľudnie, -ia, str.; po-
 ludňajší
poľudník, -a, m.
poľutovať
Polyfém, -a, m. (*podľa
 Homéra jednooký
 obor Kyklop, syn
 Poseidonov*)
polyfonný, mnohohlas-
 ný
polygamia, -ie, ž., mno-
 hoženstvo
polyglota, -y, ž. (*vyda-
 nie knihy v niekoľ-
 kých rečiach súčas-
 ne*)
polygon, -u, m., mnoho-
 uholník; polygonál-
 ny
polyhistor, -a, m., vše-
 stranný učenec
polychromia, -ie, ž.,
 mnohofarebná maľba
Polynézia, -e, ž.; po-
 lynézsky
polynka, -y, ž.
polynom, -u, m., mno-
 hočlen
polyp, -a, m.
polysyndeton, -eta, str.,
 mnohospojkovosť
polytechnika, -y, ž.
 (*staršie meno vyso-
 kých škôl technic-
 kých*)

polyteizmus , -izmu, <i>m.</i>	pomolog, -a, <i>m.</i> , znateľ ovocia; pomologický	poneváč (<i>spojka</i>), pís radšej pretože, lebo
mnohobožstvo		
Polyxena , -y, <i>ž.</i>	pomorie , -ia, <i>str.</i> ; po-	ponevierat sa, -am,
pomáda , -y, <i>ž.</i>	morský	-ajú
pomáhať , -am, -ajú;	pompa , -y, <i>ž.</i> , nádhera; <i>mn.</i> g. pomp	poník , -íka, <i>m.</i> , malý pony (<i>konik</i>)
pomahač		
pomaly ; pomaličky, po-	Pompeje , Pompej, <i>m.</i>	poniklovať
malšie	<i>pomn.</i> ; pompejský	Poniky , -ník, <i>ž.</i> <i>pomn.</i>
pomaranč , -a, <i>m.</i>	pomret' , pomrem, -ú	ponímať , -am, -ajú; po-
pomastit' , -ím, -ia	pomsta , -y, <i>ž.</i>	nímanie
pomätenec , -nca, <i>m.</i>	pomstistiť , -ím, -ia; po-	poniže
pomätenosť	mstený	ponižiť , -im, -ia; po-
pomedzí	pomstychtivý	nízený; ponižovať
pomedzie , -ia, <i>str.</i> ; po-	pomyje , -jí, <i>ž.</i> <i>pomn.</i>	ponôcka , -y, <i>ž.</i> (<i>nočná stráž</i>)
medzný	pomykov , -a, <i>m.</i> , či po-	ponočený , -ého, <i>m.</i>
pomer , -u, <i>m.</i> ; pomerný	mykovo, <i>str.</i> ; zväčša len v spojení s predl.: do pomykova, v po-	ponor , -u, <i>m.</i> ; ponoriť (sa); ponorovať (sa);
pomiast , pomätiem,	mykove	ponorka
pomätú	pomýliť (sa), -ím, -ia	ponosa , -y, <i>ž.</i> , sfraž-
pomiesiť , -im, -ia	pomyslet' , -ím, -ia; po-	nost', žaloba
pomíjať (sa), -am, -ajú;	mýšľať	ponosovať sa, žalovať
pomíjajúc; pomíja-	ponad	sa, sfražovať sa i si
júci	ponaháňať , -am, -ajú	ponožka , -y, <i>ž.</i>
pomimo	ponáhľať sa, -am, -ajú	pontifex , -fika, <i>m.</i> , naj-
pomiňať (sa), -am, -ajú	ponachodniť (sa), -ím,	vyšší knaz; pontifikát,
(<i>od pominút</i>)	-ia; ponachádztať (sa)	-u, <i>m.</i> ; pontifikálny
pominúť sa, -niem, -nú;	ponajprv	ponent , -a i -u, <i>m.</i>
pominutefný; pomin-	ponásť sa, -am, -ajú	(<i>ploský mostový čln</i>)
nulý	ponáška , -y, <i>ž.</i>	Pontus , Pontu, <i>m.</i>
pomknúť , -nem, -nú, po-	po našky	ponúkať ; ponúknut
sunúť, pohnúť; po-	poňať , pojmem, -mú =	pony, -yho, <i>m.</i> (<i>malý konik</i>)
mkýnať, posunovať'	pochopiť; poňatie, -ia,	poobliekať , -am, -ajú
pomľčať , -ím, -ia; po-	<i>str.</i> ; nemá o tom ani	pooblievať , -am, -ajú
mlčka	poňatia; ponímat',	poobzerať , -ám, -ajú
pomník , -a, <i>m.</i>	-am, -ajú; ponímanie	poodháňať , -am, -ajú
pomoc , -i, <i>ž.</i> , pomôc-	pondelok , -lka i -lku, <i>m.</i>	poodchádziať , -am, -ajú
ka; pomocný; po-	ponemčiť , -ím, -ia	poodkladať , -ám, -ajú
mocník; pomocnica	ponenáhly	
pomôcť , pomôžem; po-		
môžu, pomohol		

poominaf, -am, -ajú	popolinica, -e, ž.	poprinášaf, -am, -ajú
pootváraf, -am, -ajú	popoludnie, -ia, str.;	poprlif sa, -im, -ia
pop, -a, m.; popský;	popoludňajší; popo- ludní	poprosíf, -ím, -ia
popstvo	Poprad, -u, m.; Popra- dan, Popradanka;	poprsie, -ia, str.
popáčif sa, -im, -ia	popradský; Poprad- ské pleso	po prvé = (po) prvý raz
popálif, -im, -ia; po- pálenina	poprášif, -im, -ia	popruh, -a i -u, m.
popanštif sa, -ím, -ia	poprava, -y, ž.; po- pravný	popud, -u, m.; popu- dit; popudlivý
popásaf, -am, -ajú	popravište, -šta, str.	populácia, -ie, ž., ľu- dnosť; populačný
popásf, -pasiem, -pasú	popravíf, -ím, -ia; po- právať	popularita, -y, ž., ob- ľúbenosť u ľudu; po- pulárny, obľúbený u ľudu, srozumiteľný
popchaf, -ám, -ajú;	poprávka, -y, ž.	popularizovaf, ľudove vyklaďať
popchávat'	poprebijaſ, -am, -ajú	popustiſ, -ím, -ia; po- púštaſ
popchnút; popchýnať	poprebúdzaf, -am, -ajú	popýtaſ, -am, -ajú = poprosiſ
popichat' -ám, -ajú; po- pichnút', popichovať	popredávaſ, -am, -ajú	pór, -u, m., prieduch;
popinaf, -am, -ajú; po- pínavý	popredie, -ia, str.	pórovatý; pórovitý
popis, -u, m.; popisný	popredku (prisl.)	porábaſ, -am, -ajú
popisaſ; popisovať	popredný	porada, -y, ž.; poradiſ;
popiſ, -pijem, -pijú; po- pijať	poprehádzat'; popre- hadzoaſ	poradný; poradňa; poradca
poplach, -u, m.	popremieňaf, -am, -ajú	poradie, -ia, str.
poplaſif, -ím, -ia; po- plašný	poprenášaf, -am, -ajú	poranif, -ím, -ia; porá- ňaſ
poplátaſ, -am, -ajú	poprerezávaſ, -am, -ajú	poráſf, -rastiem, -rastú;
poplatif, -im, -ia	popresádzaſ, -am, -ajú	porastlý
poplatník, -a, m.; po- platníctvo	poprestieraſ, -am, -ajú	porazif, -ím, -ia; po- rážaſ
poplatný	popretkávaſ, -am, -ajú	porázka -y, ž.
poplatok, -íku, m.; po- platkový	popretriasaſ	porcelán, -u, m.; por- celánový
popliesf, -pletiem,	poprevracaf, -iam, -ajú	porcia, -ie, ž.
-pletú	poprezerataſ, -ám, -ajú	porekadlo, -a, str.
popľuf, -pfujem, -pfu- jú; popľuvaſ	popŕchaſ, -am, -ajú	porezaf, -žem, -žú
popol, -a, m.; l. v po- pole; popolastý, po- polavý; popolár; po- poliſte; popoliſ sa	popri	
	popriaſ, -prajem, -prajú	
	popribijaſ, -am, -ajú	
	popriečif sa, -im, -ia	
	popriek, poprieky	
	poprikladaſ, -ám, -ajú	

porfyr , -u, m. (<i>hornina</i>)	porta , -y, ž.; portička	posedeť , -ím, -ia; po-
poriadat' , -am, -ajú,	portál , -u, m., čelná	sedávať
<i>v sloven.</i> častejšie len	brána	posháňať , -am, -ajú
usporiadat'; poriadateľ	portefeuille — <i>v slov.</i>	poshovárať sa, -am,
usporiadateľ	výslovnosťi portfej ,	-ajú
poriadif , -im, -ia	-ja, m., tobolka na li-	poschodie , -ia, str.; po-
poriadny	stiny	schodový
poriadok , -dku, m.; po-	porto , -a, str., poštovné	posiať
riadkový	portrét , -u, m., podo-	posiať , -sejem, -sejú;
oriecie , -ia, str.	bizeň i podobizňa;	posiaty; posievať
porisko , -a, str.	portretovať	posielaf , -am, -ajú; po-
pornografia , -ie, ž., ne-	Poruba , -y, ž.; Porúbka	sielateľ
mrvná literatúra	porúbať , -am, -ajú i	posielka , -y, ž.
poroba , -y, ž.; poro-	-em, -u	posila , -y, ž.
bíť	porúcať , -am, -ajú	posilniť , -ím, -ia; po-
porod , -u, m.; porodit;	porúčať (sa), -am, -ajú	silňovať
porodenie; porodný;	poručeno Bohu	poskladať , -ám, -ajú
porodnica (<i>ústav</i>);	poručenský ; poručen-	poskočiť , -ím, -ia; po-
porodníctvo	stvo	skakovat'
porosít' , -í, -ia; poro-	poručík , -a, m.	poskok , -u, m.
sený	poručiť , -ím, -ia; po-	poskytnúť , -nem, -nu;
porota , -y, ž.; porotný;	rúčať	poskytovať
porotca	poručník , -a, m.	poslanec , -nca, m.; (pa-
porovnať , -ám, -ajú;	poruka , -y, ž. = ruče-	ní) poslankyňa; po-
porovnávať; porovná-	nie	slanie
vateľ i porovnavateľ;	porušíť , -ím, -ia; po-	poslať , pošlem, pošľú
porovnávací	rušiteľný	posledný ; posledne
porozdávaf , -am, -ajú	Porýnie , -ia, i Porýn-	posluha , -y, ž.; poslu-
porozlievaf , -am, -ajú	sko, -a, str.; porýnsky	hovať
poroznášaf , -am, -ajú	poryv , -u, m. = záchvat,	poslucháč , -a, m.; po-
porozprávaf , -am, -ajú	trhnutie; poryvistý	slucháčstvo
porozsievať , -am, -ajú	posadať , -ám, -ajú	poslucháreň i poslu-
porozumef -iem, -ejú;	posadif , -ím, -ia; po-	chárna, -rne, ž.
porozumenie	sádzat'	poslúchať , -am, -ajú;
porozvážaf , -am, -ajú	posádka , -y, ž.	poslúchnuť (<i>nie po-</i>
porozväzovať , -ujem,	posadlý	<i>slechnúť</i>)
-ujú	posberať , -ám, -ajú (<i>na</i>	poslušný
porozvíjať , -am, -ajú	pr. so stola); posbie-	posmech , -u, m.; po-

posmeliť , -ím, -ia; posmeľovať	postretnúť , -nem, -nú;	<i>kon.)</i> ; posýpať, -am, -ajú (<i>nedokon.</i>)
posmievat sa, -am, -ajú	postretávať	posýpka , -y, ž. (<i>na pečivo</i>)
posmrtný	postíhať , -am, -ajú	pošepky = šeptom
pôsobiť , -ím, -ia; pôsobište; pôsobnosť	postriebiť , -im, -ia	poškodiť , -ím, -ia <i>niekoho</i> (<i>niečo</i>); poškodzovať'
posol , -sla, m.; posolkyňa; posolstvo	postrieťať , -am, -ajú	poškrabáť , -em, -ú
posolif , -ím, -ia	postriežka , -y, ž.	poškvrna , -y, ž.; poškvŕniť; poškvŕňovať'
posplácať , -am, -ajú	postrkokovať	pošliapaf , -em, -u
pospolitý	postrúhať , -am, -ajú	pošmurný i pochmurný
pospolu	postruheň , -hňa, <i>al.</i> postruhník, -a, m., osúch (<i>pečivo</i>)	pošmyknúť sa, -nem, -nú
pospomínať , -am, -ajú	postskeptum , -pta, str., dodatok (<i>v liste a pod.</i>)	pošta , -y, ž.; <i>mn. g.</i> pošt; poštový; poštár
pôst , -u, m.; pôstny	postuláta , -u, m.; požiadavka i požiadavok; postulátny	poďfastiť sa, -í, -ia
postačiť , -ím, -ia	postup , -u, m.; postupný; postupový; postúpiť; postupovať	poštmaister , -stra, m.
postať , -ti, ž.	postúpať , -am, -ajú, pošliapat'	poštovný ; poštovné, -ého, str.; poštovníctvo
postáť , -stojím, -stoja; postávať; postavač	posúdiť , -im, -ia; posudzovať; posúdenie	pošva , -y, ž.
postava , -y, ž.	posudok , -dku, m.	pošviháť , -ám, -ajú
postaviť , -ím, -ia; postavený	posunok , -nku, m.	pot , -u, m.; potný; potif (sa)
postef , -le, ž.; postieľka	posunúť , -niem, -nú; posunovať	potade
postih , -u, ž.	posúriť , -im, -ia, urýchliť, popohnať	potah , -u, m.; potahovať
postihnúť , -nem, -nú; postihnutý; postihovať	posvätiť , -ím, -ia; posväcovať; posviaciať; posvätil	potajomky
postila , -y, ž., sbierka kázní	posvätne	potápať (sa), -am, -ajú; potápač; potápací
postilion , -a, m.	posvätne	potápka , -y, ž.
postinať , -am, -ajú	posvätne	potenciál , -u, m.; potenciálny
postif sa, -ím, -ia	posvätne	potentát , -a, m., mocnár
postiziteľný	posvätne	potiahnuť , -nem, -nu; poťahoyať
postlaf , -stelem, -stelú; postielat	posvätne	
po strane		
postranný		
postreh , -u, m.; postrehnúť		

potiať	potriastf , -trasiem,	povaľa , -y, ž.; na po-
potierat' , -am, -ajú;	-trasú; potriastať	vale
(prisl.)	po troche; po troške	povaľač , -a, m.; pova-
skaf , -am, -ajú	potrubie, -ia, str.	lačka; povaľačký;
snúť , -nem, -nú	potuchlý	povaľovať sa
-a, m.	potuskaf , -ám, -ajú (od	povaliť , -ím, -ia; po-
sa; potkýnať sa	túliť sa), pohľadkať';	válať
-ím, -ia; po-	potuškávať	Považan , -a, m.
tláčať ; potlačovať	potulný	Považie , -ia, ž.; po-
potfspakaf , -ám, -ajú	potulovať sa	važský
potieč , -tliečem, -tlčú	potupif , -ím, -ia; po-	povážiť, -im, -ia; po-
potlesk , -u, m.	tupovať	važovať
potíkať sa, -am, -ajú	poturčenec , -nca, m.,	povážlivý
potme (prisl.)	odrodilec	povdačný ; povdač-
potmehúd , -a, m.	potuteľný	nost', -ti, ž.
potok , -a, m.; potô-	potúžif (sa), -im, -ia;	povečerať , -iam, -ajú
ček, -čka, i potôčik,	potužovať	povedačka , -y, ž.
-a, m.; Potok (miest-	potvora , -y, ž.	povedať , -dám, -ajú;
ne meno); potočný	potvrđif , -ím, -ia; po-	povedaj, -te; poviem,
potom	tvrdzovať	povedia (inf. pove-
potomný	potyčka , -y, ž.	det' sa neužiava); po-
potomok , -mka, m.	potýkať sa, -am, -ajú	vedz; povedzte
potomstvo , -a, str.	poubijaf , -am, -ajú	povedomie , -ia, str.
potopa , -y, ž.	poučiť , -ím, -ia; po-	povedomý
potopif (sa), -im, -ia;	učovať, poučať	povel , -u, m.
potápať (sa)	poučka , -y, ž.	povera , -y, ž.; pover-
potpourri (ou čítaj u),	poučný	čivý
neskl., smes	poukaz , -u, m.; pouká-	poveriť , -ím, -ia; po-
potrat , -u, m.; potratit	zaf; poukazovať; po-	verený; povereník;
potrava , -y, ž.; potrav-	ukázka; poukázkový	poverenie; poverovať
ný; potravina	poukladať , -ám, -ajú	povesiť , -ím, -ia; po-
potreba , -y, ž.; potreb-	pouličný	vesený; povešať'
ný; potrebnosť	pousilovať sa	povesno , -a, str. (svia-
potrebovať , -ujem, -ujú	použiť , -užijem, -užijú;	zaný ľan alebo kono-
potrestať , -ám i -cem	používať	pe)
potret' , -em, -ú; po-	pôvab , -u, m.; pôvab-	povest , -sti, ž.; povest-
tierat'	ný	ný; poviestka
po tretie = (po) tretí raz	povaha , -y, ž.	povetrie , -ia, str.
	povahopis , -u, m.	povetrný ; povetnosť

poviať , -vejem, -vejú ; povievať	povrieslo , -a, str.	pozastaviť sa, -ím, -ia
poviazat , -žem, -žu ; poviazka; poväzovať	površie , -ia, str.	pozatvárať , -am, -ajú
poviedka , -y, ž. ; poviedkár	povstalec , -lca, m. ; povstalecký	pozauna , -y, ž. (trúba)
povídka , -e, ž.	povstať , -stanem, -vstanú ; povstanie ; povstávať	pozbaviť , -ím, -ia ; pozbavovať
povinný ; povinnosť	povšimnúť si , -nem, -nú	pozdať sa ; pozdávať sa
poviesť , -vijem, -vijú ; povíjať	povyháňať , -am, -ajú	pozde , neskoro ; zdejší, neskorší ; zdejšie, neskoršie
povlak , -u, m.	povyhľadávať , -am, -ajú	pozdiť (sa) , -ím, -ia = oneskoríť sa, meškať
povliecť , povlečiem, -ču ; povliekať	povyk , -u, m.	pozdiž niečoho
pôvod , -u, m. ; pôvodný ; pôvodina	povynášať , -am, -ajú	pozdný = neskorý
pôvodca , -u, m.	povyrážať , -am, -ajú	pozdrav , -u, m. ; pozdravný
povodeň , -dne, ž. ; pôvodný	povystierať , -am, -ajú	pozdraviť , -ím, -ia ; pozdravovať
povoja , -e, ž. ; povojka	povyshe	pozdržať , -ím, -ia
povojník , -a, m.	povýšiť , -im, -ia ; povýšenie ; povyšovať	pozdvihnuť , -nem, -nú ; pozdvihovať ; pozdvihovanie
povoľať , -le, ž. ; povoľný	povytinať , -am, -ajú	pozemok , -mku, m.
povolenie , -ia, str.	povyzínať , -am, -ajú	pozemský = pozemštan
povolávať , -ám, -ajú ; povolávací	povzbudiť , -im, -ia ; povzbudenie ; povzbudzovať ; povzbudzovanie	pozerať , -ám, -ajú
po vôle ; urob mi po vôle	povzdychnuť , -nem, -nú ; povzdychovať	pozhoveť , -iem, -ejú ; pozhovej ; pozhovejúc
povoliť , -ím, -ia ; povolenie ; povoľovať ; povoľovací	povzniesť , -nesiem, -nesú ; povznášať	pozícia , -ie, ž. , poloha, postavenie ; pozičný
povoz , -u, m. ; povozný ; povozníctvo	póza , -y, ž., postoj, stredené držanie ; pozér	pozitív , -u, m.
povrávať , -am, -ajú	pozabijať , -am, -ajú	pozitivizmus , -zmu, m. ; pozitivista
povraz , -a i -u, m. ; povraze ; mn. n., a.	pozabudnúť , -nem, -nú ; pozabúdat	pozitívny , kladný, istý, určitý
povrazy ; povrazový	pozadie , -ia, str.	pozitúra , -y, ž., postava ; držanie
povrazník , -a, m.	pozajtrajiť ; pozajtre	pozlatif , -ím, -ia ; pozlaciať
povrazolezec , -zca, m.	pozamykať , -ám, -ajú	pozlatka , -y, ž.
povrch , -u, m. ; povrchný ; povrchový	pozapaľovať	
	pozastastať , -stanem, -stanú	

pozlotky (<i>prisl.</i>) = po-	požiadavka , -y, ž., i po- žiadavok, -vku, m.	pragmatický (<i>spôsob</i> <i>vysvetľovania dejín</i> <i>v ich pričinnej spojí- tosti</i>)
zlom	požiar , -u, m.; požiar- ny; požiarový	pragmatika , -y, ž., slu- žebný poriadok; prag- matikálny
pozme -ím, -ia; po-	požičať , -čiam, -ajú; požičiavať	pragmatizmus , -zmu, m. (<i>filozofický smer</i>)
-í -ia	pôžička , -y, ž.; pôžič- kový	prah , -u, m.
-ajú;	požitky , -ov, <i>pomn.</i> m.	Praha , -y, ž.; Pražan, Pražanka; pražský
-y, ž.	pôžitok , -tku, m.; pô- žitkár	prahnúť , -nem, -nú, túžiť; zem prahne po daždi
-ajú; po-	požívať , -am, -ajú; po- žívateľ; požívacný	prahory , -hôr, ž. <i>mn.</i> ; prahorný
poznávať;	požívatina , -y, ž.	prach , -u, m.; prachový;
-tku, m.	pra , pre, ž.	prášek i prášok, -šku
i poznovu	prababa , -y, ž.	pracháreň i prachářna, -rne, ž.
(<i>prisl.</i>)	práca , -e, ž.; prácička ; pracný	práchno , -a, str.; prách- nivý; práchniveľ
pozor , ..; pozorný;	pracoviť	prachovka , -y, ž.
pozorova-	pracovňa , -ne, ž.	prajný
cí; pozorovateľ	pracovník , -a, m.; pra- covný (<i>deň</i>)	prak , -u, m.; prakov- ník
pozostaf , stanem, -sta- nú; pozostávať; po- zostalý; pozostalosť;	práč , -a, m.	praktický
pozostalostný .	pračka , -y, ž. = rvačka či ruvačka	praktikant , -a, m.; prak- tikovať
pozostatok , -tku, m.	práčka , -y, ž. (<i>ženská</i> , <i>ktorá pere</i>)	prales , -a, m.
pozret , -zrem, -zrú;	práčoveň i práčovňa, -vne, i práčnia, -čne, ž. (<i>miestnosť, kde sa pere</i>)	pramať , -matere, ž.; d., l. materi
pozerať	praded i pradedo, -a, m.	prameň , -a, m.; pra- menitý; pramenný;
pozvánka , -y, ž.	pradeno , -a, str.; pra- dienko	pramenište; pramie- nok
pozvaf , -zvem, -zvú;	pradivo , -a, str.	pranier , -a, m.
pozvanie; pozývať	prádlo , -a, ž. = bieli- zeň	pranostika , -y, ž.
pozvoľna ; pozvoľný		
pozvyv , -u, m., pozva- nie; pozývať		
požalovať		
požaf , požnem, požnú;		
požinat,		
požehnat, -ám, -ajú; po- žehnanie; požehnávať		
poželef , -iem, -ejú		
požiadaf , -am, -ajú;		
požadovať		

praobyvateľ, -a, m.
prápor, -a i -u, m. (*vojska*); práporčík
prasa, -afa, str., mn. č.
 prasce i prasatá, prasieci i prasiat; d. prascem i prasatám; l. prascoch i prasatách; prasacina; prasiatko; prasif sa; prasná (sviňa)
praskáč, -a, m. (*od práskaf*)
praskaf, -á, -ajú = práštať; prasknúť; praskot
práškať, -am, -ajú (*bícom*); prasknúť
praslica, -e, ž.
prasnica, -e, ž.
prášek i prášok, -šku, m.
prašina, -y, ž.
prášif, -im, -ia; prášivý; prášivka
prašívý; prašiveť
prašník, -a, m.
praštať, -i, -ia == práškať
praf, perem, perú; praci; pranie
pravda, -y, ž.
pravdepodobný; pravdepodobnosť
pravdivý; pravdivosť
práve
pravek, -u, m.; praveký
pravica, -e, ž.; pravičiar
pravidlo, -a, str.; pravidelný; pravidelnosť

pravítko, -a, str.
právnik, -a, m.; právnička; právnický
Pravno : Slovenské Pravno; Pravňan; Pravňanka; slovenskopravňanský; Nemecké Pravno; nemeckopravňanský
pravnuk, -a, m.; pravnúčka
právo, -a, str.; právny
pravomoc, -i, ž.; pravomocnosť
pravopis, -u, m.; pravopisný
pravoplatný
pravoslavie, -ia, str.; pravoslávny
pravosúdие, -ia, str.
pravota, -y, ž.; pravotisť sa
pravouhly
pravoverný
pravý
pravzor, -u, m.
prax, -xi, ž., vykonávanie niečoho, cvik
prázdniny, -nin, ž. *pomn.*
prázdnisť, -im, -ia
prázdnota, -y, ž.
prázdný
prazdroj, -a, m.
pražec, -žca, m.
praženica, -e, ž.
pražif, -im, -ia; prázievat
pražský (*od Praha*)

prebásniť; prebásňovať
prebehaf, -ám, -ajú; prebehnúť; prebehlik; prebehávať
preberačný = prieberčivý
preberaf, -ám, -ajú; preberávať
prebit, -bijem, -bijú; prebijat
prebodnúť, -nem, -nú
prebrať, -berem, -berú; preberat (sa), preberávať
prebŕdnut, -nem, -nu = prebŕst'
prebudiť, -ím, -ia; prebúdzat; prebudenie
prebytok, -tku, m.; prebytočný
prebývať, -am, -ajú
preca (*z predsa*)
precedens, predchádzajúci príklad
precedif, -ím, -ia; preciedzať
precenisť, -ím, -ia; prečenovať
preceptor, a, m., učiteľ (*domáci*)
precitif, -im, -ia; precitovať
precitnúť, -nem, -nú
precízny, presný; precizovať, presne usláliť
preč
prečin, -u, m. (*trestný prečin*); iné je prie-

čin, priečinok (<i>v stole, v skrini</i>)	predísť, predídem, predídu	predošlý
prečítať, -am, -ajú; pre- čítovať	predívif sa	predovšetkým
<i>i predo (predi.)</i> ; pred tebou, predo	predkladať, -ám, -ajú, predklon, -u, m. ; pred- klonný	predpekle, -ia, str.
dáva	predlani; predlanský; predlaním i predlan- ským (<i>t. j. rokom</i>)	predpis, -u, m.
predavač, -a, m. ; pre- davačka	predloha, -y, ž. ; pred- ložka	predpísaf, -šem, -šu; predpisovať
predbehnúť, -nem, -nú; predbiehat'; predbe- hovat	predížif, -im, -ia ; pre- dlžovať	predplatíť, -ím, -ia; predplatiteľ; pred- platok; predplatné;
predbežný	predmestie, -ia, str. ;	predplácať
predčasný	predmestský	predpojaty
predčífiť, -čím, -čia	predmet, -u, m.	predpoklad, -u, m. ; predpokladat
preddavok, -vku, m.	Predmier, -a, m.	predpona, -y, ž.
preddomie, -ia, str.	predminulý	predposledný
preddunajský	predmluva, -y, ž.	predpotopný
predeň = pred neho	prednášať, -am, -ajú;	predpovedať, -di, ž. , predpovedanie; pred- povedat'
predestinácia, -ie, ž. , predurčenie; predde- stínovať	prednášateľ	predpustiť, -ím, -ia; predpúšťať
prehistorický	prednáška, -y, ž.	predražovať ; predra- žovateľ
prehoditiť, -ím, -ia	predniesť, -nesiem, -ne- sú	predsa — piš preca
prehorie, -ia, str.	prednosť, -sti, ž. ; pred- nostný	predsavzatie, -ia, str. ; predsavziať
predchádzať, -am, -ajú; predchádzajúci	prednosta, -u, m.	predseda, -u, m. ; pred- sedníčka
predchodca, -u, m. ; predchodkyňa	predný	predsedať, -ám, -ajú
predchytiať, -ím, -ia ;	predodňom (prisl.)	predsedničto, -a, str. ; predsednícky
predchytávať	predohra, -y, ž.	predsieň, -ne, ž.
predikát, -u, m., titul, vetný prísudok	predok, -dka, m., mn. <i>n. predkovia</i>	predspev, -u, m.
	predok, -dku, m. (pred- ná časť)	predstava, -y, ž.
	predosiať, -šlem, -šlú; predosielať	predstavenie, -ia, str.
	predostreť, -em, -ú = predložiť'; predostie- rať, predkladat'	predstavený, -ého, m. ; predstavenstvo, -stva, str.
		predstaviť, -ím, -ia;

predstaviteľ; predstavivosť; predstavovať	prehľad, -u, m. (prehľad dejín); prehľadný (prehľadné dejiny); prehľadnosť; iné je priečad (priečad v dome); priečodný (priečodný dom, t. j. ktorým sa prechádza)
predstihnúť, -nem, -nú; predstihovať	prehľadnúť
predstúpiť, -im, -ia; predstupovať	prehľibíť, -im, -ia; prehľbovať
predsudok, -dku, m.	prehliadať; prehliadka; prehliadnut'
predtucha, -y, ž.	prehľtnúť, -nem, -nú
predtým (prisl.), iné je pred tým	prehmat i prechmat, -u, m.
predurčenie, -ia, str.	prehnať, -ženem, -ženú; preháňať
predvčerajší	prehniť, -ijem, -ijú; prehnávať
predvčerom (prisl.)	prehnúť, -hnem, -hnú; prehýnať; prehybovať
predvečer, -a, m.	prehodiť, -ím, -ia; prehádzat'
predveký	prehoreť, -i, -ia
predvídať, -am, -ajú; predvídatív; predvídatovosť	prehovoriť, -ím, -ia; prehovárať
predviesť, -vediem, -vedú; predvádzat'	prehradiať, -ím, -ia; prehráda
predvoj, -a, m.	prehrať, -ám, -ajú; prehrávať
predvoliať, -ám, -ajú; predvolanie; predvolávať	prehŕňať sa (od prehrnúť sa)
predznačiť, -ím, -ia; predznačovať	prehýbovať, vid' prehnút'
predzvesť, -sti, ž.	prechádzať sa
prefekt, -a, m.; prefektúra	prechádzka, -y, ž.
preferans, -a i -u, m. (hra v karty)	prechladnúť
prefíkany, prešíbaný	prechod, -u, m. (na pr.
pregnantný, obsažný, výrazný	
prehádzat', -am, -ajú	
preháňať', -am, -ajú	
prehistorický, preddejinný, predhistorický	

prekľať , -kľajem, -kľa- jú; prekľínať	preličenie , -ia, str.	byť' v rozpakoch; iné je premieňať', -am -- zamieňať'
prekopáť , -em, -ú; pre- kopávať; priekopa	prelietavý	
prekrásny	preliezať , -leziem, -lezú;	
prekričať , -ím, -ia;	preliminár , -a i -u, m.,	premisa , -y, ž., pred- poklad
prekríknut'; prekrikova- ť	predbežný rozpočet;	premleť , -melem, -me- lí; premielat'
prekrojiť , -jím, -ja	preliminovať'	premcný
prekrstiť , -ím, -ia: pre- krstenie: prekrstenc;	prelom , -u, m. (<i>v du- chovných veciach</i>);	premôct , premôžem, premôžu; premohol; premáhat'
viď priekrst	iné je prielom (<i>na fronte</i>)	premočiť , -ím, -ia; pre- močený
prekrútiť , -ím, -ia;	prelomiť , -ím, -ia; pre- lámať; prelamovať'	premokat , -ám, -ajú;
prekrúcať'	prelstiť , -ľstím, -ľstia	premoknút'; premo- kavý
prekvapíť , -ím, -ia;	prelud , -u, m.	premonštrát , -a, m.
prekvapovať'; prekva- penie	preludium , -ia, str.,	premostiť , preklenúť' (mostom)
prekvitať , -ám, -ajú	predohra	premrhať , -ám, -ajú
prekypeť , -ím, -ia; pre- kypovať'	premáhať , -am, -ajú;	premízať , -am, -ajú;
prekysnúť , -nem, -nú	premáhavý	premrznúť' (<i>od zimy</i>)
prelát , -a, m.	premávka , -y, ž.	premysleť , -ím, -ia;
prelepiť , -ím, -ia; pre- liepat'; prelepoval'	premena , -y, ž.	premýšľať; premý- šlavý
prelest , -sti, ž.; pre- lestný	premeniť , -ím, -ia;	premýšľanie , -ia, str.
preleteť , -ím, -ia; pre- lietať', preletávať'	premieňať'; preme- ňovať'	preň = pre neho
prelhať , -lžem, -lžú;	premenlivý	prenáhľif sa, -ím, -ia
prelhaný	premerať , -iam, -ajú;	prenajať , -jmem, -jmu,
preliačiť sa, -im, -ia;	premeriavať	prenajal; prenajatý;
preliačený - prehnutý;	premeškať , -ám, -ajú;	prenajatie (<i>danie do prenájmu</i>); prenají- mať'; prenajímateľ'
preliačina == pre- liaklina	premeškávať'	prenájom , -jmu, m.;
preliaknuť , -em, -u;	prémia , -ie, ž., odme- na, poistné; prémiový	prenájomca i prena- jímateľ' (<i>kto dáva nie- čo do nájmu</i>); prená- jomný; prenájomník
preliakly; preliaklina	premiéra , -y, ž., prvé	
== preliačina	predstavenie divadel- nej hry	
preliať , -lejem, -lejú;	premietať , -am, -ajú;	
prelievat'	premietať'	
	preminať sa, -am, -ajú,	
	vrteť' sa, prešlapovať;	
		prenasledovať ; prena-

sledúvať; prenasledovať	prepiaty, -a, -e (<i>na pr. človek</i>); prepiatec; iné je prepätý (<i>na pr. gombík</i>)	prepriahaf, -am, -ajú; prepriahnut'
prenášať, -am, -ajú; prenášač	prepáliť, -im, -ia; prepítať	prepustiť, -ím, -ia; prepúšťať
prenáška, -y, ž.	prepínaf (<i>od prepnút</i>)	prepych, -u, m.; prepychový
Prenčov, -a, m.	prepis, -u, m.; prepisat'; prepisovať	prepytovať, prepytujem
preniesť, -nesiem, -nesú; prenášať	prepit', -pijem, -jú	prerábať; prerobiť
prenikať, -ám, -ajú; prenikavý; preniknúť	prepitné, -ého, str.	prerástať, -rastiem, -rástú; prerastať
prenosiť, -ím, -ia; prenos, -u, m. = prenáška (<i>v úctoch</i>); prenosný (prenosná súma)	preplatiť', -ím, -ia, preplácať	preraziať, -ím, -ia; prerážať
preobliecť (sa), -oblečiem, -oblečú; preobliekať sa	preplávav, -am, -u = prepluf; preplavíť (sa)	prerážka, -y, ž.
preobuf (sa), -obujem, -obujú; preobiúvať (sa)	prepliesť, -pletiem; prepletat'	prerezať, -žem, -žú; prezavávať
preosiať, -osejem, -osejú; preosieval'	preplníť, -ím, -ia; preplňovať, preplňať	prería, -ie, ž. (<i>trávnatá rovina</i>)
prepáčiť, -im, -ia	prepnúť, -pnem, -pnú;	preriecť sa, -rečiem, -rečú = prerieknut' sa, -rieknem; preriekať sa
prepadať, -ám, -ajú; prepadávať; prepadúvať; prepadnúť	prepnul i prepál; prepäť či prepnutý (<i>prúd ap.</i>) i prepiaty (<i>človek</i>)	prerogativa, -y, ž., prednost', výsada
prepáliť, -im, -ia; prepaľovať	prepočítať, -am, -ajú; prepočítavať i prepočítávať	preryť, -ryjem, -ryjú; prerývať
preparácia, -ie, ž., príprava	prepona, -y, ž.	prerývka, -y, ž.
preparandia, -ie, ž., učiteľský ústav	preporodif (sa), -ím, -ia; preporod, -u; preporodenie	presadať; presadnúť
preparát, -u, m., prípravok	prepošt, -a, m.	presadit', -ím, -ia; presádzat'; presadzovať; priesada
prepásť, -pasiem, -pasú; prepásat'	prepracovať	presahovať; presiahnuť
prepelica, -e, ž.; prepeliči, -ia, -ie	prepravíť, -ím, -ia; preprávať; prepravovať; preprava = do-prava; iné je prie-prava = priehrada'	presantný, naliehavý presbyter, -a, m.; presbytár, -a, m.
		preschnúť, -nem, -nú; presychať
		presiaakaf, -am, -ajú; presiaknut'

presiať , -sejem, -séjú;	presušiť , -ím, -ia; pre-	pretek , -u, <i>m.</i> ; o pre-
presievať	súšať	teky, na preteky, pre-
presídlisť , -im, -ia	presvedčiť , -ím, -ia;	tekom (= o závod)
presila , -y, ž.	presvedčivý; pre-	pretekat , -ám, -ajú;
presilisť (sa), -ím, -ia,	svedčovať, presvied-	pretieci
premôcť (sa); presí-	čať	pretekaf sa , -ám, -ajú
l'at' sa; presiľovať	presvitiať , -ám, -ajú	(na pr.: nejdem sa
sa	presychať , -á, -ajú;	s tebou pretekat)
preskúmať , -am, -ajú	preschnúť	pretendent , -a, <i>m.</i> , ná-
preskúšať , -am, -ajú	presypať , -em, -ú (<i>do-</i>	padník (<i>trónu</i>)
presláviť (sa), -ím, -ia;	<i>kon.</i>); presýpať , -am,	pretenzia , -ie, ž., ná-
preslavovať (sa)	-ajú (<i>nedokon.</i>); pre-	rok
preslen , -a, <i>m.</i> , a) <i>na</i>	sýpací	preteritum , -ita, <i>str.</i> ,
<i>vretene</i> , b) <i>v botanike</i>	presýtiť , -im, -ia; pre-	minulý čas
presolif , -ím, -ia; pre-	sycovať	preterovať , pominút'
sálať	preš , -a, <i>m.</i> (<i>z nem.</i>),	preskočiť (<i>pri povy-</i>
prespevovať si , -ujem,	<i>správnelis</i> ; prešovať ,	<i>šovani</i>)
-ujú	<i>správne lisovať</i> ; pre-	pretiahnuť , -nem, -nu;
prespolný	šíny, <i>správne rezky</i>	preťahovať
prestahovať sa	(<i>z cukrovky</i>)	pretieciť , -tečiem, -tečú;
prestať , -stanem, -sta-	prešiť , -šíjem, -šíjú;	pretekat
nú; prestávať	prešívať	pretínať , -am, -ajú;
prestáť , -stojím, -stoja	prešlý ; prešlý vek ;	preťať
prestavba , -y, ž.	prešlé časy	pretkat , -ám, -ajú;
prestaviť , -ím, -ia;	prešmyknúť sa , -nem,	pretkaný
prestavovať	-nú	pretieciť (sa), -tlčiem,
prestávka , -y, ž.	Prešov , -a, <i>m.</i> ; Prešo-	-tlčú; preťíkať (sa)
prestiž , -a, <i>m.</i> , lesk, ne-	van ; Prešovanka ;	preťimočiť , -ím, -ia
obyčajná vážnosť'	prešovský	preto
prestlať , -stelem, -ste-	Prešporok , -rka, <i>m.</i> ,	prétor , -a, <i>m.</i> ; prétorián
lú; prestielat	Bratislava ; prešpor-	pretože
prestol , -a, <i>m.</i>	ský , bratislavský ;	pretras , -u, <i>m.</i>
prestret , -em, -ú; pre-	Prešporčan , Prešpor-	pretreť , -trem, -trú;
stierat'; prestieradlo	čanka , Bratislavan ,	pretierat '
prestúpiť , -ím, -ia;	Bratislavanka	pretrhať , -ám, -ajú;
prestúpenie ; prestu-	pref sa, prem, prú;	pretrhnúť ; pretrhovať ,
povat '; priestupok	prúc; pri; prel	pretíhat '
(<i>trestný</i>)	prefať , -tnem, -tnú; pre-	pretriasť , -trasiem, -tra-
prestydnúť , -nem, -nú	faf; prefatý; preťinat	sú; pretriasať '

pretrpeť, -ím, -ia	prevládať, -am, -ajú	preziabnuť, -nem, -nu;
pretvárať sa, -am, -ajú;	prevliečť, -vlečiem, -vlečú; prevliekať	preziabal'
pretvárač; pretvárka		prezident, -a, m.
preukaz, -u, m.; pre-	prevod, -u, m. = pre-	prezimovať
ukázať sa; preukáz-	vedenie; iné je prie-	prezradit, -ím, -ia;
ka	vod, sprievod	prezrádzať, prezra-
prevádzkať, -am, -ajú;	prevoz, -u, m. = pre-	dzovať
prevodzovať (<i>reme-</i>	vezeň; iné je prie-	prezref, -em, -ú; pre-
<i>slo, živnosť</i>); prevod-	voz, prievozné, prie-	zerať
dzovací	vozník	prezreteleň — lepšie
prevaha, -y, ž.; pre-	prevrat, -u, m. (štát-	prozreteleň (<i>bibl.</i>)
važný; prevažný po-	ny prevrat); prevrat-	prezut, -ujem, -ujú;
čet = väčšina; pre-	ový; predprevratový;	prezúvať
važne	prevratný	prezvať, -zvem, -zvú;
prevaliť, -ím, -ia; pre-	prevrátiť, -im, -ia; pre-	prezývať; prezývka
válať; prevaľovať	vraťať	prežehnať, -ám, -ajú;
prevážať, -am, -ajú	prevrátenosť, -sti, ž.	prežehnávať
prevážiť, -im, -ia; pre-	prevrhnúť, -nem, -nú	prežiť, -žijem, -žijú;
važovať	prevyšiť, -im, -ia; pre-	prežívať
preventívny, ochranný	vyšovať	prežmýkať, -am, -ajú
previať, -vejem, -vejú;	prevziať, -vezmem,	prežrať, -žere, -žerú
previevať	-vezmú	prežref, -žrem, -žrú;
previazať, -viažem,	prez (predl.) = cez, čez	prežierat'
-viažu; preväzovať	prezenčný; prezenčná	prežuť, -žujem, -žujú;
previesť, -vediem, -ve-	listina = listina prí-	prežúvať = prežvy-
dú; prevádzkať	tomných; prezenčná	kovať
previezť, -veziem, -ve-	služba = činná, sku-	prežúvavec, -vca, m. —
zú; prevážať; prevoz	točná služba (vojen-	prežívýkavec
(= prevezenie); prie-	ská)	prežvykováť = prežú-
voz (na rieke); prie-	prézens, -entu, m., prí-	vaf
vozný; prievozník	tomný čas	príhľava, -y, ž. = žihľava
previníť sa, -ím, -ia;	prezent, -u, m., dar;	prihlifiť, -im, -ia (<i>príhľa-</i>
previnenie	prezentovať, daro-	<i>vou (po)páliť</i>)
previnúť, -niem, -nú;	vat	prchký; prchkost
previnutý	prezervativ, -u, m., o-	píchnut, -nem, -nu
previsnúť, -nem, -nú;	chranný predmet, pro-	pri
previsly	striedok	priadka, -y, ž.
prevíť, -vijem, -vijú;	prézes, -a, m., predseda	priadza, -e, ž.
prevíjať		priaháť, -am, -ajú

priam, hned, práve	pričiniť; pričinovať; pri-	sklo); priehľadnosť;
priamka, -y, ž.	činenie	iné je prehľad (na pr. prehľad dejín),
priamočiarny i priamo-	pričinlivý	prehľadný, prehľad-
čiarový	pričítať, -am, -ajú (od	nosť'
priamouhlý	pričleniť, -ím, -ia; pri-	priehlavok, -vku, m.
Priamus, -ma, m.	čleňovať	(česky nárt)
priamy; priamo; pria-	pridájať, -am, -ajú (od	priehlbeneň, -bne, i prie-
most	pričítiť)	hlbina, -y, ž.
priasť, pradiem, pradú;	priďať, -dám, -dajú; pri-	priehon, -u, m.
priadol; pradený	rávatiť	priehrada, -y, ž.
priat (<i>nie prajet'</i>), pra-	pričinový	priehrstie, -ia, str.
jem, prajú; prial (<i>nie</i>	pričinovok, -vku, m.	priehyb, -u, m.
prajel); prianie	pričítať, -u, m.; priči-	priechod, -u, m. (na pr.
priateľ, -a, m.; priateľ-	lový	priechod domom);
ka; priateľský; pria-	pričítať, -ím, -ia; pri-	priechodný (na pr.
teľstvo; priateliť sa	deňovať	dom; iné je prechod,
priazeň, -znie, ž.; pria-	pričítať, -ia, str.	prechodný (prechodon-
znivý	pričítať, -ím, -ia;	ník)
pribeh, -u, m.	pričítať, -vku, m.	priek, -u, m., odpor,
pribehnúť, -nem, -nú	pričítať, -vku, m.	vzdar; priekor i prie-
pribiť, -bijem, -bijú;	pričítať, -vku, m.	kora; priekorie
pribiňať	pričítať, -vku, m.	priekopa, -y, ž.; Prie-
približiť (sa), -im, -ia;	pričítať, -vku, m.	kopa (miestne meno)
približovať (sa); pri-	pričítať, -vku, m.	priekrst, -a i -u, m. ==
bližný; približne	pričítať, -vku, m.	a) kto si premenil
priboj, -a, m.	pričítať, -vku, m.	vieru, prekrstenec, b)
pribor, -u, m.	pričítať, -vku, m.	prekrstenie
pribrať (sa), -berem,	pričítať, -vku, m.	prielaz, -u, m.
-berú; priberať	pričítať, -vku, m.	prieliv, -u, m. (na pr.
pribúdať, -am, -ajú; pri-	pričítať, -vku, m.	Gibraltarský prieliv);
buďnúť	pričítať, -vku, m.	iné je príliv (opak od-
pribuzný; pribuzenský;	pričítať, -vku, m.	liv)
pribuzenstvo	pričítať, -vku, m.	priehoh, -u, m.; prie-
pribytok, -tku, m.	pričítať, -vku, m.	ložný
pribývať, -am, -ajú ==	pričítať, -vku, m.	priehom, -u, m., čes.
pribúdat'	pričítať, -vku, m.	průlom (na pr. na
pričastie, -ia, ž.	pričítať, -vku, m.	fronte); iné je pre-
pričina, -y, ž.; pričin-	pričítať, -vku, m.	hom, čes. přelom
ný	pričítať, -vku, m.	

(v duchovných ve-	priefah, -u, m.	prichlop, -u, m., i pri-
ciach ap.)	prietačok, -čka i -čku,	klop
prieluba, -y, ž. (otvor	m., tlačová chyba	prichlopif, -ím, -ia, i
vysekávaný v lade)	prietrž, -e, ž. (choroba)	priklopit'
priema, -y, ž. = priečka	prievan, -u, m.	príchod, -u, m.
priemer, -u, m.; prie-	prievidný = priehľad-	prichodiť, -ím, -ia; pri-
merný	ný	chádzať
priemet, -u, m.	Prievidza, -e, ž.; prie-	prichodzí, -ieho
priemysel, -slu, m.;	vidzský; Prievidžan,	prichuf, -ti, ž.
priemyselný; priemy-	Prievidžanka	prichýliť, -im, -ia; pri-
selník	prievod i sprievod, -u,	chyľovať'
priepadisko, -a, str.	m.; prievodný (prie-	prichylný; prichylnosť'
(na pr. na javišti)	vodná listina); iné je	prichystať, -ám, -ajú;
priepasť, -sti, ž.; prie-	prevod = prevedenie	prichystávať
pastný	prievodka, -u, m.	prichytiť (sa), -ím, -ia;
prieplav, -u, m. (na pr.	prievoz, -u, m.; prie-	prichytávať
Panamský prieplav)	vozné, -ého; prievoz-	prijať, prijmem, prijmú;
prieprava, -y, ž. =	ný; prievozník; iné je	prijateľný; prijímať;
priehrada; iné je	prevoz = prevezenie	prijimaci; prijímanie;
preprava = dopra-	priezor, -u, m. = prie-	prijímateľ; prijímač
va	hlad	i prijimač
priepust, -u, m.; prie-	priezračný	prijazd, -u, m.
puštný	priezvisko, -a, str.	prijazdif, -ím, -ia
prierez, -u, m.	prihlas, -u, m.	prijem, -jmu, m.; pri-
priesada, -y, ž.	prihlásif, -ím, -ia; pri-	jemca i prijímateľ
priesek, -u, m.	hlášať; prihlasovať'	prijemný
prieskok, -u, m.	prihláška, -y, ž.	pričaz, -u, m.; pričaz-
prieslinky, -niek i-nôk,	prihnaf, -ženem, -že-	ný
ž.	nú; priháňať'	pričázanie, -ia, str.
priesmyk, -u, m.	prihnuf, -nem, -nú; pri-	pričázaf, -žem, -žu;
priestor, -u, m.	hýnať; prihýbať; pri-	pričazovať
priestraň, -ne, ž., i	hybovať	pričlad, -u, m.; pričlad-
priestranstvo	prihoda, -y, ž.; prihod-	ný
priestrany	ný	pričladať, -ám, -ajú;
priestupný (rok)	prihovoriť sa, -ím, -ia;	pričladač
priestupok, -pku, m.	prihovárať sa	pričlaknúť, -nem, -nú
(trestný)	prihriať, -hrejem, -hre-	pričloniť (sa), -ím, -ia;
priesvit, -u, m.; prie-	jú; prihrievať	pričláňať
svitný	pričádzat, -am, -ajú	pričlonka, -y, ž.

priklonný	priložiť, -ím, -ia	primorie, -ia, str.;
prikllop, -u, m.. i pri-	priložka, -y, ž.	morský
chlop	priľožný	primykať, -ám, -ajú;
prikllopit, -ím, -ia, i pri-	prím, -u, m. (v hudbe)	primknúť
chlopit	príma, -y, ž.; primán;	prináležať, -ím, -ia
prikrádať (sa), -am,	primánka	princ, -a, m.; princez-
-ajú; prikradnúť sa	primadona, -y, ž., prvá	ka i princezna, -y, ž.
prikríť sa, -im, -ia, pro-	operná speváčka	princip, -u, m., základ-
tivíť sa	primár, -a, m. (lekár)	ná myšlienka, zása-
prikrm, -u, m.	primárny	da; principálny, zá-
prikrrov, -u, m.	primas, -a, m. (prvý	sadný
prikrky; prikrošť	arcibiskup v kraji-	principál, -a, m.
prikrýť, -kryjem, -kry-	ne)	priniesť, -nesiem, -sú;
jú; prikrývať; prikry-	primáš, -a, m. (cigán-	prinášať
vadlo; prikrývka	sky kapelník)	prínos, -u, m.; prino-
prikúpiť, -im, -ia; pri-	primat (niekoho na	síť
kupovať	niečo)=naviest'; len	prinútiť, -im, -ia; pri-
priľahnúť, -nem, -nú;	v inf. a v prič. min.	nucovať
priľahlý; priliehať;	čin. primal. primala,	priodeť, -ejem, -ejú;
priľehavý	primalo	priodievať
priľákať, -am, -ajú	primát, -u, m.,	prior, -a, m., predsta-
priľba, -y, ž. = šišak	prvé miesto; primátor	vený kláštora
prilepíť, -ím, -ia; pri-	primeraný	priorať, -orem, -orú;
liepať; prilepovať	primeraf, -iam, -ajú;	priorávať
prilepok, -pku, m.	primeriavať	priorita, -y, ž., pred-
prileteť, -im, -ia; pri-	primerie, -ia, str.	nosť, cenný papier;
lietať	primicie, -ií, ž. mn.	prioritný
prišežitý; prišežitosť,	(prvá omša novovsky-	pričad, -u, m.; pričad-
-sti, ž.; prišežitostný	sväteného kňaza)	ný
priliať, -lejem, -lejú;	primitívny, prostý, ne-	pripáliť, -im, -ia; pri-
prilievať	dokonalý	paľovať
prilezť, -leziem, -lezú;	primknúť, -nem, -nú;	pripäť alebo pripnúť,
prileztať	primykať	-pnem, -pnú; pripnúť;
prilipnúť, -nem, -nú	prímluva, -y, ž.;	pripni; pripäť i pri-
prišliš; prišlišný	prímluveca	pnul; pripnútý; pripinať;
prišiv, -u, m.; opak je	primogenitúra, -y, ž.,	pripináci; pripináč
odliv	prvorodenstvo	
prištnúť, -lneni, -lnú	primo loco (lat.) = na	pripecok, -cka, m.
prišloha, -y, ž.	prvom mieste	pripieť, -pečiem, -pečú

pripinač , -a, m.; pripináček, -čka, alebo pripináčik, -a	pripriahať , -am, -ajú; pripriahnuť	<i>horské sedlo); Príslip (miestne meno)</i>
prípis , -u, m.	pripustiť , -ím, -ia; pripúštať; pripustka	príslovie , -ia, str.; príslovný
pripísat , -šem, -šu; pripisovať	pripustný	príslovka , -y, ž.; príslovkový
pripítiť , -pijem, -pijú; pripíjať	prirástie , -rastiem, -rastú; priaťať	prislúchať , -am, -ajú
prípitok , -tku, m.	prirástok , -tku, m.	príslušenstvo , -a, str.
priplatiť , -ím, -ia; priplácať	priraziť , -ím, -ia; prirážať	príslušný ; príslušník
priplatak , -tku, m.	prirážka , -y, ž.; prirážkový	prisny
priplávať , -am, -ajú = pripluť, -plujem, -plujú	prirobiť , -ím, -ia; prirábať	prisoliť , -ím, -ia; prisálať
priplaviť , -ím, -ia	priroda , -y, ž.; prírodný	prispef , -ejem, -ejú; prispeviať; prispievateľ
priplnúť , viď pripátať	prirodopis , -u, m.; prírodopisec	prispevok , -vku, m.
pripočítavať , -am, -ajú; pripočítavať i pripočítávať; pripočítovať	prirodospyt , -u, m.; prírodospytec	prispôsobiť (sa), -ím, -ia; prispôsobovať
pripodobniť , -ím, -ia; pripodobnenie; pripodobňovať	prirodzenie , -a, m.	príšť , prídem, prídu i príjdem, príjdú; prídi i príjdi, príđte i prijde; prišiel
pripojiť , -jím, -ja; pripojovať	prirovnať , -ám, -ajú; prirovnávať; prirovnanací	pristahovať sa; pristahovalec, -lca, m.
prípojka , -y, ž.	priručka , -y, ž.	pristať , -stanem, -stanú (<i>na niečo</i>); pristanie
pripomenúť , -niem, -nú; pripomenul; pripomínať	prisadiť , -ím, -ia; prisádzať	pristáť , -stojím, -stoja; pristátie; pristávať; pristávkva
pripomienka , -y, ž.	prísaha , -y, ž.; prisahat'	prístav , -u, m.; prístavný; prístavište
pripóna , -y, ž.	prisaf , -sajem, -sajú; prisávať sa; pijavice sa prisávajú	prístavba , -y, ž.
pripovedať , -di, ž.	prísazný , -ého, m.	pristaviť , -ím, -ia; pristavený; pristavovať
pripoviedka , -y, ž.	prisedať , -ám, -ajú; prisédávať	prístavok , -vku, m.
priprava , -y, ž.; právny	prisediaci , -eho, m.	prístenok , -nku, m.
pripraviť , -ím, -ia; priprávať	priskočiť , -ím, -ia	pristihnuť , -nem, -nú; pristihovať
pripravovňa , -vne, ž.	prišlop , -u, m. (<i>vysoké</i>	
pripaž , -e, ž.		

		-nem, -nú	prívesok , -sku, <i>m.</i>
		-ám, -ajú; pri-	privet , -u, <i>m.</i>
	<i>m.</i>	tkávať'	privetiv ; privetivosf
	pristrih-	pritknúť ; pritkýnať	priviazať , -žem, -žu;
	<i>a m.</i>	pritlačiť , -ím, -ia; pri-	privázovať
		tláčať; pritlačovať	priviesť , -vediem, -ve-
		pritlčef , -tlčiem, -tlčú;	dú; privádzať
		pritíkať'	priviezať , -veziem, -ve-
	<i>u, m.; pri-</i>	pritmie , -ia, <i>str.</i>	zú; privázať
	<i>stupný</i>	pritok , -u, <i>m.</i>	privilegium , -ia, <i>str.</i> ,
	pristúpiť , -im, -ia; pri-	prítomný ; prítomnosť	výlučné právo, vý-
	<i>stupovať</i>	prituhnúť , -nem, -nú;	sada
	prístupky , -ov, <i>m. mn.</i>	prituhovať	priviť , -vijem, -vijú;
	prisúdiť , -im, -ia; pri-	pritúliť (sa), -im, -ia	privinúť; privíjať
	<i>sudzovať</i>	pritulný	privítať , -am, -ajú
	príšudok , -dku, <i>m.</i>	pritulok , -lku, <i>m.</i>	privlastník , -ím, -ia;
	<i>príšudkový</i>	priučiť (sa), -ím, -ia;	privlastňovať'; pri-
	prisvedčiť , -ím, -ia; pri-	priúčať; priúčovať	vlastňovací
	<i>svedčovať'; prisved-</i>	priučka , -y, ž.	privlastok , -tku, <i>m.</i> ;
	<i>čať</i>	priušnice , -níc, ž.	privlastkový
	prisvojíť , -im, -a; prisvo-	<i>pomn. (choroba)</i>	privllecť , privlečiem,
	<i>jovať'; prisvojovaci</i>	príval , -u, <i>m.</i>	-vlečú; privliekať
	prisypať , -em, -ú (<i>do-</i>	privaliť , -ím, -ia; pri-	prívoz , -u, <i>m.</i> = dovoz;
	<i>kon.</i>); prisýpať, -am,	váfať'	prívozny
	<i>-ajú (nedokon.)</i>	privariť , -ím, -ia	privrženec , -nca, <i>m.</i>
	príšera , -y, ž., mátoha;	privatím , súkromne;	privykať , -ám, -ajú;
	<i>príšerný</i>	privatista, súkrom-	privyknúť; privykol
	prišíť , -šíjem, -šíjú;	ník; privatizovať, sú-	prízemie , -ia, <i>str.</i> ; prá-
	<i>prišívať'</i>	kromne žiť; privátny,	zemný
	prišly	súkromný	prizma , -atu, <i>str.</i> , hra-
	prištipok , -pku i -pka,	privážať , -am, -ajú	nol
	<i>m.; prištipkár</i>	privážiť , -ím, -ia	prizma , -y, ž., hrobľa
	priťahovať ; pritiahnuť	privažok , -žku, <i>m.</i>	(hromádka štrku, ka-
	priťaž , -e, ž.	privázok , -zku, <i>m.</i>	menia)
	priťažlivý ; priťažlivosť	privázovať ; priviazať	príznak , -u, <i>m.</i> ; prá-
	pritiahnuť , -nem, -nu;	privčas (<i>priſl.</i>)	značny; príznakový
	<i>priťahovať</i>	privela (<i>priſl.</i>)	priznať (sa); prizna-
	pritecť , -tečiem, -tečú;	priviesť , -ím, -ia; pri-	nie; priznávať'; pri-
	<i>priťekáť</i>	vesený	znávací
	pritiskať , -am, -ajú		

prízrak , -u, m.	borné) povolanie; profesionál; profesionalizmus	prokurátor , -a, m., zástupca; prokuratúra, zastupiteľstvo
prizreť sa , -zrem, -zrú;		prokurista , -u, m.
prizerat' sa		proletár , -a, m.; proletariát, -u, m.
prizvať , -em; prizývať		prolog , -u, m., prívet, úvod
prízvuk , -u, m.; prízvucný; prízvukovať		prolongácia , -ie, ž., predĺženie; prolongačný; prolongovať
prizývať , -am, -ajú, vid'		promenáda , -y, ž.
prizvať		Prometheus , -thea, m.
priženíť sa , -ím, -ia		promocia , -ie, ž., vyhlásenie za doktora; promotor; promovať
priživiť sa , -ím, -ia		promptný , pohotový, určitý
priživník , -a, m.; priživný		propagácia , -ie, propaganda, -y, ž., šírenie názorov, záujomosť; propagáčny; propagátor; propagovať
priťať sa , -im, -ia = pýrit'		propedéutika , -y, ž., príprava, prípravná náuka z filozofie (logika a psychology)
sa		proponovať , navrhovať
próba , -y, ž. (z nem.), skúška; probovať, skúšať		proporcia , -ie, ž., pomery; proporcionálny
problém , -u, m., pochybnosť, otázka; problematický		propozícia , -ie, ž., návrh
procedúra , -y, ž., postup konania		proprieta , -y, ž., vlastníctvo
procento , -a, str.		prorogácia , -ie, ž., odročenie
proces , -u, m., pravota, spor; I. v procese; mn. n., a. procesy		prorok , -a, m.; proro-
procesia , -ie, ž., (s)prievod (cirkevný)		
producent , -a, m., výrobca, vyrábatel		
produkcia , -ie, ž., výroba, predstavenie; produkt, -u, m., výrobok; produktívny, plodný		
profanácia , -ie, ž., znešvätenie; profánny, svetský; profanovať		
profesia , -ie, ž., (od-		

kyňa, -ne, ž.; prorocký; proroctvo	dok, -dku i -dka, m.	protizákonny
prosba , -y, ž.; prosebný; prosebník	prostredkováť ; prostredkovateľ	protokol , -u, m., zápisnica; protokolárny; protokolista; protokovať
proscenium , -ia, str., predná časť javišťa (<i>pred oponou</i>)	prostredník , -a, m.; prostredníctvo	protoplazma , -y, ž.
prosektor , -a, m., asistent profesora anatomie; nemocničný lekár, ktorý pitve mŕtvoly zomrelých; <i>jeho pracovňa je prosekturná</i>	prostý ; prosto; prostúčký	prototyp , -u, m., pravzor
prosif , -ím, -ia; prosievať; prositeľ	profajší	Provence (<i>čítaj Prováns</i>), -e, ž. (<i>južný kraj vo Francúzsku</i>); <i>Provencal</i> , -a; provencalský
proskribovať , vyhosiť; proskripcia; proskripčný	protekcia , -ie, ž., ochrana, priazeň; protektor; protektorát; protekčný	proviant , -u, m., potrava
prospech , -u, m.; prospechár; prospešný = osožný; <i>iné je úspech (na pr. v škole)</i> , úspešný	protest , -u, m.; protestovať	provinciácia , -ie, ž.
prospekt , -u, m., výhľad, obchodné oznamenie	protestant , -a, m.; protestantský; protestantizmus, -zmu, m.	provinciál , -a, m., predstavený všetkých kláštorov nejakej rehole v provincii, t. j. v celej krajine
prosperovať , daríť sa	Proteus , -ea, m.	provincionalizmus , -zmu, m., slovo alebo výraz obvyklý v istom kraji
prospef , -ejem, -ejú; prospievať	protéza , -y, ž., umelý úd (telesný)	provízia , -ie, ž., odmena za sprostredkovanie
prostitúcia , -ie, ž.; prostitútka	protežovať , chrániť	provizoriu , -ia, str., dočasný stav; provizorný
prostomyseľný	protichodca , -u, m.; protichodný	provokácia , -ie, ž., vyzývavosť; provokačný; provokatér; provokatívny
prostonárodný	protifahlý	próza , -y, ž.; prozaický; prozaik
prostred (<i>niečoho</i>); prostred lúky = v prostred lúky; prostredie; prostredný; prostrednosť; prostrie-	protinožec , -žca, m.	prozelyta , -u, m., nový prívrženec (náboženstva)
	protirečif , -ím, -ia; protirečenie	
	protištátny	
	protitlak , -u, m.	
	protiučet , -čtu, m.	
	protiučastný	
	protifa , -y, ž.	
	protiváha , -y, ž.	
	protiven , -vne, ž.; protivný; protivník; protivenstvo	
	protivíť sa , -ím, -ia	
	protivládny	

prozodia , -ie, ž., náuka o skladbe veršov;	žok, -žku, m.; prúžkovany	pstruh , -a, m.; mn. n., a. pstruhы
prozodický		psuf , psujem, -jú, ka- zit'; psujúc; psul
prozreťnosť ; prozreťel- nosť; Prozreťnosť (božia)		psutý
prpláť , -em, -ú; prpla- vý		psycha , -y, ž., duša, psychický, duševný
prsia , g. prís, d. prsiam, l. prsiach, instr. prsa- mi; prsný		Psyche , -chy, ž.
prskaf , -ám, -ajú; prskávať		psychiater , -tra, m., le- kár choromyselnýci
prskavka , -y, ž.		psychofyzika , -y, ž. psychofyzický
prsník , -a, m.		psychologia , -ie, ž., du- ševeda; psycholog; psychologický
prst , -a, m.; prstík, -a; prštak, -a; prstiček, -čka		psychopatický , dušev- ne chorobný, odchyl- ný
prsf , -sti, ž. (zem)		psychóza , -y, ž., du- ševná choroba
prsteň , -eňa, m.; prstienok, -nka		pšenica , -e, ž.; pše- ničný
pršať , -í, -ia; pršiavať		pšeno , -a, str.; pšeno- vý; pšenný (pšenná kaša)
prt , prti, ž., chodníček v horách alebo na vrchoch		pštros , -a, m.; pštrosí, -ia, -ie
prúd , -u, m.; prúdom (voda teče prúdom); prúdiť		puberta , -y, ž., dospe- losť (pohlavná)
prudký ; prudko		publicista , -u, m., poli- tický spisovateľ; pu- blistika, politické spisovateľstvo
pruh , -u, m.; pruhovo- vaný, pruhovitý		publikácia , -ie, ž., uve- rejnenie, spis; publi- kovat'
Prus , -a, m.; Prušiak; Prusko; pruský		publikán , -a, m.
Pruské , -ého, str.		publikum , -ka, str., obe- censtvo, verejnosc'
prusliak , -a, m. — z nem., slov. živôtok		
prút, -a, m.; prútie; prútik; prútený		
prúzik , -u i -a, i prú-		

-ím, -ia; pučie-	púpava , -y, ž. (<i>rastli-</i>	pútnik , -a, m.; pút-
vat'	<i>na)</i>	nica; pútnický; pút-
= púč k, -a	“ -äfa, str.; pú-	nictvo
sa; -ím, -ia	päť	
-u, m.	, -a, m.; pupenec,	puto , -a, str.
, -ím, -ia; pudie-	-nca; pupienok, -nka	
t'; pudivý = popu-	pupila , -y, ž., zrenica	putovaf
d	pupilárny , sirotský	pýcha , -y, ž.; pyšný
	purga , -y, ž. (<i>z lat.</i>),	pýchavka , -y, ž.
	<i>detská hračka</i>	pykať , -ám, -ajú (<i>trest</i>)
	purgácia , -ie, ž., prejí-	pyknometer , -tra, m.,
	manie	hustomer
	purgent , -u, m., preji-	Pylades , -da, m.
	madlo	pylon , -u, m., stĺp
puk , -u, m.; púček i	purifikácia , -ie, ž., o-	pýr , -u, m. (<i>tráva</i>)
púčok, púčik	čištanie, očisťovanie,	pyramida , -y, ž.; py-
pukať ; puknúť; pu-	očista; purifikovať	ramidalny
káč; pukačka	purista , -u, m., priateľ	Pyreneje , -ejí, ž. mn.
puklina , -y, ž.	rečovej čistoty; pu-	pyrit , -u, m. (<i>nerast</i>)
pulec , -lca, m. = žu-	ristický; purizmus,	pýrif sa, -im, -ia -
brienka, žabrienka,	snaha očistiť reč	rumenet', červenet'
<i>larva obojživelníkov</i> ,	puritán , -a, m.	pyrometer , -tra, m.,
<i>zvlášte žiab</i>	purpur , -u, m.	teplomer na vysoké
puska , -y, ž. = správne	pusta ; pustatina i pu-	teploty
morka (moriak, mor-	stina -y, ž.; pustinný	pyrop , -u, m. (<i>nerast</i>) -
čca)	pustif , -ím, -ia; púštať	pyrotechnik , -a, m.,
pulpit , -u, m., šikmý sto-	pustnúť , -nem, -nú	ohňostrojca; pyro-
jaci stôl	pustošif , -ím, -ia	technický
pulverizácia , -ie, ž.,	pustovňa , -vne, ž.	Pyrrhos , -ha, m.
rozdrvenie na prach	pustovník , -a, m.; pu-	pysk , -u, m.; pyskatý;
pulz , -zu, m.	stovníky; pustovní-	pyštek, -a
puma , -y, ž.	ca; pustovníctvo	pýšiť sa, -im, -ia
pumpa , -y, ž.	rusty ; pusto	pyšnet , -iem, -ejú
Pun , -a, m.; punský	puška , -y, ž.; puškár	pyšný
punč , -u, m. (<i>nápoj</i>)	pušný (<i>prach</i>)	pytač , -a, m.
punčocha , -y, ž.	púšť , -sti, ž	pytačka , -y, ž.
punkt , -u, m., bod,	pút , -ti, ž.	pýtať , -am, -ajú; pý-
bodka	pútať , -am, -ajú; put-	tanie; pýtavaf i pý-
punktácia , -ie, ž., pokon-	nat'	távaf
návanie; punktačný		pytel , -tla, m., vrece;
		<i>mn. n.</i> , a. pytle ; py-

tľovina; pytliak, -a, m.; pytliactvo; pytláčiť

Pythagoras, -ra, m.

Pythia, -ie, ž.; pythický

Q.

Quido, -da, m.

Quintus, -ta, m.

R.

r. = roku

r. k., rozumej rím. kat.
= rímskokatolícky

rab, -a, m.; rabský

Ráb, -u, m. (mesto v Maďarsku, Győr);
rábsky

rabat, -u, m., srážka

rabín, -a, m.

rabulista, -u, m., prekrucovateľ práva,
tlčhuba; rabulistický;
rabulistika

racionalizmus, -zmu, m. (filozofický smer);
racionálny, rozumný

ráči, -ia, -ie; rak

Račišdorf, -a, m.

ráčif, -im, -ia; ráč, ráčte

rad, -u, m.; rad radom; radový

rád, -u, m. = rehoľa,
vyznamenanie; rádový = rehoľný

rád, rada, rado; radi, rady; radšej

rada, -y, ž.

radca, -cu, m.

radiácia, -ie, ž., žiarenie, vysielanie lúčov

radikalizmus, -zmu, m., bezohľadný postup;

radikál; radikálny

radio, -ia, str. (skrátené miesto radiotelefon);
radiožurnál; radiový (aparát či prístroj)

radioaktivita, -y, ž.; radioaktívny

radiometer, -tra, m.

radiotelegraf, -u, m.; radiotelefon, -u, m.

radiť, -im, -ia

radium, -ia, str.

radius, -ia, m., lúč, pa-
prštek, polomer

rádio, -a, str.; radlica

radnica, -ce, ž.; radničný

radný

radost, -sti, ž.; radostný; radostník

radovánky, -nok, ž.

radovať, sa (niečomu alebo z niečoho)

radšej

Radvaň, -ne, ž.; radvanský

Rafael, -a, m.

rafinácia, -ie, ž., čistenie (cukru a pod.)

rafináda, prečistený

cukor (a pod.); rafineria, ž., továrňa na čistenie; rafinovaný, prečistený, prefikaný

raglán, -a, m., voľný svrchný kabát

Ráčel, neskł. ž.

rachitis, -idy, ž., kri-
vica; rachitický

rachot, -u, m.; rachotit

raj, -a, m.; rajský

Rajec, -jca, m.; Rajec-
ké Teplice

Rajmund, -a, m.

rak, -a, m.; račica, -e, ž.; rači, -ia, -ie; ráček i ráčok, -čka; ráčik

raketa, -y, ž.; raketový

rakev, -kvi, i rakva, -y, ž.; rakvička

rakovina, -y, ž.

Rakúsko, -a, str.; rakúsky; Rakúsko-Uhorsko; rakúsko-uhorský

Rakušan, -a, m.; Rakušanka

rakyta i rokyta, -y, ž.; rakytie; rakytový

raťa, -le, ž. = roľa, ž.; Raťa (miestne meno)

rám, -u, m., rámeč-

-inca, m.; rámcový; rámcik, -a, m.

ramä, = rameno, -a, str.; ramenný

ramienko, -a, str.

-y, ž.; ranka	rastlina, -y, ž.; rastlin-	rázporok, -rku, m., i
raňa -jok, ž. mn.	ný	rozporok
raň -am, -ajú	rastlinopis, -u, m.	rázputie, -ia, str., i
... -a, m.	rastlinstvo, -a, str.	rozputie, rozcestie
ranif, -ím, -ia	rašelina, -y, ž.; rašeli-	rázsocha, -y, ž. = roz-
ranný = raňajší, rána	nište; rašelinový; ra-	socha (rozoklaná
sa týkajúci	šeliník	vetva)
ráno, -a, str.; ráničko	rataj, -a, m. = oráč	rázsvit, -u, m. = svita-
ranostaj, -a, m.	rátasť — z nem, správ-	nie
raný = skorý, včasný	ne počítať	rázstep, -u, m.
(rané slivky)	ratica, -ce, ž. (<i>kopýt-</i>	ráztok, -u, m.; ráz-
rapídny, prudký, rých-	<i>ko párnokopytných</i>);	toka, -y, ž.
ly; rapídne	ratička	Ráztoky, Ráztok, ž.
rapík, -a, m. (<i>časť listu</i>)	ratifikácia, -ie, ž., po-	pomn. (<i>miestne meno</i>)
rapina, -y, ž.	tvrdenie, schválenie;	rázvora, -y, ž. (<i>časť</i>
rapkaf, -ám, -ajú; rap-	ratifikovať	<i>voza</i>)
kavý; rapkáč	Ratková, -ej, ž.	razzia, -ie, ž., vpád,
raport, -u, m., hlásenie,	ratolesť, -ti, ž. = leto-	policajná nenadála
zvest	rost; ratolestka	prehliadka
rapot, -u, m.; rapotaf,	rayon (<i>čítaj rejon</i>), -a,	raž, -i, ž.; ražný
-cem, -cú; rapotač	m., okruh; rayonovo-	raždie, -ia, str.
(<i>človek</i>); rapotačka;	raž	ražeň, -žňa, m.
rapotáč i rapkáč (<i>ná-</i>	raz; (jeden) raz; dva	reagencia, -ie, ž., skú-
<i>stroj</i>)	razy; tri, štyri razy;	madlo
rapsodia, -ie, ž., zlo-	päť ráz; šesť ráz, sto	reakcia, -ie, ž., proti-
mok epickej básne;	ráz ap.	tlak, zpiatočníctvo;
rapsod, -a, m.; rap-	ráz, -u, m., typ, cha-	reakcionár
sodický	rakter; rázny; razo-	realie, -íí, ž., súhrn po-
rárohy, -ov, m. mn.;	vitý; rázovitosť	znatkov o veciach,
rárožný	rázcestie, -ia, str., i	vecné učenie
rasa, -y, ž., plemeno;	rozcestie	realita, -y, ž., skutoč-
rasový	rázdelie, -ia, str. =	nosť, nehnuteľnosť,
rasca, -ce, ž. (<i>čes.</i>	rozdelenie (<i>medza, kde</i>	nemovitosť; realitný
kmín); rascový (<i>ras-</i>	<i>sa schádza niekoľko</i>	realizácia, -ie, ž., u-
<i>cova polievka</i>	<i>polí</i>)	skutočnenie; realizo-
rast, -u, m.; dorast	rázga, -y, ž. (<i>suchý ko-</i>	vat'
rásť, rastiem, rastú; rá-	<i>nár alebo strom</i>)	realizmus, -zmu, m.;
stol	razif, -ím, -ia; razievat	realista, -u, m.
Rastislav, -a, m.	razom = naraz	reálka, -y, ž.

reálny, vecný	redakcia, -ie, ž.; redakčný	refrakcia, -ie, ž., lomlúčov
Réaumur (<i>čítaj Reo-mür</i>), -a, m.	redaktor, -a, m.	refrén, -n, m.
Rebeka, -y, ž.	redemptorista, -u, m.	regál, -a i -u, m., polica
rebelant, -a, m., odbojník; rebelia; odboj; rebelantstvo = odbojnictvo	redigovať	regata, -y, ž., lodka, čln
rebrík, -a, m.; rebríček, -čka	redikat, -á, -ám, -ajú, a) sfahovať sa (<i>so sťašom na inú pastvu</i>), b) hrabat, zfažka ísf	regenerácia, -ie, ž., obrodenie; regeneračný
rebrina, -y, ž.; rebri-nový	reďkev, -ďkvi, i reďkovka, -y, ž.	regenerátor, -a, m.
rebro, -a, str.; rebierko; tebrový; rebrovec, -vca	rednúť, -nem, -nú	regenschori, m., riaditeľ chóru, organista
rébus, -usu, m.	redší (<i>komp. od riedky</i>)	regent, -a, m., vladár
recenzent, -a, m., posudzovateľ; recenzia, posudok	redukcia, -ie, ž., zmenšenie; redukovať	regesta, regest, str.
recepis, -u, m. (poštovný)	reduplicácia, -ie, ž., zdvojenie	mn., výťahy z listín, vpísané do knihy
recept, -u, m., lekársky predpis	refektár, -a, m., jedálna (v kláštore)	regiment, -u, m. = pluk
recidíva, -y, ž., návrat tejž choroby; recidívny	referát, -u, m., zvest', posudok, oddelenie úradu; referent, -a, m., zpravodaj; referovať	Regína, -y, ž.
recipient, -a, m., príjemca, prijímateľ	reflektor, -a, m., odrážač (svetla)	regionalizmus, -zmu, m., krajové smýšľanie; regionálny, krajový
reciprocita, -y, ž., vzájomnosť	reflektovať na niečo, pomýšlať na niečo, uplatňovať právo na niečo	register, -stra, m., sognam; registrátor; registratúra; registrovať
recitácia, -ie, ž., prednášanie; recitovať	reflex, -u, m., odraz	reglement (<i>čítaj regl-má</i>), str. neskl., predpisy
recitatív, -u, m.	reflexia, -ie, ž., úvaha; reflexívny, rozjímavý	regres, -u, m., právo náhrady; regresívny, zpäť účinkujúci
reč, -i, ž.; rečový	reforma, -y, ž., oprava; mn. g. reforiem; reformný; reformácia; reformátor; reformačný	regrút, -a, m., nováček (vojenský)
rečník, -a, m.; rečníčka; rečnícky; rečníctvo; rečnište	regula, -y, ž., pravidlo	regula, -y, ž., pravidlo
rečnič, -ím, -ia; rečnievať	regulácia, -ie, ž., úprava (<i>riečišta, ulic a pod.</i>); regulačný; regulovať	regulácia, -ie, ž., úprava (<i>riečišta, ulic a pod.</i>); regulačný; regulovať

regulatív , -u, m., vodidlo, vodítka	ný najväčší výkon; rekordný	vanie; nezaplatená daň
regulátor , -a, m.	rekreácia , -ia, ž., osvieženie, zotavenie; rekreačný	remeň , -a, m.; remenár; remenný; remienok, -nka
rehabilitácia , -ie, ž., vrátenie cti	rekriminácia , -ie, ž., obžaloba, výčitky; rekriminovať	remeselník , -a, m.; remeselnícky
rehoša , -le, ž.; rehoľný; rehoľník = mních; rehoľnica = mníška; rehoľnícky; rehoľníctvo	rektifikácia , -ie, ž., oprava; rektifikovať	remigrácia , -ie, ž.; migrant
rehotať , -u, m.; rehotat' sa	rektor , -a, m. (<i>vysokej školy</i>); rektorát, -u	reminiscencia , -ie, ž., rozpomienka
rehtaf , -ám i -cem;	reku (= rečiem); <i>podobné</i> : vraj (z vraví)	remitenda , str. mn., knihy nepredané a vrátené
rechtor , -a, m., učiteľ a organista; <i>iné je rektor (univerzity, seminára)</i>	rekurovať , odvolať sa k vyššiemu úradu, apeľovať	remíza , -y, ž., kôlňa na vozy (elektrické)
rekapitulácia , -ie, ž., opakovanie, shrnutie	rekurz , g. rekurzu, m., odvolanie, apelácia	remunerácia , -ie, ž., odmena
reklama , -y, ž.; reklamný	rekviem , str. <i>neskl.</i> , omša za mŕtvych	Remus , -ma, m. (<i>brat Romulov</i>)
reklamácia , -ie, ž., vymáhanie, st'ažnosť; reklamačný	rekvírovať , vymáhat', požadovať	Renáta , -y, ž.
rekognoskovať , prezret'	rekvizícia , -ie, ž., vymáhanie; rekvižičný	rendezvous (<i>čítaj randevú</i>), <i>neskl.</i> str., schôdzka, sídenie, svádanie, dostaveničko
rekomandácia , -ie, ž., doporučenie; rekommendovaný (list), doporučený	relácia , -ie, ž., zvest', oznamenie; pomer	renegát , -a, m., odrodilec
rekompenzácia , -ie, ž., náhrada	relativita , -y, ž., pomernosť; relativný, pomerný, vzt'ažný	renesancia , -ie, ž., ožitie starovekého životného názoru a umenia; renesančný
rekonštrukcia , -ie, ž., znovuzriadenie	relegácia , -ie, ž., vyhostenie; relegovať	reneta , -y, ž. (<i>jablko</i>)
rekonvalescent , -a, m., človek zotavujúci sa po chorobe	relief (<i>trojslabič.</i>), -u, m., vypuklá rezba	renitencia , -ie, ž., vzdrovitosť, odpor; renitentný
rekord , -u, m., dokáza-	religózny , nábožný	renomé , str. <i>neskl.</i> , slávne meno, dobrá povest'; renomovaný
	relikvie , -íi, ž. mn., ostatky svätých	renta , -y, ž., dôchodok
	remanencia , -ie, ž., tr-	

z kapitálu; rentier, -a, m.; rentový; rentovať sa, vyplácať sa	reprezentácia , -ie, ž., zastupovanie; reprezentant; reprezentačný; reprezentovať	reštauratér , -a, m.
reorganizácia , -ie, ž., znovuzriadenie; reorganizovať	repríza , -y, ž., opakovanie hry	reštitúcia , -ie, ž., obnovenie
repa , -y, ž.: repka; repište i repnisko; repár; repársky	reprobácia , -ie, ž., neuznanie spôsobilým; reprobovať, zamietnuť	reštrikcia , -ie, ž., obmedzenie; restringovať'
reparácia , -ie, ž., náhrada za škodu; reparačný	reprodukcia , -ie, ž., opätné podanie, opätný výkon; reprodukčný	ret , rtu, m.; retný; retinica
reparát , -u, m., opravná skúška	reptaf , -ám i -cem	retardácia , -ie, ž., zdržanie, zvoľnenie; retardovať'
reparatúra , -y, ž., oprava	republika , -y, ž.; republikán; republikánsky; republika Československá = Republika; zprávy z republiky Československej = zprávy z Republiky	refaz , -i, ž.; refazový
repartícia , -ie, ž., rozvrh, rozdelenie	reputácia , -ie, ž., vážnosť, úcta	retiazka , -y, ž.
repatriácia , -ie, ž., dopravanie do vlasti, priatie za občana; repatriovať; repatriačný	respirácia , -ie, ž., dýchanie	rétor , -a, m., rečník; retorický; retorika
repertoár , -u, m.	respírium , -ia, str., oddech	retorzia , -ie, ž., odveta, podobná odplata
repertoriu m, -ia, str., ukazovateľ	resumé (<i>čítaj rezümé</i>), str. neskł., shrnutie, obsah; resumovať (<i>čít. rezümovať</i>)	retour (<i>čítaj retúr</i>), nazad
repetent , -a, m., opakujúci	rešeto , -a, str.	retrográdny , zpiatočný, zpiatočnícky
repetícia , -ie, ž., opakovanie	rešpicient , -a, m.	retrospektíva , -y, ž., pohľad nazad; retrospektívny
repík , -a, m. (<i>zelina</i>)	reštancia , -ie, ž., osta-	retušér , -a, m.; retušovať'
replika , -y, ž., odpoved na odpoveď; replikovať	tok, zaostalosť (<i>v práci, v platení</i>)	reuma , -y, ž.; reumatický; reumatizmus
reportér , -a, m., zpravodaj	reštaurácia , -ie, ž.	rev , revu, m.
represália , -ií, ž. mn., odplata, odveta		reva , -y, ž. (<i>vínna</i>); revokaz
represívny , odvetný		revanš , -u, m.; odplata, odveta; revanšovať sa
		reváň , -em, -ú
		reverenda , -y, ž., kňazské rúcho
		reverz , -rzu, m., úpis
		revident , -a, m.; revidovať, prezerat'

revindikácia , -ie, ž., požadovanie nazpäť	rezervoár , -u, m., nádržka	riasif , -im, -ia
revír , -u, m.; revírny	rezidencia , -ie, ž., sídlo; rezidenčný; rezident	riasnica , -e, ž. (<i>na mihalnicach</i>)
revízia , -ie, ž., prehliadka; revizor; revizný	reznácia , -ie, ž., zrieknutie sa niečoho; rezignovať	riava , -y, ž., horský potok
revokácia , -ie, ž., odvolanie	rezistencia , -ie, ž., odpor	ricinus , -nu, m. (<i>rastlina i olej</i>); ricinový (olej)
revokaz , -a, m., fylogexera	rezky , -ov, m. <i>pomn. (z cukrovej repy)</i>	riečf , rečiem, rečú = rieknut', -nem, -nu; riekol, -kla; rečený; takrečený; takrečeno
revolta , -y, ž., odboj, vzbura	rezký	riečica , -e, ž.
revolúcia , -ie, ž.; revolutionárny	rezolúcia , -ie, ž., usnesenie; rezolučný; rezolutný, rázny	riečište , -šta, str.
revolucionár , -a, m.; revolucionársky	rezonancia , -ie, ž., ozvena, ozvuk; rezonančný, ozvučný	riečka , -y, ž.
revolver , -a i -u, m.	rezultát , -u, m., výsledok	riedif , -im, -ia; riedieval
Revúca , -cej, ž. (<i>rieka i obec</i>); Revúčan, Revúčanka; revícky	režia , -ie, ž., správa, správne výlohy; režijný; režisér, -a, m.; režirovať; režim, -u, m.	riedky , komp. redší
revue (<i>čítaj revü</i>), ž. neskl., prehliadka, obzor; časopis	režucha — správne žerucha, -y, ž. (<i>rastlina</i>)	riečka , -y, ž.; riečka, -y, ž.
rez , -u, m.	riad , -u, m. (kuchynský riad)	riešif , -im, -ia
rezance , -ov, m.	riadiť , -im, -ia; riadiť; riadenie; riadiťel'; riaditeľka; riadiťelstvo; riadič	riff , -u i -a, m. (<i>z mad.</i>), laket'; rifový
rezať , -žem, -žú; rezávať; reznúť; rezina, zväčša v č. mn. reziny = piliny; rezivo, drevo na rezanie	riama , -a, m. (kuchynský riad)	Riga , -y, ž.; rižský
rezba , -y, ž.; rezbár; rezbársky; rezbárstvo	riadny	rigeľ — z nem., správne závora
rezeda , -y, ž.	riadok , -dku, m.; riadkový; Riadok (<i>miestne meno</i>)	rigorózny , prísny
rezeň , -zňa, m.; viedenský rezeň, čes. řízek	riasa , -y, ž.; riasny; riasnatý	rigorózum , -za, str., prísna skúška
rezerva , -y, ž., záloha; rezervný; rezervista		Richard , -a, m.
rezervát , -u, m., tajný list		Rím , -a, m.; Riman; Rímania; rímsky
		Rimavská Sobota
		rimesa , -y, ž., zaslaná zmenka
		rímsa , -y, ž.; mn. g. ríms
		rímskokatolícky
		rinčaf , -ím, -ia (retaz rinčí)

rinúť sa, -niem, -nú
 riskantný, odvážny
 riskovať, dat' v nebez-
 pečenstvo
 riša, -e, ž. (*napr. Veľko-*
 moravská riša); rišky
 ritardando
 rituál, -u, m., kniha cir-
 kevných obradov; ri-
 tuálny
 ritus, -tu, m., obrad
 rivál, -a, m., sok; rivá-
 lizovať
 rizalit, -u, m., výstupok
 fasády
 riziko, -a, str.; riskovať;
 riskantný
 rmútiť (sa), -im, -ia
 roastbeef (*angl. čítaj*
 rozbif), -u, m., hovä-
 dzia pečienka
 roba, -y, ž., žena
 róba, -y, ž., dámske
 šaty
 Robert, -a, m.
 robiť, -ím, -ia; robievať
 robota, -y, ž.; robotný;
 robotník; robotníčka;
 robotníctvo; robot-
 nícky
 robustný, mocný, silný
 ročity
 ročný; ročník, -a, m., ro-
 čenka, almanach
 rod, -u, m.; rodny; ro-
 dový
 rodák, -a, m.; rodáčka
 rodič, -a, m.; mn. n.
 rodičia; rodičovský

rodička, -y, ž.
 rodina, -y, ž.; rodinka;
 rodinný
 rodinkárstvo, -a, str.
 rodište, -št'a, str.
 rodíš, -ím, -ia; rodový,
 rodidlo; rodievať
 rodokmeň, -ňa, m.
 rodoláska, -y, ž.
 rodolub, -a, m.; mn.
 n. rodoľubovia
 rodomil, -a, m.
 rodopis, -u, m.
 Rodos, -du, m.
 rodostrom, -u, m.
 roduverný
 rodzaj, -a, m. = rod,
 druh
 roh, -u, m.; rožtek, -a,
 m.; roháč; rohový;
 rohovina
 rohovka, -y, ž.
 rohož, -e, ž.; rohožka;
 rohožový
 roj, -a, m.; rojový
 rojalista, -u, m., privr-
 ženec kráľovstva; ro-
 jalizmus
 rojčiť, -ím, -ia; rojčivý
 rojif sa, -ím, -a
 rojko, -a, m.
 rojovník, -a, m.
 rok, -a i -u, m. (s ro-
 ka na rok, do roka,
 toto roku, roku...);
 Nový rok (*sviatok 1.*
 januára)
 rokfa, -kle, ž., roklina
 rokokó, -a, str., ume-

lecký vkus v dobe
 Ludvika XV.; roko-
 kový
 rokovaf; rokovanie
 rokyta i rakyta, -y, ž.
 rola, -ly, ž. (*divadelná*)
 roľa, -e, ž. = pole; ro-
 lička; roľný
 Roland, -a, m.
 roleta, -y, ž., záclona
 roňnik, -a, m.; roňička;
 roňícky; roňíctvo
 román, -u, m.; romanop-
 pisec; románový
 Román, -a, m.; román-
 sky; romanista, -u, m.
 romantik, -a, m.; ro-
 mantika; romantický;
 romantizmus
 rondeau (*čítaj rondo*),
 str., do kruhu stava-
 ná budova, báseň a i.
 Rón, -a, m. (*rieka*)
 ronif, -ím, -ia; ráňať
 ropucha, -y, ž., ro-
 puchnačka, -y, ž.
 roráty, rorát, m. *pomn.*
 rosa, -y, ž.; rosička
 rosiť, -ím, -ia
 rosol, -u, m.
 rošáda, -y, ž. (*pri ša-*
 chu)
 rošt, -u, m. (*z nem.*)
 rota, -y, ž.; rotný
 rotácia, -ie, ž., otáča-
 nie; rotačný, otáčivý;
 rotačka
 rotmajster, -stra, m.
 rotunda, -y, ž.

rov , -u, m.	rozbif , -bijem, -bijú;	chovať; rozdmycho-
roveň , -vne, ž., <i>len výrazoch</i> : ty si mi roveň; nemá sebe rovne; na roveň postavit'	rozbiat '	vač = rozduchovač
rovesník , -a, m.; rovesnica	rozbolef , -í, -ia	rozdrapif , -ím, -ia; roz-
rovina , -y, ž., i rovnina; rovinatý; rovinný	rozbor , -u, m.	driapat'; rozdrapovať'
rovnáký; rovnako	rozbrázdif , -im, -ia;	(sa)
rovnať (sa), -ám, -jú	rozbrázdený	rozdráždif (sa), -im, -ia
rovnička , -ice, ž.	rozbresk , -u, m.; rozbrieždenie; rozbresknút'	rozdrobit , -ím, -ia; roz-
rovník , -a, m.	rozbrieždiť sa, -im, -ia	drobovať'
rovnobežka , -y, ž.;	rozbroj , -a, m.; rozbriohnictvo	rozdrvif , -ím, -ia; roz-
rovnobežný; rovno-bežník, -a	rozbryzgnúť (sa), -nem, -nú, rozstriknut' (sa)	drvovať'
rovnocenný ; rovno-cenosť	rozbúraf , -am, -ajú;	rozdúchať , -am, -ajú;
rovnodenný ; rovno-denosť'	rozbúrávat' i rozbú-ravať	rozduchovať'
rovnomerný	rozbúrif , -im, -ia	rozdurif , -ím, -ia; roz-
rovnomyselny	rozcestie i rázcestie, -ia, str.	durovať'
rovnoprávny ; rovno-právnosť'	rozčesať , -šem, -šú;	rozduf , -dujem, -dujú /
rovnoramenný	rozčesnúť; rozčesá-vat'; rozčeslina	rozodmem, -dmú;
rovnorodý	rozčlánkovať	rozdutý; rozdúvať'
rovnosť , -sti, ž.	rozčulif (sa), -ím, -ia;	rozdvojif , -ím, -a; roz-
rovnostranný	rozčulený; rozčule-nie; rozčuľovať (sa)	dvojovať'
rovnošata , -y, ž.	rozdat , -dám, -dajú;	rozeta , -y, ž., ružica
rovnováha , -y, ž.; rov-novážny	rozdávať; rozdavač	rozhaliif ; rozhaľovať'
rovný ; rovno	rozďavit ' = rozzevit' (ústa)	rozháňaf , -am, -ajú;
Rozália , -e, ž.	rozdelif , -ím, -ia; roz-deľovať'	rozháňač
rozbeh , -u, m.	rozdiel , -u, m.; rozdiel-ny; rozdielový	rozhárany
rozbehaf sa; rozbehnúť sa; rozbiehat' sa	rozdmýchať , -am, -ajú	rozhlad , -u, m.; roz-
rozberaf i rozoberaf, -ám, -ajú	= rozdúchať; roz-dmychovať = rozdu-	hladňa
		rozhladef sa, -ím, -ia
		rozhlas , -u, m.
		rozhlásif , -im, -ia; roz-hlasovať'
		rozhnevaf (sa), -ám, -ajú
		rozhodči , -ieho, m.
		rozhodnúť , -nem, -nú;
		rozhodnutie; rozho-doval'; rozhdoujúci
		rozhorčif (sa), -ím, -ia;
		rozhorčenie; rozhor-čoval' (sa)

rozhoref (sa), -ím, -ia;	rozkázaf , -žem, -žu;	rozletef sa, -í, -ia; roz-
rozhárat' (sa)	rozkazovat'; rozkazo-	letovať sa
rozhorlit sa, -ím, -ia;	vací	rozliaf , -lejem, -lejú;
rozhorlenie		rozlievať
rozhovor , -u, m.	rozklad , -u, m.; roz-	rozličný i rôzny
rozhovorif sa, -ím, -ia;	kladať'; rozkladný	rozliehaf sa, -am, -ajú;
rozhovárať sa	rozkluf i rozkluvať (sa),	rozliehavý
rozhranie, -ia, str.	-kľujem, -kľujú	rozliezf sa, -leziem,
rozrešif ; rozrešovať;	rozkol , -u, m.; rozkol-	-lezú; rozlezlý; roz-
rozrešenie	ný; rozkolník; roz-	liezaf sa
rozriebst , -hrebiem,	košný; rozkošník; roz-	rozlišif , -ím, -ia; roz-
-hrebú; rozhrebat'	košnictvo	lišovať; rozlišný
rozhrnút , -nem, -nú;	rozkríčaf (sa), -ím, -ia;	rozloha , -y, ž.; rozlož-
rozhŕňať'; rozhrnovat'	rozkríknut' (sa); roz-	ný; rozložiť
rozhybaf , -em, -u	krikovať (sa)	rozlúčif (sa), -ím, -ia;
rozchádzaf sa, -am,	rozkročif (sa), -ím, -ia;	rozlučiteľný; rozlu-
-ajú	rozkročovať (sa)	čovať
rozchod , -u, m.	rozkrojif , -ím, -a; roz-	rozluka , -y, ž.; rozlu-
rozechodif sa, -ím, -ia;	krájať'; rozkrajovať	kový; rozlúčka
rozchádzat' sa	rozkrok , -u, m.; roz-	rozlúštif , -im, -ia; roz-
rozchodník, -a, m. (<i>rast-</i>	kročný; rozkrokový;	lušťovať
<i>lina</i>)	rozkročmo (v <i>telo-</i>	rozlútiif (sa), -im, -ia
rozchvat , -u, m.; roz-	<i>cviku</i>)	rozmáhaf sa, -am, -ajú
chvátiť'	rozkúsatf , -šem, -šu;	rozmar , -u, m.; roz-
rozihrať (sa), -ám, -ajú;	rozkúsavat' i rozkú-	marný; rozmarilý
rozihrávať (sa)	sávaf	rozmarín , -u, m.; roz-
Rozina , -y, ž.	rozkuskovaf	marínový
rozisf sa, rozídem sa;	rozkvet , -u, m.	rozmer , -u, m.; rozmer-
rozišiel sa; rozíde-	rozkvitať , -ám, -ajú;	ny
nie	rozkvitnút'; rozkví-	rozmeraf , -iam, -ajú;
rozjarif sa, -ím, -ia;	tol, -tla	rozmeriavať
rozjarený	rozkyvaf (sa), -em, -u	rozmiesif , -im, -ia; roz-
rozjasnif sa, -ím, -ia	rozlad , -u, m.	miešať
rozjatrif , -ím, -ia	rozladif , -ím, -ia; roz-	rozmiesf , -metiem,
rozjimať , -am, -ajú; roz-	laďovať	-metú; rozmetať;
jímanie; rozjímový;	rozfahly ,	rozmetávať
rozjímovat' i rozjímá-	rozlepif , -ím, -ia; roz-	rozmieif i rozmoleť,
vaf	liepat'; rozlepovať	rozmelem i rozome-
rozkaz , -u, m.		lem; rozomielať

rozmliažiť , -im, -ia	rozopäť <i>i</i> rozopnúť,	rozpaky , -ov, <i>m. ponin.</i> ;
rozmnožiť (sa), -ím, -ia; rozmnožovať	-pnem, -pnú; rozopäliť <i>i</i> rozopnul; rozopäty i rozopnutý	je v rozpakoch
rozmôcť sa, -môžem, -môžu, -mohol; roz- máhať sa	rozopra , -e, ž. (<i>podla ulica</i>)	rozpaliť , -im, -ia; roz- paľovať (sa)
rozmyslieť , -ím, -ia; rozmýšľať	rozopref ; -prem, -prú; rozopierať	rozpamätať sa, -ám, -ajú; rozpamätovať
roznášať , -am, -ajú; roznáška; roznášač; roznášačka	rozoráť , -orem, -orú; rozorávať	rozpárať , -am, -ajú
rozniesť , -nesiem, -ne- sú; roznášať	rozoslať , -šlem, -šlú; rozosielať	rozpätie , -ia, str.
roznietiť , -im, -ia; roz- necovať	rozosmiať (sa), -sme- jem, -smejú; rozos- mievať (sa)	rozpečaťiť , -im, -ia; rozpečatovať
rôznooretie , -ia, str., podrečie, nárečie	rozospalý	rozpliťiť , -im, -ia; roz- piľovať
rôznorodý	rozostaviť , -ím, -ia	rozplínat (sa), -am, -ajú (<i>od</i> rozopnút); roz- pínavý
rôznostranný	rezostlať , -stelem, -stelú; rozostielat	rozpisat (sa), -sem, -šu; rozpisovať
rôzny ; rôzne (<i>prísl.</i>); rôznosť, -ti, ž.	rozostreľ , -strem, -strú; rozostierať	rozpitvať , -em, -ú
rozobrať , -berem, -be- rú; rozoberať	rozotreľ <i>i</i> rozotreť, rozot- rem, rozotrú; rozot- tierat	rozplakat (sa), -plačem, -plačú
rozodniť sa, -í, -ia; rozodnievať sa	rozovref , -vrem, -vrú; rozovierať	rozplasťiť , -ím, -ia
rozodrať , -derem, -de- rú; rozodierať	rozoznať , -ám, -ajú; rozoznávať; rozozna- ný; rozoznanie; rozoz- závací	rozplemeniť (sa), -ím, -ia
rozohnať , -ženem, -že- nú; rozháňať	rozozvučať sa, -í, -ia	rozpliesť , -pletiem, ple- tú; rozpleteť
rozohniť sa, -ím, -ia	rozožraf , -žere, -že- rú; rozožierat	rozplodniť , -im, -ia; roz- plodzovať
rozohrať , -hrám, -jú	rozpačitý ; rozpači- tosť	rozplynúť sa, -niem, -nú; rozplývať sa;
rozohriať , -hrejem, -hrejú; rozohrievať	rozpadatiť sa; rozpadá- vat' sa; rozpadnúť sa;	rozplývavý
rozochveteť , -ejem, -ejú; rozochvievať'	rozpadnutie; rozpad- lina, -y, ž.	rozplytvať , -ám, -ajú
rozomlieť i rozmieľ, roz- melem <i>i</i> rozomelem, rozmelú <i>i</i> rozomelú;		rozpočet , -čtu, <i>m.</i> ; roz- počtový
rozomieľať		rozpočítať , -am, -ajú; rozpočítavať <i>i</i> rozpó- čítavať

rozpomenúť sa, -niem, -nú;	púštať'; rozpuštať';	rozstup, -u, m.; rozstú-
rozpomenul sa;	rozpušťadlo	piť sa
rozpomínať sa; roz-	rozraziť, -ím, -ia; roz-	rosúdiť, -im, -ia; rož-
gomienka	rázat'	sudzovať
rozpor, -u, m.	rozrednúť, -nem, -nú;	rozsudok, -dku, m.
rozporok i rázporok,	rozredlý	rozsvietiť, -im, -ia;
-rku, m.	rozrezáť, -žem, -žú;	rozsvieť, -te; rozsve-
rozposlat, -šlem, -šlú;	rozrezávať	covať
rozposielat'	rozriešiť, -im, -ia (na	rozsychať (sa), -ám,
rozprášiť; rozprášovať;	<i>pr. hádanku)</i>	-ajú
rozprášovač; rozpra-	rozruch, -u, m.	rozsypat (sa), -em, -ú
šovadlo	rozrušíť, -ím, -ia; roz-	<i>(dokon.)</i> ; rozsýpať,
rozprava, -y, ž; roz-	rušovať	-am, -ajú (nedokon.)
pravný	rozrýpať; rozrypnúť	rozšafný, múdry
rozprávaiť, -am, -ajú;	rozryť, -ryjem, -ryjú;	rozšíriť, -im, -ia; roz-
rozprávač; rozprávač-	rozrývať	širovať'; rozširovateľ
ka	rozsadiť, -ím, -ia; roz-	rozškeriť (sa), -ím, -ia,
rozprávka, -y, ž; roz-	asadina; rozsádzat'	rozsklabiť' (sa); roz-
právočka; rozpráv-	rozsadnúť sa; rozsadať	škierať sa
kár	sa	rozskrabat, -em, -ú
rozpredať, -ám, -ajú;	rozsah, -u, m.	rozšliapat, -em, -u
rozpredávať'	rozsekáť, -ám, -ajú;	rozštep, -u, m. = ráz-
rozprestref, -strem,	rozsekávať	štep
-strú; rozprestierat	rozsiahly	rozstiepiť, -im, -ia; roz-
rozpfchnuť sa; rozpí-	rozsiať, -sejem, -sejú;	štiepat
chat' sa	rozsievať'; rozsievač;	rozštvrťiť, -im, -ia
rozpriahnuť, -nem, -nu;	rozsievaďlo	roztavíť, -ím, -ia, roz-
rozpriahat'	rozskočiť sa, -ím, -ia;	pustiť, roztopiť
rozpriast, -pradiem,	rozskakáť' sa	rozťahať, -ám, -ajú;
-pradú; rozpriadať'	rozsobáš, -a, m.; roz-	rozťahovať'; roztiah-
rozptyliť, -ím, -ia; roz-	sošíti (sa); rozsoba-	nui'
ptyľovať'; rozptylený;	šovat' (sa)	rozťať, rozotnem, -tnú;
rozptylenosť	rozsrdiť (sa), -ím, -ia	rozťinat'
rozpučiť (sa), -ím, -ia	rozstreliť, -ím, -ia; roz-	roztieciť sa, -tečiem,
rozpuk, -u, m.; rozpu-	strielať'	-tečú; roztekat'
kat' sa; rozpuklina	rozstrikaf, -am, -ajú	roztierat, viď roz(o)-
rozpust, -u, m.; roz-	rozstrihnúť, -nem, -nú;	tret'
rustný	rozstrihat'; rozstriho-	rozticť, -tlčiem, -tlčú;
rozpustiť, -ím, -ia; roz-	vat'	roztíkať'

-ia; roz-	rozvážať , -am, -ajú; <i>viď</i> rozviezť	rozvrh , -u, m.; roz- vrhnúť; rozvrhovať'
táčať	rozvážiť , -im, -ia; roz- važovať'; rozvažitý;	rozzeviť , -ím, -ia (<i>na</i> <i>pr.</i> ústa rozzevit?')
roztok , -u, m.	rozvázlivý ; rozvážny	rozzlobiť , -ím, -ia; rozzlobený
roztomilý	rozvázovať ; rozviazať	rozzúriť , -im, -ia; roz- zúrený
roztopiť (sa), -ím, -ia;	rozviať , -vejem, -vejú; roz- vievať'	rozžať , rozoznem; roz- žal; rozžatý; rozžiať;
rozlápať'	rozviazať , -žem, -žu; roz- vázovať	rozžiač (človek); rozžihák = rozžihadlo
roztratiť , -ím, -ia; roz- trácať'	rozvidniť sa = rozo- dníť sa; rozvidnievať sa, rozodnievať sa	rozžehnať sa, -ám, -ajú
roztrepať , -em, -ú	rozviedka , -y, ž. = zvedy, výzvedy	rozžeraveť , -ie, -ejú; roz- žeravít'
roztreť i rozotreť, ro- zotrem, -ú; roztie- raf	rozviesť , -vediem, -ve- dú; rozvádzat'	rozžihaviť , -ím, -ia; rozžhavený
roztrhnúť , -nem, -nú;	rozviesť , -veziem, -ve- zú; rozvážat'	rozžialisť (sa), -im, -ia
roztrhal'; roztrhávať'	rozvinúť , -niem, -nú;	rozžuť i rozžuvat', -žu- jem, -žujú; rozžúvat'
roztriasť , -trasiem, -tra- sú; roztriasať'; roz- trasený	rozvijať ; rozvinovať	Rožnava , -y, ž.
roztriediť , -ím, -ia;	rozvíriť , -im, -ia; roz- vírený	rožný (<i>na pr.</i> statok)
roztriedovať'	rozvíť , -vijem, -vijú; roz- víjať'	rožtek , -a, rožok, -žka, m.; mn. č. rožky, -ov
roztrúsiť , -ím, -ia; roz- trusovať'	rozvitok , -tku, m.	rtuť , -ti, ž.; rtuťový;
roztržitý	rozvláčiť , -im, -ia; roz- vláčat'; rozvlačitý;	rtutnatý
roztržka , -y, ž.	rozvlačný	rub , -u, m.
roztvoriť , -ím, -ia; roz- tvárať'	rozvlieciť , -vleciem, - vlečú; rozvláčat'	rúbaň i rúbaňa, -ne, ž. i rúbanisko, -a, str.
rozum , -u, m.; rozum- ný	rozvod , -u, m.; rozvo- dový	rubáš , -a, m.
rozumeť , -iem, -ejú <i>niecomu</i>	rozvodniť sa, -í, -ia; rozvodňovať' sa	rúbať , -am, -ajú, i -em, -u; rúbavať i rúbávať
rozutekaf sa	rozvrat , -u, m.; roz- vrátný	rubín , -a, m.; rubínový
rozuzliť , -ím, -ia; roz- uzlovať'	rozvrátiť , -im, -ia; rozvracat'; rozvratný	rubiť , -ím, -ia (daň vy- rubiti', vyrubovať', predpisovať')
rozvádzaf , -am, -ajú, <i>viď</i> rozviesť		rubrika , -y, ž.
rozvaha , -y, ž.		
rozvaliť , -ím, -ia; roz- váfať', rozvalovať' sa		
rozvariť , -ím, -ia; roz- várať'		

rubrum, -bra, str. , nadpis, záhlavie	ruleta, -y, ž. , hazardná hra v herniach	rutina, -y, ž. , zručnosť; rutinovaný
rúcaf, -am, -ajú	rum, -u, m. ; rumový	rútisť sa, -im, -ia ; rícať
rúcaf, -ím, -ia = ryčať	rumanček, -a, m. ; i hanmanček (<i>rastlina</i>)	ruvať sa, vid' rvat' sa
rúči = pekný, poriadny; rúče (prisl.)	rumenň, -ňa = rumenec, -nca, m.; rumienok; -nka; rumenný	ruža, -e, ž. ; ružica; ružička; ružový
ručiť, -ím, -ia ; ručenie, -ia, str. = poruka; ručiteľ	Rumun, -a, m. ; Rumunsко; rumunský	Ružena, -y, ž.
rúčka, -y, ž. ; ručička	runa, -y, ž.	ruženec, -nca, m.
ručnica, -e, ž. ; ručničný	rúno, -a, str.	Ružomberok, -rka, m.
ručník, -a, m. ; ručníček	rúra, -y, ž. ; rúrka; rúrkovať	Ružomberčan, Ružomberčánka; ružomberský
ruda, -y, ž. ; rudka; rudnatý; rudný	Rus, -i, ž. (krajina) = Rusko; Podkarpatská Rus; Rus, -a, m. (človek); ruský; ruština	rváč, -a, m.
rudimentum, -ta, str. , základ, počiatok; rudimentárny	Rusadlá, -diel, str. mn. = Turíce	rvačka i ruvačka, -y, ž.
rúhaf sa ; ruhač; rúhavý	Rusniak, -a, m. (hud. forma pre gréckych katolíkov) ; Rusniacka; rusniacky	rvať sa i ruvať sa, rvem, rvú alebo rujem, rujú; rvi, rvte i ruj, rujte; rval i raval
ruch, -u, m.	rusofil, -a, m. ; rusomil	ryba, -y, ž. ; rybka; rybička; rýbä, -äfa, str.: rybačka, lovenie rýb; rybár; rybársky; rybáriť; rybí, -ia, -ie; rybný; rybník; rybníček; rybničný
rúcho, -a, str.	rustikálny, sedliacky	rybezle, -zli, ž. pomn. , viničky; rybezľový, vi ničkový
ruina, -y, ž. (lat.) = zrúcanina, rozvalina	rušať (sa), -iam, -ajú, hnúť (sa), pohybovať (sa) vpred	ryčať, -ím, -ia ; ryk, -u, m.
ruka, -y, ž. ; mn n., a. ruky, g. rúk, d. rukám, l. rukách, i. rukama (rukami); rúčka; ručička; ručný	rušeň, -šňa, m. , lokomotíva; rušňovodič, -a, m. = strojvodca	rydlo, -a, str. (násstroj)
rukáv, -a, m. ; rukávec	rušíť, -ím, -ia ; rušíteľ; rušievat'	rýdzzi
rukavica, -e, ž. ; rukavička; rukavičkár	rúška, -y, ž. , i rúško, -a, str., závoj	rýdzik, -a, m.
rukodielny	ruština, -y, ž.	ryha, -y, ž. ; ryhovať
rukojmie, -ia, str.	Rút, ž. neskł.	rýchly i rychlý; rýchle i rychle; rýchlik i rýchlik; rýchlikový i rýchlikový; rýchliť i rychlit'
rukopis, -u, m.		
rukoväť, -ti, ž. ; rukoviatka		
rula, -y, ž.		

-u, m.	ryža, -že, ž.; ryžový	safián, -u, m.; safiánový
r -u,	ryžovať; ryžovište	safír, -u, m.; safírový
, m.		sága, -y, ž. (severská povest)
-a, m.; rych- tárka; rychtársky	s, so (<i>predl. s gen., o- značuje smer shora nadol</i>): s vrchu, so stromu (<i>proti predl. na</i> : na vrchu, na stro- me); s, so (<i>s ak.</i>): a) vo význame približ- nosti = asi; bolo nás s desať, s osem; b) kto s koho, ten s toho; s, so (<i>s instr.</i>): s vodou, so synom	ságo, -a, str.; ságovník
ryjec, -jca, i rytec, -tca, m.	sa, seba, zvratné zám.; d. sebe, si	Sahara, -y, ž.; saharský
ryk, -u; m.; ryčať	Sába, -y, ž.	sacharín, -u, m. (<i>che- mické sladiadlo</i>); sa-
ryľ, -a, m.	Sabína, -y, ž.	charometer
rym, -u, m.; rymovať (sa)	Sabinov, -a, m.	sakristia, -ie, ž.; sakri-
Rýn, -a, m.; rýnsky	sad, -u, m.; sadový	stián, -a, m. = kostol-
rýnok, -nku, m.	sadaf, -ám, -ajú; sad- nút'	ník
rypák, -a, m.; rypáčik	sadif, -ím, -ia; sádzaf, -am, -ajú	sál, -u, m. = sála, -y, ž.
rypat, -em, -u, i -am, -ajú; rypnúť	sadio, -a, str.	(z nem.), sieň
rys, -a, m. (<i>zviera</i>) = ostrovid; rysí	sádra, -y, ž. = gyps;	Sála, -y, ž.
rys, -u, m.; rysovať; rysovací; rysovadlo; rysovňa	sádrový	salám, -u, m., i saláma, -y, ž.
rysavý	saducej, -eja, i sadu- ceus, -cea, m.	Salamis, -miny, ž., al.
ryšavý	sadza, -e, ž.; sadzový	Salamina, -y, ž.
ryšiak, -a, m.	sadzač, -a, m.; sa- dzačka; sadziareň i sadziarňa	salaš, -a, m.; salašník; salašníctvo
ryť, ryjem, ryjú; rycí	sádzaf, -am, -ajú	sálať, -am, -ajú (oheň sála)
rytec, -tca, i ryjec, -jca, m.; ryiectvo	sadio, -a, str.	Salzburg, -u, m., Sol- nohrad; salcburský, soľnohradský
rytier, -a, m.; rytiarsky	sádra, -y, ž. = gyps;	saldo, -da, str., zbýva- júci nedostatok; sal- dovať
rytina, -y, ž.	sádrový	salicín, -u, m.
rytmus, -mu, m.; rytmika; rytmický	saducej, -eja, i sadu- ceus, -cea, m.	salicyl, -u, m.
ryzling, -ngu, m. (<i>druh bieleho vína</i>)	sadza, -e, ž.; sadzový	salmiak, -u, m.
ryzna i ryzeň, -zne, ž. — z nem., slovensky	sadzač, -a, m.; sa- dzačka; sadziareň i sadziarňa	salón, -a i -u, m.; sa- lónny
žľab (<i>na spúšťanie dreva</i>)	sádzaf, -am, -ajú	salto, -a, str., skok
	sadzba, -y, ž.; sadzob- ný; sadzobník	salvarzan, -u, m. (<i>liek</i>)
		Salvátor, -a, m.
		sám, sama, samo
		Samaritán, -a, m.; sa-

maritán = milosrdný človek; samaritánska služba	samovázba, -y, ž.	Sára, -y, ž.
samec , -mca, m.; samčí; samček	samovláda, -y, ž.; samovládca	Saracén , -a, m.; sárabský
samica , -e, ž.; samička	samovlastný	Sarajevo , -a, str.; sarajevský
Samo , Sama, m. (<i>od Samuel</i>); Samko	samovoľný	sardela , -ly, ž.; sardelový
Sámo , -ma, m. (<i>pri novník český</i>)	samovrah, -a, m.; samovražda	Sardinia , -ie, ž.; sardiniský
samočinný	samožertva, -y, ž.	sardonyx , -u, m. (<i>druh kremeňa</i>)
samodruhá =tehotná (žena)	Samson , -a, m.	sarkazmus , -zmu, m., výsmech; sarkastický
samohláska , -y, ž.	Samuel , -a, m.	sarkofág , -u, m., kamenná rakva
samohtiac	samum, -umu, m., saharský vietor	Sas , -a, m.; Sasko; saský
samojediny	saň, -ne, ž.	saf , sajem, sajú; sací (<i>zo ssat'</i>)
samokýška , -y, ž. = kyslé mlieko	sanatorium, -ia, str., liečebný ústav	satan , satanáš, -a, m.; satanský
samosub , -a, m.; mn. n. samohľobia; samolúby; samolúbost'	sandál, -u, m.	satelit , -a, m., osobný strážca, sprievodca, mesiac
samomluva , -y, ž., monolog	sandwich (<i>čítaj sendvič</i>), -a, m.	satén (<i>zo satin</i>), -u, m. (<i>atlasová látka</i>)
samopaš , -e, ž.; samopašný; samopašník; samopašníctvo	sane, saní, ž. mn.; sanica; sánky, -nok; sankovať' sa	satira , -y, ž. (<i>druh básnický</i>); satirik: satirický
samorodý	sangvinik, -a, m., človek prudký, prchký, dôverčivý; sangvinický	satisfakcia , -ie, ž., zadošťučinenie
samospasiteľný	sanita, -y, ž., zdravotníctvo; zdravotný oddiel; sanitný, zdravotnícky	satyr , -a, m.; satyrský
samospráva , -y, ž. = autonomia; samo-správny, autonomný	sanitra, -y, ž.	Sáva , -y, ž.; sávsky
samostatný	sankcia, -ie, ž., schválenie, pokuta; sankcionovať'	savec , -vca, m. (<i>zo ssavec</i>)
samosudca , -dcu, m.	sanskrit, -u, m.	Savojsko , -a, str.; sávojský
samota , -y, ž.; samotár; samotný	sapér, -a, m., zákopník; sapérsky	sbalif , -ím, -ia
samotok , -u, m.	Sapfo, -pfy, ž.; sapfický	sbeh , -u, m. = shon:
samotržba , -y, ž.	sára, -y, ž. — z mad', holeň, holienka	
samouk , -a, m.		
samovar , -a i -u, m.		

<i>iné je zbeh</i> = uprhlík;	scukornatef , -ie, -ejú	Sečovce , -viec, ž. <i>mn.</i>
sbiehat' sa	scvrknút sa; scvrklý;	sedadlo , -a, <i>str.</i> ; <i>mn.</i>
sberať (sa), -ám, -ajú;	scvŕkat' sa	<i>g.</i> sedadiel
sberací; sberateľ; sbe-	sčerif , -ím, -ia	sedem ; sedem ráz i se-
rač; sberačka; sbie-	sčerneň , -iem, -ejú	demkrát
ra ' (sa); sbierací (há-	sčerstveň , -iem, -ejú	sedemčlenový i se-
-y, ž.	sčerveneň , -iem, -ejú	demčlenný
- , ž.	sčervivet , -ie, -ejú	sedemdesiat i sedem-
-ajú; <i>iné</i>	sčesať , -šem, -šú; sčes-	desiat; sedemdesia-
(ozbíjat)	nút'	ty (<i>č. rad.</i>); sedem-
,	sčítať , -am, -ajú; sčí-	desiatnik; sedemde-
" sbijú;	tanie; sčítací; sčíta-	siatka
<i>né je</i> (ubit)	nec; sčítovať, sčítavať	sedemmesačný
(sa), -im, -ia:	i sčítavat'	sedemnásť ; sedemná-
sblížovať'	sdeliť , -im, -ia (<i>niekomu</i>	sty
sbor , -u, <i>m.</i> ; sborový	<i>niečo</i>), správne ozna-	sedemnásťročný
sboriť , správne zboriť =	miť; sdeľovať', ozna-	sedet , -im, -ia; sedenie;
zrúcať	movat'; sdielny	sedat'; sedávať; se-
s -stra, <i>m.</i>	sdrúžiť (sa), -im, -ia;	daci; sediačky
-a, <i>m.</i>	sdrúženie; sdrúzo-	sedlač , -če, ž.
sbratru sa, -im, -ia;	vat'	sedlať , -ám, -ajú; se-
sbratrovat' sa; sbra-	sebaklam , -u, <i>m.</i>	dlávat'
trenie	sebaláska , -y, ž.	sedliak , -a, <i>m.</i> ; sedliač-
scediť , -im, -ia; scie-	sebaobrana , -y, ž.	ka; sedliacky; sedlia-
dzať'	sebavedomý	čif
sceľef , -iem, -ejú; sce-	sebazaprenie , -ia, <i>str.</i>	sedlo , -dla, <i>str.</i> ; sedlo-
lievat'	sebažertvovanie , -ia,	vý; sedlár
sceliť , -im, ia; scelo-	<i>str.</i>	sedmihran , -u, <i>m.</i>
vat'	sebec , -bca, <i>m.</i> ; sebec-	sedmimiestny
scéna , -y, ž., javište,	ký; sebeckost'	sedmimisťový
výjav; scenár; sce-	Sebechleby , -ov, <i>m.</i>	sedmina , -y, ž.
nický; scenovať'	<i>pomn.</i>	Sedmohradčan , -a, <i>m.</i> ;
sceneria , -ie, ž., obraz	sebevoň ; sebevoň-	Sedmohradsko; se-
na javišti, kraj	nosť'	dmořhradský
scentralizovať	secesia , -ie, ž., odšte-	sedmoráký
scestie , -ia, <i>str.</i>	penie, odluka	sedmoro
Scipio , -ona, <i>m.</i>	seč , -i, ž.; sečný	sedria , -ie, ž., krajobý
scivilizovať	sečka , -y, ž.; sečkovica	súd; sedriálny
scudzif , -im, -ia	(stroj)	segment , -u, <i>m.</i> , úsek

segregácia, -ie, ž., od-	stovateľ semien; <i>iné</i> je seminár, <i>na pr.</i> bohoslovecký	separát, -u, m., oso-
sekanta, -y, ž., sečná,	semenisko, -a, i se-	bitný odtlačok či o-
sečnica (v geom.)	menište, -šta, str.	tisk
sekaf, -ím, -ajú; sekáč;	semenný; semeník	separatizmus, -zmu,
sekávať; sekúnť	semester, -stra, m.,	m., snaha po odluke;
sekcia, -ie, ž., oddele-	polrok; semestrálny	separatista; separati-
nie, odbor; pitva;	seminár, -a, m., seme-	stický
sekčný	nište; seminárny; se-	separátny, oddelený,
sekera, -y, ž.; sekertka	minarista	osobitný
sekmo	Semiramís, -idy, ž.	sepia, -ie, ž., a) mor-
sekretár, -a, m., tajom-	Semita, -u, m.; semit-	ský hľavonožec, b)
ník; sekretariát	ský	hnedá farba; sepiový
sekta, -y, ž., nábožen-	sem tam	september, -bra, m.;
ská strana; sektár	sen, sna, m.	lok. v septembri; sep-
sekularizácia, -ie, ž.,	senát, -u, m.; senátor;	tembrový
zabranie cirkevných	(pani) senátorka	septima, -y, ž.; septi-
majetkov	Senec, -nca, m.	mán
sekulárny, storočný	Senica, -e, ž.	serafín, -a, m.; serafín-
sekunda, -y, ž.; sekun-	seník, -a, m. (od sen-	sky
dán = druhák	ný)	serail, -a, m., palác sul-
sekundár, -a, m., dru-	senior, -a, m., starší;	tánov
hý lekár	seniorát; seniorálny;	serenáda, -y, ž., nočná
sekundárny, vedľajší	seniorálny	hudba
sekundista, -u, m., hráč	senný (od seno)	sergeant (čítaj seržán),
na druhé husle	sentimentálny, precitli-	-na, m., franc. pod-
Sekvana, -y, ž.	velý; sentimentalita	dôstojník
sekvestrácia, -ie, ž.,	senzácia, -ie, ž., podiv,	séria, -ie, ž., rad
správa súdom vnú-	úžas, vzrušenie; sen-	seriozny, vázny
tená; sekvester, -stra,	začný, vzrušujúci	serpentína, -y, ž., ha-
m.; sekvestrovať	senzibilita, -y, ž., citli-	dovitá, haditá cesta
sem; sem tam	vost'	sérum, -ra, str.
semafor, -a, m., optic-	senzitívny, značne cit-	Servác, -a, m.
ký telegraf	livý	service (čítaj servis),
semá=semeno, -a, str.;	senzualizmus, -zmu,	-u, m., obsluha; sto-
semiačko, -a, str. =	m., smyselnosť	lový riad
semenko	separácia, -ie, ž., od-	servilný, otrocký, pod-
semenáč, -a, m.	delenie, odlúčenie	liezavý
semenár, -a, m., pe-		servítka, -y, ž.
		sesia, -ie, ž., zasadnutie

sestina , -y, ž. (<i>útvor básnický</i>)	shodiť (<i>shora nadol</i>)	mažďovací; shromaždenie; shromáždište
sestra , -y, ž.; mn. g. sestier i sestár; sestrička; sestrin; sesternica (sestrina dcéra); sestrenec (sestrin syn)	Shakespeare (<i>čítaj Šekspír</i>), -a, m.	shyb, -u, m.
sever , -a i -u, m.; severný; severovýchodný; severozápadný	sháňať (<i>od sohnat</i>); iné je zháňať (túlat' sa)	shybák, -a, m.
Severín , -a, m.	shámonizovať, -ujem, -ujú	shýbav, -am, -ajú; shýbavat' i shýbávať
Severná Amerika ; severoamerický	shľadávať, -am, -ajú	schéma , -ata, str., i schéma, -y, ž.; obrázec, vzor; schematický
sexta , -y, ž.; sextán; sextánka; sextánsky	shliadnuť, -em, -u (<i>shora nadol</i>); iné je vzhliadnuť	schematizmus, -zmu, m., výkaz, soznam
sextant , -u, m., prístroj na meranie uhlov	shluk, -u, m.; shluknúť sa; shlukovať sa	scherzo , z <i>tal.</i> (výsl. skerco), -a, str., žartovná skladba
sexteto , -a, str.	shoda, -y, ž.; shodnúť sa	schizma , -ata, str., i schizma, -y, ž., rozkol cirkevný; schizmatik, rozkolník
sexus , -xu, m., pohlavie; sexuálny, po hlavný	shodiť, -ím, -ia; shádzat', shadzovať	schladiať (sa), -ím, -ia; schladzovať (sa)
sezóna , -y, ž., ročné obdobie; príhodný čas pre niečo; sezónny	shodnúť sa, -nem, -nú; shadol sa; shodovať sa	schnúť, -nem, -nú
sféra , -y, ž., guľa, kruh; sferickej	shon, -u, m.	schod , -u, m.; schoďik; schodište
sfinx i sfinga , sfingy, ž., žena so lvím telom	shoref, -í, -ia (<i>spolu</i>)	schodit' (sa), -ím, -ia; schádzať' (sa)
sformovať	shovárať sa	schodný
sfragistika , -y, ž., náuka o pečatiach	shovor, -u, m.	schodok , -dku, m.
sfúknut , -nem, -nu	shovorčivý	schôdza , -dze, ž.; schôdzka
sgrafito , -a, str., ozdobený škriabané v omietke	shovorka, -y, ž., rozhovor	scholastik , -a, m.; scholastika; scholastický
shádzat' , -am, -ajú;	shrabat', -em, -ú; shrabnúť; shrabávať; shrabúvať	schopný ; schopnosť
	shrbiť sa, -ím, -ia; shrbený	schovať (sa), -ám, -ajú; schovávať' (sa); schovávanka (<i>hrať sa na schovávanku</i>)

schradnúf , -nem, -nú	siekol (<i>neužíva sa</i>) i	silinef , -iem, -ejú
schrana , -y, ž.;	sekol; sečený	silnica , -e, ž.; = hrad-
schránka	siedmi = sedem	ská
schudnúf , -nem, -nú	siedmy , -a, -e	silospyt , -u, m.
schudobnef , -iem, -ejú	sieň , -ne, ž.; <i>mn. g.</i>	silueta , -y, ž., tieňový
schúlif sa, -im, -ia	sieni	obraz
schváliſ , -im, -ia;	siesta (<i>trojslab.</i>), -y, ž.,	silurský
schvaľovať; schvaľu-	poludňajší odpočinok	Silvester , -tra, m.
júci	sief , -ti, ž.; sietový;	Silvius , -ia, m.
schválny ; schválne =	sietka; sietkový	Simeon , -a, m.
naschvál	sietnica , -e, ž.	simonia , -ie, ž., sväto-
schvatnúf , -nem, -nú	sifon , -u, m.	kupectvo
schybif , -ím, -ia, po-	Sigfríd , -a, m.	Simonides , -da, m.
chybit'	signál , -u, m., znak,	simulácia , -ie, ž., pre-
schýliſ (sa), schylovať'	znamenie; signaliza-	tvarovanie
(sa)	vať	simulant , -a, m.; simu-
schystaf , -ám, -ajú	signatúra , -y, ž., ozna-	lovat'
schytif , -ím, -ia; schy-	čenie	simultánny , súčasný,
tať	signum , -gna, str., zna-	spoločný
siahaf , -y, ž.; siahový;	menie	Sinaj , Sinaja, m.; si-
siahovica	sihef , -hle, ž. (<i>mladý</i>	najský
siahaf , -am, -ajú; siah-	<i>ihličnatý strom,</i>	siňava , -y, ž. (<i>od siný,</i>
nut'	<i>smrek</i> al. <i>jedľa</i>);	<i>sr. čierňava</i>)
siakaf , -am, -ajú; siak-	<i>sihilina</i> (<i>mladá hora</i>)	sinekúra , -y, ž., výnos-
nut'	sihof , -ti, ž. (<i>z mad.</i>),	ný, nenamáhavý úrad
siaf , sejem, sejú; siaci,	ostrov v rieke	singulár , -u, m., jed-
-a, -e (<i>na pr. siaci</i>	sikaſ , -am, -ajú, strie-	notné číslo; <i>l. v sin-</i>
stroj); sial; siaty;	kaſ; sikačka, strie-	<i>gulári</i> ; singulárny
siatie; siatba; siatina	kačka; <i>iné je sykaſ =</i>	sinef , -iem, -ejú
Sibír , -i, ž. (= Sibíria,	<i>sykaſ</i> , sykavý, sykavka	sinus , -usu, m.; veta si-
-ie, ž.); sibírsky	sila , -y, ž.; silný; <i>siliſ</i> sa	nusová
Sibyla , -y, ž.; sibylský	silák , -a, m.	siný ; sinavý
síce ; a síce — <i>lepšie</i>	silencium , -ia, str.,	Sion , -a, m.
a to	mlčanie, ticho	sionizmus , -zmu, m.,
Sicilia , -ie, ž.; sicílsky	silenka , -y, ž. (<i>rastlina</i>)	hnutie za zriadenie
sídlif , -im, -ia	silica -e, ž. (<i>eterický</i>	samostatného židov-
sídlo , -a, str.; sídelný	<i>rastlinný olej</i>)	ského štátu; sionista
Sidonia , -ie, ž.	siliſ (sa), -im, -ia, na-	sipef , -ím, -ia
siecf , sečiem, sečú;	máhat' (sa)	sipot , -u, m. = sykot

síra , -y, ž.; sirka; sírnatý; sírny; sirník, -a (<i>slúčenina síry</i>); sírnik, -a = zápalnička; sírový; sírovytý	sivooky	skazonosný
síran , -u, m.	sivý ; sivák; sivoň	skelet , -u, m., kostra
Síreňa , -y, ž. (<i>vila</i>); síreňa, -y, ž. (<i>pišťala</i>)	Sixtus , -ta, m.	skepsa , -y, ž., pochybnosť; skepticizmus, pochybovačnosť;
sirka , -y, ž. = zápalka	sjazd , -u, m.; sjazdový	skeptik ; skeptický
sirník , -a, m. (<i>slúčenina síry</i>)	sjednať (sa), -ám, -ajú	ski , neskl. lyže (<i>pomn.</i>)
siroba , -y, ž. = osirelost'	sjednotiť , -ím, -ia;	skioptikon , -ka, str., prístroj na premietanie obrazov
sirota , -y, ž.; sirotský; sirotíneč; sirotčka; sirotička	sjednotenie ; sjednocovať	skizza (<i>vysl. skica</i>), -y, ž., náčrt
sirovodík , -a, m.	skákať , -am, -ajú; skac-	sklad , -u, m.; skladné; skladný; skladník; skladok
síry (osirelý)	kat'	skladat , -ám, -ajú; skladaci; skladáč; skladateľ; skladba, -y, ž.
sísf ; sídem, sídu (<i>shora dolu</i>); sísf sa (<i>spolu</i>); iné je zísť sa; zíde sa mi niečo	skala , -y, ž.; skalica; skalina; skalka; skalie; skalisko; skalný; skalnatý	skladište
Sisyfos , -fa, m.; sisyfovský	Skalica , -e, ž.; Skaličan; Skaličanka; skalický	sklamať , -em, -ú
sítie , -ia, str. = sítina, -y, ž.	skalif , -ím, -ia	skláňať , -am, -ajú; sklo-
Sitno , -a, str. (<i>vrch</i>); sitno, -a = peklo; sitniansky	skalopevný	nit
sito , -ta, str.; sitár; sitko	skamenef , -ie, -ejú; skamenelý; skamenelina	sklár , -a, m.; sklárna; sklársky
sitokrídly ; hmyz sitokrídly	Skandinávia , -e, ž.; skandinávsky; Skandináveč i Skandinávčan	sklátif (sa), -im, -ia
situácia , -ie, ž., položenie, stav, pomery; situáčny	skandovať	sklavef , -iem, -ejú = skrehnút
Sivko , -vka, m. (<i>meno koňa</i>)	skántriť = zničiť, zhubit', skazit'	skíbiť , -im, -ia
sivokrídly	skapalneť , -ie, -ejú; skapalniť	sklenár , -a, m.
	skapať , -em, -ú	sklenica , -ce, ž.; sklenička; sklenka; skleničkár
	skárat , -am, -ajú	skleník , -a, m.
	skarikovať	sklený = sklenený
	skaut , -a, m., junák; skauting, -u, m.; skautský	sklep , -u, m. = obchod; sklepník = obchodník; skliepok
	skaza , -y, ž.	sklepenie , -ia, str. = klenutie, klenba
	skazit , -ím, -ia	
	skazka , -y, ž. = rozprávka	

sklepif , -ím, -ia	skorocel , -u, <i>m.</i> (<i>rastli-na</i>)	skrsnúf , -e, -ú, vznik-
skleróza , -y, ž., zvápe-	skóry ; skorší	nút, povstať, oživnúť
nenie	skosif , -ím, -ia; skášaf	skrúšený ; skrúšeňost'
sklesnúf , -nem, -nú;	skostnateľ , -iem, -ejú	skrušiť , -ím, -ia
skleslý; skleslost'	skovať = skuf, skujem,	skrutinium , -ia, <i>str.</i>
sklo , skla, <i>str.</i> ; skielko	skujú	sbierané hlasov
i skličko	skrahnúť — správne	skrútiť , -im, -ia; skrú-
sklon , -u, <i>m.</i> ; sklonok,	skrehnúť'	cat'; skrucovať'
-nku; sklonný; sklon-	skrájaf , -am, -ajú; skro-	skrutka , -y, ž., šraub,
nosť	jít	šrauba
sklonif ; skláňať	skrátenina , -y, ž., i	skrvaveľ , -iem, -ejú
skloňovať ; skloňovanie	skratka, -y, ž.	skrvavíť , -ím, -ia
sklopif , -ím, -ia	skrátiť , -im, -ia; skra-	skryť i skryša, -še, ž.
sklúčif , -im, -ia; sklu-	covať'	skryť, skryjem, skryjú;
čovať'	skrčif , -ím, -ia	skrytý; skrytosť';
skíznuť , -nem, -nú	skrehnúť , -nem, -nú;	skrývať'
skočif , -ím, -ia; skákat'	skrehľý	skrz , skrze (<i>predl.s ak.</i>)
štok , -u, <i>m.</i>	skrepeneľ , -iem, -ejú,	skučať , -ím, -ia
skoliť , -ím, -ia (<i>nieko-</i>	stuhnúť, zmeraveť	skulina , -y, ž., škára
<i>ho</i>) = srazit', zabít'	skresaf , -šem, -šú;	skulptúra , -y, ž., so-
skomponovať	skresávať'	chárstvo ; skulpturál-
skon , -u, <i>m.</i> ; skonat';	skresliť , -ím, -ia; skre-	ny
skonávať'	slievať; skreslovať	skúniať , -am, -ajú;
skoncovať	skričaf , -ím, -ia; skrík-	skúmavost'; skúma-
skončiť (sa), -im, -ia;	nut'	vý; skúmavka; skú-
skončievať' (sa)	skriňa , -ne, ž.; skrin-	mateľ; skúmadlo
skonfiškovať	ka	(reagencia)
skontro , -tra, <i>str.</i> , vy-	skriviť , -ím, -ia	skupina , -y, ž.; skupin-
rovnanie účtov;	skrižif , -im, -ia	ny
skontrovať', prezret'	skrojif , -jím, -ja	skúpiť , -im, -ia ; po-
(účty)	skromný ; skromnučký	kúpiť
skopat , -em, -ú; sko-	skropif , -ím, -ia; skrá-	skupština , -y, ž.
pávať'	pat', -am, -ajú	skúpy ; skúpo; skúpost
skopneľ , -ie, -ejú	skrotif , -ím, -ia; skro-	skúsif , -im, -ia; skúšať
skôr i skorej	tený; skrocovať'; skro-	skúška , -y, ž.; skušobný
skorigovať	titelný; skrotnúť'	skuf i skuvat', skujem,
skormútif , -im, -ia	skrovný ; skrovnučký	skujú; skúvat'
skoro ; skorej i skôr;	skrpateľ , -iem, -ejú	skutok , -ku, <i>m.</i> ; sku-
najskôr i najskorej		točný

skvef sa, -ejem i skviem, -ejú; skvelý; skvúci	sladovňa i sladoveň, -vne, ž.	slepíť , -ím, -ia; sliepať; slepovaf
skvost , -u, m.; skvostný	slama , -y, ž.; slamka;	slepý ; slepec; slepáň;
skvúci , -a, -e	slamený; slamenák;	slepýš = slepúch
skydať (sa); skydnút (sa)	slamienka	sleteť (sa), -ím, -ia;
skypef , -ím, -ia	Slaná , -ej, ž.	slietat' (sa); slietnuť (sa); sletovať (sa)
skypreť , -ie, -ejú	slanina , -y, ž.; slanin-	sletovať (<i>kovom</i>), zale-
skypríť , -ím, -ia	ka	tovat', svárat'
skysnút , -nem, -nú	slánka , -y, ž., soňička	sleva , -y, ž.; slevit', -ím,
skyšíf (sa), -im, -ia	slaný	-ia; slevovat'
Skyta , -u, m., mn. n.	slastť , -sti, ž.; slastný	slevač , -a, m.; sleva-
Skyti	slátať , -am, -ajú; sláta-	dlo; slevářna i slevá- ren; slevat; <i>víd</i> sliat
skytať , -ám, -ajú; skyt- nút'	nina	slez , -u, m.
skyva , -y, ž.; skývka	slatiná , -y, ž.; slatinny;	Slezák , -a, m.
skývražiť , -ím, -ia, byť	Slatina (<i>miestne me-</i>	Slezan , -a, m.; Slezan-
skúpy; skývražník, skupáň	<i>no</i>); Slatinčan; slatin-	ka; Slezsko
slabika , -y, ž.; slabič- ný; slabikovat'; ale šlabikár	ský	slezina , -y, ž.; slezinný, slezinový
slabina , -y, ž.; slabino- vý, slabinný	sláva — <i>správne</i> sleva; slevit', <i>správne</i> sle- víť	sliač , -a, m. (<i>i-e, ž.</i>) =
slabnút , -nem, -nú	slávik , -a, m.; slávičí	slatina; Sliač , -ča, m.
slabomyseľný ; slabo- myselfnosť	slavista , -u, m.; sla- vistika, veda o Slo- vanstve	(<i>kúpele</i>); sliačsky
slabý ; slabučký; sla- bunký; slabo; slabosť	Slavkov , -a, m.	sliat , -slejem, -slejú; slevat'; slevač; slev- vářna i slevářen
sláčik , -a, m.	slávnosť , -sti, ž.; sláv-	sliediť , -im, -ia; sliedič
slad , -u, m.; sladár	nostný	sliepať , -am, -ajú, <i>víd</i> slepit'
sladif , -ím, -ia; sladnút; sladivo	slávny ; slávne	sliepka , -y, ž. = kura; sliepočka
sladivo , -a, str.	slavobrána , -y, ž.	sliepňať (sa), -am, -ajú, blikat', mžikat'
sladký ; sladkastý	Slavofub , -a, m.	slievať , -am, -ajú, <i>víd</i> sliat'
sládok , -dka, m.	Slavomír , -a, m.	slevky , -vok, ž. <i>pomn.</i> , slité pivo, víno <i>ap.</i>
sladoľad , -u, m. = zmrzlina	slávybažný	Sliezsko , str.; sliezsky;
	Slažany , -žian, m. <i>pomn.</i>	Slezan ; Slezanka
	slečna , -y, ž.; slečinka	*
	sled , -u, m.	
	sledovať	
	slepači , -ia, -ie	

slezf, sleziem, -zú
slimák, -a, m.; slimačí
slina, -y, ž.; slinka; sli-
 nit'
slintačka, slintavka, -y,
 ž.
sliva, -y, ž.; mn. g. slív;
 slivka; mn. g. sliviek,
 slivôk i slivák; sli-
 vôčka; slivkový; sli-
 vovica
sliz, -u, m.; slizký; sliz-
 ný; slizný; sliznatý;
 sliznica
slízať, -žem, -žu; sliz-
 nút; slizovať'
sliznica, -ce, ž.
slíž, -ža, m.; slížik
since, -a, i slinko, -a,
 str.; sliniečko; slneč-
 ný i slnný
slnečnica, -ce, ž.
slnečník, -a, m.
sinovrat, -u, m.
sloboda i svoboda, -y,
 ž.
slobodný i svobodný;
 slobodne i svobodne
slobodomyselný i svo-
 bodomyselný
sloh, -u, m.; slohový
sloha, -y, ž.
sloj, -a, m. = vrstva
slon, -a, m.; sloní, -ia,
 -ie; slonový
sloniť, -ím, -ia = cloniť
slopaf, -em, -ú
slota, -y, ž.
Slovač, -če, ž. (*hrom.*)

Slovák, -a, m.; Sloven-
 ka; Slovensko; slo-
 venský; slovenčina
Slovan, -a, m.; Slovan-
 ka; slovanský; Slo-
 vanstvo
Slovany, -vian, m.
 pomn. (*miestne meno*)
slovenčina, -y, ž.; vld'
 Slovák
sloveso, -a, str.; slo-
 vesný
Slovinky, -niek, ž.
 pomn.
Slovinec, -nca, m.; Sło-
 vinka; slovinský; slo-
 vinčina
slovnik, -a, m.; slovní-
 kár
slово, -a, str.; slovko,
 slovce; slovíčko; slo-
 vičkár
slovosled, -u, m.
slovutný; slovutnosť'
složenina, -y, ž.
složiť, -ím, -ia; složitý;
 složište (*na pr. na*
nádraží)
složka, -y, ž.; složko-
 vý
sľub, -u, m.; sľubný
sľubenec — správne
 snúbenec, -nca, m.;
 sľubenica — správne
 snúbenica
sľubiť, -im, -ia; sľu-
 bovat'
slúčenina, -y, ž.
slúčiť, -im, -ia; slúčať,

slučovať; slučivý; slu-
 čivosť (slučivosť látok
 v *chemii*, afinita)
slučka, -y, ž.
sluha, -u, m.
sluch i slych, -u, m.
slúchať; slúchnut'

sluka, -y, ž.
slúpať, -am, -ajú i -em.
 -u; slupka
slušať, -ím, -ia
slušný
sluť, slujem, slujú alebo
 slovern, slovú; sluj;
 slujúci alebo slovúci;
 slul
slutovať sa, -ujem sa
 nad niekým; sluto-
 vanie
služba, -y, ž.
služebný; služebník;
 služebníctvo
služiť, -im, -ia; slúžie-
 vat'; slúžiaci
služka, -y, ž.
služny, -eho, m.; slúž-
 novský; iné je služné,
 -ého, str. = plat
slych, -u, m. = sluch
 (*smysel*); sluchy, sly-
 chy, -ov, čes. spán-
 ky (*časť hlavy*)
slychať, -am, -ajú;
 slychavať i slýchá-
 vať
slyšať, -ím, -ia
sľza, -y, ž.; mn. g. sĺz;
 slzička; slzavý
sľzif, -ím, -ia

síznúť, -ne, -nú, orosievať sa, čes. mokvat'	smiesť, smetiem, smetú; smetať; smetávať	smútok, -tku, m.; smútocný
smáčať, -am, -ajú; smočiť; iné je zmáčať, zmočiť	smiešať, -am, -ajú; smiešaný; smiešanina	smyk, -u, m.; smýkať = tahat; iné je šmýkať (sa)
smalt, -u, m.; smaltovať	smilný	Smyrna, -y, ž.
smaragd, -gdu, m.	smilovať sa nad niekým; smilovanie	smysel, -slu, m.; smyselný; smyselnosť
smazáť, -žem, -žú;スマzávať'	smilstvo, -stva, str.	smysleť, -ím, -ia
smažiť, -ím, -ia;スマžievať'	smluva, -y, ž.; smluvný	smýšlať; smýšľanie
smäď, -u, m.; smädný	smok, -a, m.	smyť, smyjem, smyjú; smývať
smer, -u, m.; smerovať (k niečomu)	Smokovec, -vca, m.	snáď = azda, hádam, vari
smernica, -ce, ž.	smola, -y, ž.; smolit	snadný, snadnejší = ľahký, ľahší
smeš, -i, ž.	smolička, -y, ž.	sňah, -u, m., správne sneh
smeštíť (sa), -ím, -ia	Smolník, -a, m.	snaha, -y, ž.
smeť, -ti, ž.	smotana, -y, ž.; smotánka; smotanový	snár, -a, m.
smeť, sмиem, smejú i smú	smotaf, -ám, -ajú; smotávať	snášanlivý; snášanlivost'
smetať -ám, -ajú;	smrad, -u, m.; smradif; smradlavý; smradoch; smradluch	snášať, -am, -ajú; snášať sa; iné je znášať (krivdu, chorobu)
smiesť	smraštíť, -ím, -ia; smraštovať	sňať, snímam, snímu; sňal, sňatý, sňatie; snímať
smetisko, -a, i smeťiste, -šta, str.	smrdet, -ím, -ia	snažiť sa, -ím, -ia; snaživý
smať sa, smejem, smeju; smejúc sa; smial sa; (u)smyaty	smrečie, -ia, str.; smrečina	snedý, osmahlý
smida, smidka, -y, ž., skyva, skyvka (chleba)	smrek, -a, m.; smrekový	sneh, -u, m.; snehový; snežný
smiech, -u, m.; smiešny	smrť, -ti, ž.; smrtka; smrtný	snehovky, -viek, ž.
smiechota, -y, ž.	smrteň; smrteňák	snehulec, -lca, m.
smier, -u, m.; smierny	smrtonosný	snem, -u, m.; snemový
smierčí	smud, -u, m. = čmud	snemovňa, -vne, ž.
smierif, -im, -ia; smierenie	smudiť sa = čmudiť sa	sneť, -ti, ž.; snielka; snetivý
smierlivý	smutiť, -im, -ia; smutievať	
smiesiť, -im, -ia; smiesať	smutný	

snežienka, -y, ž.	sobrať, -berem, -berú;	sojka, -y, ž.; sojčí, -ia,
snežiť; snežievať	soberať	-ie
snice, snic, ž. <i>pomn.</i>	socialista, -u, m.; so-	sok, -a, m.; sokyná
(zadný konec oja)	cialistický	sokol, -a, m. (<i>vták</i>);
sniesť, snesiem, snesú;	socializácia, -ie, ž., zo-	sokolí, -ia, -ie
snášať (dolu alebo	spoločenie; sociali-	Sokol, -a, m. (<i>spolok</i>);
spolu); iné je zniest	zovať, urobiť spoloč-	sokol (člen <i>Sokola</i>);
(krivdu, chorobu)	ným	sokolský; Sokolstvo
snímať (<i>od sňat</i>); sní-	socializmus, -zmu, m.	sokor, -a, m., správne
mací	sociálny, spoločenský	sochor
snímka, -y, ž., i snímok,	sociologia, -ie, ž., ve-	Sokrates, -ta, m.; so-
-mku, m.	da o spoločnosti ľud-	kratický
Snina, -y, ž.	sóda, -y, ž.; sódový	solf, -li, ž.; soľný; soľ-
sníť (sa); snívať (sa);	sodík, -a, m. (<i>prvok</i>	nička
snivý	natrium)	solárny (rok), slnečný
snížiť, -ím, -ia; snižovať	sodrať, -derem, -derú	Solčany, -čian, m.
snop, -a i -u, m.; sno-	(s niečoho); iné je	<i>pomn.</i> ; Solčanec; Sol-
pok, -pka i -pku;	zodrať = dodrať	čianka; solčiansky
snopček	sodref, -drem, -drú	solicitátor, -a, m.
snosiť, -ím, -ia (<i>od</i>	(s niečoho); sodrel;	solidarita, -y, ž.; soli-
sniest)	sodrený i sodretý; iné je zodret'	dárny
snôška, -y, ž.	sofista, -u, m., mudrák;	solidný, pevný, spoľah-
snovať i snuť, snujem,	sofistika, grécky filo-	livý
snujú; snujúc; snui-	zofický smer, vedomé	solist, -ím, -ia
snúbenec, -nca, m.;	dokazovanie neprav-	solivar, -u, m.
snúbenica	dy; sofизма, -ata, str.,	sólo, -a, str.; sólový
snúbiť, -ím, -ia	i -y, ž., klamný zá-	solventný, kto môže
snubný (prsteň)	ver	platit'
sob, -a, m.; sobí, -ia,	sohnáť, -ženem, -ženú	somár, -a, m.; somár-
-ie	socha, -y, ž.; sochár;	sky
sobáš, -a, m.; sobášny;	sochársky	somnambulizmus,
sobášiť	sochor, -u, m.; socho-	-zmu, m., námesač-
sobliecf, -lečiem, -le-	rec	nictvo
čú; sobliekať (sa)	soirée (<i>čítaj soaré</i>), str.	sonáta, -y, ž.
sobor, -a, m.; sobolí,	neskl., večierok (<i>na</i>	sonda, -y, ž.; sondovať
-ia, -ie; sobolina	<i>pr.</i> čajový) či večier-	(= skúmať, skúšať)
sobota, -y, ž.; sobotný;	ky (<i>pomn.</i>)	sonet, -u, m., znelka
Rimavská, Spišská		sonórny, zvučný
Sobota		sopäť i sopnúť, so-

pnev , sopnú; sopäl i sopnul; sopäty i so- pnutý	ný; sostúpit'; sostu- povať'	soznámiť (sa), -im, -ia = ob(o)známiť' (sa); soznamovať, obozna- movat'
sopeľ , -pľa, m.; sopľa- vý; sopliak; spliť'	sosuf (sa), sosujem, -jú	soznať , -znám, -znajú;
sopka , -y, ž.; sopečný	sosyp , -u, m.; sosypať', -em, -í (dokon.); so- sýpať, -am, -ajú (ne- dokon.)	soznanie; soznať'
soprán , -u, m.; sopra- nistka	sošít , =u, m.; sošitok	sozváňať , -am, -ajú
sopúch , -a, m., dymník; sopúšok	sošiť , -šijem, -šijú; so- šívať'	sozvať , -em, -ú
sortiment (<i>čítaj sorty-</i> mán), -u, m., sklad vybraných kníh, diel	soškrabat ; soškriabat sa; <i>viď</i> škrabat, škriabat	sožať , -žnem, -žnú; so- žinat'
sosadíť , -ím, -ia; so- sadnúť'	soškrtať , -ám, -ajú	spáč , -a, m.
soschnúť , -em, -ú; so- sychať	sošmyknúť sa, -nem, -nú	spád , -u, m.; spádny
soskočiť , -ím, -ia; so- skákať'; soskakovat'	sošúfať (sa), -am, -ajú	spadnúť ; spadlý; spa- dat'; spadávať'
soskupiť , -ím, -ia; so- skupovať'	soťať , sotnem, sotnú; sotinat'	spáchať , -am, -ajú
soslať , -šlem, -šlú; so- slanie; sosielať'	sotif , -ím, -ia; sácat'	spachtoš , -a, m.
sosna , -y, ž.; sosnový	sotmeť sa, -ie, -ejú;	spájať , -am, -ajú, <i>viď</i> spojit'
sosnovať (<i>od osnovat</i>)	sotmelo sa	spála , -y, ž., i šarlach;
sosobášiť , -im, -ia	sotník , -a, m., dôstoju- ník, veliteľ sotniny;	spálový
sostávať z niečoho je chybné; správne skla- dať sa z niečoho	sotnina, -y, ž., com- pagnie (<i>franc. čítaj</i> kompani) i kompá- nia; <i>iné je stotina</i> = stý diel	spálenina , -y, ž.
sostaviť , -ím, -ia; so- stavovať'	sotor , -a, m. (<i>košik zo</i> <i>slamy, z prátia</i>)	spálenište , -šta, str.
so strany ; so strany na stranu; s tej strán- ky	sotref , -trem, -trú; so- tierat'	spáliť , -im, -ia; spa- vat'
sostreliť , -ím, -ia; so- streľať'	sotva ; sotvaže	spálňa , -ne, ž.
sostrojiť , -jím, -ja; so- strojovať	sova , -y, ž.; soví; so- vička	spalničky , -ciek, ž.
sostup , -u, m.; sostup-	sovref , -vrem, -vrú; so- vierat'	spalný
	soznam , -u, m.	spamätať sa, -ám, -ajú
		spaniliý
		spánok , -nku, m.
		spanšteť , -iem, -ejú
		spara , -y, ž. = dusnota;
		sparina; spárňava
		spariť , -ím, -ia; spare- nina; spárat'
		sparný ; sparno
		spása , -y, ž.
		spasíť , -sim, -ia; spa- senie

spasiteľ , -a, <i>m.</i> ; Spasiteľ (Kristus)	spievanky , -niek <i>i-nôk</i> , ž. <i>mn.</i>	splašiť , -ím, -ia
spasiteľný	spievať , -am, -ajú; spievavať <i>i</i> spievávať	splaštiť , -ím, -ia
spásenosný	spiež , -e, ž.; spiežovec; spiežový	splatiť , -ím, -ia; splácať
spásť , spasiem, spasiť; spásat'	spiknúť sa ; spiklenec; spiknutie	splátka , -y, ž.; splátkový
späť , spím, spia; spi-te; spal; spanie; spávat'	spísiť , -im, -ia; spífovavat'	splatný ; splatnosť
spatriť , -ím, -ia	spínat , -am, -ajú; spinadlo	splav , -u, <i>m.</i> ; splavníť; splavný
spavý ; spavost'	spirála , -y, ž., závitnica; spirálový	splaz , -u, <i>m.</i> (<i>časť pluhu</i>)
specifický , svojrázny, zvláštny, výhradný, rýdzí; specifická váha	spiritista , -u, <i>m.</i> ; spiritistický; spiritizmus	splesneť , -iem, -ejú; splesnelý; splesniveľ; splesnively
spečatiť , -ím, -ia	spirituál , -a, <i>m.</i> , duchovný správca	spletenina , -y, ž.
spečený , <i>od</i> spečet	spis , -u, <i>m.</i>	spletiť
spech , -u, <i>m.</i> ; spechat'; spešný	spísat , -šem, -šu; spisovať	spliesť , spletiem, sple-tú; splietat'
spektrum , -ktra, <i>str.</i> (<i>svetlo rozložené hranolom</i>); spektrálny	spisba , -y, ž.	spin , -u, <i>m.</i>
speňažiť , -ím, -ia	spisovateľ , -a, <i>m.</i>	splniť , -ím, -ia; spínať; splňovať
speniť , -ím, -ia	spisovný	splnomocníť , -ím, -ia
spestríť , -ím, -ia	Spiš , -a, <i>m.</i> ; Spišiak, Spišiačka; Spišská župa; Spišská Kapitula (<i>obec</i>), ale spišská kapitula = kanonici; spišský	splodniť , -ím, -ia
spef , -ejem, -ejú; spejúc; spel; vid' dospef, prospef	spíť sa , spijem, spijú; spíjať sa	sploštiť , -ím, -ia; splo-štený
spev , -u, <i>m.</i> ; spevavý, spevný; spevák; speváčka; spevácky (sbor ap.)	splácať , -am, -ajú; vid' splatiť	splynúť , -iem, -nú; splývať
spevnik , -a, <i>m.</i>	splákať , -am, -ajú; spláknut'; splakovať	splznenúť , -em, -ú; splz-nutý
spevohra , -y, ž. = opera	splaneť , -iem, -ejú	spočiatku (<i>prisl.</i>), lep-še zpočiatku, na <i>pr.</i> zpočiatku bolo ešte svetlo; iné je z počiatku, na <i>pr.</i> : kniha pochádza z počiatku 18. storočia
spevokol , -u, <i>m.</i>	spľasknúť i spľasnúť , -nem, -nú	spočinúť , -niem, -nú; spočívať
spica , -e, ž. (<i>časť kolesa</i>)		spočítať , -am, -ajú;
spečet , spečiem, spečú; spečený		
spierať sa , -am, -ajú		

spočítovať, spočítavať <i>i spočítávať</i>	spoliehať sa, -am, -ajú; spoľahnúť sa	sporíť, -ím, -ia; sporivý sporiteľňa, -lné, ž.; sporiteľničný
spočívať, -am, -ajú; spočinúť	spoločenstvo, -a, str.; spoločenský	sporý = hojný, výdatný
spod, -u, m.; spodok, -dku, <i>m.</i> ; spodný; <i>iné</i> <i>je predložka zpod</i>	spoločník, -a, m.; spo- ločnica	spôsob, -u, m.; spôsob- ný
spodina, -y, ž.	spoločný, spoločnosť	spôsobiť, -ím, -ia; spôsobovať'; spôso- bilý
spodný	spolok, -lku, m.; spol- kový	spotieť sa, -ím, -ia
spodobať sa, -ám, -ajú <i>niekomu, a) pripo-</i> <i>dobníť sa, b) zaľú-</i> <i>biť sa</i>	spolu	spotreba, -y, ž.; spo- trebovať'
spodobiť, -ím, -ia; spo- dobenie = asimilá- cia	spolubydliaci i spolu- bývajúci	spotvoriť, -ím, -ia
spohodlnieť, -iem, -ejú	spoluľáska, -y, ž.	spovedať, -di, ž.; spo- vedný; spovedník;
spojenec, -nca, m.; spo- jenecký	spolupáchateľ, -a, m	spovedať' sa
spojiť, -ím, -a; spájať; spojovať'	spoluvinný, spoluvin- ník; spoluvinnica	spovedelnica i spo- vednica, -ce, ž.
Spojené štaty severo- americké = U. S. A. <i>i USA.</i>	spomáhať, -am, -ajú; spomôcť'	spozdiť, -ím, -ia = zmeškať'; spozdilý;
spojitý	spomenúť, -niem, -nú; spomenul; spomínať	spozdilosť
spojivka, -y, ž.; očná spojivka	spomienka, -y, ž.	spoznať (sa), -ám, -ajú = poznáť, soznať' (sa)
spojivo, -a, str.	spomôcť, spomôžem, spomôžu; spomohol	spozorovať
spojka, -y, ž.	spona, -y, ž.; sponka	spracovať; spracúvať
spojovať; spojovací; spôjujúci	sponáhať sa, -am, -ajú	spráchniť, -ie, -ejú
spokojiť sa, -ím, -a	spondej, -a, m., stopa o dvoch dlhých sla- bikách; spondejský	sprašíveť, -ie, -ejú
spokojný	spontánny, samovoľný, samočinný	sprašiť, -ím, -ia; sprašiť'at
spofahlívý	spopolniť, -ím, -ia; spo- polňovať'	spratať, -cem, -cú; spratný
spofahnuť sa, -nem, -nú; spoliehať sa	spopularizovať	sprava, -y, ž., vec, za- riadenie, prístroj
spolčiť sa, -ím, -ia; spolčovať sa; spolčo- vací	spor, -u, m.; sporný; spornost'	správa, -y, ž., na pr. správa štátu, spoľku;
	sporadicky, roztratený, ojedinelý	<i>iné je zpráva = zvest,</i> <i>na pr. ročná zpráva,</i> novinárska zpráva,
	sporák, -a, m. (z nem)	
	sporiadať, -am, -ajú	

<i>alebo zprava (prísl.)</i>	<i>spríjemniť, -ím, -ia;</i>	<i>da); srdcovitý (srdeču podobný)</i>
= s pravej strany	<i>spríjemňovať</i>	
správca, -cu, m.; správ-	spríkriť sa, -ím, -ia	
covský; správcov-	sprisahať; sprisahanie;	
stvo; správyňa	sprisahanec, -nca, m.	
spravedlivý; sprave-	sprítomniť, -ím, -ia;	
dliost'	sprítomňovať	
spraviť, -ím, -ia, urobiť	sprostíť (sa) = zbavit'	
správka, -y, ž.; správ-	(sa)	
kárňa; <i>lepšie</i> opravovňa	sprostý; sprostučký	
správny; správne	sprotivíť sa, -ím, -ia	
spravovať, riadiť, yiesť	sprzniť, -ím, -ia	
spražiť, -ím, -ia	spuchnúť, -nem, -nú	
sprehýbať, -am, -ajú	spupný	
spreneveriť (sa), -ím,	spustiť (sa), -ím, -ia;	
-ia; spreneverilý;	spúšťať (sa)	
spreneverenie, spre-	spustnúť, -nem, -nú;	
nevera	spustlý	
sprevádzka, -am, -ajú	spustošiť, -ím, -ia	
sprevodoviť, -ím, -ia	spútat', -am, -ajú; sput-	
sprežka, -y, ž.; sprež-	nat'	
kový pravopis	spyšneť, -iem, -ejú	
sprcha, -y, ž.; spŕchatiť;	spýtať sa, -am, -ajú;	
spŕchnut'	spýtovať (svedomie);	
sprchomer, -u, m.;	spýtovať' sa	
sprchomerný	Sptyihnev, -a, m.	
spriaháť, -am, -ajú;	srast, -u, m.	
spriahnuť'	srásť, srastiem, srastú;	
spriiasť, spradiem, spra-	srastenie; srastat'	
dú; spriadať'	sraz, -u, m.	
spriateliť (sa), -ím, -ia	sraziť, -ím, -ia; srážať	
spriazniť, -im, -ia;	srážka, -y, ž.	
spriaznený	Srb, -a, m.; Srbka; Srb-	
spriečiť sa, -im, -ia	sko; srbský; srbština	
sprievod, -u, m.; sprie-	srđ, -u, m. = zlost',	
vodný	zloba; srđiť sa; srđi-	
sprievodca, -cu, m.;	tý; srđnatý	
sprievodkyňa	srđce, -a, m.; srđcový;	
	srđčený (srdečná va-	

sršif sa, -ím, -ia, srdit'	cikde; sfakto, kto-	starodávny
sa, zlobiť sa	koľvek, hocikto	staromódny
srub, -u, m.	stalaktit, -u, m.	starosf, -sti, ž.
srubif, -ím, -ia; srúbať	stále (prísl.)	starosta, -u, m.
srúcanina, správne	stálica, -ce, ž.	starostlivý
zrúcanina	stáložiarny; stáložiarna	starosvat, -a, m.
srútif, správne zrútiť;	pec, kachle	starosvetský
srúcať, správne zrú-	stály = trvalý; stále	starovek, -u, m.; staro-
cať	stan, -u, m.; stanový;	veký
srvátka i syrovátká,	stánok, -nku	staroverec, -rca, m.;
-y, ž.	stanica, -ce, ž.; staničný	staroverský
sutiny, -tín, ž.	staniol, -u, m.; stanio-	starozákonný
sfa = ako, ani (pri	lový	starožitný; starožitník;
porovnávaní)	Stanislav, -a, m.; Sta-	starožitnosf; starožit-
stabilita, -y, ž., stálosf,	no, -na	nictvo
pevnosť; stabilný	stanný (stanné právo	start, -u, m.; startovať
stabilizácia, -ie, ž.,	<i>chybne, správne náhly</i>	starý, starší; staručký
ustálenie; stabilizo-	súd)	Starý rok
vat'	stanovisko, -a, str.	Starý zákon
stáčať, -am, -ajú; sto-	stanovište, -a, str.	staryga, -y, ž.; stary-
čiť	stanovif, -ím, -ia	gáň, -a, m.
stačiť, -ím, -ia	stanovy, -nov, ž.	staf, -ti, ž.
stadion, -dia, str., cvi-	starat sa, -ám, -ajú	staf (sa), stanem, sta-
čište	starec, -rca, m.; starček	nú; staň; stal
stadium, -ia, str., i štá-	Staré Hory, Starých	staf, sotnem, sotnú;
dium (<i>lud.</i>), stupeň	Hôr, ž: <i>pomn. (obec)</i> ;	staf; stafy; stináť
vývoja, stav	starohorský	stáf, stojim, stoja;
štádo, -a, str.; stádny	starejší, -sieho, m.; sta-	stojac; stál; státie i
stagnácia, -ie, ž., nedo-	rejšia, -ej, ž.	stánie; stojacia lam-
statok pohybu, zasta-	staršina, -u, m.	pa
venie pokroku; stag-	staref (sa), -iem, -ejú	statika, -y, ž., náuka o
načný	stárež, -e, ž. (hrom.)	rovnováhe; statický
stahovať (na pr. ko-	starina, -y, ž.	statista, -u, m.
žu); stiahnuť	starký, -ého; starká, -ej	statív, -u, m.; stojan
stahovať sa; stahova-	starnúf, -nem, -nú	statikár, -a, m.
cí; stahovavý	staroba, -y, ž.; starob-	statný = udatný
staja, -e, i stajňa, -ne,	ny; starobinec, -nca,	statočný; statočnosť
ž., maštaľ, -le, ž.	m.	statak, -iku, m., doby-
sfakde, kdekoľvek, ho-	starobylosť	tok i majetok

status , -tu, m., i štátus (<i>člud.</i>), stav	lesnený; stelesnenosť; stelesňovať	stiahnuť , -nem, -nu stahovať
stav , -u, m.		stiečť , stiecie, stečú ; ste- kať; stiekat'
stavaf , staviam, stava- jú; stavaj; stavajúc; staval; stavaný; sta- vanie; staviať	stemnef , -iem, -ejú ; stemnievať; stemne- lý; stemniť	stieň , -a, m. = tieň, -a stieňový, tieňový
stavba , -y, ž.; mn. g. stavieb; stavebný	stena , -y, ž., zed, mür ; stienka	stienidlo i tienidlo, -a str.
stavec , -vca, m., obra- tel'; stavcový, obrat- ľový	stenaf , stenem, -eš, -ú = stonať, -em, -ú	stierať , -am, -ajú
stavenište , -šta, str., i stavenisko	stenčif , -ím, -ia; sten- čovaf	stiesniť , -im, -ia
stavidlo , -dla, str.	stenograf , -a, m., tes- nopisec; stenografia, tesnopis	stigma , -atu, str., i -y ž., znamenie na tele (<i>vypálené a pod.</i>); stigmatizovať
stavisko , -ska, str.	stenegram , -u, m.	stih , -u, m.
stavíf sa (<i>o niečo</i>), -ím, -ia; stavil; stavený	step , -i, ž.; stepný	stihaf , -am, -ajú; sti- hač; stíhatel'; stihnut'
staviteľ ; staviteľstvo	stepaf , -em, -ú i -ám, -ajú (<i>spolu</i>), iné je ztepaf = zbit	stihomam
stavivo , -a, str.	stepleť , -iem, -ejú	stichnuť , -em, -u
stávka , -y, ž.; stávkovať	stereometria , -ie, ž., náuka o útvarech prie- storových	stinaf , -am, -ajú; sti- nadlo
stavovský	stereoskop , -u, m. (<i>op- tický prístroj</i>)	stipulovať , ustanoviť us:iest' sa
sfažeň , žňa, m.	stereotypia , -ie, ž., tlač	stisk , -u, m.
sfažnosť , -sti, ž.	písmom odliatym v jednom kuse; ste- reotypovať; stereo- typný, stály, nezme- nený	stiskať , -am, -ajú
sfažovať sa i sťažo- vat' si	sterilizácia , -ie, ž., zni- čenie alebo odstráne- nie bacilov; steriliza- čný; sterilizovať	stisnúť , -nem, -nu
stearin , -ū, m., čistený loj; stearinový	sterilný , neplodný	stišiť , -im, -ia
steblo , -bla, str.; ste- bielce; ťebielko; ste- belnatý	stesaf , stešem, -šú	stlačiť , -ím, -ia; stlá- čať; stlačovať; stlači- teľnosť
steh , -u, m.	stezka , -y, ž. = chodník	stlať , stlelem, stelú; stlanie
stehlík , -a, m.; stehličí		sticť , stliciem, stlcú; stí- kat'; iné je ztícť (= zbit' niekoho)
stehno , -a, str.; stehen- ný; stehienko; ste- hience		stleť , -ejem i -iem, -ejú; stlievať
stekaf (<i>od stiečť</i>); stie- kat'		stlmif , -ím, -ia
stelesnif , -ím, -ia; ste-		stíp , -u, m.; stlpec

-pca; stípik, -a; stí-	stonaf i stenat', -nem,	stránočka;
pok, -pku; stípcový	-nú	
šporadie , -ia, str.		-a, m.; stra-
Istnúť , -nem, -nú		nícky; stranictvo
stmit sa		
ap.	-y, ž.; stopovať	stránif (sa), -im, -ia
sa), -ím, -ia; v	-y, ž. (na o-	strap , -u, m.
	a na liste)	strapačka , -y, ž.
	-ím, -ia; stápať	strapáň , -a, m.; stra-
		paňa, -ne, ž.
		strapaty
sto , -u -a, m.		strapeč , -pca, m. (stra-
sto cizmus , -zmu, m.,	storo ie, -ia, str.; sto-	pec hrozná)
fi ozofický smer, hlá-	ročný	strápiť , -im, -ia; strá-
sajúci duševný po-		pený
koj; stoický; stoik		strasť , -sti, ž.; strastný
stojací ; stojacie hodiny	iné je	strašiak , -a, m.
stojačky	ska)	strašiť , -ím, -ia; stra-
stojak , -a, m.	stotisícina, -y, ž.	šievať; strašidlo
stojan , -a, m.; stoja-	stotožniť, -ím, -ia; sto-	strašný
nok	tožňovať'	strateg , -a, m., vovod-
stojatý	stožiar, -a, m.	ca; strategický
stok , -u, m.	strácať (od stratit)	stratif , -ím, -ia; strata
stoka , -y, ž.	strádať, -am, -ajú	strava , -y, ž.
stokaf , -ám, -ajú; stok-	strach, -u, m.; mref	stráviť , -im, -ia (<i>jedlo i</i>
nút	strachy (mn. i.); straš-	<i>čas</i>); straviteľný
stoklas , -u, m.	ný; strachovať sa	strávnik , -a, m.
stokráska , -y, ž.	straka, -y, ž.; stráčka;	stravovať (sa); stravo-
stôl , stola, m.; stolík,	stráča; stráči, -ia, -ie	vateľ; stravovňa
-a; stolok, -lka; stol-	strakatý	stráž , -e, ž.
ček, -a; stolový	strakopud, -a, m. = ďa-	strážca , -žcu, m.
stolár , -a, m.; stolársky	tel strakatý	strážiť , -im, -ia; strá-
stoletie , -a, str.; stoletý	strakoš , -a, m. (<i>vták</i>)	žievať'
stolica , -e, ž.; stolička;	stráň, -ne, ž.; stráňa-	strážkyňa , -ne, ž.
stoličný	va, -y, ž.; Stráňava	strážmajster , -stra, m.
stolík , -a, m.	(miestne meno)	strážnica , -ce, ž.;
stolistý	strana , -y, ž. (so strany;	Strážnica (miestne
stolovaf ; stolovník	s pravej strany; s ľavej	meno)
ston , -u, m.	strany; s oboch strán;	strážnik , -a, m.
stonásobný	ale zprava, zľava);	strážny

strblietať sa, -am, -ajú	strhať , -ám, -ajú; str-
strčiť , -ím, -ia	hávať; strhnúť; strho-
streb-	vaf
nút'	
streček , -čka, <i>m.</i>	striasť , strasiem, stra-
strečkavý	sú; striast'
strečko , -a, <i>m.</i>	strídža , -ata, <i>str.</i> , die-
strečkovaf	ta strigino
stred , -u, <i>m.</i> ; stredný	strieborný ; striebor-
streda , -y, ž.; Streda	ník; strieborniak
(Dunajská), <i>miestne</i>	striebriſtý
<i>meno</i>	striebriſť , -im, -ia
stredisko , -a, <i>i stredište</i> ,	striebro , -a, <i>str.</i> ; strie-
-šta, <i>str.</i>	borný
stredník , -a, <i>m.</i>	striebropaný
stredohorie , -ia, <i>str.</i>	striebrovlasý
stredovek , -u, <i>m.</i> ; stre-	striedať (sa), -am, -ajú;
doveký	striedavý
stredozemie , -ia, <i>str.</i> ; <i>stredozemný</i> ; Stredo-	striedka , -y, ž. (stried-
zemné more	ka chleba)
strecha , -y, ž.; strieška	striedmy = trievy
strela , -y, ž.; strelný;	striechnuť , -em, -u =
strelnica	striezt', strežiem
strelba , -y, ž.	striečka , -y, ž.
strelec , -lca, <i>m.</i> ; stre-	striečkať , -am, -ajú;
lecký	strieknuf
strelif , -ím, -ia; striefat	striefať (<i>od strelit</i>)
strelivo , -a, <i>str.</i>	strieskať , -am, -ajú
strepaf , -em, -ú; stre-	strieška , -y, ž. (<i>od</i>
potat'	<i>strecha</i>), <i>iné je</i>
strestať , -tám <i>i -cem</i>	<i>striežka</i> (<i>od striezf</i>)
strešiť , -ím, -ia; stre-	striezlivý
štený	striezf , strežiem, stre-
stretaf (sa), -ám, -ajú;	žú, <i>i strežiť</i> , -ím, -ia;
stretávať (sa); stret-	striechnuť
nút'; stretnutie	
streženie , -ia, <i>str.</i>	striežka , -y, ž. = po-
strháre , -ov, <i>m. mn.</i>	striežka; <i>iné je</i> strieš-
	ka = malá strecha
	striga , -y, ž., čarodej-
	nica; strigin; strigoň,
	-a, <i>m.</i> , čarodejník;
	strídža, -fa, <i>str.</i> , die-
	ta strigino
	strih , -u, <i>m.</i>
	strihač , -a, <i>m.</i> ; strihač-
	ka = strihanie
	strihať , -ám, -ajú;
	strihnúť'
	strižok , -žku, <i>m.</i>
	strmeň , -eňa, <i>m.</i> ;
	strmienok
	strmeť , -ím, -ia
	strmina , -y, ž.
	strmy
	strnádka , -y, ž.
	strnisko , -a, <i>i strnište</i> ,
	-šta, <i>str.</i>
	strnúť , -niem, -nú
	strofa , -y, ž., sloka <i>i</i>
	sloha; strofický
	stoj , -a, <i>m.</i> ; stojáreň
	<i>i</i> stojárňa
	stojca , -cu, <i>m.</i>
	strojnásobník
	strojník , -a, <i>m.</i> ; stroj-
	nictvo; strojníky
	strom , -u, <i>m.</i> ; stromok,
	-mku <i>i</i> -mka; strom-
	ček, -a, <i>m.</i> ; stromov-
	ie, -ia, <i>str.</i>
	stromoradie , -a, <i>str.</i>
	Stropkov , -a, <i>m.</i>
	stroskotať , -ám <i>i -cem</i>
	strova , -y, ž., struko-
	vina; <i>iné je</i> strava
	strovif , -ím, -ia; strávit'
	stfpaf , -am, -ajú, trnút';
	stípnut', strnút';
	stíply

strpčiť, -ím, -ia (<i>na pr. život</i>); strpčovať	niar; studnička; studeňka	stydeť sa, -ím, -ia;
strpeť, -ím, -ia; strpenie	stuha, -y, ž.; stužka; stužtička; <i>iné je ztuha (prislovka od z tuha)</i>	stydlivý
stručný	stuhnúť, -nem, -nú; stuhľy	stydnúť, -nem, -nú
struha, -y, ž.; strúžka	stuchnúť, -nem, -nú; stuchlina	styk, -u, m.; styčný =
struhač, -a, m.	stúliť sa, -im, -ia	stýkajúci sa
struhadlo, -a, str.	stupadlo, -a, str.	stýkať (sa), -am, -ajú;
struhák, -a, m.	stupaj, -e, ž. = stopa	stýknúť
struhár, -a, m.	stúpať, -am, -ajú; stúpiť; stúpavý	stýrať, -am, -ajú
strúhať, -am, -ajú	Stupava, -y, ž.	subalterný, podriadenny
strúchniveľ, -ie, -ejú	stupeň, -pňa, m.; stúpenok; stupňový	súbeh, -u, m.; súbežný
struk, -u, m.; strukovina; strúček i strúčok, -čka; strúčik, -a	stupnica; stupnicový; stupňovať; stupňovanie	subjekt, -u, m., podmet;
struktúra, -y, ž., sosostrojenie	stúpenec, -nca, m.; stúpenstvo	obchodný pomocník
struna, -y, ž.; strunový	stupef, -iem, -ejú	subjektívny, podmetný, osobný; subjektíský, pomocnícky
stružlikať, -ám, -ajú, strúhat'	stupídny, hlúpy	sublimát, -u, m., chlorid rtuťnatý
stružliny, -ín, ž.	stupíť, -ím, -ia	sáboj, -a, m.
strýc, -a, m.; strýko, strýčko, strýčik, -a, m.; strýcovský; strýčny	stužiť, -ím, -ia	súbor, -u, m.; súborný
strychnín, -u, m.	stužka, -y, ž., vidť stuha	subordinácia, -ie, ž., podriadenosť
stryňá, -ej, ž.; strynný	stvol, -a i -u, m.	subreta, -y, ž., operetná speváčka
strýzniť, -im, -ia	stvora, -y, ž. (žena); stvorička	subsidiárny, náhradný
stržeň, -žňa, m., dreň, jadro dreva a i.	stvoriť, -ím, -ia; stvorenie; stvárať	subskribovať, upisovať; subskripcia; upisovanie; subskripčný
stržiť, -ím, -ia, predat' (na pr. obilie); iné je utržiť (peniaze, posmech)	stvoriteľ, -a, m.; Stvóriteľ = Boh	substancia, -ie, ž., podstata
stučneľ, -iem, -ejú	stvrdiť, -ím, -ia; stvrdzovať; stvrdenie	substantívum, -va, str., podstatné meno;
stud, -u, m. = styd	stvrdnúť, -nem, -nú; stvrdlý; stvrdlina	substantívny
studený	stý, stá, sté	substitúcia, -ie, ž., za-stupovanie; substitút, -a, m.
studňa, -ne, ž.; mn. g. studný i studieň; stud-		substrát, -u, m., podklad
		subtilný, jemný

subvencia , -ie, ž., pod-	súhlas , -u, m.; súhlas-	sulfát , -u, m., síran
pora; subvenčný	ný; súhlasit	Súľov , -a, m.; Súľovské
súci , -ca, -ce; súčnosť;	súhrnný	skaly
súčosť	súhvězdí , -ia, str.	súlož , -e, ž.; súložit'
súcit , -u, m.; súcitný	suchár , -u, m., biskyt	súložník , -a, m.; sú-
Sučany , -čian, m. <i>pomn.</i> ;	suchopář , -u, m.; su-	ložnica
sučiansky	chopárny	sultán , -a, m.; sultán-
súčasník , -a, m.; sú-	suchoty , -chôt, ž. <i>pomn.</i> ,	sky; sultanát, -u, m.
časný	i suchotiny; suchotí-	suma , -y, ž. (<i>nepiš ob-</i>
súčastník sa, správne	nár	<i>nos</i>); sumička; su-
zúčastník sa	suchý ; suchší; sucho;	márnky
súčet, -čtu, m.	suchšie; suchota; su-	sumec , -mca, m., i hrča
súčlastka , -y, ž., piš	cháň	(<i>ryba</i>)
radšej čiastka	suita , -y, ž., sprievod;	súmerný
súčin , -u, m.; súčin-	družina	súmrak , -u, m.
ný	sujet (<i>čítaj súže</i>), -u,	súostrovie , -ia, str.
súčtovať = spočítať	m., látka, predmet,	sup , -a, m.; supí, -ia, -ie
dovedna (<i>ale zúčto-</i>	téma	súper , -era, m.
<i>vat</i> == vyúčtovať)	suk , -u, m. = hrča	superarbitrácia , -ie, ž.,
sud , -a, m.; súdok; súd-	(<i>v strome</i>); sukový;	vrchné rozhodnutie,
kový	sukovitý	dobrozdanie, preskú-
súd , -u, m.; súdny;	suka , -y, ž., psina; su-	manie
súdnictvo	kin; sučka	superintendent , -a, m.
súdoba , -y, ž.	súkaf , -am, -ajú; súkač;	superiorita , -y, ž., pre-
sudec , -u, m.; súdcov-	súkavaf i súkávaf	vaha, prednosť; su-
ský; súdeovstvo	sukcesívny , postupný	periórny
Sudička , -y, ž.	súkeník , -a, m.; súke-	superlatív , -u, m., 3.
súdief , -im, -ia; súdený;	nictvo	stupeň; superlatívny
súdievať	súkenný	supíntum , -na, str.
súdobý = súčasný	súkmenný	súpis , -u, m.
súdruh , -a, m.	sukňa , -ne, ž.; suknič-	suplent , -a, m., výpo-
sudy = párný (párne	ka i sukienka	mocný profesor; su-
číslo = sudé, nepárn-	súkno , -a, str.; mn. g.	plentský; suplovat
ne = liché)	súken; súkenko	suplika , -y, ž., prosba;
Suez , -a, m.; Suezský	súkromný ; súkromne;	suplikácia; suplikant;
prieplav	súkromník	suplikovať
sufix , -xu, m., prípona	súkromoprávny	suponovať , predpokla-
sugescia , -ie, ž., vnu-	súlad , -u, m.; súladný	dat
kanie; sugestívny	Sulamit , ž. <i>neskl.</i>	súprava , -y, ž.

supremát , -u, m., vyššia moc, nadvláda	súfaž , -e, ž.; súfažiť	svár , -u, m.; sváriť sa;
súra , -y, ž.	suterén -u, m., podzemie	svárlivý
súradnica , -e, ž., koordináta	sutina , -y, ž. (zo sstutina)	svarenina , -y, ž.
súradný , podradený; súradnosť	súvaha , -y, ž.	svariť , -ím, -ia; sváraf (na pr. železo); iné je zvárať = vyvárať (bielizeň ap.)
súrif , -im, -ia; súrny	súveký	svat , -a, m.; svatka, -y, ž.
surma , -y, ž., poplach, vráva; surmita, -y, ž. = trúba (vojenská); surmovať; surmovný	suverén , -a, m., panovník; suverenita, svrchovanosť; suverénny, svrchovaný	svážať (od sviezt)
súrody	súvis , -u, m.; súviset; súvislý	svážľ , -im, -ia
surogát , -u, m.; náhražka	súvrat , -ti, ž. (časť pola)	svätefnica , -ce, i svätenička, -y, ž.
surový ; surovo; surovec; surovina	súvztažný	sväтика , -ce, ž.
súsed , -a, m.; súsedka; súsedný; súsedstvo	súznačný	svätiť , -ím, -ia; svätievať
súsek , -a, m.	súzvuk , -u, m.; súzvucný	svätodušný
suspendovať , sosadiť; suspenzia	súžiť = trápiť; súženie; sužovať; iné je zúžiť, zužovať	svätojánsky , -a, -e; svätojánsky chlieb; svätojánska muška
sústava , -y, ž.; sústavny	sužoba , -y, ž., súženie, trápenie	svätojurský
sústrasť , -sti, ž.; sústrastný	svačina , -y, ž., olovrant; svačiť	svätokrádež , -e, ž.; svätokrádežník
sústredit , -ím, -ia; sústredivý	svada , -y, ž. = hádka; svadiť sa; svadlivý, svárlivý	svätkupec , -pca, m.; svätkupectvo
sústruh , -u, m.	svadba , -y, ž.; svadobný; svadobník	svätomikulášsky
súš , -i, ž. (suchá zem)	svádzat (od sviesť)	svätopeterský
súš , -a, m. (prázdný plást medu)	svah , -u, m.	Svätopluk , -a, m.
súšava , -y, ž.	svák i sváko , -a, m. (muž otcovej alebo matkinej sestry)	Svatoslav , -a, m.
sušiareň i sušiarňa, -rne, ž.	sval , -u, m.; svalovitý; svalový; svalstvo	svätosť , -sti, ž.
sušienka , -y, ž.	svaliť , -ím, -ia; sválať; svalovať	svätošvätý
sušíť , -ím, -ia; sušievať		svätozáclavský
suf , sujem, sujú (s predponami sosuf, rozsuf)		svätuškár , -a, m.
		svätvečer , -a, m.
		sväty ; Svätá zem; Všechnsvätych
		Sväty Mikuláš , m. (mesto); svätomikulášsky; Svätomikulášan
		svätyňa , -ne, ž.

sväz , -u, <i>m.</i> ; sväzový; sväzok, -zku, <i>m.</i>	Svetozár , -a, <i>m.</i>	svisnút , -uem, -niú; svislý
sväzovať ,	svetoznámy	svišť , -šťa, <i>m.</i> = hvízdák;
svedčať (<i>sa</i>) i svedčiť (<i>sa</i>) = patrif (<i>sa</i>), slušať (<i>sa</i>)	svetský	svišťat'
svedčiť , -ím, -ia; sved- čievať'	sviatok , -tku, <i>m.</i> ; svia- točný	svit , -u, <i>m.</i> ; svitat'; svit- núť; svitanie
svedectvo , -a, <i>str.</i> ; svedecky	sviatosť , -sti, ž.; svia- tostný	svif , svijem, svijú; sví- jať; svijat' sa (<i>na pr.</i> v bolesti)
svedenie , -ia, <i>str.</i>	sviazat' , -žem, -žu; svä- zovat'	svitok , -tku, <i>m.</i> (<i>pa- piera</i>)
svedkyňa , -ne, ž.	svíb , -u, <i>m.</i> ; svíbie, -ia, <i>str.</i> (<i>ker</i>)	svižký i svižný
svedok , -dka, <i>m.</i>	svídať sa, -am, -ajú s niekým; svídanie	svlače , -či, ž. <i>mn.</i>
svedomie , -ia, <i>str.</i> ; sve- domity	Svidník , -a, <i>m.</i>	svlieč , svlečiem, svle- čú; svliekat'
sverák , -a, <i>m.</i> (<i>od svie- rat</i>), nástroj	svieca , -ce, ž.; sviečka; sviečočka; sviečkový	svoboda , -y, ž., i slo- boda; svobodienka i slobodienka
sverenec , -nca, <i>m.</i> ; sve- renica	sviečkár , -a, <i>m.</i>	svobodný i slobodný; svobodne i slobod- ne
sverepý	sviečkovica , -ce, ž.	svobodomyselný i slo- bodomyselný
sverif , -ím, -ia (<i>nieko- mu niečo</i>); sverovať'	svierat' , -am, -ajú (<i>od sovret'</i>); svieraci;	svod , -u, <i>m.</i> ; svodný
svesif , -ím, -ia; sviešať	svieracia kazajka; svieradlo; svieravý	svodca , -ciu, <i>m.</i>
svet , -a, <i>m.</i> ; Nový Svet (Amerika); svetový;	sviesť , svediem, svedú;	svodník , -a, <i>m.</i> ; svod- nica; svodný
svetský	svádzat'	svoj , svoja, svoje
svetár , -a, <i>m.</i>	svietif , -im, -ia; sviet', -te; svietievať'	svojef , -ti, ž.
svetlica , -ce, ž. = izba; svetlička, izbietka i	svietivo , -a, <i>str.</i> ; svie- tidlo	svojhlavý
svetlá farba	svietnik , -a, <i>m.</i>	svojif (<i>si</i>), -ím, -a
svetlo , -a, <i>str.</i> ; svetelný;	sviezť , sveziem, svezú;	svojpomocný
svetielko; svetielko- vat'	svázať'	svojprávny
svetlonoš , -a, <i>m.</i>	svieži ; sviežost'	svojráz , -u, <i>m.</i> ; svoj- rázny
svetlosť , -sti, ž.	svijačky , -čiek, ž.	svojský
svetlotlač , -e, ž.	svijadlá , -diel, <i>str.</i>	svojstvo , -stva, <i>str.</i>
svetoobčan , -a, <i>m.</i>	svijat' sa (<i>od svit'</i>)	svokor , -kra, <i>m.</i> (<i>žene mužov otec</i>); svokra,
svetovláda , -y, ž.; sve- tovládny	sviňa , -ne, ž.; svinka; svinský	
	sviniar , -a, <i>m.</i>	
	svinút , -iem; svíjat'	

-y, ž. (<i>žene mužova mat'</i>)	sýkačka , správne sýkačka = striekačka	syndikát, -u, m., spoločenstvo (obchodné); syndikalista; syndikalizmus
svolat' , -ám, -aju; svolávať; svolávací	sykať , -ám, -ajú, = sýčať; sykanie = sykot; sykavý, sykavka; <i>iné je</i> síkať = striekat', síkačka = striekačka	syndikus , -ka, m.
svoliť ', -ím, -ia = povoliť; svolenie; svoliť; <i>iné je</i> zvoliť = vyvoliť	sýkať , správne síkať = striekať	synedrion , -ia, str., shromaždenie rady
svor , -a, m.	sykavka , -y, ž. (<i>hláska</i>)	synchronistický – na súčasnosť hľadiaci, podľa súčasnosti so stavený
svoreň , -reňa, m.; svorník	sýkora , -y, ž.; sýkorka	synoda , -y, ž., cirkevný snem; synodálny
svorný; svornosť	sykot , -u, m.	synonymum , -yma, str., slovo súznačné; synonymika; synonymný, súznačný
svozit' -ím, -ia; svážať	sylaba , -y, ž., slabika	synopsis , -pse, ž., prehľad; synoptický
svrab , -u, m.; svrablavý	syllabus , -bu, m., sôznam, osnova	syntax , -xi, ž., skladba; syntaktický
svraštiť ', -ím, -ia; svrašťovať	sylogizmus , -zmu, m., úsudok	syntéza , -zy, ž., súbor, složenie; syntetický
svrbet' , -ím, -ia; svrbenie; svrbievať;	symbol , -u, m., znamenie, obrazný znak; symbolický; symbolizmus	sypanice , -níc, ž. <i>pomn.</i>
svrbkať	symetria , -ie, ž., súmernosť; symetrický, súmerný	sypáreň i sypárňa, -rne, ž.
svrbľavy	symfonia , -ie, ž., hudobná skladba; symfonický	sypať , -em, -ú; syp, sypte; sypací
svrček , -čka, m.	sympatia , -ie, ž., súcit, náklonnosť; sympathický	sýpka , -y, ž.
svrčina , -y, ž. = smrek	symptom , -u, m., príznak; symptomatický	sypký
svrhnut' , -nem, -nú;	syn , -a, m.; v. synu; mn. n. synovia; synok, synka; synček, synáček; synovský	syr , -a, m.; syrár; syráreň; syrček; syrec; syrový; syrovátku i sŕvátka; syrný; syrník i syrovník (<i>koláč</i>); <i>iné je</i> sýrnik = zápalnička, a sýrnik (<i>slúčenina syry</i>)
svrhlý; svrhnutý	synagoga , -y, ž., židovská modlitebňa	*
svrchný ; svrchník; svrchnica		
svrchovaný		
svrchu (<i>prísl.</i>)		
svršíť , -ím, -ia		
svršok , -šku, m.; svrškár		
sybarita, -u, m., rozkošník		
syčať, -ím, -ia		
syfilis , ž. <i>neskl. (choroba)</i> ; syfilitik, -a, m. (<i>kto má syfilis</i>)		
sychravý ; sychravica		

Syrakúzy, -kúz, ž. mn.; syrakúzsky
Syria, -ie, ž.; syrský
syrup, -u, m.; syrupový
sysel, -sla, m.; mn. n.
 sysli
systém, -u, m., sústava;
 systematický; systemizovať
sýty; sýtosť; sýtiť

Š.

šabla, -e, ž.; šablenka;
 šablička
šablona, -y, ž., vzorok,
 vzorec; šablonovitý
šafár, -a, m.; šafárka;
 šafárit
Šafárik, -a, m.; Pavel
 Jozef Šafárik
šafran i šefran, -u, m.;
 Šafranový; Šafraník;
 Šafranictvo
Šahy, Šiah, ž. pomn.
 (mesto); Šahan, Šahanka
šach, -a, m. (perský
 panovník)
šachta, -y, ž.
šachy, -ov, m. pomn.;
 hrat' šachy, hrat' sa
 v šachy; šachista; šachovnica
šakal, -a, m.; šakalí,
 -ia, -ie
šál, -u, m.; šálik, -a
Šafa (nad Váhom), -le,
 ž.

Šalamún, -a, m.; šalamúnsky
šalamúnok, -nka, m.
 (zelina)
šalát, -u, m.; šalátový
šaťba, -y, ž.; šaťbiar;
 šaťbiarsky
šalet', -iem, -ejú
šálka, -y, ž. = čiaška;
 šáločka
šafo, -a, m., vetropach
šalvia, -ie, ž.; šalviový
šamotka, -y, ž., ohňo-
 vzdorná tehla; šamo-
 tový
šampanské (víno)
šampiňon, -a, m. = pe-
 čiarka (*huba*)
šampion, -a, m., borca,
 zápasník
šantán, -u, m. (zába-
 ná miestnosť); šan-
 tánový
šarha, -u, m. (z nem.),
 dráč, konidráč, čes.
 pohodný
Šariš, -a, m.; Šarišská
 župa, stolica; šariš-
 ský; Šarišan, Šari-
 šanka
šarkan, -a, m., drak
šarlach, -u, m. = spála
šarlát, -u, m.; šarláto-
 vý
šarmantný, rozkošný,
 utešený, okúzľujúci
šarpat', -em, -ú
šarpia, -e, ž., rozcupo-
 vané plátno na rany

šarža, -že, ž., vojenská
 hodnosť
šášie, -ia, str. = trstie;
 šašina = trstina
šašo, -a, m., pajac
Šaštín, -a, m.
šata, -y, ž.; šaty, šiat,
 ž. mn.; d. šatám, l.
 šatách; šatňa; šat-
 stvo; šatiť
šatka, -y, ž.; mn. g.
 šatiek; šaták; šatôčka
šedivý; šedivet', -iem,
 -ejú
šedý; šedastý; šediny
šéf, -a, m., predstave-
 ný, prednosta
šechtár, -a, m.; z nem.,
 hrotok (na pr. na
 mlieko)
šek, -u, m., banková
 poukázka; šekový
šelma, -y, ž. (z nem.),
 dravec, zver; šelma,
 -u, m., šibal, figliar;
 šelmovský
šenk, -u, m. — z nem.,
 správne krčma; šen-
 kár, krčmár; šenkár-
 ka, krčmárka
Šenkvice, -ic, ž. pomn.
šepkár, -a, m.
šepkaf, -ám, -ás i -cem,
 -ceš = šepťať; šepká-
 vat'
šepmo = šepтом
šepot, -u, m.; šepotať'
 i šepťať, -tám, -táš,
 i -cem, -ceš

šeptom	šibal , -a, m.; šibalstvo	šírka , -y, ž. = šír, -e,
šerm , -u, m.; šermovat'	šibaf , -em, -ú; šibačka;	ž.; širina
šesdesiat ; šesdesiaty;	šibnút'	širočina , -y, ž.
šesdesiatka		široký ; široko; širší;
šesť	šibenica , -é, i šibeň,	širšie; širočízny
šestidenný	-ene, ž.; šibeničný	šíry , -a, -e; širošíry
šestidielny	šibký = svižný; šibko	šíry , šír, ž. <i>pomn.</i>
šestihran , -u, m.; šesti-	šička , -y, ž.	(<i>z nem.</i>), štverne,
hranný	šidlo , -dla, str.; šidliar;	konský postroj
šestinedieľka , -y, ž. =	šidielko; šidlovitý	
kútnica	šíesty , iné je šiesti =	šíšak , -u, m., prilbica
šestisten , -u, m.; šesti-	šesť	šíška , -y, ž.
stenný	šifra , číslica, tajný znak,	šíšlat' i šušlat', -lem,
šestistranný	skrátený podpis; ši-	-lú; šišlavý
šesťkrát = šest' ráz	frovať'	šíp , šijem; šívat'; šicí
šesťmesačný	šija , -je, ž.; šijovitý	(stroj); šijúci (kto
šestnásobný	šík , -u, m.	šíje)
šestnásť ; šestnásty;	šíkmý	škádlit' (sa), -ím, -ia;
šestnáštka; šestnásti-	Šimon , -a, m.	škádlievat'
na	šíndef , -dla, m.; šindliar;	škadrona , -y, ž. (<i>z es-</i>
šestoraký	šíndľový; šindľovec	<i>kadrona</i>), oddelenie
šetrif , -ím, -ia; šetre-	šínter (<i>z nem.</i>), slo-	jazdy
nie	ven. dráč, konidráč	šíkala , -y, ž., stupnica
šetrný , šetrnosť	šinúf , -iem, -ú	škamrať , -em, -ú;
šev , šva, m.; švík, -a	šíp , -u, m., a) ker, b)	škandál, -u, m.; škan-
ševcová , -ej, ž.	strela; šípový; šípka,	dálny; škandalózny
ševcovský ; ševcovstvo	-y, ž. = šípový	škapuliar , -a, m.
ševelif , -ím, -ia = še-	plod; šípkový	škára , -y, ž. (<i>od škeriť</i>
lestif', hýbať sa	šípif , -im, -ia, zname-	sa) = puklina, trhlina;
ševkyňa , -ne, ž., šva-	nat, tušiť'	škárka
dlena, šička	šíplasť sa, -lem, -lú, pi-	škaredý ; škaredit' sa
šiaľ , -u, m. = šialenie	plat sa; šiplačka; ši-	škatuľa , -le, ž. = kra-
šialený ; šialenec; šia-	plavý	bica; škatuľka = kra-
lenost'	šír , -e, ž. = šírka; šírava	bička
šialif , -im, -ia = kla-	šírák , -a, m.; šíráčik,	škeriť (sa), -ím, -ia, cc-
mat'; šialivý, klamný	-a, klobúk, klobúčik	rit'. (zuby)
šiator , -tra, m., stan;	šírica , -ce, ž. = halena	šklabif i šklebif sa, -ím,
tok. šiatri, mn. n., a.	šírina , -y, ž. = šírka,	-ia; šklabivý i škle-
šiatre; šiatrik, -a	šírost'	bivý
	šírif , -im, -ia; širiteľ	

šklbať , -em, -ú; šklbnúť; šklban, -a, m.	dlica, -ce, ž.; škridlíčiar	škvarka , -y, ž. = škvárok, oškvarok
škoda , -y, ž.; škodný; škodlivý; škodlivost; škodca, -cu, m.	škriekat' , -am, -ajú	škvor , -a, m. = ucholak
škodit' , -ím, -ia	škriepit' sa, -im, -ia	škvŕčať , -ím, -ia
škola , -y, ž.; mn. g. škôl; školka; školák; školné, -ého, str., školník; školníčka; školo-povinný; školský; školstvo	škriepka , -y, ž.	škvrna , -y, ž.; škvrnitý; škvŕnit'
škôldozorca , -u, m. = školský dozorca, do-zorca škôl	škriepny ; škriepnik	šlah , -u, m.; šlahat'; šlahnúť
škop , -a, m.; škopec; škopovina; škopit'	škripať , -em, -u; škrip-nút	šlachetný ; šlachetnosť
škorec i škvorec, -rca, m., špaček (vták)	škripec , -pca, m.	šlachta , -y, ž.; šlach-tic, -ca, m.; šlachtic-na, -y, ž.; šlachtický
škorica , -e, ž.	škripet' , -ím, -ia	šlachtit' , -ím, -ia
škorpion , -a, m.	škravica , -ce, i škravka, -y, ž.	šlajfiar (z nem.), správne brusič
škovran , -a, m.; ško-vránek, -nka	škrknúť , -nem, -nú;	šfak (z nem.), správne stopa; šlakovat', správne stopovať
škrabat' (sa), -em, -ú; škrabačka; škrabkať; škriabat' sa = dria-pať sa; škrabnúť i škriabnut'	škŕkať	šlapaj , -e, ž. = stopa
šraňa , -ne, ž. = čeľusť	škrob , škrobu, m.; škro-bový	šliak , z nem., správne porážka, mrtvica
škrečať , -ím, -ia; škre-čiak, -a, m.	škrobár , -a, m.; škrobáreň i škrobárňa	šliapat' , -em, -u; šliap-nut'
šrek , -u, m.; škrekla-vý	škrobit' , -ím, -ia; škro-bievať	šločga , z nem., správne rúbanisko
škret' , škre; škre ma; škrelo ju to	škrofulóza , -y, ž., kr-tičnosť; škrofulózny, krtičnatý	šmatlač , -ám, -ajú; šmatlavý
škriabat' sa, -em, -u, driapat' sa	škrupina , -y, ž.; škru-pinka	šmikňa — z nem., správne vyheň či vy-hňa, dľehňa
škriatok , -tka, m.	škrupuľa , -le, ž., vrto-chy, pochybnosť; škrupulózny, úzkostlivý	šmyk , -u, m.
škridla , -y, ž., i škri-	škuſaňa , -ne, ž. (žena)	šmykat' (sa), -am, -ajú; šmyknúť' (sa)
	škuſavý	šmykľavý = klzky
	škúlit' , -im, -ia	šnupat' , -em, -ú; šnup-nút'; šnupaci i šnu-pavý (tabak)
	škutina , -y, ž. = šte-tina	šnúra , -y, ž. = tkanica; šnúročka, tkanička
	škvar , -u, m.	
	škvarenina , -y, ž. = praženica	
	škvarit' , -ím, -ia	

šofér, -a, m.	= pálit' (<i>na tele</i>), svrbeť	štafeta, -y, ž., rýchly posol
šomrat', -em, -ú; šomravý; šomrák		štastie, -ia, str.; štastný; štastlivý
šoptať; lepšie šepťať		štát, -u, m.; štátny; štátnik; štátnický
šošovica, -e, ž.; šošovičný		štatárium, -ia, str., náhly súd; štatáriálny
šovinista, -u, m., prepiatý vlastenec; šovinismus, -zmu		štatistika, -y, ž.; štatistický
špaček, -čka, m. = škorec		štátoprávny
špagát, -u, m.		štátovedecký; štátoveda
Špania Dolina (obec); Španie Pole (osada)		štátovka, -y, ž.
Španiel, -a, m.; Španielsko; španiešsky		štatút, -u, m., stanovy, poriadok; štatutárny
špás – z nem., správne žart		šťava, -y, ž.; šťavnatý
špata, -y, ž.; špatit'; špatný		šťaveľ, -a, m. (<i>rastlina</i>); iné je šťavík (<i>tiež rastlina</i>)
špecialista, -u, m., odborník; špecializovať sa		štěbot, -u, m.; štebotat'; štebotavý
špecialita, -y, ž., zvláštnosť		štědry; štedrost', štedrota
špeciálny, zvláštny		Štedrý večer = Dohviezdny večer
špehovať – z nem., vyzvedať'; špehún, vyzvedač		Štefan, -a, m.; štefanský
špekulácia, -ie, ž., vypočítavost'; rozmnýšanie		Štefánia, -ie, ž.
špekulatívny, uvažujúci, hľabavý		Štefánik, -a, m.; Milan Rastislav Štefánik
špendlík, -a, m., špendliček, -čka i -čku; špendlikár		štěkať, -ám, -ajú – brehat'; šteknúť; štekávať
šperk, -u, m. = skvost		štěklisť, -ím, -ia; šteklievat'; šteklivý
špeť, špeje i špie, špejú		štěňa, -afa, str.; mn. č. štence, šteniec
		štep, -u, m.; štiepok;

štepár; štepiť; štepárny; štěpnica
štetec, -tca, m.
štetina, -y, ž.; štelinatý
štetka, -y, ž.
Števo, -a, m. = Štefan;
Števko
Štiavnička, -ce, ž.; Štiavničan, Štiavničanka; Štiavnický; Štiavnička; Banská Štiavnica
štíble, z nem., správne topánky, črievice, čižmy
štica, -ce, ž.; šticatý; šticovaf
štiepať, -am i -em; štiepavať i štiepávať; štiepateľný
štihly, -á, -é, i štíhly, -a, -e; štíhlosť i štíhlosť
štikútať (sa) = čkať sa; štiknúť sa
štipať, -em, -u; (u)-štipnút; (u)štipovať
štipendium, -ia, str.; štipendijný; štipendiata, -u, m.
štípka, -y, ž. = špetka
štípavý
štít, -u, m.; štitok, -tku; štítny; štíkový
štítit' (niekoho), -im, -ia; štítiť sa (niekoho); štíтивy
Štítnik, -a, m.
štoček, -čka, m.
štola, -y, ž.

Štrba, -y, ž. (miesto): Štrbské pleso; Štrba, -u, m. (priezvisko)
štrobina, -y, ž., trhlina
štŕbit', -ím, -ia
štŕk, -u, m.; štrkový; štrkovitý; štrkovať
štŕnast'; štrnasty, štrnástka
štŕnast'ročný
štŕng, -a, m.; štrngaf; štrngnút; štrngot
Štubňa, -ne, ž. (Dolná, Horná Štubňa, osady v Turci)
Štubníanske Teplice
študent, -a, m.; študentský; študentstvo
štúdium, -ia, str.; študijný
študovať'
študovňa i študoveň, -vne, ž.
št'uchat', -ám, -ajú
štuka, -y, ž., sádrová ozdoba; štukatér
št'uka, -y, ž. (ryba)
štopenť i štupef, -pľa, m. (z nem.), správne zátku
Štúr, -a, m.; Štúrovci (blízki príbuzní Štúroví); Štúrovci (pri-vrženci L'udovíta Štúra); štúrovský; štúrovčina
štúrat', -am, -ajú; štúrif
štváč, -a, m.; štváčsky

štvat', štvem, štvú; štvaný; štvanie; štvanica; štvavý
štvoraký
štvardenný
štvorec, -rca, m.; štvorcový
štvorhlas, -u, m.; štvorhlasný
štvorhran, -u, m.; štvorhranný
štvorka, -y, ž.
štvorlistok, -tka i -tku, m.; štvorlistý
štormesačný
štвormo
štвornásobit'
štвornohý; štvornožky
štвoramenný
štвorspev, -u, m.
štвoruholník, -a, m.
štвory
štвorylka, -y, ž.
štвrt', -ti, ž.; štvrtina; štvrtka
štвrtohory, -hôr, ž.; štvrtohorný
štвrtok, -tka i -tku, m.; štvrtkový
štвrt'ročie, -ia, str.
štвrt'ročný
štвrty
štýl, -u, m., sloh; štylista; štylistika; štylizácia; štylizoval
štýri, pre m. živ. štyria, g., l. štyroch, d. štyrom, i. štyrmi
štýricat'; štyriciaty; šty-

ričiatka; štyričiatník;	Šváb , -a, m.; Švábsko;	table d' hôte (<i>čítaj tabl dót</i>), spoločný obed
štyričiatina	švábsky	
Štýrsko , -a, str.; štyrský	švabach , -u, m., nemecke písmo	tableau (<i>čítaj tabló</i>), str. neskł., obraz, skupina podobizní
šuba , -y, ž. (<i>z mad'</i>) = kožuch (dlhý)	švadlena , -y, ž., ševkyňa, šička	tabletka, -y, ž.; tabletka
šudif , -ím, -ia = klamat'; šudier; šudiersky; šudierstvo	švagor , -gra, m.; šavagríná i švagrína; šavagrovstvo	tablička, -y, ž.
šuhaj , -a, m.	Švajciar i Svajčiar , -a, m.; Švajciarsko i Švajčiarsko; švajciarsky i švajčiarsky	tábor, -u, m.; taborit'; taborový
šuch , šuchot, -u, m.; šuchotať	švárny = driečny, pekný	Tábor, -a, m. (<i>mesto</i>); taborita, chybne niesmo tábor; mn. n. tabori; taboritský, chybne miesto táborský
šuchaf ; šuchnút'	švec , ševca, m.; ševcovský	tabuľa, -le, ž.; súdna tabuľa i tabula; tabuľny; tabuľka
šúfať , -am, -ajú; šúfľaný; šúfľance; šúfľavý	Švéd , -a, m.; Švédsko; švédsky	tabuľret, -u, m., stolica bez operadla
šúfok , -ľka, m.; šúfľkový	šveholif , -ím, -ia	tade i tadiaľ
šum , -u, m.; šumet', -í, -ia; šumivý	švihák , -a, m.	Tadeáš, -a, m.
šumný = krásny	švihat' , -ám, -ajú; švihadlo; švihnút'	t'ah, -u, m.
šunka , -y, ž.; šunkový	švík (<i>dem. od šev</i>), -a, m.; švíček, -čka	fahadio, -a, str.
šupa , -y, ž. (<i>z nem.</i>), slupka; šupina; šupinatý	švitorit' , -ím, -ia; švititorivý	ťahaf , -ám, -ajú; tahaný; fahanie; tiahnut
šúpaf , -em = lúpat'		ťahotná , <i>lepšie</i> tehotná = samodruhá (žena)
šura , -y, ž. = hus; šurička		taille (<i>v slov. výslov. tajla</i>), -e, ž., strih, vzраст tela v páse
Šurany , -rian, m. <i>pomn.</i>	T , Ť .	tajit' , -ím, -a
šústaf , -am, -ajú; šustnút'	t. j. = to jest	tajnosnubný
šuškar , -ám, -ajú	t. m. = tohoto mesiaca	tajný
šušlačky , -čiek, ž., triesky	t. r. = tohoto roku	tajomník , -a, m.; tajomníčka; tajomníčky
šušlat , -lem, -lú; šušlavý	t. zv. = takzvaný ta (<i>prisl.</i>)	tajomný
Šútovo , -a, str.; Šútovský vodopád	tabačník , -a, m.	tajomstvo , -stva, str.; mn. g. tajomství
šváb , -a, m. (<i>hmyz</i>)	tabak , -u, m.; tabakový; tabačenka i tabatička	

Tajov, -a, m.	tamburína, -y, ž., i tamburica (<i>hudobný nástroj</i>)	vúk, zvaný podľa mesta Tarenta; národný tanec taliansky)
tak; tak tak	tamojší, -ia, -ie	tarasif, -ím, -ia
takmer i temer	tampon, -u i -a, m., vatóvka	tárať, -am, -ajú; tarač, -a, m.; taradlo; táranina
takrečený = takzvaný; takrečeno	tamtade	táraf sa, -am, -ajú
takt, -u, m., miera časová, jemnocit; taktný; taktovka	tamten	farcha, -y, ž.; farchový
taktiež	tamže	farchavá, lepšie telhotná, samodruhá (žena)
taktika, -y, ž., umný postup; taktický	tancovať, -ujem, -ujú; tancúvať	tarifa, -y, ž., sadzba, ceník; tarifný
taky	tančiť, -ím, -ia	tarok, -u, m. (<i>karty</i>)
takzvaný = takrečený	tanec, -ne, m.; tanečný; tanečník; tanečnica	tasif, -ím, -ia
takže	tangenta, -y, ž. = tyčná priamka, tyčnica (čes. tečna)	tasomnica, -ce, ž.
talár, -a, m.	tangovať, dotýkať sa	tať, tnem, tnú; tni, tnite;
talent, -u, m.; talentovaný	tanier, -a, m.; lok. tanieri, mn. n., a. taniere; tanierik	tata, -u, m.; tatík; tatko; tatíček; tatíčko; tatuš
Talian, -a, m. = Ital; Taliansko = Itália (<i>v stareku</i>); taliansky = italský; taliančina = italština	tanistra, -y, ž.; tanička	Tatár, -a, m.; tatársky
talizman, -u, m., ochranné kúzlo	tank, -u, m., nádržka; obrnený vojenský automobil	Tatry, Tatier, ž. mn.; tatranský
talmi, str. neskł. (<i>sliatina 90% medi s 10% zinku</i>); talmový; talmovina	tantiema, -y, ž., podiel z čistého zisku	tautologia, -ie, ž., hromadenie slov tohož významu
talmud, -u, m.; talmudista, -u, m.	tanút, -nie, -nú (<i>na mysli</i>)	fava, -y, ž. = veľblúd; faví, -ia, -ie
tam (prisl.); tamojší; tamtade; tamvon; tamže; tamodtiaľ; tamodtade	tapat, -ám i -em; tapákať	taxa, -y, ž.; taxovať
tamariška, -y, ž. (<i>ker</i>)	tapeta, -y, ž., čalún na stenu; tapetový	taxameter, -tra, m.
tambor, -a, m., bubeník	tapír, -a, m. (<i>zviera</i>)	taxativny, výčtový, menovitý
tamburáš, -a, m.; tamburášsky	tara, -y, ž., váha obalu tovaru	taxátor, -a, m.
	tarantela, -y, ž. (<i>pa-</i>	fažadlo, -a, str.

tažkomyseľný	telegrafný; telegrafo- vat'	tempo, -a, str., časová
tažký; tažko; tažší ;		miera, rýchlosť
tažsie		ten, tá, to
tažný; tažnica	telegram, -u, m.	tenčí', -ím, -ia
tažoba, -y, ž.	teleologia, -ie, ž., náuka	tendencia, -ie, ž., úmy- sel, snaha; tendenčný
teatrálny, divadelný	o účelnosti sveta; te- leologický	
teda i tedy; iné je vtedy	teleskop, -u, m., dale- kohľad	tender, -dra, m.
tehda i tehdy = vtedy;	teleso, -a, str.; telies- ko; telesný	tenký; tenko; tenší
tehdajší = vtedajší	telit' sa	tenor, -u, m., vysoký
tehla, -y, ž.; tehlový;	teľná (krava)	hlas mužský; teno- rový; tenorista
tehelný; teheleň i te- helňa	telnatý, korpulentný	tento, táto, toto
tehliar, -a, m.; tehliar- sky	telo, -a, str.; tielko; te- lový; telesný; Božie telo (sviátor)	tenučký
tehlica, -ce, ž.; tehlička	telocvičňa, -e, ž.	tenže, táže, tože
tehotná = samodruhá (žena)	telocvik, -u, m.: telo- cvičný	Teobald, -a, m.
technik, -a, m.; technic- ký; technika	telurium, -ia, str.; te- lurický, zemský	teodolit, -u, m. (prístroj na meranie uhlov)
technologia, -ie, ž., ná- uka o spracovaní su- rovín; technologický	téma, -ata i -atu, str., alebo téma, -y, ž., predmet, látka; tema- tický	Teodor, -a, m.; Teo- dora, -y, ž.
teint (čítaj téń), -u, m., pleť	temā = temeno, -a, str.; temenný; temienko	Teofil, -a, m.
teizmus, -zmu, m., viera v Boha	temer (vyslov te- s tvr- dým t)	teogonia, -ie, ž., náuka
tekať; tekavý	temnet', -ie, -ejú	o pôvode bohov
Tekov, -a, m.; tekov- ský; Tekovská stolica	temnica, -ce, ž. = za- lář	teokracia, -ie, ž., vláda
tekutina, -y, ž.	temný; temnosť; tem- nota	kňazská; teokratický
tekutý	temperament, -u, m. ; temperamentný	teologia, -ie, ž., boho- slovie; teolog, boho- slovec; theologický
tekvica, -ce, ž.	temperatúra, -y, ž., te- plota	teoria, -ie, ž., návod, názor (vedecký), ná- uka; teoretik; teore- tický
tefa, -afa, str.; tefáci ;	templár, -a, m.	tep, -u, m. = pulz; tep- na; tepať, -em, -eš, tīciť
tefáciná; teliatko		Teplá, -ej, ž. (osada)
telefon, -u, m.; telefo- nický; telefonista; te- lefonistka; telefonný		Teplice, -líc, ž. pomn.
telegraf, -u, m.; tele- grafický; telegrafista;		Teplička, -y, ž.
		teplomer, -u, m.
		teplý; teplo; tepelný ;
		teplet; teplota

tepna, -y, ž.; tepenný	terpentín, -u, m.; ter-	tetrov, -va, m.; tetrovec
teprv	pentínový	text, -u, m.
terajší (<i>od teraz</i>)	Terpsychora, -y, ž. (múza tanca)	textilie, -íí, ž. <i>pomn.</i>
terakota, -y, ž., pále-	Terst, -u, m.; terstský;	tkáčske výrobky; tex-
ná hlina	Terstský záliv	tilný, tkáčsky
terapia, -ie, ž., liečenie,	tes, -u, m.	téza, -y, ž., veta
liečba	tesák, -a, m.	Thalia, -ie, ž. (<i>múzka</i> <i>divadelná</i>)
terasa, -y, ž.	tesár, -a, m.; tesársky	Themis, -idy, ž.
teraz; terajší	tesat', tešem, tešú; teš;	Thermopyly, -pyl. : <i>pomn.</i>
terceto (ce čítaj ce, nie	tešúc; tesal; tesaný	Thesalia, -ie, ž.; the-
če), -a, str. (<i>skladba</i> pre tri hlasby al. ná- stroje)	tesklivý; tesklivost';	salský
tercia, -ie, ž.; tercián;	teskný, teskno (<i>prisl.</i>)	Thrácia, -ie, ž.; thrácky
terciánka	= clivý, clivo	Thukydides, -da, m.
tercina, -y, ž. (<i>básnická</i> forma)	tesnina, -y, ž.	tchor, -a, m.
terem, -u, m. = dvo- rana, sieň	tesnopis, -u, m.	tiahnuť, -nem, -nu;
terén, -u, m., útvar pôdy, kraj	tesný	fahat'
Terezia, -ie, ž.; tere- ziánsky	test, -u, m., svedectvo, preukaz; testovať	tiara (<i>trojslab.</i>), -y, ž..
territorium, -ia, str., územie; teritoriálny, územný	test', testfa, m. (<i>mužovi</i> <i>ženin otec</i>); testiná, -ej, ž. (<i>mužovi ženi-</i> <i>na mať</i>)	koruna pápežova
termin, -u, m., lehota, názov; terminologia, názvoslovie	testament, -u, m., zá- vet; testamentárny; testátor (<i>kto robi zá- vet</i>)	tiaž, -e, ž. = farcha; <i>iné je tiaž = fažsie</i> ; <i>najtiaž = najfažsie</i>
termit, -a, m. (<i>druh</i> <i>mravcov</i>)	Tešín, -a, m.; Tešínsko; tešínsky	Tibet, -u, m.; tibetský
termofor, -u, m. (<i>pri- stroj, udržujúci dlho</i> <i>tepllo</i>)	tešiť, -ím, -ia; tešiteľ; tešievat'	tiect', tečiem, tečú
termometer, -tra, m., teplomer	tešla, -ly, i tešlica, -ce, ž., tesárska sekera	tieň, -a, m. = stieň; tieňava; tienistý
teror, -u, m., násilné zastrašovanie; tero- rista; terorizovať'	teta, -y, ž.; tetka, tetička, tetuška	tienidlo i stienidlo, -a, str.
	tetan, -u, m., kfč, stŕpnutie	tenit', -im, -ia, stienit
	tetiva, -y, ž. (<i>na kuši</i> , <i>luku; i v geom.</i>)	tenohra i stienohra, -y, ž.
		tieseň, -sne, ž.
		tiesňava, -y, ž., tesné miesto, súteska, tes- nina
		tiesnit' (sa), -im, -ia; tiesnivý
		tiež; taktiež

ho; ich		
tikaf , ,		
núf	tkalcovňa i tkáčovňa, -ne, ž. · -e, ž. = tkanivo, tkanina	-y, ž. · tmár ervený tmavší i tma-
		než
	tkvel	,
-y, .	tlač , -e, ž.; tlačový	git
-u, m.; tisina; ti-	tlačiar , -a, m.; tlačiar-	tmif sa, tmí sa
sový	sky; tlačiareň i tla-	toaleta, -y, ž.
-y, ž.; tiský	čiarňa	toast , -u, m., prípitok;
c, -a, m.; dva tisíce,	tlačiť , -ím, -ia; tlače-	toastovať
päť tisíc; tisíci, -a, -e;	vat'	Tobiáš , -a, m.
tisícina	tlačivo , -a, str., čes. ti-	tobôž = tým viac, tým
tisicka , -y, ž.	skopis	skorej
tisickrát	tlak , -u, m.	točiť (sa), -ím, -ia; to-
tisicnásobný	tlakomer , -u, m.	čievať; točitý
tisicoraký	tlakostroj , -a, m.	točna , -y, ž. = pól, -u,
tiskat ', -ám, -ajú; ale	tlapa , -y, ž. = dlaňa	m.; točnový
stískat'	či dlapa; tlapka	tóga , -y, ž.
tismút ', -nem, -nú	tlapkat' , -ám, -ajú;	tohoročný
Tisovec , -vca, m.; ti-	tlapnúť'	tok , -u, m.
sovský; Tisovčan, Ti-	tlapkavý	Tokaj , -a, m.; tokaj-
sovčanka	tlieť , tlciem, tlčú; tlč,	ský; tokajčina
tiš , -e, ž.	tlčte; tlkúc; tlkol;	tokár , -a, m., sústružník;
tišina , -y, ž.	tlčenie	tokáreň i tokáRNA; to-
tišiť ', -im, -ia; tišiteľ	tieskot , -u, m.	káriť
tiško = potichučky	tleť , tiem, tlejú; tlej;	tolerancia , -ie, ž., sná-
titan , -a, m., obor; ti-	tlejúc	šanlivosť (nábožen-
tanský; titanizmus	tieskot' , -am, -ajú;	ská, národná ap.); to-
titul , -u, m., názov, hod-	tiesknúť'	lerančný patent; to-
nosť; titulatúra; titu-	tík , -u, m.	lerantný, snášanlivý
lárný; titulný	tlkot , -u, m.	tolerantný , snášanlivý
Titus , -ta, m.	tlmit' , -ím, -ia; tlmený;	toliar, -a, m.; iné je
tkáč , -a, m.; tkáčsky;	tlmenie	dolár (americký pe-
tkáčstvo	tlmočiť , -ím, -ia	niaz)
	tlmočník , -a, m.	tofký ; tofko, tofme;
	tlstnúť , -nem, -nú	tofkonásobný; tofko-

raký; toľkokrát = toľko ráz	tof, to hľa, to práve, to teraz	transferovať', preložiť
Tomáš , -a, <i>m.</i> ; tomášsky	totálny, úplný	transkripcia, -ie, ž., prepísanie; transkribovať'
Tomášovce , -viec, ž. <i>mn.</i>	toten, totá, toto	translátor , -a, <i>m.</i> , prekladateľ
tombola , -y, ž., verejná hra loterná	totiž	transmisia , -e, ž., prevod (remeňový)
tón , -u, <i>m.</i> ; tónina	totožný; totožnosť	transparent , -u, <i>m.</i> , priesvitný obraz
tona , -y, ž., 10 q	tovar , -u, <i>m.</i> ; tovarový	transpirácia , -ie, ž., vyparovanie, dýchanie kožné
tôňa , -ne, ž. = tieň i stieň	továreň i továrňa, -rne, ž.	transplantácia , -ie, ž., presadenie
tonút' , -niem, -nú	továrnik , -a, <i>m.</i> ; továrnický	transport , -u, <i>m.</i> , premávka, doprava
topánka , -y, ž.; topánočka	tovaryš , -a, <i>m.</i> ; tovaryšský; tovaryšstvo; tovaryšiť	transverzálny , priečny
topas , -u, <i>m.</i> (<i>drahokam</i>)	toxikológia , -ie, ž., náuka o jedoch	tranzito , -a, <i>str.</i> , prievoz, prevezenie tovaru cez iné územie
topickej , miestny	tradícia , -ie, ž., ústne podanie; tradičný	tranzitný, prievozný
topiť , -ím, -ia; topievať	trafika , -y, ž.; trafikant; trafikantský	tranzitívny, prechodný
topografia , -ie, ž., miesstopis; topografický	tragédia , -ie, ž., trúchlohra; tragéd, -a, <i>m.</i>	trapista , -u, <i>m.</i>
topoľ , -oľa, <i>m.</i> ; topoľový	tragika , -y, ž.; tragický	trápiť ', -ím, -ia; trápievať'; trapič; trápitel
Topoľčany , -čian, <i>m. pomn.</i> ; Topoľčanec; Topoľčianka; topoľčiansky; Topoľčianky, -nok, ž. <i>pomn.</i>	trachom , -u, <i>m.</i> , zrnitý zánet očnej spojivky	tráplivý ; trápný
topor , -a, <i>m.</i>	traja , <i>m. živ.</i> , tri, <i>m. neživ.</i> , ž. <i>a str.</i> ; <i>g.</i> , <i>l.</i> troch, <i>d. trom</i> , <i>i. tromi</i>	trapy , -ov, <i>m. mn.</i> = útrapy; zväčša len <i>lok.</i> v trapiech (<i>bol. žil</i> v trapiech)
tóra , -y, ž., zákon Mojžišov	Trajan , -a, <i>m.</i>	traskavina , -y, ž., výbušná látka; traskavý
torba , -y, ž.	traktát , -u, <i>m.</i> , rozprava	traslavý
Tornaťa , -le, ž.	tramvaj , -e, ž., mestská dráha	trasorítka , -y, ž.
torpédo , -a, <i>sír.</i> ; torpedový; torpedovaf	transakcia , -ie. ž., prevod, pokonanie	trasovisko , -a, <i>str.</i> = rašelinisko
fota , -y, ž.	transalpský , zaalpský	
tortúra , -y, ž., mučenie	transcendentálny , nadsmyselný	
Torysa , -y, ž.		
torzo , -a, <i>str.</i> , zlomok		
Toskána , -y, ž.; toskánsky		

trat', -ti, ž. = železnica; trat'ový	trest', -ti, ž. -- výťažok, extrakt	Trident, -a, m.; trident-ský
tratíť, -ím, -ia; tratievať	trestaf, -ám, -ajú, i tresscem, -cú; trestávat'; trestanec	tricat', triciati; č. rad. triciatiy, -a, -e; tricatina; triciatka; triciatok, -tku, m.; triciatnik; tricatoraký; tricat ráz, tricatkrát
tráva, -y, ž.; travina; trávička; trávnatý; trávny; trávnik; trávnica	trestuhodný	tricat'ročný
traverza, -y, ž., priečka	trešfat', -ím, -ia	trieda, -y, ž.; triedit; triedič
travič, -a, m. (od trávit'); travička (žena)	trešf, trem, treš, trú; tri.	triedny; triednictvo
trblietat' sa, -ta i -ce; trblietavý	trite; trel; trený i trety; tret' biedu; treći -ia, -ie; trecia plocha	trielit', -im, -ia = bežat
trčat', -ím, -ia; trčieval'	treti, -ia, -ie; po tretie;	trienium, -ia str.. trojročie; trienálka
treba	tretiak, tercián; treťačka, terciánka; treтика; tretina	trieska, -y, ž.; triesočka
trebárs	treťohorný	trieskat', -am, -ajú; tresknút
Trebišov, -a, m.	Trevír, -a, m.; trevírsky	trieslo, -a, str. (v koželúžstve); trieslovina
tréma, -y, ž., trasenie, strach; trémista	trh, -u, m.; výkladný a dobytčí trh; trhový; trhovec; tržný; tržnica	triezvy
trénn, -u, m., vozatajstvo	trhat', -ám, -ajú; trhlina	trigonometria, -ie, ž.
Trenčín, -a, m.; Trenčan; Trenčiánka; trenčiansky; Trenčianska stolica, župa	tri -- vid' traja; Tri krále (sviatok)	trichina, -y, ž., svalovec
trenér, -a, m., cvičiteľ; trenovaf	trias, -u, m., triasový útvár	trikolóra, -y, ž., stužka trojfarebná
trepáčka, -y, ž. (žena, ktorá trepe ľan alebo konope)	triast', trasiem, trasú; triasol; trasievať	trikot, -u, m.; trikotový
trepaf, -em, -ú; trepávať; trepot; trepotat', -cem, -ceš	triaška, -y, ž., trasenie, horúčka, zimnica	trikráľový i trojkráľový
tresk, -u, m., treskot; tresknúf; trieskat'	tribún, -a, m.	trikrát = tri razy
treska, -y, ž. (ryba)	tribúna, -y, ž., rečnište	trilion, -a, m.
treskúci, -a, -e; treskúca zima	tribunál, -u, m., súdny dvor	trilogia, -ie, ž., súbor troch samostatných diel, obsahom súvisiacich
trest, -u, m.; trestný; trestnica	tribunát, -u, m., úrad tribúnsky	trímat', -am, -ajú i -em, -u = držať
	tribút, -u, m., poplatok	trinásť, trinásti; č. rad. trinásty
		trinom, -u, m., trojčlen
		trio, -ia. str. (tretia

<i>čiastka hudobnej skladby)</i>	trojčlenný; trojčlenka	trova, -y, ž.; trovit'
triolet , -u, m. (<i>v hudbe</i>)	trojdenný	trpasík, -a, m.
Tripolis , -isu, m.; tri-	trojdielny	trpelivost' i trpežlivost,
polský	trojfarebný i trojbarev-	-sti, ž.
tri razy = trikrát	ný	trpelivý i trpežlivý
triumf , -u, m., oslava	trojhľavý	trpet' , -ím, -ia; trpie-
vítazstva, víťazný	trojhran, -u, m.; troj-	vat'; trpitel'; trpitel-
jasot; triumfálny;	hranný	ka
triumfátor	trojhvezdie, -ia, str.	trpká , -y, ž. = črem-
triumvirát , -u, m., vláda	trojica, -e, ž.; svätá	cha (<i>strom i plod</i>)
troch mužov	Trojica	trpký ; trpkosť
triviálny , všedný, oby-	trojity = trojnásobný	trpnut' , -nem, -nu
čajný	trojediný	trpný
trlica , -e, ž.	trojka, -y, ž.	trsf , -sti, ž.; trstie, -ia,
trmácať , -am, -ajú	trojklaný (<i>na pr. nerv</i>)	str.; trstina; trstený;
trma vrma , -y, ž.	trojkrálový i trikrálový	trstenica
trň , -a, n.; trňový;	trojlist, m., trojlistok;	Trstená , -ej, ž.
tŕnistý	trojlistý	trúba, -y, ž.; trúbka
Trnava , -vy, ž.; Trna-	trojmesačný	trubač, -a, m.
van, Trnavanka; tr-	trojmo	trubadúr , -a, m., juho-
navský	trojnásobný	francúzsky stredoveký
trnie , -ia, str.	trojnožka, -y, ž.	spevák
trofej , -e, ž., víťazné	trojosí, -ia, -ie	trúbefa , -le, ž.; trúbef-
znamenie, korisť	trojpoľný	ka
trocha i trochu (<i>prisl.</i>)	trojrohý	trubica, -ce, ž.; trubička
= troška i trošku	trojspolok, -lku, m.	trúbit' ; trúbievať
trochej , -a, m.; trochej-	trojstenný	true — nem., správne
ský	trojstranný	vz dor; trucovitý,
Troja , -e, ž.; Trojan;	trojštvrtný (<i>takt</i>)	vz dorovitý
trojský, trojanský	trojuholník, -a, m.	trud , -u, m., práca, ná-
trojačka , -y, ž. (<i>nádo-</i>	trojzub, -a, m.; trojzu-	maha; trudit' sa;
<i>ba</i>)	bec	trudný
trojaký	trón, -u, m.; tróniť	trúd , -a, m. (<i>včela</i>);
trojbarevný i trojfareb-	tróp, -u, m.; tropy, -ov,	trúdovina
ný	<i>m. pomn.</i> ; tropický	trudnomyselný
trojčiatá , -čiat, trojčiat-	trosky, -sieky, ž. <i>mn.</i>	trúfat' , -am, -ajú; trú-
ka, -tok, trojčence,	troška i trošku = tro-	fanlivý
-niec, str. <i>pomn.</i>	cha i trochu (<i>prisl.</i>)	truhla , -y, ž.; truhlica;
	troška , -y, ž.	truhlička

trúchlit', -im, -ia; trú- chlivý; trúchliveľ'	túha, -y, ž. = túžba	túra, -y, ž., cesta
trúchlohra, -y, ž.	tuhnút', -nem, -nú	turák, -a, m. (<i>starý medený peniaz</i>); tu- ráčik
trúchnivet', -ie, -ejú	tuhý, tuhší; tuhost'	Turany, -rian, m. <i>pomn.</i> ; Turanec; Tu- rianka; turiansky
trušo, -a, m.	tuja, -e, ž. (<i>ker alebo stromček</i>)	turbácia, -ie, ž., zne- pokojovanie
trus, -u, m.	tuk, -u, m.; tukovitý; tukový; tučný; tuko- viny, -ín, ž. <i>pomn.</i>	turban, -u, m.
trúsiť, -im, -ia	t'ukat', -ám, -ajú; tuk- núť	turbína, -y, ž.
truskavec, -vca, m.	tula, -y, ž. (<i>smes strie- bra, medi, olova a síry</i>); tulový	turbulentný, nepoko- jny, búrlivý
trust (<i>čítaj trast</i>), -u, m., kartel	Tula, -y, ž. (<i>ruské mesto</i>)	Turčiansky Sv. Martin; turčianskosvätomar- tinský
trváci, -a, -e = trvalý;	tulák, -a, m.; tulácky	Turčín, -a, m. = Turek; <i>mn. č.</i> Turci
trvanlivý	túlat' sa, -am, -ajú; tú- lavaf sa i túlavaf sa;	Turek, -rka, m.; Tur- kyňa; turecký; Tu- recko; turečtina
trvat', -ám, -ajú; trva- júci	túlavý	Turice, -ríc, ž. <i>pomn.</i> (<i>sviatky</i>); turičny
trylok, -lku, m.; trylko- vaf (slávik tryluje)	tuleň, -a, m.; tulení, -ia, -je	Turiec, -rca, m.; Tur- čan; Turčianka; tur- čiansky
trýzeň, -zne, ž.	tulipán, -a, m.	turista, -u, m.; turisti- ka; turistický
tryzna, -y, ž., posmrtná oslava	túlit' (sa), -im; -ia; tú- lievat'	Turkyňa, -ne, ž.
trýznif, -im, -ia; trý- zniel	tunajší viď tu	turmalin, -na, m. (<i>ne- rast</i>)
tržba, -y, ž.	tunel, -a, m.	turnaj, -a, m.
tržište, -šta, str., trho- visko	tunika, -y, ž., spodný odev starých Rima- nov	turnér, -a, m., nemec- ký borca
tržnica, -ce, ž.	Tunis, -u, m.; tuniský	turniket, -u, m.
tržný	tupet', -iem, -ejú (<i>pod- metné, na pr. nože tupejú</i>)	turnus, -rnu, m., obeh, zamieňanie, pravidel- ný postup
tu; tuná; tunajší; tutto	tupit', -ím, -ia; tupievat'	Turzovka, -y, ž. (<i>obec</i>)
tuba, -y, ž., trubička, rúrka; tubička	tupohľý	
tuberkulóza, -y, ž., su- choty, suchotiny; tu- berkulózny, suchotin- ársky	tupý; tupo; tupejší	
tucet, -cta, m.; tuctový	tur, -a, m.	
tučit', -ím, -ia = krmíť	Turá, -ej, ž.; Stará Tu- rá, Turá Lúka (<i>osady</i>)	
tučnet', -iem, -ejú		
tučný		
tuha, -y, ž., grafit (<i>ne- rast</i>); tužka		

tuš , -u, m. (<i>čierna farba</i>)	vat'; tvorenie; tvorivý; tvorivost'	tymol , -u, m. (<i>chemická látka</i>)
tušíf , -ím, -ia; tušenie = predtucha; tušievať	tvrdif , -ím, -ia; tvrdenie; tvrdievať	tympany , -nov, m. <i>pomn.</i> (<i>hud. nástroj</i>)
tutlať , -em, -ú i -ám, -ajú	tvrdnúť , -nem, -nú	typ , -u, m., ráz, znak, vzor; typický
tútor , -a, m., poručník	tvrdohlavý	typograf , -a, m., sadzač
táz , -a, m. (<i>v kartách</i>)	tvrdosíjný	tyran , -a, m.; mn. n. tyrania; tyranský; tyranstvo
tuzemský , spr. domáci	Tvrdošín , -a, m.; Tvrdošan, Tvrdošianka; tvrdošiansky	týraf , -am, -ajú
túzava , -y, ž. (<i>to, čo je tuhé, na pr. pálenka, zima</i>)	tvrdozrnný	tyrkys , -a, m. (<i>drahý kameň</i>)
túžba , -y, ž.; túžobný i túžebný	tvrdý ; tvrdo; tvrdší; tvrdosť	Tyrolčan , -a, m.; Tyrolsko; tyrolský
tužiť (sa), -ím, -ia; o-tužovať' (sa)	tvrdz , -e, ž., pevnôstka	tyt ', tyjem, tyjú = tučneť
túžiť , -im, -ia (<i>po niečom</i>); túžiť sa, žalovať' sa, st'ažovať' si; (brat) sa mi túži = žaluje sa mi	tvrdza , -ze, ž., t'ažký čas, nûdza, tiešen	týždeň , -ždňa, m.; mn. č. týždne (i nedele); týždenný; týždeník
tužka , -y, ž. = ceruzka	ty — nom.; iné je ti (dat.), na pr.: ...ty mi nedáš, ani ja ti nedám	U, Ú.
tvar , -u, m.	tyč , -e, ž.; týčka, -y, ž.; tyčný (<i>na pr. bod</i>)	u (<i>predl. s g.</i>): u- (<i>predp.</i>)
tvár , -i, ž.; tvárička	tyčinka , -y, ž.	ubehať , -ám, -ajú; ubehnúť'
tváriť sa, -im, -ia; tvárievať' sa	tyčiť ', -im, -ia	ubehlík , -a, m.
tvárny ; tvárnosť	tyčnica , -e, ž. (<i>tangens</i>)	úbeľ , -a, m. = belosť; úbeľový
tvaroh , -u, m.; tvarožok i tvarožtek; tvarožný; tvarožník	týfus , -fu, m.; týfový	ubezpečiť , -ím, -ia; u-bezpečenie; ubezpečovať'
tvaroslovie , -ia, str.	tyger , -gra, m.; tygrica	ubičovať
tvoj , -a, -e	tykadlo , -a, str.	ubiediť , -im, -ia; ubiedený
tvor , -a, m.; tvorstvo	tykat' , -ám, -ajú (hovorit' ty); tykávať'	ubikácia , -ie, ž., ubytovanie; ubikačný
tvorba , -y, ž.	týkat' sa , -am, -ajú; týkávať' sa i týkávať sa;	ubieť , -bijem, -bijú; ubi-
tvorca , -u, m.; tvorkyňa	čo sa toho týka i týče	tý; ubíjať
tvorčí = tvorivý	tyl , -u, m., jemná tkanina; tylový	
tvoríť , -ím, -ia; tvorie-	tylo , -a, str. = väzy (č. týl, m.); tylový	
	tymián , -u, m.	

ubližiť , -im, -ia; ubli- žovať	učený; učenosť	uderiť , -im, -ia = udret' ; udierat'
úbočie , -ia, str.	účes, -u, m.	údes , -u, m. = zdes- nie
úbohý	učesať, -šem, -šú	udiareň i udiarňa , -rne, ž.
úbor , -u, m. = oblek	účet, účtu, m.	udica , -ce, ž.; udička
úbožiak , -a, m.; úbo- žiatko	učilište, -ľa, str.	udidlo , -a, str.
ubraf , uberem, überu;	účin, -u, m.; účinný;	údiť , -im, -ia; údievat' ;
uberat'	účinok	údenár; údenársky;
ubúdať , -am, -ajú; u- budnút'	účinkovať	údenárstvo; údenie;
úbytok , -tku, m.	účinlivý	údený; údenina; udia- reň i udiarňa
ubytovať ; ubytovateľ ;	učiť, -ím, -ia <i>niečomu</i> ;	údív , -u, m.
ubytovací	učiť sa <i>niečomu</i> ; u- čievat'	udlávif , -im, -ia
ubývať = ubúdať	učiteľ, -a, m.; učiteľka;	údobie , -ia, str. = ob- dobie
úcta , -y, ž.; úctivý; úcti- vost'	učiteľský; učiteľstvo	udobrif , -im, -ia
uctif , -ím, -ia; uctie- vat'	učtáreň i učtárňa , -rne	údolie , -ia, str.; údolný
účast , -sti, ž.; účastný;	účtovať; účtovací	udomácnif (sa), -im, -ia
účastník	účtovník, -a, m.; účtov- nícky; účtovníctvo	udref , -drem, -drú; u- dierat'
účastina , -y, ž., akcia;	učupiť sa, -ím, -ia, skrčiť	udržať , -im, -ia; udr- žiavat' ; udržovať'
účastinný, akciový;	sa, schúliť sa	udusif , -im, -ia; udú- šať'
účastinár; účastinár- sky; účastinárska spoločnosť, akcionár- ska spoločnosť	údaj, -a, m.; údajný;	udýchat' sa, -am, -ajú = udýchcať sa, -ím, -ia; udýchaný
učebnica , -e, ž.; učeb- nicový	údajne	udymený = začadený
učebný	udalosť, -sti, ž.	úfanlivý
účel , -u, m. = cieľ, pri- meranost'; účelný = primeraný	udať , -ám, -ajú = ozna- miť; udávať'; uda- vač; udavačstvo; uda- vateľ	úfaf , -am, -ajú v <i>nie- koho</i> , v <i>niečo</i> ; úfat' sa <i>niečomu</i>
učeň , -čňa, m.; učnica;	udať sa, udá, udajú;	úfnosť , -sti, ž.
učňovský	udalo sa	ugorka i uhorka , -y, ž.
učenec , -nca, m.	udatný; udatnosť	uhádnuť , -nem, -nu
učenik , -a, m.; učenič- ka; učenicky	udavač , -a, m.; uda- vačský; udavačstvo	uháňať , -am, -ajú
učenlivý	udávif, -im, -ia	uhasif ; uhášať ; uhás-

nút'; uhasínať'; uhasil som <i>al.</i> uhášal som oheň; <i>ale</i> oheň	uhol , -hla, <i>m. (v merbe);</i> uholnica (<i>nástroj, ktorým sa merajú uhlý</i>); uhlový, uholný = nárožný	zú; uhrýzať'; uhryznuť'
uhasol (zhasol) <i>al.</i> uhasínał (zhasinal)	uhlof , -hľa, <i>m. (v peci);</i> uhoľný; uhoľnatý; uhoľnica (<i>kormora na uhlie</i>)	uhýbať '(sa), -am, -ajú, i uhýnat' (sa) (<i>od uhnúť</i>); uhybovať'(sa); uhýbavý
uhladiť , -ím, -ia; uhládzat'	uholník , -u, <i>m., uholný kameň</i>	uchadzač , -a, <i>m.; uchadzačka</i>
úhfadný	úhona , -y, ž. = poškvorna, škoda; bez úhony; bezúhonný	uchádzať sa, -am, -ajú
uhlastý = hranaty	Uhor , -hra, <i>m.; Uhorsko = Uhry, Uhier, ž. <i>pomn.</i>; uhorský</i>	uchatý (<i>neživ.</i>), ušatý (<i>živ.</i>)
úhlavný	úhor , -u, <i>m., roľa ladom ležiaca</i> ; úhorit'	uchláčoliť , -ím, -ia
uhliar , -a, <i>m.; uhliarsky</i> ; uhliareň i uhliarňa	uhorka i ugorka, -y, ž.	icho , -a, <i>str.; mn. č.</i> uši, uší i ušú, ušiam, ušiach, ušima; uchá, úch, uchám, uchách, uchami (<i>na vr. na hrnci</i>); úško
uhličitan , -u, <i>m.</i>	uhrabaf , -em, -ú; uhrabávať	uchodiť , -ím, -ia; uchádzat'
uhličitý ; kyselina uhličitá	úhrabky , -ov, <i>m. mn.</i>	uchopiť , -ím, -ia
uhlie , -ia, <i>m.</i>	úhrada , -y, ž.; úhradový	uchovať , -ám, -ajú = uchrániť'; uchovávať
uhlík , -a, <i>m. (prvok, carbonium)</i> ; uhlíček, -čka; uhličitý	uhradiť , -ím, -ia; uhradený	uchvátiť , -ím, -ia; uchvacovať
uhlohydrát , -u, <i>m.</i>	uhriať sa, uhrejem sa; uhriaty	úchvatný
uhlomer , -u, <i>m.</i>	úhrn , -u, <i>m.; úhrnný</i>	uchýliť sa, -im, -ia, uchyľovať sa
uhlovodík , -a, <i>m.</i>	Uhrovec , -vca, <i>m. (obec)</i>	úchylka , -y, ž.
uhlový = nárožný	Uhry , Uhier, ž., <i>pomn.</i> , = Uhorsko; d. Uhram, l. Uhráč, i. Uhrami; uhorský	úchylný
uhlový = z uhlia; uholné bane	úhyžla , -la, <i>m. (v merbe);</i> uhryzniem, uhry-	úchylok , -lku, <i>m., útulok</i>
uhnat , uženem, uženú; uháňať'		úchyt , -u, <i>m., uchytenie, uchopenie</i> ; úchytok, -ku, úchytky, -ov, <i>m.; prišiel len na úchytok</i> = na škok, na chvíľu
uhniezdiť sa; uhniezdený		úchytif , -ím, -ia
uhnút (sa), uhnem, uhnú; uhýnať i uhýbat'(sa); uhybovať'(sa)		
uhodniť , -ím, -ia; uhádzat'		
uhodnoverniť ; uhodnoverňovať; uhodnoverňovací; uhodnoverňovateľ		

uistif , -ím, -ia; uistovat	ukolísaf , -šem, -šu; u-	uſahlina , -y, ž. (<i>uſahlá</i>
ujarmiť , -ím, -ia; ujař-	kolísavat' i ukolísá-	<i>zem</i>)
mený	vat	uſahnúf , -nem, -nú; u-
ujat , ujmem; ujaty; ují-	úkon , -u, m.	lihovať'
mat'	ukonaf (sa), -ám, -ajú,	ulahodif (sa), -ím, -ia
ujavnif , -ím, -ia = uve-	unavíť (sa); ukona-	ulakomif sa, -ím, -ia
rejnít'; ujavňovať	ný	ulamovať ; ulámat'
ujec , -jca, m., materin	úkor , -u, m. = pohana,	ulán , -a, m.; ulánsky
brat; ujček; ujčiná,	potupa	ulapif , -ím, -ia = u-
žena ujčova; ujo;	ukoristif , -ím, -ia	chytit'
ujko	ukradnúf , -nem, -nú =	úſava , -y, ž. — <i>správne</i>
ujednostajniť (sa), -ím,	ukrast; ukradol	úleva
-ia (<i>na niečom</i>) = u-	ukradomky = úkľadky,	uſavif , -ím — <i>správne</i>
jednotiť (sa), shod-	ukradmo, kradmo	ulevit'; uſavovat',
nút' (sa), ustáliť (sa)	Ukrajina , -y, ž.; Ukra-	<i>správne</i> ulevovať
ujesf , ujem, uje, uje-	jinec; ukrajinský	uleteť , -ím, -ia; uletať
dia; ujedať	ukrátiť , -ím, -ia; ukrá-	úleva, -y, ž.
ujma , -y, ž.	cať, ukracovať	uleviť , -ím, -ia; ulevo-
ujſf , ujdem, ujdú; ušiel	ukričaf , -ím, -ia	vat'
ukamenovať	ukrivdif , -ím, -ia; u-	uležať sa, -ím, -ia
úkaz , -u, m.	krivdovať'	uliaf , -lejem, -lejú; u-
ukázať , -žem, -žu; uka-	ukrižovať ; Ukrižovaný	lievat'
zovať; ukazovák; u-	= Ježiš Kristus	ulica , -e, ž.; ulička; u-
kažovateľ	úkrop , -u, m.	ličný; uličník; ulič-
ukázka , -y, ž.	ukrotiť , -ím, -ia; ukro-	nica
úklad , -u, m., osídlo,	covať	úlisný ; úlisník
nástraha; úmluva;	ukrutný ; ukrutník; u-	ulita , -y, ž., škrupina
úkladný	krutnosť'	slimáka
ukladať ; ukladací; u-	úkryt , -u, m.	ulízať , -žem, -žu; ulizo-
klaďac	ukryf , ukryjem, ukryjú;	vat'
úklon , -u, m.	ukryváť'	úloha , -y, ž.
úklonit sa, -ím, -ia;	ukryvač , -a, m.; ukry-	ulomif , -ím, -ia; ulá-
ukláňať sa	vačstvo	mat'; ulamovať
ukíznuť (sa), -nem, -nu	úl , -a, m.; v úli; úlo-	úlomok , -mku, m.
ukojeť , -ím, -a; ukoje-	vý	uloviť , -ím, -ia
nie; ukojiteľný; uká-	Uſa , -e, ž. = Julianá	úlovok , -vku, m.
jat'	i Julia	úložina , -y, ž. (<i>kotlina</i>
ukolembat , -ám, -ajú;	uſahlčiť , -ím, -ia; uſah-	<i>v horách</i>)
ukolembávat'	čovať'	uložiť , -ím, -ia

úložnica, -ce, ž. = tý-fus
Ulrich, -a, m.
ultimátum, -ta, str., posledný návrh
ultra-(ultramáďar) = arcí-(arcimáďar)
ultramarín, -u, m., syntomodrá farba; ultramarínový
úľuba, -y, ž. = záľuba
Ulyxes, -xa, m. = Odysseus
 um, -u, m. = rozum;
 umný
umeleck, -lca, m.; umelkyňa; umelecký
umeleckopriemyslový
 umelý; umelost'
 umenie, -ia, str.
 umenšíf, -ím, -ia; u-menšovať
úmera, -y, ž.; úmer-ný
 umieniſ si, -im, -ia
umieraf, -am, -ajú; umieráčik, umieráček
umiernif, -im, -ia; u-mierňovať
umiest', -metiem, -metú; umetať
umiestif, -im, -ia; u-miestený; umiest'o-vat'
umľátif, -im, -ia
umlčaf, -ím, -ia; uml-čovať
umleť, umelem, umelú; umleť

umíknuf, -nem, -nu-úluva, -y, ž.
umný; vid' um-úmor, -u, m.; úmor-ný
 umorovaf, amortizo-vat'; umorovanie dl-hov, amortizácia
umožniť, -ím, -ia; u-možňovať
umref, -em, -ú; umrely, umretý; umierat'
 umrleči; umrlečina
úmrtie, -ia, str.; úmrt-ný; úmrtnosť
umŕtvit i umŕviti'
 umučif, -ím, -ia
úmysel, -slu, m.; úmy-selný
umyf, umyjem, umyjú; umývat'
umyvač, -a, m.; umy-vadlo, str.
umyváreň i umyvárna, -ne, ž.
unášaf, -am, -ajú; u-niest'
únava, -y, ž.; únav-ný
unaviſ, -ím, -ia; una-vovat'
uncia, -ie, ž. = 30 gra-mov; unciálny
undulácia, -ie, ž., vlnenie; undulačný (undulačná teória); iné je ondulácia, on-dulovať (vlasy)
unia, -ie, ž., jednota;

Unia — Spojené štát-y severoamerické — USA.
uniesf, -nesiem, -nesú; unášat'
unifikácia, -ie, ž., sjed-notenie; unifikačný; unifikovať; sjednoco-vaf
uniforma, -y, ž., rovno-šata; uniformný; uni-formovať
unikať, -ám, -ajú; uniknúť; unikol
unikát, -u, m., jediný exemplár
unikum, -ka, str., jedi-nečnosť, zvláštnosť
unisono, jednohlasne
unitár, -a, m.; unitár-sky
univerzálny, všeobec-ný
univerzita, -y, ž.; uni-verzitný
unižif, -im, -ia; unižo-vat'
únos, -u, m.; únosný; únosnosť
unosif, -ím, -ia; uná-šat'
unúvať, -am, -ajú
úpad, -u, m.; úpadok; úpadkový
upadnúf, -nem, -nú; upadať; upadanie
úpal, -u, m.; úpalný
upaliſ, -im, -ia; upa-lo-vat'; upálenie

upamätať , -ám, -ajú;	upamätoval'	upnúť i upäť, upnem, -ú; upínať	pradú; upriadať ; u- pradený
upäť i upnúť, upnem, upnú; upínať'		upodozrievať , -am, -ajú	úprimný ; úprimnosť
úpätie , -ia, str.		upokojiť , -ím, -a; upo- kojovať	uprosiť , -ím, -ia; upro- sený ; uprositeľny
úpek , -u, m. == úpal		upomenúť , -niem, -nú;	úpust , -u, m.
upef , -iem, -ejú == kví- lif; upenie ; upenlivý		upomenul ; upomínať ;	upustiť , -ím, -ia; upú- štať
upevníť , -ím, -ia; upev- ňovať '		upomínanie	úrad , -u, m.; úradný ;
upieciť , upečiem , upečú; upekat'		upomienka ; upomínať '	úradník ; úradníčka ;
upínať , -am, -ajú; upí- nado		uponížiť (sa), -ím, -ia; uponižovať	úradnícky ; uradnic- tvo ; úradovať ; úra- dovňa , -ne, ž.
upír , -a, m. == vam- pír		úponka , -y, ž.; úpon- kovitý	Ural , -u, m.; uralský
úpis , -u, m.		úporný == urputný ; ú- porne	Uránia , -ie, ž. (<i>múza hvezdárstva</i>)
úpisat' , -šem, -šu; upi- sovavat' ; upisovateľ ; u- pisovací		upotrebiť , -ím, -ia; u- potrebovať ; upotre- búvat '; upotrebitel- ný	urášť , urastiem , urastú ;
upíť , upijem , upijú ; upíjať		upovedomiť , -ím, -ia; upovedomovať	uráštol ; urastený
uplácať , -am, -ajú; u- platitiť		upozorniť , -ím, -ia; u- pozorňovať	úraz , -u, m.; úrazový ;
uplakaný		uprášený	úrazovňa , -vne, ž.
uplatiť , -ím, -ia; upla- titeľny ; uplácať		upratáť , -cem, -cú; u- pratovať	urazit' , -ím, -ia; urá- žať
uplatniť (sa), -ím, -ia; uplatňovať (sa)		úprava , -y, ž.; úprav- ný	urážka , -y, ž.
úplatný ; úplatnosť		upraviť , -ím, -ia; upra- vovať	urázlivý
úplatok , -tku, m.		uprázdniť , -ini, -ia; u- prázdnovať	urbánný , mestský , sí- delný, zdvorilý
úplavica , -ce, ž. == čer- vienka (<i>choroba</i>)		upref , -em, -ú; upie- rat'	urbár , -a i -u, m.; ur- bársky ; urbariát , ur- barialista ; urbariálny
úplaz , -u, m.		uprehlík , -a, m. == u- behlík	určiť , -ím, -ia; určitý ;
upliestť , upletiem , uple- tíť ; upletat'		uprchnúť , -nem, -nú	určovať '; určovaci
úplný ; úplne		upriásť , upradiem , u-	urda , -y, ž. (<i>druh žin- čice</i>)
uplynúť , -niem, -nú;			úrek , -u, m. (<i>od u- riect</i>); úrečivý
uplyvať			úrez , -u, m.; úrezok ;
			úrezky , -zkov
			urezať , -žem, -žú; ure- závať '

urgencia , -ie, ž., po- súrenie; urgovať, sú- rit'	usedavý (plač) úsek , -u, m.; úsečka; úsečný	usmejú ; usmievat' sa; usmiaty; usmievavý
uriadif	useknúť , -nem, -nú;	usmrtiť , -ím, -ia; usmr- covat'
uriecf , urečiem, urečú;	usekávať'	usnesenie , -ia, str.
urieknuť	ushovoríť (sa), -ím, -ia;	usniest (sa), -nesiem, -nesú; usnášať' (sa)
Urmín , -a, m. (<i>mesto</i>)	ushovárať (sa)	uspať , -ím, -ia; uspá- vat'; uspávací; uspá- vadlo; uspávanka
urna , -y, ž., popolnica	uschnúť , -nem, -nú; u- schol; usychať, uschý- nat'	úspech , -u, m. (<i>v škole ap.</i>)
urobiť , -ím, -ia	úschova , -y, ž.	úspešný
úročiť , -im, -ia; úro- čenie; úročiteľ	uschovať , -ám, -ajú; u- schovávať'	uspef , uspejem, uspe- jú = stihnut'
úroda , -y, ž.; úrodný;	usídliť sa , správne osa- dit' sa	uspokojíť (sa), -ím, -a;
úrodnosť	úsilie , -ia, str.; úsilný	uspokojenie; uspoko- jovať'; uspokojivý
urodiť (sa), -ím, -ia	usilovať sa	úspora , -y, ž.; úspor- ný
urodzený (<i>titul, iné je urodený</i>)	usilovný	usporiadat' , -am, -ajú;
úrok , -u, m.; úrokový;	usinat' , -am, -ajú	usporadovať'; uspo- riadiateľ (<i>zábavy ap.</i>)
úrokovat'	úskalie , -ia, str.	usporiť , -ím, -ia
úrokomer , -u, m.	uskočiť , -ím, -ia; uska- kovat'	uspôsobiť , -ím, -ia; u- spôsobovať'
lepsie úroková miera	úskok , -u, m.; úskoč- ný	usrozumeť (sa), -iem, -ejú
úroveň , -vne, ž.	uskrovniť sa = uskrom- niť sa	ústa , úst, str. <i>pomn.</i> ;
úrovnať , -ám, -ajú; u- rovnavat'	uskutočniť , -ím, -ia; u- skutočňovať'	ústočká; ústny
urputný ; urputník	úslnie , -ia, str.; úsln- ný	ustáliť , -im, -ia; usta- ťovat'
Uršuľa , -e, ž.	úslovie , -ia, str., pore- kadlo	ustanoviť , -ím, -ia; u- stanovať'
uršulinka , -y, ž. (<i>mniš- ka</i>)	úsluha , -y, ž.	ustanovizeň , -zne, ž.
urváť , urvem, urvú; u- rývat'	úslužný	ustarostený
urýpnuf , -em, -u; urý- pol	uslyšať , -ším, -šia	ustaf , ustanem, ustanú;
úryvok , -vku, m.	úsmech , -u, m.; úsme- šok, -šku, m.	ustlávať'; ustató, ustalý
úsad , -u, m., bolest v krízoch	úsmev , -u, m.	ustáť sa, ustojím sa,
usadiť (sa), -ím, -ia; u- sadzovať', usádzat' (sa); iné je osadiť' (sa)	usmiať sa, usmejem,	
usadlina , -y, ž.		

ustoja sa; ustály (u- stála káva)	vý; ústupčivost'; ústu-	ufať, utnem, utnú; ufať;
ústav, -u, m.; ústav- ný	pok, -pku	ut'atý; utínať
ústava, -y, ž.; ústavný	ustúpiť, -im, -ia; ustu-	útecha, -y, ž.; útešný
ustávaf sa, -am, -ajú;	povat'	útek, -u, m.; iné je ú-
ustávanie	usúdiť, -im, -ia; usu-	tok, -u
ustavičný	dzovať'	utekať, -ám, -ajú
ustavif, -ím, -ia; usta- vovať'; ustavujúci	úsudok, -dku, m.	utenzslie, -ií, ž. <i>pomn.</i> ,
ústavodarný	usušiť, -ím, -ia	potrebné veci
ústavoveda, -y, ž. = náuka o ústave	usúžiť, -im, -ia; usu-	uterák, -a, m.
ústie, -ia, str. = vtok	žovať'	útes, -u, m. = braľo
ústif, -i, -ia = vtekaf	usvedčiť, -ím, -ia; u-	utešiť, -ím, -ia; uteše-
ustiať, -stelem, -stelú;	svedčovať'	ný; utešiteľ; utešovať
ustielat'	úsvit, -u, m.	utiahnuť sa, -nem, -nu;
ústny	usychať, -ám, -ajú	ut'ahovať sa
ústranie, -ia, str.	usypať, -em, -ú (<i>do-</i>	utiecf, utečiem, utečú;
ustrašený	<i>kon.</i>); usýpat' (<i>ne-</i>	utekat'; utiekat' sa k
ústredie, -ia, str.; ú- stredný	<i>dokon.</i>)	<i>niekomu o pomoc</i>
ústredňa, -dne, ž.	ušetrif, -ím, -ia	utierať, -am, -ajú
ústrešie, -ia, str.	uši, g. uší i ušú, d. u-	utiereň i utierňa, -rne,
ústrety, ž. mn.	šiam, l. ušiach, i. u-	ž.
ustrica, -ce, ž.	šima; viď ucho	utichnuť, -nem, -nu
ustriekaf, -am, -ajú;	ušiť, ušijem, ušijú	utilitarizmus, -zmu, m.,
ustrieknut'	uškerif sa, -ím, -ia, u-	hmotárstvo, prospe-
ustrihaf, -ám, -ajú;	šklebit' sa; uškieran'	chárstvo
ustrihnút; ustrihovať	sa	útisk, -u, m.
ústrižok, žku i -žka, m.;	úškfabok i úšklebok,	utisnúť, -nem, -nú; u-
ústrižky, -žiek	-bku, m.; úškľabný i	tisnutý; utískať; uti-
ústrk, -u, m.	úšklebný	skovať
ustrnúť, -niem, -nú;	úško, -a, str.; ušičká	utišiť, -im, -ia; utišovať
ustrnulý; ustrnutie	(v det. reči)	utkať, utkám, utkajú;
ústroj, -a, m.; ústrojný	úšlachtif, -ím, -ia; u-	utkávať
ustrúhaf, -am, -ajú	šlachfovat'; ušlachtilý	utkveť, -iem, -ejú; u-
ústup, -u, m.; ústupný;	ušliapať, -em, -u	tkvel; utkvelý; utkvie-
ústupnosť; ústupči-	uštipnúť, -nem, -nú;	vat
	uštípat'	utlačif, -ím, -ia; utláčať;
	úštipný	utlačovať; utlačovateľ
	uštipok, -pku, m.	útlak, -u, m.
	uštvaf, -em, -ú	utlef, utlčiem, utlčú; u-
	utajif, -ím, -ja; utajený	tlkať

útlocitný, ježnoccitný
útly
útočište, -šta, str.
útočiť, -ím, -ia
útok, -u, m.; útočiť;
 útočný; útočník
utopia, -ie, ž., krásna
 myšlienka, nespĺniteľné želanie; utopický;
 utopista
utorok, -rka i -rku, m.
utrakvistický, dvojrečový; utrakovista; u-
 trakovizmus
útrapa, -y, ž.
utrápiť, -ím, -ia
útrata, -y, ž.
utratíť, -ím, -ia; utrá-
 cat'
utref, -em, -ú; utierat'
utrhač, -a, m.; utrhač-
 ný; utrhačstvo
utrhnúť, -nem, -nú;
 utŕhat'; utrhávat'
útroba, -y, ž.
utrpef, -ím, -ia; utrpe-
 nie
útrpný; útrpnosť
utřiť, -im, -ia
útržok, -žku, m.; útrž-
 kový
utuhnúť, -nem, -nú
útl, -u, m. = útllok,
 -lku; útltný; útltna
utúliť sa, -im, -ia
ututlať, -em, -ú; utu-
 tlávat'
utužiť, -ím, -ia; utužo-
 vat'

útvar, -u, m.
utvoriť, -ím, -ia; utvárať
utvrdiť, -ím, -ia; utvr-
 dený; utvrdzovať';
 utvrdnúť'
útýraf, -am, -ajú; u-
 týraný
uvádzat', -am, -ajú; u-
 viest'
úvaha, -y, ž.
uválať, -am, -ajú
uvaliť, -ím, -ia; uválať';
 uvaľovať'
uvážiť, -im, -ia; uvažo-
 vat'
uvädnúť, -nem, -nú;
 uvädlý
úväz, -u, m.; úvázok,
 -zku
uväzníť, -ím, -ia; uväz-
 novat'
uvedomíť, -ím, -ia;
 uvedomovať'
úver, -u, m.; úverný;
 úverový
uverejnif, -ím, -ia;
 uvverejnovať'
uveriť, -ím, -ia; uveri-
 teňny
uviazat', -žem, -žu;
 uväzovať'
uviaznuf, -nem, -nu
uvideť, -ím, -ia
uviesť, uvediem, uvedú;
 uvádzat'
uviežf, uvez.em, uvezú;
 uvážat'
uvif, uvijem, uvijú; uví-
 jať'

uvítat', -am, -ajú, pri-
 vítat'; uvítanie, priví-
 tanie
úvod, -u, m.; úvodný
úvodie, -ia, str.
uvodíť, -ím, -ia; uvá-
 dzat'
úvodník, -a, m.
úvodzovky, -viek, ž.
 mn.
uvolniť, -ím, -ia; uvoľ-
 novat'
úvoz, -u, m.
úvrať, -ti, ž.
úzadie, -ia, str.
uzákoníť, -ím, -ia
uzatvoriť, -ím, -ia;
 uzatvárať'
uzáverka, -y, ž., lepšie
 závierka
uzavret', -em, -ú; uza-
 vretie, usnenie;
 uzavierať'
uzda, -y, ž.; uzdička
uzdiť, -ím, -ia
uzdraviť, -ím, -ia; u-
 zdravovať'
územčistý
územie, -ia, str.; územ-
 ný
uzemniť, -ím, -ia; uzem-
 novat'
úzkolistý
úzkoprsý
úzkostlivý
úzky; užší; úzko; úz-
 kost'; úzučký
uzlík, -a, m.; uzlíček,
 uzlíčok, -čka

uznať, -ám, -ajú; **uznávať**; **uznalý**; **uznanlivý**

uzol, -zla, *m.*; *l.* v uzle; *mn. n.*, *a.* uzly

uzref, uzrem, uzrú, uvidet'

uzreť, uzreje i uzrie, uzrejú, dozret'; uzrievat'

uzurpácia, -ie, ž., násilné uchvátenie niečoho (*na pr.* trónu); **uzurpátor**; **uzurpovať**

úžas, -u, *m.*; **úžasný**

úžasnút, -nem, -nú;

úžasol; úžasnutie

úžalif sa, -im, -ia, **užalífi** sa; **užalený**, **utrápený**

valec, -lca, m.	nec; vápenica; vá-	vaudeville (<i>čítaj vód-</i>
Valentín, -a, m.	penka	vil), -u, m., divadel-
Valeria, -ie, ž.	var, -u, m.; bod varu	ná hra so spevmi'
valcha, -y, ž. (<i>dielňa,</i> kde sa valchovalo súkno stupami)	vára, -y, ž., varené jedlo	vavrín, -u, m.; vavrí-
valif (sa), -ím, -ia; vá- ľat' (sa); cesto, chlieb sa váľa; roľa sá váľa	varecha, -y, ž.; vareš- ka; varechár	nový
válka, -y, ž. (<i>česky</i>), slo- vensky vojna; váleč- ný; válečník	vari = hádam, azda	Vavrinec, -nca, m.;
valkať, -ám, -ajú (na pr. šaty); valkovat'	variácia, -ie, ž., zamie- ňanie, striedanie	Vavro
(roľu, cesto ap.)	variant, -u, m. (<i>iné</i> <i>znenie rôznych ru-</i> <i>kopisov jedného au-</i> <i>tora, ľud. piesni,</i> <i>rozprávok ap.</i>)	váza, -y, ž.
valný (valné shromá- ženie); valne	Varín, -a, m.; varínsky	vazal, -a, m.
válok, -lka, m.	variť, -ím, -ia; varie- vat'; varidlo; varič; varivo	Vážec, -žca, m.; Važ- ťan; Važťanka; važ- ťanský
valorizácia, -ie, ž.	várka, -y, ž. = varenie	vážiť, -im, -ia; vážiť si niečoho (g.); vážený; vážievať
valuta, -y, ž., hodnota, mena; valutový; va- lutárny	varovať (<i>dieťa</i>) = opa- trovať'; varovať sa (<i>niečoho</i>), lepšie chrá- niť sa, vystríhať sa (<i>niečoho</i>); varovčívý = varovný; varovky- ňa	vážka, -y, ž. (<i>hmyz</i>); vážky, vážok = malé váhy
vaňa, -ne, ž.; vanička	varta – z nem., slov. stráž	vážny; vážne; vážnosť
Vandali, -ov, m.; van- dalský; vandalizmus; pustošenie niečoho - krásneho	varyto, -a, str.	väčší
vanilka, -y, ž.; vanil- kový	váš, vaša, vaše	väčšina, -y, ž.
vankúš – z mad', slo- vensky poduška, pod- hlavnica	vášeň, -šne, ž.; vášni- vý	väčšmi
vánok, -nku, m.	vata, -y, ž.; vatovať'	vädnúť, -nem, -nú
vanúť, -nie, -nú	Vatikán, -u, m.; vati- kánsky	väzač, -a, m.; väzačský; väzačstvo
vápenaty; vápenateť'	vatra, -y, ž.; vatráľ, -a, m. (<i>palica na roz- hrabovanie ohňa</i>)	väzba, -y, ž.
vápno, -a, str.; vápe- ný; vápenet'; vápe- nateť'; vápeník; vápe-		väzeň, -žnia, m.; väzen-
		ský
		väzenie, -ia, str.
		väzeň, -ím, -ia
		väznica, -ce, ž.; väz- ničný
		väzniť, -ím, -ia
		väzy, -zov, m. mn.
		vbehnúť, -nem, -nú
		vbiť, vbijem, vbijú; vbí- jať'
		vcelku (prísl.)
		včas (prísl.); včas-

ný; včasnejšie i včaš-	večerif sa, -í, -ia; ve-	vejačka, -ky, ž.
šie	cerievat' sa	vejár, -a, m.; vejárik
včasráno (<i>prísl.</i>), časne	večernica, -ce, ž.	vek, -u, m.; vekový;
ráno	večerný	večný
včela, -y, ž.; včelička;	večitý, večný, odveký	veľa (<i>prísl.</i>) = mnoho
včielka; včelár; vče-	večný; večne; večnosť	veľačtený
lársky; včeli, -ia, -ie;	vedľ (spojka)	veľadisť, -ím, -ia
včelin; včelník; vcel-	veda, -y, ž.	veľadôstojný
ný	vedec, -dca, m.; vedec-	veľa ráz == mnohokrát
včera; včerajší; včeraj-	ký	veľavážený
šok, -ška, m.	vedef, viem, vedia;	veľblúd, -a, m. == tava
včetne = i s; v to po-	vedz, vedzte (iné je	veľduch, -a, m.
čítajúc	vedť, od viediem)	velebiť, -ím, -ia
včíľ, včuľ = teraz	vedeta, -y, ž., jazdecká	velebný; velebnosť'
vďačif sa, -ím, -ia	stráž	Velehrad, -u, m.
vďačný; vďačne	vedfa; vedľajší	Veleslavín, -a, m.; ve-
vďaka, -y, ž.; vďaký	vedno = vjedno, doved-	leslavínsky
vzdávati; vďaka Bohu,	na, spolu	velezrada, -y, ž.; vele-
chvála Bohu	vedomec, -mca, m.	zradca
v diali	vedomie, -ia, str.	veličava, -y, ž., veleba,
vđova, -y, ž.; vdovin;	vedomky (<i>prísl.</i>) =	majestát
vdovec; vdovica; vdo-	vedome	veličenstvo, -a, str.
vička; vdovský; vdo-	vedomkyňa, -ne, ž.	(oslovenie panovní-
stvo	vedomý; vedome = ve-	kovo: Vaše Veličen-
vđýchnuť, -nem, -nu;	domky; vedomosť'	stvo)
vdychovať	vedro, -dra, str.; ve-	veličina, -y, ž.
vec, -i, ž.; vecný; prá-	dierce; vedierko	veličiť, -ím, -ia; zveli-
vo vecné	vegetácia, -ie, ž., rast-	čovať'
večer, -a, m., mn. n.	linstvo; vegetačný	veličizný, veľmi veľký
večery; večerný; ve-	vegetarián, -a, m., po-	Veličná, -ej, ž.
čierok, -rka; večierky,	žívateľ rastlinnej stra-	velikán, -a, m.; velikán-
-rkov; večerný	vy	sky, obrovský
večera, -e, ž. (<i>podľa</i>	vegetovať, nečinne žiť	velikáš, -a, m.
ulica); dat. a lok. ve-	(ako rastlina)	veliký i veľký; velikost'
čeri, mn. n., a. ve-	vehemencia, -ie, ž.,	i veľkosť'
čere	prudkost'; vehement-	velín, -u, m.; velínový
večerarf, -iam, -ajú; ve-	ny, prudký	(papier)
čeraj; večerajúci; ve-	vechet, -cht'a, m.; vech-	velif, velím, velia; ve-
čeral; večeriat'	tík	lenie; velievať; velia-

ci; veliteľ; veliteľský;	veno, -a, str.; venný	versta, -y, ž, ruská mí-
veliteľstvo	venovať; venovanie;	ľa = 1 km 66 m
Veľká noc ; veľkonoč-	venovací	verš, -a, m.; veršovať'
ný	ventil, -u, m., klopka =	veršovník, -a, m.
veľkňaz, -a, m.; veľ-	záklopka; ventilovať	vertikálny, kohmý
kňazský	= vetrat'	veru i vera, veruže i
veľkodusný	ventilácia, -ie, ž., ve-	veraže (prisl.)
veľkoknieža, -ata, m.	tranie; ventilačný;	verva, -y, ž., odušev-
veľkolepý	ventilátor; ventilovať	nenie, vzlet, nadšenie
veľkomestský	Venuša , -e, ž. (bohy-	verzálka, -y, ž. (druh
veľkomoravský; riša	ňa lásky)	tlačeného písma)
Veľkomoravská	verbálny, slovný, slo-	verzálny, priečny
veľkomožný	vesný	verzia, -ie, ž., obrat,
veľkomysefný	verbovať = z nem.,	spôsob, zvest, poda-
veľkozrnný	volat' na vojnu, la-	nie
veľký i veliký; veľkosť	pat'	ves, vsi, ž. = dedina;
i velikosť'	verdikt, -u, m., výrok	mn. n., a. vsi, g. vsí,
Veľký piatok ; veľko-	porotného súdu	d. vsiam, l. vsiach, i.
piatočný	verejný; verejnosť	vesmi; Petrova Ves,
veľmi	verenec, -nca, m. =	Petroveštan, petro-
veľmoc, -i, ž.	oddanec, snúbenec.	veský; Spišská Nová
veľmož, -a, m.; veľ-	verenica	Ves (obce); vieska;
možný	veriaci, -ceho	Vieska (obec)
veľryba, -y, ž.; veľry- bí, -ia, -ie	verifikácia, -ie, ž., ove-	veselie, -ia, str., a) ve-
veľtrh, -u, m.	renie, uhodnoverne- nie; verifikačný; ve-	selost, veselá nálada,
veľvyslanec, -nca, m.	rifikovať', overiť', u-	b) svadba
vemä = vemo, -a, str.	hodnoverniť'	veselisť sa, -ím, -ia
venčiť, -ím, -ia; ven-	veriť, -ím, -ia niečomu,	veselohra, -y, ž.; ve-
čievať	v niečo; veriť sa, pri-	seloherný
Vendelin, -a, m.	sahat'	veselý; veselost'
vendeta, -y, ž., krvavá	veriteľ, -a, m.	vesiť, -ím, -ia; vešať'
pomsta	verný; vernosť	veslo, -a, str.; veslár;
venec i veniec, venca, m.; venček, -a; vie-	Veronika, -y, ž.	veslársky; veslovať'
nok, -nka	Versailles (čítaj Ver-	vesmír, -u i -a, m.
venerický, pohlavný;	saje), g. -aj, d. -ajom,	vesna, -y, ž. jar; = Ves-
venerické choroby	l. -ajoch, i. -ajami;	na, -y, ž. (bohyňa
	versaillský (čítaj ver-	jari)
	sajský)	vesta, -y, ž.
		Vesta, -y, ž. (bohyňa);

vestálka, kňažka Ve-	vezdejší; chlieb náš	vicišpán, -a, m. = pod-
stina	vezdejší	župan
Vestfálsko , -a, str.;	vezír , -a, m. (<i>turecký hodnostár</i>)	víčko (<i>od viko, veko</i>),
vestfálsky	vezmем, vid' vziať'	-a, str. - mihalnica
vestibul , -u, m., veľká	Vezuv , -a, m.	vid , -u, m.
predsieň	veža, -e, ž.; vežatý,	videť, -ím, -ia ; vid', vid-
vestník , -a, m.	vežový	te; vidat'; vidievať;
veštba , -y, ž.	vežif sa = vypínat' sa,	videnie; viditeľný
veštec, -tca, m.; veštica	týčiť' sa	vidiek , -a i -u, m.; vi-
veštif, -ím, -ia	vháňaf, -am, -ajú	diečan; vidiecky
veta, -y, ž.; vetný	vhľbiť sa, -im, -ia; vhľbo-	vidina , -y, ž.
veterán, -a, m., vyslú- žilec (vojenský)	vat' sa	vidlica , -ce, ž.; vidlička
veterinár, -a, m., zve- rolekár	vhod (<i>prisl.</i>); príst' vhod	vidly , -diel i -dál, ž. <i>mn.</i> ; vidlice
veterník , -a, m. (<i>zástav- ka či korúhvička u- kazujúca smer vetra</i>)	vhodif, -ím, -ia, vho- dený; vhádzat'	vidný; vidno
veterný i vetrný; Ve- terné hôle	vchod , -u, m.	vidomý = vidiaci
vetev , -tvi = vетва, -y, ž.; vetvica; vetvička; vet- vistý	viac = viacej; viac ráz = viackrát	vidovať i vidimovať, potvrdiť, vziať v zná- most' alebo na zná- most'; vízum, -za, str.
vetchý = slabý, chatrný; vetchý starec, vetché šaty	viadukt , -u, m., vyso- ký most, najmä že- lezničný	Viedeň , -dne, ž.; vie- denský; Viedenčan, Viedenčanka
veto , -a, str., zákaz	Vianoce , Vianoc, ž. <i>pomn.</i> ; vianočný	viecha , -y, ž.; vieška
vetoslovie , -ia, str., vet- ná skladba, syntax	viať , vejem, vejú; vej, vejte; vejúc; vial; via- ty; vanút'	viera , -y, ž.; Viera (<i>krstné meno</i>)
vetrík , -a, m.; vetríček, -čka	viazať , -žem, -žu; via- zaný; viazanica	vieroherodný
vetriло , -a, str. (<i>lodná plachta</i>)	viaznuť , -nem, -nu	vierovyznanie , -ia, str.
vetrif , -ím, -ia; vetrivý	vibrácia , -ie, ž., chve- nie; vibračný	vierožvest , -a, m.; <i>mn.</i> <i>n. -ovia</i>
vetrný i veterný; ve- trový	viceprezident , -a, m.,	viesť , vediem, vedú;
veverica , -ce, ž.; ve- verka; vever(i)čí, -ia, -ie	náimestník preziden- ta	ved, veďte (<i>iné je vedz od vedet', viem</i>)
	vicinálka , -y, ž., miest- na železnica; vicinál- ny	vieška , -y, ž. (<i>od vie- cha</i>)
		vietor , vetra, m.; ve- trový; veterný i ve-

trný; povetrie; povetnosť	Vincent, -a, m.	vipera, -y, ž. (z lat.)
viezť, veziem, vezú; vez, vezte; viezol	vindikácia, -ie, ž., prísvojovanie niečoho; vindikovať si niečo	= vretenica, zmija
viežka, -y, ž. (malá veža); iné je vieška (od viecha)	vineta (vyslov viňeta), -y, ž., štítok, nálepka	vír, -u, m. = krútňava; vírny; vírnatý; iné je výr (sova)
vigília, -ie, ž., nočná požnosť, večer pred veľkým sviatkom	vinica, -ce, ž., vinohrad	virgat', virgnút' = skákat', vyhodiť nohami
Vígľaš, -a, m.; vígľašský	vinič, -a, m.; viničný	virguľa, -e, ž., prútik, značka v písme, čiarka
vichor, -chra, m.; víchrica	viničky, -čiek, ž. <i>pomn.</i>	virilista, -u, m.; virilný
vika, -y, ž. = ťadník	= rybízle	vírif, -im, -ia
vikár, -a, m.; vikariát	viniť, -ím, -ia	virtuóz, -a m., výtečník v umení, najmä v hudbe; virtuoza; virtuózny
Viklef, -a, m.; viklefista	vinkulácia, -ie, ž., viazanosť cenných papierov a pod.; vinkulovať	viržínka, -y, ž. (cigara)
víko i veko, -a, str., vrchnák; víčko (<i>na pr. na oku</i>)	vinný (<i>od vina</i>) = vinen	viselnica, -e, ž. = šibenica
Víktor, -a, m.; Viktoria	vínny (<i>od víno</i>), vínový (<i>na pr. vinný ocoť</i>)	visef, -ím, -ia; visievať; visiaci
vikuťalie, -íi, ž. <i>pomn.</i> , potraviny, živnosť, živobytie	víno, -a, str.; vínečko; víanko; vínový, vinný	Visla, -y, ž.
vila, -y, ž., letohrádok; vilový	vinobranie, -ia, str. = Oberačka	visutý (<i>od visef</i>)
vila, -y, ž. (<i>vodná</i>) = rusalka (<i>lesná</i>)	vinohrad, -u, m.; vinohradník; vinohradnícky, vinohradníctvo	višňa, -sne, ž.; višňový
Viliam, -a, m.	vinopalník, -a, m.	Vít, -a, m.; svätovítísky
Vilma, -y, ž.	vinovatý = vinen, vinný; vinovatost', vina, bláhovost'	viť, vijem, vijú (venec); iné je vyt' (pes vyje)
vina, -y, ž.; vinný, -á, -é i vinen, vinna, vinnou; vinník; vinnica (iné je vinica = vino-hrad)	vinš, z nem., slovensky pozdravenie, blahoželanie, prianie	vitalita, -y, ž., životnosť; vitálny, životný
vinár, -a, m.; vinársky	vinšovať (z nem.), blahoželať, priať	vítiať, -am, -ajú; vitanie; vitaný; vítanka; vítavať
vináreň i vinárňa, -rne, ž.; vinárnik	vinuf (sa), -niem, -nú	vítaz, -a, m.; vítazný
Vincencia, -ie, ž.; Vincencinka	viola, -y, ž.; violista; violinina; violinový	vítazit', -ím, -ia
	Viola (<i>krstné meno</i>)	vítazstvo, -stva, str.

vitriol , -u, m.	Vladimír, -a, m.	vlastný; vlastne; vlastnosť
vivat! = nech žije!	Vladislav , -a, m.	vlašský (<i>od Vlachy</i>)
vivisekcia , -ie, ž., pit-	Vladivoj , -a, m.	vlať , vlajem, vlajú;
va živého zvieratá	vládybažný	vlal; vlajka
vízia , -ie, ž., videnie;	vladyka , -u, m.	vľavo (<i>prisl.</i>) = naľavo
vizonár, kto máva vi-	vlaha , -y, ž.; vlažný	vlažička , -y, ž. (<i>od</i>
denia	Vlachy ; Vlach, <i>m. pomn.</i>	<i>vlahy</i>)
vizita , -y, ž., návšteva;	(osada); vlašský	vlažiť , -ím, -ia
vizitka, navštívenka	vlajka , -y, ž. (<i>zástava</i>	vlažný
vizitácia , -ie, ž., pre-	republiky, p. <i>prezidenta</i>)	vlči , -ia, -ie
hliadka; vizitačný	vlak , -u, m.; vlakový	vlečka , -y, ž.
vízum , -za, str. (<i>schvá-</i>	vlákno , -a, str.; <i>mn. g.</i>	vlek , -u, m.; vlečný
<i>lenie, potvrdenie v</i>	vláken; vlákenko ;	vletef , -ím, -ia
<i>preukaze, pase</i>); vi-	vláknitý	vlhčiť , -ím, -ia
dovať	vláky , -ov, m. <i>pomn.</i>	vlhky ; vlhko ; <i>komp.</i>
vjazd , -u, m.	vlámať sa, -em, -u	vlhkejší; vlhkost'
vjem , -u, m.	vlani i lani; vlaňajší i	vlhnúť , -nem, -nú
vklad , -u, m.; vklado-	laňajší	vliať , vlejem, vlejú;
vý; vkladný	Vlára , -y, ž.; vlársky ;	vlievať
vkladaf , -ám, -ajú; vklad-	VLársky priesmyk	vliecf , vlečiem, vlečú
dateľ	vlas , -u i -á, m.; vlások ;	vliezf , vleziem, vlezú;
vkíznúť sa, -nem, -nú;	vláskovitý; vlasnatý ;	vlezat
vkízat' sa	vlasový	vliv , -u, m. = vplyv ;
vkradnúť sa, -nem, -nú;	vlasatica , -ce, ž.	vlivný = vplyvný
vkrádat' sa	vlasť , -sti, ž.	vliavať , -am, -ajú =
vkročiť , -ím, -ia	Vlasta , -y, ž.	vplývať
vkus , -u, m.; vkusný	vlastenec , -nca, m.;	vlk , -a, m.; vlček , -čka;
vláčiť , -ím, -ia; vláče-	vlastenecký; vlaste-	víča, -at'a; vlčica ;
nie	nectvo	vlči, -ia, -ie
vlačuhy , -čuh, ž. <i>pomn.</i> ,	Vlastimil , -a, m.	vlkolak , -a, m.
a) vlaky (<i>pod plu-</i>	Vlastislav , -a, m.	vlna , -y, ž.; vlnár ;
<i>hom</i>), b) druh saní;	vlastizrada , -y, ž.; vla-	vnéný; vlniak , -a, m.
vlačužky, -žiek	stizradca; vlastízrad-	vlniť (sa), -ím, -ia; vl-
vláda , -y, ž.; vládny	ný	nvivý; vlinievat' (sa)
vladár , -a, m.; vladár-	vlastník , -a, m.; vlast-	vlnobitie , -ia, str.
sky; vladárstvo	nicky; vlastníctvo	vloha , -y, ž.
vládatť , -dzem, -dzu, i	vlastnif , -ím, -ia	vložiť , -ím, -ia; vladaf
-dam, -dajú; vládnut'	vlastnořučný	vložka , -y, ž.
vládca , -u, m.; vládkyňa		

vlúdīť sa, -im, -ia vlúdny; vlúdnosť	vodáreň i; vodárňa, -rne, ž.	voľfady , -ov, m. mn.; voľfač, -a, m., voľfa- dač
vlys , -u, m. (<i>nízky re- lief</i>)	vodeca , -u, m.; vodkyňa	voj. -a, m.
vmestíť (sa), -ím, -ia, smestíť (sa)	vodcovstvo , -stva, str.	vojak , -a, m.; vojaček, vojačik
vmysleť sa, -ím, -ia; vmýšlať sa	vodčí , -ia, -ie (<i>na pr. vodčí list</i>)	vojna , -y, ž.; vojenný; vojnový; vojenský
vnada , -y, ž.; vnadný	vodič , -a, m.	vojsko , -a, str.
vnadiť , -ím, -ia; vna- didlo	vodík , -a, m. (<i>prvok hydrogenium</i>)	vojsť , vojdem, vojdú ; vošiel
vnášať , -am, -ajú;	vodíť , -ím, -ia; vodie- vatť; vodič; vodidlo ; vodivý	Vojtech , -a, m. (Adal- bert); iné je Belo; vojtešský; Spolok sv. Vojtecha
vniesť	vodka , -y, ž. (<i>od voda</i>), liečivá voda, vodička	vojvoda , -u, m.; voj- vodca; vojvodkyňa; vojvodský; vojvod- stvo
vnať, správne nat' , -ti, ž.	vodnateľný; vodnateľ- nosť	vojvodina , -y, ž.
vniesť, vnesiem, vnesú ; vnášať'	vodnateľ , -iem, -ejú	vokabulár , -a, m., slov- ník
vnikať , -ám, -ajú; vnik- núť	vodnatieska , -y, ž.	vokál , -u, m., samo- hláska; vokálny; vo- kalizovať
vnímať , -am, -ajú; vní- mavý; vnímovost'	vodnatý; vodnatosť'	vokáň , -a, m., značka ^ nad o
vnivoč = v nič; vnivoč vyjst'	ve dne	vokativ , -u, m. (5. pád v skloňovaní); voka- tívny
vnuček , -a, m.; vnučka; vnúča; vnúčatko	vodník , -a, m. = vodný človek	vokátor , -a, m.
vnučať , -ám, -ajú; vnuč- núť; vnuknutie	vodojem , -u, m. = ná- držka	vôkol = dookola
vnútíť , -im, -ia; vnúte- ný; vnucovať	vodomiet , -u, m. = vodo- trysk (<i>čes.</i>)	vôl , vola, m.; mn. n., a. voly; volí, -ia, -ie ; volský; voliar; (volok)
vnútorný; vnútornosť	vodomil , -a, m. (<i>vodný chrobák</i>)	volček , mn. n., a. vol- ky, volčeky
vnútri (prísl.)	vodopád , -u, m.	vôľa , -e, ž.; vôleck?
vnútro , -a, str., i nátró; lok. vo vnútri, v nútri;	vodopisný	voľači , -ia, -ie
vnútri (prísl.)	vodoprávny	
vnútrozemie , -ia, str.; vnútrozemský	vôdor , -dra, m. = pôjd v stodole, v humne	
vôbec	vodorovný	
voči niekomu	vodovod , -u, m.	
voda , -y, ž.; vodný; vo- dička; vodka	vodraf sa, vderem sa	
	vodstvo , -a, str.	
	vôdzka , -y, ž. (<i>uzda, opraty</i>)	

voľajaký	voňačka, -y, ž.	voviesť, -vediem, -vedú
voľakde	voňať, -iam, -ajú; voňiavať	voviezť, -veziem, -vezú
voľakto, voľačo	voňavka, -y, ž.; voňavkár	vovliecť, -vlečiem, -vlečú
voľaktorý	vonkoncom	voz, -a, m.; na voze; vozík; vozový
volanie, -ia, str.	vonmý	vozár, -a, m.
volant, -a, m.	vopchať (sa), -ám, -ajú; vopchávať (sa)	vozataj, -a, m.; vozajstvo
volat, -ám, -jú; volaci;	vopred	vozeň, -zňa, m., voz
volávať	vorvaň, -a, m. (<i>kytovec, savec podobný veľrybe</i>)	železničný, vagón
volavka, -y, ž.; volavčí;	vosk, -u, m.; voskovat'	vozik, -a, m.
-ia, -ie	voskový; voskár; voskovica	vozif, -ím, -ia; vozievať
voľba, -y, ž.	voskrz	vozmo
voľebný	voslep = naslepo (<i>prisl.</i>)	vozvysok, vozvýš = nahor, do výšky
voliar, -a, m.	vospolný	vpád, -u, m.
volič, -a, m.; volička;	vospolok (<i>prisl.</i>), spo-	vpadať, -ám, -ajú;
voličstvo; voličský	ločne	vpadnúť; vpadlý
volif, -ím, -ia; voliteľný;	vospust sveta, na spu-	vpáliť, -ím, -ia; vpa-
voliteľnosť; lievavat'	stenie sveta, na skazu	ľovať
voľkať = hovet'	svéta; vospust sveta	vpichat, -ám, -ajú;
voľky nevosky; vol-	hovoriť, robit' bez	vpichnúť; vpichovať
nevoľ	rozuumu, nemúdre hovoriť, robit'	vpísat, -šem, -šu; vpi-
voľnef, -iem, -ejú	voš, vši, ž.; voška	sovat'
voľnomyselny	vošmyknúť sa, -nem, -nú	vpísiť sa, vpijem, vpijú;
voľný; voľnosť	voština, -y, ž.; voštinár	vpíjať sa
volontér, -a, m., dobrovoľník	votkať, -ám, -ajú; votkaťať	vplávať, -am i -em =
Volta, -u, m. (<i>talian-sky fyzik</i>); volt, -u,	votknúť, -nem, -nú	vplut, vplujem, -jú
m.; voltameter, -tra,	votreť (sa), -em, -ú;	vpliesť, vpleteim, vpleteť; vpletat'
m.	votrelec; vtierat' (sa)	vplynúť, -niem, -nú;
Voltaire (<i>čítaj Voltér</i>), -a, m. (<i>francúzsky filozof</i>)	vótum, -ta, str., hlas,	vplývať = vlívať
volumen, -u, m., balík, objem	sľub Bohu daný; votívny, ďakovný	vplyv, -u, m. = lлив
von, vonka, vonku (<i>prisl.</i>); vonkajší;	vovedne = vedno, spolu	vpočítat', -am, -ajú;
vonkov; vonkajšok		vpočitatelný; vpočítavať i vpočítávat
vôňa, -ne, ž.; voňavý, vonný		vpravde (<i>prisl.</i>) = opravdu

vpravo (<i>prísl.</i>); vpravo hľaď	vratký = kolísavý	vreteno , -a, <i>str.</i> ; vretenár; vretenný; vretienko
vpred (<i>prísl.</i>)	Vrátna dolina	vrh , -u, <i>m.</i>
vpustif , -ím, -ia; vpúšťať	vrátnik , -a = vrátny, -eho, <i>m.</i>	vrhač , -a, <i>m.</i>
vrabec , -bca, <i>m.</i> ; mn. n. vrabci (<i>v reči Ľud. i vrabce</i>); vrabček, -eka, <i>mn. n.</i> , vrabčeky; vrabčí, -ia, -ie	vrava , -y, ž.	vrhaf , -ám, -ajú; vrhávať; vrhnúť
vracaf (sa), -iam, -ajú; vraciavat' (sa)	vravet , -ím, -ia; vra-vievať'	vrch , -u, <i>m.</i> ; všetko vydje navrch=na svetlo; vrchhlava = temä; na vrchhlave; za vrchstolom; vršek, vfštek
vradif , -ím, -ia; vradovať'	vrazif , -ím, -ia; vrážať'	vrchárf , -a, <i>m.</i>
vrah , -a, <i>m.</i> ; vražednica	vražda , -y, ž.; vražed-ný; vražedník; vražednica	vrchnák , -a, <i>m.</i> ; vrch-náčik
vraj	vraždif , -ím, -ia; vraždievať'	vrchný ; vrchnosť; vrch-nostenský
vrana , -y, ž.; vránka; vráňa, -at'a, <i>str.</i> ; vráni, -ia, -ie	vŕba , -y, ž.; vŕbový; vrbička; vrbina	vrchol , -u, <i>m.</i> ; na vrchole; vrcholoc, -lca
vranec , -nca = vraník, -a, <i>m.</i> , vraný kôň	vrbec , -bca, <i>m.</i> , malý šev, švík	vrcholif , -ím, -ia
vraný	vrbica , -ce, ž.; Vrbica (<i>miestne meno</i>)	vrchovaty
vráska , -y, ž.; vráska-vý, vráskovitý; vrás-skovat'	Vrbové , -ého, <i>str.</i> (<i>osada</i>)	vrchovec , -vca, <i>m.</i> , vrcholec (<i>stromu ap.</i>)
vrásť , vrastiem, vrastú; vrastat'	Vrbovok , -vka, <i>m.</i> (<i>osada</i>)	vrchovina , -y, ž.
vraſtif (sa), -ím, -ia	vrčaf , -ím, -ia	vrchovitý
vráta , vrát, <i>str. pomin.</i> ; vrátka, -tok	vrece , -a, <i>str.</i> ; vreco-vina; vrecko; vreckový; vreckovka — správne ručníček, šatôčka	vrchový
vratič , -a, <i>m.</i> (<i>zelina</i>)	vred , -u, <i>m.</i> ; vredový; vredovitý	vriaci (vriaca voda)
Vratislav , -a, <i>m.</i> (<i>os. m. muž.</i>)	vres , -u, <i>m.</i> = šedivník; vresový; vresovište	Vrica , -e, ž. (<i>riečka</i>)
Vratislav , -e i -i, i	vreſtaf , -ím, -ia	Vrícko , -a, <i>str.</i> (<i>obec</i>)
Vratislava, -y, ž. (<i>mesto</i>); vo Vratislaví i vo Vratislave	vref , vrem, vrú; vri, vrite; vrúc; vrel; vrený; vrenie	vriedlo , -a, <i>str.</i> = zriedlo; mn. g. vriedel
vrátiſ , -im, -ia; vracat'	vretenica , -e, ž., zmija, viperá	vrieskaf , -am, -ajú; vriesknut'
vrátka , -ok, <i>str. pomin.</i>		vrkoč , -a, <i>m.</i> ; vrkôčik
		vrodený
		vrstovník , -a, <i>m.</i> ; vrs-tovnica
		vrstva , -y, ž.
		vrstviſ , -ím, -ia

vŕšek i vŕšok, -šku, <i>m.</i> ;	vstavač, -a, <i>m.</i> (<i>kvetina</i>)	všetečný
vŕštek	vstavec, -vca, <i>m.</i> , píš	všetok, všetka, všetko
vŕšíf, -ím, -ia; ale vy-	stavec = obrateľ	vševedúci
vŕšíť'	vstavíť, -ím, -ia	vševidúci
vrtáč, -a, <i>m.</i>	vstrčíť, -ím, -ia	vševládny
vrták, -a, <i>m.</i>	vstrieckať, -am, -ajú;	všímať si, -am, -ajú;
vrtaf, -ám, -ajú, i vŕtať,	vstriecknutť	všímaväy; všimnúť si;
-am, -ajú	vstup, -u, <i>m.</i> ; vstupný;	všímavat' si i všímá-
vŕteť, -ím, -ia; vrtievať'	vstupné, -ého	vat' si
vrtivý	vstupenka, -y, ž.	všif, všijem, všijú; vší-
vrtkavý	vstúpiť, -im, -ia; vstú-	vat'
vrtký	pat'; vstupovať'	všívý
vrtoch, -u, <i>m.</i> ; vrtošivý	vsunúť, -niem, -nú;	vštepiť, -ím, -ia; všte-
vrtuľa, -le, ž.	vsunovať'	povať'
vrub, -u, <i>m.</i>	vsuvka, -y, ž.	vtáctvo, -a, str.
vrúbiť, -ím, -ia; vrúbať	vsypať, -em, -ú (<i>do-</i>	vtáča, -afa, str.; vtá-
vrúci (od vret');	<i>kon.</i>); vsýpať', -am,	čatko
láska; iné je vriaci,	-ajú (<i>nedokon.</i>)	vtačí, -ia, -ie
vriaca voda	všade = všadiať	vtáčnik, -a, <i>m.</i> (<i>muž.</i> ;
vrúcený	všadebol, -a, <i>m.</i>	<i>rastlina</i>)
Vrútky, -tok, ž. <i>mn.</i> ; na	všadeprítomný	vták, -a, <i>m.</i> ; vtáčik
Vrútkach ; Vrútčan,	však	vtakopyšk, -a, <i>m.</i>
Vrútčanka; vrútocký	všakovak (<i>prisl.</i>), vše-	vtedy; vtedajší
vryf (sa), vryjem, vryjú;	lijak	vteliť, -ím, -ia ; vtelenie
vrývať' (sa)	všaky; všakový	vterina, -y, ž. = se-
vrz, -u, <i>m.</i> ; vrzot	vše (<i>prisl.</i>) = zavše,	kunda
vfgzgaf, -am, -ajú; vfg-	vždy	vtesníf, -ím, -ia
gavý; vrzgot	všednef, -iem, -ejú	vtiahnuť, -nem, -nu;
vržďať, -ím, -ia, vrzat'	všedný	vlahovať'
vsadiť, -ím, -ia; vsá-	Všechnsvätych	vtiecf, vtečiem, vtečú;
dzat'; vsadzovať'	všeličo, všelikto	vtekat'
vsaf, vsajem, vsajú;	všelijaký	vtierať (sa), -am, -ajú;
vsal; vsaty; vsávať'	všelikde	vtieravý
vsiakať, -am, -ajú;	všemocný	vtip, -u, <i>m.</i> ; vtipný
vsiaknut	všemohúci; Všemohú-	vtípif sa, -im, -ia
vskutku (<i>prisl.</i>) = sku-	ci = Boh	vtipkár, -a, <i>m.</i>
točne	všemožný	vtipkovat'
vstať, vstanem, vstanú;	všeobecný	vtískaf, -am, -ajú; vtis-
vstávať'	všestranný	núť

vtlačiť , -ím, -ia; vtlá- čať; vtlačovať	vybíknut , -nem, -nu; vyblkovať	výčap , -u, m.; výčap- ný; výčapník
vtleť , vtičiem, vtičú; vtíkať	vybočiť , -ím, -ia; vybo- čovať	vyčapovať
vtok , -u, m.	vybodkovať	Výčapy-Opatovce , Vý- čap-Opatoviec, <i>pomn.</i> (osada); <i>l.</i> vo Vý- čapoch—Opatovciach
vtom (<i>prisl.</i>) = vtedy, naraz; <i>iné je</i> v tom	výboj , -a, m.; výbojný	vyčariť , -ím, -ia; vyča- rovat'
vtreť (sa), vtrem, vtrú = vtreť' (sa); vtie- rat' (sa)	vybojovať	vyčasif sa, -í
vtrhnuť , -nem, -nú;	výbor , -u, m.; výbo- vý; krajinský, obecný výbor (<i>iné je</i> výber tovaru ap.)	vyčerpať , -ám, -ajú i -em, -ú; vyčerpávať
vtrhol	výborník , -a, m.; vý- bornička	vyčesať , -šem, -šú; vyčesávať
vtrieliť (sa), -im, -ia, vbehnút', vpadnút'	výborný	výčin , -u, m., zlý čin
vulgárny , obyčajný, všedný	vybozkávať , -am, -ajú	vyčíňať , -am, -ajú, stvá- rať výčiny, robít hlúposti
Vulgáta , -y, ž., latinský úradný preklad Biblie	vybrať , -berem, -berú; vyberať'	vyčistif , -ím, -ia; vy- čist'ovať
vulkán , -a, m., sopka; vulkanický, sopečný;	vybfdnuť , -nem, -nu	vyčítať , -am, -ajú; vy- čítovať
Vulkán (<i>boh</i>)	vybrúsiť , -im, -ia; vy- brúsený	výčitka , -y, ž.
vulkanizovať	vybubnovat	vyčíkať , -ám, -ajú; vy- číkať'
vy ; vykat' = dvojit'	výbuch , -u, m.; výbušný	vyčnievať , -am, -ajú
vyarendovať	vybúriť sa, -im, -ia	vydaj , -a i -u, m. (diev- ča je na vydaj)
výbava , -y, ž.	vybúsiť , -im, -ia; vy- buchovať'	výdaj , -a i -u, m. (<i>na</i> <i>pr.</i> výdaj lístkov, pe- ňazí)
vybavif , -im, -ia; vy- bavovať'	vycediť , -ím, -ia; vy- ciedzat'	vydanie , -ia, str. (<i>na</i> <i>pr.</i> knihy)
vybehať , -ám, -ajú; vbehnút'; vybehá- vat'	vyceriť , -ím, -ia; vycie- rat'; vycerovať	vydať (sa), -dám, -dajú; vydaný i vydatý; vy- daná kniha, ale vyda- tá dcéra; vydávať' (sa); vydavateľ'; vy- davateľstvo
výber , -u, m. (v tova- re); <i>iné je</i> výbor (<i>na</i> <i>pr.</i> obecný, krajinský výbor)	vycievať , -iem, -ejú = schudnút'	
výberči , -ieho, m.	vyeúdiť , -im, -ia, vy- čistiť	
výbežok , -žku, m.	výčudky , -ov, m. mn. (<i>z obilia</i>)	
vybielif , -im, -ia	vyeviť , -ím, -ia	
vybiť , -bijem, -bijú; vy- bijat'; vybijaný	výcvik , -u, m.	

výdatný	vyhádzať, -am, -ajú ; vyhodit	vyhostiť, -ím, -ia; vyhostený; vyhostenec
výdavok, -vku, m.		
vydediť, -ím, -ia	vyháňať, -am, -ajú ; vyhnáť	vyhotoviť, -ím, -ia; vyhotovovať
vydeliť, -ím, -ia ; vy-	vyhasiť, -ím, -ia ; vyhášať; vyhasnúť; vy-	vyhovárať sa; vyhovoriť sa
dieťať; vydeľovať	hasiňať	
vydierač, -a, m.	vyheť i vyhňa, -hne, ž.	vyhoveť, -iem, -ejú; vy-
vydlabať, -em, -ú ; vy-	výhľad, -u, m.	hovovať; vyhovujúci
dlabávať	vyhľadať, -ám, -ajú ; vyhľadávať	výhovorka, -y, ž.
vydláždiť, -im, -ia	vyhľadáť, -ím, -ia ; vyhľadený	výhra, -y, ž.; výher-
vydobyť, -yjem, -yjú ;	vyhľadnúť, -nem, -nú	ny
vydobývať	vyhľadovať	vyhrabáť, -em, -ú ; vy-
výdobytok, -íku, m.	vyhlásiť, -ím, -ia ; vy-	hrabávať; vyhrabú-
vydra, -y, ž.	hlásenie; vyhlasovať	vat
vydrapiť, -ím, -ia ;	vyhláška, -y, ž.	výhrada, -y, ž.; výhrad-
vydriapať; vydrapo-	vyhlíbiť, -ím, -ia ; vyhl-	ny
vat	bovať	vyhradiť, -ím, -ia; vy-
vydrať, -derem, -de-	vyhloďať, -ám i -dzem;	hradzovať
rú ; vydierat'	vyhloďávať	vyhranený, presne vy-
vydret, -drem, -drú ;	vyhnaneč, -nca, m.	medzený
vydierat'	vyhnanstvo, -stva, str.	vyhrať, -ám, -ajú ; vy-
vydrhnúť, -nem, -nú	vyhnať, -ženem, -ženú;	hrávať
vydriduch, -a, m.	vyhňať	vyhrážať sa, -am, -ajú
vydrigroš, -a, m.	vyhnút nebezpečen-	vyhrážka, -y, ž.
vydržať, -ím, -ia ; vy-	stvu, vyhnút' zlému;	vyhrešíť, -ím, -ia
držovať	vyhnút' sa z cesty ;	výhrevný
vyduríť, -ím, -ia	vyhýbať' sa; vyhýnať'	vyhriat, -hrejem, -hre-
vyduť, -dujem, -dujú ;	sa	jú ; vyhrievať
vydutý; vydúvať	výhoda, -y, ž. ; výhodný	vyhŕknut, -nem, -nu
vydutina, -y, ž.	vyhodiť, -ím, -ia, vyhá-	vyhrmeť, -ím, -ia
výduvok, -vka, m., vy-	dzať; vyhadzovať	vyhrnúť, -niem, -nú ;
fuknuté vajce	vyhojiť, -ím, -ia	vyhŕňať, vyhrnovať
výdych, -u, m.	výhonok, -nku, m.	vyhrožovať, -ujem,
vydýchaf, -am, -ajú ;	vyhoreť, -ím, -ia ; vy-	-ujú
vydychovať; vydých-	hárať	vyhŕyzť, -hryziem, -hry-
nut'		zú ; vyhŕyzat'
vyfučať		výhúdať, -am, -ajú
výfuk, -u, m.		vyhýbať, -am, -ajú ; vy-
vyfúkať, -am, -ajú ; vy-		hýbavý
fuknuť; vyfukovať'		

výhybka, -y, ž.; výhybkár
výhyníť, -niem, -nú
vychádzka, -y, ž.
vychiadáť, -ím, -ia; vychladnút'; vychádzať
východ, -u, m.; východný
východište, -št'a, i východisko, -a, str.
vychodiť, -ím, -ia; vychádzať
výchova, -y, ž.; výchovný
vychovať, -ám, -ajú; vychovateľ; vychovateľský; vychovávať'; vychovávací; vychovávateľ i vychovavateľ; vychovávateľský i vychovavateľský
vychudnúť, -nem, -nú; vychudlý
vychváliť, -ím, -ia; vychvaľovať
výchylisť, -ím, -ia; vychýľovať
výchylka, -y, ž.
vychytíť, -ím, -ia; vychytat'
vyjadriť, -ím, -ia; vydárať'
vyjasnēť, -iem, -ejú
vyjasniť, -ím, -ia; vyjasňovať
výjav, -u, m.
vyjavíť, -ím, -ia; vyjavený; vyjavovať'
výjazd, -u, m.

vyjednať, -ám, -ajú; vyjednávať'; vyjednávateľ i vyjednavateľ
vyjesť, -jem, -je, -jedia; vyjedat'
vyjímať, -am, -ajú = vynímat'
vyjmem — vidi' vyňať'
vyjsť, vyjdem, vyjdú; vyjdi; vyšiel, vyšla
výkal, -u, m.
vykasať, -šem, -šú
vykátať = dvojit'
výkaz, -u, m.; výkazka, -y, ž.
vykázať, -žem, -žu; vyzkazovať'
výklad, -u, m.; výkladný
vykladať, -ám, -ajú; vykladač; vykladačka
vyklať, vykolem, vykulú; vykálat'
vykľčovať
výklenok, -nku, m.
vyklenúť, -niem, -nú
vykličiť, -i, -ia
výklon, -u, m.
vyklopíť, -ím, -ia
vykľuť sa, -kľujem sa, -kľujú sa; vykľuvať sa
vykľznuť, -nem, -nu
výkon, -u, m.; výkonný
vykonátať, -ám, -ajú; vykonávať'; vykonávateľ i vykonavateľ
výkop, -u, m.
vykopátať, -em, -ú; vykopávať'; vykopávka

vykoreníť, -ím, -ia; vykoreňovať'
vykoristiť, -ím, -ia; vykoristovať'
vykrádať, -am, -ajú; vykradnúť i vykrasť
výkres, -u, m.
vykresiť, -šem, -šú; vykresávať'
vykresliť, -ím, -ia; vykreslovať'
vykričať, -ím, -ia
výkričník, -a, m.
výkrik, -u, m.; výkričný
vykričknuť, -nem, -nu; vykrikovať'
vykrmieť, -ím, -ia
vykročiť, -ím, -ia; vykročovať'
výkroj, -a, m.; výkrojok, -jka, m.
vykrojiť, -ím, -ia; vykrajovať'
vykropiť, -ím, -ia; vykrapať'; výkrop
výkruit, -u, m.; výkruita; výkrutný, tvrdohlavý; výkrutník, tvrdohlavec
vykrútiť, -ím, -ia; vykrúcať'
vykrvácať, -am, -ajú
vykrystalizovať sa
výkup, -u, m.; výkupný; výkupné
vykúpiť, -ím, -ia; vykupovať'
vykupiteľ, -a, m.; Vy-

kupiteľ = Ježiš Kri-	výloh, -u, m.; výloha,	výmet, -u, m.
stus	ž.	vymetať, -ám, -ajú (<i>od vymiestiť</i>)
vykúrif -im, -ia; vyku-	— z nem., vyžre-	vymielat, -am, -ajú (<i>od vymlet</i>)
vy	-ám i -cem -im, -ia; vy-	vymieniť si, -im, -ia, dat' si podmienku
	- m.	výmienka, -y, ž.
	-nem, -nú;	vymiesiť, -im, -ia; vymiešať
	v	vymiškovat'
	-ajú; vy-	vymknúť (sa), -nem, -nú; vymkýnať (sa), vymykat (sa)
	..	výmlať, -u, m.; výmlatok, -íku, m.
	, -ia, v	vymlátiť, -im, -ia
v, -u,	- m	vymiešať
	v	výmluva, -y, ž., výhovorka
v	-am i -cem -im, -ia; vylie-	výmluvný, výrečný
	vylepovať	vymôciť, -môžem, -môžu; vymohol; vymáhat'
	- správne	výmoľ, -a, m.; výmoľa, -e, ž.
vy	výletný;	vymoženosť, -ti, ž.
	, vylie-	vymreť, -mrem, -mrú; vymierat'
tat ; e	vyle-	vymstiť (sa), -ím, -ia; vymstievať (sa)
tovaf	výlev, -u, m.	vymydliť, -ím, -ia
	výlevka, -y, ž.	výmysel, -slu, m.
	vyliahnuť (sa), -ne, -nu	vymysleť, -ím, -ia; vymýšlať
	vyliať, -lejem, -lejú; vy-	vymyť, -myjem, -myjú; vymývať
	lievat'	vymýtiť, -im, -ia; vy-
	vylíčiť, -im, -ia	
	vyliečiť, -im, -ia	
	vyliezť, -leziem, -lezú; vy-	
	liezat'	
	vylízať, -žem, -žu; vy-	
	lizovať'	

mýtený; vymycovať (horu)	vyobliekať (sa), -am, -ajú	vypísat, -šem, -šu; vy- pisanie; vypisovať
vynahradíť, -ím, -ia; vynahrádzat, vynahra- dzovať	vyobracať , -iam, -ajú	vypískat, -am, -ajú;
vynajíť, -najdem, -najdú; vynajdi; vy- našiel; vynachodíť; vynachádzat	vyobraziť , -ím, -ia; vy- obrazenie; vyobrazo- vat'	vypískavať i vypíská- vať
vynakladať, -ám, -ajú	vyobšívať , -am, -ajú	vypíť, -pijem, -pijú;
vynálež, -u, m.	vyorátať , -orem, -orú;	vypíjať
vynálezca, -zcu, m.	vyorávač	vypitvať, -ám i -em
vynaložiť, -ím, -ia	vypáčiť, -im, -ia	vyplákať, -am, -ajú;
vyňať, vyjmem, vyjmú; vyňal; vyňatý; vyní- mat' = vyjímať	výpad, -u, m.	vyplakovať
výhatok, -tku, m.	vypadnúť, -nem, -nú;	vyplášiť, -ím, -ia
vynechátať	vypadat'; vypadávať	výplata, -y, ž.; výplat- ný
vyniesť -nesiem, -nesú;	výpal, -u, m.; výpalky;	výplatea, -u, m.
vynesenie; vynosiť'; vynášať	výpalné	výplatiť, -ím, -ia; vy- plácať
synikať , -ám, -ajú; vy- niknúť; vynikol	vypálisť , -im, -ia; vypa- lovať	výplávavat, -am, -ajú = vypluf
vynímať (<i>od vyňat'</i>) = vyjímať	výpar, -u, m.	vyplavit, -ím, -ia
výnimečný	vypárať , -am, -ajú	vyplazíť, -ím, -ia; vy- plazovať
výnimka, -y, ž.; mn. g. výnimiek	vypariť (sa), -i, -ia; vy- parovať (sa)	vyleť, -plejem, -plejú;
vynoriť sa, -ím, -ia; vynorovať sa	vypásť , -pasiem, -pasú;	vyplievať
výnos, -u, m.; výnosný	vypásat'	vyplienť, -im, -ia; vy- pleňovať
vynosiť, -ím, -ia; vy- nášať	vypäť = vypnút, -pnem, -pnú; vypäť i vypnul;	vypliest, -pletiem, -tú
vynovený (<i>v nových ša- tách vyobliekaný</i>)	vypäť i vypnutý; vy- pätie i vypnutie; vy- pínat'	výplň, -e, ž.
vynátiť, -im, -ia; vynu- covavať	vypchať , -ám, -ajú;	vyplniť, -ím, -ia; vypí- ňať; vyplňovať
vyobcovat	vypchávať	výplinok, -nku, m.
	vypieciť , -pečiem, -pečú;	vypluť , -plujem, -plujú = vyplávať
	vypekáť	vypľuť , -plujem, -plujú = vypľuvat
	vypichať , -ám, -ajú;	vyplynúť, -nie, -nú;
	vypichnúť; vypicho- vat	vyplyvať
	vypínať , -am, -ajú; vy- pínač; vypínavý	vyplytvať, -ám, -ajú
	výpis , -u, m.; výpisok, -sku, m.	výpočet, -čtu, m.
		vypočítať , -am, -ajú;

vypočítavať <i>i</i> vypočítávať; vypočítavý;	vypreſ, -prem, -prú;	výraz, -u, <i>m.</i> ; výrazný
vypočitateľný	vypretý; vypierat'	vyraziſ, -ím, -ia; vyrážať
vypočuſ, -čujem, -čujú;	vyprevadiſ, -ím, -ia;	vyrážka, -y, ž.
vypočúvať	vyprevádzat'	výrečný = výmluvný;
výpomoc, -i, ž.; výpomocný	vypriahnuſ, -nem, -nu;	výrečnosť = výmluvnosť
vypomôcť, -môžem, -môžu; vypomohol;	vypriahat'	výrez, -u, <i>m.</i>
vypomáhať'	vypriast, -pradiem, -pradú; vypriadať'	vrezať, -režem, -režú;
vypomstiſ sa, -ím, -ia	vyprosiſ, -ím, -ia; vyprosovať'	vyrezávať
vypotiſ, -ím, -ia	vypyroſtiſ, -ím, -ia, vy-slobodiſ; vyprosti; vyprostený	vyriadiſ, -im, -ia, upratáť, vystrojiť'
výpovedeď, -di, ž.; vý-povedný	vypriſaſ, -í, -ia, vy-přchnuſ; vypršiavat'	vyriečt, -rečiem, -rečú
výpovedať, -ám, -ajú;	vypučaſ, -ím, -ia	= vyriecknuť; vyrieckol
vypoviem, vypovedia (inf. vypovedet sa ne-užíva); vypovedaný	vypučiſ, -ím, -ia	vyrinuſ sa, -riniem,
vypožičaſ, -iam, -ajú;	vypuđiſ, -ím, -ia; vy-pudený	-rinú
vypožičiavat'	vypuknuſ, -nem, -nú;	výroba, -y, ž.; výrobca;
vypracovať	vypukol; vypuklý;	výrobný; výrobok
vypráſiſ, -ím, -ia; vy-prašovať'	vypuklina	vyrobif, -ím, -ia; vy-rábat'
vypraſ, -perem, -perú	výpuſt, -u, <i>m.</i> ; výpuſt-ka	výročie, -ia, str.
vyprataſ, -ám <i>i</i> -cem;	vypuſtiſ, -ím, -ia; vy-puſťať'	výročitý = výročný
vypratúvať	vypýtaſ 'sa, -am, -ajú;	vyrojiť sa, -ím, -a
výprava, -y, ž.; výprav- ca; výpravčí; výprav-ňa; výpravný	vypytovať sa niekoho na niečo <i>i</i> o niečom	výrok, -u, <i>m.</i>
vyprávať, -am, -ajú = rozprávať; vypravo- vat'	výr, -a, <i>m.</i> (sova); ale-vír, -u (= krútňava)	výron, -u, <i>m.</i>
vypravif, -ím, -ia	vyrábaſ, -am, -ajú; vy-robit'; výrobca <i>i</i> vy-rábateľ	vyroniť, -ím, -ia
vyprázdnit', -im, -ia; vyprazdňovať'	vyrásť, -rastiem, -rastú;	vyrovnať, -ám, -ajú; vyrovnavať; vyrovna- vací
vypraſiſ, -ím, -ia	vyrastaſ; vyrastlý	vyrozprávať, -am, -ajú
výpredaj, -a <i>i</i> -u, <i>m.</i>	výrastok, -tku, <i>m.</i>	vyrozumeſ, -iem, -ejú;
výpredaſ, -ám, -ajú;	vyrátaſ – z nem., slov.	vyrozumievať
výpredávať	vypočítaſ'	vyrúbať, -am <i>i</i> -em;

vyrvať , -rvem, -rvú	vyskúmať , -am, -ajú	smievať (sa); vysmi
vyryť , -ryjem, -ryjú;	vyskúšať , -am, -ajú	vačný
vyrývať	vyskytnúť sa, -nem,	vysočina , -y, ž.
výsada , -y, ž.; výsad-	-nú; vyskytať sa; vy-	vysočízny , veľmi vys
ný	skytovať sa	ký
výsadiť , -ím, -ia; vysá-	vyslanec , -nca, m.; vy-	vysokoctený , vysok
džať; vysadzovať	slanectvo	vážený, <i>lepšie</i> veľ
výsadnúť , -nem, -nú;	vyslat' , -šlem, -šlú; vy-	ctený, veľavážený
vysadat'	sielať	<i>tituloch</i>)
výsaf (z výsaf), -sa-	výsledok , -dku, m.; vý-	vysokomyseľný
jem, -sajú; vysávať;	sledkový; výsledný;	vysoký ; výšší; vysok
vysavač	výslednica	vyššie
výseč , -e, ž. (<i>v geo-</i>	vyslediť , -im, -ia	vysoliť , -ím, -ia; v
<i>metrii</i>)	výslnie , -ia, str.; vý-	sáfat'
výsedef , -ím, -ia; vy-	slinný	výsosť , -sti, ž.
sedávať	vyslobodíť , -ím, -ia =	vysotiť , -ím, -ia
výsek , -u, m.	vysvobodiť	vyspať sa, -ím, -ia; v
vysekaf , -ám, -ajú; vy-	vyslovíť , -ím, -ia; vy-	spávat'
sekávať	slovovať	vyspevovať
výsev , -u, m.; výsevok,	výslovny ; výslovnosť	vyspovedať , -ám, -aj
-ku; výsevný	výsluha , -y, ž.; výsluž-	vyspytovať
vyschnúť , -nem, -nú;	ka; výslužný; výsluž-	vysfahovalec , -lca, m
vysychať	ník; výslužné	vyst'ahovalectvo
vysiaknuť , -nem, -nu;	výsluch , -u, m.	vysfahovať (sa); vyst':
vysiakat'	vysluchať , -am, -ajú;	húvat' (sa)
vysiať , -sejem, -sejú;	vyslúchnuť	vystanoviť , -ím, -ia, vj
vysievať	výslužba , -y, ž.	hotoviť
vysielať , -am, -ajú; vy-	vyslúžilec , -lca, m.	vystať , vystanem, vj
sielaci; vysielač; vy-	vyslúžiť , -im, -ia; vy-	stanú (<i>na pr. z rob-</i>
sielačka	sluhovať	<i>ty, zo školy</i>); vystani
vysilit' , -ím, -ia; vysiľo-	vyslyšať , -ím, -ia = vy-	vystáť , vystojím, vj
vat'	počut'; vyslychať' =	stoja; vystál; vystá-
výskat' , -am, -ajú; vý-	vypočúvať'	vat'
skavat' i výskávať	vysmädnúť , -nem, -nú	vystatovať sa, chvastá-
vyskočiť , -ím, -ia; vy-	výsmech , -u, m.; vý-	sa; vystatúvať' sa
skákať'; vyskakovať	smešok, -šku, m.; vý-	výstava , -y, ž.; vý-
výskot , -u, m.	smešný	stavište; výstavný
výskum , -u, m.; vý-	vysmiať (sa), -smejem,	výstavba , -y, ž.
skumný	-smejú; vysmiaty; vy-	vystaviť , -ím, -ia; vj

stavený; vystavovať;	vystríhať , -am, -ajú (niekoho pred nie- čím); vystríhať sa (niečoho)	vysychať , -ám, -ajú; vyschnúť
vystavovateľ		výsyp, -u, m., vysypa- ná koža, vyrážka
vystihnúť, -nem, -nú;		vysypať , -em, -ú (do- kon.); vysýpať (ne- dokon.)
vystihol; vystíhať; vy- stíhovať		výša , -e, ž. = výšava, -y, ž., výška
výstížný		vyše (prisl. i predl. s g.); vyše mlyna
vystlať, -stelem, -ste- lí; vystielat'		Vyšehrad , -u, m.; vy- šehradský
vystopovať		vyšetriť , -ím, -ia; vy- šetrovať; vyšetrovací;
vystrábiť sa = vyliečiť sa	vystrúhať , -am, -ajú; vystruhovať'	vyšetrujúci
výstraha , -y, ž.; vý- stražný	výstup , -u, m.; vý- stupok; výstupný; vý- stupník	vyševedený
vystrčiť, -ím, -ia; vy- strkovat'	výstupčivý ; výstupči- vost'	výšina, -y, ž.
vystrebať, -em, -ú; vy- strebávať'	vystúpiť , -im, -ia; vy- stupovať'	vyšinút' sa , -niem, -nú; vyšinutie
výstredný	vysúdiť , -im, -ia; vy- súdený	vyšiť , -šíjem, -šíjú; vy- šiavať; vyšívačka
výstrel, -u, m.; vý- strelok	vystúkať , -am, -ajú; vy- sukovať'	výšif (povýšiť), -im, -ia
vystreliť, -ím, -ia; vy- strieľať'	vysušiť , -im, -ia; vy- súšať'	výšivka , -y, ž.; výšiv- kárka; výšivkárstvo
vystref, -strem, -strú;	vysvätiť , -ím, -ia; vy- svätený; vysviacat'; vysväcovat'; vysviac- ka	výška , -y, ž.; výškový
vystierať'	vysvedčenie , -ia, str.	vyškeriť , -ím, -ia (zu- by); vyškierat' (sa)
vystriedať (sa), -am, -ajú	vysvedčiť , -ím, -ia, do- svedčiť, osvedčiť sa	vyšklibať , -em, -ú
vystriekaf, -am, -ajú;	vysvetliť , -im, -ia; vy- svetfovať'	vyškrabat' i vyškria- bat'; vyškrabnút', -nem, -nú; vyškrabo- vat'
vystrieknut', vystre- kovat'	vysvetlivka , -y, ž.	vyškvariť , -ím, -ia; vy- škvaroval'; vyškvárat'
vystriefz, -strežiem, -strežú; vystríhať'	vysvetliť , -im, -ia; vy- svecovať'	vyšfahnúť , -nem, -nú; vyšľahať'; vyšľahovať
výstrih , -u, m.; vý- strižok, -žka i -žku;	vysvitnúť , -nem, -nú; vysvitat'	vyšný
zväčša v mn. č. vý- strižky	vysvobodiť i vyslobo- diť, -ím, -ia	vyšší ; vyšsie
vystrihať, -ám, -ajú ;		
vystrihnúť, -nem, -nú; vystrihávať; vy- strihovať'		

vyštebotaf , -ám i -cem	vytláčiť , -ím, -ia; vy- tláčať; vytlačovať	vytúžiť (sa), -im, -ia
vyštípať , -em, -u	vytiecť , -tičiem, -tičú;	výtvarný ; výtvarník
vyštrbiť , -ím, -ia, na- robiť zuby (<i>na sekere,</i> <i>noži ap.</i>)	vytíkať	výtvor , -u, m.
vyštvať , -em, -ú	vytočiť , -ím, -ia; vytá- čať	vytvoriť , -ím, -ia; vy- tvárať
vyštverať sa , -iam, -ajú, vyškrabat' sa po šty- roch	výtok , -u, m.	vytýčiť , -im, -ia; vty- čovať
vyšumeť , -í, -ia	vytopiť , -ím, -ia; vy- tápat'	vytýkať , -am, -ajú
vyť , vyjem, vyjú (pes vyje); <i>iné je viť</i> , vi- jem, vijú (dievča vije venec)	výtopňa , -pne, ž.	výučba , -y, ž.
vytáčať , -am, -ajú; vy- točiť	výtopný	vyučiť , -ím, -ia; vy- účať; vyučovať; vy- učovaci
vytáčka , -y, ž.	vytreštiť , -ím, -ia; vy- triešťať; vytrešťovať	vyúdiť , -ím, -ia
výťah , -u, m.	vytret' , -trem, -trú; vy- tierat'	využiť , -žijem, -žijú; využívať
vyťahovať ; vytiahnuť; vyťahovadlo	vytrevzeť , -iem, -ejú	vyvábiť , -im, -ia
vytasiť , -ím, -ia	vytrhnúť , -nem, -nú;	vyvádzat' (od <i>vyvest'</i>)
vyfať , -tnem, -tnú; vy- ťal; vytínat'	vytrhat' ; vytrhávať, vytrhovať	vyvaliť (sa), -ím -ia; vyválať; vyvalovať
vyfažiť , -ím, -ia	vytriasť , -trasiem, -tra- sú; vytriasať	vyvalkať , -ám, -ajú (cesto)
vyfažok , -žku, m., trest', extrakt	vytrieliť , -ím, -ia, vy- rútiť sa	vyvariť , -ím, -ia; vy- várať
výtečný ; výtečník	vytrotviť , -ím, -ia, a) otrávit', b) vydat', u- tratiť peniaze; vy- trávit'	vývarok , -rku, m.
vytiahnuť , -nem, -nu;	vytrpeť , -ím, -ia	vyvážať (od <i>vyviezť',</i> vyvoziť); vyvážka
vyťahovať'	vytrúbiť , -im, -ia; vy- trubovať	vyvážiť , -im, -ia; vyva- žovať
vytieč , -tečiem, -tečú;	výtrus , -u, m.	vývažok , -žku, m.
vytekat'	vytrúsťiť , -im, -ia	vyvázovať
výtisk , -u, m., exemplár (<i>knihy</i>)	vytrvaf , -ám, -ajú; vy- trvávať'; vytrvalý	vyvesiť , -ím, -ia; vy- vešať; vyvesovať
vytisnúť , -nem, -nú;	vytrženie , -ia, str.	vývesný
vytískat'	výtržnosť , -sti, ž.; vý- tržník, -a, m.	vývesok , -sku, m.
vytknúť , -nem, -nú (a) <i>nejakú vec</i> , b) ruku, nohu); vytýkať'		vyvetrif , -ím, -ia, i vy- vetraf, -ám; vyvetria- vať i vyvetrávať'

vyviať , - ejom, -viejú; vyviaznuť, -nem, -nu	vývrheň, -a, m. vyvrhnúť, -nem, -nú; vyvrhovať	vyznanie, -ia, str. vyznať, -znám, -znajú;
vyviesť, -vediem, -vedú;	vyvŕšiť (sa), vypo- mstif (sa) na niekom	vyznávať'
vyvádzat	vyvŕtať, -am -ajú; vy- vrtavať	vyznavač, -a, m.
vyvieť , -veziem, -vezú;	vývrtyka, -y, ž.	vyzneť, -znejem, -znejú;
vyvážať	vyvýsenec, -nca, m.	vyznievať'
vývin, -u, <i>lepšie</i> vývoj, -a, m.	vyvýšenina, -y, ž.	výzor, -u, m.
vyvinuť , -niem, -nú; vy- víjať; vyvinovať'	vyvýšiť, -im, -ia; vyvy- šovať	vyzradiť, -ím, -ia; vy- zrádzať
vyvláčiť; vyvláčať	vyza, -y, ž. (<i>ryba</i>); vy- zí, -ia, -ie; vyzina	vyzret, -zrem, -zrú (vyzret' oblokom); vyzerať, pozerať
vyvlastniť, -ím, -ia; vy- vlastňovať; vyvlast- ňovačí	vyzaňkovať	vyzuť, -zujem, -zujú; vyzúvať
vyvlieciť, -vlečiem, -vle- čú; vyvliekať'; vy- vlieknut'	vyzbíjať, -am, -ajú, vy- lúpiť'	vyzváňať, -am, -ajú
vývod , -u, m.	výzbroj, -e, ž.	vyzvať, -zvem, -zvú;
vyvodíť, -ím, -ia; vy- vodzovať	vyzbrojiť, -ím, -ia; vy- zbrojovať'	vyzvanie; vyzývať'
vývoj, -a m., <i>lepšie</i> než vývin, -u, m.; vývojový	výzdoba, -y, ž.; vý- zdobný; vyzdobíť	vyzvedač, -a, m.; vy- zvedačstvo
vyvoláť , -ám, -ajú; vy- volávať; vyvolávač;	vyzdvihnuť, -nem, -nú; vyzdvihovat'	vyzvedať, -ám, -ajú;
vyvolávateľ i vyvolá- vateľ; vyvolávací	vyzabnuť, -nem, -nu;	vyzviem, vyzvedia (inf. vyzvedeť sa ne- uživa)
vypoľenec, -nca, m.	vyzibly	výzvedy, -ov, m. <i>pomn.</i> ; výzvedný
vyvoliť, -ím, -ia	vyzískať, -am, -ajú	vyzvŕtať (sa), -am, -ajú;
vývoz, -u, m.; vývozný	vyzlatiť, -im, -ia; vyzla- covat'	vyzvrtávať'
vyvoziť , -ím, -ia; vyvá- žať	vyzlieciť, vyzlečiem, vyzlečú; vyzliekať'	vyzývať; vyzývací, vy- zývavý
vývrat, -u, m.	vyznačiť, -ím, -ia; vy- značovať'	vyžarovat'
vyvrátiť, -im, -ia; vy- vraťať	význačný	vyžať, -žnem, -žnú; vy- žinat'
vyvret, -vrem, -vrú; vy- vierať	význam, -u, m.; vý- znamný	vyžiadať, -am, -ajú;
	vyznamenať, -ám, -ajú;	vyžadovať
	vyznamenané; vyz- namenávať'	výžin, -u, m.; výžinok, -nku; výžinky, -ov;
		výžinkár
		vyžiť, -žijem, -žijú; vy- žitý

výživa , -y, ž.; výživný	vzdyčh , -u, m.; vzdy-	vzmužiť sa
výživit ', -ím, -ia; vyži-	chat'; vzdychávať';	vznášať sa
vovat'	vzdychnúť'	vznať sa; vznímať sa
vyžla , -y, ž. (<i>pes</i>)	vzhľad , -u, m.	vznešený ; vznešenosť
vyžmýkať , -am, -ajú	vzhliadnut' , -nem, -nu	vznetlivý ; vznetlivosť
vyžobrat ', -em, -ú	vzehod , -u, m., a) vzi-	vznieť ', vzniesiem,
vyžrať ', -žerem, -žerú;	denie (<i>na pr. zbožia</i>),	vznesú; vzesený
vyžierat'	b) východ	vznietiť ', -im, -ia; vzne-
vzácný = cenný, hod-	vzehodit' , -ím, -ia;	covať'
notný	vzchádzať; zbožie	vzník , -u, m.; vzníkať';
vzájomný , vzájomnosť	vzchádza, vzchodiť;	vzniknúť'
vzápäť (<i>prísl.</i>) = zá-	ale slnko vychádza,	vzopäť i vzopnúť (sa),
päť	vychodí	vzopnem, -ú = zopäť,
vzatie , -a, str. (<i>od vziať</i>)	vzchopiť sa, -ím, -ia	zopnúť (sa); vzpiňať
vzbličať ', -ím, -ia; vzbli-	vziať , vezmem, vezmú;	(sa)
kat'; vzbliknut'	vzal; vzatý	vzor , -u, m.; vzorný
vzbudiť ', -ím, -ia; vzbu-	vzíť , vzídem, vzídu	vzorec , -ca, m.; vzor-
dzovať	(zbožie, slnko vzíde);	cový
vzbura , -y, ž.	iné je zísť sa (zíde	vzorka , -y, ž.; vzor-
vzbúriť ', -ím, -ia; vzbú-	sa mi), síst' (<i>shora</i>	kový
renec	<i>nadol</i>), síst' sa (<i>do-</i>	vzostupný
vzdat ' (sa), -ám, -ajú;	<i>vedna</i>)	vzplanúť , -niem, -nú;
vzdávať (sa)	vzkaz , -u, m.	vzplanuť, vzpanutie
vzdelat' (sa), -ám, -ajú;	vzkázať ', -žem, -žu;	vzpriamit ' sa = vy-
vzdelenie; vzdelenosť;	vzkazovať'	priamit' sa
vzdelávať (sa); vzdela-	vzklíčiť , -i, -ia	vzpruha , -y, ž.; vzpru-
vateľ'; vzdelenáci	vzkriesiť ', -im, -ia;	žina; vzpružiť' (sa),
vzdialeny ; vzdialenosť	vzkriesenie	-ím, -ia
vzdialit' (sa), -im, -ia;	vzkrsnúť , <i>píš</i> skrsnúť'	vzrast , -u, m.
vzdálovať (sa)	vzkypeť ', -ím, -ia	vzrást ', vzrastiem, vzra-
vz dor , -u, m.; vzdor-	vzlet , -u, m.; vzletný	stú; vzrastat'
ný; vzdorovať; vzdor-	vzleteť ', -ím, -ia; vzlie-	vzt'ah , -u, m.; vzt'aho-
rovity	tať'	vat' (sa); vzt'ažný
vzduch , -u, m.; vzdu-	vzlykať , -ám, ajú;	vztek , -u, m.; vztekat'
chový; vzdusný	vzlykanie; vzlykot'	sa; vztekly
vzducholoď ', -di, ž.	vzmáhať sa, -am, -ajú	vztýčiť ', -im, -ia; vztý-
vzduchoplavba , -y, ž.	vzmôct' sa, vzmôžem,	čovať'
vzduchoplavec , -vca,	vzmôžu; vzmôž sa;	vzývať ', -am, -ajú
m.	vzmohol sa	vždy , vždycky

vžiť sa, vžijem, vžijú;
vžívat' sa

W.

Watt, -a, m. (*meno osobné*); watt, -u, m. (*jednotka pre elektrický účinok*)

waterproof (*čítaj uo-terprúf*), nepremoka-
vá látka, plášť z nej

X.

Xantippa, -y, ž.

Xaverius, -ia, i Xavér,
-a, m.

Xenia, -ie, ž.

Xenofon, -onta, m.

Xerxes, -xa, m.

xylofon, -u, m.

xylograf, -a, m., drevo-
rytec

Y.

Yankee, (*čítaj jenki*),
americký Angličan

York, -u, m.; New York
(*čítaj Nújork*) =
Nový York; new-
yorský = novoyorský

yspsilon, -u, m.

yzop, -u, m. (*rastlina*)

Z.

z, zo (*predl.*)

zabalif, -ím, -ia; zaba-
ľovať'

zábava, -y, ž.; zábav-
ka; zábavný; zábav-
ník

zabávať (sa), -am, -ajú;
zabavit' (sa)

zabedniť i zadebniť,
-ím, -ia

zabehnúť, -nem, -nú;
zabehovať'; zabiehať'

zabeleť sa, -iem, -ejú;
iné je zabieliť, -ím, -ia

zabezpečiť, -ím, -ia;
zabezpečovať'

zábezpeka, -y, ž.

zabieliť, -im, -ia

zabijačka, -y, ž.

zabijak, -a, m.

zabit', -bijem, -bijú;
zabíjať'

zablačať, -í, -ia; za-
blaknúť'

Záblatie, -ia, str.

záblesk, -u, m.

zablúdiť, -im, -ia

zablyskať (sa), -nem,
-nú; zablyskať sa

zablyškať (sa), -ím, -ia

zabočiť, -ím, -ia

záboj, -a, m.; Záboj, -a
(*vlastné meno*)

zaboleť, -í, -ia; za-
bolievať'

Záborie, -ia, str.

zaboriť (sa), -ím, -ia;
zabárať' (sa)

zabožiť sa, -ím, -ia

zábradlie, -ia, str.

zabrániť, -ím, -ia; za-
braňovať'

zabraf, -berem, -berú;
zaberať'; zabranie

zabŕdnúť i zabŕsiť,
-dнем, -dnu; za-
bŕdať'

Zábreh, -a, m.; zá-
brežský

zabrieždiť sa

zábudlivý

zabudnúť, -nem, -nú;
zabudnutý; zabúdat'

zabývať = zabúdat'
zabývať sa = zaoberat'
sa

zaceleť, -ie, -ejú

zacelif, -ím, -ia; zace-
lovať'

záclona, -y, ž.

zacloniť, -ím, -ia; za-
clánať'; zaclónovať'

zacneť sa; začnie sa
mi

zacvendžať, -ím, -ia

začadiť, -ím, -ia

začať, začnem, začnú;
začínať'; začínať' sa

začiahnuť – *vlastne*
zasiahnuť'; zasaho-
vat'

začiatok, -tku, m.; za-
čiatočný; začiatočník;
začiatočníčka

záčin, -u, m.; záčinok;
-nku i -a, m.

začreť, -črem, -črú; za-
čierat'

začuť, -čujem, -čujú

zād, -u, m.; zadok, -dku
začakovat'

zadarmo (<i>prísl.</i>)	zadusíť (sa), -ím, -ia;	zahnúť , -hnem, -hnú;
zadáviť , -ím, -ia	zadúšať (sa)	zahýnať i zahýbat'
zadebníť , -ím, -ia, i za-	zádušie , -ia, str.; zá-	zahodíť , -ím, -ia; za-
bedniť'	dušný; zádušná omša	hádzat'; zahadzovať
zadeliť , -ím, -ia; zade-	zaduť , zadujem, -jú;	zahojíť , -ím, -a
lovať'	zadul , zadutý	záhon , -a, m.; záhon-
záder , -u, m.	zádyčh , -u, m. = zá-	ček
zadierať , -am, -ajú;	duch; zádyčhať (sa)	záhorák , -a, m.; Zá-
zadret	zádyčhať sa, -ím, -ia	horák = obyvateľ Zá-
zadláviť , -ím, -ia	= zadýchať sa	horia
zadiho (<i>prísl.</i>)	záhadá , -y, ž.; záhadný	zahoreň , -ím, -ia; zahá-
zadižiť sa	zahádzať , -džem, -džu;	raf; obilie zahára
zadný ; zadnina, poza-	zahodiť	záhorie , -ia, str.; zá-
dok, výcudky	zaháňať , -am, -ajú; za-	horský; záhorák
zadosť urobíť, učiniť'	hač	za horúca
zadosťučinenie , -ia, str.	zahaliť , -ím, -ia; zaha-	zahovoriť , -ím, -ia; za-
zadovážiť (si), -ím, -ia	lovať'	hovárať
zadrapiť (sa); zadrá-	záhaťka , -y, ž.; záha-	zahrabáť , -em, -ú; za-
povať sa	čivý	hrabovať; zahrabú-
zádrapka , -y, ž.	zaháňať , -am, -ajú; za-	vat'
zadref , -drem, -drú; za-	hnáť	záhrada , -y, ž.; záhrad-
dierat'	zahanbiť , -ím, -ia; za-	ka; záhradný; záhrad-
zadrhnúť (sa), -nem,	hanbovať	ník; záhradníčka; zá-
-nú; zadrhátať (sa); za-	zahasíť , -ím, -ia; zahá-	hradníčky; záhradníc-
drhávať' (sa)	šať'	tvo
zadriematiť , -am i -em;	záhatiť , -ti, ž., i záhatie,	zahradiť , -ím, -ia; za-
zadriemnut'	-ia, str., zahatená ce-	hrádzat'; zahradzovať
zádrohu , -y, ž.	sta, prekážka	zahraničie , -ia, str.; za-
zadržať , -ím, -ia; za-	zahatíť , -ím, -ia	hraničný
držovať	zahľadef sa, -ím, -ia	záhrať , -hrám, -hrajú;
zadubený , zabenený,	zahľadíť , -ím, -ia; za-	zahrávať'
zamíklý, zaostalý	hladzovať'	zahrdúsiť , -ím, -ia
záduch , -u, m.; zádušný	záhlavie , -ia, str.	Záreb , -a, m.; záreb-
zadumáť sa, -ám, -ajú;	zahlieníť , -ím, -ia	ský
zadumanie; zaduma-	zahlobiť , -ím, -ia	zahrešíť , -ím, -ia
ný	zahlušíť , -ím, -ia; za-	zahriaknuť , -nem, -nu,
zádumčivý	hlúšať'	zakríknut; zahriaka-
Zadunajsko , -a, str.;	zahnaf , -ženem, -ženú;	vat' i zahriakávať
zadunajský	zahľáňať '	zahriať , -hrejem, -hre-

jú; zahrial; zahriaty;	záchrana, -y, ž.	zakaliť, -ím, -ia; záka-
zahrievať'	záchranca, -u, m.	lovať'
zahrkútاف , -am, -ajú	zachrániť , -im, -ia; za-	Zakarpatsko , -a, str.;
zahrmeň , -ím, -ia	chraňovať'	zakarpatský
zahrnúť , -niem, -nú;	zachrípnutť , -nem, -nu;	zakaštať , -lem, -šľú
zahŕňať'; zahrnovat'	zachrípnutý; zachríply	zákaz , -u, m.
záhrobie , -ia, str.; zá-	záhvata , -u, m.	zakázat , -žem, -žu; za-
hrobný	záhvátiť , -im, -ia; za-	kazovať'
zahrozíť , -ím, -ia	chvacovať'	zákazka , -y, ž.; zákaz-
zahrúžiť (sa), -im, -ja	zachviesť sa , -chvejem,	ník
zahryznúť , -nem, -nú;	-chvejú; zachvievať	zakaždým (<i>prisl.</i>) =
zahŕyzat'	sa	vždy
záhuba , -y, ž.; záhub-	zachytiť , -ím, -ia; za-	zákerný ; zákerník; zá-
ný	chytávať'; zachycovať'	kernícky; zákerníctvo
zahubiť , -ím, -ia	zaihrať = zahrať	zaikiať (<i>prisl.</i>), dokial,
záhumnie , -ia, str.	zaiskriť sa ; zaiskrilo sa	pokial'
zahúšť , -hudiem, -hu-	mu v očiach	zakikiríkať , -a, -ajú
dú'; zahúdat'	zaiste	základ , -u, m.; základ-
zahvizdať , -am, -ajú;	zaistiť , -ím, -ia; zaisfo-	ný; základina; zákla-
zahvizdnúť'	vat'; zaistovací	dinový; základňa
záhyb , -u, m.; záhybka	zajac , -a, m.; zajačik,	zakladat , -ám, -ajú;
záhybať , -am, -ajú; za-	-a, zajaček, -čka; za-	zakladáci; zaklada-
hybovať	jači; zajačina	teľ
zahynúť , -niem, -nú;	zajaknúť sa , -nem, -nú;	zakliať , -kolem, -kolú;
zahynuť	zajakat' sa	zaklanie; zakálat'; za-
zachádzat , -am, -ajú	zajať i zajmúť , zajmem,	kálačka
zachádzka , -y, ž.	zajmú; zajatie; zaji-	zakliať , -kľajem, -kľa-
Zachariáš , -a, m.	mat'; <i>iné je</i> zaujímať	jú; zakliatie; zakliaty;
zachceť sa , zachce	zájazd , -u, m.	zaklínat; zaklínáč
sa; zachcelo sa	zajedno (<i>prisl.</i>)	zaklopiať , -ím, -ia, i za-
zachlopiať , -ím, -ia	zajest , -jem, -je, -jedia;	chlopit'
zachmúriť , -im, -ia	zajedat'	záklopka , -y, ž.
záchod , -u, m.	zajſť , zajdem, zajdú;	zakľúčiť , -im, -ia; za-
zachodíť , -ím, -ia; za-	zajst' sa	kľučovať'
chádzat'	zajtra ; zajtrajší; zajtraj-	zákolesník , -a, m.
zachovalať (sa), -ám,	šok	zákon , -a, m.; Starý,
-ajú; zachovalý; za-	zákal , -u, m.	Nový zákon; zákoni-
chovalosť'; zachová-	zákalačka , -y, ž. = za-	tý; zákonný; záko-
vat'	bijačka; zakálaf	ník, -a, m. (sbierka)

zákonov i biblický zákoník); zákonitý	zakým (<i>prisl.</i>)	zamastiť , -ím, -ia; za-
zákonodarca , -u, <i>m.</i> ;	záľaha , -y, ž., hroma- da, množstvo	mastený
zákonodarný; záko- nodarstvo	zaťahnuť , -nem, -nú ;	zamat , -u, <i>m.</i> ; zamatový
zákop , -u, <i>m.</i>	zaliehať	zamazať , -žem, -žú; za- mazávať
zákopník , -a, <i>m.</i> ; zá- kopníctvo	zalanským (<i>prisl.</i>) =	zamdleť , -iem, -ejú;
zakoreníť (sa), -ím, -ia ;	predlani	zamdlevať
zakoreňovať' (sa)	zalepiť , -ím, -ia; zalie- pať ; zalepovať '	zamedziť , -ím, -ia; za- medzovať
zákos , -u, <i>m.</i> , pokos	zálesák , -a, <i>m.</i>	zámena , -y, ž.
zakosiliť , -im, -ia, za- uzlit'	zalesniť , -ím, -ia; za- lesňovať	zameniť , -ím, -ia; za- mieňať; zameňovať
zakosif , -ím, -ia; za- kášať	zálet , -u, <i>m.</i> ; zálety ;	zámeno , -a, <i>str.</i> ; zá- menný
zákosník , -a, <i>m.</i> (<i>klin za zákovkou na kose</i>)	záletný ; záletník	zámer , -u, <i>m.</i>
zakotvíť , -ím, -ia	zaleteť , -ím, -ia; zalie- tať ; zaletovať '	zamerat , -iam, -ajú;
zakrátko (<i>prisl.</i>)	zaležať , -ím, -ia	zameriavať
zakričať , -ím, -ia; za- kríknut'	záležať , -í, -ia	zamestnať , -ám, -ajú
zakročiť , -ím, -ia; za- kročovať'	zaliať , -lejem, -lejú ; za- lievať	zamestnanie ; zamest- nanec ; zamestnanec- ký ; zamestnávať ; za- mestnávateľ <i>i</i> zamest- navateľ
zákrok , -u, <i>m.</i> , zakro- čenie	zaliečať sa <i>niekomu</i> ,	zameškať , -ám, -ajú
zakrpateť , -iem, -ejú ;	chcet' sa zapáčiť , li- chotif sa <i>niekomu</i>	zameškávať
zakrpatený	zaliežať , -leziem, -lezú ;	zamieňať , -am, -ajú, via <i>via</i>
záruta , -y, ž.	zališkať sa, zalichotiť sa	zameniť
zakrútiť , -ím, -ia; za- krúcať, zakrucovať'	záliv , -u, <i>m.</i> ; Terstský záliv	zámienka , -y, ž.
zákryt , -u, <i>m.</i>	záloha , -y, ž.; záložka ;	zamierat , -im, -ia
zakryť , -kryjem, -kryjú ;	záložný ; záložník	zamiesiť , -im, -ia; za- miešať, -am, -ajú
zakrývať'	založiť , -ím, -ia; za- kladat '	zamiesť , -metiem, -me- tí; zametať ; -ám, -ajú
zakúpiť , -im, -ia; za- kupovať	záľuba , -y, ž.; záľubný	zametávať ; zametač
zakúriť , -im, -ia	zaťubíť (sa), -im, -ia ;	zametačka
zakúsňať , -im, -ia ; zakú- šať ; zakusovať	zaťubenie	zamietať , -am, -ajú ;
zákutie , -ia, <i>str.</i>	záľúčiť , -im, -ia = za- hodiť	zamietavý ; zamietnuť
	zaťudniť , -ím, -ia ; za- ťudňovať	zamilovalať sa = zaťú- biť sa

zámk a, -y, ž., i zámok, -mku, m. (vo dverách); zámok, -mku, m. (hrad)	zánehtie , -ia, str.; zánehtný; zánehtnica	stanú; zaostalý; zaostávať
zamknúť, -nem; -nú; zamkýať; zamykať	zanechaf , -ám, -ajú; zanechávať	zápač , -e, ž. (strana, na ktorú slnce nedojde)
za mlada i za mladi, za mlady	zaneprázdnis , -im, -ia; zaneprázdnenie; zaneprázdnovať	zapáčiſ sa, -im, -ia
zamičaſ , -ím, -ia; zamíčať; zamíknut'; zamíčovať	zánet , -u, m. = zapálenie; zánetlivý	západ , -u, m.; západný; západník
zamočiſ , -ím, -ia; zamáčať	zanevref , -vrem, -vrú; zanevierať	zapadnúť , -nem, -nú; zapadat; zapadávať
zámočník , -a, m.; zámočnícky; zámočníctvo	zanieſteſ , -nesiem, -nesú; zanosit; zanášať	zápach , -u, m.
zámock , -mku, m.; zámocký; Zámok (miestne meno); Nové Zámky; novozámocký	zanietis , -im, -ia; zanecovat'	zapáchaſ , -am, -ajú; zapáchnut'
zámorie , -ia, str.; zámoský	zánik , -u, m.	zápal , -u, m.; zápálny, zápalčívý; zápalka
zamoriſ , -ím, -ia	zaniknúť , -nem, -nú; zanikol; zanikať	zápalistý
zámožn y; zámožnosť	zaobalif , -ím, -ia; zaobaľovať	zapáliſ , -im, -ia; zapálenie; zapaľovať
zamračiſ sa, -ím, -ia	zaoberaſ sa, -ám, -ajú (niečim)	zápalka , -y, ž.
zamrazis , -ím, -ia	zaoblačiſ sa, -ím, -ia = zakaboníſ sa	zápalnička , -y, ž., sirník (na zápalky, sirkys)
zamreſ , -mrem, -mrú = zamdlet'; zamietať	zaocelis , -ím, -ia; zaocelovať	zápalný
zamrežovaſ	zaodeſ , -dejem, -dejú; zaodievať	zapaľovač , -a, m.
zamrznúť ; zamrzlý	zaokrúhlif , -im, -ia; zaokruhľovať	zapamätaſ , -ám, -ajú
zámysel , -slu, m.	zaokryſ , -kryjem, -kryjú; zaokrytie; zaokryvať	zapariſ (sa), -ím, -ia; zaparovat' sa
zamysleſ sa, -ím, -ia; zamýšlať	zaopatriſ , -ím, -ia; zaopatrovat'; zaopatrovací	zápas , -u, m.
zaň = za neho	zaoraf , -orem, -oru; zaorávať	zápasliſte , -ſta, str.
záňadrie , -ia, str.	zaostaf , -oſtanem, -o-	zápasif , -ím, -ia
zanášaſ , -am, -ajú		zápasník , -a, m.; zápasnícky
zanedbaſ , -ám, -ajú; zanedbávať		zápäſtie , -ia, str.; zápäſtky, -stiek, ž. pomn.
zanedliho		zapäiſ i zapnút', zapnem, zapnú; zapäl i zapnul; zapäty i zapnutý; zapätie (prádu), za-

pnutie (<i>kabáta</i>); zapínať	zaplniť , -ím, -ia; zapíňať; zapĺňať	zapriast , -pradiem, -pradú; zapriadať
zápäť = vzápäťi (<i>prísl.</i>)	zapľúť i zapľuvať, -pľujem, -pľujú	zapisahaf , -ám, -ajú; zapisahávati
zapeciať , -ím, -ia	zapnúť , <i>viď</i> zapäť	zapudit , -ím, -ia; zapudzovať
zapekačka , -y, ž.	zapecítiať , -am, -ajú; započítavať i započítávať; započitateľný	zăpuchnúť , -nem, -nú; zapuchat'
zaperiť (sa), -ím, -ia	zapodievať sa, -am, -ajú	zăpustiť , -ím, -ia; zapúšťať
zapchaf , -ám, -ajú; zapchávať	zápoľa , -le, ž. = bralo	zăpýriť sa, -iñ, -ia
zapieciť , -pečiem, -pečú; zapekaf	zapomenúť = zabudnúť; zapomínať = zabúdať	zaradovať sa
zapichať ; zapichovat'	zápor , -u; m.; záporňy	zarámovat
zapinať , -am, -ajú; zapínaci; zapínadlo	záporka , -y, ž.	zaránky (<i>prísl.</i>) = za včasného rána
zápinka , -y, ž., sponka	zapotrošíť , -ím, -ia = založiť, stratíť	zarásť , -rastiem, -rastú; zarastený; rastať
zápis , -u, m.	zápovedať , -ám, -ajú; zapoviem, -povedia;	zaraz (<i>prísl.</i>) = hned
zapisaf , -šem, -šu; zapisovaf	(inf. zapovedeť sa neuživa)	zaraziť , -ím, -ia; zarázat'
zapiskaf , -am, -ajú	zapovrhnuť , -nem, -nú; zapovrhaf; zapovrhovať	zarážka , -y, ž.
zápisky , -kov, m. mn.	záprah , -u, m.; záprážny	zarehtať , -rehtá i -rehce
zápisné , -ého, str.	zaprať , zaperem, -rú	zárez , -u, m.
zápisnica , -ce, ž.; zápisničny; zápisnične	zapražiť , -ím, -ia; zaprázať	zarezať , -žem, -žú; rezávať
zápisník , -a, m. (kníha zápisov)	zápražka , -y, ž.	zariadiť , -im, -ia; zariadovať
zápisovateľ , -a, m.	zapredať , -ám, -ajú; zapredávať	zarieciť (sa). -rečiem, -rečú = zarieknut' (sa); zariekať (sa)
zapif , -pijem, -pijú; zapíjať	zapref , -prem, -prú; zapierat'	záriečie , -ia. str.
zaplakať , -čem, -čú	zapriať , -am, -ajú; zapriahnuť, -nem, -nu	zarmútiať , -im, -ia; zarmútený; zarmucovať
záplata , -y, ž.		zářmutok , -tku, m.
zaplátať , -am i -cem		zarobit , -ím, -ia; zarábat'
zaplatiť , -ím, -ia		zárobok , -bku. m.; zá-
záplava , -y, ž.		
zaplavaf , -ím, -ia; zaplavovať		
zaplesaf , -ám, -ajú		
zápletka , -y, ž.		
zapliesť , -pletiem, -pletú; zapletat'		

robček, -a; zárobkový	zásielka, -y, ž.	za stara
zárod, -u, m.; zárodotok, -dku, m.; zárodkový; zárodočný	zasipeť, -ím, -ia	zastaref sa, -iem, -ejú do niečoho, začať sa starat'
zarosiť, -ím, -ia	zasklepiť, -ím, -ia	zastaf, -stanem, -stanú; zastávať
zároveň (<i>prisl.</i>)	zasklif, -ím, -ia; zasklený; zasklievaf	zástava, -y, ž.; zástavka; iné je zastávka (na pr. na železnici)
zarovnať, -ám, -ajú; zarovnávať	zaskočiť, -ím, -ia	zastavaf, -iam, -ajú; zastavaný
zarúbať, -am, -ajú	záskok, -u, m.	zastavenie, -ia, str. (na kríž. ceste)
zaručiť, -ím, -ia; zaručovať	zaskvievať sa	zastavif, -ím, -ia; zastavený; zastavovať
záručné, -ého, str. (<i>prvý dar nevestin</i>)	zaslať, -šlem, -slú; zasielať	zastávka, -y, ž. (na železnici); iné je zástavka (malá zástava)
záruka, -y, ž.	zaslepiať, -ím, -ia; zaslepovať	zastenaf, -ám, -ajú
záružlie, -ia, str. (<i>rastlina</i>)	zaslúbiť, -im, -ia; zasľubovať	zásteraf, -y, ž.
zaryčať, -ím, -ia = zaručať	zaslúžiť, -im, -ia (niečo); zaslúžiť sa (o niečo); zaslúžilý (o vlast)	zastierať, -am, -ajú; zastret'
zaryť, -ryjem, -ryjú; zaryty; zaryvávať	zasluha, -y, ž.; záslužný	zastihnuť, -nem, -nú; zastihol; zastihnutý; zastihovať
zaržať = zahržať = zarehtať, zarehotiať	zasmiať sa, -smejam, -smejú	zástoj, -a, m.
zas, zasa i zase	zasmušilý; zasmušlosť	zastoknúť, -nem, -nú, zatknuť', zastrčiť'
zásada, -y, ž.; zásadný	zasnúbiť; zasnubovať	zastrájať sa, -am, -ajú, strojiť sa k niečomu
zasadif, -ím, -ia; zásadzat'	zásoba, -y, ž.; zásobný	zastrašiť, -ím, -ia; zastrašovať'
zasadnúť, -nem, -nú; zasadnutie; zasadat'	zásobáreň i zásobárňa, -rne, ž.	zastrčiť, -ím, -ia; zastrkovaf
zásah, -u, m.	zásobif, -ím, -ia; zásobovať; zásobovací	zastrelif, -im, -ia
zásek, -u, m.	zasoliť, -ím, -ia; zásálať	zastref, -strem, -strú; zastierať'
zaseknúť, -nem, -nú; zasekávať	zaspaf, -spím, -spia; zaspávať'	zastriekaf, -am, -ajú; zastrieknuť
zasiahnuť, -nem, -nu; zasahovať	zaspievať, -am, -ajú	
zasiať, -sejem, -sejú; zasievať	zastanca, -u, m. = o-	
zasielaf, -am, -ajú; zasielateľ	branca	
	zastanie, -ia, str.	

zastrihaf , -ám, -ajú; za-	zaškúliť , -im, -ia	zatmenie , -ia, str.
strihnút', -nem, -nú;	zašliapnut' , -nem, -nu;	<i>(slnka)</i>
zastrihovať	zašliapat'	zatmiť (sa); zatmievat'
zastrúhaf , -am, -ajú;	zašlý	(sa)
zastruhovať'	záštita , -y, ž. = ochra-	zato (<i>prisl.</i>) = preto,
zástup , -u, m.	na; záštitný; záštitník	pritom; iné je za to
zástupca , -u, m.	zaštítif , -im, -ia	zatočif , -im, -ia; zatá-
zastúpit ', -im, -ia; za-	zašumef , -í, -ia	čat'
stúpenie; zastupovať'	zaf , -a, m.	zátoka , -y, ž.; zátočka;
zastupiteľstvo , -a, str.	zatačka , -y, ž.	zátočina
zastydnúť ', -nem, -nú	zatarasif , -im, -ia; za-	zátoň , -e, ž., melčina,
zásuvka , -y, ž.	tarasovať'	melká, plytká voda
zasvätiť ', -im, -ia; za-	zatáraf sa , -am, -ajú	zatónif , -im, -ia =
sväcovat'	zataf , -tnem, -tnú; za-	zatielenit'
zasvietiť ', -im, -ia; za-	t'atý; zatinat'	zatonúť , -niem, -nú
sviet', zasviet' te	zafažif , -im, -ia; za-	zátopa , -y, ž.
zásvit , -u, m.	t'ažovať'	zatopif , -im, -ia; za-
zasvitnúť ', -nem, -nú;	zatiahnuť , -nem, -nu;	tápat'
zasvitat'	zat'ahovať'	zatratisif , -im, -ia; za-
zasyčať ', -im, -ia	zatiať (<i>prisl.</i>), dotiať i	tratenec; zatracovať
zasychat'	zatým	zatrepať , -em, -ú; za-
zásyp , -u, m.	zatiečif , -tečiem, -tečú;	trepotáť'
zasypat' , -em, -ú (<i>do-</i>	zatekat'	zátrepka , -y, ž.
<i>kon.</i>); zasýpať, -am,	zatieníf , -im, -ia; za-	zatreť , -trem, -trú;
-ajú (<i>nedokon.</i>); za-	tienovať'	zatierat'
sypávať'	zatichnuť , -nem, -nu;	zatriasf , -trasiem,
zasýtiť ', -im, -ia; zasy-	zatichať	-trasú; zatriasol; za-
covat'	zátiiský ; Zátisie	triasať
zašíť ', -šijem, -šijú; za-	zatisnúť , -nem, -nú;	zatúlaf sa , -am, -ajú
šívať'	zašískat'	zatúžif , -im, -ia
zaškodit ', -im, -ia	zatišie , -ia, str.	zátvor , -u, m.
záškodný ; záškodník	zatkta , -y, ž.	zatvorif , -im, -ia; za-
zaškret ', -škrem, -škrú,	zatknuť , -nem, -nú;	tvárat'
zahoreť, zaschnút;	zatýkat'; zatýkací; za-	zátvorka , -y, ž. = zá-
obilie zaškre	tknutý	vorka
zaškripif , -í, -ia = zaškri-	zatlačif , -im, -ia; za-	zatvrdif , -im, -ia; za-
pať ', -a; zaškripnúť	tláčať; zatlačovať'	tvrdzovať'; zatvrdnúť
záškrt , -u, m.	zaticif , -tlčiem, -tlčú;	zatykač , -a, m.
zaškrtiť ', -im, -ia	zatíkata'	zátvlie , -ia, str.

zatým (<i>prisl.</i>); <i>iné je za tým</i>	závázný ; záväznosť	zavíjať , -jam, -jajú; zavítať (<i>do čepca</i>); <i>iné je zavýjať</i> , <i>na pr. vlk zavýjať</i>
zaučiť , -ím, -ia; zaučať , zaučovať	závazok , -zku, <i>m.</i>	závin , -u, <i>m.</i> (<i>jedlo</i>)
zaúčtovať	zavázovať ; zaviazať	zaviníť , -níem, -nú; zavinovať
zauchovať	zavčas , zavčasu (<i>prisl.</i>), časne , včas ; zavčasu ráno , zavčas rána = časne ráno	závisef , -ím, -ia (<i>oá niekoho</i>); závislý ; závislosť
zaujať , -jmem, -jmú; zaujatie ; zaujímať , -am, -ajú; zaujímovy	zavčerom (<i>prisl.</i>), predvčerom	závisť , -sti, ž.; závisťny i závisťvý
záujem , -jmu, <i>m.</i>	zavdačiť sa, -ím, -ia; zavdačovať sa	závistník , -a, <i>m.</i> ; závistnica
zaumieniť si , správne umieniť si	zavdať , -ám, -ajú; zavdávať	závit , -u, <i>m.</i> ; závitok , -tku, <i>m.</i>
zaupeť , -iem, -ejú; zavkviliť	závdavok , -vku, <i>m.</i>	závíť , -vijem, vijú (<i>do čepca</i>); zavítý ; zavítie ; zavíjať ; zavijač ; <i>iné je zavytiť</i> , <i>na pr. vlk zavyl</i>
zauzliť , -ím, -ia; zauzlovať	závej , -a, <i>m.</i> (<i>snehu</i>); <i>iné je závoj</i> (<i>na tvári</i>)	závitať , -am, -ajú
závada , -y, ž.; závadný ; Závada , Závadka (<i>miestne mená</i>)	zaveľa (<i>prisl.</i>), dlho	závitnica , -e, ž. = spírála
zavadiť , -ím, -ia; zavadzať , prekážať	záver , -u, <i>m.</i> ; záverečný ; závierka	zavláčiť , -im, -ia; zavláčať
zavádzaf (<i>od zaviesť</i>)	zaveriť sa, -ím, -ia = zariect' sa	zavlažiť , -ím, -ia; zavlažovať
zavalíť , -ím, -ia; zaválať , zavaľovať	záves , -u, <i>m.</i> ; závesný	zavliecť , -vlečiem, -vlečú; zavliekať
závalitý	zavesif , -ím, -ia; zavesať ; zavesovať	závod , -u, <i>m.</i> ; závodný
zaváňať ; zavoňať	závet , -u, <i>m.</i> ; závetný	závodie , -ia, <i>str.</i> ; Závodie (<i>miestne meno</i>)
zavarif , -ím, -ia; zavarené ; zavarenina	závetie , -ia, <i>str.</i>	závodište
zavárať ; zavárané ; zaváranina	závetrie , -ia, <i>str.</i>	závodíť , -ím, -ia
zavážať -am; zavieť ; zavážka , -y, ž.	zaviať , -vejem, -vejú; zavievať	závodník
závažie , -ia, <i>str.</i> ; závažný	zaviazať , -žem, -žu; zaväzovať	
Závažie (za Váhom), -ia, <i>str.</i> ; Závažan ; závažský	zaviaznuť , -nem, -nu	
zavážiť , -ím, -ia	závideť , -ím, -ia	
závažný ; závažnosť	závierka , -y, ž.	

zavodníf, -ím, -ia; zavodňovať; zavodňovaci	zaznačíf, -ím, -ia; zaznačovať	zažraf (sa), zažerem, -rú
závoj, -a, m. (na tvári); iné je závej, -a, m. (snehu)	záznam, -u, m.; záznamné, -ého, str.	zbabelý; zbabelec; zbabenosť
zavolaf, -ám, -ajú; zavolávať'	zaznamenať, -ám, -ajú; zaznamenávať'	zbabraf, -em, -ú
zavoňaf, -niam, -ajú; zaváňať'	zaznať = zneuznať; zaznávaný = zneuznaný; zaznávať'	zbadať, -ám, -ajú
závora, -y, ž.	zaznef, zaznie i zazneje, zaznejú = zazvnet'	zbásnif, -im, -ia
závoz, -u, m., a) úvoz, b) nános, bahno	zázrak, -u, m.; zázračný	zbavif, -ím, -ia
závrat, -u, m.; závratný	zazref, -zrem, -zrú; zazerat'	zbedovaný
zavrátif, -im, -ia; zavracat'	Zázrivá, -ej, ž.; Zázrivec	zbeh, -a, m. (na pr. vojenský); iné je sbeh (na pr. ľudí)
závratník; závratníctvo	zázvor, -u, m., dumbier; zázvorový	zbehľý (v niečom); zbehlosť
zavrávoraf, -ám, -ajú	zažalovať	zbehnúf, -nem, -nú; iné je sbehnúť sa, na pr. ľudia sa sbehnú
zavraždif, -ím, -ja	zažaf, -žnem, -žnú (svetlo); zažihať; zažiháč (človek); zažihák = zažihadlo	Zbehy, -ov, m. pomn. (osada)
zavref, -vrem, -vrú; zavierať'	zážeh, -u, m.	zbelasef, -iem, -ejú
zavrhnuť, -nem, -nú; zavrhovať'	zažehnávaf, -am, -ajú	zbesnef, sa, -iem, -ejú
zavrieskať, -am, -ajú; zavriesknut'	zažiadať (sa), -am, -ajú	zbičovať
zavŕšif, -im, -ia; zavŕšovať'	zažialif, -im, -ia	zbiť, zbijem, zbijú; zbijat' (iné je sbiť, sbíjať = bit' dovedna)
zavŕtnuť, -nem, -nú	zažiarif, -im, -ia	zbláznif sa, -im, -ia; zblaznet'
zavše (prísl.), vždy, vždycky, zakaždým	zažif, -žijem, -žijú; zažívať; zaživací	zblíčaf, -ím, -ia; zblíkať; zblíknut'
zavyť, -vyjem, -vyjú; zavýjať (o vľku, psoví)	zážitok, -tku, m.	zblednúf, -nem, -nú
zavznef i zaznef, -znie i -zneje, -znejú; zaznievat'	záživný	zblízka (prísl.)
zazdif, -ím, -ia; zazdený	zažitnúf; zažitlý	zblúdif, -im, -ia
zazeraf, -ám, -ajú	zažmúrif, -im, -ia (oko)	zbohatnúf, -nem, -nú
	zažmuročky (prísl.), so zatvorenýma očima	zboj, -a, m., lup, lípež
		zbojník, -a, m.; zbojnicky; zbojnictvo; zbojničiť
		zbojský; zbojsky (prísl.)

zborif , -ím, -ia; <i>vid'</i>	zčiastky (<i>prisl.</i>) = čia-	zdochnúf , -nem, -nú;
zbúraf	stočne	zdochýnat'
zbožie , -ia, <i>str.</i>	z čista jasna	zdokonalif , -ím, -ia;
zbožniſ , -ím, -ia; zbož-	zdáleka	zdokonaľovať
ňovať	zdanie , -ia, <i>str.</i> (<i>od</i>	zdola (<i>prisl.</i>)
zbožný = pobožný	zdať sa)	zdolať , -ám, -ajú
zbraň , -ne, ž.; zbran-	zdaníſ , -ím, -ia; zda-	zdomácnef , -iem, -ejú;
ný	ňovat'; zdaniteľný	zdomácnely
zbrázdiſ , -im, -ia	zdanlivý	zdôveriſ sa, -ím, -ia;
zbridiſ (sa), -ím, -ia,	zdar , -u, m.; zdarný;	zdôverovať sa
zhnusit' (sa)	zdarit sa	zdôvodniſ , -im, -ia
zbroj , -e, ž.; zbrojný;	zdarma (<i>prisl.</i>)	zdráhať sa, -am, -ajú;
zbrojovka	zdať sa, zdá sa; zdávať	zdráhavosť; zdráhavý
zbrojiſ , -ím, -a	sa; iné je vzdať sa	zdramatizovať
zbrojnica , -e, ž.	(niečoho)	zdrap , -u, m., kúsok,
zbrojnoš , -a, m.	zdatný	útržok
zbudnúf , -nem, -nú =	zdávna (<i>prisl.</i>), odo-	zdrapiſ , -ím, -ia; zdria-
zbyt', zostat'; zbúdať	dávna	pat'
= zbyvat'	zdecimovať	Zdravas , -u, m. (<i>mo-</i>
zbujneſ , -iem, -ejú;	zdediſ , -ím, -ia	<i>dlitba</i>)
zbujnelý	Zdenka , -y, ž.	zdravica , -e, ž.
zbúraſ , -am, -ajú (<i>na</i>	Zdenko , -a, m.	zdravie , -ia, <i>str.</i>
<i>pr. dom</i>); <i>vid' i</i>	zderſtvo , -stva, <i>str.</i>	zdravotný ; zdravotníc-
zborif	zdesiſ , -ím, -ia; zde-	tvo
zburcovať	senie	zdravý ; zdravo ; zdrav-
zbúriſ (sa), <i>správne</i>	zdiveſ , -iem -ejú; zdi-	ší i zdravejší
vzbúriť (sa)	velý	zdražeſ , -ie, -ejú;
zbútlaſeſ , zbútlet', -ie,	zdivočeſ , -iem, -ejú;	zdražiť; zdražovať'
-ejú, spráchnivet'	zdivočelý	zdreveneſ , -ie, -ejú
zbyſtriſ , -ím, -ia	zdivočiſ , -ím, -ia	zdriemnuſ , -nem; zdrie-
zbyſ , zbudem = zbud-	zdláviſ , -im, -ia	mol
nút', zostat'; zbylý;	zdiha (<i>prisl.</i>); zdlíhavý	zdrobiſ , -ím, -ia
zbyvat'	zdlíhavý; zdlíhavosť	zdrobneſ , -iem, -ejú;
zbytok , -tku, m.; zby-	zdižiſ , -im, -ia	zdrobnely; zdrobnelé
točný	zdnú (<i>prisl.</i>), zo vnútra	meno = diminutívum
zcela (<i>prisl.</i>)	zdoba , -y, ž.; zdobný;	zdrobníſ , -ím, -ia;
= čiastočne	zdobiť'	zdrobňovať
zčerſtva (<i>prisl.</i>)	zdochliak , -a, m.	zdroj , -a, m.
	zdochlina , -y, ž.	zdrtiſ , -ím, -ia

zdrvíť, -ím, -ia	zelenaf sa, -ám, -ajú	zgniavif, -ím, -ia
zdrúzgaf, -am, -ajú	zelenef sa, -ie, -ejú	zhabaf, -em, -ú
zdržanlivý; zdržanli-	zelený; zelenina	zhanif, -ím, -ia
vost'	Zelený štvrtok	zhanobif, -ím, -ia
zdržať, -ím, -ia; zdr-	zeler, správne celer	zharmonizovať
žlávat'	zelina, -y, ž.; zelinár;	zhasif, -ím, -ia; zhá-
zdržiať, -a, m., a) dr-	zelinárka; zelininka; ze-	šat'; zhasnút'; zha-
žiak, b) ohľávka	linkár; zelinny	sínať; zhasinač (<i>člo-</i>
zdupčif, -ím, -ia; zdup-	zelota, -u, m., horlivý	<i>vek</i>); zhasinák, zha-
nút'; zdupkať	privrženec; zelotický;	sinadlo
zdupneť, -iem, -ejú;	zelotizmus	zhavranef, premeniť
zdúpnut'	zem, -e, ž.; v hvezdár-	sa v havrana; zhavra-
zdurif, -ím, -ia	stve Zem	nelý; zhavranit' sa
zduť, -ujem, -ujú; zdú-	zeman, -a, m.; zemian-	zhlboka (<i>prisl.</i>)
vat'	ka; zemiansky; ze-	zhlivef, -iem, -ejú
zdužef, -iem, -ejú;	mianstvo	zhniť, zhnijem, zhnijú
zdužnet' = zosilnet'	zemeguľa, -le, ž.	zhnojif, -ím, -a
zdvíhať, -am, -ajú;	zememerič i zememe-	zhnusif (sa), -ím, -ia
zdvíhnút'; zdvíhací;	rač, -a, m.	zhojif, -ím, -a; zhoji-
zdvihadlo	zemepán, -a, m.; zeme-	telný
zdvíž, -e, ž. (<i>výťah o-</i>	panský	zhola (<i>prisl.</i>)
<i>sob alebo vecí, angl.</i>	zemepis, -u, m.; zeme-	zhonobif, -ím, -ia, na-
<i>lift</i>)	pisný; zemepisec	dobudnút', nasporiť
zdvojniť, -ím, -a	zemepiaz, -a, m.	zhorenište, -šťa, str.
zdvojnásobif i zdvoj-	zemetrasenie, -ia, str.	zhoref, -ím, -ia
násobniť, -ím, -ia	zemežlč, -i, ž.	zhorknif, -nem, -nú
zdvorilý; zdvorilosť	zemiak, -a, m.; zemia-	zhoršíf, -ím, -ia; zhor-
Zdychava, -y, ž.; Zdy-	čisko, -a, str.	šíf sa
chavan; Zdychavan-	zemina, -y, ž.	zhostif sa, -ím, -ia (<i>nie-</i>
ka; zdychavský	zemko, -a, m. = krajan	<i>koho</i>), zbavit sa; zho-
zdýmať, -am, -ajú; zdy-	zemnatý	stenie
madlo	zemný	zhotovif, -ím, -ia; zho-
zebra, -y, ž.	Zemplín, -a, m.; zem-	tovovať
zed, zdi, ž., mür; zed-	plínsky	zhovef, -iem, -ejú; zho-
ník, murár	zemský	vievať
zeffír, -u, m. (<i>jemná</i>	zenit, -u, m.	zhrdzavef, -iem, -ejú
<i>tkanina</i>)	zeppelin, -u, m., vzdu-	zhrešif, -ím, -ia
zeleň, -ne, ž., zelená	choloď	zhrozif sa, -ím, -ia
farba	zgazdovaf	zhruba (<i>prisl.</i>)

zhrubeť , -iem, -ejú;	<i>iné je sísť (shora dolu), sísť sa (spolu)</i>	zľaknúť sa, -nem, -nú;
- zhrubnúť'		zľakať sa
zhrýzť , zhrýzem, zhrýzú; zhrýzať' (sa)		zlámať , -em, -u
zhuba , -y, ž.; zhuby-		zlapať , -em, -ú
ný		zlátiť , -im, -ia
zhubca , -u, m.		zlatka , -y, ž.
zhubíť , -ím, -ia		zlatník , -a, m.; zlatníc-
zhudobniť , -ím, -ia; zhudobňovať'		ky
zhusta (<i>prisl.</i>)		zlatohlav , -u, m.; zla-
zhustiť , -ím, -ia; zhust-		tohlávka, -y, ž.
nút'; zhustovať'		zlatonosný
zhýčkať , -am, -ajú;		zlatorúnny
zhýčkaný		zlatoušty ; sv. Ján Zla-
zhynúť , -niem, -nú		toúšty
zhyzdif , -ím, -ia; zhy-		zlatovka , -y, ž.; zlatov-
zdrovať		vôčka
ziabnuť i ziabat' ; zia-		zlatovlasy ; zlatoviáska
be ma		zlatý ; zlatušký; zlatu-
ziapať , -em, -u; ziap-		linký
nut' (<i>na pr.</i> hus,		zľava (<i>prisl.</i>), s ťavej
diefa ziape)		strany
zima , -y, ž.; zimný;		zľava , správne sleva:
zimnica; zimničný		zľaviť , správne sleviť
zimomraveť , -iem,		zlenivieť , -iem, -ejú
-ejú; zimomravý		zlenošíť , -ím, -ia
zimomriavka , -y, ž.		zlepšíť , -ím, -ia; zlep-
zimovať , zimujem, -jú		šovat'
zinakade , zinakiať, zi-		zletilý ; nezletilý
nakadiať = odinadť,		zleva — správne sleva,
odinakiať		-y, ž.; zleviť — správ-
zinok , -nku, m. (<i>prvak</i>		ne sleviť
Zn); zinkový		zlienieť sa, -im, -ia
zisk , -u, m.		zligotať sa, -ám i -cem
získať , -am, -ajú; zí-		zloba , -y, ž.; zlobiť sa;
skavať i získavať		zlobivý
ziskuchtiivý		zloboh , -a, m.
zisť sa ; zíde sa mi niečo;		zločin , -u, m.; zloči-
	zľahčovať'	nec; zločinný; zločin-
	zľahka ; zľahúčka	nosť
	zlákať , -am, -ajú, vylá-	
	kat'	

zlodej , -a, m.; zlodej-	zmar , -u, m.	zmladi (<i>prísl.</i>), od
stvo	zmarif , -ím, -ia = zmár-	mlada, od mladi
zlomenina , -y, ž.	nit', -im, -ia	zmladif , -ím, -ia ; zmla-
zlomiť , -ím, -ia; zlá-	zmäkčiť , -ím, -ia ; zmäk-	dzovat' ; zmladnúť'
mat'	čovat' ; zmäknút'	zmlátiť , -ím, -ia
zlomkrky (<i>prísl.</i>); o-	zmätený ; zmätný, blud-	zmliaždiť , -ím, -ia ;
zlomkrky; nazlom-	ny	zmliaždovat'
krky (hnal sa na-	zmätok , -íku, m.; zmä-	zmíknut , -nen, -nu
zlomkrky)	točný	zmocneť , -iem, -ejú
zломok , -mku, m.;	zmel(č)if , -ím, -ia, roz-	zmocniť (sa), -ím, -ia;
zломkový	melčiť, rozmelniť' ;	zmocňovať' ; zmocňo-
zlomyseľnosť ; zlomyseľ-	zmelknút', zmäknút'	vaci
nosť'	zmena , -y, ž.	zmôcť , zmôžem, zmô-
zlopovestný	zmeniť , -ím, -ia; zmie-	žu ; zmohol ; zmožený
zlorečif , -ím, -ia ; zlo-	ňať'	zmodref , -iem, -ejú
rečený ; zlorečievať ;	zmenka , -y, ž. ; zme-	zmok , -a, m.
zlosť , -sti, ž. ; zlostif;	nočný ; zmenkový	zmoknúť ; zmoklý
zlostník ; zlostný	zmeniť , -ím, -ia ; zmen-	zmontovať
zlosyn , -a, m.	šovať'	zmorif , -ím, -ia ; zmá-
zlovoľný	zmerať , -iam, -ajú	rat'
zlovzuk , -u, m.	zmeraveť , -iem, -ejú =	zmotať , -ám, -ajú ; <i>iné</i>
zlozvyk , -u, m.	ustrnút', stuhnút' ;	je smotat', smotávat
zfudoveť , -ie, -ejú	zmeravelý = strnulý,	= svinút', svijat' (<i>do-</i>
zluhať , -ám, -ajú = zly-	stuhlý	<i>vedna</i>)
hat'	zmestif (sa), -ím, -ia	zmrhať , -ám, -ajú
zfutovať sa, správne	zmeškať , -ám, -ajú	zmrknúť sa, -nem, -nú
sľutovať sa	zmiastif , zmätiem, zmätú;	zmrkať sa ; zmrkávať
zly , horší, najhorší	zmiatol ; zmätený ;	sa
zlyhať , -ám, -ajú, i zlu-	zmätenie	zmŕtveť , -iem, -ejú
hat'	zmieniť sa, -im, -ia ;	zmrvif , -ím, -ia
zmáčať , -am, -ajú ;	zmieňovať' sa	zmrzačif , -ím, -ia =
zmočiť ; <i>iné je smá-</i>	zmienna , -y, ž.	okaličiť' ; zmrzačený
<i>čať, smočiť</i>	zmierniť , -im, -ia ;	= okaličený
zmáhať , -am, -ajú, pre-	zmierňovať'	zmrznúť , -nem, -nú ;
máhať ; <i>iné je vzmá-</i>	zmietať (sa), -am, -ajú	zmízat' ; zmrzlý ; zmrz-
<i>hať sa</i>	zmija , -e, ž. = vrete-	lina
zmalátnieť , -iem, -ejú	nica, viper (<i>had</i>)	zmučif , -ím, -ia
zmalomyseľneť , -iem,	zmiznúť , -nem, -nú	zmudref , -iem, -ejú
-ejú	zmlada , zmladu,	zmútif , -ím, -ia

zmužilý; zmužlost'	znenazdania (prisl.),	vnahrešiť (ostro)
zmužneť, -iem, -ejú	nenaďale	znova i znovu (prisl.)
zmýliť (sa), -im, -ia	znenie, -ia, str.	znovuzrodenie, -ia, str.
značiť, -ím, -ia	znepáčiť sa, -im, -ia	znútra (prisl.)
značka, -y, ž.; značko-	znepokojiť, -ím, -a;	zobák, -a, m.; zobáčik
vat'	znepokojovať	zobaf, -em, -ú
znak, -u, m.; značný	znesitefný	zobecneť, -ie, -ejú
znamenaf, -ám, -ajú	znesvätiť, -ím, -ia;	zobracaf, -iam, -ajú
znamenie, -ia, str.	znesvácovať	zobrazif, -ím, -ia; zo-
znamenitý	znef, znie i zneje,	brazovať
znamienko, -a, str.	znejú; zni, znite; zne-	zobudif, -ím, -ia; zo-
známka, -y, ž.; znám-	júc; znel; znelý	búdzat'
kovať	znetvoriť, -ím, -ia;	zočiť, -ím, -ia
známy, známost'	znetvorovať	zoči voči
znárodneť, -ie, -ejú	zneuctiť, -ím, -ia; zne-	zodiak, -u, m., zvieratník
znásilniť, -ím, -ia;	uctený; zneuctujúci;	zodpovedať, -ám, -ajú,
znásilňovať	zneuctievať	zodpoviem, zodpove-
znásobif, -ím, -ia	zneuznať, -ám, -ajú =	dia (inf. zodpovedet' sa neuživa)
znášať, -am, -ajú	zaznat'; zneuznaný;	zodpovedný (na pr. re-
<i>(krivdu); iné je sná-</i>	zneuznávať	daktor); zodpoved-
<i>šať (shora, dovedna)</i>	zneužiť, -užijem, -užijú	nosť
znať, znám, znajú; zna-	zneužívať	zodrať (sa), -derem,
lec; znalý; znalosť;	znevážiť, -im, -ia; zne-	-derú = dodrať; zo-
znaťeť	važovať	dierat'; iné je sodrať
znázorniť, -ím, -ia;	znevidieť sa, -im, -ia,	<i>(s niekoho kožu ap.)</i>
znázorňovať	sprotiví sa niekomu	zodreť, -drem, -drú;
znectiť, správne zne-	znezrady (prisl.), ne-	-dretý i -drený; iné je
uctiť	nadále, znenazdania	sodret', sodrem (s nie-
znečistiť, -ím, -ia; zne-	zničiť, -ím, -ia = zni-	cho)
čist'ovať	vočiť	zodvihnuť, -nem, -nú
znehodnotiť, -ím, -ia;	zniekade, odnekade,	zohaviť, -ím, -ia; zo-
znehodnocovať	odnekiť	havovať
znechutiť, -ím, -ia;	zniesť, znesiem, znesú;	zohnúf, -nem, -nú;
znechučovať	znášať'; iné je sniest',	zohýnat' = zohýbať
znelka, -y, ž.	snášať' (niečo dohro-	zohriať, -hrejem, -hre-
zneľubíť sa, -im, -ia	mady alebo shora na-	jú; zohrievať
znemožniť, -ím, -ia;	dol)	zohýbať, -em, -u
znemožňovať	znoj, -a, m., pot; zno-	
znenáhla (prisl.)	jíť sa, potiť sa	

zohyzdiť , -ím, -ia; zo- hyzďovať	zosmutneť , -iem, -ejú	zožierať
zochabíť , -ím, -ia, za- nechať, zabudnúť	zosobniť , -ím, -ia ; zo- sobnenie; zosobňo- vat'	zpamäti (<i>prísl.</i>) = nazpamäť
zôkol vôkol	zostareť , -iem, -ejú	zpäť , nazpäť (<i>prísl.</i>), zpiatky, nazpiatok, nazpiatky
zolvica , -e, ž. (<i>žene</i> <i>mužova sestra</i>)	zostriť , -ím, -ia ; zo- strovať'	zpiatočný ; zpiatočník; zpiatočnícky ; zpiatoč- níctvo
zomdleť , -iem, -ejú ; zomdel	zosuroveť , -iem, -ejú	zpočiatku (<i>prísl.</i>) = na počiatku, <i>na pr.</i> : zpočiatku som tomu veril; <i>iné je</i> z po- čiatku = zo začiatku, <i>na pr.</i> : kniha po- chádza z počiatku 18. stoletia
zomleť , -melem, -melú ; zomielat'	zošaleť , -iem, -ejú	
zomref , -mrem, -mrú ; zomierat'	zošediveť , -iem, -ejú	
zóna , -y, ž., pas, pásmo	zoškliveť , -iem, -ejú	
zoologia , -ie, ž., živo- čichopis	zošklivíť , -ím, -ia ; zo- šklivoval'	
zopäť i zopnút' (sa), zopnem (sa), zopnú (sa) = vzopäť, vzop- núť (sa); zopínat' (sa) = vzpínať (sa)	zoštátniť , -im, -ia ; zo- štátnovať'	zpod (<i>predl. s g.</i>); zpod stola; zpod
zopsisť (sa), -ím, -ia, i zopsut' (sa), -psujem, -psujú; zopsutie	zotavíť (sa), -ím, -ia ; zotavovať' (sa)	jarma; <i>iné je</i> spod, -u, m., spodok, -dku
zora , -e, ž. (<i>podľa uli- ca</i>); zorný; zorit' sa, svítať; zornica, -e, ž.; zornička	zotleť , zotlie, zotlejú ; zotlel	zpolia (<i>prísl.</i>), od polo- vice, odpolu, odpoly
zorať , zorem, zorú	zotročiť , -ím, -ia ; zo- tročovať'	zpomedzi
zoschnúť , -nem, -nú ; zoschýnať, zosychať'	zotrvať , -ám, -ajú ; zo- trvávať'	zponad
zosilneť , -iem, -ejú ; zo- silňovať	zotvárať , -am, -ajú = pootvárať'	zponiže
zosilniť , -ím, -ia	zovňajší ; zovňajšok, -ška, m.	zpopred
zosilovač , -a, m.; zosiľo- vač zvuku – mikrofon	zovnútorný	zpoza
zosineť , -iem, -ejú	zovref , -vrem, -vrú, zvaríť sa ; <i>na pr.</i> voda zovre či sa zvarí;	zprava (<i>prísl.</i>), s pra- vej strany
zoslabiť , -ím, -ia ; zo- slabnúť ; zoslabovať	<i>iné je</i> sovret' (<i>na pr.</i> do náručia)	zpráva ; -y, ž., zvest'; <i>iné je</i> správa, a) ve- denie alebo riadenie ústavu, b) oprava
	zovrubný	zpravidla (<i>prísl.</i>); <i>iné</i> je z pravidla
	zovšedneť , -ie, -ejú	zpravodaj , -a, m.
	zozváňať , správne so- zváňať	zpredu (<i>prísl.</i>)
	zožltiť , -nem, -nú	zpriama (<i>prísl.</i>)
	zožrať , -žerem, -žerú ;	

zprosta (<i>prísl.</i>)	zriadíť , -im, -ia (<i>ne-správne sriadíť</i>);	zfažka (<i>prísl.</i>)
zprudka (<i>prísl.</i>)	zriadenie ; zriadenec	ztenka (<i>prísl.</i>)
zprvopočiatku = zpr-voti , zprvu (<i>prísl.</i>) =	zriasíť , -im, -ia	zteplia (<i>prísl.</i>)
na prvopočiatku; <i>iné je z prvopočiatku, z prvoti; vid' zpočiatku a z počiatku</i>	zriecť sa , zrečiem, zrečú, i zrieknut' sa; zrie-kol sa; zriekat sa	zticha ; ztíška (<i>prísl.</i>)
zprvnu ; zprvoti (<i>prísl.</i>)	zriediť , -im, -ia	zticť , ztlčiem, -čú (<i>nie-koho</i>); <i>iné je stíct'</i> (<i>spolu, dovedna</i>)
zračiť sa , -ím, -ia	zriedka ; zriedkakedy; zriedkavý	ztuha (<i>prísl.</i>)
zrada , -y, ž.; zradit' ; zrádzat'; zradca; zrad-kyňa; zradný	zrkadlo , -dia, str.; mn. g. zrkadiel; zrkadiel-ko; zrkadlit' sa	zub , -a, m.; zubatý; zubový; zubovitý; zubný; zúbok; zúb-katý; zúbkovitý; zúbkovat'
zrádnik , -a, m., epi-lepsia	zrno , -a, str.; zrnko; zrnce; zrniečko; zrnitý	zubačka , -y, ž.
zrak , -u, m.	zrobíť , -ím, -ia	zubadlo , -a, str.
zrána (<i>prísl.</i>)	zrodiť (sa), -ím, -ia	zubor , -bra, m.; zubrí, -ia, -ie
zraníť , -ím, -ia	zroniť , -ím, -ia; zrone-ný; zronenosť'; zrá-ňať'; <i>iné je sroniť</i> , sráňať' (<i>na pr. ovo-cie</i>) = <i>srazit'</i> , srá-žať'	zúčastniť sa (<i>v niečom, na niečom</i>); zúčast-ňovať' sa
zrazu (<i>prísl.</i>), odrazu, naraz, hned	zrovna	zúčtovať = vyúčtovať; <i>iné je súčtovať</i> = spo-čítať (<i>dovedna</i>)
zrednút , -nem, -nú	zrúcanina , -y, ž.	zúfaf , -am, -ajú; zú-fanie; zúfalý; zúfalosť; zúfalec; zúfalstvo; zúfanlivý
zrejmý	zručný	zuhoľniť , -ím, -nia; zu-hoľňovať'
zreľy ; zrelosť	zrušíť , -ím, -ia; zrušo-vat'; zrušovaci	zúhoríť , -ím, -ia; zú-horovať'
zrenica , -e, ž. = zreteľ-nica ; zrenička, zre-teľnička	zruta , -y, ž. = ozruta; zrutný = ozrutný	zúmysla (<i>prísl.</i>) = úmy-selne, schválne; zú-myselný, zúmyselne
zref , zrejem i zriem, zrejú; zrel, -a, -o; zrenie; zrely; zrelosť	zrútiť (sa), -im, -ia; zrúcať	zunef , -í, -ia = znet' (<i>zhlboka</i>); zunievat'; zunivý
zref , -zrem, -zrú, vi-def; zrel, -a, -o	zrýchla (<i>prísl.</i>) = rýchle	zunovať , unavif, znu-dif, zošklivif
zreteľ , -a, m.; zreteľný	zrýchliť , -ím, -ia; zrýchlovať'	
zrezaf , -žem, -žú = zbít alebo na kúsky po-rezať ; <i>iné je srezať</i> (<i>na pr. halúzky so stromu</i>)	zryť , zryjeni, zryjú; zry-vat'	
zrezka (<i>prísl.</i>), zcer-siva, rýchle	zstadeto ; ztadiaľto	

zúplna	zväčšíť, -ím, -ia; zväč-	zvlniť, -ím, -ia
zurážať, -am, -ajú	šovať; zväčšovací	zvodnateľ, -ie, -ejú
zuráčať, -í, -ia (potok	zvädnúť	zvoľať, -le, ž.
zurčí)	z večera	zvolat, -ám, -ajú; iné
zúrif, -im, -ia	zvečerif sa, -í; zveče-	je svolat'
zúrivý	rievat' sa	Zvolen, -a, m.; v Zvo-
zúročiť, -ím, -ia; zúro-	zved, -a, m.	lene; Zvolenská sto-
kovať	zvedavý	lica, župa; zvolenský;
zúrodníť, -ím, -ia; zú-	zvedeť, zviem, zvedia	Zvolenčan; Zvolen-
rodňovať	zveľadiť, -ím, -ia; zve-	čanka
zutekať, -ám, -ajú	ľadovať	zvoliť, -ím, -ia = vyvo-
Zuza, -y, ž.; Zuzka	zvelebiť, -ím, -ia; zve-	lit'; iné je svoliť =
zužiť, -im, -ia; zužo-	lebovať	privoliť
vat'; iné je sužiť, su-	zveličiť, -ím, -ia; zve-	zvoľna
žovať (trápiť, mu-	ličovať	zvon, -a, m.; zvonár;
čiť)	zver, -a, m. = zviera;	zvonárstvo; zvonec;
zužitkovat', lepšie vy-	zver, -i, ž. hrom.;	zvonček
užiť, upotrebíť	zverina, -y, ž.; zver-	zvonica, -e, ž.
zvábif, -im, -ia	ský; zverstvo	zvoníť, -ím, -ia; zvo-
zváč, -a, m.; zváčka	zveríneč, -nca, m.	nievat'
zvápenateľ, -ie, -ejú	zverolekár, -a, m.	zvonka i zvonku(prísl.);
zvariak, -a, m. (okráh-	zveršovať	iné je z vonku = z
ly kameň)	zvesela	vonkova
zvariť, -ím, -ia; zvárať'	zvest, -sti, ž.	zvonovina, -y, ž.
(na pr. bielizeň); iné	zvestovať	zvrat, -u, m.; zvratný
je svaríť, svárať' (na	zvetralý	zvratiť, -ím, -ia; zvracať
pr. železo)	zvetrif, -ím, -ia	zvrhnúť; zvrhlý; iné je
zvárka, -y, ž.	zviera, -at'a, str.; zvie-	svrhnút' (shora)
zvať, zvem, zvú, alebo	raci; zvieratník, -a, m.	zvršíť, -í, -ia
zastar. zovem, -eš;	zviklať (sa), -ám, -ajú	zvrtňuť (sa), -nem, -nú;
zvi, zvite; zvúc; zvací.	(na pr. v presvedčení)	zvítiať (sa)
U složenin nazvať',	zvíťazíť, -ím, -ia	zvŕzgať, -am, -ajú;
pozvať, vyzvať' ap.	zvládnuf, -nem, -nu;	zvrzgotat'
zastaralých tvarov	zvládať'	zvučať, -í, -ia
-zovem, -zoveš ap.	zvlášť i zvlášte; zvlášt-	zvuk, -u, m.; zvučný
nieto	ny; zvláštnosť'	zvyčaj, -a, m. = obyčaj;
zvážiť, -im, -ia	zvlažiť, -ím, -ia; zvla-	zvyčajný, obyčajný
zvážnef, -iem, -ejú	žovat'	zvyk, -u, m.
zväčša	zvlnuť, -nem, -nú;	zvyknúť, -nem, -nú;

zvykat' (<i>niečomu</i>); zvyklý; zvyklosť	žalmov; <i>l. sg.</i> žaltári; <i>m.n. n.</i> , <i>a.</i> žaltáre; žaltárník	železník, -a, <i>m.</i> ; Železník (<i>vrch</i>)
zvysoka (<i>prišl.</i>)		železo, -a, <i>sfr.</i> ; železný; želiezko
zvýšiť , -im, -ia; zvyšovať	žaluď, -a, <i>m.</i> ; žaluďový	želva , -y, <i>ž.</i> = korytnačka; želví; želvovina
zvyšný	žalúdok, -dka, <i>m.</i> ; žalúdočný	žemľa, -le, <i>ž.</i> ; žemlička; žemľový
zvyšok, -šku, <i>m.</i>	žandár , -a, <i>m.</i> (<i>z franc.</i>), četník	žena, -y, <i>ž.</i> ; ženička, žienka; ženský; žienka, -t'a, <i>str.</i> , žienka, ženička
zzenštily ; <i>zzenštilstoš'</i> , -ti, <i>ž.</i>	žargon, -u, <i>m.</i>	ženáč, -a, <i>m.</i>
Ž.		Ženeva, -y, <i>ž.</i> ; ženevský
žaba , -y, <i>ž.</i> ; <i>mn. g.</i> žiab;	žasnút, -nem, -nú	ženijný (<i>pluk, pri vojsku</i>)
žabí, -ia, -ie	žaf, žnem, žnú; žni, žnite; žal; žatý; žatie	ženíť sa, -ím, -ia
žabica , -ce, <i>ž.</i> (<i>kremeň</i>)	žatva, -y, <i>ž.</i> ; žatevný	žerav, -a, <i>m.</i> a) vták,
žabinec , -nca, <i>m.</i>	žblinčať, -á, -ajú; žblinknúť; žblinkotať	b) zdvihák na studni
Žabokreky , -kriek, <i>m. pomn.</i> ; Žabokrečan, Žabokrečanka; žabokrecký	ždiar , -u, <i>m.</i> ; Ždiar, -u, <i>m.</i> (<i>miestne meno</i>)	žeravý; žeravina
žabrienka i žubrienka, -y, <i>ž.</i> = pulec (<i>žabka mladá</i> , ešte beznohá)	že; že by	žertva, -y, <i>ž.</i> , obet; žertvovať, obetovať
žalár , -a, <i>m.</i> ; <i>l. v žalári</i> ; <i>mn. n.</i> , <i>a.</i> žaláre; žalárny; žalárník	žeh, -u, <i>m.</i> ; žehlička = hladidlo i hladítko; žehliť = hladíť	žerucha, -y, <i>ž.</i> (<i>rastlina</i>)
žalm , -u, <i>m.</i> ; žalmista; žalmový	žehnať, -ám, -ajú; žehnávať	žezlo, -a, <i>str.</i>
žaloba , -y, <i>ž.</i> ; žalobca; žalobník; žalobkyňa; žalobný	želať , -ám, -ajú; želanie	žhavý; žhúci
žalospev , -u, <i>m.</i>	želatina, -y, <i>ž.</i> , jemné klie, jemný glej	žiabá, -äta, <i>str.</i>
žalostf , -sti, <i>ž.</i> ; žalostný	želeť, -iem, -ejú; želej; želejúc; želel	žiabra, -y, <i>ž.</i> , <i>zváčša</i> v plur. žiabry, -ber;
žalostif , -ím, -ia	železiareň i železiarňa, -rne, <i>ž.</i>	žiabrový
žalostivý	železnica , -ce, <i>ž.</i> ; železničný; železničiar; železničiarsky	žiactvo, -a, <i>str.</i>
žalovaf ; žalovateľný		žiačka, -y, <i>ž.</i>
žaltár , -u, <i>m.</i> , sbierka		žiadaf, -am, -ajú; žiadateľ
		žiadnen-dna, -dno; radšej píš nik, nikto, nijaký

žiadosť , -sti, ž.	rubopis (zmenky), in-	žliabok , -bku, m.;
žiadostivý (<i>niečoho</i>)	dossament; žirant;	žliabkovať
žiaduci	žirový	žlf , žlti, ž.
žiak , -a, m.; žiacky;	žíť , žijem, žijú; ži, žite;	žltačka , -y, ž.
žiactvo; žiačka; žia-	žijúc	žltnúť , -nem, -nú
čik	žito , -a, str; žitný	žltok , -tku, m.
žiaľ , -u, m.; žiaľny	Žitomír , -a, m.	žltý , žltkavý, žltkastý
žiaľbohu i bohužiaľ	živ , živa, živo = živý,	žmeň , -ne, ž. = hrst';
žialif , -im, -ia; žialie-	-á, -é	žmienka
vat'	živec , -vca, m.	žmúriť , -im, -ia, privret
žiar , -u, m.; žiara, -e,	živel , -vlu, m.; živel-	oči; žmurkat'; žmurk-
ž.; žiarit'; žiarievat';	ný	nút'
žiarivý; žiarny	Živena , -y, ž.	žmurky (hrať sa na
žiarlič , -im, -ia; žiar-	živica , -e, ž.; živičný	žmurky)
livý; žiarlivost'	živina , -y, ž.	žmýkať , -am, -ajú;
žičiť , -ím, -ia; žičievať;	živiť , -ím, -ia; živievať;	žmyknút'
žičlivý; žičlivost'	živiteľ; živiteľka	žnec , ženca, m.
Žid , -a, m. (<i>člen ná-</i>	živnosť , -sti, ž.; živ-	žnica , -ce, ž.
<i>roda</i>); žid (<i>podľa vy-</i>	nôstka	žnivo , -a, str.
<i>znania</i>); židovský;	živnostenský	žobrácky ; žobráctvo
žíďa, -at'a, str.	živnostník , -a, m.	žobrač , -e, ž.
Žigmund , -a, m.	živobytie , -ia, str.	žobrák , -a, m.; žobráč-
žihľaf , -ám, -ajú	živočich , -a, m.; živo-	ka
žihľava , -y, ž.	čichopis, -u, m.; ži-	žobrať , -em, -ú
žila , -y, ž.; žilka; žil-	vočištvvo, -a, str.	žobravy
kovaf; žilový; žil(k)o-	živorif , -ím, -ia	žobrota , -y, ž.
vatý; žilnatý	život , -a, m.; živôtik,	Žofia , -ie, ž.; Žofka
Žilina , -y, ž.; Žilinčan;	-a, m.; životný	žold , -u, m.
Žilinčanka; žilinský	životopis , -u, m.	žoldnier , -a, m.
žilnatý	životospráva , -y, ž.	žoviálny , dobrosrdečný
žinčica , -ce, ž.	žízeň , -zne, ž. (<i>bi-</i>	žralok , -a, m.; žraločí
žinenka , -y, ž. (<i>z čes.</i>),	<i>blické</i>) = smäd; žíz-	žranica , -ce, ž.
matrac	nivý	žrať , žerem, žerú;
žinka , -y, ž.	žižala , -y, ž.	žravý
žir , -u, m. = tuk; žirny	Žižka , -u, m.	žrd , -di, ž.; žrdka
žirafa , -y, ž.	žľab i žleb, -u, m.	žreb , -u, m., los; žre-
žírif ; žrí mu voda, po-	žlaza , -y, ž.; žľazový;	bovať, losovať
vetrie	žľaznatý; žliazka	žrebčíneč , -nca, m.; žre-
žiro , -a, str., prevod,	žlč , -i, ž.; žľčový	bíneč, -nca, m.

žrebec , -bca, <i>m.</i>	ž. = pulec (<i>mladá žabka</i> , <i>ešte beznochá</i>)	novinár; žurnalistika, novinárstvo
žrebif sa , -í, -ia		
žrebná (kobyla)		
žrec , -a, <i>m.</i>		
žriebä , -bäťa, <i>str.</i> ; žriebäci	žula , -y, ž.; žulový	žuf , žujem, žujú = žuvat
žriedlo , -a, <i>str.</i> , vriedlo; mn. g. žriedel	žumpa , -y, ž.	žúžel i žúžoľ, -ľa, <i>m.</i> , uhoľ; čierny ako žúžoľ
žubrienka i žabrienka,	župa , -y, ž.; župný; župan; županský	žvýkať , -am, -ajú; prežvykovat
	žurnál , -u, <i>m</i> , časopis, noviny; žurnalista,	

SOZNAM SKRATIEK.

- a., ak. *i* akuz. = *akuzatív* (4. pád)
a i. = *a iné, a inde, a inakšie*
al. = *alebo*
angl. = *anglický*
ap. = *a podobne*
bibl. = *biblické*
cit. = *citoslovce*
č. = *číslo*
č. i čes. = *český*
d. a dat. = *datív* (3. pád)
dim. = *diminutívum* (*zdrobnelé meno*)
dokon. = *dokonavé* (*sloveso*)
franc. = *francúzsky*
g. i gen. = *genitív* (2. pád)
hrom. = *hromadné* (*meno*)
i. i instr. = *instrumentál*
inf. = *infinitív* (*neurčitý spôsob*)
jedn. i jednot. = *jednočné* (*číslo*)
kap. = *kapitola*
komp. = *komparatív* (2. stupeň prídaných mien)
krst. = *krstné* (*meno*)
l. i lok. = *lokál* (6. pád)
lat. = *latinský*
ľud. = *ľudový*
m. i muž. = *mužský* (*rod*)
mád. = *maďarský*
min. = *minulý*
mn. a množ. = *množné* (*číslo*)
n. i nom. = *nominativ* (1. pád)
nedokon. = *nedokonavé* (*sloveso*)
nem. = *nemecký*
neskl. = *nesklonný*
nespr. = *nesprávne*
neživ. = *neživotné* (*meno podstatné*)
ob. = *obecné* (*meno*)
obyč. = *obyčajný, obyčajne*
os. = *osobné* (*meno*)
pod. = *podobne*

podst. m. = *podstatné meno*
 pomn. a pomnož. = *pomnožné*
 predl. = *predložka*
 prech. = *prechodník*
 príč. = *príčastie*
 príd. m. = *přídavné meno*
 príp. = *prípona*
 prísl. = *príslovka*
 sg. i sing. = *singulár (jednotné číslo)*
 slov. i sloven. = *slovenský*
 spr. = *správne*
 sr. i srov. = *srovnaj*
 str. i stred. = *stredný (rod)*
 tal. = *talianšky*
 tr. = *trieda (slovesná)*
 trp. = *trpný (rod)*
 tur. = *turecký*
 v. i vok. = *vokatív (5. pád)*
 zám. = *zámeno*
 zastar. = *zastarály*
 ž. i žen. = *ženský (rod)*
 živ. = *životné (meno)*

OBSAH.

Úvod
Pravidlá slovenského pravopisu.	
Z pravopisu a hláskoslovia.	
1. Kedy píšeme začiatocné písmeno veľké
2. Ako píšeme cudzie slová
3. Kde sa vyslovujú a píšu mäkké spoluhiásky d , f , ň , l
4. Slabikotvorné krátke a dlhé r , l , r , l
5. Kde sa píše y , ý (tvrdé) a kde i , í (mäkké)
6. Kedy píšeme i (krátke) a kedy í (dlhé)
7. Kde píšeme é (dlhé)
8. Kedy píšeme ó (dlhé)
9. Kde sa píše ä
10. Kde píšeme dvojhásky ia , ie , iu
11. Kedy píšeme dvojhásku ô
12. Kedy píšeme dvojhásku ou
13. Odsúvanie a prisúvanie spoluhlások vo výslovnosti
14. Niektoré vokalizované predložky
15. Dĺžka a krátkosť samohlások alebo kvantita; krátenie
16. Písanie s -a z -a. Spodoba či asimilácia spoluhlások. Písanie etymologické, podľa pôvodu slova, a fonetické, podľa výslovnosti
17. Niektoré iné zmeny spoluhláskové
18. Delenie slabík
Z kmenoslovia.	
19. Ženské priezviská
20. Ženské mená osobné a príavné mená, odvodené od podstatných mien mužských na -an (-jan)
21. O tvorení komparatívu či druhého stupňa príavných mien
22. Príavné mená s príponou -í
23. Podstatné mená s príponou -dlo
24. Podstatné mená s príponou -tef
25. Podstatné mená na -eň alebo -ňa
26. Príavné mená na -ný , -ná , -né
27. Slová ako čeština, slovenčina a pod.
28. Príavné mená s koncovkou -cí
29. Podstatné mená mužské s koncovkou -č

30. Podstatné mená s koncovkou -ík a -ikár, -ičkár
31. Podstatné mená s príponou -ár, -ar, -iar
32. Podstatné mená zdrobnelle s príponami s -k
33. Koncovky -icky a -icťvo
34. Kvantita slovies na -núf a -af
35. Divočef — divočif
36. Slovesá na -ovaf

Z tvaroslovia.

Zo skloňovania podstatných a prídavných mien.

37. Pohyblivé e, o, a (á)
38. Krátenie a dĺženie slabík pri skloňovaní
39. O dĺžení a vsuvných hláskach ie, ô, á, e, o v množ. genitíve
40. Mužské mená na -a
41. Mužské mená na -o
42. Zvieracie mená mužského rodu
43. Slová: búra, rozopra, večera ap.
44. Miestne mená: Boleslav, Čáslav ap.
45. Prídavné mená prívlastňovacie
46. Zo skloňovania mien cudzích

Zo skloňovania zámen.

47. Zámená ja, ty
48. Zámená ten, tá, to
49. Zámená môj, tvoj, svoj ap.
50. Zámená on, ona, ono
51. Zámená onen, ona, ono
52. Zámená čí, čia, čie

Zo skloňovania čísloviek.

53. Kedy píšeme číslice a kedy vypisujeme číslo slovom
54. Císlovka jeden, jedna, jedno
55. dva, dva, dve, tria, tri, štyria, štyri
56. päť, šesť, sedem, ... desať ap.
57. sto, tisíc
58. dvacäf jeden, jedenadvacäf ap.
59. pol druhá, pol trefa ap.
60. dvoje, troje, štvoro ap.
61. Neurčité číslovky: málo, mnoho, koľko, toľko
62. všetok, všetka, všetko

Z časovania.

63. Neurčitý spôsob (= neurčitok čiže infinitív)
64. Príčastie minulé činné (na -l, -la, -lo)
65. Príčastie minulé trpné (na -ný, -ná, -né a -tý, -tá, -té)
66. Podstatné meno slovesné
67. 3. os. množ. (oni) trpia a rozumejú; prech. prít. trpiac a rozumejúc

68. Rozkazovací spôsob
69. Složené príslovky
Zo skladby.
70. Z mluvnickej shody v číslе a rode
Znamienka rozdeľovacie.
71. Bod alebo bodka
72. Čiarka
73. Stredník
74. Dvojbodka
75. Výkričník
76. Otazník
77. Pomlčka
78. Úvodzovky
79. Spojovacia čiarka alebo spojovník
80. Závorky
Abecedný pravopisný slovník
Soznam skratiek

OPRAVY.

Na str. 37. v 1. riadku: asimilácia (nie asimilacia).

Na str. 62. v 13. riadku: akuz. onoho (živ.), onen (neživ.), onu, *ono* nie onoho, onu, *onoho*.

Na str. 99. pri hesle **brokát**: hodvábná (látka) miesto hodvábná.

Na str. 109. pri hesle **delinkvent**: páchateľ (miesto pachateľ).

Na str. 111. pri hesle **diminutívum**: **diminutívum**, -va (miesto -a).

Na str. 112. pri hesle **diplom**: hodnosť (m. hodnosť).

Na str. 149. pri hesle **Karlín**: časť (nie časť).

Na str. 172. pri hesle **lynčovať**: trestať (nie trestať).

Na str. 242. pri hesle **preplávať**: -am, -ajú (nie -u).

Na str. 305. pri hesle **tunajší**: tunajší, viď tu (nie: tunajší viď tu).

